

Tâm d?ng tâm ??ng

Table of Contents

- Chapter 1
- Chapter 2
- Chapter 3
- Chapter 4
- Chapter 5
- Chapter 6
- Chapter 7
- Chapter 8
- Chapter 9
- Chapter 10
- Chapter 11
- Chapter 12
- Chapter 13
- Chapter 14
- Chapter 15
- Chapter 16
- Chapter 17
- Chapter 18
- Chapter 19
- Chapter 20
- Chapter 21
- Chapter 22
- Chapter 23
- Chapter 24
- Chapter 25
- Chapter 26
- Chapter 27
- Chapter 28
- Chapter 29
- Chapter 30
- Chapter 31
- Chapter 32
- Chapter 33
- Chapter 34
- Chapter 35
- Chapter 36
- Chapter 37
- Chapter 38
- Chapter 39
- Chapter 40
- Chapter 41

- Chapter 42
- Chapter 43
- Chapter 44
- Chapter 45
- Chapter 46
- Chapter 47
- Chapter 48
- Chapter 49
- Chapter 50
- Chapter 51
- Chapter 52
- Chapter 53
- Chapter 54
- Chapter 55
- Chapter 56
- Chapter 57
- Chapter 58
- Chapter 59
- Chapter 60
- Chapter 61
- Chapter 62
- Chapter 63
- Chapter 64
- Chapter 65
- Chapter 66
- Chapter 67
- Chapter 68
- Chapter 69
- Chapter 70
- Chapter 71
- Chapter 72
- Chapter 73

Chapter 1

Tháng 5 Vân Thành không có mùa xuân còn sót lại hàn, cũng không có mùa hè nóng bức, nhiệt độ không khí hợp lòng người, ánh mặt trời vừa lúc.

Thứ bảy, Trì Niên ở tiệm cơm cafe biên uống quả xoài cao lương lộ biên chờ Hạ Nghi, trên bàn vài đạo tinh xảo đồ ngọt, cửa sổ sát đất ngoại ánh sáng mặt trời chiếu ở nhân thân sườn, phá lệ thoải mái.

Hạ Nghi là nàng đại học đồng học, hai người cùng tồn tại vân đại Văn Học Viện, tốt nghiệp sau, một cái thành người mẫu, một cái thành chức trường làm công người.

Hiện giờ Hạ Nghi đã là cái thành công mặt bằng người mẫu, ở cái vòng nhỏ hẹp cũng có một ít chính mình fans, lần này đi công tác đi Tây Bắc sa mạc sâu thâm phong tục, là nàng lần đầu tiên tiếp xúc tăng lớn, tính xuống dưới hai người đã có hơn nửa tháng không gặp mặt.

Nhà ăn cửa một trận gió tiếng chuông, Trì Niên ngẩng đầu, chính thấy 1m75 cao gầy nữ nhân triều chính mình đi tới, đơn giản màu đen áo bó cùng quần jean, màu trà cuộn sóng tóc quần có khác phong tình.

Trì Niên nhìn nàng sải bước đi tới, chưa kịp nói chuyện trước hướng trong miệng tắc cái quả xoài pancake.

“Quý chết đói đầu thai a,” Trì Niên đem mâm đồ ăn đẩy đến nàng trước mặt, “Buổi sáng lại không ăn cơm?”

“Buổi sáng chụp một tổ ảnh chụp, vì thượng kính không ăn,” Hạ Nghi lại ăn mấy khối điểm tâm, uống lên khẩu cà phê, nhìn về phía nàng, “Nói nói?”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Nói cái gì?”

Hạ Nghi nửa mị hai mắt uy hiếp mà nhìn chăm chăm nàng: “Ta chính là chụp xong ảnh chụp đói bụng trực tiếp tới tìm người, người tốt nhất cho ta cái vừa lòng bát quái. Kỳ Thâm thật từ người?”

Trì Niên chống bàn ăn phủng gương mặt cười tủm tỉm gật gật đầu.

Chuẩn xác mà nói, hôm nay là bọn họ ở bên nhau ngày thứ tư.

Kỳ Thâm là nàng người lãnh đạo trực tiếp, bốn năm trước, Kỳ Thâm đột nhiên tuyên bố thoát ly gia tộc tự chủ gây dựng sự nghiệp, sáng lập Sang Tư khoa học kỹ thuật, muốn chế tạo chính mình internet sinh thái.

Mới từ văn đại tốt nghiệp Trì Niên đi phỏng vấn Kỳ Thâm trợ lý chức vị, nàng tới nhận lời mời khi, là Kỳ Thâm phía đối tác Tổng Lăng tiếp đãi nàng.

Tổng Lăng cảm nàng lý lịch sơ lược tỉ mỉ mà nhìn vài biến, tượng trưng tính hỏi mấy vấn đề, mới uyển chuyển mà nói: “Trì tiểu thư danh giáo tốt nghiệp, chúng ta khả năng cấp không được người tương ứng tiền lương.”

Khi đó Sang Tư khoa học kỹ thuật bắt quá chính là cái tọa lạc ở cũ nát tám tầng office building góc tiểu công ty, nhân thủ thiếu tiền lương thấp.

Ở Trì Niên tỏ vẻ có thể tiếp thu sau, Tổng Lăng lập tức biến sắc mặt đường như bay nhanh vì nàng xử lý nhập chức thủ tục, cũng cho nàng một chồng văn kiện, lúc gần đi vỗ vỗ nàng bả vai: “Trì tiểu thư, vất vả.”

Như thế, Trì Niên thành Kỳ Thâm trợ lý, bốn năm.

Nàng là Văn Học Viện tốt nghiệp, đối khoa học kỹ thuật công ty sự tình hiểu biết cũng không tính nhiều, nhưng thân là trợ lý, hành trình an bài, khách hàng định ngày hẹn, đính phòng đính phiếu, tổ chức hội nghị bao gồm sinh hoạt phương diện từ từ đều xử lý gọn gàng ngăn nắp.

Trì Niên lúc ban đầu đi theo Kỳ Thâm bên người là thật cẩn thận, nhưng sau lại nàng phát hiện, tiểu tâm nhút nhát đối Kỳ Thâm vô dụng, hấn liền yêu cầu người cường ngạnh mà an bài hảo hấn hành trình, đặc biệt là an bài nghỉ ngơi thời gian, nếu không Trì Niên cảm thấy hấn có thể đem thân thể ngao thành thây khô.

Bởi vậy, Kỳ Thâm hành trình, nàng sẽ cố tình lưu ra cũng đủ nghỉ ngơi thời gian;

Kỳ Thâm xã giao, nàng sẽ trước tiên chuẩn bị tốt sữa bò giải hòa rượu canh;

Kỳ Thâm vội đến đêm khuya, nàng sẽ chuẩn bị tốt dưỡng sinh bữa ăn khuya.....

Nàng là một cái đũa tư cách trợ lý, nhưng tựa hồ lại không chỉ là trợ lý.

Tổng Lăng có một ngày nửa nói giỡn hỏi nàng: “Trì muội muội không phải là thích chúng ta Kỳ tổng đi?”

Hấn hỏi cái này câu nói khi, đang ở công ty, đúng là buổi sáng.

Trì Niên chớp chớp mắt, buồn bực chính mình biểu hiện thực sự có như vậy không rõ ràng sao?

Không chút nào ngượng ngùng gật đầu: “Đúng vậy.”

Lúc ấy trong công ty cũng không nhiều toàn viên một trận trầm mặc, rồi sau đó nhất trí mà nhìn về phía nàng phía sau, Trì Niên quay người lại, liền thấy Kỳ Thâm đứng ở cửa nhìn nàng, tuần mỹ bức người trên mặt mặt vô biểu tình, chút nào không giống như là mới vừa bị thổ lộ bộ dáng.

Trì Niên nghĩ nghĩ, tựa hồ cũng không có gì cảm thấy thẹn, cười tủm tỉm mà nói thanh: “Sớm a, Kỳ Thâm.”

Kia lúc sau, Trì Niên tiểu tâm tư trong công ty mọi người đều biết, Kỳ Thâm lại trước sau mềm cứng không ăn.

Sau lại Sang Tư thành công chế tạo ra bản thân internet sinh thái, thị giá trị bạo tăng, Trì Niên cũng lên tới tổng trợ vị trí, tiền lương tăng gấp trăm lần, nhưng nàng theo đuổi chi lộ trước sau không có thành công.

Duy nhất thay đổi đại khái chính là Kỳ Thâm đối nàng từ lúc ban đầu lạnh nhạt làm lơ, đến bây giờ có thể đỡ xuống chút tâm phòng, thực sự không dễ.

Mà chuyển biến phát sinh ở bốn ngày trước, Trì Niên bởi Kỳ Thâm đi xã giao, ở trở về trên xe, Kỳ Thâm uống xong rượu, cau mày tâm nhắm mắt dưỡng thần.

Trì Niên đem một lọ sữa bò đưa cho Kỳ Thâm, chính mình cũng thuận tay uống lên một lọ, Kỳ Thâm không có uống, chỉ là cầm ở trong tay vuốt ve, rồi sau đó nói: “Muốn hay không ở bên nhau thử xem?”

Trì Niên có một giây cảm thấy chính mình trái tim sắp nhảy ra ngoài.

Này liền như là một mâm nướng du tư tư thơm ngào ngạt tiểu dê béo đặt ở nàg trước mặt suốt bốn năm, bốn năm sau hỏi bụng đói kêu vang nàg có muốn ăn hay không giống nhau.

Có lẽ là đại gái người mắt, nàg nghĩ nghĩ hỏi hã: “Ở bên nhau nói..... Ta hiện tại có thể thân người sao?”

Kỳ Thâm sắc mặt đen xuống dưới: “Không thể.”

Trì Niên méo miệng, lại hỏi: “Ôm người đâu?”

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn nàg: “Cũng không thể.”

Trì Niên không vui: “Kia ở bên nhau còn có cái gì ý nghĩa!”

Kỳ Thâm nhắm mắt lại lại mở: “Có thể trước dất tay.”

Vì thế, đêm đó, từ chung cư đại môn đến chung cư lâu, đều là nàg nắm hã tay đi.

Nàg đương hã bốn năm trợ lý, hoặc công hoặc tư đều nắm qua tay, nhưng chưa bao giờ có lần này làm người khấn trương, nàg lòng bàn tay nổi lên một tầng hã.

Mặt bàn bị người “Gõ gõ” gõ hai hạ.

Trì Niên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, chính đón nhận Hạ Nghi trên ghẹo ánh mắt: “Bỏ được hoàn hồn?”

Trì Niên ăn ngay nói thật: “Không bỏ được.”

Nàg hiện tại như cũ cảm thấy chính mình như là nằm mơ giống nhau.

Hạ Nghi nhin không được mắt trợn trắng: “Kia khó được hôm nay nghỉ phép, người không bồi Kỳ tổng tới bồi ta?”

Trì Niên cười ha hả nói: “Kỳ Thâm mấy ngày nay đi tô thành.”

Kỳ gia có thể nói là trăm năm hào môn, cảm rẽ với tô thành, lão một thể hệ thượng quá chiến trường, trung niên một thể hệ mạo hiểm kinh thương, mà Kỳ Thâm lại xông ra chính mình sự nghiệp, chỉ là từ nàg đương Kỳ Thâm trợ lý bắt đầu, không gặp Kỳ Thâm hồi quá vài lần tô thành.

Hạ Nghi vẽ mặt thấy nhiều không trách biểu tình, giây tiếp theo đột nhiên nhớ tới cái gì: “Người cùng Kỳ tổng tiến triển đến nào một bước?”

Trì Niên chớp chớp mắt: “A?”

Hạ Nghi truy vấn: “Ôm? Hôn môi?”

Trì Niên cãi cọi: “Chúng ta là thuần khiết luyện ái!”

“p cái thuần khiết luyện ái,” Hạ Nghi hừ nhẹ, “Nhà người Kỳ tổng cũng 28 đi?”

Trì Niên cười hai tiếng.

“Người cười cái gì?” Hạ Nghi nhú nhú mày.

Trì Niên cười tủm tỉm nói: “Nhà ta Kỳ tổng.”

Hạ Nghi: “.....”

An tĩnh trong chốc lát, Hạ Nghi thần sắc nghiêm túc chút: “Nói trở về, hàng năm, trước kia Kỳ Thâm cao ngạo lại máu lạnh, đột nhiên đưa ra cùng người kết giao, người không cảm thấy, quá quỷ dị?”

Thậm chí hoàn toàn không phải Kỳ Thâm diễn xuất.

Nàng gặp qua Kỳ Thâm vài lần, duy nhất cảm giác chính là người này quá cao thâm, Hạ Nghi tuyệt không tin tưởng Kỳ Thâm không biết hàng năm tâm ý, nhưng hần tựa như ngủ đông thú, ở không có tuyệt đối ích lợi cùng mười thành nắm chắc trước, sẽ không dễ dàng ra tay.

Huống chi hần bốn năm tới cũng chưa cái gì đáp lại, đột nhiên liền tỏ vẻ muốn cùng hàng năm ở bên nhau, rồi lại khắp nơi cùng nhau sau ngày hôm sau đi nơi khác, liền tiếp ba ngày không thấy bóng người.

Quá không khoẻ.

Trì Niên uống lên khẩu cao lương lộ: “Hạ hạ, người nói, tươi ngon tiểu dê béo liền đặt ở trước mặt, bên người còn chỉ có ta một cái thực khách, ta không ăn có phải hay không một?”

Rốt cuộc này bốn năm tới, Kỳ Thâm bên người khác phái, trừ bỏ hành chính bộ đồng sự, chỉ có nàng một cái.

Hạ Nghi yên lặng mà nhìn nàng.

“Cho nên, muốn ăn trước đến trong miệng,” Trì Niên đối nàng chớp hạ đôi mắt, “Lại chậm rãi dạy dỗ.”

Phải biết rằng, bốn năm trước Kỳ Thâm còn nói không cần trợ lý, kết quả còn không phải nàng ở hần bên người đãi bốn năm?

Hai năm trước hần còn nương xã giao phải cho nàng giới thiệu thanh niên tài tuần đâu, hiện tại còn không phải ở bên nhau?

Lại nói, nàng hiểu biết Kỳ Thâm, hần mới sẽ không cường bách chính mình cùng không cảm giác người ở bên nhau thử xem đâu.

Hạ Nghi nhìn Trì Niên, làn da non mịn trắng nõn, giống lột xác trứng gà, một đôi đen nhánh con ngươi tròn xoe, trứng ngỗng mặt ửng đỏ, sơ đơn giản đuôi ngựa, rõ ràng đều tốt nghiệp 3-4 năm, còn một bộ sinh viên bộ dáng.

Nàng mặt ngoài vui tươi hơn hử, kỳ thật cái gì đều rõ ràng.

Thấy thế Hạ Nghi cũng nhẹ nhàng thở ra: “Yêu đương liền yêu đương, người đừng đem nói đến như vậy sắc tình được không?”

Trì Niên cầm lấy một khối ngón tay bánh kem nhét vào trong miệng, gương mặt bị căng đến phình phình, thanh âm cũng có chút hàm hồ: “Người biết cái gì? Cái này kêu tình thú.”

Hạ Nghi liếc nhìn nàng một cái, vừa lúc di động vang lên, nàng tùy ý nhìn thoáng qua, là phía trước ở sa mạc chụp kia tổ ngành chiếu vào công ty mở rộng hạ thượng hot search, nàng phối hợp công ty đã phát điều Weibo.

Trì Niên không thú vị mà nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Nơi này là Vân Thành phần hoa mảnh đất, bên ngoài là một cái hàng xa xỉ thương trường, đại màn ảnh truyền phát tin quảng cáo, tiểu màn ảnh tắc truyền phát tin bản địa tin tức.

Tin tức thượng biểu hiện “Nổi danh ca sĩ Đường Khinh Nhiễm 5 năm trước xuất ngoại tiến tu, ngày gần đây bí mật về nước” tin tức, xứng đồ là một trương sân bay lộ thấu ảnh chụp, oánh oánh tuyết trắng da thịt, nâu màu hạt dẻ tóc quần khoắc ở sau người, màu trắng chiffon tu thân váy, mang đại đại khẩu trang cũng che không được toát ra ưu nhã.

Trì Niên đem bánh kem nuốt xuống đi, yên lặng cảm thán một câu: Mỹ nữ a.

Hạ Nghi đã phát xong rồi Weibo, vừa định rời khỏi, giây tiếp theo chú ý tới nhiệt bảy đề tài, kỳ dị mà nhìn mắt Trì Niên.

“Cái gì?” Trì Niên chú ý tới nàng tầm mắt, khó hiểu mà hồi nhìn nàng, nhảy ra di động, rồi sau đó mới chú ý tới nhiệt bảy là “Cùng thích thật lâu người ở bên nhau là như thế nào thể nghiệm”.

Nàng mặc mặc, ngón tay ở trên màn hình bay nhanh mà ẩn trong chốc lát.

Hạ Nghi tò mò mà nhảy ra nàng tư nhân Weibo.

“Cùng thích thật lâu người ở bên nhau là như thế nào thể nghiệm thực sắc, tưởng ở hấn trên mũi hoạt thang trượt, ở hấn trong ánh mắt bơi lội, ở hấn cơ bụng thượng đàn dương cầm, ở hấn trong lòng nhảy quảng trường vũ.”

Hạ Nghi giơ ngón tay cái lên: “Mạng người du người không du thiên.”

Trì Niên vô tội mà nhìn nàng.

Cùng Hạ Nghi tách ra khi, thiên đã có chút tối sầm.

13 hào chung cư trước trong bụi cỏ, một mảnh sơ sơ mở ra hồ điệp lan ở gió đêm lác lác.

Trì Niên nhìn những cái đó hoa nhĩ, đột nhiên nhớ tới 5 năm trước năm ấy mùa hè, ở vân đại ký túc xá của giáo viên lần đầu tiên thấy Kỳ Thâm cảnh tượng.

Giáo viên lâu là cái loại này sáu tầng cư dân lâu, lâu ngoại còn có mười mấy tầng bậc thang, cửa một mảnh hồ điệp lan.

Ngày đó là cái ngày mưa, nàng mới từ lão sư gia ra tới, không có bung dù, chỉ vội vội vàng vàng mà bảo vệ trong tay vẫn hiển lao ra lâu.

Rồi sau đó, nàng tại hạ bậc thang khi đụng vào Kỳ Thâm, suýt nữa lăn xuống thang lầu.

Kỳ Thâm ăn mặc hữu nhân y nghịch quang đứng ở thang lầu thượng, một tay chống một thanh màu đen ô che mưa, một tay bảo vệ nàng.

Bất quá một lát, hắn đã đem nàng đỡ ổn, nhìn mắt càng thêm mưa lớn thế, đem ô che mưa cho nàng sau, gật gật đầu đi vào lầu trung.

Khi đó hắn phía sau là một mảnh nở rộ hồ điệp lan ở trong mưa lay động.

Nàng lúc ban đầu kỳ thật cũng không thấy rõ hắn mặt, chỉ mơ hồ ở hắn trên người nhìn ra một cổ bằng quan lãnh đạm, cũng đã cũng đủ nàng ở trong lòng câu họa ra một cái hoàn chỉnh hắn.

Mà trên thực tế, đương thấy rõ khi, nàng câu họa hắn không bằng chân thật hắn một nửa tuấn mỹ.

Nàng tưởng, đương hắn bạn gái nhất định rất vui sướng.

Đó là một đoạn so bốn năm còn muốn lâu thời gian, vốn tưởng rằng sẽ trở thành vĩnh viễn giấu ở nàng trong lòng tiểu bí mật.

Không nghĩ tới, còn có cơ hội lại thấy ánh mặt trời.

Không nghĩ tới, nàng có thể ở một ngày nào đó lấy bạn gái thân phận nói cho hắn: Ai, Kỳ Thâm, ta thích người so người cho rằng càng lâu nha.

Trì Niên lấy ra di động, đem hồ điệp lan chụp xuống dưới, chia Kỳ Thâm.

Đối diện mãi cho đến rạng sáng đều không có đáp lại.

Trì Niên nhú mày, không nói bọn họ hiện tại quan hệ, liên tính trước kia chỉ là trên dưới cấp, nàng đã phát tin tức hắn thấy cũng sẽ đáp lại, mặc dù đại đa số chỉ là một câu lãnh đạm “Àn”.

Đêm nay Trì Niên không chờ đến Kỳ Thâm hồi phục, mơ mơ màng màng mà đã ngủ, sáng sớm hôm sau là bị một hồi điện thoại đánh thức.

Điện báo biểu hiện là Kỳ Thâm.

Trì Niên từ trên giường ngồi dậy, gỡ gỡ tóc, chuyển được: “Kỳ Thâm?”

“Là Trì Niên nữ sĩ sao?” Trong điện thoại truyền đến chính là một cái xa lạ giọng nữ, còn bí mật mang theo hồi âm.

Trì Niên nhú mày: “Xin hỏi người là?”

“Nơi này là lãng nhĩ bệnh viện, Kỳ tiên sinh tối hôm qua ra tai nạn xe cộ, liên hệ không thượng hắn người nhà, ngài phương tiện tới một chuyến sao?”

Chapter 2

Trì Niên đuổi tới bệnh viện khi, thời gian mới qua đi nửa giờ.

Dọc theo đường đi nàng suy nghĩ vô số khả năng, nếu Kỳ Thâm đâm tàn làm sao bây giờ? Hủy dung làm sao bây giờ?

Hắn như vậy cao ngạo một người, vạn nhất luẩn quẩn trong lòng.....

Càng muốn Trì Niên càng là kinh hồn táng đảm, một đường chạy chậm trực tiếp xông lên bệnh viện mười sáu tầng vip phòng bệnh.

Dĩ vãng Kỳ Thâm phát sốt sinh bệnh, đều là nàng phụ trách đem hắn “Cường ngạnh” mà đè xuống nơi này.

Phòng bệnh môn hồ khép, Trì Niên trực tiếp đẩy ra: “Kỳ Thâm, người.....”

Thanh âm đang xem thanh nửa dựa vào giường bệnh nam nhân khi đột nhiên im bặt.

Kỳ Thâm trên đầu bao một vòng màu trắng băng gạc, chính thần tình lạnh nhạt mà ngồi ở chỗ đó, hộ sĩ ở vì hắn kiểm tra cánh tay thương thế.

Hắn ngày thường không chút cầu thả chải lên tóc đen có chút hỗn độn, vài sợi toái phát rũ ở băng gạc trước, tinh điều tế trác khuôn mặt lộ ra bệnh trạng tái nhợt, sơn sắc đồng tử u trầm, tuấn mỹ mặt mày như cũ tự mang một cổ thần bí lạnh nhạt tự phụ khí chất.

Chỉ là cánh tay điều dai đeo, trên đùi cũng đánh thạch cao, trên mặt trên người đều có bất đồng trình độ trầy da, có chút thậm chí xuyên thấu qua băng gạc chảy ra vết máu, nhưng đơn giản người thoát nhìn không có trở ngại.

Nghe thấy thanh âm, Kỳ Thâm quay đầu triều nàng nhìn lại đây, ánh mắt từ nàng quần áo hướng lên trên, dừng ở nàng trên mặt, cuối cùng nhìn về phía nàng đôi mắt.

Trắng nõn gương mặt, tóc dài chỉ đơn giản mà trát hạ, một đôi mắt có chút sưng đỏ, thoát nhìn giống bị nước mắt súc rửa quá, giống chỉ..... Con thỏ.

Hộ sĩ đã kiểm tra xong, đẩy xe đẩy đi tới, nhìn Trì Niên: “Là người bệnh người nhà sao?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, gật gật đầu.

Hộ sĩ dặn dò chút những việc cần chú ý liền đi ra ngoài.

Phòng bệnh chỉ còn lại có hai người, Trì Niên nhìn Kỳ Thâm, tâm rớt cuộc buông đi chút, chớp chớp hơi toan đôi mắt: “Người không có việc gì?”

Kỳ Thâm không nói gì, trước sau bình tĩnh mà đánh giá nàng, trong mắt mang theo chút tìm tòi nghiên cứu cùng trầm tư.

Trì Niên thấy hắn không nói lời nào, đơn giản đi ra phía trước, duỗi tay liền phải xem kỹ trên mặt hắn thương thế.

Kỳ Thâm lại theo bản năng mà tránh đi tay nàng, ánh mắt tùy theo lạnh lùng xuống dưới, tứ chi tràn đầy kháng cự.

Trì Niên tay xấu hổ mà ngừng ở giữa không trung, hồi lâu méo miệng thu hồi tay, nhỏ giọng nói thầm: “Máu lạnh nhà tư bản, trở mặt không biết người.”

Mấy ngày hôm trước còn cùng nhau dắt tay về nhà đâu.

Kỳ Thâm nhú nhú mày tâm, hồi lâu dùng không bị thương tay xoa nhẹ hạ huyết Thái Dương, nhìn nàng: “Người là Tống Lăng tân chiêu tiến vào cái kia trợ lý?”

Trì Niên theo bản năng mà muốn gạt đầu, rồi lại đột nhiên nhận thấy được cái gì: “Cái gì tân chiêu tiến vào?”

Kỳ Thâm không có đáp lại, mày nhăn đến càng khẩn, qua một hồi lâu mới mở miệng: “Tống Lăng đâu?”

“Hắn? Đi công tác,” Trì Niên càng thêm cảm thấy khả nghi, không rảnh lo hắn vừa mới kháng cự, dùng mu bàn tay chạm chạm hán gương mặt, “Còn ở phát sốt?”

Kỳ Thâm ngẩn ra hạ, tiện đà sắc mặt trầm xuống: “Trì tiểu thư!”

Nói xong chính mình cũng dừng một chút.

Trì Niên bị hấn hung có chút ngốc, cũng có chút ủy khuất.

Trên thực tế, trừ bỏ bốn năm trước vừa mới nhập chức khi, bởi vì công tác tiết tấu hoàn toàn không thích ứng, có một lần chậm trễ cùng quan trọng khách hàng gặp mặt, Kỳ Thâm đã từng như vậy hung quá nàng một lần ngoại, hấn rất ít sẽ dùng như vậy ngữ khí cùng nàng nói chuyện.

Ngày thường mặc dù sinh khí, cũng chỉ là không nói một lời mà nhìn chăm chăm nàng tản ra áp suất thấp.

“Trì tiểu thư?” Phía sau cửa phòng bệnh có người gọi nàng.

Trì Niên xoay người, bác sĩ Triệu phía sau đi theo mấy người y tá nhân viên đứng ở nơi đó, nhìn nhìn nàng lại nhìn nhìn Kỳ Thâm, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Trì Niên ở Kỳ Thâm bên người dãi bốn năm, điểm này nhi xem mặt đoán ý bản lĩnh vẫn phải có, nhìn mắt Kỳ Thâm, đi theo bác sĩ Triệu phía sau đi ra ngoài.

Ở đi bác sĩ Triệu văn phòng trước, Trì Niên cấp Trần Dương đi cái điện thoại, thác hấn xử lý một chút sự cố cùng nằm viện công việc.

Trần Dương là Kỳ Thâm một cái khác trợ lý, chủ yếu phụ trách một ít công sự, mà nàng tắc càng như là toàn phương vị trợ lý.

Sang Tư quy mô phát triển lên sau, hành chính bộ thành lập, Kỳ Thâm liền muốn nàng khảo hạch một chút, cuối cùng tuyển định Trần Dương.

Nói chuyện điện thoại xong, Trì Niên đi vào bác sĩ Triệu văn phòng.

“Trì tiểu thư, ta cùng mấy cái bác sĩ nhằm vào Kỳ tiên sinh thân thể làm cẩn thận phân tích,” bác sĩ Triệu trên màn hình máy tính phóng một trương rõ ràng não bộ ct ảnh chụp, “Kỳ tiên sinh đại não gặp đến kịch liệt va chạm, tạo thành não tích huyết, huyết khối ngăn chặn bộ phận ký ức thần kinh, khả năng dẫn tới hấn quên mất một chút sự tình.”

Trì Niên khó hiểu: “Bác sĩ Triệu là nói hấn mất trí nhớ?”

“Thông tục nói, đúng vậy.”

Trì Niên an tĩnh một hồi lâu, rồi cuộc đem cái này tin tức tiêu hóa đi xuống:
“Kia hấn quên mất này đó ký ức?”

“Kỳ tiên sinh thanh tỉnh sau, ta đối hấn tiến hành quá đơn giản hỏi ý,” bác sĩ Triệu hoãn hoãn, “Kỳ tiên sinh ký ức, tựa hồ còn dừng lại ở 5 năm trước, đương nhiên, đối gần 5 năm phát sinh sự tình, cũng không phải toàn không nhớ rõ, nhưng đích xác chỉ có linh tinh ấn tượng..”

Trì Niên đáy mắt hiện lên một tia không biết làm sao, mờ mịt mà nhìn bác sĩ, trái tim cũng đi xuống rơi trụ.

5 năm trước a?

Vừa vặn tốt, là nàng nhận thức hấn nhật tử, thậm chí bao gồm nàng rồi cuộc có thể quang minh chính đại đứng ở hấn bên người kia bốn năm.

Khó trách hấn vừa mới dùng như vậy xa lạ ánh mắt xem nàng.

Nếu hấn tất cả đều đã quên, có phải hay không..... Hiện tại nàng đối hấn mà nói, chỉ là một cái người xa lạ?

Chính là bọn họ mới ở bên nhau a.

Có lẽ là tiểu cô nương ánh mắt quá chọc người đau lòng, bác sĩ Triệu ngữ khí hoãn hoãn, an ủi nói: “Yên tâm, chỉ là tạm thời tính mất trí nhớ, không phải không có khôi phục khả năng.”

Trì Niên ánh mắt hơi hơi sáng hạ, chợt lóe chợt lóe mà nhìn về phía bác sĩ Triệu.

Bác sĩ Triệu khụ một tiếng giải thích nói: “Bởi vì là ngoại thương khiến cho mất trí nhớ, có thể suy xét dùng tương đối so kích thích tính phương thức kích thích não bộ khôi phục, thí dụ như đối một ít quan trọng sự tình tiến hành phục bản, hoặc là trọng du có kỷ niệm ý nghĩa địa điểm linh tinh, lại phối hợp bệnh viện trị liệu, có rất lớn khôi phục tỷ lệ.”

Trì Niên nguyên bản ám trầm ánh mắt một lần nữa bốc cháy lên hy vọng, thật mạnh gật gật đầu, lại nghe xong bác sĩ một ít giao phó, lúc này mới đi ra văn phòng.

Vừa muốn trở lại phòng bệnh, liền thấy Trần Dương đứng ở cửa, trong tay cầm một chồng văn kiện, thấy Trì Niên, Trần Dương vội đi mau hai bước đi đến nàng trước mặt: “Trì tiểu thư, đều xử lý tốt, gây chuyện chạy trốn, sự cố phát sinh mà theo dõi hồng rồi, cảnh sát điều tra chung quanh cameras, sau đó không lâu hấn là có thể tòa định hiểm nghi người.”

“Vất vả.” Trì Niên híp mắt cười cười.

“Bất quá sự phát khi cùng Kỳ tổng một khối đưa tới còn có một người, cũng bị thương, đảo không phải rất nghiêm trọng, chỉ là bởi vì thân thể vốn dĩ liên suy yếu, bệnh tim phát, phía trước vẫn luôn ở tô thành bên kia chạy chữa, cứu giúp

lại đây sau bị suốt đêm chuyển tới tô thành bên kia bệnh viện, cảnh sát cũng đã cùng tô thành bên kia cục cảnh sát liên hệ, chờ người nọ thanh tỉnh sau hỏi lại tuân gây chuyện chiếc xe tương quan công việc.”

“Hảo.” Trì Niên gật gật đầu.

Trần Dương nghĩ nghĩ hỏi: “Trì tiểu thư, vừa mới cảnh sát đã tới, hỏi Kỳ tổng một ít vấn đề, Kỳ tổng tinh thần có chút hoảng hốt, chỉ nói không nhớ rõ tai nạn xe cộ chi tiết, Kỳ tổng hẳn..... Không có việc gì đi?”

“Ân?” Trì Niên dừng một chút, cách phòng bệnh môn pha lê trong triều nhìn thoáng qua, Kỳ Thâm mất trí nhớ sự một khi cho hấp thụ ánh sáng, đối Sang Tư ảnh hưởng không nhỏ, suy nghĩ hạ năng chỉ chỉ chính mình đầu óc, nhỏ giọng nói, “Quảng ngã hồng rồi nơi này.”

Trần Dương mặc mặc, công ty người đều sợ Kỳ tổng, vị này trì tổng trợ lại luôn luôn ở Kỳ tổng trước mặt không lớn không nhỏ, trước mặt cũng chỉ đương năng đang nói Kỳ tổng nào chấn động: “..... Đây là sáng nay đưa đến Kỳ tổng văn phòng văn kiện, ta về trước công ty, đem chiều nay hội nghị chậm lại.”

Trì Niên thất thần gật gật đầu.

Hành lang tràn ngập nước sát trùng hương vị, Trì Niên hoãn trong chốc lát, mới lấy ra di động, đầu ngón tay có chút lạnh lẽo cứng đờ, nàng nắm chặt ngón tay cấp Tổng Lăng đã phát điều tin tức: Kỳ Thâm ra tai nạn xe cộ.

Vạn nhất Kỳ Thâm nghĩ không ra, tổng phải có người trước ổn định Sang Tư mới đứng.

Tổng Lăng quả nhiên hồi phục thực mau, bất quá nửa phút liền phát tới một chuỗi dấu chấm hỏi, ngay sau đó: còn sống đi?

Trì Niên đón hạ, cách phòng bệnh cửa sổ chụp tương Kỳ Thâm ảnh chụp đã phát qua đi.

Tổng Lăng: thế nhưng là thật sự!

ta đêm nay trở về.

Trì Niên thu hồi di động, ngừng một lát mới đẩy ra phòng bệnh môn, liếc mắt một cái liền đối thượng trong phòng bệnh Kỳ Thâm đậm mạc xa cách ánh mắt, cả người tản ra quen thuộc lại xa lạ lạnh nhạt.

Trì Niên yên lặng mà hít sâu một hơi, tuy rằng bác sĩ nói có cực đại khôi phục khả năng, chính là, đương đón nhận hẳn giống xem người xa lạ ánh mắt, nàng vẫn là cảm thấy có chút khổ sở.

Không, là rất khổ sở, sắp khổ sở đã chết.

Như thế nào liền ra tai nạn xe cộ? Như thế nào không quên khác, cố tình liền đã quên này 5 năm phát sinh sự tình đâu? Như thế nào liền ở bọn họ mới ở bên nhau bốn ngày, liền mất trí nhớ?

Yên lặng chú ý 5 năm, trở thành hần trợ lý truy ở hần phía sau bốn năm, ở bên nhau bốn ngày.

Một ngày, một năm

Ông trời này bút trưởng tính, quả thực so vay nặng lãi còn hắc.

“Trì tiểu thư,” Kỳ Thâm thanh âm đột nhiên vang lên, hần hoãn hoãn, cau mày, tựa hồ đầu có chút đau, rồi sau đó mới tiếp tục nói, “Có phải hay không có người cùng ta cùng nhau đưa tới?”

Kia khởi tai nạn xe cộ, hần chỉ mơ hồ nhớ rõ có giọng nữ ở nghen ngào gọi tên của hần, một tiếng một tiếng “A thâm”, thanh âm rất quen thuộc.

“Ân,” Trì Niên nghĩ đến vừa mới Trần Dương nói, “Người không có việc gì, chuyển đi tô thành bên kia bệnh viện.”

Kỳ Thâm an tĩnh trong chốc lát: “Bác sĩ nói gì đó?”

Trì Niên đem bác sĩ nói cho hần nghe, không nhịn xuống hỏi: “Người thật sự chỉ nhớ rõ 5 năm trước phát sinh sự tình?”

5 năm trước?

Kỳ Thâm ngưng mi, hần chỉ nhớ rõ Đường Kinh Nhiễm trước đó không lâu xuất ngoại rồi đi, Kỳ gia bên kia cũng phóng nói: Chỉ cần hần dám đi ra gia môn nửa bước, liền hoàn toàn cùng hần đoạn tuyệt phụ tử quan hệ.

Chỉ là có lẽ thật là 5 năm trước phát sinh sự tình, hần trong lòng suy nghĩ đến những cái đó sự khi, hiếm khi dao động.

Trì Niên nhìn hần hờ hững ánh mắt, truy vấn: “Người cũng không nhớ rõ chúng ta quan hệ?”

Kỳ Thâm nhú nhú mày: “Người là Tổng Lăng chiêu tiến vào trợ lý.”

“Trừ cái này ra đâu?” Trì Niên truy vấn.

Kỳ Thâm nhìn nàng, thần sắc có chút không kiên nhẫn: “Chúng ta là cái gì quan hệ?”

Trì Niên há miệng thở dốc, đáy mắt có chút vô thố, một hồi lâu cúi đầu: “Ta nói nam nữ bằng hữu người tin sao?”

Kỳ Thâm không nói gì, ánh mắt đậm mạc mà nhìn nàng.

Một cái thoạt nhìn so với hần muốn tiểu không ít tiểu cô nương, vẫn là chính mình trợ lý, thấy thế nào chính mình đều không thể cùng nàng sinh ra tâm động cảm giác.

Hần không như vậy cảm thú.

Trì Niên nhìn dáng vẻ của hần liền biết hần không tin, dứt khoát lấy ra di động, điều ra hai người lịch sử trò chuyện: “Người xem.....”

Giây tiếp theo tay lại cứng đờ.

Bọn họ lịch sử trò chuyện, có công sự có việc tư, công sự nhiều là nàng báo bị hấn hành trình.

Mà việc tư, cũng chỉ là nàng hứng thú bưng bưng mà chia hấn “Hôm nay vẫn là rùa đen hình dạng”, phía dưới còn xứng một trương nàng dọc theo đám mây vẽ ra rùa đen giản nét bút, hấn tổng hội đến buổi tối mới lãnh đạm mà hồi phục một câu “Ăn”;

Hoặc là nàng hàm súc mà đã phát cái nhà ăn định vị “Tân khai nhà ăn không tồi”, mà hấn không biết là không hiểu vẫn là biết sau không tiếng động từ chối “Lần sau cùng khách hàng gặp mặt có thể định ở chỗ này”.

Càng hoặc là nàng hơi mang thử mà nói “Đêm nay tiệc rượu thượng có phải hay không muốn khiêu vũ? Thiếu cái bạn nhảy [thở dài]”, mà hấn tắc ngắn gọn mà hồi nàng “Trần Dương cũng đi”.

Còn có phần hưởng chính mình làm bữa tối, điểm tâm ngọt, sinh bệnh khi truyền nước biển đau đớn, phát lương tư khi “Cảm ơn lão bản”.....

Công ty mới tới công nhân đều nói, Kỳ tổng đối nàng thực dung túng, phạm sai lầm đều chỉ là trừng vài lần, mà nàng ý vào này phân “Dung túng”, hướng hấn hoàn hoàn chỉnh chỉnh mà hiện ra chính mình hi nộ ai nhạc.

Thế cho nên hiện tại mới nhận thấy được, này chỉ là nàng đơn phương cuồng hoan.

Nàng hiện tại nói bọn họ là nam nữ bằng hữu, nhưng trừ bỏ nàng nói cho Hạ Nghi, không còn có cái thứ tư người biết bọn họ quan hệ.

Bọn họ thậm chí còn không có tới kịp chế tạo điểm nhi về tình lý ký ức.

Trong lòng có điểm tối nghĩa.

“Nhìn cái gì?” Kỳ Thâm thấy nàng không nói gì, trầm giọng đặt câu hỏi.

Trì Niên tâm tình có chút hạ xuống, dứt khoát đưa điện thoại di động thu lên: “Không có gì.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, mặc danh có chút không vui, dư quang dừng ở Trì Niên trong tay văn kiện thượng, huyết Thái Dương run rẩy mà đau đớn hạ.

Hấn dừng một chút đem văn kiện cầm lại đây, lật xem vài tờ, xa lạ khổng lồ số liệu, Sang Tư mới tinh logo, trong đầu có hình ảnh bay nhanh thoáng hiện.

Bao gồm.....

“Ba tháng tân cơ cuộc họp báo, bắt đầu xuống tay chuẩn bị sao?” Không thể hiểu được nói từ trong miệng xông ra.

Trì Niên sửng sốt hai giây, lông mi giật giật.

Ba tháng sau, Sang Tư đem ở Vân Thành khoa học kỹ thuật trung tâm tổ chức lấy “Toàn viên trọng bàng” là chủ đề thứ chín đại tân cơ cuộc họp báo.

Nhưng Kỳ Thâm rõ ràng nên đã quên.....

“Người nghĩ tới?” Trì Niên kinh hãi.

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng, ánh mắt như cũ lạnh nhạt xa lạ.

Trì Niên trong mắt ánh sáng tắt, thần sắc trở nên uể oải, giấy lát rồi lại trọng chứng kỳ cổ.

Bác sĩ Triệu nói, đã chịu một ít tương ứng kích thích, hẳn có rất lớn tỷ lệ nhớ lại.

Nhìn dáng vẻ, hẳn hẳn là..... Còn có thể cứu vớt một chút?

Chapter 3

“Người là nói, hẳn mất trí nhớ?!”

Tổng Lăng suốt đêm từ lâm thành gấp trở về, liền nước miếng cũng chưa tới kịp uống liền tới bệnh viện, lúc này đứng ở giường bệnh bên, nghiên cứu mới lạ giống loài dường như đánh giá một lát Kỳ Thâm, chuyển mắt hỏi Trì Niên.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, mặt vô biểu tình mà mặc hẳn đánh giá, biểu tình không có một tia độ ấm.

Trì Niên đứng ở một bên, yên lặng gật gật đầu.

Tổng Lăng hỏi lại: “Liền vì cái gì phát sinh tai nạn xe cộ cũng quên mất?”

Trì Niên lần nữa gật gật đầu.

Tổng Lăng nhướng mày, vỗ vỗ Kỳ Thâm đầu tóc: “Kia nói cho ca ca, ta là ai?”

Trì Niên nhìn Tổng Lăng giống hống tiểu hài tử giống nhau vuốt Kỳ Thâm tóc tay, chớp chớp mắt có điểm muốn cười, lại ở đón nhận Kỳ Thâm lạnh băng ánh mắt khi vội vàng chính khâm: “Tổng tổng.”

“Ân hừ.”

“Kỳ Thâm hẳn..... Chỉ là quên mất này 5 năm ký ức mà thôi.”

Kỳ Thâm cùng Tổng Lăng, dù sao cũng là mười mấy tuổi liền nhận thức giao tình.

Tổng Lăng ngừng ở Kỳ Thâm trên đầu tay cứng đờ, rốt cuộc thấy rõ Kỳ Thâm lạnh lẽo ánh mắt, ho khan một tiếng đứng dậy: “Như vậy a..... Chỉ đùa một chút,” nói hẳn đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn mắt Trì Niên, lại nhìn về phía Kỳ Thâm, “Vậy người chẳng phải là đem ao nhỏ năm mấy năm nay sự đều đã quên?”

Trì Niên thần sắc tối sầm lại, cái hay không nói, nói cái dở, nàng vừa mới thật sự không nên hảo tâm nhắc nhở hẳn.

Kỳ Thâm nhẹ nhàng bâng quơ mà nhìn mắt Trì Niên, chợt thu hồi ánh mắt hỏi Tổng Lăng: “Làm người lấy đồ vật lấy tới sao?”

“Mất trí nhớ vẫn là này phó xú tính tình.” Tống Lăng hừ nhẹ một tiếng, đem lấy tới văn kiện toàn bộ mà đưa cho hắn.

Trì Niên lo lắng mà nhìn mắt Kỳ Thâm, triều giường bệnh biên đi rồi hai bước.

“Làm gì, ao nhỏ năm, lo lắng ta khi dễ hắn a?” Tống Lăng quay đầu trêu chọc.

Trì Niên méo miệng, không có để ý đến hắn.

Buổi sáng Kỳ Thâm chỉ là nhìn phân hợp đồng văn kiện, sắc mặt liền không lớn thích hợp, Tống Lăng lấy tới văn kiện ký lục mấy năm nay Sang Tư phát triển lịch trình, nàng lo lắng hắn lại đã chịu kích thích.

Mà sự thật cũng quả nhiên như thế.

Kỳ Thâm cơ hồ đọc nhanh như gió mà nhìn quét văn kiện, từng trang mà lật xem đi xuống, xa lạ rồi lại quen thuộc số liệu, Sang Tư mỗi một lần tiến bộ, hệ thống mà mỗi một lần đổi mới, tài chính chảy về phía từ từ, vô số hỗn loạn hình ảnh tràn ngập hắn đại não.

Sang Tư khoa học kỹ thuật cái kia đơn sơ tiểu công ty biến thành đứng sừng sững ở sắt thép rừng rậm cao chọc trời đại lâu;

Đứng ở đại màn ảnh trước giới thiệu tân cơ chip kỹ thuật nhân viên;

Cameras đèn flash hạ dò hỏi Sang Tư vì chế tạo tự thân internet sinh thái bước tiếp theo tính toán.....

Kỳ Thâm lật xem văn kiện tay đột nhiên ngừng lại, ngón tay đem trang giấy nắm chặt có chút nhẵn, sắc mặt càng thêm trắng bệch, cái trán toát ra từng trăn mồ hôi lạnh, trong não vô số ồn ào bén nhọn thanh âm, chọc đến hắn đau nhức vô cùng.

“Kỳ Thâm?” Trì Niên thấy hắn quả nhiên bị kích thích, vội vàng cấp mà gọi hắn.

Tống Lăng cũng phản ứng lại đây, vội vàng tiến lên hỗ trợ.

Kỳ Thâm lại như cũ đắm chìm ở hỗn loạn trong trí nhớ, trong tầm tay văn kiện rơi rụng đến trên mặt đất, bị thương tay bởi vì khăn nắm chặt, miệng vết thương có chút vỡ ra, vết máu thực mau từ băng gạc hạ thẩm thấu ra tới.

Trì Niên thấy thế, càng thêm nôn nóng, cắn chặt răng dứt khoát hạ quyết tâm dùng sức bẻ ra hắn tay, đem chính mình tay nhét vào hắn trong lòng bàn tay.

Mềm mại tay đụng tới lòng bàn tay, Kỳ Thâm nhin không được càng thêm dùng sức chống cự kia cổ mềm mại.

“A thâm, người nắm chặt đau Trì Niên.” Quen thuộc thanh âm vang lên.

Kỳ Thâm tay cứng đờ, hỗn loạn suy nghĩ dần dần thanh minh, nhìn chăm chú thấy, đúng là một đôi đại đại đôi mắt, đựng đầy nhỏ vụn tinh quang, không chút nào che lấp lo lắng.

Hắn cúi đầu nhìn lại, Trì Niên tay nho nhỏ mềm mại, như là không có xương cốt giống nhau, như cũ bị hắn chặt chẽ mà nắm chặt ở lòng bàn tay.

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, lãnh đạm mà buông ra tay nàng.

Lại ở nhìn thấy nàng mu bàn tay thượng bị hắn dùng sức nắm chặt ra dấu vết khi dừng một chút.

Trì Niên nhìn hắn bỏ qua một bên chính mình tay động tác, chớp hạ đôi mắt, có chút thương tâm, nàng trừng hướng hắn: “Uy, vừa mới nói như thế nào cũng là ta giúp người.”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng: “Ta không làm người giúp.”

Trì Niên cứng lại: “.....” Một hồi lâu nói thầm, “Hảo tâm uy cầu.”

Kỳ Thâm khóa mi nhìn nàng một cái, không nói thêm gì, chỉ nhìn về phía Tống Lăng: “Tuần sau cùng hải duy tập đoàn Trịnh tiên sinh gặp mặt, khả năng muốn người đi.”

Tống Lăng ngăn người: “Người nghĩ tới?”

Trì Niên cũng nhìn về phía hắn.

Kỳ Thâm nghĩ đến vừa mới trong đầu hình ảnh: “Nhớ tới một ít, hơn nữa văn kiện thượng tư liệu, đại khái hiểu biết.”

Những cái đó đã làm quyết sách, chế định phương châm, chỉ liếc mắt một cái liền biết trải qua hắn tay, mặc dù không nhớ rõ, hắn cũng sẽ làm ra tương đồng quyết định.

Tống Lăng nhìn mắt Trì Niên: “Kia..... Người đâu?”

Kỳ Thâm không nói gì, ánh mắt nhàn nhạt, không có một tia gợn sóng.

Trì Niên hiểu rõ, còn không phải là còn không có nhớ tới?

Nàng trừng mắt nhìn mắt Kỳ Thâm, lại thoáng nhìn trên tay hắn chảy ra huyết, hừ nhẹ một tiếng: “Ta đi tìm hộ sĩ tới.”

Bất quá, thật đúng là giống bác sĩ Triệu nói như vậy, phục bàn qua đi, có thể nhớ lại một chút sự tình.

Hắn là cũng có thể nhớ tới nàng, cùng với cái kia ở bên nhau ước định đi?

.....

Kỳ Thâm ở bệnh viện chỉ đợi ba ngày liền xuất viện về nhà tĩnh dưỡng.

Cánh tay hắn gãy xương, chân bộ nhiều đạo thương khẩu, nghiêm trọng nhất lộ ra bạch cốt, đơn giản không thương đến xương cốt, trên người cũng có rất nhiều trầy da, trừ bỏ phần đầu bị thương nặng, đều là yêu cầu tĩnh dưỡng thương, không có trí mạng tính thương tổn, bệnh viện nghiêm túc mà kiểm tra qua đi liền thả người.

Sang Tư chín đại tân cơ tuyên bố sắp tới, vì an ổn nhân tâm, cũng vì tránh cho Sang Tư giá cổ phiếu dao động, đối ngoại cũng chỉ tuyên bố hẩn ra sự cố nhỏ, khai quá vài lần video hội nghị.

Mà ở nghỉ ngơi một đoạn này thời gian, Kỳ Thâm đem mấy năm nay về công ty văn kiện nghiêm túc mà nhìn một lần, lấy bảo đảm chính mình ký ức không có xuất hiện bất luận cái gì để sót.

Càng là ủy thác tô thành người giúp chính mình thám thính Đường Khinh Nhiễm sự tình, hẩn tổng cảm thấy tai nạn xe cộ trước gọi hẩn “A thâm” giọng nữ, cũng không như là chính mình ảo giác.

Đến nỗi mặt khác.....

Kỳ Thâm nhú nhú mày, buông trong tay văn kiện, lấy quá một bên di động.

Di động là Sang Tư sản phẩm, màn hình một góc đã vỡ vụn, lại còn có thể dùng.

Hẩn thuận thực mà vân tay giải khóa, mở ra WeChat.

Trong khoảng thời gian này, hẩn ngẫm hỏi thăm quá Trì Niên, có thể được đến kết luận đều là nàng cùng hẩn trừ bỏ trên dưới cấp ngoại, không có bất luận cái gì quan hệ, càng không nói đến kết giao.

Mà hai người lịch sử trò chuyện cũng chứng minh điểm này.

Trì Niên liên hệ hẩn không chỉ là bởi vì công sự, trên thực tế công sự chiếm so bất quá một phần ba.

Càng nhiều thời điểm là nàng ở ven đường chụp đến một đóa kỳ ba hoa, không trung chụp đến một đóa hình dạng kỳ dị đám mây, hoặc là oán giận nhà ăn cơm trưa, chụp một trương chính mình làm đồ ngọt, chính mình đưa ngàn khối trò chơi ghép hình, lại xứng với nàng làm như có thật lời bình, đem một cái sinh cơ bừng bừng tiểu nữ sinh hoạt linh hoạt hiện mà hiện ra ở hẩn trước mặt.

Mà hẩn đáp lại, đều không ngoại lệ, luôn là một câu lãnh đạm “Ân”, hoặc là “Đã biết”.

Chính là..... Vấn đề liền ra ở hẩn hồi phục thượng.

Kỳ Thâm nhìn không được nhú mày, hẩn biết rõ, lấy hẩn tính tình, trước nay đều sẽ không để ý tới này đó nhằm chán việc nhỏ, càng không cần phải nói hồi phục.

Mà lịch sử trò chuyện cái kia hẩn, có khi buổi tối 6 giờ nhiều hồi phục, đây là bình thường tan tâm thời gian; có khi buổi tối mười một hai điểm hồi phục.....

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, lịch sử trò chuyện cuối cùng một cái, là một trương ảnh chụp.

Trên ảnh chụp, một mảnh phấn bạch hồ điệp lan ở đem ám chưa ám sắc trời trung lặng yên thịnh phóng.

Tin tức gửi đi ngày là ở hấn ra tai nạn xe cộ ngày đó.

Hấn trong khoảng thời gian này xem văn kiện nhiều là Trì Niên chỉnh hợp, này cũng giải thích vì cái gì nàng sẽ lưu tại chính mình bên người bốn năm.

Nàng thời gian quy hoạch an bài, hội nghị tổ chức bố trí năng lực, nhân tế quan hệ phối hợp đều thực khéo léo, thậm chí bao gồm một ít hội nghị khẩn cấp lâm thời lên tiếng cũng bày ra ra cực cao văn tự tu dưỡng.

Nhưng về phương diện khác, nàng rồi lại..... Quá mức hoạt bát.

Tóm lại hoàn toàn không phù hợp chính mình đối một nửa kia tiêu chuẩn.

Kỳ Thâm vừa muốn đưa điện thoại di động buông, WeChat bắn ra một cái tin tức.

Trì Niên: miễn phí bữa tối!

Ngay sau đó là một trương ảnh chụp, Bắc Hải nhà ăn giấy dai chất đóng gói túi bị người cử ở gương mặt bên, túi sau chỉ lộ ra một phần ba trắng nõn da thịt, vừa vặn tốt có thể thấy nàng hữu má hạ nhỏ nhỏ má lúm đồng tiền, ngọt ngào mà cười.

Kỳ Thâm ánh mắt nặng nề mà nhìn chằm chằm trong chốc lát kia bức ảnh, không hiểu này có cái gì nhưng hội báo.

Di động đột nhiên lại vang lên thanh, Tống Lăng tới điều giọng nói tin tức: “Cho người đình phân bữa tối, đại bố, hiện tại hấn là mau tới rồi, nhanh lên trở về giúp lão tử.” Bối cảnh âm hỗn loạn phiên văn kiện hỗn độn thanh, xem ra trong khoảng thời gian này hấn muốn vội điên rồi.

Kỳ Thâm trên đùi thương thế dần dần khép lại, đã có thể xuống đất, nguyên bản liền tính toán ngày hôm sau đi công ty nhìn xem, nghe vậy cũng chỉ là đưa điện thoại di động đặt ở một bên không để ý đến.

Vừa lúc tiếng đập cửa vang lên.

Kỳ Thâm cánh tay như cũ treo băng vải, thông thả mà đi đến cửa, chỉ cho là nhân viên giao cơm, ấn mở cửa ấn phím, mở ra cửa phòng.

“Đương đương,” một tiếng quá mức thanh thúy nhảy nhót thanh âm vang lên, vừa mới còn xuất hiện ở WeChat Bắc Hải nhà ăn đóng gói túi xuất hiện ở trước mắt, Trì Niên nhô đầu ra, gương mặt lộ ra chút phấn, hai tròng mắt thực viên, đen nhánh thấu triệt, ở ánh đèn hạ hết sức linh động.

“Bữa tối!”

Kỳ Thâm nhìn ngoài cửa híp mắt đối chính mình cười nữ hài, trong đầu chỉ có linh tinh ấn tượng.

Rõ ràng chỉ so hấn nhỏ hơn ba tuổi, nhưng ở hấn trong trí nhớ, nàng còn chỉ là lúc trước cái kia vừa mới tiền nhiệm chính mình trợ lý đại bốn sinh viên tốt nghiệp.

Mặc dù biết hiện giờ đã qua đi mấy năm thời gian, hiện tại nàng cùng khi đó giống như cũng không có gì hai dạng.

Giống nhau ánh mắt sáng long lanh, giống nhau cười rộ lên đôi mắt cong thành trăng non, nếu nói có cái gì bất đồng, đó là thời gian thiên vị nàng, đêm nàng mài giữa càn tinh xảo khả nhân, gương mặt giống cái tiểu xảo cực bột nếp, đặc biệt lúc này nàng còn đem đuôi ngựa cuốn lên đỉnh đầu, trát thành lông le viên đầu.

Kỳ Thâm đồn hạ: “Như thế nào là người?”

Hắn nhớ rõ hôm nay không có văn kiện đưa tới.

“Tổng tổng đính hai phân bữa tối, nói muốn mời chúng ta ăn cơm, vừa vặn ta tiện đường đưa tới,” Trì Niên chớp chớp mắt, xuyên thấu qua hắn phòng nghị nội nhìn lại, “Không mời ta đi vào?”

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát, nghĩ đến Tổng Lăng phát tới tin tức, cuối cùng tránh ra cửa vị trí.

Trì Niên quen cửa quen ngõ mà đi đến nhà ăn, đem hộp cơm nhất nhất lấy ra tới.

Kỳ Thâm đứng ở phòng bếp cửa, này chỗ biệt thự trong nhà không gian rất lớn, trên dưới ba tầng phục thức lâu, một tầng yến khách một tầng trụ người một tầng giải trí, trang hoàng cực giản, lại nơi chốn lộ ra cực hạn phong cách, hắn thực vừa lòng nơi này.

Chỉ là ngày thường ngay cả nói chuyện đều mang theo hồi âm, nhà ăn cũng là mang theo tràn đầy lãnh kim loại cảm, thoạt nhìn liền rất thiếu khai hỏa.

Ngược lại bởi vì Trì Niên đã đến, nhà ăn nhiều điểm nhi thanh âm, đảo không như vậy trống trải.

Trì Niên đem hộp cơm mở ra phóng hảo, mới phát hiện Kỳ Thâm đang ở nhà ăn cửa như suy tư gì mà nhìn chăm chăm nàng.

Hôm nay hắn ăn mặc ở nhà màu trắng hưu nhàn phục, nhiều chút ưu nhã tuấn dật, kia cổ vô hình bức người khí thể trừ khử không ít, giống cái hào môn quý công tử.

Trì Niên giật giật tròng mắt, cười tủm tỉm mà mở miệng: “Người còn không có nhớ tới? Ta liền ở tại cách đó không xa 13 hào chung cư, vẫn là người ra tiền, nói không nghĩ ta ly người quá xa.”

Kỳ Thâm liếc nàng, ánh mắt theo nàng lời nói lãnh đạm xuống dưới: “Không có khả năng.”

Trì Niên vô tội: “Vì cái gì không có khả năng?”

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm nàng vài giây: “Tuy rằng không hiểu biết trì trợ lý, nhưng ta hiểu biết chính mình.”

Trì Niên lông mi run run, hần hiểu biết chính mình, cho nên biết hần sẽ không đối nàng nói những cái đó động lòng người nói.

Thậm chí hiện tại liền nàng đụng tới hần, hần đều sẽ bài xích rời xa.

Trong lòng có chút toan, có chút sấp.

Trì Niên méo miệng, dứt khoát trực tiếp ở bàn ăn bên ngồi xuống, không còn có nói chuyện.

Kỳ Thâm xem nàng bộ dáng liền biết chính mình đoán đúng rồi.

Quả nhiên cùng phía trước nói hai người là nam nữ bằng hữu giống nhau, đều là gặt người.

Nói dối tinh.

Trì Niên không biết Kỳ Thâm ý tưởng, chỉ là cảm thấy trong lòng bị đè nén.

Nàng kỳ thật cũng không tính hoàn toàn nói dối.

Kỳ Thâm hiện tại trụ nhả thúc công quán, là năm trước đầu năm nàng phụ trách vì hần đặt mua, chủ yếu là ly Sang Tư gần, phương tiện, hơn nữa bốn phía xanh hoá diện tích đại, cực có bí ẩn tính, công cộng khu vực theo dõi hoàn thiện, thực an toàn.

Xa hoa thả điệu thấp.

Mà nàng mấy năm nay tiền lương không ngừng phiên bội, cũng tích góp một chút không nhỏ số lượng tiền, vừa vặn tưởng đối cái thông cần thời gian đoán chỗ ở, hơn nữa nghĩ đối Kỳ Thâm gần quan được ban lộc, liền ở phụ cận 13 hào chung cư xem nổi lên phòng.

Nguyên bản chỉ tính toán thuê thượng ba năm, nàng tuy rằng có mua phòng tính toán, nhưng rốt cuộc nàng cũng không xác định chính mình cùng Kỳ Thâm có hay không kết quả, nếu về sau đuổi không kịp còn ly đến như vậy gần, gặp mặt tổng hội xấu hổ.

Không nghĩ tới ở công ty sờ cá xem phòng khi bị Kỳ Thâm thấy được.

Hần lúc ấy không nói gì, buổi tối nói xong sinh ý uống lên chút rượu, Trì Niên như thường đem chuẩn bị tốt ôn sữa bò đưa cho hần khi, hần mở mắt ra nhàn nhạt hỏi nàng một câu: “Chuẩn bị mua phòng?”

Trì Niên ngăn người mới phản ứng lại đây, theo sau trông mắt chuyển động, lập tức gật đầu: “Đúng vậy, chính là hảo quý, nguyên bản coi trọng chính là sáu hoàn ngoại một bộ phòng, nhưng nơi này ly người công quán khoảng cách rất gần, thân là người trợ lý, hiệu suất tự nhiên là đệ nhất vị, vì công ty, ta cũng muốn làm đến tỳ kêu tỳ đến.....”

Không chờ nàng biểu xong tâm ý, Kỳ Thâm liền rất là đau đầu mà xoa xoa giữa mày đánh gãy nàng: “Người nguyên bản coi trọng chỗ nào phòng?”

Trì Niên bịa chuyện cái tiểu khu danh.

Kỳ Thâm: “Chênh lệch giá báo cho ta.”

Dùng sáu hoàn ngoại cư dân lâu đời tam hoàn nội một bộ chung cư, liền tính về sau đuổi không kịp, đem chung cư bán cũng không có hại.

Trì Niên lập tức đồng ý.

Tuy rằng Kỳ Thâm lúc sau bổ sung: “Chỉ là vì công tác hiệu suất mà thôi.”

Chính là hiện tại, nhà tư bản bốn gia không nhớ rõ.

Trì Niên oán hận mà ăn chính mình kia phân bữa tối, rồi sau đó mới phát hiện, Kỳ Thâm trước sau ngồi ở đối diện, không có động.

“Người không ăn?” Trì Niên nghi hoặc, nhìn thoáng qua hân hộp cơm.

Ngư cốt hấp canh, cá lư hấp, tôm bóc vỏ, rau xanh, thoát nhìn thực mỹ vị.

Kỳ Thâm chú ý tới nàng ánh mắt, quét mắt trước mặt đồ ăn, lại nhìn về phía nàng: “Không thói quen.”

“Cái gì không.....”

Trì Niên vừa muốn hỏi lại, theo sau mới nhận thấy được hân ánh mắt đang xem chính mình.

Hắn nói không phải đồ ăn, mà là chính mình.

Chapter 4

Nhà ăn có chút yên tĩnh.

Trì Niên nhìn trước mắt Kỳ Thâm, lạnh như băng, mày luôn là khóa chặt, một bộ cự người với ngàn dặm ở ngoài cao quý lãnh diễm bộ dáng.

Cùng bốn năm trước giống nhau như đúc.

Khi đó Sang Tư mới vừa hình thành quy mô, tài chính tất cả đều đầu nhập tới rồi nghiên cứu phát minh bộ môn, Kỳ Thâm cũng ở ăn công nhân cơm, chỉ là hân luôn là một người, ngẫu nhiên Tổng Lãnh ở công ty có thể bồi bồi hân.

Trì Niên chủ động tới gần quá, bị hân không tiếng động mà cự tuyệt.

Thẳng đến có một lần, hân ngâm mình ở nghiên cứu phát minh bộ môn một ngày một đêm không ăn cơm, thiếu chút nữa ngã xuống, Trì Niên ở trước mắt bao người nửa đỡ nửa túm hân trở lại văn phòng, nhìn chăm chăm hân ăn xong rồi 3 đồ ăn 1 canh.

Xong việc nghe đồng sự nói, bọn họ còn tưởng rằng nàng muốn đem Kỳ tổng ăn, rốt cuộc một cái 1 mét 65 tiểu cô nương, đỡ 1 mét 88 Kỳ tổng, lẳng là đi ra uy vũ sinh phong khí tràng.

Lần đó sau, Kỳ Thâm cự tuyệt đối Trì Niên mất đi hiệu lực, lâu rồi, hân cũng lười đến lại quán nàng.

Nghĩ đến quá vắng, Trì Niên ánh mắt ám ám, chỉ có thể khuyên chính mình:
Hắn mất trí nhớ, hắn mất trí nhớ.....

Nàng tha thứ hắn “Vô tri”.

Trì Niên kiên nhẫn giải thích: “Phía trước chúng ta liền này.....”

“Trì trợ lý.....” Kỳ Thâm vừa vặn đồng thời mở miệng, nói xong hai người đều ngẩn người.

Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn Kỳ Thâm, làm hắn trước nói.

Có lẽ là nhận thấy được chính mình nói chuyện quá trắng ra, Kỳ Thâm nhin không được xoa xoa huyết Thái Dương, tổng cảm thấy có chút bức bối, thật có chút lời nói liền yêu cầu trắng ra mà nói ra.

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Ta không nghĩ lại truy cứu người nói chúng ta là nam nữ bằng hữu loại này lời nói, chỉ là,” hắn dừng một chút, “Không có lần sau.”

Trì Niên không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, ngẩn người, trong lòng lửa giận “Tạch” mà liền xông ra, lại tức giận lại ủy khuất, tức giận hắn cảm thấy chính mình ở nói dối, ủy khuất lúc trước ở bên nhau yêu cầu rõ ràng là hắn chủ động nói ra!

Trong lòng càng nghĩ càng giận, Trì Niên dứt khoát bang buồng chiếc đũa, trực tiếp đứng lên hướng ngoài cửa đi.

Kỳ Thâm thấy thế, mày nhăn đến càng khẩn: “Đứng lại.”

Trì Niên bước chân một đống: “Làm gì?”

Kỳ Thâm nhìn trước mắt dư lại đồ ăn: “Đem bữa tối ăn xong.”

Trì Niên vừa nghe khí cười, kéo ra đại môn: “Không phải không thói quen sao? Chính mình lưu trữ ăn đi!”

Nói xong quăng ngã môn mà ra.

Kỳ Thâm ngồi ở nhà ăn, sắc mặt nặng nề, quét mắt trước mặt đồ ăn.

Quả nhiên, như vậy phát cáu nữ nhân, thấy thế nào đều không phải chính mình thích.

.....

Trì Niên về đến nhà, nghĩ đến Kỳ Thâm kia phó lạnh như băng biểu tình, trong lòng khí lại nhin không được xông ra, nắm lên bên cạnh một sừng thú ôm gối giác hung hăng mà quăng ngã hai hạ.

Một bên di động vang lên, Trì Niên oán hận mà đem ôm gối ôm vào trong ngực, thanh âm còn mang theo hỏa khí: “Uy?”

Hạ Nghi: “Ăn hỏa được?”

Trì Niên thanh âm lập tức héo đi xuống: “Như thế nào có thời gian liên hệ ta?”

Trong khoảng thời gian này, bởi vì kia tổ sa mạc tăng lớn lửa nóng, Hạ Nghi bị mời tham dự một người mẫu tuyển tú, di động cũng bị tịch thu.

“Hôm nay nghỉ ngơi, mới vừa bắt được di động,” Hạ Nghi đang ở đắp mặt nạ, nói chuyện có chút mơ hồ không rõ, “Người cùng nhà người Kỳ tổng luyện ái sinh hoạt thế nào?”

Không đề cập tới còn hảo, nhắc tới Trì Niên hỏa lại chạy trốn ra tới: “Luyện ái cái quỷ.”

Hạ Nghi: “Không thuận lợi?”

Trì Niên ngừng một hồi lâu mới mở miệng: “Hắn ra tai nạn xe cộ.”

Hạ Nghi mặc mặc, thật cẩn thận hỏi: “Tàn?”

“Không có,” Trì Niên vô ngữ, “..... Hắn đem chúng ta ở bên nhau sự đã quên.”

“Cái gì?” Hạ Nghi thanh âm đột nhiên cao lên.

Chờ đến Trì Niên đem sự tình một năm một mười mà cùng nàng nói rõ ràng, Hạ Nghi cũng chậm rãi bình tĩnh trở lại, sau một lúc lâu toát ra một câu: “So với chúng ta này phá tuyển tú còn cầu huyết đầu!”

Trì Niên ôm ôm gối ghé vào trên giường, ai nói không phải đâu.

Hạ Nghi lại hỏi: “Hàng năm, vậy người tiếp theo tính toán làm sao bây giờ?”

Trì Niên hạ xuống: “Không biết.”

Hơn nữa, nàng hiện tại ở Kỳ Thâm trong mắt hình tượng, phỏng chừng không thể nào hảo.

Tựa hồ nhận thấy được nàng cảm xúc, Hạ Nghi thanh âm rõ ràng rất nhiều: “Còn không phải là mất trí nhớ sao? Bác sĩ không phải nói, cái gì thăm lại chốn xưa còn có khôi phục khả năng, thật sự không được người liền lại chiêu hắn đầu tới thượng một gây gộc, phim truyền hình không đều là như vậy diễn, nói không chừng thì tốt rồi.”

Trì Niên yên lặng nói: “Đến lúc đó không riêng tình yêu không có, sự nghiệp phỏng chừng cũng không có.”

Hạ Nghi cũng an tĩnh, sau một lúc lâu: “Vậy người vẫn là nhẫn nhẫn đi, nhà người Kỳ tổng khác không nói, đối công nhân vẫn là rất rộng rãi.”

Trì Niên: “.....”

Treo điện thoại, Trì Niên lại ở trên giường tra tấn một lát một sừng thú, xoay người ngồi dậy, thói quen mà đi hưởng thư phòng, lại ở nhìn thấy phòng khách treo trò chơi ghép hình bích hoạ khi bước chân một đống.

Trò chơi ghép hình là nàng định chế, có một ngàn khối, nàng một người rải rác liều mạng hai tuần mới đưa hảo, mặt trên là một cái một bộ màu đen tây trang phim hoạt hoạ nam nhân, hắn chống màu đen ô che mưa đứng ở nơi đó, trường thân ngọc lập, phía sau là trong mưa lác lác hồ điệp lan.

Nhìn trong chốc lát, Trì Niên méo miệng đi vào thư phòng, trở ra khi, trong tay cầm một cái camera, ngồi ở phòng khách ban công cửa sổ sát đất trước.

Nàng chung cư là hai phòng một sảnh, đại chính là nàng phòng ngủ, tiểu nhân đổi thành thư phòng, bất quá 90 nhiều bình, nhưng trang hoàng là nàng thích phần màu lam, đèn tường là tông màu ấm, đèn trần sáng ngời, nàng thực thích.

Lầu 15 thành thị cảnh đêm thực mỹ, trên đường phố xe như đèn xuyên, chậm rãi bơi lội.

Trì Niên nhìn một lát cảnh đêm, đem ánh mắt định ở nơi xa cao điểm thể một mảnh xanh um tươi tốt thượng.

Nàng biết, ở kia một mảnh rậm rạp thực vật xanh trung, có một trần đèn đường, chiếu sáng lên chính là Kỳ Thâm trước cửa lộ.

Nhưng nàng cũng chỉ có thể nhìn đến kia trần đèn đường.

Lại cũng so với lúc trước giống như nhìn lên sao trời giống nhau xa xôi khoảng cách hảo quá nhiều.

Trì Niên ấn xuống màn trập, trên xe chiếc xe ở lùi lại nhiếp ảnh hạ thành từng sợi ánh sáng, chỉ có kia trần đèn đường, an tĩnh thịnh phóng.

Trì Niên đứng lên, ánh mắt dừng ở cửa sổ sát đất thượng ảnh ngược ra chính mình trên người, rồi sau đó nở nụ cười.

Chỉ là mắt trí nhớ mà thôi sao, nàng cũng không tin hẳn nhớ không nổi!

Sáng sớm hôm sau, Trì Niên tỉnh lại khi tâm tình hảo trang điểm, đi công ty khi cũng thần thanh khí sảng.

Dọc theo đường đi 23 tầng, nàng trước sau như một mà cùng hành chính bộ các đồng sự chào hỏi.

Còn chưa tới đi làm thời gian, vài người chính bưng cà phê tụ ở một khối nói cái gì, thấy Trì Niên sau lâm lỗi phát phát tay: “Trì tổng trợ.”

Lâm lỗi là hành chính bộ chủ quản, ngày thường cũng phụ trách cùng Trì Niên giao tiếp chút nghiệp vụ.

Trì Niên đi qua đi: “Ân?”

Lâm lỗi từ bàn làm việc rút ra mấy phân văn kiện: “Kỳ tổng thân thể còn không có hảo sao? Trong khoảng thời gian này bởi vì cuộc họp báo sự tình, đã có hai mươi mấy gia truyền thông muốn hẹn trước sư tâm.”

Trì Niên nhìn nhìn văn kiện, Sang Tư lần này đối với tự chủ chip sáng tạo đích xác có khai sáng tính, tưởng phỏng vấn truyền thông vô số kể.

Nhưng nghĩ đến tối hôm qua sự tình, nàng hảo tâm tình cũng hạ xuống hạ, chỉ vào chính mình đầu óc: “Người cũng không phải không biết, Kỳ tổng trừ bỏ thân gia cùng mặt, cũng liền đầu óc quý nhất.”

“Hiện tại hần đầu óc quăng ngã hồng rồi, đương nhiên đến hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi.”

Lâm loi yên lặng mà nhìn nàng, nàng đều nghe trần trợ lý nói, một cái não chấn động chính là bị Trì Niên nói Kỳ tổng sắp thành ngọc tử.

Vừa muốn nói cái gì đó, nàng dư quang quét đến bộ môn cửa, lập tức im tiếng.

Một bên tụ ở một khối nói chuyện phiếm người đột nhiên vào lúc này trầm mặc xuống dưới, toàn bộ bộ môn quỷ dị yên tĩnh.

Trì Niên nhận thấy được cái gì, chậm rãi quay đầu xem qua đi.

Kỳ Thâm một thân tây trang phẳng phiu mà đứng ở chỗ đó, dáng người thon dài, lạnh lùng mà nhìn nàng, một trương tuấn mỹ khuôn mặt cực kỳ giống đứng ở chi đầu tuyết trắng hoa, lãnh mà nhã quý, vọng mà phát lạnh.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Người tới công ty?”

Kỳ Thâm nhắc chân đi tới, không có theo tiếng, hần chân thoát nhìn đã không có việc gì, chỉ là cánh tay như cũ không khoẻ mà nâng trong người trước.

Trì Niên híp mắt cười cười: “Kỳ tổng, ngài tới công ty cũng không đề cập tới trước cùng ta nói một tiếng.....”

Kỳ Thâm rút cuộc nhìn về phía nàng, ngữ khí lãnh đạm: “Ngày hôm qua, trì trợ lý tựa hồ không có cho ta nói thời gian.”

Trì Niên: “.....”

Kỳ Thâm đi đến trước đài: “Một ly cà phê đen đưa ta văn phòng.”

Nói xong đi hướng bên trong chuyên thang, trực tiếp thượng 24 tầng.

Chung quanh người vì điệu mà đánh giá mắt Kỳ Thâm cùng Trì Niên, sôi nổi trở về công vị, trước đài đang muốn đi nước trà gian.

Trì Niên nhìn trước đài, trông mắt xoay chuyển.

Uống cà phê đen thói quen, một năm trước Kỳ Thâm đến cấp tính bệnh bao tử khi đã bị nàng cưỡng chế bỏ hẳn, quả nhiên tất cả đều đã quên.

Còn có..... Trước kia chỉ có nàng một trợ lý khi, này đó đều là nàng phụ trách, hiện giờ chuyện xưa tái diễn, nói không chừng Kỳ Thâm liền nghĩ tới đâu?

Nghĩ đến đây, Trì Niên vội gọi lại trước đài: “Ta đi thôi.”

Kỳ Thâm trở lại văn phòng, mới nhin không được chống huyết Thái Dương dùng sức xoa xoa.

Càng tiếp xúc công ty hết thấy, hần nhớ tới về công ty sự tình liền càng nhiều, đầu óc liền càng đau, huyết Thái Dương cũng đang không ngừng mà nhảy lên, giống như có thể nghe thấy mạch máu máu trào dâng thanh âm.

“Đầu lại đau?” Thanh thúy mang theo ti lo lắng giọng nữ ở cửa quanh quẩn.

Kỳ Thâm còn không có phản ứng lại đây, một ly nhìn không ra là gì đó chất lỏng bị đặt ở một bên, có người xem xét hẩn cái trán, quen thuộc ngọt hương vọt tới.

Kỳ Thâm khóa chặt mày, trong đầu mạc danh vang lên nam nhân sơ lãnh nói: “Trì trợ lý, nam nữ có khác.”

Hẩn theo bản năng mà tránh đi cái tay kia.

Trì Niên nhìn nhìn chính mình tay, có chút xấu hổ mà nấn vuốt, buông: “Người nhớ tới cái gì không?”

Kỳ Thâm đã tỉnh táo lại, nghe vậy cũng chỉ là nhẹ nhàng băng quơ mà liếc nàng liếc mắt một cái, theo sau nhìn về phía một bên màu lục đậm chất lỏng: “Đây là cái gì?”

Trì Niên xem hẩn biểu tình liền biết hẩn không nhớ tới, theo hẩn ánh mắt xem qua đi, thản nhiên: “Rau quả nước a.”

Kỳ Thâm ngược mắt, ngón tay có một chút không một chút mà không tiếng động mà gõ mặt bàn: “Nhớ không lầm nói, ta muốn chính là cà phê đen.”

“Bác sĩ nói, cà phê đen sẽ kích thích người đầu óc, người hẩn là uống ít vài thứ kia.”

Kỳ Thâm gõ mặt bàn ngón tay một đốn, tiện đà bình đạm mà hỏi lại: “Phải không?”

Trì Niên gật gật đầu.

Kỳ Thâm: “Ta đầu óc không phải đã quăng ngã hỏng rồi sao?”

Trì Niên: “.....”

Hẩn quả nhiên đều nghe thấy được đi!

Ho khan hai tiếng, Trì Niên đông cứng mà nói sang chuyện khác: “Đúng rồi, tuần sau hành trình biểu ta đã phát người hòm thư, này cuối tuần người nguyên bản kế hoạch đi một chuyến vân đại giáo sư Chu gia.”

Nàng đã tra qua, ngày đó là cái mưa dầm thời tiết.

Kỳ Thâm cũng không lại tiếp tục khó xử nàng, chỉ liếc nhìn nàng một cái hỏi lại: “Giáo sư Chu?”

Hẩn nói tiếp đi xuống hành trình có ấn tượng, nhưng nửa điểm nhi không nhớ rõ chính mình có nói qua muốn đi vân đại.

Trì Niên bị hẩn xem đến trong lòng một hư, vội vàng rũ mắt: “Đương nhiên.”

Rốt cuộc, bọn họ lần đầu tiên tương ngộ liền ở nơi đó, có lẽ..... Hẩn có thể nhớ tới nàng đâu?

Chapter 5

Cuối tuần, thiên quả nhiên âm u, chỉ là chậm chạp không thấy vũ rơi xuống.

Trì Niên không có cùng Kỳ Thâm cùng đi vân đại, chính mình trước tiên hai cái giờ tới trước giáo sư Chu từng trụ quá giáo viên lâu.

Lâu trước bồn hoa, hồ điệp lan vẫn như cũ ở, so với 5 năm trước long trọng rất nhiều, hàng hiên nhiều chút thời gian dấu vết.

Trì Niên nhịn không được sờ sờ hơi lạnh cánh tay.

Nàng hôm nay cố ý xuyên năm đó kia bộ quần áo, nhưng mà năm đó sơ ngộ là ở giữa hè, tuy rằng trời mưa lại vẫn là có mùa hè độ ẩm, hiện giờ mới đầu hạ, trời đầy mây vẫn là có chút lạnh.

Thăng đến thượng lầu 3, Trì Niên yên lặng mà đứng ở giáo sư Chu trói chặt trước cửa phòng, ôm chặt trong tay văn kiện, nhìn quen thuộc hàng hiên phát ngốc.

Giáo sư Chu là nàng ở vân đại khi văn học giám định và thưởng thức khóa lão sư.

Trì Niên khi còn nhỏ ở a di gia xem qua một quyển du ký, mặt trên ấn cảnh sắc cập hình người xem đến nàng phá lệ hướng tới, một lòng muốn trở thành nhiếp ảnh gia.

Chỉ là theo tuổi tăng trưởng, cái này mộng tưởng dần dần đậm đi, nàng cũng khảo vào vân đại Văn Học Viện, đã biết giáo sư Chu chính là kia bốn du ký tác giả.

Giáo sư Chu sau lại viết rất nhiều nổi danh thư, này bốn du ký ngược lại là trong đó nhất không biết tên.

Nhưng Trì Niên thích nhất, vẫn là kia bốn du ký.

Cũng là vì này bốn du ký, cùng giáo sư Chu kết hạ duyên phận, sau lại, giáo sư Chu cũng sẽ thường xuyên cho nàng xem một ít chính mình cất chứa văn hiến danh tác.

Đại tam năm ấy, nàng đi giáo sư Chu giáo viên lâu lấy thư khi lần đầu tiên gặp được Kỳ Thâm, mới biết được, giáo sư Chu xuất thân từ thành danh môn, tuổi trẻ khi cùng Kỳ Thâm phụ thân cùng ở thương giới dốc sức làm, sau lại mới bỏ thương từ văn.

Kỳ Thâm cũng phải gọi giáo sư Chu một tiếng “Lão sư”.

Cẩn thận tính tính, nàng cùng Kỳ Thâm còn có thể xưng được với sư huynh muội.

Kia lúc sau không lâu, vân quy mô làm một hồi chuyên nghiệp tri thức kỹ năng đại tái, Trì Niên ở kia tràng đại tái trung cảm giải nhất, được đến tam vạn nguyên tiền thưởng.

Kia tràng đại tái giúp đỡ phương, là Kỳ gia.

Trao giải khách quý, là Kỳ Thâm.

Khi đó, hần ngồi ở giáo sư Chu bên người, xem xong rồi thi đấu sau, cầm cúp cùng giấy chứng nhận đưa cho nàng, nhàn nhạt mà nói: “Chúc mừng.”

Nàng vẫn luôn không cùng bất luận kẻ nào nói lên quá, kia tam vạn đồng tiền, giải quyết nàng còn lại học phí cùng với sau lại sở hữu chi phí sinh hoạt.

Thi đấu sau khi kết thúc, Kỳ Thâm ở trên đài phát ngôn.

Nàng đã không nhớ rõ hần lúc ấy nói gì đó, nhưng trước sau nhớ rõ hần cuối cùng một câu hóa dùng ha phách · Lý nói, ngữ khí nhạt nhẽo mà chắc chắn:

“Người rất ít sẽ thắng, nhưng có khi cũng sẽ.”

Trì Niên đứng ở dưới đài nhìn hần, nguyên bản cho rằng chỉ là xa xôi không thể với tới ngôi sao, nhưng ở buông xuống đến bên người nàng kia một khắc, nàng vẫn là sinh ra nào đó hy vọng xa vời.

Cũng là lần đó sau, Trì Niên nhiều một giấc mộng tưởng.

—— Kỳ Thâm.

Tốt nghiệp sau đi Sang Tư khoa học kỹ thuật phỏng vấn khi, giáo sư Chu còn từng tiếc hận mà tỏ vẻ nàng nguyên bản hần là có càng tốt lựa chọn, khi đó Trì Niên cũng chỉ là cười tủm tỉm mà tỏ vẻ: Đây đã là lựa chọn tốt nhất.

Nàng nhất tiếp cận mộng tưởng thời khắc.

Giáo sư Chu lắc lắc đầu lại không nói thêm cái gì.

Hai năm trước giáo sư Chu chính thức về hưu, cũng dọn ra vân đại giáo viên lâu, đi Vân Thành vùng ngoại thành một chỗ biệt thự dưỡng lão.

Trì Niên đích xác đối Kỳ Thâm nói dối, hần hành trình không có “Bái phỏng giáo sư Chu” này một cái.

Nói dối Trì Niên trong lòng không có nửa điểm chịu tội cảm, lấy ra di động cấp Kỳ Thâm đã phát điều WeChat: đến chỗ nào rồi?

Ngay sau đó lại đã phát một cái trát tận trời sừng dê biện tiểu nữ hài chớp mắt biểu tình bao.

Kỳ Thâm thu được tin tức khi, tài xế vừa vận đem xe ngừng ở vân cổng lớn.

Nhìn chớp mắt bán manh biểu tình bao, Kỳ Thâm nhú nhú mày, mặc danh nhớ tới Trì Niên, nàng cũng tổng ái nhảy đôi mắt một bộ vô tội bộ dáng.

Quả nhiên người nào ái dùng cái gì biểu tình bao.

Kỳ Thâm nhẹ sách một tiếng, vừa muốn đưa điện thoại di động tức bình, giây tiếp theo lại nghĩ đến cái gì, cấp Tổng Lãnh đi điều WeChat.

Vân đại giáo viên lâu vẫn là hần trong trí nhớ bộ dáng, chỉ là cũ không ít.

Kỳ Thâm trực tiếp đi đến nhất sườn đơn nguyên lâu, thượng bậc thang liền phải đi đi vào.

Trì Niên nghe dưới lầu truyền đến tiếng bước chân, tim đập đều nhanh lên, nàng gắt gao nắm chặt xuống tay văn kiện, thật mạnh thở ra một hơi.

Đoán chắc Kỳ Thâm xuất hiện thời gian, giống năm đó giống nhau, ôm văn kiện bước chân vội vàng mà triều dưới lầu chạy tới.

Lầu hai.

Lầu một.

Chỗ rẽ.

Trì Niên nhìn “Đột nhiên” xuất hiện ở nơi đó bóng người, thấp thấp kinh hô một tiếng, dưới chân một uy, cả người liền phải không chịu khống mà lăn xuống thang lầu.

Cùng năm đó không có sai biệt.

Duy nhất bất đồng đại khái chính là nàng sợ Kỳ Thâm không kịp bảo vệ nàng, không có thật sự dùng sức hướng thang lầu hạ đảo.

Trước mắt có hắc ảnh hiện lên, Trì Niên chỉ cảm thấy lạnh lẽo quen thuộc tuyền hương đem chính mình thật mạnh vây quanh ở trong đó.

Nàng hô hấp không tự giác phóng nhẹ rất nhiều, có trong nháy mắt, nàng hoảng hốt cảm thấy chính mình thật sự về tới năm đó sơ ngộ lúc ấy.

—— trừ bỏ bên ngoài thiếu một trận mưa.

Thời gian như là bị thả chậm tốc độ chảy.

Trong tay văn kiện cao cao bay lên, trang sách phi dương, phong cũng chậm lại.

Một con bàn tay to thoải mái mà chế trụ nàng vòng eo.

Trát khởi đuôi ngựa loạn choạng chụp đánh hạ nàng sườn má, thân mình bị người mang theo ở không trung xoay nửa vòng.

Trước mắt tuần mỹ như trừ khuôn mặt, trắng màu đen tây trang, còn có..... Hắc phía sau bối cảnh, là ở trời đầy mây phong nhẹ nhàng lay động hồ điệp lan.

Trì Niên rõ ràng mà nghe thấy được chính mình trước sau như một tiếng tim đập.

Kỳ Thâm ngưng mi nhìn trước mắt nữ hài, nàng đuôi ngựa ngọn tóc còn phất ở cánh tay hắc thượng, một màn này phá lệ quen thuộc, huyết Thái Dương nhảy nhẩy, hắc theo bản năng mà buộc chặt cánh tay.

Nhưng giây tiếp theo, hắc thực mau tỉnh táo lại, đón nhận trước mắt người ánh mắt.

“Trì trợ lý.” Một tiếng lãnh đạm xưng hô gọi trở về Trì Niên thần chí.

Trì Niên chớp chớp mắt, cũng không rảnh lo chính mình như cũ nữa dựa vào Kỳ Thâm trong khuỷu tay, vội hỏi: “Người thế nào?”

Kỳ Thâm nhìn nàng, bỗng dưng nhớ tới cái kia chớp mắt biểu tình bao: “Hắn là ta hỏi trì trợ lý những lời này đi?”

Trì Niên khó hiểu, dẫn đường đặt câu hỏi: “Người chẳng lẽ không có nhớ tới cái gì? Về cái này hàng hiên, còn có vừa mới phát sinh sự tình, bao gồm sau lại chúng ta quan hệ.....”

Năm đó kia một màn, ở vừa mới trong nháy mắt, ở nàng trong đầu đi qua thiên biến vạn biến.

Kỳ Thâm cau mày, ánh mắt không gọn sáng mà nhìn nàng.

Trì Niên có chút sốt ruột, dứt khoát thượng thủ xoa xoa hắc huyết Thái Dương: “Người lại hảo hảo tưởng.....”

Nàng nói còn chưa dứt lời, thân mình trầm xuống.

—— Kỳ Thâm buông tay.

Trì Niên “Đông” một tiếng ngồi dưới đất.

Tuy rằng bởi vì hắc nửa ôm lấy nàng tư thế, cách mặt đất cũng không xa, quãng ngã cũng hoàn toàn không đau, nhưng nàng vẫn là bị kinh ngạc nhảy dựng, theo sau đứng lên cảm tức nhìn hắc: “Người làm cái gì?”

Cách khá xa Kỳ Thâm mới chú ý tới, hôm nay Trì Niên trang điểm phá lệ thanh xuân dào dạt, màu trắng áo trên thâm lam quần jean, đuôi ngựa cao cao trát khối, không có hoá trang, trắng nõn gương mặt bởi vì lửa giận mà đỏ lên, đôi mắt cũng hồng hồng.

Càng giống con thỏ.

“Những lời này đồng dạng hắc là ta hỏi người đi,” Kỳ Thâm cúi đầu nhìn nàng, “Trì trợ lý đang làm cái gì?”

“Ta.....” Trì Niên ngẩn người, theo sau nhớ tới chuyện này mục đích, “Người thật sự cái gì cũng chưa nhớ tới?”

“Nhớ tới cái gì?” Kỳ Thâm gờ gờ lên mi, “Hôm nay chẳng lẽ không phải tới bái phỏng giáo sư Chu?”

“Đương nhiên..... Là,” Trì Niên bay nhanh mà phản ứng lại đây, cười gượng một tiếng, “Thật không khéo, giáo sư Chu không ở chỗ này.....”

Nàng lời nói không có nói xong, Kỳ Thâm di động vang lên hai tiếng.

Kỳ Thâm lấy ra tới nhìn thoáng qua, rồi sau đó bình tĩnh mà đem màn hình bắt được Trì Niên trước mặt.

Trì Niên xem qua đi.

Trên màn hình, Kỳ Thâm cấp Tống Lãng phát tin tức: đem giáo sư Chu địa chỉ chia ta.

Tống Lãng trở về hai điều: giáo sư Chu trước hai năm về hưu sau liền đi ngoại ô vân đình công quán dưỡng lão.

như thế nào đột nhiên hỏi giáo sư Chu?

Trì Niên ánh mắt có chút hoảng loạn vô thố.

Kỳ Thâm đưa điện thoại di động thu lên, an tĩnh mà nhìn nàng: “Trì Niên, hy vọng như vậy nói dối, một vừa hai phải.”

Nói xong, hắn xoay người triều giáo viên lâu ngoại đi đến.

Bên ngoài thiên càng âm.

Kỳ Thâm nghĩ đến vừa mới hàng hiên Trì Niên ánh mắt, hơi hơi nhú hạ mày.

Có lẽ lời hắn nói có chút trọng? Rốt cuộc nàng cũng chỉ là hy vọng chính mình có thể khôi phục ký ức.

Di động đột nhiên vang lên, Kỳ Thâm đột nhiên hoàn hồn, chuyển được: “Uy?”

Tống Lãng lười nhác thanh âm truyền đến: “Như thế nào hỏi giáo sư Chu tới?”

Kỳ Thâm dừng một chút: “Không có việc gì, nghĩ đến chút sự tình.”

“Ân hừ,” Tống Lãng tùy ý lên tiếng, “Hải duy tập đoàn Trịnh tiên sinh vẫn là tưởng cùng người tự mình thấy một mặt, rốt cuộc phía trước đều là người phụ trách. Người được không?”

Kỳ Thâm bay nhanh mà suy nghĩ hạ Trịnh tiên sinh tư liệu: “Hảo, ta hiện tại qua đi.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm vừa muốn triều vân đại tá cửa đi đến, một giọt nước nện ở hắn mu bàn tay thượng.

Kỳ Thâm sửng sốt.

Mùa hè vũ, hạ luôn là thực cấp.

Tài xế cầm ô đã đi tới: “Kỳ tổng, vũ lập tức liền phải hạ lớn, trước lên xe đi.”

Kỳ Thâm trầm ngâm hạ, lấy ra di động cấp Trì Niên phát: ra tới.

Phát xong triều ngừng ở cách đó không xa xe hơi đi đến.

Nhưng đợi một hồi lâu, đối phương không có hồi phục.

Kỳ Thâm cau mày, lại lần nữa đã phát một cái Trì Niên, ra tới.

Hai phút sau, di động vang lên một tiếng, Kỳ Thâm cúi đầu nhìn lại, khí cười.

Mặt trên chỉ có ba cái biểu tình: [mắng][mắng][mắng]

.....

Trì Niên hồi xong tin tức, trong lòng khí cùng ủy khuất không có tiêu tán, ngược lại càng nghiêm trọng.

Ở hàng hiên dài một hồi lâu mới rời đi, không nghĩ tới đi xuống bậc thang khi, dưới chân thật sự trượt một ngã, khuỷu tay sát phá một tầng da, chảy ra vài giọt huyết châu.

Trì Niên nhìn khuỷu tay trầy da, bẹp bẹp miệng, liền tính là tưởng diễn kịch, cũng không người xem.

Đôi mắt có chút toan.

Trì Niên đi ra giáo viên lâu, đi bước một mà triều cổng trường đi.

Đi đến không người địa phương, Trì Niên chỉ cảm thấy đỉnh đầu có giọt mưa tạt xuống dưới, ngay sau đó vũ thể lớn lên, rơi trên mặt đất thượng bắn khởi bọt nước, nơi xa hồ điệp lan cũng bị đánh xong eo.

Trì Niên đứng ở trong mưa càng khổ sở, sớm không mưa vẫn không mưa, cố tình ở ngay lúc này hạ.

Nàng còn đem lái xe tới Kỳ Thâm cấp mắng đi rồi.

Trì Niên lồi kéo nháy mắt ướt đầm áo bố cổ tay áo, chuẩn bị triều cổng trường xe taxi chạy mau đi, lại không chờ nàng chạy vài bước bị người ngăn cản, một thanh màu đen ô che mưa chống ở nàng đỉnh đầu.

Nàng bước chân dừng lại, ngẩng đầu.

Kỳ Thâm tài xế đứng ở nàng trước mặt, trong tay màu đen Rolls-Royce ô che mưa phá lệ điệu thấp lại xa hoa: “Trì tiểu thư, Kỳ tổng làm ta đưa ngài trở về.”

Trì Niên triều tài xế phía sau nhìn thoáng qua.

Tài xế vội nói: “Kỳ tổng còn muốn gặp cái khách hàng, trước đánh xe rời đi.”

Trì Niên yên lặng lên tiếng: “Nga.”

Lên xe, ghé dựa nháy mắt bị trên người nàng nước mưa dính ướt, Trì Niên oán hận mà từ bên này dịch đến bên kia.

Thực hảo, toàn bộ xe đều ướt.

Nàng dựa vào ghế dựa: “Vương tài xế, Rolls-Royce bảo dưỡng phí, không tiện nghi đi?”

Tài xế yên lặng mà từ kính chiếu hậu nhìn nàng một cái: “..... Rất quý.”

Trì Niên vừa lòng.

Trở lại 13 hào chung cư khi, đã là nửa giờ sau.

Vũ còn không có đình, Trì Niên chống ô che mưa lên lầu, trên người quần áo ướt lợc cộc mà dán ở trên người, ô che mưa cũng không ngừng mà đi xuống mạo bọt nước.

Mở cửa, Trì Niên đem ô che mưa cầm đi ban công lượng thượng, trên đường ô che mưa dù tiêm tựa hồ quả tới rồi thứ gì, nàng cũng không có để ý.

Chờ đến đổi xong quần áo ra tới, Trì Niên thuận tay mở ra TV, thanh âm lấp đầy chung cư, nàng mới phát hiện, dù tiêm cúp phòng khách cảnh quan trên tường mười tới khối trò chơi ghép hình, vừa vặn là kia trương phim hoạt hoạ họa nam nhân mặt bộ.

Trì Niên vội vàng nhặt lên trên mặt đất trò chơi ghép hình muốn đem nó đưa hảo, giấy tiếp theo tay lại ngừng lại.

Nàng ngơ ngác mà nhìn trong chốc lát trò chơi ghép hình thượng không có mặt nam nhân.

Bác sĩ nói, đối quan trọng sự tình phục bàn, hoặc là trọng du có kỷ niệm ý nghĩa địa điểm, khả năng sẽ kích thích hần khôi phục ký ức.

Cho nên hần tiếp xúc đến Sang Tư quan trọng văn kiện, cũng liền nhớ tới Sang Tư phát triển lịch trình.

Bởi vì Sang Tư đối hần rất quan trọng.

Mà bọn họ năm đó sơ ngộ, có lẽ đối hần mà nói cũng không quan trọng, có lẽ hần căn bản không nhớ rõ.

Càng có lẽ..... Chỉ có nàng ở nhớ mãi không quên, còn tự cho là đúng mà vì kia đoạn quá vắng được khảm một vòng lãng mạn lự kính.

“Ca sĩ Đường Kinh Nhiễm tai nạn xe cộ sau này lộ diện.....”

Trong TV tên có chút quen tai, Trì Niên quay đầu xem qua đi, trong hình nữ nhân ôn nhu đẹp.

Như vậy xinh đẹp người còn ra tai nạn xe cộ, hảo thảm.

Trì Niên thu hồi tầm mắt, đem trò chơi ghép hình nắm chặt ở trong tay, hồi lâu lấy quá một bên không hộp, lấy ra mười cái trò chơi ghép hình ném tới bên trong.

Kỳ Thâm hôm nay đối nàng nói những lời này đó bị thương nàng tâm, giảm thập phần.

Lại cầm lấy còn thừa hai khối trò chơi ghép hình, đánh đến nguyên lai vị trí.

Kỳ Thâm còn tính có điểm lương tâm, biết đưa nàng trở về, thêm nhị phân.

Vội xong rồi, Trì Niên cảm thấy mỹ mãn mà vỗ vỗ hộp.

Kỳ Thâm, người muốn nỗ lực đem giảm đi phân thêm trở về nha!

Chapter 6

Kỳ Thâm cùng hải duy Trịnh tiên sinh thấy xong mặt, đã hơn 9 giờ tối.

Vũ không biết khi nào đình, gió đêm hỗn loạn sau cơn mưa thảo bùn thanh hương, hơi hơi phiếm lạnh.

Tài xế đang ở khách sạn cửa chờ, thấy hấn ra tới vội xuống xe mở ra ghế sau cửa xe.

Kỳ Thâm ngồi vào trong xe, di động vang lên một tiếng.

Hấn không có lập tức để ý tới, xoa xoa căng chặt giữa mày, mới đưa di động lấy ra tới, xem xong sau giữa mày nhấn đến càng khẩn.

Trì Niên phát tới một cái tin tức, chính là điểm đi vào lúc sau lại biểu hiện “Đối phương rút về một cái tin tức”.

Hai người lịch sử trò chuyện còn dừng lại ở buổi sáng nàng kia ba cái “Măng” biểu tình thượng.

Kỳ Thâm vuốt ve xuống tay cơ, mắt trí nhớ sau, Trì Niên cũng không có việc gì cho hấn phát tin tức tất xấu như cũ không có sửa, có lẽ là thói quen, thuận tay đem chụp ảnh chụp chia hấn, tựa như..... Đem hấn trở thành tồn trữ ảnh chụp vân bản.

Nàng bằng hữu vòng so sánh mà nói cần cỗi đáng thương, chút nào không giống nàng cái này tuổi nữ hài.

Sự cố phát sinh sau, hấn đại đa số cũng chỉ xem một cái, trừ bỏ công tác thượng sự tình rất ít sẽ hồi phục.

Nhưng giống hôm nay rút về loại này thao tác, còn rất ít từng có.

Kỳ Thâm đồn hạ, cuối cùng điểm phản hồi, lại ở nhìn thấy bằng hữu vòng điểm đồ khi ngừng lại, ma xui quỷ khiến địa điểm đi vào.

Ở rút về tin tức tiếp theo phút, Trì Niên đã phát một cái bằng hữu vòng, chỉ có một chữ: Khổ. Mặt sau phụ cái nhãn dùm đó biểu tình.

Phía dưới hình ảnh, là một ly nâu đen sắc chất lỏng, chợt vừa thấy giống cà phê, nhưng nhìn kỹ xem, liên tưởng đến hôm nay tao ngộ, chỉ sợ là cảm mạo thuốc pha nước uống.

Pha lê ly thượng loáng thoáng ảnh ngược một cái ăn mặc màu trắng áo ngủ bóng người.

Hoàn toàn là nàng tư chia hấn những cái đó việc nhỏ phong cách, nàng biểu tình chỉ sợ cũng giống cái kia biểu tình bao giống nhau, nhãn dùm đó.

Ngẫm lại nàng vừa mới rút về hấn là chính là này, bất quá hiện giờ phát tới rồi mọi người có thể thấy được bằng hữu vòng.

Kỳ Thâm thần sắc nhàn nhạt mà nhìn chằm chằm cái kia bằng hữu vòng: “Vương chí.”

Tài xế vội ứng: “Kỳ tổng?”

“Trì trợ lý đưa trở về?”

“Đưa trở về.”

“Ân,” Kỳ Thâm tùy ý lên tiếng, nghĩ đến buổi chiều phát sinh sự tình, chính mình nói được lời nói đích xác có chút trọng, nàng đương chính mình bốn năm trợ lý, trước không nói công lao, khổ lao cũng không ít, “Cho nàng đi cái điện thoại, chuẩn nàng một ngày nghỉ bệnh.”

“Tốt.”

Kỳ Thâm vừa muốn đưa điện thoại di động đóng, giấy tiếp theo Trì Niên bằng hữu vòng phía dưới bắn ra một cái bình luận:

Nghiêm gia: Buổi tối còn uống cà phê sao?

Kỳ Thâm rũ mắt, nghiêm gia là Vân Thành nghiêm gia nhị công tử, người còn tính ổn trọng, xưng được với là thanh niên tài tuấn, hai người lén đánh quá đối mặt, lẫn nhau ấn tượng không tồi, nhưng cùng công ty không có hợp tác quá, cũng không biết Trì Niên như thế nào cùng hắn nhận thức.

Trì Niên thực mau hồi phục nghiêm gia: Đúng vậy [thăm hề hề].

Kỳ Thâm nhú mày, quả nhiên là nói dối tinh.

Nghiêm gia hồi phục thực nhanh chóng, hai người ở bằng hữu vòng có tới có lui.

Nghiêm gia: [kinh ngạc] tăng ca? Người lão bản Chu Bái Bì đi.

Trì Niên: [hư], nói không chừng ta lão bản đang xem.

Bị gọi Chu Bái Bì Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà đưa điện thoại di động tức bình, đồn sau một lúc lâu, giãn ra hạ hơi cương hai chân, giấy tiếp theo nhận thấy được cái gì, cúi đầu nhìn lại, để lốt thương có mấy khối thâm nhan sắc vệt nước.

Tài xế từ vừa mới Kỳ Thâm bắt đầu phóng thích áp suất thấp bắt đầu liền thường thường xem một cái kính chiếu hậu, nhận thấy được Kỳ Thâm động tác, nghĩa chính từ nghiêm mà đem Trì Niên bán: “Có thể là buổi chiều đưa trì tiểu thư về nhà khi, cộ chút nước mưa, ngày mai liền đưa đi bảo dưỡng.”

Kỳ Thâm lại nhìn mắt những cái đó vệt nước: “Không cần cho nàng gọi điện thoại.”

Tài xế kinh ngạc: “Trì tiểu thư?”

“Ân.”

Tài xế dừng một chút: “Kia vạn nhất sinh bệnh.....”

“Vậy bệnh.”

Dù sao hắn là Chu Bái Bì.

.....

Trì Niên thể chất từ nhỏ liền rất độc đáo, bệnh nặng chưa từng sinh quá, nhưng lại đặc biệt tham sống tiểu bệnh.

Ngày hôm qua mắc mưa, nàng cố ý phao nước ẩm tắm, uống lên cảm mạo thuốc pha nước uống, lại đem chính mình ở lòng trong chăn che cả đêm, phía sau lưng buồn ra một tầng hân.

Ngày hôm sau rời giường khi làm theo có điểm cảm mạo, thanh âm ong ong khí.

Tuy rằng bị cảm lạnh dẫn tới cảm mạo lây bệnh xác suất không cao, nhưng Trì Niên vẫn là mang khẩu trang tránh đi hành chính bộ các đồng sự, trực tiếp đi hướng chính mình văn phòng.

Trước đài đang ở nước trà gian, thấy Trì Niên vội gọi lại nàng: “Trì tổng trợ, hôm nay vẫn là người đi cấp Kỳ tổng đưa rau quả nước sao?”

Rốt cuộc Kỳ tổng bị thương sau khi trở về, bưng trà đổ nước công tác đều bị trì tổng trợ nhận thầu, cũng chỉ có trì tổng trợ có thể làm lơ Kỳ tổng muốn cà phê đen yêu cầu, mỗi ngày lôi đi bắt động một ly rau quả nước đoan qua đi.

Trì Niên vừa muốn nói chính mình cảm mạo không có phương tiện, giây tiếp theo trông mắt xoay chuyển, gật gật đầu: “Ta đưa liền hảo.”

Trước đài đem rau quả nước giao cho nàng, bước chân nhẹ nhàng mà rời đi.

Trì Niên nhìn trước mắt rau quả nước, hừ nhẹ một tiếng, đem khẩu trang hái được triệu thang máy đi đến.

Nàng quản hân có thể hay không bị nàng lây bệnh, tốt nhất đem hân cũng nhiễm bị cảm, để báo chính mình ngày hôm qua bị quăng ngã chi thù.

Kỳ Thâm tối hôm qua nghỉ ngơi không thể nào hảo.

Hắn làm một cái quỷ dị mộng, mơ thấy Trì Niên cầm Sang Tư văn kiện bí mật chạy về phía nghiêm gia trong lòng ngực, quay đầu cười tủm tỉm mà nhìn hắn: “Chu Bái Bì.....”

Rồi sau đó Kỳ Thâm liền tỉnh, nghĩ đến cái kia mộng, tâm tình cũng đại suy giảm.

Ngày hôm qua chiếc xe kia cũng đưa đi bảo dưỡng, đầu sỏ gây tội đồng dạng là Trì Niên.

Văn phòng môn bị người gõ hai hạ, Kỳ Thâm ngược mắt quét mắt cửa.

Hôm nay Trì Niên ăn mặc đơn giản chiffon sam cùng váy dài, trong tay bưng màu lục đậm chất lỏng, chỉ là sắc mặt thiếu điểm hồng nhuận, môi so ngày thường cũng hơi tái nhợt chút, đôi mắt lại như cũ sáng long lanh, sinh cơ bừng bừng.

Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt, chỉ đương không nhìn thấy nàng.

Trì Niên đem rau quả nước đặt ở Kỳ Thâm trước mặt, cố tình triều hấn đến gần rồi điếm nhi, ung thanh nói: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nghe nàng rõ ràng cảm mạo thanh âm, biểu tình như cũ nhàn nhạt: “Đặt ở chỗ đó liền hảo.”

Trì Niên đem rau quả nước đặt ở bàn làm việc thượng, người không có động.

Kỳ Thâm cầm văn kiện tay một đống: “Trì trợ lý còn có việc?”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Ta muốn xem ngươi uống xong a, bằng không ta đi rồi, ngươi đem rau quả nước đổ làm sao bây giờ?”

Kỳ Thâm rót cuộc ngừng đầu, ý có điều chỉ mà nhìn nàng: “Cái này nhưng không có cảm mạo thuốc pha nước uống như vậy khó uống.”

Trì Niên ánh mắt sáng lên: “Ngươi thấy ta phát bằng hữu vòng?”

Kỳ Thâm ngẩn ra, sắc mặt trầm trầm: “Không có.”

Thấy Trì Niên như cũ không có đi ra ngoài tính toán, Kỳ Thâm dứt khoát cầm lấy rau quả nước, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, ý bảo mà nhìn nàng một cái, ý tứ là: Có thể đi rồi đi?

Trì Niên lại như cũ không nhúc nhích, đồng quang lóe lóe, lấy ra di động chia hấn một phần danh sách: “Kỳ tổng, có mấy nhà đài truyền hình cùng tự truyền thông muốn đối ngài tiến hành một lần sâu tâm, ta chọn mấy nhà có ảnh hưởng lực, ngài xem xem không thành vấn đề nói, ta trước sửa sang lại một ít phỏng vấn vấn đề, bồi ngài đi một chút lưu trình.”

Kỳ Thâm nhú mày, nhìn văn kiện thượng truyền thông danh sách, hỏi lại: “Đi lưu trình?”

Hấn không nhớ rõ chính mình trước kia còn cần đi lưu trình.

Trì Niên nghiêm trang gật đầu, đối rả hồn nhiên thiên thành: “Ngươi rốt cuộc mất trí nhớ sao, có chút truyền thông liền ái chọn bén nhọn vấn đề hỏi, ta lo lắng đến lúc đó lại ra bại lộ.”

Kỳ Thâm đem trong tầm tay văn kiện buông, hơi hơi ngừng đầu nhìn nàng trong chốc lát, lơ đãng nói: “Ta còn tưởng rằng trì trợ lý sinh ngày hôm qua khí, tưởng đem cảm mạo lây bệnh cho ta đâu.”

Trì Niên trong lòng lộp bộp một tiếng, ánh mắt cứng đờ, khóe môi gờ lên gãi đúng chỗ ngứa mà mỉm cười cũng ngưng kết hai giây: “Sao có thể chứ, ta chính là đơn thuần mà lo lắng ngài cùng công ty.”

Kỳ Thâm liếc nàng liếc mắt một cái, ánh mắt của nàng quá thấu, hận không thể đem “Ta ở chơi tiểu tâm tư” này mấy cái chữ to khắc vào bên trong, cố tình lại nỗ lực mở to hai mắt, kiệt lực triển lãm chính mình “Chân thành”.

Ấn, đích xác ở thực chân thành mà chơi tiểu tâm tư.

“Kỳ tổng?” Cố tình đương sự không phát giác tới, còn ở “Chân thành” mà nhìn chăm chăm hẳn.

Kỳ Thâm đột nhiên hoàn hồn, nhận thấy được chính mình thất thố, thần sắc đông lạnh vài phần: “Qua bên kia sửa sang lại.”

Trì Niên cười tủm tỉm mà xoay người ngồi vào trên sofa, ôm quá một bên dự phòng bút điện, bắt đầu sửa sang lại mấy nhà truyền thông đặc tính, cập truyền thông người quen khai quật bén nhọn điểm.

Lúc ban đầu nàng xác nghĩ ở văn phòng nhiều đãi trong chốc lát, đem cảm mạo lây bệnh cấp Kỳ Thâm, nhưng vội lên liền đầu nhập đến công tác trùng.

Mấy nhà đài truyền hình năm lần bảy lượt mời phỏng vấn, đúng là bởi vì Sang Tư độc đáo chip kỹ thuật cùng với hiện giờ đã bước đầu hình thành chuyên chúc internet sinh thái, nhưng trong đó không ít vấn đề đề cập đến hơn một tháng sau cuộc họp báo cơ mật nội dung.

Bởi vậy trận này phỏng vấn, đã muốn thông qua truyền thông cấp công chúng lưu đủ chờ mong cảm, lại muốn bảo trì thần bí, vì cuộc họp báo hấp dẫn trông mắt.

Loại này phụ trợ loại văn tự công tác, Trì Niên làm lên xem như thuận buồm xuôi gió, hơn nữa Kỳ Thâm liền tại bên người, có vấn đề tùy thời đặt câu hỏi, kịp thời điều chỉnh, công tác tiến triển rất là nhanh chóng.

Chỉ là..... Trì Niên quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm, giọng mũi hơi trọng: “Dựa theo lệ thường, phỏng vấn xong sau, đều sẽ hỏi một ít tư nhân vấn đề điều tiết không khí.”

Kỳ Thâm lên tiếng.

Trì Niên nhìn hẳn: “Nếu người khác hỏi đến người cảm tình trạng hướng đâu?”

Làm tuổi trẻ nhất chục tỷ thân gia tổng tài chi nhất, Kỳ Thâm cảm tình sinh hoạt vẫn luôn bị người nói chuyện say sưa.

Kỳ Thâm lật xem văn kiện tay một đống: “Tình hình thực tế nói.”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Tỷ như?”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng.

Nàng mắt nhân là đen nhánh tinh lạng, lúc này bởi vì cảm mạo duyên cớ có chút mờ lung, trong mắt phiếm nhàn nhạt chờ mong.

Kỳ Thâm mở miệng: “Trước mắt không có tìm bạn gái tính toán.”

Trì Niên giật mình, trong mắt quang tối sầm đi xuống, hừ nhẹ một tiếng lại không nghĩ để ý đến hẳn.

Trong văn phòng dần dần an tĩnh, nhiệt độ ổn định hoàn cảnh càng dễ dàng làm phạm nhân vậy.

Trì Niên cảm giác chính mình choáng váng đầu càng thêm rõ ràng, trên máy tính văn tự phẳng phát đều ở chậm rãi nhấp máy, đầu trầm trầm.

Dứt khoát nghỉ một lát nhĩ đi..... Trì Niên trong lòng nho nhỏ thanh âm khuyên nài.

Vậy nghỉ một lát đi.

Trì Niên thực nghe khuyên, chậm rãi phục dựa vào cánh tay thượng, gương mặt mặt hướng Kỳ Thâm phương hướng.

Kỳ thật, tới nơi này, không chỉ là tưởng giận dữ lây bệnh cảm mạo, mà là..... Giống như bây giờ cùng cái văn phòng làm công trải qua, trước kia cũng từng có nửa năm.

Khi đó công ty đơn sơ, nàng còn không có chính mình độc lập văn phòng, ngày thường ở bên ngoài công vị thượng, vội lên khi liền sẽ ở Kỳ Thâm trong văn phòng.

Bởi vậy, khi đó hần văn phòng tổng hội nhiều phóng một trương bàn làm việc ghế.

Chính là, những cái đó về nàng ký ức, hần giống như cũ một chút cũng chưa nhớ tới.

Có lẽ bởi vì cảm mạo, Trì Niên cảm giác cái mũi của mình có chút toan, nàng vội nhắm mắt lại.

Mơ màng sắp ngủ trước nàng oán hận nghĩ, trở về liền hủy đi trò chơi ghép hình!

Kỳ Thâm nghe thấy bên này động tĩnh, quay đầu nhìn qua đi.

Trì Niên chính gối chính mình cánh tay, gương mặt hướng hần bên này, không chút nào câu thúc mà ở trước mặt hần ngủ qua đi, đôi mắt khẽ nhắm, môi bị đè ép hơi hơi nhếch lên, cảm mạo duyên cớ, nàng mặt so ngày thường muốn bạch, mũi lại hồng hồng.

Cửa sổ sát đất ngoại ánh sáng sái lạc tiến vào, một nửa chiếu vào nàng trên người, mang theo một cổ khác ấm áp.

Kỳ Thâm bất giác có chút ngáy người.

Tổng cảm thấy cái này hình ảnh có chút quen thuộc, giống như thật lâu trước kia, hần văn phòng bởi vì trợ lý đã đến bị một phân thành hai, ngao đến đêm khuya khi, cũng có người ghé vào đơn giản bàn làm việc thượng ngủ.

Nhưng cái kia hình ảnh giây lát lướt qua.

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, mắt trí nhớ với hần, cũng không phải ký ức bị người trống rỗng đào đi một khối như vậy đột ngột, càng như là ngủ một giấc tỉnh lại liền đến hiện tại, trung gian trải qua tựa như một giấc mộng, không nhớ rõ, cũng không có gì cảm giác.

Rốt cuộc sẽ không có người bởi vì quên tối hôm qua cùng hôm nay chỉ gian trong mộng phát sinh quá cái gì mà thống khổ.

Chỉ là bởi vì ký ức thiếu hụt, dẫn tới công tác có chút không tiện mà thôi.

Kỳ Thâm ánh mắt định tiêu ở Trì Niên trên người.

Như vậy tiểu nữ sinh, hẳn là từ nhỏ bị phú dưỡng ra tới, cho nên năm đó mới vừa tốt nghiệp đại học liền tới rồi Sang Tư, liền cực thấp tiền lương đều không thêm để ý, bởi vì có gia đình lật tẩy.

Rốt cuộc vẫn đại ra tới học sinh, đặc biệt nàng còn có giáo sư Chu đặc ý môn sinh cái này danh hiệu, tuyệt không ngăn điểm này tiền lương.

Hắn lật qua Sang Tư quá vắng tài chính chi ra, nàng vừa tới Sang Tư khi tiền lương, mới bắt quá 4000, này ở sáu hoàn ngoại tiền thuê nhà đều động một chút ba năm ngàn Vân Thành, quá thấp.

Nàng quá thiên chân, nhiệt tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, nói ra nam nữ bằng hữu cũng quá tùy ý, công tác ngoại lời nói cũng quá không thể tin.

Cho nên, sao có thể sẽ cùng nàng là nam nữ bằng hữu đâu?

Kỳ Thâm rũ xuống mí mắt.

Phục dựa vào trên bàn trà Trì Niên đột nhiên nói mở chút cái gì, tiếng nói thấp mềm hàm hồ.

Kỳ Thâm nhú mày, ma xui quỷ khiến mà đi qua.

Trì Niên môi nhẹ nhàng giật giật: “Người còn như vậy..... Đem trò chơi ghép hình..... Toàn hủy đi.....”

Chapter 7

Hủy đi trò chơi ghép hình?

Kỳ Thâm nghe Trì Niên nói, nhin không được nhú chặt mày.

Hắn nhưng thật ra ở trước kia lịch sử trò chuyện nhìn đến quá nàng có trò chơi ghép hình hứng thú, động một chút hơn một ngàn khối, đưa hảo chụp ảnh chia hắn, còn sẽ cùng với một trương đặc ý đào dạt biểu tình.

Làm người liếc mắt một cái là có thể xuyên thấu qua biểu tình bao liên tưởng đến nàng mặt mày hơn hử bộ dáng.

Nghe nàng nói mở, hủy đi trò chơi ghép hình như là một loại độc đáo “Uy hiếp thủ đoạn”.

Nhưng hắn thật sự không nghĩ ra, này như thế nào có thể uy hiếp người?

Trì Niên trong giấc mộng cảm giác chính mình bị một mảnh hắc ảnh bao phủ, mí mắt nhin không được run rẩy.

Kỳ Thâm ngẩn ra, theo bản năng mà rời xa hai bước.

Trì Niên lông mi giật giật, chớp vài cái đôi mắt, tỉnh, chỉ là ánh mắt còn có chút tan rã, một hồi lâu mới rút cuộc tỉnh táo lại, nhận thấy được một bên hắc ảnh, đột nhiên ngồi dậy: “Kỳ Thâm?” Nói xong mới phát hiện đến chính mình giọng mũi càng nghiêm trọng.

Kỳ Thâm dừng một chút, cũng là vừa rồi mới nhận thấy được, trừ phi cố tình khen tặng hoặc là nàng không cao hứng tình hình lúc ấy kêu hắc Kỳ tổng, còn lại thời điểm, nàng cơ hồ đều là cả tên lẫn họ mà gọi hắc.

Tương phản, đối Tổng Lăng, nàng vĩnh viễn đều là một ngụm một cái “Tổng tổng” kêu.

“Àn,” Kỳ Thâm nhàn nhạt mà lên tiếng, lại không dấu vết mà rời xa vài bước, “Tan tâm.”

“Thật sự?” Trì Niên bay nhanh mà nhìn thời gian, rồi sau đó uể oải, “Còn có nửa giờ đâu.”

Kỳ Thâm quét nàng liếc mắt một cái: “Hôm nay chuẩn người trước tiên tan tâm.”

Trì Niên kinh hỉ mà ngẩng đầu, ánh mắt quang nháy mắt sáng lên: “Không khấu toàn cần đi?”

Kỳ Thâm sắc mặt đen hắc: “Hỏi lại nói liền khấu.”

Trì Niên thức thời mà câm miệng, làm cái cấp miệng kéo khóa kéo động tác, đem bút điện dọn đến Kỳ Thâm bàn làm việc thượng, lại phồng lên đôi mắt nhìn nhìn hắc, lại nhìn nhìn mấy tính.

Kỳ Thâm bất đắc dĩ: “Nói chuyện.”

Trì Niên: “Còn có hai nhà truyền thông bị bản thảo, chính người nhìn một cái.”

Nói Trì Niên quơ quơ hơi vừng đầu xoay người hướng ngoài cửa đi, nàng cảm thấy chính mình hiện tại ngã đầu là có thể ngủ.

Kỳ Thâm không nói gì, nghe thấy văn phòng tiếng đóng cửa, mới chậm rãi nhìn về phía bút điện màn ảnh.

Mỗi một vấn đề, mỗi thứ nhất tuyên truyền điểm, đều liệt vừa xem hiểu ngay.

Kéo kéo khóe môi, Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt.

Chờ nơi nơi lý xong trong tầm tay văn kiện, lại xem xong rồi Trì Niên lưu lại bài viết, đã hơn 10 giờ tối.

Chung quanh một mảnh tĩnh mịch, chỉ có ngoài cửa sổ cao ngất kiến trúc tản ra đèn nê ông quang mang.

Kỳ Thâm đi đến cửa sổ sát đất trước mới phát hiện bất tri bất giác lại hạ vũ, đen nhánh bóng đêm, mưa bụi hiu quạnh mà xối ở lạnh băng cao ốc building chi gian, cùng với ngẫu nhiên lập lòe tia chớp, lại nghe không thấy tiếng sấm.

Vân Thành lâm vào mưa bụi cùng tịch liêu trung.

Bàn làm việc thượng di động vang lên hai tiếng, Kỳ Thâm lấy lại tinh thần, lấy lại đây nhìn thoáng qua, rồi sau đó ánh mắt hơi đố.

Trì Niên phát tới một trương lập lòe tia chớp ảnh chụp, giống một đạo màu ngân bạch điện lưu cắt qua đêm tối.

Trì Niên: tĩnh lại vừa vặn chụp đến, tia chớp hình dạng!

Kích động ngũ khí, như là ở gấp không chờ nổi mà chia sẻ chuyên chúc tiểu bí mật.

Ban đêm tịch liêu bởi vì nàng hưng phấn văn tự, giống như trong khoảnh khắc bị đánh tan không ít, hấn cũng bị lôi trở lại hiện thực, trong không khí nhiều vài phần nháy nhót.

Kỳ Thâm cười nhạo một tiếng, trở về cái “Ân”.

Hồi xong sau hấn mới đột nhiên phản ứng lại đây, như vậy nhàm chán việc nhỏ, hấn hấn là sẽ không hồi phục.

Trước kia hấn, cũng là như thế này bị “Mê hoặc”?

.....

Trì Niên nguyên bản uống lên cháo cùng thuốc trị cảm trực tiếp liền ngủ hạ, nửa mộng nửa tỉnh chỉ gian bị khát tỉnh, uống nước thời điểm vừa vặn thấy ngoài cửa sổ tia chớp sáng lên.

Nàng buồn ngủ cũng không có, mắt trông mong mà nhìn ngoài cửa sổ, quả nhiên tại hạ một bó tia chớp sáng lên khi, chuẩn xác mà chụp xuống dưới.

Bởi vì cảm mạo, đầu óc còn ngốc, thuận tay cấp Kỳ Thâm đã phát qua đi.

Mất trí nhớ sau hấn lại không hồi phục quá, Trì Niên vốn tưởng rằng hấn lần này cũng sẽ không hồi phục, phát xong liền đem điện thoại ném tới một bên lại không để ý tới, tùy ý mở ra một bộ hài kịch điện ảnh, vừa nhìn vừa áp ủ buồn ngủ.

Đang lúc nàng dần dần chìm vào mộng đẹp khi, di động đột nhiên vang lên một tiếng.

Trì Niên buồn ngủ lại lần nữa bị dọa chạy, ngây thơ mà nhìn mắt một bên tiểu ngủ đèn, mới đem điện thoại lấy lại đây, rồi sau đó không thể tin tưởng mà hít híp mắt.

Kỳ Thâm thế nhưng hồi phục?

Hấn nghĩ tới?

Trì Niên chớp chớp mắt, bắt đầu đánh chữ: ta là người ai?

Gửi đi.

Di động yên lặng ước chừng có mười phút.

Kỳ Thâm: trì trợ lý, sáng mai đến trễ khẩu toàn cần.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, đem điện thoại ném tới một bên.

Nàng quả nhiên suy nghĩ nhiều.

Trì Niên vốn tưởng rằng ăn hai ngày được, chính mình cảm mạo hẳn là sẽ hảo điểm nê, không nghĩ tới ngày hôm sau tỉnh lại, nghệt mũi càng nghiêm trọng.

Tuy rằng không có nóng lên, nhưng thân mình khinh phiêu phiêu, làm người không khoẻ.

May mà đầu óc còn tính thanh minh.

Trì Niên đập cuối cùng một phút đánh xong tạp, mấy cái muốn tốt đồng sự nhìn nàng: “Sắc mặt như thế nào khó coi như vậy?”

Trì Niên khổ ha ha mà méo miệng: “Mấy ngày hôm trước mắc mưa.”

Đồng sự cho nàng một mặt “Đều là làm công người” đáng thương ánh mắt.

Trì Niên vừa muốn trở lại văn phòng, Trần Dương gọi lại nàng: “Trì tổng trợ.”

Trì Niên quay đầu xem qua đi.

Trần Dương trong tay cầm một chồng bản vẽ cùng ảnh chụp, vừa muốn đưa cho nàng, nhìn mắt nàng có chút trắng bệch sắc mặt: “Trì tổng trợ thân thể không thoải mái?”

Trì Niên nhịn không được sờ sờ chính mình mặt, thật sự như vậy rõ ràng sao?

“Bị cảm.”

Trần Dương hiểu rõ, nói chính sự: “Khoa học kỹ thuật trung tâm bên kia hiện trường an bài đã bố trí hảo, Kỳ tổng không ở văn phòng, trước cho người lưu một phần đi.”

Làm Kỳ Thâm công sự trợ lý, trong khoảng thời gian này, Trần Dương vẫn luôn ở khoa học kỹ thuật trung tâm bên kia vội hơn một tháng sau tân cơ cuộc họp báo tràn bố trí vấn đề.

Trì Niên tiếp nhận bản vẽ: “Kỳ tổng không có tới công ty?”

“Vừa mới đi văn phòng, bên trong không ai.”

Trì Niên gật gật đầu, xoay người vào văn phòng.

Xem xong rồi Trần Dương lấy tới bản vẽ, nàng không có gì ý kiến, chỉ còn chờ Kỳ Thâm ý kiến phúc đáp.

Bất quá hẳn hôm nay thể nhưng không có tới công ty.

Trì Niên nghĩ nghĩ, cho hẳn đi một cái tin tức: người ở đâu?

Tin tức phát ra đi đó là đá chìm đáy biển, mãi cho đến buổi chiều đều không có hồi phục.

Trì Niên nhện không được chống cằm suy tư, chẳng lẽ thật sự bị nàng lây bệnh bị cảm?

Văn phòng môn bị người gõ hai hạ, Trì Niên ngẩng đầu, không chờ nàng đáp lại, môn đã bị người từ bên ngoài mở ra, Tống Lăng đi đến, lười nhác mà dựa vào nàng bàn làm việc: “Ao nhỏ năm, cùng người thương lượng sự kiện nhi.”

Trì Niên nhìn về phía hắn.

Tống Lăng lại cẩn thận mà đánh giá nàng sắc mặt, nhướn mày: “Bị bệnh?”

Trì Niên: “Bị cảm.”

Tống Lăng yên lặng mà lui về phía sau nửa bước: “Ta ngày mai còn muốn hẹn hò, người không cần lây bệnh ta.”

Trì Niên: “..... Gặp mưa cảm mạo.” Lây bệnh xác suất không lớn.

Tống Lăng miễn cưỡng nhẹ nhàng thở ra: “Sáng Tư phía trước không phải thảo luận quá tìm người phát ngôn, khoảng thời gian trước bởi vì a thâm tai nạn xe cộ chuyện này gác lại, chuẩn bị một lần nữa nâng thượng nhật trình, tốt nhất ở cuộc họp báo phía trước định ra tới, cuộc họp báo cùng ngày quan tuyên, cũng hấp dẫn một đợt bình thường đại chúng trông mắt.”

Trì Niên gật gật đầu, phía trước nàng xác xử lý quá chuyện này, chỉ là sau lại không giải quyết được gì.

Sáng Tư yêu cầu chính là lý niệm nhất trí người phát ngôn, độc lập, cá tính, khuynh hướng cảm xúc, đều phù hợp không thể nào nhiều.

“Ta quá mấy ngày liệt ra mấy cái danh sách.”

Tống Lăng búng tay một cái: “Ao nhỏ năm làm việc chính là sáng khoái, khó trách a thâm như vậy tin được người.”

Nói hắn liền phải rời đi.

Trì Niên thấy hắn nhắc tới Kỳ Thâm: “Người biết Kỳ Thâm hôm nay đi đâu vậy?”

Tống Lăng kinh ngạc quay đầu: “Người không biết?”

“Cái gì?”

Tống Lăng nhướn mày: “Hắn đi bệnh viện,” nói nhìn mắt đồng hồ, ý vị thâm trường mà bổ sung, “Bệnh cũng không nhẹ, bắt quá lúc này hắn là về nhà.”

Trì Niên sững sốt.

Tống Lăng đi ra ngoài, Trì Niên như cũ ngồi ở tại chỗ, một bên di động sáng hạ.

Kỳ Thâm: gia .

Sẽ không thật như vậy linh nghiệm đi?

Người khác đều không có việc gì, cố tình lây bệnh Kỳ Thâm.

Trì Niên trực tiếp một hồi điện thoại đánh qua đi, đối phương vang lên một hồi lâu mới tiếp nghe.

Kỳ Thâm thanh âm nghe tới có chút mỗi một, nhưng còn tính bình thường: “Uy?”

“Người hôm nay đi bệnh viện?” Trì Niên đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Ân.” Kỳ Thâm lên tiếng, tựa hồ đưa điện thoại di động đặt ở một chỗ, thanh âm có chút xa, “Công ty có chuyện gì?”

“Không có việc gì,” Trì Niên dừng một chút lại hỏi, “Người hiện tại ở nhà?”

“Ân.”

Trì Niên an tĩnh trong chốc lát: “Đã biết.”

Nói xong trực tiếp cắt đứt điện thoại, cầm lấy bao bao đi ra ngoài.

Kỳ Thâm đang ở hệ cà vạt, nghe vậy nhú nhú mày, nhìn mắt trên giường bị cắt đứt di động.

Cái gì kêu “Đã biết”?

Lại cũng chưa từng có để ý nhiều.

Ban ngày đi bệnh viện phúc tra đại não khi, Sang Tư nghiên cứu phát minh trung tâm tới tin tức, đối tân cơ cuộc họp báo nội dung kết cấu tiến hành một chút điều chỉnh, hẳn đang chuẩn bị qua đi nhìn xem.

Chỉ là vừa mới chuẩn bị tốt, liền nghe thấy chuông cửa tiếng vang lên.

Kỳ Thâm đang muốn ra cửa, không có xem xét máy theo dõi, chỉ một bên hệ nút tay áo một bên hướng cửa đi, mở cửa, bước chân cũng ngừng lại.

Trì Niên đứng ở cửa, hơi thở có chút không đều, trắng nõn trên mặt nhiễm không bình thường hồng, đen nhánh đôi mắt ẩn ẩn có chút lo lắng, thẳng tắp nhìn hắn.

“Sao người lại tới đây?” Kỳ Thâm hơi ngưng giữa mày.

“Tôi thăm bệnh của người a,” Trì Niên thấy hắn thần sắc như thường mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười tủm tỉm mà mím môi, môi hạ má lúm đồng tiền như ẩn như hiện, “Người không có việc gì a?”

Kỳ Thâm: “Ta có chuyện gì?”

Trì Niên chớp chớp mắt, không chút do dự đem Tổng Lãnh cung ra tới: “Tổng tổng nói người bệnh cũng không nhẹ.”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà liếc nàng: “Phúc tra mà thôi.”

Trì Niên vừa nghe liền biết chính mình bị Tổng Lãnh chơi, nhưng tới cũng tới rồi, nàng dứt khoát mở miệng: “Vậy người.....” Thăm ta bệnh đi, ta sinh bệnh.

Nhưng không chờ nàng nói xong, Kỳ Thâm đánh gãy nàng: “Nghiên cứu khoa học trung tâm bên kia còn có việc, ta muốn qua đi một chuyến.”

Nói xong vòng qua nàng hướng phía trước đi đến.

Trì Niên há miệng thở dốc, nhìn vội vàng rời đi thon dài bóng người, một hồi lâu thấp thấp mà muện ứng một tiếng: “Nga.”

Nhưng không ai nghe thấy được.

13 hào chung cư cũng không xa, Trì Niên không có đánh xe, chỉ đi bộ.

Đi rồi vài bước, nàng lấy ra di động nhìn hạ chính mình sắc mặt.

Đồng sự nhìn ra tới nàng sắc mặt khó coi, trần trợ lý cũng nhìn ra tới nàng không thoải mái, ngay cả Tống Lăng đều liếc mắt một cái nhìn ra tới nàng sinh bệnh.

Chính là Kỳ Thâm lại không thấy ra tới.

Liên hỏi một câu đều không có.

Trì Niên nhin không được hít hít cái mũi, uể oải mà tưởng, về nhà sau, nàng muốn đem trò chơi ghép hình thượng nàng đã từng tưởng hướng quá vô số lần nam nhân cơ bụng tất cả đều hủy đi tới.

Như vậy nghĩ, Trì Niên bước chân đều bắt giác nhanh rất nhiều.

Mà khi tới rồi chung cư dưới lầu, nàng trong ngoài mà tìm kiếm một hồi, chính là tìm không thấy chìa khóa bóng dáng.

Trì Niên chưa từ bỏ ý định mà đem trong bao đồ vật đều đổ ra tới, vẫn như cũ không có tìm được.

Nàng cẩn thận mà suy tư, từ tiến vào văn phòng, lấy chìa khóa mở ra bàn làm việc hạ ngăn kéo, rồi sau đó thuận tay đặt ở trên bàn.

Sốt ruột mà đi ra văn phòng đi tìm Kỳ Thâm, chìa khóa lại đã quên lấy.

Gác cổng tạp, thang máy tạp đều ở chìa khóa thượng.

Trì Niên khóc không ra nước mắt mà nhìn mắt lầu 15, lại nhìn mắt nhắm chặt chung cư đại môn, đầu giống như còng trầm.

Xoa xoa huyết Thái Dương, Trì Niên cấp công ty đi thông điện thoại, may mắn có đồng sự ở tầng ca, hảo tâm mà nói tan tâm tiện đường cho nàng đưa tới.

Trì Niên liên thanh nói lời cảm tạ, cắt đứt điện thoại sau, chột thả lỏng, người cũng mềm oặt mà ngồi ở cột đá bên bậc thang, rầu rĩ mà nhìn dưới mặt đất.

Chỉ hủy đi cơ bụng là không đủ, liền cơ ngực cũng muốn hủy đi tới.

.....

Kỳ Thâm từ nghiên cứu khoa học trung tâm ra tới, trở về một chuyến công ty, chuẩn bị đem văn kiện lấy về gia.

Từ văn phòng ra tới khi, vừa vặn thấy hành chính bộ một người công nhân từ Trì Niên văn phòng đi ra, thấy hẳn khi vội đứng yên bước chân: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm lên tiếng, quét mắt Trì Niên văn phòng: “Nàng còn ở công ty?”

“Trì tổng trợ? Nàng hôm nay không thoải mái, rất sớm liền rời đi,” công nhân vội giải thích, “Chỉ là đã quên lấy chìa khóa, ta tan tầm sau cho nàng mang về.”

Không thoải mái? Kỳ Thâm nhú nhú mày, hẳn là cảm mạo còn không có hảo đi.

Bất quá..... Chìa khóa cũng có thể quên?

Kỳ Thâm nghĩ đến Trì Niên cặp kia luôn là chớp a chớp đôi mắt, kéo kéo khoe miệng, nàng đã quên đảo cũng bình thường.

Vừa muốn tiếp tục rời đi, Kỳ Thâm đột nhiên nghĩ đến cái gì, mặt danh hỏi một miệng: “Người chừng nào thì tan tầm?”

Công nhân ngưỡng chừng mà cười cười: “Ta phía trước thỉnh mấy ngày giả, công tác có chút nhiều, khả năng còn phải đợi trong chốc lát.”

Kỳ Thâm trầm ngâm hạ, nhìn thời gian, đã 8 giờ rưỡi.

“Cho ta đi.”

Trên đường trở về có điểm đỗ, Kỳ Thâm nhìn phía trước du long giống nhau đoàn xe, chỉ gõ gõ tay lái, an tĩnh chờ.

Hắn tưởng, hẳn là không ai ngu như vậy, không lấy chìa khóa nên biết đi phụ cận cửa hàng tiện lợi hoặc là quán cà phê chờ, cho nên cũng hoàn toàn không sốt ruột.

Kẹt xe đoạn đường qua đi, thời gian mau 9 giờ.

Kỳ Thâm trực tiếp đem xe ngừng ở 13 hào chung cư trước, một bên triều chung cư lâu đi, một bên lấy ra di động chuẩn bị cấp Trì Niên đi điều tin tức, làm nàng đến chung cư cửa tới bắt chìa khóa.

Chỉ là đi đến chung cư dưới lầu, Kỳ Thâm bước chân dừng lại.

Thật là có người ngu như vậy.

Vững hoàng đèn đường hạ, một bóng hình cuộn tròn ngồi ở bậc thang góc, đôi tay ôm đầu gối, đầu ngoan ngoãn mà dựa vào khuỷu tay, nhỏ nhỏ một đoàn, giống một con lẻ loi tiểu dã miêu.

Chapter 8

Trì Niên ngồi ở bậc thang, cầm gối khuỷu tay, ánh mắt phóng không mà nhìn dưới mặt đất, đầu óc choáng váng, cái mũi khó chịu, ánh mắt cũng có chút đại ra.

Phía sau có tiếng bước chân truyền đến, có thể là mặt khác chung cư lâu nhân gia.

Trì Niên không có động, như cũ ngồi ở chỗ đó.

Thăng đến tiếng bước chân biến mất, một đôi sơn lượng nam sĩ giày da ngừng ở nàng tầm mắt trong vòng, đơn giản lưu loát quần tây dưới chân một đôi thon dài chân, liền nếp uốn đều khởi gãi đứng chỗ ngựa.

Trì Niên theo cặp kia chân chậm rãi ngẩng đầu, nghiêm cẩn hắc tây trang sơ mi trắng, cà vạt tinh tế, tinh điều tế trác cảm cốt, hơi nhấp môi mỏng, cao thẳng mũi, đậm mạc lãnh diễm hai mắt, nhú chặt mày.....

Cùng Kỳ Thâm lớn lên giống nhau như đúc.

Trì Niên chớp chớp mắt, chính mình đại khái là cảm mạo tăng thêm xuất hiện ảo giác, lúc này Kỳ Thâm sao có thể xuất hiện ở chỗ này?

Nàng ánh mắt ám ám, cúi đầu tới, tiếp tục nhìn dưới mặt đất phát ngốc.

Kỳ Thâm lúc này mới chú ý tới Trì Niên sắc mặt so ngày hôm qua còn muốn trắng bệch, đặc biệt ở trong bóng đêm càng có vẻ đáng thương vô cùng.

Trong lòng đột nhiên nổi lên một cổ kỳ dị cảm giác.

Kỳ Thâm cau mày, nhân nhật mở miệng: “Chuẩn bị vẫn luôn ngồi dưới đất?”

Trì Niên sửng sốt, thanh âm này quá mức chân thật, giây tiếp theo nàng đột nhiên phản ứng lại đây, bay nhanh ngẩng đầu: “Kỳ Thâm?”

Kỳ Thâm rũ mắt nhìn nàng, hỏi lại: “Người cũng mất trí nhớ?”

Trì Niên vừa muốn phản bác, trước mắt lại quơ quơ, nàng vội vàng đỡ lấy một bên cột đá, đứng vững sau nhìn trước mắt không hề nhúc nhích người, không nhận xuống trong lòng ủy khuất, thấp giọng oán giận: “Có người như vậy đương bạn trai sao.....”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày: “Trì trợ lý.”

Trì Niên phản ứng lại đây, méo miệng: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Kỳ Thâm nguyên bản hướng túi quần lấy chìa khóa tay một đống, đánh giá nàng biểu tình: “Bị bệnh?”

Trì Niên nghĩ đến phía trước sự tức giận mà thấp ứng một tiếng: “Ân.”

Chỉ là giọng mũi dày đặc, ngược lại như là nhẹ giọng lẩm bẩm.

“Ngày hôm qua không uống thuốc?” Kỳ Thâm hỏi.

Trì Niên như cũ ngốc ngốc, chỉ là theo bản năng mà lắc đầu.

Kỳ Thâm ngưng mi: “Trong nhà không được?”

Có.

Trì Niên như vậy tưởng, nói ra lại biến thành: “Không có.....”

Kỳ Thâm yên lặng mà nhìn nàng trong chốc lát, bất đắc dĩ mà xoa xoa giữa mày, tránh ra vị trí: “Đi thôi.”

Trì Niên khó hiểu, gương mặt nhìn hẩn.

Kỳ Thâm nhìn nàng trợn lên đen nhánh đôi mắt, tránh đi nàng tầm mắt, lại không lý nàng, xoay người triều chung cư cửa đi đến.

Nhã thức công quán cùng 13 hào chung cư chi gian xe trình bất quá mười phút, trên đường không có kẹt xe, thông thuận mà trực tiếp sử nhập công quán trang viên.

Chờ đến Trì Niên phản ứng lại đây khi, nàng đã đứng ở Kỳ Thâm cửa nhà.

“Tới nơi này làm gì?” Trì Niên đi theo Kỳ Thâm phía sau, vòng qua tu bổ chỉnh tề bồn hoa cùng tuyền trì, đi vào phòng khách.

Kỳ Thâm liếc nàng liếc mắt một cái, xoay người đi đến một bên sườn thính, khi trở về cầm hòm thuốc đặt ở nàng trước mặt: “Trước trắc nhiệt độ cơ thể, phát sốt nói đi trên lầu kêu ta,” nói, hẩn cầm lấy một bên văn kiện, từ túi lấy ra nàng chìa khóa: “Không thiếu nói, uống thuốc xong quan sát nửa giờ, lại đi tìm ta.”

“Tìm người làm gì?” Trì Niên mờ mịt đặt câu hỏi.

Kỳ Thâm không kiên nhẫn: “Đưa người trở về.”

Trì Niên lúc này mới hậu tri hậu giác, hẩn là mang nàng tới uống thuốc.

Cố tình Trì Niên là được một tắc lại muốn tiến một thước tính tình, ánh mắt bay nhanh mà xoay chuyển: “Vậy người không cho ta ngao cháo a?”

Kỳ Thâm chính lên lầu, nghe thấy nàng lời nói bước chân một đống, quay đầu trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng: “Cái gì?”

Trì Niên mở to hai mắt vô tội nói: “Trước kia người sinh bệnh thời điểm, là ta cho người ngao cháo a.”

Kỳ Thâm nhìn nàng, nhịn không được nhú mày.

Hẩn chưa từng nghĩ đến, có một ngày chính mình mất trí nhớ hậu thân biên sẽ thêm một cái bởi hẩn bốn năm trợ lý, cũng là duy nhất một người nữ sinh, không lớn không nhỏ, tuy rằng cũng không chọc người phản cảm.

Hẩn biết đưa than ngày tuyết khó, năm đó Sang Tư thành lập chi sơ chỉ có mười bốn cá nhân, sau lại bởi vì đi ăn mắng khác cũng hảo, đối công ty tiền cảnh bị quan cũng thế, chỉ còn lại có bốn cái, Trì Niên chính là một trong số đó, nàng từ Sang Tư thung lưng khi liền ở chỗ này, thả rất có năng lực, không có gì bất ngờ xảy ra nói, chỉ cần nàng không chủ động rời đi, Sang Tư vĩnh viễn có nàng vị trí.

Hiện giờ, nhìn ánh mắt của nàng, lại là như vậy, nguy trang chân thành tha thiết cực kỳ, lời nói cũng nói được làm như có thật, nửa thật nửa giả, ai biết

có phải hay không ỷ vào hần mắt trí nhớ lung tung bịa đặt một chút sự tình, nhưng cố tình hần lại lấy không ra chứng cứ.

Cuối cùng Kỳ Thâm nửa mị hạ đôi mắt, ánh mắt hơi liễm, lặng im vài giây, bắt đắc dĩ mà báo ra một chuỗi con số.

“Cái gì?” Trì Niên khó hiểu.

“Sâm người khách sạn dính cơm điện thoại,” Kỳ Thâm xoay người, “Muốn ăn cái gì chính mình điếm, quay đầu lại cho người chi trả.”

Lúc này đây lại không dừng lại, trực tiếp đi thư phòng.

Trì Niên vẫn dãi ở phòng khách, hồi lâu ninh ninh cái mũi mở ra hòm thuốc, lấy ra nhiệt kế biên trắc nhiệt độ cơ thể, biên oa ở trên sô pha nhìn tính lãnh đạm phong trang hoàng phát ngốc.

Kỳ Thâm căn bản là không tin nàng sao.

Nhưng khi đó hần phát sốt còn kiên trì đi gặp khách hàng, Tổng Lăng ngăn trở không được, một hồi điện thoại đánh tới nàng nơi này, thật là nàng suốt đêm chiều cổ hần.

Đem hần cường ngạnh mảnh đất về phòng, nhìn hần cau mày tản ra khí lạnh, rồi lại ngại với nàng là nữ sinh không hảo phát tác, cuối cùng nhận mệnh mà nhắm mắt lại.

Mà nàng cho hần ăn được, thay đổi chườm lạnh cái trán khăn lông, còn.....

Trì Niên gương mặt nhiệt nhiệt, khi đó vì mau chóng hạ nhiệt độ, nàng còn lấy cồn lau hần thượng thân, không có thể nhịn xuống nhiều sở soạn vài cái hần cơ bụng.

Đương nhiên, cuối cùng bị trảo bao, sờ xong cơ bụng liền phát hiện hần ở mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm nàng, sốt cao khi hần ánh mắt không như vậy lạnh nhạt, mang theo ti khác thường lượng.

Nàng có tật giật mình mà chạy tới phòng bếp ngao cháo, đưa cho hần thời điểm, hần ý thức đã mơ hồ không rõ, là nàng một muống một muống đút cho hần.

Kia lúc sau, hần biệt thự liền nhiều một cái đầy đủ hết hòm thuốc.....

Hiện tại khen ngược.

Trì Niên nhịn không được đánh tiếp theo bên gối dựa, một đêm trở lại trước giải phóng, tất cả đều đã quên.

Nhiệt độ cơ thể trắc hảo, không thiếu.

Trì Niên thuần thực mà nhảy ra thuốc trị cảm ăn xong đi.

Phòng khách độ ẩm cùng độ ẩm thực thoải mái, thuốc trị cảm được tính bắt đầu cuộn cuộn đi lên, Trì Niên cuối cùng không có thể nhịn xuống, dựa vào ôm gối đã ngủ.

Kỳ Thâm xem xong văn kiện mới phát hiện đã 11 giờ.

Trì Niên không có kêu hấn, hấn cũng không có chú ý thời gian.

Nàng hấn là chính mình đi trở về đi.

Xoa xoa căng chặt huyết Thái Dương, Kỳ Thâm đi xuống lầu, trên sô pha quả nhiên không ai.

Hấn tiếp ly nước đá, vừa uống vừa muốn phản hồi thư phòng, giây tiếp theo bước chân lại hơi hơi dừng lại.

Sô pha thực to rộng, có thể so với một trương giường đơn, Trì Niên lại nhỏ nhỏ mà cuộn ở tận cùng bên trong, tóc có chút tán loạn, gương mặt phiếm ti hồng, nhẹ nhàng hạp con mắt ngủ say.

Oánh bạch chân cùng căng chân trần trụi, ở màu xám sô pha cùng thuần trắng ánh đèn hạ có chút chói mắt.

Kỳ Thâm thần sắc có chút đen tối, suy nghĩ trong chốc lát, nhẹ gõ vài cái bàn trà mặt bàn.

Trì Niên giật giật.

Kỳ Thâm gõ bàn trà sức lực lớn chút, thanh âm cũng càng vang lên.

Trì Niên cau mày nỉ non: “..... Đừng sảo.”

Kỳ Thâm thất ngữ, ngừng vài giây: “Trì Niên, cần phải trở về.”

Trì Niên lúc này đây liền động cũng chưa động.

Kỳ Thâm hít sâu một hơi, đi lên trước: “Trì Niên.”

Trì Niên chỉ cảm thấy có người nhiều nàng thanh mỏng, không kiên nhẫn mà trở mình, trên người chiffon sam nói lỏng, cổ áo hơi hơi lộ ra oánh bạch da thịt.

Kỳ Thâm dừng lại bước chân, vội dời đi ánh mắt, trong lòng phức tạp khó hiểu.

Nàng như vậy không bố trí phòng vệ mà ở trước mặt hấn ngủ say, liền như vậy tin tưởng hấn?

Sợ là cũng chưa đem hấn đương cái bình thường nam nhân, còn nam nữ bằng hữu?

Kỳ Thâm cười nhạo, đi đến phòng cho khách lấy ra kiện thảm lông ném ở trên người nàng, vừa mới chuẩn bị xoay người, Trì Niên phiến phiến thân mình, điều chỉnh cái thoải mái tư thế, thảm lông cũng rơi trên mặt đất.

Kỳ Thâm nhú mày, cúi người nhặt lên thảm lông liền phải tiếp tục đem nàng che lại, Trì Niên lại đột nhiên sườn ngồi dậy, lẩm bẩm oán giận, thanh âm giống nói mớ: “Hảo sảo a.....”

Âm cuối ở tiếp xúc đến trên môi hơi lạnh xúc cảm khi có chút mơ hồ.

Kỳ Thâm bắt lấy thăm lòng tay cũng cứng đờ, như cũ duy trì cúi người động tác, nhìn gần trong gang tấc Trì Niên.

Hắn không nghĩ tới nàng ngủ sẽ như vậy không thành thật, thế nhưng còn nửa ngồi dậy, môi trực tiếp đánh vào hắn khoe môi phía dưới, môi dưới cùng nàng môi trên tương tiếp, có chút đau, có chút ẩm.

Thậm chí liền nàng tinh tế hô hấp đều phá lệ rõ ràng, trên má thật nhỏ lông tơ ở ánh đèn hạ tràn đầy chút sương mù.

Trì Niên chép miệng, lông mi run rẩy liền phải mở mắt ra.

Kỳ Thâm đột nhiên phản ứng lại đây, ngồi dậy.

“Làm sao vậy?” Trì Niên miễn cưỡng mở mắt ra, thanh âm vẫn tràn đầy không thanh tỉnh buồn ngủ, trên người thăm lòng lại trượt xuống một mảng lớn.

Kỳ Thâm quét nàng liếc mắt một cái, lãnh đạm mà nói: “Không có việc gì.”

“Nga.” Trì Niên ngoan ngoãn mà lên tiếng, tiếp tục nằm trở về.

Kỳ Thâm sắc mặt trầm trầm, xoay người lên lầu.

Chapter 9

Trì Niên tỉnh lại thời điểm, ánh mặt trời đại lượng, ánh mặt trời thực hảo.

Đỉnh đầu giản lược lạnh băng trang hoàng chói lọi mà ánh vào mi mắt, một mảnh yên tĩnh.

Trì Niên nhin không được giơ tay che che quang, cảm mạo hảo rất nhiều, cả người thần thanh khí sảng.

Nàng thấp thấp ưm một tiếng, rồi sau đó mới phát hiện chính mình vẫn cứ ngủ ở Kỳ Thâm gia trên sofa, thăm lòng nửa đạp trên mặt đất, như cũ ăn mặc ngày hôm qua quần áo.

Không có lãng mạn công chúa ôm, càng không cần phải nói ôm đi trong phòng, chỉ có một cái thăm lòng.

Trì Niên mất mát mà rũ mắt, giây tiếp theo đột nhiên nhớ tới cái gì, đột nhiên ngồi dậy.

Tối hôm qua ký ức dần dần thu hồi, nàng nhớ rõ tối hôm qua có người thúc giục nàng lên, mà có rời giường khi nàng trực tiếp ngồi dậy, giống như..... Thân tới rồi Kỳ Thâm.

Trì Niên sờ sờ môi, cẩn thận hồi ức hạ, càng nghĩ càng chân thật, tựa như ăn tới rồi một khối băng quá sữa đông hai tầng, hiện tại còn có thể phẩm ra một tia ngọt tới.

Trì Niên đôi tay che lại hơi nhiệt gương mặt, trận này cảm mạo giống như cũng không phải không đúng tí nào.

Di động tiếng chuông vang lên, Trì Niên phục hồi tinh thần lại: “Uy?”

“Trì tổng trợ, người sáng nay như thế nào không có tới đi làm?” Lâm lời thanh âm xuyên thấu qua ống nghe nhẹ giọng truyền đến.

Trì Niên ngẩn người, vội nhìn thời gian.

10 giờ 35.

“Trì tổng trợ?” Lâm lời gọi nàng, “Nhân sự bộ bên kia hôm nay trừ tính chung, chỉ sợ muốn ẩn bỏ bê công việc tính.”

Trì Niên trong lòng về điểm này nhi kiều điểm tâm tư nháy mắt tan thành mây khói: “Kỳ tổng đâu?”

“Kỳ tổng sáng sớm liền tới công ty.”

Trì Niên mở to hai mắt, cùng lâm lời nói lời cảm tạ sau trực tiếp tắt thông Kỳ Thâm điện thoại.

Vang linh hai tiếng sau, trò chuyện bị cắt đứt, Trì Niên còn muốn lại gọi, WeChat tới một cái tin tức.

Kỳ Thâm: ở mở họp, có việc?

Trì Niên nhìn hẩn nhẹ nhàng băng quơ “Có việc” hai chữ, thậm chí có thể tưởng tượng ra tới hẩn nói những lời này khi lãnh đạm biểu tình.

Nàng tiền thưởng cần mẫn kim không có không nói, còn phải bị khấu nửa ngày tiền lương.

Trừ bỏ phần nộ, Trì Niên trong lòng càng có rất nhiều khổ sở.

Thân là bạn gái, không hưởng thụ đến công chúa ôm về trên giường đãi ngộ liên tính.

Rõ ràng hẩn đã sớm tỉnh, kêu nàng cũng chỉ là chuyện nhỏ không tổn sức gì sự, lại không có kêu nàng; rõ ràng biết nàng sinh bệnh thả liền ở nhà hẩn, còn tùy ý nhân sự nhớ bỏ bê công việc.

Trì Niên oán hận mà gõ di động màn hình, click gửi đi: Kỳ Thâm, người thật là

tra, tra!

Phát xong tin tức, Trì Niên cũng lười đến lại đi công ty, dù sao đã nhớ bỏ bê công việc nửa ngày, đơn giản trở về 13 hào chung cư.

Tắm rửa xong ăn xong cơm trưa thay đổi quần áo, đã buổi chiều một chút nhiều.

Trì Niên nhìn mất di động, Kỳ Thâm không còn có hồi phục WeChat.

Hừ nhẹ một tiếng, Trì Niên trực tiếp đi công ty.

Chính trực nghỉ trưa thời gian, không ít người đi phòng nghỉ hoặc giải trí thất, lâm lôi đang ở cùng trước đài nói cái gì, thấy Trì Niên vội chào hỏi: “Trì tổng trợ, người buổi sáng không có việc gì đi?”

Trì Niên cười: “Chỉ là có điểm không thoải mái.”

Lâm lôi thở dài nhẹ nhõm một hơi, thanh âm nhỏ chút: “Người buổi sáng là không nhìn thấy, Kỳ tổng sắc mặt có bao nhiêu khó coi.”

Trì Niên dấu chấm hỏi mặt: “Àn?”

“Nghiên cứu khoa học trung tâm bên kia đối cuộc họp báo nội dung có điều chỉnh, Kỳ tổng lâm thời mở cuộc họp,” lâm lôi lòng còn sợ hãi, “Tiền phòng họp thời điểm còn hảo hảo, ra tới khi cũng không biết ai chọc Kỳ tổng không cao hứng, sắc mặt âm u, nghiên cứu khoa học thất kia giúp cây tài khinh người đều ít có an tĩnh, ta bộ môn càng là đại khí không dám ra.”

“Bất quá nghe nghiên cứu khoa học thất kia bang nhân nói, cũng không ai chọc tới Kỳ tổng a.....”

Trì Niên cười có chút cứng đờ.

Nàng cẩn thận mà hồi ức hạ, Kỳ Thâm mở họp thời điểm, nếu có người chọc tới hẳn nói, hẳn là, đại khái, có lẽ là nàng mắng hẳn “Cặn bã”?

“..... Người biết nguyên nhân sao?” Lâm lôi hỏi Trì Niên.

Trì Niên chớp chớp mắt, ngoài cười nhưng trong không cười: “Ta buổi sáng cũng không có tới công ty, như thế nào sẽ biết đâu.”

“Cũng đúng,” lâm lôi lại nghĩ đến cái gì, “Đúng rồi, người cảm mạo hảo chút sao?”

“Khá hơn nhiều.” Trì Niên gật gật đầu, yên lặng cùng trước đài chào hỏi, trở lại văn phòng thấp thấp thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá chính là mắng câu “Cặn bã” mà thôi, đến nỗi như vậy sinh khí sao?

Lại lấy ra di động nhìn thoáng qua, Kỳ Thâm như cũ không có hồi phục tin tức.

Trì Niên nghĩ nghĩ, vứt bỏ mặt khác, hẳn rốt cuộc vẫn là nàng kim chủ ba ba, đi điều tin tức: Kỳ tổng, buổi sáng hội nghị sao lưu phát ta một phần đi [đáng yêu]

Nhưng thẳng đến tan tầm, Kỳ Thâm đều không có đáp lại, ngược lại là Trần Dương cho nàng hôm thư gửi đi một phần hội nghị văn kiện.

Trì Niên mặt ủ mây ề mà nhìn chăm chăm văn kiện nội dung, cuối cùng không có thể nhịn xuống, ở tan tầm trước vài phút lên lầu, vừa mới chuẩn bị gõ vang tổng tài cửa văn phòng, môn lại từ bên trong mở ra, Trần Dương đi ra, thấy nàng có chút kinh ngạc: “Trì tổng trợ?”

Trì Niên trong triều nhìn nhìn: “Kỳ tổng đâu?”

Trần Dương: “Kỳ tổng nói hần còn có việc, đi trước,” nói hần thanh âm nhẹ chút, “May mắn người không có tới, người là không thấy được, Kỳ tổng sắc mặt có bao nhiêu khó coi.....”

Trì Niên: “.....”

Nàng không thấy được, nhưng nàng có thể tưởng tượng đến.

Trì Niên chưa từ bỏ ý định mà triều trong văn phòng nhìn liếc mắt một cái, giản lược hắc bạch bối cảnh, cửa sổ sát đất trước trống rỗng.

Nàng uể oải xoay người, tổng cảm thấy không thích hợp.

Dĩ vãng nàng chọc Kỳ Thâm càng tức giận thời điểm cũng không phải chưa từng có, nhưng hần chưa từng giống hôm nay như vậy quá, thoát nhìn càng như là..... Đang trốn tránh nàng.

Trong lòng toát ra cái này ý tưởng, Trì Niên cũng bị kinh ngạc nhảy dựng, tổng cảm thấy quá mức với vớ vẩn.

Chính là đương liên tiếp hai ngày Trì Niên cầm rau quả nước đi Kỳ Thâm văn phòng khi, lại đều bị báo cho hần đi nghiên cứu khoa học trung tâm, cả ngày đều sẽ không đã trở lại.

Trì Niên cầm rau quả nước, khí cười.

Nàng là hần trợ lý, đối với hần hành trình nàng lại quen thuộc bất quá, nghiên cứu khoa học trung tâm bên kia có công tác, nhưng tuyệt đối không cần hần toàn thiên hao phí ở nơi đó.

Hần này nói rõ ở trốn nàng.

Bởi vì đêm đó cái kia hôn?

Đem rau quả nước uống một hơi cạn sạch, Trì Niên vừa muốn nổi giận dùng dùng mà rời đi, đảo mắt nhìn đến trên bàn mới vừa đưa tới văn kiện, trông mắt xoay chuyển.

Nàng cũng không tin hần không tới lấy.

Đêm nay, Trì Niên cố ý bỏ thêm cái ban, đem nguyên bản tính toán ba bốn thiên định xuống dưới người phát ngôn người được đề cử danh sách, dùng một buổi tối hoàn thành hơn phân nửa.

9 giờ rưỡi, Trì Niên đuổi đuổi người, xoa xoa một mỗi hai mắt, đem văn kiện bảo tồn hảo, đóng máy tính.

Cùng lúc đó, ngoài cửa thang máy truyền đến thanh âm.

Trì Niên đột nhiên tỉnh táo lại, đợi trong chốc lát, mở cửa thẳng lên lầu.

24 nhà trống lắc lư, tiếng bước chân đều mang theo hồi âm.

Văn phòng môn hồ khép, Trì Niên ý tứ tính mà gõ hai hạ môn trực tiếp đẩy ra, trước mắt lại tối sầm, một chút đâm vào một người trong lòng ngực, quen

thuộc mát lạnh tuyền hương ngàn ti vạn vòng mà đem nàng vây quanh ở trong đó.

Trì Niên lòng đang trong lồng ngực kịch liệt nhảy lên, chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn trước mắt nam nhân.

Hắn mặt mày mặc dù đậm mạc cũng tuấn mỹ bức người, cao ngạo, tự phụ khí chất miêu tả sinh động.

Trì Niên nhìn như vậy một trương gương mặt đẹp, nhìn không được tưởng, nàng là thật sự thích hắn, từ lần đầu tiên gặp mặt bắt đầu, đến bây giờ.

Ngay cả hắn nhìn lại mi đều thực thích.

“Có việc?” Kỳ Thâm nhìn nàng, không dấu vết mà lui về phía sau vài bước.

Trì Niên hít sâu một hơi, rõ ràng ở chất vấn, ánh mắt lại sáng lấp lánh: “Người vì cái gì không giúp ta làm chứng?”

Kỳ Thâm hiển nhiên không đuổi kịp nàng mạch não, cau mày: “Cái gì?”

“Hôm trước buổi sáng, ta là sinh bệnh mới không có tới công ty,” Trì Niên cường điệu, “Là nghỉ bệnh, không phải bỏ bê công việc!”

Nghỉ bệnh không khấu tiền, bỏ bê công việc khấu tiền.

Kỳ Thâm nghe mình bạch, nhàn nhạt mở miệng: “Như thế nào giúp người làm chứng? Nói người ở nhà ta ngủ một đêm?”

Trì Niên sững sốt, rồi sau đó nhỏ giọng nói thầm: “Người muốn nói như vậy ta cũng không ý kiến, dù sao ta đích xác ở nhà người ngủ.”

Kỳ Thâm không nghĩ tới nàng như vậy không lựa lời, biểu tình nắm thật chặt, an tĩnh mà nhìn chăm chăm nàng, thẳng đến nàng có chút chột dạ mà dời đi ánh mắt mới nói: “Ta còn có việc.” Nói xong liền phải đóng lại văn phòng môn.

“Kỳ Thâm!” Trì Niên có chút sốt ruột, dứt khoát trực tiếp hỏi, “Người có phải hay không ở trốn ta?”

Kỳ Thâm đồng tử hơi hơi phóng đại chút, lại rất mau lại khôi phục bình tĩnh, đóng cửa cho kỳ nhìn nàng một cái: “Ta vì cái gì trốn người?”

Trì Niên trông mắt bay nhanh mà xoay chuyển: “Bởi vì người..... Thẹn thùng?”

Kỳ Thâm thân mình một đốn, trầm mặc một hồi lâu, đón nhận nàng có chút chờ mong ánh mắt: “Thẹn thùng?”

Trì Niên gật gật đầu: “Đêm đó, là người nụ hôn đầu tiên sao?”

“Trì Niên.” Kỳ Thâm nhú mày, cả tên lẫn họ mà gọi nàng.

“Người hung cái gì?” Trì Niên trừng mắt hắn, “Kia cũng là ta nụ hôn đầu tiên, người lại không có hại.”

Kỳ Thâm sắc mặt trầm xuống: “Nói bậy gì đó.”

“Không có nói bậy,” Trì Niên mạnh miệng mà mím môi, “Lại nói, người nếu là cảm thấy mệt, cùng lắm thì làm người lại thân trở về!”

Nàng nói, giữa đầu tiến đến hần trước mặt, kiều môi.

Kỳ Thâm con người trầm trầm, có lẽ là cảm mạo hảo duyên cố, nàng môi là no đủ màu hồng nhạt, trên người mang theo tinh tế ngọt hương.

Đêm đó mềm mại ấm ngọt xúc cảm mạc danh dâng lên, kia cổ kỳ dị cảm giác lại tới nữa.

Một bên thang máy đột nhiên vang lên một tiếng, Tống Lăng đi ra: “Ta nói, lấy cái văn kiện mà thôi, dùng đến như vậy trường.....” Thời gian.

Cuối cùng hai tự bị hần sinh sôi nuốt trở vào.

Tống Lăng nhìn trước mắt thế cục, thức thời mà nói: “Các người tiếp tục.” Nói xong, xoay người một lần nữa vào thang máy.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, căng chặt thần sắc miễn cưỡng lỏng chút, thở dài: “Trì Niên, đêm đó chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.”

Ngoài ý muốn.

Trì Niên biết hần nói chính là đối, còn là cảm thấy có điểm khổ sở.

“Nếu là ngoài ý muốn, người còn muốn trốn ta?” Nàng nhấp môi, cảm xúc cũng đề mê xuống dưới, “Kỳ Thâm, chúng ta quan hệ, người đã quên, ta không trách người. Nhưng người không thể.....”

Nàng chỉ cảm thấy trong lòng có chút toan, cúi đầu không lại xem hần, thanh âm rất thấp: “..... Người không thể luôn là khi dễ ta.”

Kỳ Thâm giật mình, nhìn nàng hơi rũ đầu, đỉnh đầu cao cao trát khỏi viên đầu phẳng phát cũng mất mát mà rũ rũ.

Giống như lần đầu tiên thấy nàng như vậy, thần thái phi dương tỏ con lỗ tai gục xuống xuống dưới, chọc đến hần trong lòng cũng có chút bực bội.

Trì Niên không nghĩ bị hần nhìn đến chính mình héo héo chặt vật bộ đáng, lại ngẩng đầu, thẳng tắp triều Kỳ Thâm đi rồi hai bước.

Hai người khoảng cách chỉ kém mấy tấc.

Kỳ Thâm bởi vì nàng thành linh xảy ra chuyển biến ngăn người.

Trì Niên đối hần hí híp mắt cười cười, rồi sau đó nhắc chân dùng sức đâm hướng hần chân, sơn lượng giày da lưu lại một rõ ràng dấu chân, nàng “Hừ” một tiếng, thừa dịp Kỳ Thâm còn không có phản ứng lại đây, nhanh chóng xoay người rời đi.

Kỳ Thâm phản ứng lại đây khi, cửa thang máy đã sắp đóng lại, chỉ để lại một cái phùng, Trì Niên phòng lên đôi mắt nghiêng đầu không thấy hần.

Sắc mặt của hắn đen hắc, quả nhiên là..... Tiểu nói dối tinh, lại một lần thiếu chút nữa bị nòng lừa.

.....

Trì Niên về đến nhà sau, uống lên một cốc nước lớn mới miễn cưỡng đem trong lòng chua xót cùng cảm giận đè ép đi xuống.

Trần trụ chân ngồi ở sofa trước thảm thượng, nòng nhin không được dùng sức dậm dậm mặt đất.

Kỳ Thâm phỏng chừng càng tức giận đi.

Nhất định lại nhấp chặt môi, yên lặng tán phóng khí lạnh.

Trì Niên ngẩng đầu, nhìn về phía cảnh quan trên tường trò chơi ghép hình, trong lòng càng tới khí, trực tiếp đi lên trước, đem lần trước chưa kịp hủy đi cơ bụng cùng cơ ngực đồng loạt hủy đi xuống dưới, trò chơi ghép hình rơi rớt tan tác mà rơi trên mặt đất, liên quan chung quanh trò chơi ghép hình cũng bị liên lụy, bóc ra không ít.

Trì Niên có chút sốt ruột, nhặt lên trò chơi ghép hình vội vàng muốn bỏ cứu, di động lại vang lên.

Hạ Nghi phát tới video trò chuyện.

Trì Niên nhanh tay địa điểm chuyển được.

“Vội cái gì đâu?” Hạ Nghi như cũ ở đắp mặt nạ, nằm ở trên giường làm đơn giản gây chân vận động.

Trì Niên nhìn nhìn trò chơi ghép hình: “Người lại nghỉ ngơi lại?”

“Ăn hừ,” Hạ Nghi lười nhác mà lên tiếng, “Cả ngày huấn luyện, mệt chết.”

“Không phải nói các người tiết mục tổ thỉnh cái đỉnh cấp nam mô đạo sư? Soái ca còn chưa khỏi không được người tâm?” Lần trước Hạ Nghi cùng nòng nói khi, nòng cố ý lục soát lục soát ảnh chụp, người tuy rằng không tính đỉnh cấp anh tuấn, nhưng đáng người tuyệt đối đỉnh cấp.

“Còn nói đâu,” Hạ Nghi vừa nghe, vận động cũng không làm, xoay người nhìn nòng, “Cũng không biết ta nơi nào chọc tới hắn, phía trước hắn không nổi danh khi ta còn cho hắn cổ lên cổ vũ quá đâu, hiện tại cả ngày theo dõi dường như nhìn chăm chăm ta, không có một chút nghỉ ngơi thời gian.”

Trì Niên biên nghiên cứu trò chơi ghép hình, biên đáp lại: “Có hay không một loại khả năng, hắn coi trọng người?”

Hạ Nghi cười lạnh một tiếng, triệu màn ảnh triển lãm chính mình căng chân, một mảnh xanh tím ứ ngân trung, có một đạo tam centimet lớn lên miệng vết thương: “Hắn coi trọng ta muốn như vậy tra tấn ta?”

Trì Niên yên lặng ngậm miệng.

Hạ Nghi: “Bắt quá quá đoạn thời gian cái kia kêu dụ trạch nhiếp ảnh gia giống như muốn lại đây lộ cái mặt, người muốn hay không ký tên?”

Trì Niên đôi mắt nháy mắt sáng, trên tay trò chơi ghép hình cũng không rảnh lo, liên tục gật đầu: “Muốn.”

Dụ trạch là quốc tế nhiếp ảnh đại tái kim thưởng đạt được giả, hiện giờ đã chuyển hình thành một cái thành công thương nghiệp nhiếp ảnh gia, hẳn quay chụp ảnh chụp tổng có thể cực độ mà đánh sâu vào người nội tâm.

Ngay cả giáo sư Chu cũng không ngừng một lần mà khen hắn.

Có thể nói Trì Niên lúc trước có bao nhiêu thích giáo sư Chu kia bốn du ký, sau lại liên nhiều thích dụ trạch tác phẩm.

Chỉ tiếc, vị này đại nhiếp ảnh gia vẫn luôn không lộ quá mặt.

Hạ Nghi vẽ mặt “Ta liền biết” biểu tình, giấy tiếp theo đột nhiên neoh neoh mắt, đem mặt nạ bóc nghiêm túc mà nhìn nàng: “Người trong tay lấy chính là trò chơi ghép hình?”

Trì Niên không rõ nguyên do gật gật đầu.

“Người bỏ được đem nhà người Kỳ tổng kia phó trò chơi ghép hình hủy đi?” Hạ Nghi cảm thán, “Cũng hảo, người nhìn xem người cùng nhà người Kỳ tổng, nào điểm nhi giống yêu đương bộ dáng.”

Một cái chưa từng nói qua luyến ái tiểu bạch thỏ, một cái dứt khoát đem luyến ái quan hệ đã quên.

Trì Niên sửng sốt, nhìn nhìn trong tay trò chơi ghép hình.

Có lẽ là xem nàng biểu tình quá nhận người đau, Hạ Nghi vội dời đi đề tài, hai người lại hàn huyên trong chốc lát mới chặt đứt trò chuyện.

Trì Niên lại như cũ cầm trò chơi ghép hình ngồi ở thẩm thượng, Hạ Nghi nói nhất biến biến mà ở bên tai vang lên.

Đúng vậy, nàng cùng Kỳ Thâm, căn bản là không giống yêu đương sao.

Trì Niên nhìn đầy đất trò chơi ghép hình, lại nhìn nhìn cảnh quan trên tường loang lổ chỉ còn lại có hai chân cùng thon dài hình dáng trò chơi ghép hình, hồi lâu nhụt chí mà từ bỏ cứu, đem sở hữu rơi xuống trò chơi ghép hình cùng nhau ném vào hộp.

Kỳ Thâm, ta lần này thật sự sinh khí.

Rất khó hống tốt cái loại này.

Chapter 10

Kỳ Thâm đi công tác.

Trì Niên ngày hôm sau đến công ty thời điểm, Trần Dương nói cho nàng.

Tối hôm qua rạng sáng Kỳ Thâm lâm thời cấp Trần Dương đi điện thoại, Berlin phương xác định cùng Vân Thành đồng thời tuyên bố tân cơ, thứ chín đại tân cơ cũng là Sang Tư lần đầu tiên ở gpu phương diện vứt bỏ công bản giá cấu sử dụng tự nghiên giá cấu, có thể nói, Berlin là Sang Tư mở ra quốc tế thị trường trạm thứ nhất, đối Sang Tư rất quan trọng.

Kỳ Thâm tối hôm qua tới công ty đúng là lấy văn kiện, rồi sau đó cùng Tống Lăng suốt đêm bay đi Berlin, đại khái muốn bốn năm ngày mới có thể trở về.

Trì Niên tối hôm qua khí bị sinh sôi buồn ở trong lòng, cổ tình lại phát tác không được.

Cuối cùng dứt khoát lại không để ý tới hấn, một lòng một dạ đầu nhập đến công tác trung.

Kỳ Thâm đi công tác ngày thứ ba, Trì Niên đang ở liên hệ người phát ngôn người được đề cử công ty quản lý, trước đài gõ gõ môn nhô đầu ra: “Trì tổng trợ, bên ngoài có người tìm.”

Trì Niên thói quen mà cho rằng đối phương là tìm Kỳ Thâm, theo bản năng hỏi: “Có hẹn trước sao?”

“Không phải, là tìm ngài,” trước đài đối nàng nháy mắt vài cái, “Một vị mỹ nữ minh tinh.”

Mỹ nữ minh tinh?

Trì Niên nghĩ nghĩ, trong khoảng thời gian này Sang Tư muốn thỉnh người phát ngôn tin tức trong ngành truyền khai, không ít người đối cái này bán ngo ngoe rục rịch, nàng cũng nhận được rất nhiều bữa tối mời, rõ ràng là hướng về phía đại ngôn tới.

Nàng tửu lượng rất kém cỏi, không thích như vậy xã giao, liền đều đẩy, lại không có nghĩ đến có người sẽ tìm tới công ty.

Trì Niên hoang mang mà đi theo trước đài phía sau triều phòng nghỉ đi đến, đương thấy phòng nghỉ trên sofa ngồi nữ nhân khi, nàng đôi mắt đều mở to chút.

Thật là mỹ nữ.

Tuyệt trắng da thịt, màu hạt dẻ trường tóc quấn khoác trên vai sườn, hóa tinh xảo trang dung, màu trắng một chữ lộ vai váy lụa, giống một đóa màu trắng hoa sơn trà, tự mang theo có một phong cách riêng ý vị.

Trì Niên đã từng ở trên TV nhìn đến quá, cái kia kêu Đường Kinh Nhiễm ca sĩ.

“Trì trợ lý?” Đường Kinh Nhiễm cười nhạt đứng lên, đối nàng vươn tay, “Người hảo, ta là Đường Kinh Nhiễm.”

Trì Niên trở về một mặt cười: “Đường tiểu thư tìm ta?”

Đường Kinh Nhiễm gật đầu, cười cười đưa cho nàng một phần tư liệu.

“Đây là?” Trì Niên khó hiểu.

“Ta cá nhân tư liệu,” Đường Kinh Nhiễm nhìn nàng, “Nghe nói Sang Tư ở tìm người phát ngôn, người đại diện cố ý để cho ta tới đi cái cửa sau.”

Trì Niên càng thêm hoang mang: “Đường tiểu thư, chúng ta trước kia nhận thức?” Liền tính là muốn chạy cửa sau, cũng đi không đến nàng nơi này a.

Đường Kinh Nhiễm lắc đầu.

“Kia.....”

“Ta cùng Kỳ Thâm,” Đường Kinh Nhiễm nói tới đây tạm dừng hạ, nhìn nàng một cái, “Xem như cũ thức.”

Cũ thức?

Trì Niên kinh ngạc mà nhìn nàng, ở Kỳ Thâm bên người bốn năm, nàng còn chưa bao giờ biết hẳn cùng Đường Kinh Nhiễm là cũ thức, cũng chưa từng nghe qua hẳn nhắc tới quá vị này cũ thức.

“Đường tiểu thư vì cái gì không trực tiếp đi tìm Kỳ Thâm?” Nàng nhin không được hỏi ra chính mình tò mò nhất vấn đề.

Đường Kinh Nhiễm sững sốt, tựa hồ không nghĩ tới Trì Niên sẽ hỏi như vậy, một hồi lâu mới mở miệng: “Cho nên muốn làm tri trợ giúp ta đem tư liệu cho hẳn.”

Trì Niên hiểu rõ, cúi đầu nhìn trong tay tư liệu, chỉ là một phần bình thường cá nhân giới thiệu, làm nàng duy nhất ngoài ý muốn chính là, Đường Kinh Nhiễm thể nhưng là một vị dân dao ca sĩ, rất có đặc sắc, nhưng cũng đại biểu cho này chịu chúng có cực hạn tính, càng có rất nhiều ở chính mình trong vòng được hoan nghênh.

“Đường tiểu thư ở tô thành rất có mức độ nổi tiếng, vì cái gì sẽ đến Vân Thành?” Trì Niên bệnh nghề nghiệp đi lên, vừa nhìn vừa hỏi.

Đường Kinh Nhiễm cười cười: “Cục cảnh sát gọi đến.”

Trì Niên kinh ngạc.

Đường Kinh Nhiễm tiếp tục nói: “Khoảng thời gian trước ở Vân Thành ra tràng tai nạn xe cộ, yêu cầu đi cục cảnh sát làm chút ghi chép.”

Trì Niên khẽ nhíu mày, tổng cảm thấy câu chuyện này có chút quen tai, rồi sau đó mơ hồ nhớ tới nàng đã từng ở trên TV nhìn đến quá Đường Kinh Nhiễm tai nạn xe cộ tin tức.

Nàng gật gật đầu.

Phòng nghỉ nhất thời không tiếng động.

Đường Kinh Nhiễm nhìn nghiêm túc xem tư liệu Trì Niên, đột nhiên nhẹ nhàng chậm chạp mà mở miệng: “Trì trợ lý này bốn năm vẫn luôn ở Sang Tư sao?”

Trì Niên thuận miệng ứng: “Đúng vậy.”

Đường Kinh Nhiễm dừng một chút, một hồi lâu nhẹ giọng nỉ non: “Thật hâm mộ người.....”

“Àn?” Trì Niên không có nghe rõ, ngẩng đầu nhìn nàng.

Đường Kinh Nhiễm lắc đầu đạm cười thanh: “Không có việc gì, tư liệu liên phiên toái trì trợ lý.”

Trì Niên cười: “Hảo a.”

Nhưng thẳng đến Đường Kinh Nhiễm rời đi, Trì Niên như cũ ngồi ở phòng nghỉ, hồi lâu nhịn không được mắt mắt mà thở dài một hơi.

Nàng tuy rằng không có nói qua luyến ái, nhưng không ngốc, có thể nhận thấy được Đường Kinh Nhiễm nhắc tới Kỳ Thâm khi vi diệu ngữ khí cùng ngăn ngủ ôn nhu.

Nàng chỉ là có điểm không biết làm sao.

Đường tiểu thư rất đẹp, là cái loại này nàng nhìn đều nhịn không được muốn thương tiếc cái loại này đẹp, cùng nàng hoàn toàn không phải một cái loại hình.

Ở Kỳ Thâm bên người bốn năm, Kỳ Thâm chưa từng có đề qua Đường tiểu thư tồn tại.

Mà loại tình huống này, có hai loại khả năng: Hoặc là hẳn là thật sự không thêm để ý, hoặc là chính là quá để ý.

Người trước còn hảo, nếu là người sau nói, có phải hay không đại biểu hẳn thích bộ dáng cùng nàng hoàn toàn trống đánh xuôi, kèn thổi ngược? Thậm chí mất trí nhớ trước hẳn đối nàng nói “Ồ bên nhau thử xem” những lời này, thật sự chỉ là cùng nàng thử xem mà thôi, không được liên triệt cái loại này?

Méo miệng, Trì Niên chưa bao giờ là ái khó xử chính mình tính tình, lấy ra di động, điểm tiến Kỳ Thâm chân dung, vừa muốn đánh chữ dò hỏi, lại đột nhiên nhớ tới hiện tại nàng ở cùng Kỳ Thâm đơn phương “Rùng mình”.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, trực tiếp đưa điện thoại di động thả lại túi.

.....

derome khách sạn là Berlin mẽ đặc khu trung tâm một tòa lịch sử hơi thở nồng hậu khách sạn.

Kỳ Thâm đứng ở phòng xếp phía trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ cực có phong tình Âu thức phố cảnh, trong tay vuốt ve di động, mày nhíu lại.

Tới Berlin đã ba ngày, bên này công tác cũng đều an bài hảo, sáng mai phi cơ.

Tại đây ba ngày thời gian, vẫn luôn là Trần Dương hội báo công tác, thậm chí bao gồm Trì Niên kia một phần.

Mà Trì Niên.....

Kỳ Thâm giữa mày nhăn đến căng khăn, ánh mắt nặng nề.

Nàng mấy ngày nay một cái tin tức cũng chưa phát tới.

Không có phát những cái đó nhằm chán việc nhỏ, ngay cả công tác thượng sự tình đều không có, hai người khung chat mấy ngày nay phá lệ quạnh quẽ.

Nhưng thật ra phát quá một cái bằng hữu vòng, là đầy đất tán loạn trò chơi ghép hình, xứng văn chỉ có một câu “Trò chơi ghép hình thành cận bã.”

Rõ ràng nàng nói chính là trò chơi ghép hình, nhưng hấn nhìn “Cận bã” hai chữ, huyết Thái Dương liền nhịn không được nhảy nhẩy.

Kỳ Thâm duỗi tay bực bội mà xoa nhẹ vài cái, mặc danh lại nghĩ tới đêm đó đầu sỏ gây tội tới —— cái kia trời xui đất khiến hôn.

Nếu nàng ngủ thành thật một ít, như thế nào sẽ phát sinh những việc này?

Hấn không thể không thừa nhận, mấy ngày hôm trước hấn đích xác ở cổ tình mà trốn tránh nàng.

Hấn vẫn luôn cảm thấy nàng vẫn là cái tiểu nữ sinh, không phải chính mình thích loại hình, hấn càng đối văn phòng tình yêu không có gì hứng thú, còn nữa nói, nàng chính là cái kẻ lừa đảo, lời nói luôn là thật giả trộn lẫn nữa mà nói, hấn cũng liền thật giả trộn lẫn nữa mà nghe, nghe qua liền tỉnh.

Cái kia hôn cũng chỉ đương cái ngoài ý muốn, này đối hai người đều hảo.

Nhưng nàng còn nóng giận?

Ngày đó mắng hấn “Cận bã”, sau lại lại dùng sức dẫm hấn một chân, hấn cũng chưa cùng nàng sinh khí.

Di động đột nhiên vang lên, Kỳ Thâm nheo mắt, bay nhanh xem qua đi, rồi sau đó nhú mày.

Nhân sự bộ tương chủ quản.

Hấn dừng một chút mới tiếp nghe: “Uy?”

“Kỳ tổng,” tương chủ quản bên kia truyền đến phiên văn kiện thanh âm, hội báo công tác,, “Ngài phía trước làm ta tìm văn đại máy tính hệ một học sinh, ta đã tìm, người sau cũng nguyện ý cùng Sang Tư ký hợp đồng.”

Kỳ Thâm lên tiếng, đây là hai năm trước Sang Tư đẩy ra mời chào nhân tài kế hoạch, mỗi năm sẽ lương cao hấp thu mấy cái như vậy khả ngộ bất khả cầu nghiên cứu khoa học nhân tài, cái kia học sinh cũng là ở trí tuệ nhân tạo lĩnh vực rất có thiên phú “Thiên tài thiếu niên”.

“Vất vả.”

Trương chủ quản vội lắc đầu: “Ta ngày mai mang đối phương đi nghiên cứu khoa học trung tâm nhìn xem, làm quen một chút hoàn cảnh.”

“Ân.” Kỳ Thâm lên tiếng.

“Kia ngài trước vội.” Trương chủ quản thông báo xong liền phải cắt đứt điện thoại.

“Chờ một chút.” Kỳ Thâm đột nhiên lên tiếng.

“Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm lấy ngón trỏ xương ngón tay chống giữa mày, tạm dừng thật lâu sau mới mở miệng: “Phía trước Trì Niên có phải hay không bỏ bê công việc nửa ngày?”

Trương chủ quản: “Đúng vậy, tuy rằng là bởi vì sinh bệnh, nhưng rốt cuộc không trước tiên xin nghỉ, dựa theo điều lệ tối nói chỉ có thể ẩn bỏ bê công việc xử lý.”

Kỳ Thâm nhắm mắt, trước mắt hiện lên đêm đó Trì Niên phòng lên đôi mắt trừng mắt hằn nói “Vì cái gì không làm chứng” bộ dáng, tức giận bộ dáng cũng phá lệ không có lực sát thương.

“Nàng xin nghỉ.”

“A?”

“Cùng ta thỉnh.” Kỳ Thâm nhàn nhạt nói.

Trương chủ quản nháy mắt phản ứng lại đây: “Hảo, ta đây liền làm người đem chấm công ký lục sửa đổi lại đây.”

“Ân.” Kỳ Thâm lên tiếng, cắt đứt điện thoại, trong lòng như cũ bực bội.

“Tắm tã,” phòng xép gian ngoài, Tống Lăng dựa nghiêng khung cửa lắc đầu, học hần ngữ khí lặp lại một lần, “‘ cùng ta thỉnh ’”

Kỳ Thâm liếc hần liếc mắt một cái: “Người thực nhàn sao?”

“Đích xác thực nhàn,” Tống Lăng hừ cười, đem hần phòng tạp đặt ở trên bàn trà, đánh giá Kỳ Thâm, sau một lúc lâu chậm rì rì mà mở miệng: “Không phải ta nói, người nếu không từ ao nhỏ năm tính?”

Kỳ Thâm trệ hạ, tiện đà cười lạnh: “Người cho rằng ta là người?”

“Ta làm sao vậy?” Tống Lăng nhún nhún vai, “Là ta ta nói không chừng liền từ.”

Kỳ Thâm tiếp một ly nước đá, uống xong đi người cũng bình tĩnh lại, Trì Niên nhiệt tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, nàng cùng hần thích loại hình càng là quảng tám sào cũng không tới.

Cuối cùng lãnh đạm nói: “Làm người làm mình.”

Chapter 11

Kỳ Thâm từ Berlin trở về vừa vặn là chủ nhật, nghỉ ngơi một ngày sau, thứ hai chính thức về tới công ty.

Văn phòng vẫn là hần rời đi trước bộ dáng, cửa sổ sát đất trước cây xanh thoát nhìn vừa mới tưới xong thủy, vài giọt bọt nước ở lá cây thượng lung lay sắp đổ.

Tiếng đập cửa ở ngay lúc này vang lên.

Kỳ Thâm nhìn thời gian, 9 giờ mười lăm — Trì Niên tới đưa rau quả nước cộng thêm hội báo công tác thời gian.

“Tiền.” Hần lên tiếng, ngồi ở bàn làm việc sau, ngón tay thả lỏng mà gõ hạ mặt bàn.

Trần Dương ôm một chồng folder đi đến: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm thần sắc hơi trầm xuống, mày cũng trói chặt lên.

Trần Dương bước chân một đốn, mặc danh cảm thấy chung quanh nhiệt độ không khí thấp vài độ, không được tự nhiên mà thanh khụ một tiếng, hần mới tiếp tục đi đến bàn làm việc trước: “Đây là mấy ngày nay tích góp văn kiện, đã sửa sang lại hảo, trong đó một ít cũng đã gửi đi đến ngài hòm thư.”

Kỳ Thâm nhìn sửa sang lại mà ngay ngắn văn kiện, ánh mắt đen nhánh, cảm xúc cũng đen tối khó hiểu, một hồi lâu duỗi tay tùy ý lật xem vài lần.

“Khoa học kỹ thuật trung tâm bên kia đều đã chuẩn bị tốt, đều là căn cứ điều chỉnh sau nội dung tới, tân nhập chức cái kia máy tính hệ học sinh cũng đã bắt đầu quen thuộc hoàn cảnh.....”

Trần Dương một bên hội báo mấy ngày nay Sang Tư tình huống, một bên không dấu vết mà đánh giá Kỳ tổng sắc mặt.

Tổng cảm thấy chính mình mới vừa tiến vào khi Kỳ tổng vẫn là thả lỏng, sắc mặt nháy mắt liền khó coi lên.

“Sang Tư người phát ngôn bên kia cũng đã tuyển không sai biệt lắm, danh sách liền ở folder, chỉ chờ ngài cuối cùng đánh nhíp.....”

“Trần trợ lý.” Kỳ Thâm đánh gãy hần.

“Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm trầm ngâm một lát: “Người phát ngôn chuyện này, ta như thế nào nhớ rõ là trì trợ lý phụ trách?”

Trần Dương sửng sốt, vội giải thích: “Trì trợ lý nói nàng cảm mạo còn không có hảo, sợ lây bệnh cho ngài, cho nên làm ta cùng nhau cho ngài hội báo.”

Cảm mạo còn không có hảo? Kỳ Thâm thiếu chút nữa khí cười.

Đi công tác trước nàng cảm mạo liền tốt không sai biệt lắm, hiện tại năm ngày qua đi, nàng nói chính mình cảm mạo còn không có hảo?

Huống chi, nàng cảm mạo nghiêm trọng nhất thời điểm cũng chưa chủ động cách hẳn rất xa, hiện tại biết sợ lây bệnh hẳn?

Kỳ Thâm ngữ khí lãnh đạm: “Nàng chính mình công tác, làm nàng chính mình tới hội báo.”

Trần Dương lập tức gật đầu: “Tốt, Kỳ tổng.”

Nói xong trộm nhìn mắt sắc mặt âm trầm Kỳ Thâm, xoay người đi ra ngoài.

Kỳ Thâm như cũ ngồi ở chỗ đó, ánh mắt ủ dột mà lật xem văn kiện.

Một bên di động vang lên một tiếng, hòm thư có tân thư kiện nhắc nhở âm.

Kỳ Thâm thuận tay đưa điện thoại di động cầm lại đây, cùng lúc đó, yên lặng năm ngày người nào đó WeChat tới một cái tân tin tức.

Hắn không chút suy nghĩ điểm đi vào.

Trì Niên: Kỳ tổng, công tác nội dung đã gửi đi đến ngài hòm thư.

Tin tức tinh tế chuẩn xác, ngay cả dấu chấm câu đều không có dùng sai.

Kỳ Thâm nhìn chằm chằm này tin tức thượng “Ngài” tự, lúc này đây là thật sự bị khí cười.

Nàng sợ là trả thù hẳn khoảng thời gian trước trốn nàng đi?

Bất quá một cái ngoài ý muốn hôn mà thôi, nàng khí không khỏi liên tục đến quá dài.

Kỳ Thâm trực tiếp cấp Trần Dương đi cái điện thoại: “Thông tri mấy cái bộ môn chủ quản cập trở lên nhân viên, nửa giờ sau phòng hội nghị mở họp.”

“Vắng họp khấu tiền thưởng.”

Trì Niên bị thông tri muốn mở họp thời điểm, trong lòng còn ôm có một tia may mắn tâm lý, biết được vắng họp sẽ khấu tiền thưởng sau, may mắn hoàn toàn tắt.

Tuy rằng biết Kỳ Thâm đi công tác trở về tổng hội phá lệ biết giải công ty tình huống, nhưng khấu tiền thưởng loại này “Tàn nhẫn” thủ đoạn vẫn là lần đầu tiên.

Thu thập hạ ký lục dùng giấy bút, Trì Niên uể oải đứng dậy, vừa mới chuẩn bị ra cửa, nghĩ nghĩ lại trở về mang lên khẩu trang.

Nếu nói cảm mạo, diễn vẫn là muốn diễn toàn.

Phòng hội nghị rất lớn, hơn mười mét màu đen bàn dài cùng sáng ngời hoàn cảnh đối lập tiên minh, ngắn gọn điệu thấp lại xa hoa.

Trì Niên chọn cái nhất góc vị trí, yên lặng mà súc ở đằng kia.

Dù sao là các bộ môn hội báo trong khoảng thời gian này tình huống, nàng sớm đã chỉnh hợp mà không sai biệt lắm, bất quá liền thừa tra lậu bỏ khuyết.

Kỳ Thâm tiến vào thời điểm, liếc mắt một cái liền thấy tránh ở cách hẵn xa nhất hội nghị góc bàn Trì Niên, cúi đầu, đại đại khẩu trang gắn vào nàng trên mặt, che khuất hơn phân nửa khuôn mặt, chỉ còn lại có một đôi tròn xoe đôi mắt lung tung chuyển.

Vừa thấy chính là trang bệnh.

Trầm trầm sắc mặt, Kỳ Thâm ngồi ở hội nghị bàn phía trước nhất: “Mở họp.”

Mấy cái chủ quản mồm năm miệng mười mà hội báo trong khoảng thời gian này tới nay thời gian, nhất không đối bàn nhân sự bộ cùng nghiên cứu khoa học bộ lại một lần bắt đầu rồi đầu khẩu.

Trì Niên trước kia ngồi ở Kỳ Thâm bên tay trái phụ trách ký lục hội nghị nội dung khi, này hai cái bộ môn ly nàng gần nhất, người tới ta đi nghe phiền lòng.

Nhưng hiện tại lấy người ngoài cuộc thị giác xem, nàng thể nhưng cảm thấy mùi ngon, quả nhiên nhân loại bản chất chính là xem náo nhiệt.

Nàng thậm chí vì xem đến càng cẩn thận, bắt giác hướng phía trước hơi hơi thấu hạ thân tử.

Nhưng không nghĩ tới, nàng mới vừa cúi người hướng phía trước xem, liếc mắt một cái liền đối thượng đằng trước Kỳ Thâm ánh mắt.

Tuần mỹ mặt, đôi mắt đen nhánh thả thâm trầm, nhìn không ra cảm xúc.

Trì Niên cứng đờ, không tiếng động mà hừ một tiếng, lại đem thân mình rút trở về.

Nàng nhưng không quên, “Rùng mình” còn không có kết thúc.

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng động tác nhỏ, gương mặt tối sầm, nặng nề nói: “Đủ rồi.”

Tranh chấp dần dần dừng lại, Kỳ Thâm lại phân biệt nghe xong mặt khác bộ môn hội báo, cùng Trì Niên cùng Trần Dương hội báo không có nhiều ít xuất nhập.

Hắn đứng lên: “Có vấn đề lên tìm ta, tan họp.”

Trì Niên ôm giấy bút, đem khẩu trang hướng lên trên đẩy đẩy, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim mà hướng ra ngoài đi.

“Trì trợ lý,” Kỳ Thâm gọi lại nàng, “Trong chốc lát đem người phát ngôn tư liệu cầm đi ta văn phòng.”

Trì Niên bước chân một đón, nhú nhú mày: “Ta đã làm trần trợ lý lấy quá.....”

“Trần trợ lý là người trợ lý, vẫn là ta trợ lý?” Kỳ Thâm một câu đem nàng đở trở về.

Trì Niên trệ trệ, không chút nào che giấu mà hừ nhẹ một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Kỳ Thâm nhìn nàng chơi tiểu tính tình rồi đi bóng dáng, cau mày, quả nhiên vẫn là như vậy..... Không lớn không nhỏ!

Trì Niên cọ tới cọ lui mà cầm người phát ngôn người được đề cử tư liệu đi tổng tài văn phòng khi, đã qua đi nửa giờ.

Kỳ Thâm đang ở xử lý mấy ngày hôm trước tích góp văn kiện, đẹp mắt mày hơi ngưng, thấy nàng tiến vào, chỉ nhìn lướt qua, tiếp tục cũng không ngắt đầu lên xử lý văn kiện.

Trì Niên đem tư liệu đặt ở hần bàn làm việc thượng: “Kỳ tổng, tư liệu.”

“Ân,” Kỳ Thâm không thấy văn kiện, chỉ đang nghe thấy nàng việc công xử theo phép công ngữ khí khi nhủu mày, “Hội báo một chút.”

Trì Niên trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái, nhận thấy được hần cũng không thấy chính mình, tức giận mà ninh ninh cái mũi: “Sang Tư lý niệm luôn luôn là sáng tạo, cá tính, độc lập, phẩm chất, nhằm vào này đó, trước mắt tìm được rồi ba cái tương đối phù hợp nghệ sĩ.”

“Lương phẩm, sự nghiệp nữ cường nhân, kỹ thuật diễn xuất chúng, lại là tam kim ảnh hậu, quốc tế thượng cũng được hưởng danh dự, danh tiếng hảo, bộ dạng cao cấp.”

“Tần tư tư, khí chất độc đáo xuất chúng, có ưu tú tác phẩm tiêu biểu cùng khổng lồ quốc dân duyên, bộ dạng thanh lãnh quả.....”

Nói tới đây, Trì Niên thấy Kỳ Thâm đã cầm lấy bút máy ở văn kiện thượng bắt đầu ký tên, biểu tình chuyên chú.

“Người có hay không đang nghe?” Trì Niên đột nhiên lên tiếng.

Kỳ Thâm ký tên tay một đốn, tổng cảm thấy nàng vừa mới ngữ khí, có chút ủy khuất, thấp thấp ra vẻ cường thể thanh âm, lại hoàn toàn không có uy lực.

Trong lòng bực bội tan chút, Kỳ Thâm ngắt đầu: “Cái thứ ba đâu?”

Trì Niên vừa muốn mở miệng, môn bị người từ bên ngoài gõ gõ.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái mới nói: “Tiến.”

Nhân sự bộ trưởng chủ quản cầm văn kiện đi đến: “Kỳ tổng, đây là biến động sau công nhân chấm công ký lục, yêu cầu ngài ký tên sau giao cho tài vụ bên kia.”

Trì Niên nghe thấy “Chấm công” hai tự, liền nhớ tới chính mình toàn cần cùng bỏ bê công việc nửa ngày tiền lương, thấp thấp hừ một tiếng, xoay đầu.

Kỳ Thâm ngược mắt nhìn nàng một cái.

Trương chủ quản khó hiểu mà theo Kỳ Thâm tầm mắt nhìn qua, rồi sau đó đột nhiên nhớ tới cái gì: “Đúng rồi, trì tổng trợ, ngài cùng Kỳ tổng xin nghỉ tốt nhất cũng cùng nhân sự bộ nói một tiếng, ta bên này hảo kịp thời ký lục, khấu tiền thưởng cần mẫn thì mất nhiều hơn được.”

Trì Niên nhú mảy: “Cái gì.....”

“Hảo.” Kỳ Thâm đem thêm hảo tự văn kiện đưa cho trương chủ quản, cũng đánh gãy Trì Niên nói.

Trương chủ quản vội tiếp nhận văn kiện, đối Trì Niên cười cười đi ra ngoài.

Trì Niên như cũ đứng ở tại chỗ, đầu óc có điểm ngốc ngốc.

Kỳ Thâm đã ở xử lý văn kiện, Trì Niên lấy lại tinh thần, chớp chớp mắt: “Người cùng trương chủ quản nói?”

Kỳ Thâm biết rõ cố hỏi: “Cái gì?”

Trì Niên: “Ta còn có tiền thưởng cần miễn?”

Kỳ Thâm rất cuộc ngắc đầu nhìn về phía nàng, ánh mắt của nàng so với phía trước ra vẻ bình tĩnh, nhiều ti tình quang, sáng long lanh, cổ tình còn cổ tình mà áp chế không cho người nhìn ra tới, môi nhấp chặt, má lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

Thực sinh động.

Trong lòng nặng nề bất giác thư hoãn rất nhiều, Kỳ Thâm cười nhạo: “Còn không phải là tiền thưởng cần miễn, người thực thiếu tiền?”

Trì Niên nghe ra hẳn không có phủ nhận, đôi mắt nửa cong giấu đi tình quang lấp lánh, rồi sau đó méo miệng: “Người không hiểu.”

Kỳ Thâm liếc nàng liếc mắt một cái, không lại tiếp tục cái này đề tài: “Cho nên, người thứ ba tuyển?”

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, đột nhiên phản ứng lại đây, giây tiếp theo rồi lại nghĩ đến Đường tiểu thư nói lên “Cũ thức” biểu tình, nàng đôi mắt thẳng tắp mà nhìn Kỳ Thâm: “Người thứ ba tuyển, nói là người cũ thức.”

Kỳ Thâm mặt mày bình đạm, ý bảo nàng tiếp tục.

Trì Niên mím môi: “Là một cái dân dao ca sĩ, Đường Khinh Nhiễm.”

Kỳ Thâm cầm văn kiện tay một đốn.

Trì Niên chú ý tới hẳn động tác, tâm đi xuống trầm trầm, vừa mới biết được hẳn vì nàng “Làm chứng” mừng thầm còn không có lên men, đã bị vùi lấp đi xuống.

Hắn hiện tại phản ứng, như là ở xác minh nàng lúc trước cái thứ hai “Hắn thực để ý” suy đoán.

“Đường Khinh Nhiễm?” Kỳ Thâm thực mau lại bình tĩnh trở lại, nhàn nhạt hỏi lại.

“Ân,” Trì Niên đem bàn làm việc thượng folder cầm lấy tới, rút ra một phần tư liệu đưa cho Kỳ Thâm, “Đây là nàng tư liệu.”

Kỳ Thâm nhú mày, tiếp nhận tư liệu lật xem, mặt trên trên ảnh chụp quen thuộc mặt mày, còn có quen thuộc trải qua.

Huyệt Thái Dương lại chột căng thẳng, trong đầu như là có cái gì hiện lên.

Không phải đã từng hình ảnh, mà là..... Trước đó không lâu.

Vụ tai nạn xe cộ kia, kia chiếc bay nhanh mà đến màu trắng xe vận tải, gây chuyện chạy trốn khi chói mắt màu lam biển số xe, chói tai tiếng thắng xe cùng quen thuộc giọng nữ gọi hân “A thâm”.....

Nhưng thực mau, những cái đó hình ảnh dần dần tiêu tán.

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm có chút ngưng trọng thần sắc, sững sốt, nhin không được nắm chặt folder.

Kỳ Thâm chưa từng bởi vì nữ nhân như vậy cảm xúc lộ ra ngoài quá, ngay cả mắt trí nhớ trước đối nàng đề nghị ở bên nhau đều như vậy lãnh đạm.

Nàng đã sớm đã làm đánh giá, Đường Kinh Nhiễm cũng không thích hợp trở thành Sang Tư nhân hiệu người phát ngôn, chính là nàng đánh giá lại toàn diện lại cụ thể, kỳ thật cũng bất quá chính là Kỳ Thâm một câu sự tình thôi.

Nàng thậm chí nghĩ kỹ rồi, nếu hân thật sự “Làm việc thiên tư”, nàng khả năng sẽ đem trong tay folder triệu hân trên đầu tạp qua đi.

May mắn, Kỳ Thâm thực mau đem tư liệu khép lại.

Trì Niên néo néo folder: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm đem tư liệu đưa cho nàng, néo néo giữa mày: “Nàng không thích hợp.”

“A?”

Kỳ Thâm ngẩng đầu, trong mắt không có nửa điểm khác thường: “Vô luận là mức độ nổi tiếng vẫn là nhân thiết định vị, đều cùng Sang Tư không hợp.”

Trì Niên nhẹ nhàng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, đem tư liệu tiếp nhận tới, không nhin xuống lại hỏi một câu: “Người thật như vậy cảm thấy nha?”

Kỳ Thâm: “Như thế nào?”

Trì Niên nhìn hân, nhỏ giọng nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi thấy sắc nảy lòng tham đâu.”

Rốt cuộc, Đường tiểu thư là ba vị người được đề cử đẹp nhất.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, cười nhạt: “Ta nếu thật là cái loại này người, trì trợ lý còn sẽ chỉ là trợ lý?”

Chapter 12

Kỳ Thâm nói âm vừa ra, trong văn phòng có gần ngủ tĩnh mịch.

Kỳ Thâm trong mắt cũng mang theo chút không thể tưởng tượng.

Những lời này đối hẳn cùng Trì Niên tới nói, quá mức ái muội, nhưng thu hồi tới rồi lại có vẻ cổ tình.

Trì Niên ánh mắt sáng lấp lánh, nàng từ trước đến nay thực sẽ trân trọng điểm: “Người là đang nói ta rất đẹp sao?”

Kỳ Thâm cơ hồ lập tức ứng: “Không phải.”

Trì Niên cũng không thêm để ý, chỉ cười tủm tỉm mà đem văn kiện thu hồi tới: “Vậy người xác định người được chọn sau nói cho ta.”

Đi ra văn phòng khi, nàng mới thấp hèn đôi mắt.

Kỳ thật, vốn dĩ liền không phải trợ lý a.....

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, nhìn thời gian, vừa vặn là tan tầm thời gian.

Về đến nhà, Trì Niên thảng quăng giày chân trần ngã vào trên sofa, vừa mới chuẩn bị thoải mái mà than thở một tiếng, di động tiếng chuông liên vang lên.

Trì Niên thuận tay tiếp khởi: “Uy?”

“Hàng năm, trong khoảng thời gian này công tác vội không vội?” Triệu a di thanh âm.

Trì Niên quê nhà ở tô dưới thành một cái địa cấp thị, cao nhị năm ấy cha mẹ ly hôn sau, phụ thân thực mau tái hôn, mẫu thân đi nơi khác kiếm tiền, ở nơi đó cũng tổ kiến chính mình gia đình, vẫn luôn là hàng xóm Triệu a di chiếu cố nàng.

Ngay cả thi đại học năm ấy, từ trường thi đi ra, đều là Triệu a di ở cửa trường chờ nàng.

Trì Niên ngữ khí có chút thấp mềm: “Không vội a, Triệu dì.”

Triệu a di dặn dò: “Chính mình một người ở bên ngoài, không cần bạc đãi chính mình, có cái gì ủy khuất không chỗ ngồi nói liền cấp Triệu dì gọi điện thoại.....”

Trì Niên nghe Triệu a di nói, cái mũi có điểm toan, vội vàng gạt đầu, rồi sau đó lại nghĩ tới đối phương nhìn không thấy, nói: “Ta đã biết Triệu dì, ngài yên tâm, ta ở chỗ này công tác đều thực không tồi, lão bản cũng thực hảo.”

Triệu a di cười ứng vài câu, lại hỏi: “Giao không giao bạn trai?”

Trì Niên sửng sốt, tưởng nói giao, nhưng Kỳ Thâm đều đã quên hai người quan hệ, chỉ là trăm mặt.

Triệu a di hiểu rõ mà cười cười: “Không quan hệ, hàng năm còn nhỏ, cũng không nóng nảy, bất quá có thể trước giao một cái nói.”

Trì Niên chớp chớp mắt, đột nhiên cảm thấy cái này đề tài có chút giống Hạ Nghi mục mục thúc giục nàng thân cận khi nói.

Quả nhiên, giây tiếp theo Triệu a di tiếp tục nói: “Ta có cái tiểu tỷ muội, con trai của nàng mới từ nước ngoài trở về, gia cảnh khá tốt, cũng ở Vân Thành.....”

“Triệu dì,” Trì Niên làm nũng mà đánh gãy đối phương nói, “Ta hiện tại ở nỗ lực lập.”

Triệu a di dừng dừng, cười trêu chọc: “Có yêu thích người?”

“Ngô, xem như đi.” Trì Niên hàm hồ mà lên tiếng.

“A di cũng là sợ người một người ở bên ngoài bị không hiểu tận gốc rễ người bị thương tâm.” Triệu a di cũng không nói thêm cái gì, lại nhiều dặn dò vài câu, mới cắt đứt điện thoại.

Trì Niên cầm di động, ngồi dậy, nhìn đối diện cảnh quan trên tường loang lổ trò chơi ghép hình, có chút phát ngốc.

Đột nhiên lại nghĩ tới trong văn phòng Kỳ Thâm tới.

Hôm nay hắc hủi nàng nói “Còn không phải là tiền thưởng cần mẫn, như vậy thiếu tiền?”

Kỳ thật, trước nay đều không phải bởi vì tiền thưởng cần mẫn, mà là, nàng muốn được đến hắc thiên vị mà thôi.

Hắc giúp nàng “Làm chứng không phải bỏ bê công việc”, hắc cự tuyệt “Cũ thục” đại ngôn, hắc gián tiếp mà khen nàng đẹp.....

Hắc một định điểm hành động, nàng đều có thể khúc khúc chiết chiết, quanh co lòng vòng mà giải đọc thành “Hắc để ý nàng” đối bên tình nguyện.

Chính là.....

Trì Niên méo miệng.

Kỳ Thâm, người không cần chọc ta khổ sở nha.

.....

Bảy tháng thượng tuần thời điểm, Sang Tư người phát ngôn rút cuộc ở nội bộ định ra tới.

Là trong ngoài nước được hưởng tiếng tăm ảnh hưởng phỉ.

Đây là Sang Tư lần đầu tiên tìm người phát ngôn, thả là cho đủ bài mặt toàn cầu người phát ngôn, hướng chỉ Sang Tư hiện giờ phát triển lên internet sinh thái không chỉ là cực hạn với di động, máy tính, cứng nhắc này đó sản phẩm điện tử, càng là ở trí năng gia trang gia điện thượng đao to búa lớn mà sáng tạo, tương lai phát triển xu thế tấn mãnh.

Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, giai đoạn trước chuẩn bị công tác rất nhiều, bởi vậy Sang Tư cũng không sót ruột quan tuyền.

Chỉ là Trì Niên đi điện lương phỉ công ty quản lý, muốn một phần càng vì kỹ càng tỉ mỉ “Phiếu điểm”.

Trong ngành, này đã xem như có 70-80% nắm chắc bắt lấy cái này tài nguyên, bởi vậy đối phương công ty vui vẻ đáp ứng.

Trì Niên tìm xã giao bộ môn trước thả ra chút tin tức thử thị trường phản ứng, lại có nhằm vào mà đối Sang Tư định hướng người dùng tiến hành người phát ngôn danh tiếng phản hồi, thuận tiện khảo sát phiếu điểm hàm kim lượng.

Chân chính cùng lương phỉ cấp công ty người phụ trách gặp mặt, là ở bảy tháng mười sáu ngày, vừa vặn thứ sáu.

Trì Niên không nghĩ tới sẽ định tại đây một ngày, nhưng lương phỉ hôm nay vừa vặn từ nước ngoài chụp xong tạp chí trở về, cũng chỉ có thể như vậy.

Hai bên gặp mặt địa điểm ở sân người khách sạn, lẫn nhau ăn ý mà không có nói đến hợp tác, nhưng cũng đều rõ ràng, lần này đại ngôn phỏng chừng nắm chắc.

Kết thúc xong gặp mặt đã buổi tối 7 giờ, Trì Niên làm đi theo đồng sự trực tiếp tan tâm sau, liền vội vội vàng vàng mà triều Sang Tư đuổi.

Bảy tháng Vân Thành đã thực nhiệt, đặc biệt ở sắt thép rừng cây cao ốc building chi gian, phong đều nhỏ rất nhiều.

Trì Niên chỉ ở bên ngoài dãi trong chốc lát, gương mặt đã bị nhiệt độ bùng, nhìn cách đó không xa Sang Tư đại lâu, nghĩ đến đại lâu mát mẻ điều hòa, năng một đường chạy chậm.

Lại ở đi đến Sang Tư cửa khi, hai đồng lâu chi gian lộ ra một mảnh không trung, một vòng ánh trắng an tĩnh mà treo ở nơi đó.

Trì Niên dừng lại bước chân, an tĩnh mà nhìn ánh trắng.

Hồi lâu lấy ra di động, trình trọng mà chụp một trương ảnh chụp.

.....

24 tầng.

Kỳ Thâm ý kiến phúc đáp văn kiện, toàn bộ văn phòng trừ bỏ ngẫu nhiên đánh bàn phím thanh âm hoặc là bút máy viết ở trang giấy thượng rào rạt tiếng vang, một mảnh tĩnh mịch.

Cửa sổ sát đất ngoại, đô thị sinh hoạt ban đêm cũng bắt đầu chậm rãi thức tỉnh lại đây.

Ngũ quang thập sắc đèn nê ông xuyên thấu qua cửa sổ sát đất lẳng lẳng mà lập loè.

Kỳ Thâm cầm bút máy tay một đốn, quay đầu xem qua đi.

Nơi xa cao ốc building ngọn đèn dầu huy hoàng, chung quanh lại tĩnh mịch không tiếng động.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, đem bút máy một ném, vừa định gọi nội tuyến làm phía dưới người đưa ly cà phê, theo sau mới nhớ tới đã tới rồi tan tã thời gian, Trì Niên cũng đi cùng thịnh cảnh truyền thông nói chuyện hợp tác.

Trong khoảng thời gian này nàng nhưng thật ra vội lên.

Kỳ Thâm bực bội mà xoa xoa giữa mày.

Một bên di động đột nhiên vang lên, Kỳ Thâm xem cũng không xem trực tiếp nhận lấy: “Uy?”

“Tiểu thâm,” nữ nhân ôn nhu mang theo ti lấy lòng thanh âm đang nghe ống vang lên, “Người ba ba ngưỡng ngừng chính miệng cùng người nói, hắc chúc người sinh nhật vui sướng.”

Kỳ Thâm sắc mặt theo nghe thấy đối phương thanh âm đông lạnh xuống dưới, hồi lâu trào phúng mà cười cười: “Người làm hắc cho ta mẫu thân nhiều thượng mấy chú hương, nhiều thiêu điểm nhi tiền giấy chính là chúc ta sinh nhật vui sướng.”

Đối diện đột nhiên lặng im xuống dưới.

Kỳ Thâm phúng cười một tiếng, liền phải cắt đứt điện thoại.

Lại ở hắc đem điện thoại lấy rời khỏi người biên nháy mắt, ống nghe truyền đến nam nhân phần nộ thanh âm: “Người chính là như vậy cùng mẫu thân người nói chuyện?”

Kỳ Thâm ánh mắt lạnh băng, thanh âm lại phá lệ bình tĩnh, khẽ nhếch ngữ điệu cổ tình châm chọc: “Mẫu thân? Mẫu thân của ta không phải ở bảy năm trước liền đã chết sao, người cũng ra một phần lực đâu.”

Kỳ nhạc lâm then quá thành giận: “Chỉ cần ta còn là người lão tử, nàng chính là mẫu thân người.”

“Nhạc lâm.” Chung tú ở một bên thấp giọng khuyên đối phương.

Kỳ Thâm mặt mày có chút không kiên nhẫn: “Ngài cũng quý nhân hay quên sự đi, 5 năm trước, chúng ta cũng đã đoạn tuyệt phụ tử quan hệ.”

“Kỳ Thâm!” Kỳ nhạc lâm giận mắng, “5 năm trước người vì cái nữ nhân cùng Kỳ gia đoạn tuyệt quan hệ, nháo đến dư luận xôn xao, làm cho cả tô thành nhìn Kỳ gia chê cười, người còn ngại không đủ mất mặt?”

Kỳ Thâm mắt trầm trầm, khẩu nắm chặt di động không nói gì.

“Người đừng cho là ta không biết, nàng hiện tại lại đi Vân Thành tìm người,” chung tú còn tại bên kia nhỏ giọng an ủi cái gì, Kỳ nhạc lâm ngữ khí miễn cưỡng bình tĩnh chút, “Chỉ cần người còn một ngày họ Kỳ, cái kia họ Đường nữ nhân liền một ngày đừng nghĩ tiền ta Kỳ gia môn.”

Kỳ Thâm thanh âm âm trầm: “Người điều tra ta?”

“Người cho rằng người chạy trốn tới Vân Thành ta liền quản không được người,” Kỳ nhạc lâm cười lạnh một tiếng, “Người mau chóng cùng nữ nhân kia chặt đứt liên hệ, cả đời không qua lại với nhau.”

Kỳ Thâm nhũu chặt mày, nghe Kỳ nhạc lâm trước sau như một luận điệu, thấp thấp phúng cười: “Vậy người chỉ sợ phải thất vọng, ta đang chuẩn bị cùng nàng hợp tác đâu.”

Kỳ nhạc lâm giận dữ: “Người còn muốn cùng ta đối nghịch có phải hay không? Người thật cho rằng ta bắt người không có cách nào? Nữ nhân kia liền tốt như vậy.....”

Kỳ Thâm không kiên nhẫn mà đánh gãy hân: “Ngài liền như vậy chột dạ sao?”

Ông nghe ngẩn ngủ trầm mặc, tiện đà Kỳ nhạc lâm lạnh lùng nói: “Mẫu thân người liền như vậy giáo người đối đãi trưởng bối? Kỳ Thâm.....”

Kỳ Thâm ánh mắt rét lạnh xuống dưới.

Bất luận kẻ nào đều không có tư cách đánh giá hân mẫu thân, bao gồm Kỳ nhạc lâm.

Chung tú còn tại trấn an Kỳ nhạc lâm, hồi lâu, nàng đưa điện thoại di động cầm qua đi: “Tiểu thâm, người không cần khí người ba ba, hân cũng là quan tâm người, lo lắng người hành động theo cảm tình, về sau sẽ hối hận.....”

Kỳ Thâm trực tiếp chặt đứt trò chuyện, đứng dậy đi đến cửa sổ sát đất trước, mặt vô biểu tình mà thưởng thức thành thị cảnh đêm, hồi lâu tự giễu mà kéo khóa môi.

Quan tâm hân?

Quan tâm hân sẽ ở mẫu thân qua đời gần ba tháng, liền cùng gia đình bác sĩ kết hôn? Sẽ nửa điểm không hỏi hân phát sinh tai nạn xe cộ sự tình? Sẽ không nhớ rõ hân sinh nhật là không giờ tối hôm nay điểm sau, bất quá đăng ký ở hôm nay mà thôi?

Di động đột nhiên vang lên một tiếng WeChat nhắc nhở âm.

Kỳ Thâm thu hồi tầm mắt, cúi đầu nhìn lướt qua.

Trì Niên phát tới một trương ảnh chụp, Sang Tư ab hai tòa đại lâu trung gian, một vòng trăng tròn treo ở đen nhánh bầu trời, ánh trăng sáng tỏ, cùng chung quanh đèn nê ông không hợp nhau.

Ngay sau đó lại bắn ra hai điều tin tức: Kỳ Thâm, người mau xem này ánh trăng!

giống không giống cái bánh sinh nhật [chớp mắt]

Trước sau như một kích động ngữ khí, giống như mang theo một cỗ đem hết thấy phiền lòng sự đều hòa tan năng lượng.

Kỳ Thâm ánh mắt quét mắt kia bức ảnh thượng ánh trắng, dừng ở chớp mắt biểu tình bao thượng.

Cùng Trì Niên chớp mắt khi giống nhau như đúc, nhấp nháy nhấp nháy.

Hắn tạm dừng hạ, bắt đầu đánh chữ: đâu giống?

Gửi đi sau khi đi qua giây tiếp theo, di động vang lên.

Kỳ Thâm nhìn trên màn hình “Trì Niên” hai chữ, néo néo giữa mày chuyển được, không nói gì.

“Kỳ Thâm?” Mang theo chút nghi hoặc thanh âm từ ống nghe truyền đến.

Kỳ Thâm mặc mặc: “Bằng không người ở cùng ai gọi điện thoại?”

Trì Niên nở nụ cười, bắt hòa hắn so đo: “Người hiện tại còn ở công ty sao?”

“Ân.”

“Nga.” Trì Niên lên tiếng, không nói nữa.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, vừa muốn hỏi nàng chuyện gì, trò chuyện bị cắt đứt.

Hắn hắc mắt nhìn mắt trở lại khóa màn hình giao diện màn hình, trong lòng càng bức bối.

Bàn làm việc thượng còn còn mấy phân văn kiện, Kỳ Thâm cũng không có tâm tình tiếp tục ý kiến phúc đáp, hít sâu một hơi, dứt khoát xoay người đi ra ngoài.

Lại ở đi đến ngầm bãi đỗ xe thời điểm bước chân một đống, Kỳ Thâm cau mày nhìn cách đó không xa đang cùng an bảo bộ công nhân nói chuyện phiếm liêu đến hứng khởi Trì Niên.

Nói đến kích động địa phương, nàng liên tục gật đầu, trát khởi viên đầu theo nàng động tác lay động nhoáng lên, vài sợi tóc phát tán dừng ở hai sườn, gương mặt bởi vì thiên nhiệt mà hơi hơi phiếm hồng, ngẫu nhiên xem một cái cách đó không xa Rolls-Royce, như là đang chờ cái gì.

Công nhân dẫn đầu thấy được Kỳ Thâm: “Kỳ tổng.”

Trì Niên xoay đầu tới, thấy Kỳ Thâm ánh mắt sáng ngời, cùng công nhân chào hỏi, nhảy nhót mà đi đến trước mặt hắn: “Người tan tầm lạp?”

Kỳ Thâm ngăn người, vừa định cùng nàng nói người phát ngôn sự tình, lại ở nhìn thấy nàng tràn ngập sinh cơ hai tròng mắt khi, mặc danh đem lời nói nuốt trở vào.

Loại này công sự, thứ hai rồi nói sau.

Kỳ Thâm: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Trì Niên tròng mắt linh hoạt mà chuyển động một vòng, đúng lý hợp tình mà nói: “Ta xe hỏng rồi a.”

Nói chớp hạ đôi mắt, mưu cầu làm chính mình càng thêm chân thành.

Kỳ Thâm híp lại hai mắt, nhàn nhật mà nhìn nàng.

Tiểu nói dối tinh, lại ở nói dối.

Nhưng lại mặc danh mà không có vạch trần nàng: “Cho nên?”

Trì Niên: “Cho nên, tới cộ người xe a.”

Kỳ Thâm vẫn không nhúc nhích mà nhìn nàng.

Liên ở Trì Niên chợt dạ thời điểm, Kỳ Thâm cầm chìa khóa vòng qua nàng đi ra công ty đại môn: “Đi thôi.”

“A?” Trì Niên có nháy mắt mê hoặc, vội đuổi kịp hắn, “Đi chỗ nào?”

Kỳ Thâm nghiêng mắt liếc nàng liếc mắt một cái: “Không phải cộ ta xe?”

Khả năng thật là trúng tà đi, ít nhất hôm nay, hắn không nghĩ một người.

“Nga, đối!” Trì Niên gật gật đầu, vội đi theo hắn phía sau, ngồi trên cách đó không xa Rolls-Royce ghế phụ, rồi sau đó cười tủm tỉm mà quay đầu nhìn ghế điều khiển Kỳ Thâm.

Hắn ngón tay trắng nõn lại thon dài, đỡ tay lái, phá lệ cảnh đẹp ý vui.

Kỳ Thâm bị nàng nhìn chăm chăm huyết Thái Dương nhảy nhảy, lời ít mà ý nhiều: “Nói.”

Trì Niên mắt sáng rực lên: “Ta còn không có ăn cơm chiều.”

Kỳ Thâm nhìn nàng, không nói một lời.

“Ta cũng là vì Sang Tư a, công tác đến lúc này mới tan tầm, từ giữa trưa đói bụng mãi cho đến hiện tại, dạ dày đều đói khó chịu.....”

“Đình,” Kỳ Thâm bắt đầu dĩ mà đánh gãy nàng lời nhải, phát động xe, “Ăn cái gì?”

Trì Niên vội ngồi thẳng, ngoan ngoãn mà cột kỹ đai an toàn: “Muốn ăn vân đại nướng BBQ cùng tôm hùm đất.”

Kỳ Thâm quay đầu nhìn nàng một cái: “Nơi này ly vân phần lớn xa?”

“Mới 40 phút xe trình mà thôi,” Trì Niên vô tội mà trợn to mắt, “Người không biết hôm nay thấy cái kia công ty người phụ trách có bao nhiêu nói nhiều, nhưng vì công ty ta còn là nhịn xuống.....”

Kỳ Thâm nhàn nhật mà mở miệng: “Nói thêm nữa một câu, liên không đi.”

Trì Niên bay nhanh mà nhắm lại miệng.

Kỳ Thâm nghiêng mắt quét nàng liếc mắt một cái, nhắm chặt miệng ủy ủy khuất khuất bộ dáng, buồn táo tâm thông thuận không ít.

Vân đại đông lâm tân tu động thực vật viên, bên cạnh chính là mỹ thực một cái phố, hàng ngon giá rẻ, xa gần nổi tiếng.

Trì Niên nắm đũa vào đại học khi, không thiếu ở chỗ này ăn cơm.

Đặc biệt nơi này có một nhà tôm hùm đất tiem đồ nướng, càng là nhất tuyệt.

Chỉ là mới tới gần động thực vật viên, con đường bị tiểu thương cùng học sinh chen đầy, xe cũng khai không đi vào, cuối cùng đem xe ngừng ở cách đó không xa trên đất trống, hai người đi bộ tiến đến.

Trong tiem người đã rất nhiều, mặc dù mở ra điều hòa như cũ mang theo vài phần khí thế ngất trời âm ỉ, pháo hoa khí mười phần.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, chỉ cảm thấy nghênh diện một cổ ẩm ướt nướng BBQ mùi hương vọt tới.

Trì Niên hứng thú bưng bưng mà tìm cái góc vị trí, đối hấn vẫy tay: “May mắn còn có tòa vị, nếu là lại muộn trong chốc lát, phỏng chừng liền phải ở bên ngoài chờ.”

Kỳ Thâm ngồi ở nàng đối diện, nhìn Trì Niên cầm thực đơn thuần thực địa điểm đồ ăn, biên điểm biên hỏi: “Người ăn tối nhuyển vẫn là cay rất?”

Nói xong không đợi hấn đáp lại, lại nói: “Tính, giống nhau tới nửa bồn đi, còn có nướng dê bỏ thịt các một phen, khoai tây phiến một mâm.....”

“Người ăn xong sao?” Kỳ Thâm không nhịn xuống đánh gãy nàng.

Trì Niên ngẩng đầu vô hại mà nhìn hấn: “Không phải còn có người sao?”

Nói lại điểm mấy thứ tiểu đĩa rau trộn, cười ngâm ngâm đem thực đơn giao cho lão bản nướng: “Lại đến mấy bình quả tí.”

Kỳ Thâm nhú mày nhìn nàng, theo bản năng mà mở miệng: “Người không phải không thể uống rượu?”

“Người còn nhớ rõ a?” Trì Niên kinh hỉ.

Nàng tửu lượng rất kém cỏi, năm đó lần đầu tiên bởi Kỳ Thâm xã giao khi, uống lên hai ly champagne, trở về trên đường phun ở Kỳ Thâm trên xe, Kỳ Thâm hắc mặt đánh giá nàng nửa ngày.

Kia lúc sau lại xã giao, nàng hơn phân nửa là phụ trách sung cái bề mặt đảm đương.

Nhưng Kỳ Thâm mất trí nhớ sau, hai người còn không có cùng nhau xã giao quá.

Kỳ Thâm ngẩn ra hạ, nhìn nàng ánh mắt, chỉ cảm thấy huyết Thái Dương có chút đau.

Lão bản nướng đem đồ ăn thượng đi lên, Kỳ Thâm cũng từ hoảng hốt lấy lại tinh thần.

Một chỉnh bồn đồ tươi tôm hùm sắc hương vị đều đầy đủ, sạch sẽ mà nướng BBQ lò hạ còn phóng mấy khối đồ bùng than, dê bỏ thịt bị nướng đến du tư tư.

Trì Niên thuần thực mà mở ra một lọ quả ti, uống một ngụm, nhúu nhúu mảy, tổng cảm thấy trước kia tràn đầy nước trái cây vị quả ti, hiện tại còn vị trọng rất nhiều, lại cũng không có quá mức để ý, mang lên bao tay dùng một lần, bắt đầu lột tôm.

Kỳ Thâm nhìn nàng, không có động.

Lột mấy cái sau, Trì Niên mới nhận thấy được Kỳ Thâm chỉ ăn một lát rau trộn: “Người không ăn?”

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái: “Còn không đói bụng.”

Trì Niên méo miệng, không quá để ý, nàng xác đói bụng, ở trên xe cùng Kỳ Thâm bán thăm những lời này đó, cũng không tất cả đều là lời nói dối.

Không bao lâu, nàng trước mắt đã chồng nổi lên tôm hùm xác, Trì Niên thỏa mãn mà cảm thán một tiếng, ngẩng đầu liền đón nhận Kỳ Thâm ánh mắt.

Hắn đang xem nàng, dùng một loại không thể nói tới ánh mắt, xem đến Trì Niên trái tim kịch liệt mà nhảy lên vài cái, trong tâm tay tôm hùm hương vị cũng phai nhạt rất nhiều.

Một bên điều hòa đầu gió đối với nàng thổi lại đây, Trì Niên bên tai vài sợi toái phát bị thổi đến bên miệng, có chút ngứa.

Nàng thổi khẩu khí, toái phát không những không bị thổi đi, ngược lại dán ở nàng trên môi.

Trì Niên vừa muốn gỡ xuống bao tay, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì, triều Kỳ Thâm phương hướng thẩu thẩu.

Kỳ Thâm nhúu mảy: “Như thế nào?”

Trì Niên giơ lên cao chính mình dính đầy tôm hùm nước đôi tay, chu chu môi: “Tóc dính ở trên môi.”

Kỳ Thâm theo nàng lời nói nhìn về phía nàng môi, bị cay đỏ bừng môi phiếm chút du quang, no đủ mà nhếch lên, nàng ngửa đầu, lỗ tai cùng gương mặt đều hồng hồng, lông mi run rẩy tiến đến gần trước mặt, lại thẹn lại khiếp lại trắng ra.

“Nhanh lên a.....” Trì Niên mơ hồ không rõ mà thúc giục.

Kỳ Thâm bị ma quỷ ám ảnh mà hướng phía trước thẩu hạ thân tử, duỗi tay đem kia lủ toái phát từ nàng khoe môi phát lạc, đầu ngón tay ở nàng gương mặt nhẹ nhàng lướt qua, tồ tồ ngứa.

Trì Niên xem chuẩn thời cơ đột nhiên duỗi tay, đem trong tay lột tốt tôm thịt đưa đến Kỳ Thâm trong miệng, tay cách hơi mỏng bao tay dùng một lần chạm vào hân hơi lạnh môi.

Kỳ Thâm cả kinh, theo bản năng mà cảm miệng muốn cự tuyệt tôm thịt, không nghĩ tới ngậm lấy Trì Niên đầu ngón tay.

Trì Niên cũng ngậy ngẩn cả người, ngón trở còn tại hấn cánh môi chi gian, đầu ngón tay như là liên thông thật nhỏ điện lưu, tê tê đại đại mà truyền tới nòng trái tim, liền màng tai cũng ở một chút một chút mà nhảy lên, gương mặt một trận khô nóng.

Nàng vội thu hồi tay, cầm lấy quả ti liên tiếp uống lên mấy mồm to, nhưng trong lòng nhiệt khí lại như cũ bốc lên hướng trên má dửng.

Kỳ Thâm đã rút lui thân mình, trong miệng tôm thịt tiên hương, hấn chỉ thông thả mà nhấm nuốt, thần sắc nhàn nhạt mà nhìn Trì Niên.

Trong lòng lại có cái gì cuộn cuộn, ở phá tan giới hạn bên cạnh thử.

Chapter 13

Trì Niên trong lòng lại then lại táo, liền uống lên tam bình quả ti cũng chưa có thể đem gương mặt nhiệt khí áp xuống đi, ngược lại có càng uống càng nhiệt dấu hiệu.

Cuối cùng là Kỳ Thâm xem bất quá đi, ấn xuống nàng bình rượu.

Ăn xong từ trong tiệm ra tới, Trì Niên đã có chút say, mùa hạ ban đêm sóng nhiệt vọt tới, nàng quơ quơ thân mình, càng hôn mê, bước chân tập tễnh đi theo Kỳ Thâm bên người.

Kỳ Thâm một tay đỡ nàng, nhìn ánh mắt bởi vì say rượu càng thêm oánh lạng tan rã Trì Niên, cau mày: “Không phải nói chính mình có thể uống hạ?”

Trì Niên hậu tri hậu giác mà nhìn về phía hấn, trì động trong chốc lát mới dùng sức gật gật đầu: “Ta không nói dối, ta trước kia thật sự có thể uống vài bình!”

Nói, cả người lung lay mà triều đèn đường đi đến: “Không tin ta cho người đi cái thẳng tắp.....”

Kỳ Thâm giữ chặt nàng cánh tay, giây tiếp theo nhớ tới cái gì: “Người phía trước uống rượu nhiều ít độ?”

“A?” Trì Niên nhìn về phía hấn, tựa hồ ở suy tư hấn vấn đề, rồi sau đó vươn ba ngón tay đầu, “Tam độ!”

Kỳ Thâm: “.....” Nàng vừa mới uống quả ti là tám độ.

Chống nàng hướng phía trước đi đến, cũng không nói lời nào.

“Uy, người như thế nào không nói?” Cố tình uống say Trì Niên rất muốn nói chuyện, không ngừng mà quay đầu xem hấn.

Kỳ Thâm chỉ đi nhanh hướng phía trước đi.

“Kỳ Thâm?” Trì Niên tiến đến hấn trước mặt dò hỏi.

Kỳ Thâm như cũ không nói một lời.

“Người làm gì không nói lời nào?”

“.....”

Trì Niên không vui, dứt khoát dừng lại bước chân, nhấp miệng phồng lên đôi mắt đứng ở tại chỗ, ngẫu nhiên trộm ngắm hẩn liếc mắt một cái, một bộ “Người không nói lời nào ta không đi” bộ dáng.

Kỳ Thâm nhìn nàng xoa xoa giữa mày, thật sâu cảm thấy chính mình đêm nay cùng nàng ra tới chính là cái sai lầm quyết định, không chỉ có giảo đến chính mình tâm phiền ý loạn, còn muốn phụ trách một cái tửu lượng chẳng ra gì tửu quý.

Chung quanh đã có không ít sinh viên triều hai người nhìn qua, cách đó không xa phức tạp âm ỉ thanh cùng cười vui thanh không ngừng truyền đến.

Kỳ Thâm sắc mặt đen hắc, miễn cưỡng hòa hoãn hạ ngữ khí: “Người muốn thế nào?”

Trì Niên chớp chớp mắt, nhớ mãi không quên lần trước cảm mạo còn phải bị lưu tại trên sofa ngủ một đêm “Thù”, mắt trông mong nói: “Công chúa ôm.”

Kỳ Thâm nặng nề mà nhìn chằm chằm nàng trong chốc lát, rõ ràng là mùa hè, lại nhiều ti khí lạnh.

Trì Niên rụt rụt cổ: “Nếu không..... Công cũng đúng?”

Kỳ Thâm phun ra một hơi, buông ra nàng triều một bên đi đến.

Trì Niên mê mang mà đứng ở tại chỗ, cái mũi đau xót, vành mắt hồng toàn bộ.

Hắn đối nàng như thế nào liền kém như vậy, rõ ràng phía trước đã tới rồi đất tay nông nổi, thuận lợi nói, hiện tại nói không chừng ôm hôn mỗi đều đã xảy ra.

Hắn lại đều đã quên.

Cái gì cũng chưa.....

Trì Niên hít hít cái mũi, khoảng thời gian trước tích góp ủy khuất giây tiếp theo liền phải phát tác ra tới.

“Bất quá tới?” Kỳ Thâm thanh âm từ một bên truyền đến.

Trì Niên ủy khuất nghẹn lại, khó hiểu mà triều hắn xem qua đi.

—— Kỳ Thâm đứng ở dưới bậc thang, mặt vô biểu tình mà nhìn nàng.

Trì Niên mờ mịt.

“Lại bất quá tới, chính mình đi trở về đi.” Kỳ Thâm lại mở miệng.

Trì Niên đột nhiên phản ứng lại đây, ánh mắt lập loè, đi lên trước đứng ở bậc thang, một phen nhào lên uốn gối Kỳ Thâm trên lưng, bái hắn cổ hướng lên trên cũng cùng.

“Thành thật điểm.” Kỳ Thâm nhú mày, tay hơi hơi dùng sức đã đem nạng căng lên, tay hơi hợp lại xuyên qua nạng dưới gối, ngồi dậy dọc theo lối đi bộ triều dùng xe địa phương đi đến.

Đền đường một trần một trần mà qua đi, hai người bóng dáng biến ảo lại biến trường.

Bình tĩnh trở lại Trì Niên, chỉ cảm thấy chính mình trong đầu chậm rãi an hòa, thân mình lay động nhoáng lên, phá lệ thoải mái.

Kỳ Thâm bối rất có lực, vai rộng eo thon, hoàn mỹ đảo tam giác.

Hắn trên người lây dính vừa mới tiệm đồ nướng hương vị, hỗn loạn kia cổ lãnh đạm tuyền hương, lại mạc danh dễ người.

Trì Niên nhin không được sửa đỡ bờ vai của hắn vì ôm hắn cổ, nhẹ nhàng mà phục dựa qua đi người người.

Kỳ Thâm thân mình một đốn, nữ hài té nhuyển hô hấp liền ở hắn sau cổ, chọc đến hắn phía sau lưng có chút cứng đờ.

Hắn nhàn nhạt nói: “Thuộc cầu sao?”

Trì Niên lắc đầu, thành thành thật thật mà trả lời: “Thuộc hổ.”

Kỳ Thâm cười nhạt một tiếng.

Kia xem ra nàng sinh ra sớm một năm, hắn là thuộc con thỏ mới đúng.

Đỉnh đầu ánh trắng như cũ phá lệ viên, Trì Niên bắt đầu không lời nói tìm lời nói: “Kỳ Thâm, người thấy ta cho người phát ảnh chụp sao?”

Kỳ Thâm: “Ân.”

“Mười lăm ánh trắng mười sáu viên,” Trì Niên híp mắt cười hai tiếng, giây tiếp theo nhớ tới cái gì, tiến đến Kỳ Thâm bên tai, nhỏ giọng nói, “Kỳ Thâm.”

“.....”

Trì Niên như là ở chia sẻ chính mình tiểu bí mật giống nhau, ngữ khí phá lệ nghiêm túc: “Ta đem đêm nay ánh trắng tặng cho người được không?”

Kỳ Thâm nguyên bản vững bước đi trước bước chân rất nhỏ mà dừng dừng: “Vì cái gì?”

Trì Niên đương nhiên mà nói: “Bởi vì người không cao húng a.”

Kỳ Thâm khôi phục bình tĩnh: “Ta không có không cao húng.”

Trì Niên khề hừ một tiếng: “Người khác nhìn không ra tới, ta chính là có thể nhìn ra tới.”

“Tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng Kỳ Thâm, người đêm nay chính là không cao húng, thực không cao húng.”

Kỳ Thâm công nàng đi bước một hướng phía trước đi, không tính toán lại cùng uống say người tranh luận, chỉ hỏi lại: “Cho nên, người muốn đưa ta ánh trăng?”

“Đúng vậy!” Trì Niên gật gật đầu, dựa vào đầu vai hắn: “Ta đem đêm nay ánh trăng tặng cho người, người không cần không cao hứng được không?”

Kỳ Thâm trầm mặc một lát: “Tặng người đồ vật liền tiền đều không bỏ được hoa?”

Trì Niên chụp đánh hạ bờ vai của hắn: “Mới không phải,” rồi sau đó tiếp tục oa ở đầu vai hắn, một hồi lâu nỉ non, “Người lại cái gì cũng không thiếu.....”

Nói, nàng trong thanh âm trộn lẫn ủy khuất khóc nức nở: “Người như vậy có tiền, người lại cái gì cũng không thiếu.....”

Hắn thiếu cái gì đâu?

Hắn liền nàng cũng không thiếu!

Hắn đã quên Sang Tư phát triển, sẽ đau đầu; đã quên công ty công nhân, cũng sẽ đau đầu; thậm chí ngày đó, hắn thấy Đường tiểu thư tư liệu khi, thoát nhìn cũng như vậy không thích hợp.

Chính là cô đơn quên nàng khi, sẽ không đau đầu, không có phản ứng, cũng không có nhớ tới nàng.

Bác sĩ nói, có thể kích thích đến hắn, nhất định là quan trọng người hoặc là sự tình.

Có phải hay không đại biểu cho, nàng đối hắn..... Kỳ thật một chút đều không quan trọng đâu?

Kỳ Thâm nghe nàng ủy khuất thanh âm, nhú nhú mày: “Khóc cái gì?” Nói ra mới phát hiện ngữ khí có chút khàn khàn.

Trì Niên an tĩnh vài giây: “..... Ta cũng tưởng có tiền.”

Cũng tưởng cái gì cũng không thiếu, bao gồm hắn.

Kỳ Thâm nghiêng đầu nhìn nàng một cái, sắc mặt có chút ửng đỏ: “Người thực thiếu tiền sao?”

Này không phải lần đầu tiên, lần trước cũng là, bởi vì tiền thưởng cần mẫn đột nhiên liền không sinh hắn khí.

Trì Niên lắc đầu, lại gật gật đầu, cuối cùng chỉ rầu rĩ mà hừ một tiếng.

Trải qua động thực vật viên cửa khi, bên kia âm ỉ thanh phá lệ đại, Trì Niên cũng bị hấp dẫn qua đi, to rộng động thực vật viên cửa, vừng hoàng như hỏa long giống nhau đèn xuyên minh minh diệt diệt, rất nhiều sinh viên ở bên trong đắm vào thủy cầu.

Trì Niên ánh mắt sáng lên, vỗ vỗ Kỳ Thâm đầu vai: “Chúng ta cũng đi chơi đi!”

Kỳ Thâm lạnh lùng mà quét bên kia liếc mắt một cái: “Không đi.”

Trì Niên lại trực tiếp làm lơ hấn từ chối, giấy giữa nhảy dựng, từ hấn trên lưng nhảy xuống, lôi kéo hấn liền phải triều bên kia chạy, giấy tiếp theo lão đảo hạ, suýt nữa té ngã.

Kỳ Thâm vội đỡ lấy nàng, thanh âm trầm xuống: “Trì Niên.”

Trì Niên ỷ vào cảm giác say phía trên, quay đầu đối hấn nhìn nhìn cái mũi, tiếp tục đi phía trước hướng.

“Khai viên một năm tròn lễ mừng hoạt động, vé vào cửa 80.” Nhân viên công tác trong tay loa nhất biến biến lặp lại, một bên có một cái một người cao lập bài, mặt trên là gần nhất nhiệt bá một bộ phim truyền hình nam nữ vai chính mức nước cầu poster.

Trì Niên hưng phấn mà giao tiền hướng trong đi đến, vẫn luôn đi đến thủy cầu cung ứng chỗ, cầm lấy tới nhìn về phía phía trước đã hỗn chiến thành một đoàn đám người, rồi sau đó nhìn về phía Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm nhú mày: “Trì Niên, người dám.....”

Lời nói không có nói xong, một cái thủy cầu đã nện ở hấn trước người, màu cam thủy cầu nổ tung, nước trong văng khắp nơi, nháy mắt nhiễm ướt hấn áo sơmi cùng nửa bên mặt má.

Trì Niên trong tay còn cầm một cái thủy cầu, nhìn Kỳ Thâm khó được chặt vật bộ đáng, cười ra tiếng tới.

Kỳ Thâm theo nàng tầm mắt nhìn nhìn chính mình trên người, khô nóng hạ vẫn nhiều tí mát mẻ, kia cuối cùng một sợi phiền muộn giống như cũng tùy theo tiêu tán ở vô hình trung.

Hấn giữa mày nhăn đến càng khẩn: “Trì Niên, tháng này tiền thưởng không nghĩ muốn có phải hay không?”

Trì Niên trên mặt cười cứng đờ, tiện đà ngưỡng cằm: “Không phải người nói sao? Công là công, tư là tư, hiện tại là tư nhân thời gian!”

Kỳ Thâm cười lạnh: “Nhưng ta là người lão bản.”

Trì Niên héo, lưu luyến mà nhìn mắt trong tay thủy cầu, vừa muốn đem này thả lại đi, phía sau đột nhiên tạp lại đây một cái thủy cầu, thẳng tắp mà nện ở nàng viên trên đầu, thủy từ đỉnh đầu hạ xuống.

Trì Niên mở to hai mắt, nhìn từ lông mi thượng chảy xuống giọt nước, lại nhìn nhìn về mặt bình tĩnh Kỳ Thâm: “Người không phải nói không chơi?”

Kỳ Thâm: “Ta nói sao?”

Trì Niên hít sâu một hơi, giấy tiếp theo lại nắm lên mấy cái thủy cầu, bay thẳng đến Kỳ Thâm tạp qua đi, gia nhập trận này hỗn chiến.

Tối rồi sau lại, Trì Niên cũng phân không rõ đến tột cùng là ai tập chính mình, chính mình lại tập tới rồi ai, uống xong rượu quá mức phần khởi thần kinh làm nằng đêm nay hoàn toàn phóng thích ra tới.

Lại từ hỗn chiến ra tới thời điểm, trên người nàng quần áo không có một chỗ là làm, tóc dãn ở gương mặt, quần áo cũng ướt đầm, may mắn hôm nay không có mặc chiffon áo sơmi.

Trì Niên lau một chút trên mặt thủy, vừa muốn tìm kiếm Kỳ Thâm, liền phát hiện cách đó không xa ghế dài thượng, Kỳ Thâm đang ngồi ở nơi đó.

Thon dài chân giao điệp, trong tay cầm ẩm ướt tây trang áo khoác, thân hình giãn ra, áo sơmi chỉ ướt một nửa, tuần mỹ mặt mày ở vũng màu vàng đèn đường hạ nhiều vài phần nhu hòa, đẹp giống họa người.

Trì Niên chạy chậm đến hần trước mặt: “Người chừng nào thì ra tới?”

Kỳ Thâm ngược mắt liếc nàng liếc mắt một cái: “Ở người thứ bảy thứ bị người tập trung mặt thời điểm.”

Trì Niên: “.....”

Bầu môi, lưỡi đến cùng hần so đo, nàng ngồi ở hần bên người.

Gió đêm thổi tới, ở mùa hè ban đêm nhiều ti mát mẻ.

Trì Niên hướng tới gió thổi tới phương hướng nhắm mắt lại: “Thật thoải mái.”

Kỳ Thâm theo bản năng mà triều nàng nhìn lại, đèn đường hạ, nàng viên đầu đã oai, lỏng le mà treo ở đỉnh đầu, toái phát bị gió thổi đến nửa làm, hơi hơi phát động, môi hạ má lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

Thấy thế nào đều không giống hần động tâm loại hình, nhưng giống như..... Hần cũng không nói lên được chính mình đến tột cùng thích cái gì loại hình, hoặc là..... Thích nào đó cụ thể người?

“Chúng ta trở về đi!” Trì Niên cảm thụ đủ rồi, mở mắt ra nói.

Kỳ Thâm nhanh chóng thu hồi tầm mắt đứng lên: “Ân.”

Trì Niên khó hiểu mà nhìn hần đột nhiên trở nên lãnh đạm mặt, nhỏ giọng nói thầm: “Không thể hiểu được.”

Trên đường trở về thực an tĩnh.

Trì Niên chơi mệt mỏi, liền mềm oặt mà dựa vào ghế dựa chột tỉnh chột ngủ, Kỳ Thâm ngẫu nhiên liếc nhìn nàng một cái, chỉ nhìn thấy nàng đầu một chút một chút.

Cười nhạo một tiếng, Kỳ Thâm đem âm hưởng âm lượng điều thấp, điều hòa cũng điều cao chút.

Trở lại 13 hào chung cư thời điểm, Trì Niên vừa vận tĩnh lại, chỉ là người còn mơ hồ, chỉ biết cõi bỏ đại an toàn, xuống xe, từ biệt sau đi vào chung cư lâu.

Kỳ Thâm nhìn nàng rồi đi động tác, không có lập tức phát động xe, ngón trở nhẹ điểm tay lái, khóe môi nửa cong.

Giây tiếp theo lại ở nhìn thấy kính chiếu hậu chính mình khi tươi cười cứng đờ, khóe môi cũng nhấp lên.

Hắn bắt đầu hoài nghi Trì Niên nói hai người là nam nữ bằng hữu chuyện này, có lẽ..... Có khả năng là thật sự?

Nhưng vì cái gì, hắn lại một chút ấn tượng đều không có? Rõ ràng thấy Đường Khinh Nhiễm tư liệu, đều sẽ cảm thấy đầu đau muốn nứt ra.....

Cửa sổ xe đột nhiên bị người gõ hạ.

Kỳ Thâm bị cả kinh phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn lại.

Trì Niên vô tội mà đứng ở ngoài cửa sổ.

Kỳ Thâm rơi xuống cửa sổ.

Trì Niên cười tủm tỉm mà khom lưng tiến đến cửa sổ xe trước, quơ quơ trong tay sáng lên màn hình di động, trong mắt còn mang theo lượng đến kinh người men say: “Kỳ Thâm, sinh nhật vui sướng nha.”

Vừa vặn, qua 0 điểm.

Chapter 14

Trì Niên tỉnh lại khi đã là ngày hôm sau buổi sáng 10 giờ nhiều, vừa vặn thứ bảy.

Say rượu đầu như cũ có chút vụng, miệng khô lưỡi khô.

Trì Niên mơ mơ màng màng mà rời giường, uống lên một cốc nước lớn mới rốt cuộc hoãn lại đây, đi hướng toilet.

Nhìn trong gương lỗi thời chính mình, Trì Niên nhận không được ghét bỏ mà bĩu môi.

Tối hôm qua về đến nhà cái gì cũng chưa thu thập, liền một đầu trát tới rồi trên giường, lúc này tóc lộn xộn mà rũ ở sau người, trong miệng quả tì nước trái cây vị không có, chỉ còn mùi rượu, trên người nhưng thật ra không có gì hương vị.

Trì Niên tắm rửa xong xoa tóc từ phòng tắm ra tới, đã là nửa giờ sau, ngồi ở trên sofa, một bên thổi tóc, một bên nhìn đối diện trò chơi ghép hình, tối hôm qua hồi ức bắt đầu dưng đi lên.

Nàng uống say, sau đó bị Kỳ Thâm công, nàng còn sảo đi tạp thủy cầu.

Lúc sau ký ức có chút phai nhạt, chỉ mơ hồ nhớ rõ nàng tạp Kỳ Thâm, tỉ lệ ghi bàn còn rất cao, Kỳ Thâm hắc mặt nhìn nàng, duỗi tay đánh trả, lại sau đó..... Nàng đã bị hắn đưa về gia.

Trì Niên nhin không được xoa xoa đầu, tổng cảm thấy Kỳ Thâm bởi chính mình tập thủy cầu chuyện này quá mức mộng ảo.

Hơn nữa, chính mình giống như tập hần rất nhiều hạ, thả..... Phá lệ dùng sức.

Trì Niên nghĩ đến tối hôm qua hai người ướt đầm trở về hình ảnh, lòng còn sợ hãi mà rụt hạ vai, lấy qua di động cấp Kỳ Thâm đi điều tin tức: Kỳ Thâm, người tỉnh sao?

Kỳ Thâm thu được Trì Niên tin tức khi, đang ở chạy bộ, thấy di động lóe lóe, liền xoa hần liền hạ chạy bộ cơ, trở về cái dấu chấm hỏi.

Trì Niên: sinh nhật vui sướng nha! [đáng yêu]

Kỳ Thâm cười nhạo hai tiếng, vừa muốn nhắc nhở nàng lời này nàng tối hôm qua nói qua, đối phương lại tới nữa một cái tin tức: Kỳ Thâm, tối hôm qua chúng ta có phải hay không chơi đến rất sung sướng [chớp mắt]

Kỳ Thâm nhú mày, nghĩ đến tối hôm qua Trì Niên biểu hiện, không ngừng sung sướng, nàng còn rất gan lớn.

Tập thủy cầu khi, hần bị nàng kéo vào trong đám người, chung quanh có người muốn tập hần, cũng ở nhìn thấy hần biểu tình khi yên lặng thay đổi mục tiêu.

Chỉ có Trì Niên, một đám thủy cầu chuyên hướng trên người hần tập, súng bắn nước cũng thẳng tắp nhắm ngay hần, chung quanh có người tập đến nàng trên mặt, nàng ngược lại cười tủm tỉm mà, một lòng một dạ đặt ở đối phó trên người hần, không biết còn tưởng rằng nàng cùng hần có bao nhiêu đại thù.

Uớt đầm tây trang cùng nửa ướt áo sơ mi, tất cả đều bái nàng ban tặng.

Kỳ Thâm: người cảm thấy đâu?

Phát xong nghĩ đến nàng lúc này khả năng lộ ra rồi rầm bộ dáng, nhin không được kéo kéo khóe môi.

Giây tiếp theo di động lại vang lên một tiếng.

Một cái xa lạ dây số phát tới tin nhắn.

“Tiểu thâm, người không nên trách người ba ba, hần một người chống một cái gia tộc cũng không dễ dàng, sinh nhật vui sướng.”

Kỳ Thâm thần sắc theo này tin tức đông lạnh xuống dưới, không cần đoán cũng biết là chung tú.

Một người căng một cái gia tộc?

Kỳ Thâm cười lạnh, bọn họ thật đúng là đem mẫu thân tài sản trở thành chính mình?

Thuận tay đem tin nhắn xóa bỏ, Kỳ Thâm đưa điện thoại di động ném tới một bên.

Bên kia, Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn Kỳ Thâm phát tới hỏi lại, càng thêm cảm thấy chính mình tối hôm qua hải quá mức, kêu rên một tiếng, ôm đầu ngã vào trên sofa, không còn dám hỏi.

Trong lòng lại nhịn không được nổi lên một tia ngọt.

Tối hôm qua hẳn bởi nàng chơi cho đến lúc này, chứng minh hẳn là có như vậy chút để ý nàng đi?

.....

Thứ hai buổi sáng, là lệ thường sớm sẽ thời gian.

Trì Niên muốn cùng lương phi công ty quản lý xem hợp đồng, bởi vì hai bên liên lụy đến nội dung so nhiều, muốn tinh tế mà thương thảo, liền làm Trần Dương đại chính mình sửa sang lại sớm sẽ nội dung kỹ yếu.

Chờ đến nghiên cứu và thảo luận xong hợp đồng lại trở lại công ty, vừa vặn là giữa trưa nghỉ trưa thời gian.

Trì Niên biên hướng hành chính bộ đi, vừa nghĩ trong chốc lát nhìn thấy Kỳ Thâm, hẳn là như thế nào bình thường mà cùng hắn chào hỏi, nếu hắn truy cứu khỏi tập thủy cầu sự, nàng còn có thể dùng nhỏ nhất mất trí nhớ này nhất chiêu.

Chỉ là không chờ nàng đi vào hành chính bộ, liền nghe thấy mấy cái thực tập sinh ở nhỏ giọng nghị luận cái gì.

“Không phải nói Sang Tư chỉ có cái toàn cầu người phát ngôn sao? Như thế nào khai cái sẽ trở về còn nhiều cái chi nhánh cái gì đại sứ?”

“Không phải nói sao, là nhằm vào tô thành thị trường, bên trong quyết định lại thêm cái di động chi nhánh quý nhân hiệu đại sứ.”

“Nhưng cho dù tô thành thị trường đại, cũng không cần thiết đặc thù đối đãi đi?”

“Ai biết được, bất quá hình như là Kỳ tổng đề nghị.....”

Trì Niên bước chân một đống, bất giác đi được chậm chút.

Tổng cảm thấy chính mình đi ra ngoài một chuyến, bỏ lỡ cái gì.

“Trì tổng trợ.” Phía sau có người kêu nàng.

Trì Niên xoay người sang chỗ khác, lâm lôi bùng một ly nước chanh đi đến bên người nàng, cùng nàng một khối triều hành chính bộ đi.

Trì Niên nghĩ đến vừa mới thực tập sinh khe khẽ nói nhỏ, hỏi: “Lâm lôi tỷ, buổi sáng công ty phát sinh chuyện gì sao?”

“Người không biết?” Lâm lôi kinh ngạc, theo sau mới chú ý tới nàng trong tay hợp đồng, “Đúng rồi, người đi thịnh cảnh truyền thông nói chuyện hợp tác đi.”

Lâm lời nói nhú nhú mày: “Cũng không có gì đại sự, Kỳ tổng họp buổi sáng xong lúc sau, đem xã giao bộ cùng thị trường bộ chủ quản lưu lại, thảo luận một chút nhãn hiệu đại sứ sự.”

“Nhãn hiệu đại sứ?”

“Àn,” lâm lời gật gật đầu, “Tô thành là Sang Tư di động lớn nhất thị trường chỉ nhất sao, hơn nữa lần này tân cơ tuyên bố sắp tới, Kỳ tổng đại khái là vì thể hiện đối tô thành thị tràng coi trọng, trang bị thêm cái di động chỉ nhánh nhãn hiệu đại sứ.”

“Bất quá Sang Tư liền thỉnh người phát ngôn đều là lần đầu tiên, đột nhiên lâm thời thêm cái nhãn hiệu đại sứ, thật sự không giống như là Kỳ tổng phong cách, trì tổng trợ, người biết nguyên nhân sao?”

Tô thành, trang bị thêm, nhãn hiệu đại sứ.

Trì Niên trong đầu trải qua đơn giản mà tinh luyện, chỉ còn lại có này ba cái từ ngữ mấu chốt.

Nàng xem qua thị trường bộ điều nghiên kết quả, Sang Tư chế tạo internet hệ thống sinh thái vẫn luôn bị chịu người trẻ tuổi truy phủng, tô thành làm tuổi trẻ hóa kinh tế phát đạt thành thị, có được Sang Tư di động lớn nhất người dùng chiếm so.

Từ đối thị trường coi trọng góc độ, cái này hành động không gì đáng trách.

Chính là..... Trì Niên vẫn là nhịn không được đem kia ba cái từ ngữ mấu chốt khâu chuỗi lên, cấu thành một cái làm nàng có chút khổ sở tưởng tượng.

“Trì tổng trợ?” Lâm lời thấy nàng không nói lời nào, thanh âm lớn chút.

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, chớp chớp mắt: “Kỳ tổng tâm tư, ta nếu có thể đoán được, hiện tại ngồi ở trên lầu chính là ta.”

Lâm lời uống lên khẩu nước chanh, gật gật đầu: “Cũng đúng.”

Trì Niên híp mắt cười cười, hỏi đến tùy ý: “Đúng rồi lâm lời tỷ, nhãn hiệu đại sứ người được chọn xác định sao?”

Lâm lời lắc đầu: “Không nghe nói.”

Trì Niên hơi hơi yên lòng, chính là phía trước tàn lưu kia một tia ngọt ngào, vẫn là tan thành mây khói, rầu rĩ mà trở lại văn phòng, lấy ra di động, nhìn cùng Kỳ Thâm khung thoại, còn dừng lại hần phía trước hỏi lại hần câu kia “Người cảm thấy đâu” thượng.

Giống như luôn là như vậy, trừ bỏ công sự, nàng không tìm hần, hần rất ít chủ động tìm nàng.

Trì Niên mím môi, bắt đầu đánh chữ:

“Nghe nói người đề nghị trang bị thêm cái nhãn hiệu đại sứ, có người được chọn?”

Nghĩ nghĩ rồi lại cảm thấy hấn nếu lãnh đạm mà hồi phục cái “Ân” tự, nàng nhất định càng khổ sở.

Trì Niên đem văn tự xóa, đổi thành: “Người muốn trang bị thêm cái nhãn hiệu đại sứ?”

Nhưng đánh tới một nửa lại ngừng lại.

Nhìn “Nhãn hiệu đại sứ” kia bốn chữ, thấy thế nào như thế nào mất mát.

Trì Niên cuối cùng lại lần nữa xóa tin tức, một chữ một chữ cường ngạnh mà đánh: Kỳ Thâm, ta có việc đối với người nói!

Đánh xong không chờ ấn xuống gửi đi, di động đột nhiên tới điện thoại, một hồi xa lạ điện báo.

Trì Niên bị hoảng sợ, nhanh tay đem tin tức đã phát qua đi.

Nàng yên lặng nhìn vài giây cái kia phát ra đi tin tức, mới chuyển được điện thoại: “Người hảo?”

“Người hảo, trì tiểu thư.” Đối diện thanh âm ôn nhu thanh linh.

Trì Niên dừng lại, rồi sau đó mới ứng: “Người hảo, Đường tiểu thư.”

Nửa giờ sau.

Sang Tư dưới lầu quán cà phê.

Trì Niên nhìn trước mắt nữ nhân, màu nâu tóc quấn khoác bên phải vai, màu trắng rộng thùng thình váy lụa thượng thêu màu trắng hoa chi, đầm đạm ưu nhã.

Chỉ từ thưởng thức mỹ nhân góc độ tới xem, Trì Niên cảm thấy, Đường Kinh Nhiễm đương một cái tương đối tiểu chúng ca sĩ quá đáng tiếc.

“Đường tiểu thư,” Trì Niên cười cười, đem mâm đồ ăn hương nàng bên kia đẩy đầy, “Nơi này sữa bò pudding hương vị không tồi, có thể nếm thử.”

Đường Kinh Nhiễm cười hạ: “Cảm ơn.”

Trì Niên lắc đầu, đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Đường tiểu thư tới tìm ta có chuyện gì sao?”

Đường Kinh Nhiễm nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Về sau nói không chừng sẽ hợp tác, liên tưởng trước cùng trì tiểu thư nhiều tiếp xúc tiếp xúc.”

Trì Niên ăn khăn ăn đĩnh, mơ hồ đoán được Đường Kinh Nhiễm ý tứ, lại như cũ cười tủm tỉm gật đầu: “Hảo a.”

Đường Kinh Nhiễm đồn hạ, nhìn nàng trong chốc lát, cầm điều canh giáo giáo cà phê: “Trì tiểu thư không rõ ta ý tứ sao?”

Trì Niên khó hiểu: “Minh bạch a.”

Đường Kinh Nhiễm nhú mày: “Không phải.....”

Thanh âm lại ở nhìn thấy Trì Niên ánh mắt khi đột nhiên im bất.

Nàng mắt nhân thực trong trẻo, cũng thực thấu triệt.

Nàng là thật sự minh bạch.

Đường Kinh Nhiễm chần chờ hạ mới rũ mắt, thật dài lông mi hơi hơi run lên hạ: “Trì tiểu thư, ta cùng Kỳ Thâm cũng không chỉ là cũ thức.”

Trì Niên thần sắc không có nửa điểm kinh ngạc, chỉ là an tĩnh mà nghe nàng kể tiếp nói.

Đường Kinh Nhiễm nhấp nhấp cà phê mới tiếp tục: “Nếu ta nói, ta là Kỳ Thâm bạn gái cũ, trì tiểu thư sẽ thế nào?”

Trì Niên nhìn nàng, cái này khả năng nàng không phải không có nghĩ tới.

“Đường tiểu thư,” Trì Niên suy tư nửa giây, “Người đi tìm Kỳ Thâm, khả năng so tìm ta càng thích hợp.”

Đường Kinh Nhiễm không dự đoán được nàng đến phản ứng, hơi chau hạ giữa mày.

Xinh đẹp người, nhúu mày đều là đẹp.

Trì Niên cảm thán một tiếng, không nghĩ lại tiếp tục đái ở chỗ này, không nghĩ đối mặt một cái rất có thể là Kỳ Thâm thích xinh đẹp nữ nhân, dứt khoát lấy ra di động, tìm kiếm ra một trương ảnh chụp, theo sau nhìn nhìn Đường Kinh Nhiễm.

Đường Kinh Nhiễm bị nàng xem đến có chút hoang mang.

“Đường tiểu thư, người nói, người cùng Kỳ Thâm đã từng là nam nữ bằng hữu?” Trì Niên hỏi.

Đường Kinh Nhiễm dừng một chút, gật gật đầu.

“Ta có thể hỏi người một vấn đề sao?” Trì Niên lại hỏi.

Đường Kinh Nhiễm tựa hồ đoán được nàng muốn hỏi về Kỳ Thâm vấn đề: “Đương nhiên.”

Trì Niên híp mắt cười cười, đưa điện thoại di động đẩy đến nàng trước mắt: “Vậy người nói nói, hấn cơ bụng hình dạng là hình ảnh thượng nào một loại?”

Hình ảnh là Hạ Nghi từng chia nàng một trương bất đồng cơ bụng hình dạng phim hoạt hoạ đồ, hai người còn tranh chấp quá thích nào một loại.

Nàng lúc ấy cảm thấy rất có ý tứ liền bảo tồn xuống dưới.

Đường Kinh Nhiễm ngăn người, căn bản không nghĩ tới nàng sẽ hỏi cái này loại nói chuyện không đâu vấn đề, nhìn hình ảnh thượng hình ảnh, sắc mặt có chút cứng đờ.

Trì Niên nhìn nàng một cái, biết nàng đáp không ra, đưa điện thoại di động cầm trở về: “Đường tiểu thư, ta còn có công tác, đi trước.”

Nói xong liền muốn đứng dậy rời đi.

“Trì tiểu thư.” Đường Kinh Nhiễm gọi lại nàng, “Lúc trước Kỳ Thâm ra tai nạn xe cộ khi, cùng ta ở bên nhau.”

Trì Niên bước chân dừng một chút, đứng ở tại chỗ không có động.

Đường Kinh Nhiễm trầm mặc hai giây, tiếp tục mở miệng: “Kỳ Thâm là vì cứu ta mới ra tai nạn xe cộ.”

Chapter 15

Trì Niên từ quán cà phê ra tới, đã 3 giờ rưỡi.

Sang Tư đại lâu nội thực an tĩnh.

Trì Niên về tới chính mình văn phòng sau, mới phát hiện WeChat thu được ba điều tin tức cùng một hồi cuộc gọi nhờ, đều đến từ chính Kỳ Thâm.

Một cái là nửa giờ trước phát: chuyện gì?

Hồi phục chính là nàng phía trước “Có việc đối hẩn nói” cái kia.

Hai điều là ba phút trước:

Trì Niên.

Một hồi chưa tiếp điện thoại.

đáp lời.

Trì Niên nhìn hẩn sau lại phát cái kia, Kỳ Thâm không phải rất nhiều lời nói người, càng nhiều thời điểm là nàng ở riu rít mà nói, hiện giờ hẩn có thể liên tiếp hồi nàng tam câu nói, trước kia nàng nhất định sẽ thật cao hứng, hơn nữa liên tiếp hồi phục vài điều.

Nhưng hiện tại, nàng lại mặc danh mà không nghĩ phải về phục, chỉ cảm thấy có chút thương tâm.

Đường tiểu thư nói, Kỳ Thâm là vì bảo hộ nàng mới ra tai nạn xe cộ.

Đường tiểu thư còn nói, cảnh sát đã tảo định hiềm nghi người, đến lúc đó sẽ liên hệ Kỳ Thâm, xem hẩn còn có thể hay không nhớ lại người gây họa chiếc xe hoặc là bộ dạng đặc thù.

Đường tiểu thư đối nàng triển lãm trên người vết sẹo, nàng gặp qua Kỳ Thâm trên người thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương, nhưng Đường tiểu thư thương thực nhẹ.

Khó trách Kỳ Thâm ra tai nạn xe cộ thời điểm, Đường tiểu thư cũng ra tai nạn xe cộ.

Khó trách lúc trước ở bệnh viện, trần trợ lý nói, cùng Kỳ Thâm cùng nhau đưa đến bệnh viện còn có một người, người kia bị suốt đêm đưa về tô thành bệnh viện.

Trì Niên bĩu môi.

Kỳ Thâm chính là ở bảo hộ Đường tiểu thư vụ tai nạn xe cộ kia mất trí nhớ, quên mất bọn họ vừa mới trở thành nam nữ bằng hữu sự tình, cũng quên mất nàng trở thành hần trợ lý này bốn năm điểm điểm tích tích.

Sau lại, hần mặc dù nhớ lại một ít qua đi, lại trừ bỏ nàng.

Nàng là bị hần ném ở qua đi hồi ức người.

Trong tầm tay hợp đồng phóng đến ngay ngắn, Trì Niên lại lười đến lật xem sửa sang lại, chỉ là đôi tay chống cằm, ngơ ngác mà nhìn ngoài cửa sổ thành thị cảnh sắc.

Nàng kỳ thật cũng không như thế nào để ý Kỳ Thâm cùng Đường tiểu thư quá khứ, Đường tiểu thư lớn lên đẹp, liên tính bọn họ thật sự ở bên nhau quá, cũng không có gì phải ngoài ý muốn.

Huống chi Kỳ Thâm cơ bụng vẫn là thanh thanh bạch bạch không bị người khác xem qua, nụ hôn đầu tiên cũng ở phía trước không lâu bị cảm mạo nàng trời xui đất khiến mà cướp đi.

Nàng để ý, là hần như thế nào có thể ở đối nàng nói “Ở bên nhau” sau, còn muốn lại đơn độc định ngày hẹn Đường tiểu thư, cũng nghĩa vô phản cố bảo hộ nàng đâu?

Có phải hay không, cùng nàng thật sự chỉ là “Thử xem” mà thôi, gặp lại gặp Đường tiểu thư sau, mới phát hiện “Thử xem” kết quả cũng không tốt.

Có lẽ hần thích, từ đầu đến cuối đều là Đường tiểu thư như vậy loại hình, cùng nàng hoàn toàn bất đồng.

Nhưng nàng lại không biết nên hỏi ai tới chứng thực.

Hiện tại Kỳ Thâm đã quên.

Trì Niên phun ra một hơi, chỉ cảm thấy yết hầu có chút toan, cầm lấy một bên ly nước mới phát hiện bên trong rỗng tuếch.

Liên ly nước đều ở khi dễ nàng.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, đứng dậy đi ra văn phòng, triều nước trà gian đi đến.

Tam điểm nhiều đúng là buổi chiều dễ dàng nhất buồn ngủ thời điểm, mấy cái hành chính bộ đồng sự đang ở nước trà gian hướng về phía cà phê, biên hướng biên nhỏ giọng bát quái.

“Nghe nói sao? Kỳ tổng đưa ra nhằm vào tô thành bên kia tân thiết nhãn hiệu đại sứ, cùng phía trước người phát ngôn chờ tuyển chỉ nhất có quan hệ.”

“Cái kia tô thành ca sĩ? Chính là lần trước cái kia tìm tới công ty cái kia đường..... Đường.....”

“Đường Khinh Nhiễm.”

“Nhưng Kỳ tổng không phải cùng trì tổng trợ quan hệ rất không bình thường?”

“Ta cũng cảm thấy trì tổng trợ hảo, người lớn lên hảo tính cách cũng hảo, nhưng nghe nói trì tổng trợ đều ở Kỳ tổng bên người bốn năm, bốn năm cũng chưa sát ra hỏa hoa, cái này Đường tiểu thư vừa xuất hiện là có thể làm Kỳ tổng làm việc thiên tư, tấm tắc.....”

Trì Niên yên lặng mà đứng ở nước trà gian ngoại, vuốt ve hạ chén trà, hồi lâu cảm không ly nước ngơ ngẩn mà đi rồi trở về.

Hốc mắt lại đột nhiên liên toan.

Bốn năm không sát ra hỏa hoa.

Mấy chữ này giống lợi kiếm giống nhau cắm ở nàng tâm oa thượng, rầu rĩ nhức mỏi.

Nguyên lai tất cả mọi người đã nhìn ra, Kỳ Thâm ở làm việc thiên tư, bởi vì Đường tiểu thư làm việc thiên tư.

Cũng đã nhìn ra, hần cùng nàng, không có hỏa hoa.

“Trì tổng trợ?” Trước người có người gọi tên nàng.

Trì Niên trì độ mà phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu xem qua đi, Trần Dương ôm một chồng mới vừa đóng dấu tốt văn kiện đứng ở nàng văn phòng cửa.

Nàng nhìn nhìn văn kiện, lại nhìn nhìn Trần Dương.

“Ta mới từ Kỳ tổng văn phòng ra tới,” Trần Dương cười cười, nhìn mắt nàng trong tay không ly nước, “Người đây là.....”

Trì Niên theo hần tầm mắt nhìn về phía ly nước, rồi sau đó chớp chớp mắt, đem chua xót chớp đi xuống, cũng nở nụ cười: “Đi tiếp thủy trên đường, đột nhiên hết khát rồi.”

Trần Dương: “.....”

Hần mặc mặc mới tiếp tục nói: “Trì tổng trợ, ta đem buổi sáng sớm sẽ hội nghị kỷ yếu phát người hòm thư.”

“Ân,” Trì Niên gật gật đầu, lại hỏi, “Kỳ tổng đâu?”

“Còn ở văn phòng đâu,” Trần Dương đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Kỳ tổng giống như có việc tìm người, vừa mới còn hỏi ta người ở đâu đâu.”

Trì Niên “Nga” một tiếng, nghĩ nghĩ đi vào văn phòng ôm phía trước người phát ngôn trên hợp đồng lâu.

Nàng muốn tìm hần hỏi rõ ràng, chết cũng muốn bị chết rõ ràng.

Gỗ gõ môn, bên trong thực mau truyền đến một tiếng “Tiến”.

Trì Niên đi vào văn phòng, liếc mắt một cái liền thấy bàn làm việc sau nghiêm túc viết gì đó Kỳ Thâm, mặt mày thanh đạm, cao ngạo lại lãnh diễm.

Hắn đầu cũng không nâng, nhúu chặt mày lại giãn ra chút, nhàn nhạt hỏi: “Hợp đồng nói hảo?”

Trì Niên đứng ở bàn làm việc trước nhìn hắn.

Hắn vẫn là đẹp như vậy, hoàn hoàn toàn toàn lớn lên ở nàng thích mỗi một cái thẩm mỹ điểm thượng, không nghiêng không lệch.

Chính là, nàng lại không phải hắn lý tưởng hình.

Kỳ Thâm không nghe thấy động tĩnh, bất giác ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền thấy Trì Niên nhấp môi đứng ở nơi đó, phồng lên đôi mắt trừng mắt hắn, ánh mắt so với ngày thường có chút âm đạm, một bộ bị người khi dễ bộ dáng.

Kỳ Thâm như vậy tưởng, cũng hỏi như vậy ra tới: “Có người khi dễ người?”

Trì Niên vô tội mà nhìn hắn, lắc đầu, nghĩ nghĩ lại gật gật đầu.

Kỳ Thâm nhúu mày: “Rốt cuộc là có vẫn là không có?”

Trì Niên chớp chớp mắt, hỏi lại là một cái khác đề tài: “Kỳ Thâm, nếu ta bị người khi dễ, người sẽ bảo hộ ta sao?”

Giống bảo hộ Đường tiểu thư giống nhau, bảo hộ nàng.

Kỳ Thâm nhìn nàng quá mức thấu tình hai mắt, có một lát ngưng.

Nàng rõ ràng là dùng nói giỡn ngữ khí, ánh mắt lại phá lệ nghiêm túc.

Trì Niên không chờ đến hắn đáp án, cũng hoàn toàn không quá mức rối rắm, chỉ là ôm chặt trong tay văn kiện, nhợt nhạt mà hừ một tiếng, lại hỏi: “Người có phải hay không trang bị thêm cái di động chỉ nhánh nhân hiệu đại sứ?”

Kỳ Thâm cầm bút máy tay cứng đờ hạ, phía trước ở hội nghị nâng lên ra cái này ý tưởng khi thực thân nhiên, hắn làm quyết định, cũng chưa bao giờ sẽ lo trước lo sau.

Cũng không biết vì cái gì, lúc này đối mặt trước mặt cái này nữ hài ánh mắt, trong lòng lại nhiều chút khác thường.

Cuối cùng, hắn chỉ nhẹ điểm phía dưới “Ân” một tiếng, thanh âm nghe không hiểu cái gì cảm xúc.

Trì Niên ánh mắt dần dần tối sầm đi xuống, trên mặt lại như cũ mang theo cười, nhẹ nhàng hỏi: “Là đã có chọn người thích hợp sao?”

Kỳ Thâm buông trong tay bút máy, nhìn hỏi đến cẩn thận lại bướng bỉnh nữ hài, nàng tâm tư tất cả đều đặt ở trên mặt, liếc mắt một cái khiến cho người nhìn thấu, không nói gì.

Trì Niên biết lúc này chính mình hẳn là câm miệng, hỏi lại đi xuống cũng bất quá chỉ là bạch bạch thương tâm.

Nhưng nàng cố tình không chịu buông tha chính mình, ngạnh muốn tiếp tục đánh vỡ lấu niêu hỏi đến để hỏi: “Là Đường tiểu thư sao?”

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn, hẳn hơi hơi đẩy ra bàn làm việc, chỉ cảm thấy ngực có chút phiền muộn, muốn xả từng cà vạt, rồi lại ở nhìn thấy Trì Niên khi ngừng động tác.

“Muốn hỏi cái gì?” Hắn nói.

Trì Niên trên mặt cười dần dần thu lên.

Mặc dù trong lòng có đáp án, nhưng trước mắt thấy hắn hay không phủ nhận, nàng vẫn là cảm thấy rất khó chịu.

Nàng dùng bốn năm thời gian đi đến hẳn bên người, nhưng Đường tiểu thư chỉ cần lộ một mặt liền có thể làm được.

“Người thích nàng sao, Kỳ Thâm?” Trì Niên nhẹ nhàng mà hỏi.

Kỳ Thâm thần sắc bỗng chốc trầm trầm, hồi lâu mới miễn cưỡng hoãn ngữ khí: “Chuyện này cũng có thích hay không không quan hệ.”

“Thích chính là thích, có cái gì khó mà nói xuất khẩu.....” Trì Niên thanh âm càng ngày càng thấp, nói đến sau lại thanh âm có chút biến điệu, vành mắt cũng đỏ, nàng méo miệng, hướng Kỳ Thâm triển lãm xuống tay trung hợp đồng: “Kỳ Thâm, đây là Sang Tư người phát ngôn hợp đồng.”

“Hợp đồng trung có một cái, là bảo đảm lương phẩm nữ sĩ toàn cầu người phát ngôn thân phận là đầu phát, người như vậy đột nhiên quyết định, không thể nghi ngờ làm trong khoảng thời gian này công tác đều ném đá trên sông.....”

“Trì Niên,” Kỳ Thâm suy tư hai giây, bất đắc dĩ mà giải thích nói, “Nhân hiệu đại sứ chỉ nhằm vào tổ thành thị trường, thả là quý hiệp ước, quan tuyên có thể tùy thời hoãn lại.”

Trì Niên giật mình: “Nhưng người nếu chính mình là có thể quyết định nhân hiệu đại sứ thậm chí người phát ngôn, kia muốn ta, công việc quan trọng quan bộ đồng sự làm cái gì? Người như vậy làm việc thiên tư, làm..... Đồng sự về sau thấy thế nào người?”

“Trì trợ lý,” Kỳ Thâm nhún mày liếc nàng, trong mắt mang theo ti không vui, mặt mày ảm ảm phiếm uy nghiêm, như là liếc mắt một cái đem nàng nhìn thấu.

Trì Niên lông mi run rẩy, hốc mắt có chút toan.

Nàng biết chính mình là ở lung tung mà tìm lấy cớ, ý đồ làm Kỳ Thâm lật đổ quyết định này.

Nhưng tìm tới tìm lui mới phát hiện, hẳn làm quyết định, nàng căn bản không có ngăn trở thân phận cùng lý do.

Trì Niên chỉ cảm thấy trong cổ họng ngạnh ngạnh, chớp chớp mắt đem dư thừa chua xót chớp đi, cúi đầu, thanh âm thực nhẹ: “Kỳ Thâm, nếu..... Ta lấy người bạn gái thân phận, muốn người đem cái này nhân hiệu đại sứ hủy bỏ, người sẽ sao?”

Bị quên đi ở quá khứ bạn gái thân phận, chính đại quang minh mà hành sử ghen “Quyền lợi”.

Người có thể hay không đáp ứng, Kỳ Thâm?

Kỳ Thâm nhìn trước mắt Trì Niên, vừa mới nàng cúi đầu nháy mắt, hấn xem đến rất rõ ràng, nàng vành mắt đỏ, càng giống con thỏ.

Từ mất trí nhớ tới nay, nàng làm hấn thấy nàng tựa hồ luôn là cười, đôi mắt cong thành trăng non, như là đựng đầy nhỏ vụn tinh quang, bị ủy khuất cũng không làm chính mình có hại, nhất định phải tranh một hơi trở về, mặc dù là ở trước mặt hấn.

Nhưng hiện tại, nàng như vậy thấp mềm lại chấp nhất hỏi hấn vấn đề này, hấn chỉ cảm thấy trong lòng bức bối bất an.

Hấn không nhớ rõ nam nữ bằng hữu thân phận, cũng không nhớ rõ nàng trong miệng nói qua hai người chỉ gian trải qua rất nhiều chuyện.

Hấn đã từng cho rằng nàng nói nam nữ bằng hữu là nói dối, đến nỗi vì cái gì nói dối hấn không biết, nhưng trước mắt nàng rồi lại hết sức nghiêm túc.

Cái này làm cho hấn càng không biết nên như thế nào đáp lại, mới có thể làm cái này nữ hài, đôi mắt có thể không như vậy hồng, có thể đừng như vậy cổ chấp.

“Trì Niên,” Kỳ Thâm tiếng nói thấp xuống, “Chúng ta quan hệ thật là.....”

“Ta đã biết.” Trì Niên không nghĩ lại nghe hấn nhất biến biến mà nghi ngờ hai người quan hệ, trực tiếp đánh gãy hấn, cúi đầu, đem trong lòng ngực hợp đồng đặt ở hấn bàn làm việc thượng, thanh âm cũng bình tĩnh trở lại, “Ta đi ra ngoài, người vợ.”

Nói xong quay đầu hướng cửa đi.

Kỳ Thâm nhú mày nhìn chăm chú nàng bóng dáng, trong lòng bức bối chẳng những không có theo nàng rời đi chậm lại, ngược lại càng thêm nghiêm trọng.

Thậm chí mặc danh nhớ tới đêm đó triều hấn tạp thủy cầu nàng, mặt mày hơn hờ, mà không phải như bây giờ mê mẩn.

Hấn nhìn không được đứng lên, lại như cũ cảm thấy ngực tích tụ, như là quanh quẩn một đoàn nồng hậu khói mù.

Mới vừa đóng lại văn phòng môn đột nhiên lại bị người mở ra.

Kỳ Thâm ngược mắt nhìn lại.

Trì Niên đứng ở nơi đó, đỡ then cửa tay nhìn hấn, sắc mặt bình tĩnh, nói được phá lệ nghiêm túc: “Kỳ Thâm, người có cảm thấy hay không.....”

“Người thật sự thực chán ghét.”

Nói xong câu đó, Trì Niên trực tiếp đóng văn phòng môn rời đi.

Kỳ Thâm vẫn đứng ở bàn làm việc sau, thân mình có chút cứng đờ, chau mày, hồi lâu duỗi tay xoa xoa giữa mày, táo buồn mà dùng sức kéo kéo cả vạt.

Chán ghét?

Còn hỏi hấn có cảm thấy hay không chính mình chán ghét?

Nàng cảm thấy hấn chán ghét còn muốn kiên trì nhất biến biến cường điệu hai người là nam nữ bằng hữu? Còn muốn lần lượt mà tới gần hấn? Lấy đi hấn nụ hôn đầu tiên? Vì hấn chúc mừng sinh nhật?

Nàng chính là như vậy chán ghét người?

Trong lòng ghen một cổ lửa giận, nhưng giận rồi lại không phải bởi vì Trì Niên, cụ thể vì cái gì chính hấn đều nói không rõ.

Kỳ Thâm cầm lấy điện thoại bất thông Trì Niên văn phòng nội tuyến, chuyển được lại là Trần Dương.

“Trì Niên đâu?” Kỳ Thâm trầm giọng đặt câu hỏi.

Trần Dương tựa hồ cũng mới hồi phục tinh thần lại: “Ta vừa mới tương cấp trì tổng trợ hội báo sớm sẽ bổ sung kỹ yếu, nhưng trì tổng trợ một hồi văn phòng liền trực tiếp cầm bao rời đi.”

Rời đi?

Kỳ Thâm giữa mày nhăn đến càng khẩn: “Cho nàng gọi điện thoại, làm nàng trở về, không trở lại.....” Hấn đồn hạ, mới lại nói, “Liền nói cho nàng, về sớm khâu toàn cần.”

Nói xong trực tiếp treo điện thoại.

Một lát sau, Trần Dương điện thoại đánh trở về.

Kỳ Thâm tiếp khởi.

Trần Dương: “Kỳ tổng, trì tổng trợ nói.....” Hấn chần chờ hạ mới tiếp tục, “Ái khâu khâu, nàng không hiếm lạ.”

.....

Trì Niên về đến nhà khi, còn không đến 5 giờ.

Bên ngoài hoàng hôn còn thực loá mắt, lẻ loi mà treo ở cao ốc building phía trên, có vài sợi xuyên thấu qua cửa sổ sát đất chiếu tiến phòng khách cùng trên sofa, thoạt nhìn an bình lại tịch mịch.

Trì Niên đem bao bao ném tới một bên, ôm một sừng thú ôm gối ngã vào trên sofa, ngơ ngác mà nhìn trần nhà, hồi lâu bĩu môi, cái mũi đột nhiên đau xót.

Trì Niên nỗ lực mà mở to hai mắt, vẫn không nhúc nhích.

Nàng tiền thưởng cần mẫn cuối cùng vẫn là đã không có.

Được đến quá, mất đi quá, lại được đến tiền thưởng cần mẫn, vẫn là đánh mất.

Lúc này đây, nàng cũng không nghĩ lại muốn.

Chính là tiền thưởng cần mẫn mà thôi, nàng cũng không phải không có tiền, không để bụng kia một chút.....

Nhưng giây tiếp theo, Trì Niên nhin không được chớp chớp mắt, nước mắt đột nhiên theo đuôi mắt lạch cạch chảy ra, từng giọt, ngăn đều ngăn không được.

Kỳ Thâm thật sự thực chán ghét.

Lúc trước nói muốn ở bên nhau người là hắn, xoay người đem này hết thấy quên người cũng là hắn;

Lần lượt dung túng nàng tiếp cận người của hắn là hắn, lần lượt nghi ngờ nàng ở nói dối người vẫn là hắn.....

Hiện giờ mới biết được, hắn quên nàng đầu sỏ gây tội là vì cứu nữ nhân khác.

Hắn hiện tại làm việc thiên tư cũng là vì nữ nhân khác.

Trì Niên hít hít cái mũi, rút ra một trương khăn giấy xoa xoa gương mặt, mới phát hiện bên ngoài thiên đã có chút tối sầm.

Trên bàn trà di động sáng lên, Trì Niên lấy lại đây nhìn thoáng qua.

Hạ Nghi điện báo.

Nàng chuyển được: “Uy?”

“Người đoán ta.....” Hạ Nghi hưng phấn thanh âm còn chưa nói xuất khẩu, liền nhận thấy được nàng trong thanh âm dày đặc giọng mũi, “Làm sao vậy?”

“Không có việc gì.” Trì Niên rầu rĩ mà lên tiếng.

“Thiếu tới,” Hạ Nghi hừ nhẹ, nghi nghi hỏi, “Nhà người Kỳ tổng chọc người sinh khí?”

Trì Niên đón hạ, nghĩ đến lần trước Hạ Nghi nói “Nhà người Kỳ tổng” khi mừng thăm, cảm xúc càng thêm hạ xuống, chỉ nhẹ giọng mà nói: “Không phải nhà ta.”

Hạ Nghi kinh ngạc: “Ân?” Nói xong đột nhiên phản ứng lại đây, “Các người cãi nhau?”

“Không phải,” Trì Niên héo héo mà rũ xuống mi mắt, “Chính là cảm thấy người nói được rất đúng.”

“Ân?”

“Ta cùng hần, căn bản là không phải đang yêu đương,” thậm chí, bọn họ chưa từng chân chính mà nói qua luyến ái, Trì Niên hút hạ cái mũi, “Ta chuẩn bị đem trò chơi ghép hình toàn hủy đi.”

Hạ Nghi trầm mặc trong chốc lát, thở dài: “Kia họ Kỳ chính là mù mắt chó, mất đi người là hần tổn thất.”

Trì Niên miễn cưỡng cong cong khóe môi: “Không sai, chính là căn bã.”

“Đúng vậy,” Hạ Nghi nghiêm túc mà phụ họa, “Quá mấy ngày này phá tiết mục liền kết thúc, ta trở về liền cho người giới thiệu tiểu chó săn chó con nhóm, nháy mắt hạ gục họ Kỳ!”

Trì Niên có chút ngậy người.

Nhiều năm như vậy, đi theo Kỳ Thâm bên người, nàng kỳ thật kiến thức quá càng rộng lớn thế giới, cũng nhận thức rất nhiều ưu tú người, chính là, nàng lại chưa thấy qua so Kỳ Thâm còn phải đẹp người.

Méo miệng, Trì Niên vẫn là dùng sức gật đầu: “Hảo!”

Hạ Nghi cũng cười một tiếng: “Đúng rồi, giúp người muốn tới dự trạch ký tên, sau khi trở về liền cho người, tuy rằng chưa thấy được người khác, bất quá nghe nói hần ngày mai muốn đi Vân Thành, khả năng sẽ dừng lại một đoạn thời gian, nói không chừng có thể nhìn đến đâu!”

Nói, Hạ Nghi ngữ khí thần bí chút: “Nghe nói là cái đại soái ca!”

Trì Niên tâm tình rất cuộc hảo một ít, rầu rĩ hỏi: “Nhiều soái?”

“Dù sao so Kỳ Thâm soái.” Hạ Nghi nói xong, oán hận mà bổ sung, “Ai đều so với kia đại móng heo soái!”

Trì Niên là không tin, dự trạch màn ảnh ngôn ngữ lộ ra nhạy bén cùng mẫn cảm, cực kỳ giống một cái sinh hoạt ở chính mình cá nhân trong thế giới đại sư, tuổi kháng định không nhỏ.

Lại vẫn là dùng sức gật đầu: “Ân!”

Cắt đứt điện thoại, Trì Niên nhẹ nhàng mà phun ra một hơi, đưa điện thoại di động thả lại trên bàn trà, ánh mắt dừng ở đối diện cảnh quan trên tường loang lỗ trò chơi ghép hình.

Trì Niên giật mình, ngồi dậy, oa ở sô pha góc, ôm đầu gối nhìn trò chơi ghép hình thượng chỉ để lại chân dài cùng hình dáng chống màu đen ô che mưa nam nhân.

Trì Niên lại nghĩ tới năm đó gặp mặt cảnh tượng.

Thang lầu chỗ rẽ, hần ôm lấy sắp té ngã nàng vòng eo;

Trao giải trước đài, hần đem cúp đưa cho nàng khi thấp thấp một tiếng “Cố lên”;

Diễn thuyết trên đài, hấn kiêu căng mà đứng ở nơi đó, thông dong mà đàm luận về mộng cùng hiện thực diễn thuyết.....

Hấn cao cao tại thượng giống một giấc mộng, nàng nỗ lực mà chạy về phía chính mình mộng tưởng.

Chính là hiện tại, những cái đó tốt đẹp giống như cũng bịt kín một tầng khói mù, hồi ức đều làm người khổ sở.

Không thích nàng, không tin nàng, vì cái gì muốn ở bên nhau đâu?

Ở bên nhau, vì cái gì còn muốn như vậy bảo hộ một người khác đâu?

Trì Niên rầu rĩ mà nghĩ, hồi lâu nhấp môi đứng lên, đem cảnh quan trên tường trò chơi ghép hình họa hải được xuống dưới, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve mặt trên gập ghềnh trò chơi ghép hình.

Vài phút sau, Trì Niên bắt đầu đem còn lại trò chơi ghép hình từng khối từng khối mà mở ra, bỏ vào một bên gửi trò chơi ghép hình thùng giấy.

Nàng nhìn trò chơi ghép hình thượng nam nhân một chút mà biến mất ở khung ảnh lồng kính, chỉ để lại một cái trống rỗng bối cảnh đồ án.

Bối cảnh đồ án thượng họa, là một mảnh thịnh phóng ở bồn hoa hồ điệp lan, ở gió đêm thổi quét hạ, nhẹ nhàng mà lay động.

Đây là nàng tự mình chụp, lúc trước dự định trò chơi ghép hình khi chia thương gia.

Đồ án góc phải bên dưới còn viết bốn chữ:

Mộng tưởng trở thành sự thật.

Trì Niên vuốt ve kia khuôn sáo cũ bốn chữ, thật lâu sau bấu môi.

Nàng mộng tưởng xuất hiện nho nhỏ lệch lạc, nàng tưởng, tổng có thể sửa đúng lại đây đi.

Đem trò chơi ghép hình gỡ xong đã hơn 8 giờ tối, Trì Niên ôm chứa đầy trò chơi ghép hình thùng giấy tử, tự hỏi hồi lâu, cuối cùng đem nó nhét vào phòng ngủ dưới giường nhất trong một góc.

Trì Niên một lần nữa ngồi trở lại đến trên sofa, cảnh quan trên tường trống rỗng, nhìn có chút không thói quen.

Nhưng tổng có thể thói quen.

Trì Niên lại cầm lấy di động, mới phát hiện di động nhiều mấy cái chưa đọc tin tức.

Hạ Nghi vì trấn an nàng, đem dự trạch ký tên chụp thành ảnh chụp đã phát lại đây.

Lâm lời quan tâm hỏi nàng như thế nào đột nhiên về sớm.

Trần Dương nói Kỳ tổng tìm nàng, nhìn đến tin tức cho hấn hồi cái điện thoại.

.....

Trì Niên an tĩnh mà hồi phục tin tức, chỉ là tự cấp Trần Dương hồi phục khi tạm dừng trong chốc lát, rồi sau đó hồi: đã biết.

Hồi xong, nàng click mở Kỳ Thâm chân dung, hai người lịch sử trò chuyện dừng lại ở ban ngày hấn thúc giục nàng đáp lời thượng.

Trì Niên nghĩ nghĩ, một chữ một chữ mà đánh: chia tay đi.

Gửi đi.

Nếu đã quên, vậy đã quên đi, hủy diệt đi!

Một phút sau, Kỳ Thâm tin tức trở về, lúc này đây không phải hỏi hào, mà là: có ý tứ gì?

Trì Niên mím môi, lại lần nữa trả lời: xin lỗi, phát sai người.

Kỳ Thâm bên kia an tĩnh thật lâu, bắn ra một cái tin tức: ngày mai sớm tới tìm ta văn phòng.

Trì Niên không còn có hồi phục, chỉ là đưa điện thoại di động tức bình ném ở một bên, ngơ ngác mà ngồi ở chỗ đó.

Nàng xác phát sai người.

Nàng tưởng phát, là cái kia đối nàng nói “Ở bên nhau thử xem” Kỳ Thâm, mà không phải hiện tại cái này quên mất nàng Kỳ Thâm.

Nhưng bất luận cái nào, giống như đều không thích nàng.

Trì Niên thấp thấp mà hừ một tiếng, đi toilet rửa mặt, nhìn trong gương chính mình, đột nhiên liền thả lỏng xuống dưới.

Nguyên lai, là thật sự.

Ở bên nhau khi muốn hai người đều đồng ý, mà chia tay chỉ cần một người mở miệng liền hảo.

Nàng chỉ là không nghĩ tới, đoạn cảm tình này, trước mở miệng nói tách ra người là nàng.

Kỳ Thâm, người không thích ta, như vậy từ giờ trở đi, ta cũng không cần lại thích người.

.....

Kỳ Thâm cả một đêm không có nghỉ ngơi tốt, vuốt ve di động, nhìn nàng phát tới “Chia tay đi” tin tức, trong lòng bức bối đến cực điểm.

Nàng nói nàng “Phát sai người”, kia nàng là muốn tìm ai nói chia tay? Theo hấn biết, nàng căn bản không có yêu đương.

Hơn nữa, liền tính thật sự phát sai người, lúc ấy còn có thể rút về, vì cái gì không rút về? Ngược lại tùy tiện mà tùy ý này tin tức bá chiếm hai người cuối

cùng lịch sử trò chuyện, làm hấn nhìn trong lòng bị đè nén khó an, thế cho nên một nhăm mắt lại liền thấy nàng.

Nàng nháy đôi mắt tựa thật tựa giả mà nói “Ta là người bạn gái” bộ dáng;

Phòng lên đôi mắt sinh khí mà dẫm hấn một chân bộ dáng;

Chơi tiểu tâm tư bộ dáng;

Ghé vào hấn trên lưng, tiến đến hấn bên tai nói “Đem đêm nay ánh trăng tặng cho người” bộ dáng;

Đánh thủy trận khi ngang ngược kiêu ngạo lại gan lớn bộ dáng.....

Còn có..... Ngày hôm qua hồng con mắt nói “Người thật sự thực chán ghét” bộ dáng.

Càng nghĩ càng bức bối, mãi cho đến ngày hôm sau buổi sáng, không đến 7 giờ, Kỳ Thâm liền rời giường rửa mặt sau đi công ty, ngồi ở trong văn phòng chờ đợi.

Chờ đến 9 giờ thì tốt rồi.

Hấn đối chính mình nói, chờ Trì Niên tới đi làm, nhất định phải nàng hảo hảo đem chuyện này giải thích rõ ràng.

8 giờ 55.

Kỳ Thâm cấp Trì Niên văn phòng đi thông điện thoại.

Tiếng chuông vang lên thật lâu, mới bị người chuyển được, xa lạ giọng nữ: “Kỳ tổng, trì tổng trợ còn không có tới công ty.”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, suy nghĩ trong chốc lát mới nhớ tới là hành chính bộ trước đài thanh âm, dừng một chút: “Nàng ngày thường vài giờ tới?”

Trước đài chần chờ hạ: “Trước kia trì tổng trợ thời gian này sớm tới, khả năng hôm nay gặp được chuyện gì, hấn là thực mau liền tới rồi.”

“Ân,” Kỳ Thâm lên tiếng, rồi sau đó nói, “Trong chốc lát..... Đưa ly cà phê đi lên.”

“Tốt.” Trước đài vội đồng ý, cắt đứt điện thoại mới nghi hoặc mà nhìn nhìn ông nghe, tổng cảm thấy Kỳ tổng vừa mới tạm dừng ngữ khí, là muốn cho trì tổng trợ lên lầu.

Rất cuộc chỉ có trì tổng trợ dám làm lơ Kỳ tổng yêu cầu, trực tiếp đổi thành khó uống nhưng có dinh dưỡng rau quả nước.

Nghĩ nghĩ, trước đài nhún nhún vai, đi nước trà gian đánh ly rau quả nước, chờ Trì Niên tới đi làm.

Kỳ Thâm ở văn phòng vẫn luôn chờ đến 9 giờ một khắc, trước sau không có người tới.

Sắc mặt của hắn càng ngày càng trầm, bực bội giữa mày nhíu chặt, cả người tràn ngập một cổ lạnh lùng áp suất thấp.

Thật là..... Quá dung túng nàng.

Thẳng đến tiếng đập cửa truyền đến, Kỳ Thâm đột nhiên ngẩng đầu, thanh âm lại bắt giác cổ tình mà hoãn hoãn: “Tiến.”

Lại ở nhìn thấy đi vào tới người khi, ánh mắt âm trầm đi xuống.

Trần Dương một tay cầm văn kiện, một tay bưng cà phê đen đi đến, đón nhận Kỳ Thâm lạnh băng tầm mắt, trong tay cà phê run run, nơm nớp lo sợ mà đem cà phê đặt ở bàn làm việc thượng: “Kỳ tổng, ngài muốn cà phê.”

Trước đài không dám tự mình đưa rau quả nước, hắn..... Cũng không dám a.

Kỳ Thâm nhìn mắt cà phê, lại nhàn nhạt mà liếc mắt Trần Dương.

Trần Dương cúi đầu, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim mà đem văn kiện triển khai đặt ở Kỳ Thâm trước mặt: “Mấy ngày hôm trước hội nghị thượng định ra tới văn kiện, yêu cầu ngài ký tên.”

Kỳ Thâm tùy ý nhìn quét văn kiện, cầm lấy bút máy, trạng nếu không chút để ý hỏi: “Trì trợ lý đâu?”

Trần Dương dừng một chút: “Trì tổng trợ nàng..... Không có tới đi làm.”

Kỳ Thâm ký tên tay đột nhiên đánh hoạt, ngồi bút ở văn kiện thượng dùng sức hạ cắt một đạo, toàn thấu trang giấy.

Chapter 16

Trần Dương nhìn Kỳ Thâm ở văn kiện thượng hoa ngân, trong lòng trong lòng run sợ, cúi đầu không rên một tiếng.

Dĩ vãng trì tổng trợ cũng không phải không có không tới đi làm thời điểm, chỉ là tổng cảm giác lúc này đây thực không giống nhau.

Đặc biệt Kỳ tổng, nhíu chặt mày tựa hồ thực bực bội, ngồi ở bàn làm việc sau lâu dài không nói lời nào, chung quanh không khí giống như bị ngưng kết ở đường như.

Trần Dương đợi một hồi lâu, đang chuẩn bị tiểu tâm mà dò hỏi.

Kỳ Thâm lên tiếng, thanh âm khôi phục bình tĩnh, lại như cũ lãnh đến dọa người: “Nguyên nhân?”

Trần Dương lắc đầu: “Vừa mới cấp trì tổng trợ đi thông điện thoại, không có đả thông, WeChat cũng không có hồi phục.....”

Đang nói, văn phòng môn lại bị người gõ vang.

Kỳ Thâm nhin không được néo néo giữa mày, giơ tay ngăn lại Trần Dương nói: “Tiến.”

Nhân sự bộ trưởng chủ quản cầm một phần văn kiện đi đến: “Kỳ tổng, đây là.....”

Nguyên bản bình thường ngữ điệu ở nhận thấy được văn phòng quý dị không khí sau, mặc danh liền dừng một chút, lại mở miệng thanh âm nhẹ mấy độ, “Trì tổng trợ vừa mới gọi điện thoại tới nói muốn thỉnh hai ngày giả, thuận tiện xin điều hưu, đem qua đi hai năm Tết Âm Lịch khi thiếu hưu tám ngày kỳ nghỉ cùng nhau hưu thấu cái chỉnh, đây là trì tổng trợ xin thư, yêu cầu ngài thêm một chút tự.”

Trương chủ quản thanh âm càng nói càng nhẹ, đem trong tay điều hưu xin thư đặt ở Kỳ Thâm trên bàn, lại quay đầu nhìn mắt Trần Dương, lấy ánh mắt hỏi hẩn phát sinh chuyện gì.

Trần Dương trở về hẩn một mặt “Tiểu tâm nói chuyện” ánh mắt.

Kỳ Thâm lấy quá điều hưu xin thư, là công ty khuôn mẫu, mà xin nghỉ lý do thượng lời ít mà ý nhiều mà viết: Thân tượng tới Vân Thành, không nghĩ đi làm.

Vừa thấy chính là lấy cớ.

Nếu không hẩn như thế nào không nghe nàng nhắc tới quá, nàng còn truy tình?

Nhưng Kỳ Thâm sắc mặt vẫn là đen xuống dưới, liền vì ngày hôm qua những cái đó sự, dùng như vậy vớ vẩn lý do xin nghỉ, liền ban đều không thượng? Tiền thượng đều từ bỏ? Kỳ nghỉ đều điều, một hưu hưu mười ngày?

Còn có nàng ngày hôm qua phát cái gì “Chia tay”, rốt cuộc là có ý tứ gì? Nàng tưởng chia ai?

Càng nghĩ càng phiền lòng, Kỳ Thâm đem điều hưu xin thư đề ở bàn làm việc thượng, néo néo giữa mày, ngẩng đầu nhìn trước mắt hai người.

Trần Dương cùng trương chủ quản lập tức nghiêm trọng hảo.

Kỳ Thâm miễn cưỡng phun ra một hơi, nhìn trương chủ quản: “Làm nàng tự mình cùng ta xin nghỉ.”

Trương chủ quản sững sốt, bay nhanh phản ứng lại đây, gật gật đầu: “Hảo, ta đây liền trở về cùng trì tổng trợ nói.”

Nói xong đồng tình mà liếc mắt một bên đứng Trần Dương, xoay người bước nhanh rời đi.

Trần Dương nghiêm túc mà đứng ở tại chỗ, thường thường xem một cái kia phân bị cắt qua văn kiện, trong lòng càng thêm bội phục trì tổng trợ, có thể làm lo Kỳ tổng như vậy lãnh ánh mắt, thậm chí còn dám cùng hẩn cãi lại.

Kỳ Thâm một tay không tiếng động mà gõ mặt bàn, cau mày, vừa mới trong lòng là bức bội cùng ngậm bức, lúc này tỉnh táo lại, mới phát hiện Trì Niên thế

nhưng có tám ngày Tết Âm Lịch giả nhưng điều hừ, kia nàng trước kia Tết Âm Lịch đều không nghỉ ngơi sao?

“Kỳ tổng?” Trần Dương nhỏ giọng kêu hần.

Kỳ Thâm ngược mắt liếc hướng hần, theo sau lại nhìn về phía chính mình trong tầm tay văn kiện, nhú nhú mày, đem văn kiện đưa cho hần.

Trần Dương thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Ta đi về trước công tác, Kỳ tổng.”

Nói xong liền phải xoay người.

“Chờ một chút.” Kỳ Thâm đột nhiên nghĩ tới cái gì, gọi lại hần.

Trần Dương lập tức dừng lại bước chân, xoay người chính sắc hỏi: “Kỳ tổng, ngài còn có việc?”

Kỳ Thâm nhú chặt mày, suy tư một hồi lâu mới mở miệng: “Trì trợ lý nàng qua đi hai năm Tết Âm Lịch đều chỉ hừ một ngày?”

Trần Dương nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Kỳ tổng, ta là một năm rưỡi trước mới nhập chức, bất quá nghe người ta sự bộ một cái lão đồng sự nói, trì tổng trợ giống như đã như vậy hừ 3-4 năm.”

Kỳ Thâm ngơ ngẩn.

Trần Dương lại bổ sung: “Giống như..... Ngài cũng là như thế này.”

Kỳ Thâm dựa vào ghế dựa, ánh mắt bỗng dưng trở nên phức tạp lên.

Hần biết Trần Dương ý tứ, đoán cũng có thể đoán được, Trì Niên ở qua đi 3-4 năm thời gian, Tết Âm Lịch thời điểm vẫn luôn đều ở công ty, thậm chí khả năng bởi vì..... Hần.

Nhưng hần lại đem này đó đều quên đến không còn một mảnh.

Hần không hiểu biết nàng, thậm chí không có ý đồ hiểu biết quá nàng.

Hần vẫn luôn cho rằng, Trì Niên như vậy kiêu căng tính tình, liền hần cái này cấp trên đều không bỏ ở trong mắt, muốn mắng cứ mắng tưởng dẫm liền dẫm, tất nhiên là bởi vì bị nuông chiều lớn lên, liền tính ở công ty làm không đi xuống, còn có thể có gia đình lật tẩy.

Chính là, một cái bị nuông chiều người, sẽ ở Tết Âm Lịch thời điểm còn ở tăng ca, mà không đi bồi phụ mẫu của chính mình sao?

Thậm chí hần chưa từng nghe nàng nhắc tới quá cha mẹ nàng.....

Vô số ý tưởng nắm giữ Kỳ Thâm đầu óc, hần nhin không được xoa xoa căng chặt huyết Thái Dương.

“Kỳ tổng, ngài còn có việc sao?” Trần Dương tiểu tâm hỏi.

Kỳ Thâm đột nhiên phục hồi tinh thần lại, nặng nề hai tròng mắt có chút mê mang, một lát liền bình tĩnh lại, nhàn nhạt nói: “Ân, người trước đi ra ngoài đi.”

Trần Dương gật gật đầu, đi tới cửa lại nghĩ tới cái gì: “Đúng rồi Kỳ tổng, trì tổng trợ phía trước chọn lựa người phát ngôn giai đoạn trước công tác làm rất thành công, nhiệt độ cùng danh tiếng đều có, nhân hiệu đại sứ muốn hay không dựa theo cái kia lưu trình trước dự nhiệt một chút?”

Kỳ Thâm nghe thấy “Nhân hiệu đại sứ” này bốn chữ, liền nghĩ đến ngày hôm qua Trì Niên vành mắt đỏ bừng bộ dáng, tâm tư trầm xuống: “Trước phóng phóng, chờ cuộc họp báo sau lại nói.”

“Hảo.” Trần Dương đóng cửa lại rồi đi.

Trong văn phòng một mảnh yên tĩnh.

Kỳ Thâm nhìn mắt một bên trước sau yên tĩnh di động, không có nửa điều tin tức, ánh mắt dừng ở trên bàn điều hưu xin thư thượng, càng xem càng cảm thấy “Thần tượng” hai chữ chói mắt.

Hắn vô ý thức mà cầm lấy một bên cà phê uống một ngụm, chưa xốt tràn ngập ở môi răng chi gian, Kỳ Thâm tỉnh táo lại, nhin không được nhú mày.

Rõ ràng là hắn trước kia thường uống hương vị, chính là.....

Lại lãnh lại sắp.

.....

Trì Niên nhận được trương chủ quản muốn nàng tự mình cùng Kỳ Thâm xin nghỉ điện thoại sau, trực tiếp vào tai này ra tai kia.

Nàng hiện tại không nghĩ thấy Kỳ Thâm, liền hắn thanh âm cũng không muốn nghe đến.

Lại nói, lúc trước Tết Âm Lịch trong lúc nàng bồi hắn ở công ty tăng ca khi, hắn chính miệng nói qua kỳ nghỉ nàng tưởng khi nào bỏ khi nào bỏ, không thể bởi vì hiện tại hắn đã quên, liền cho nàng đem kỳ nghỉ cắt xén.

Hắn đã đánh mất nàng bạn trai.

Bất quá, cũng không phải hắn đánh mất, hắn vốn dĩ liền không thích nàng.

Trì Niên rầu rĩ mà tưởng.

Mười ngày giả, Trì Niên ở nhà dài hai ngày, đối bụng dính cơm hộp, khát uống nước, nhằm chán thời điểm ngơ ngác mà nhìn phong cảnh.

Người khác thất tình đều sẽ về nhà, hoặc là nghỉ phép, chính là nàng không biết chính mình nên đi chỗ nào.

Mụ mụ có tân gia cùng tân đệ đệ, ba ba có tân gia cùng tân muội muội.

Nàng trước kia đi qua bọn họ tân gia, khi đó nàng còn tưởng rằng ba ba mụ mụ ly hôn vẫn là nàng ba ba mụ mụ.

Chính là đương ba ba mụ mụ đối nàng khách khí mà cười, trên bàn cơm giống đối đãi khách nhân giống nhau khi, nàng biết chính mình không nên lại đi, cho

nên càng nhiều thời điểm, chỉ là ngày lễ ngày tết thời điểm báo cái bình an, hoặc là ngày thường ước ở bên ngoài khách sạn cùng nhau ăn một bữa cơm.

Nghỉ phép ngày thứ ba, Trì Niên quyết định hỏi một chuyến gia —— tô dưới thành cái kia kêu thanh thị tiểu thành, đi xem cha mẹ để lại cho nàng căn hộ kia, cùng với Triệu a di.

Như vậy nghĩ, Trì Niên trực tiếp thu thập hành lý, mua gần nhất vé máy bay trực tiếp bay trở về tô thành.

Phi cơ rơi xuống đất khi là buổi tối 7 giờ, trở lại thanh thị phòng ở đã 9 giờ nhiều.

Phòng ở vẫn là căn hộ kia, gia cụ dùng che trần bố cái đến kín mít, trống rỗng không có nửa điểm nhân khí nhi.

Hai phòng một sảnh đơn giản bố cục, đã sớm đã không có khi còn nhỏ ấm áp.

Trì Niên tìm ra chăn, ngủ ở chính mình nguyên lai phòng ngủ phụ, mộng lung giống như về tới khi còn nhỏ, ba ba làm tốt cơm chiều, nàng nhịn không được ăn vụng một ngụm bị ba ba trảo bao, chạy tới mù mù phía sau biên trốn biên cười.

Ngày hôm sau sáng sớm, Trì Niên là bị tiếng đập cửa đánh thức.

Triệu a di trên tay còn dính bột mì, cầm chày cán bột đứng ở ngoài cửa, nguyên bản hùng hổ bộ dáng, ở nhìn thấy tới mở cửa Trì Niên khi sững sốt: “Hàng năm?”

“Triệu a di.” Trì Niên cười cười.

“Ta còn tưởng rằng tao tặc,” Triệu a di vội đem trong tay chày cán bột giao cho phía sau trượng phu, lôi kéo Trì Niên tay, “Như thế nào đột nhiên đã trở lại? Cũng bất hòa Triệu di nói một tiếng, ngày hôm qua mới vừa đi tranh tô đại bên kia, một đạo đem người kẻ đó.....”

Triệu a di cùng Triệu thúc thúc đều là tô thành đại học lão sư, hiện giờ về hưu chỉ nghĩ trở về dưỡng lão, nhi nữ sớm thành gia lập nghiệp, ở tô thành bệnh viện công tác, ngày thường đều rất bận rộn.

Trì Niên đón hạ: “Đột nhiên tưởng đã trở lại.”

“Này không vừa vặn, Triệu di đang ở bao hoành thánh,” Triệu a di lôi kéo nàng liền phải hỏi nhà mình, “Trong chốc lát hạ hoành thánh.”

Trì Niên cái mũi nhịn không được toan toan, dùng sức gật gật đầu.

Tiến gia môn, Triệu a di liền đem đồ ăn vặt trái cây tất cả đều đôi ở Trì Niên trước mặt, chính mình tắc đi tiểu phòng khách bao còn thừa hoành thánh.

Trì Niên nhìn trước mắt một đồng lớn ăn, chớp chớp hơi nhiệt hốc mắt.

Triệu a di đối nàng, còn giống khi còn nhỏ như vậy.

“Đúng rồi, hàng năm,” Triệu a đi một bên bao hoành thánh một bên nhìn về phía Trì Niên, “Người phía trước nói đang ở nỗ lực truy người nợ, thế nào? Có thể làm chúng ta hàng năm truy người, nhất định thực ưu tú.”

Trì Niên đang chuẩn bị lột quả cam tay một đống.

Kỳ Thâm đích xác thực ưu tú, chính là ưu tú người cùng nàng không tới điện.

“Hàng năm?”

Trì Niên cúi đầu, hàm hồ mà nói: “Liên như vậy sao.....”

Trì Niên ngữ khí quá mức hạ xuống, Triệu a đi nhìn không được triều nàng nhìn lại đây: “Có phải hay không người nợ khi dễ người, hàng năm?”

Trì Niên mím môi, đứng lên đem lột tốt quả cam đưa cho Triệu a đi: “Không thể nào, Triệu dì,” nàng dừng dừng, thanh âm cũng thấp chút, “..... Chính là nhân gia không thấy thượng ta.”

Không thích, tính cái gì khi dễ đâu?

Chỉ có thể quái nàng có bản lĩnh thích người khác, không bản lĩnh bị người khác thích.

Triệu a đi đau lòng mà nhìn Trì Niên, đống trong chốc lát mới nói: “Đó là người nợ không ánh mắt.....”

Vừa vặn Triệu thúc thúc hừ hí khúc từ phòng bếp đi ra, bị Triệu a đi đào liếc mắt một cái: “Hàng năm đều bị người khi dễ, người còn hừ khúc đâu.”

Triệu thúc thúc nhìn về phía Trì Niên: “Hàng năm, làm sao vậy?”

Trì Niên híp mắt cười cười: “Triệu dì nói giỡn đâu, ai có thể khi dễ ta a.....”

Triệu a đi không có chọc phá nàng miễn cưỡng cười vui, chỉ là nghĩ nghĩ lại nói: “Nếu như vậy, kia lần trước Triệu dì cho người nói cái kia người trẻ tuổi, hàng năm, người nếu không suy xét suy xét?”

Trì Niên sững sốt, bất đắc dĩ mà tiến đến Triệu a đi trước mặt: “Triệu dì, ta mới bao lớn a, còn không nghĩ thân cận đâu.....”

“Liên tính không thân cận đi,” Triệu dì nhéo nhéo hoành thánh, “Các người người trẻ tuổi không phải còn nói cái gì, thoát khỏi thất tình bóng ma là bắt đầu một đoạn tân tình yêu.....”

Trì Niên: “.....”

“Cái kia người trẻ tuổi cũng vừa từ nước ngoài trở về, khoảng thời gian trước đi làm thành, bắt quá gần nhất vừa vặn hỏi Vân Thành,” Triệu dì biên bao hoành thánh biên nói, “Cùng hàng năm người hẳn là có thể liêu đến tới, đối phương cũng rất thích chụp ảnh gì đó.”

“Chính là có điểm kỳ quái, không yêu bị người chụp ảnh,” Triệu dì nghĩ nghĩ, “Cả ngày cùng camera giao tiếp, cố tình không thích bị chụp.”

“Bất quá người trẻ tuổi sao, đều có điểm cá tính, quay đầu lại ta làm đối phương đem WeChat đẩy cho người.”

Trì Niên yên lặng mà nghe.

Nàng ba mẹ kỳ thật cũng hỏi qua nàng có hay không giao bạn trai vấn đề, nhưng hỏi qua liền tính, chỉ có Triệu di, là thật sự ở vì nàng suy nghĩ.

“Ân, hàng năm?” Triệu di gạch quan tâm mà nhìn nàng.

Trì Niên nở nụ cười, lúc này đây không có cự tuyệt: “Hảo.”

Chỉ đương giao cái bằng hữu đi.

Trì Niên ở thanh thị vài thiên, mỗi ngày bởi Triệu di, hoặc là chính mình đi chung quanh đi dạo, thường thức hạ tiểu thành phong cảnh, tâm tình cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Phòng ở nam diện cách đó không xa, có một cái hà, nước sông vờn quanh thành trấn, thường thường có thuyền nhỏ xẹt qua.

Trì Niên ngồi ở bên bờ, từ mặt trời chiều ngã về tây đến bóng đêm dần dần dày, nhìn cách đó không xa bầu trời đêm hạ tiểu lâu, cập lâu trước rất có phong tình ngọn đèn dầu, ánh mắt cuối cùng bị cách đó không xa một bó hoa hướng dương hấp dẫn.

Trầm trọng đĩa tuyển ép tới hoa hướng dương hơi hơi cong hạ, đóa hoa lại như cũ hướng phía trước phương lập, mặc dù là ở buổi tối, đều sinh cơ bừng bừng.

Trì Niên chụp một trương ảnh chụp, rồi sau đó ngón tay thói quen địa điểm khai Kỳ Thâm chân dung, lại ở gửi đi giây tiếp theo phản ứng lại đây, dừng một chút, lui ra tới, sửa phát tới rồi bằng hữu trong giới.

Thói quen thật sự rất khó sửa.

Nhưng sẽ chậm rãi sửa đổi tới.

.....

Càng tới gần tân cơ cuộc họp báo, sự tình liền càng nhiều.

Gần nhất Sang Tư tổng bộ đại lâu đèn luôn là đã khuya mới tắt.

Kỳ Thâm khai xong đại hội tiểu hội khi đã hơn 9 giờ tối, mới từ phòng họp đi ra, liền bay thẳng đến trên lầu văn phòng đi đến.

Nhân sự bộ trưởng chủ quản xa xa thấy Kỳ Thâm, vừa muốn tiến lên, lại ngừng lại, không khỏi thở dài.

Trì tổng trợ điều hưu xin thư còn ở Kỳ tổng chỗ đó, cũng không biết chuẩn không chuẩn giả, càng không biết nên dựa theo sự giả phê, vẫn là bỏ bê công việc phê.

Nhưng thật ra Kỳ tổng mấy ngày nay khí tràng lãnh chung quanh mấy mét đều có thể cảm giác được áp suất thấp, hẳn muốn đi hỏi, lại sợ chính mình thành bị tai vạ cá trong chậu.

Tính, chờ trì tổng trợ hưu xong giả trở về rồi nói sau.

Trương chủ quản yên lặng lắc đầu, chuẩn bị tan tằm.

Kỳ Thâm trở lại văn phòng, thấy bàn làm việc thượng tàn lưu mấy phân văn kiện, tâm phiền ý loạn mà xoa xoa giữa mày, thật lâu sau quay đầu đi đến cửa sổ sát đất trước, thói quen mà vuốt ve di động.

Trì Niên tính tình phát cũng lâu lắm?

Công ty nhiều như vậy sự tình, nàng nói đi là đi, người phát ngôn hợp đồng còn không có thêm, cuộc họp báo hiện trường bố trí còn không có ý kiến phúc đáp.....

Thậm chí liên tự mình thỉnh cái giả đều không có.

Quả thực..... Quá không phụ trách!

Sẽ không sợ bị nhớ bỏ bê công việc?

Kỳ Thâm càng nghĩ càng bức bối, cởi bỏ cổ áo nút thắt, kéo kéo cà vạt, hít sâu một hơi, click mở Trì Niên chân dung, vừa mới chuẩn bị làm nàng mau chóng trở về đi làm, lúc này đây bỏ bê công việc liên phiên thiên.

Không chờ đánh chữ, Kỳ Thâm đột nhiên phát giác phía trên biểu hiện “Đang ở đưa vào trung”.

Kỳ Thâm hô hấp nắm thật chặt, thu hồi đánh chữ tay, đợi một hồi lâu đều không có tin tức phát tới.

Hắn trong lòng một bức, trực tiếp lui đi ra ngoài, rồi sau đó mới phát hiện bằng hữu vòng nhiều một cái điểm đỏ.

Điểm đi vào, năm phút trước, Trì Niên đã phát một cái bằng hữu vòng, chỉ có một trương ảnh chụp.

—— đen nhánh hoàn cảnh, nơi xa là hư tiêu ngọn đèn dầu nhân gia, một bó sáng ngời sinh cơ hoa hướng dương nhiệt liệt thịnh phóng.

Xứng văn tự là: Ta tưởng khai.

Nàng vừa mới tưởng chia hắn cái này sao?

Kết quả đã phát một nửa lại không nghĩ chia hắn nhìn?

Nàng tưởng khai? Tưởng khai cái gì?

Kỳ Thâm trong lòng buồn một đoàn hỏa, ý thức cũng có chút rối loạn, trực tiếp bình luận: Chơi đến khá tốt.

Phát xong Kỳ Thâm mới đột nhiên nhận thấy được chính mình làm cái gì, quá không giống hắn.

Hắn nhú nhú mày vừa mới chuẩn bị xóa bỏ, liền phát hiện một khác điều bình luận bắn ra tới.

Nghiêm gia: Tưởng khai cái gì?

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm nghiêm gia tên.

Lại là hắn, lần trước cũng là.

Giây tiếp theo, lại một cái bình luận bắn ra tới.

—— Trì Niên nhảy vọt qua hắn bình luận, hồi phục nghiêm gia: Là hoa hướng dương tưởng khai, không phải ta nha!

Chapter 17

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm trên màn hình tự, nhìn chăm chăm một hồi lâu, khí cười.

Cái gì không phải nàng tưởng khai mà là hoa hướng dương tưởng khai, nhưng thật ra nàng lá gan càng ngày càng phì.

Kỳ Thâm liền phía trước lưu cái kia bình luận đều lười đến xóa, trực tiếp đưa điện thoại di động tức bình ném ở một bên, ngồi vào bàn làm việc sau lật xem văn kiện, không nghĩ lại để ý tới.

Chỉ là mới cầm lấy văn kiện, di động đột nhiên vang lên.

Kỳ Thâm ngẩn ra, nhú nhú mày, nguyên bản không nghĩ để ý tới, tay cũng đã trước với đại não đem điện thoại cầm lại đây, lại đang xem thanh trên màn hình biểu hiện “Tổng Lăng” tên khi sắc mặt trầm xuống: “Uy?”

“Chắc chắc chắc, ta đều thấy!” Tổng Lăng vui sướng khi người gặp họa thanh âm từ ống nghe truyền đến, “Người ở ao nhỏ năm bằng hữu vòng nhẫn lại, ao nhỏ năm trở về người khác liền không hồi người, ha ha ha.....”

Cùng với vài tiếng quá mức vui sướng tiếng cười, Kỳ Thâm trực tiếp cắt đứt trò chuyện.

Di động thực mau lại vang lên tới.

Kỳ Thâm không để ý đến, chỉ ở nó lần thứ ba vang cái không ngừng thời điểm không kiên nhẫn mà tiếp khởi: “Người tốt nhất thật sự có việc.”

“Người cũng quá nhẫn tâm đi,” Tổng Lăng khoa trương mà nói, “Đem ta một người ném ở Berlin liền không quan tâm, hiện tại còn muốn cự tiếp điện thoại?”

“Nói sự.” Kỳ Thâm lời ít mà ý nhiều.

“Bên này đều không sai biệt lắm,” Tổng Lăng rút cuộc nghiêm túc chút, “Chính là toà thị chính bên kia yêu cầu ngoại xứ đối nội kỹ thuật công khai, ta cự tuyệt, về sau khả năng còn muốn lại nhiều chạy mấy tranh.”

“Ân.” Kỳ Thâm trầm giọng ứng hạ.

Tổng Lãnh đứng đắn không vượt qua hai giây: “Ta ngày mai về nước, muốn hay không cho ta tới cái hoan nghênh yến?”

Kỳ Thâm trực tiếp cắt đứt điện thoại, màn hình về tới tức bình trước giao diện
—— Trì Niên cái kia bằng hữu vòng.

“Ta tưởng khai.”

Kỳ Thâm nhú mày, tổng cảm thấy nàng nói không phải hoa hướng dương.

Ít nhất, không chỉ là hoa hướng dương.

.....

Trì Niên ở thanh thị ngày thứ sáu, Hạ Nghi tới tin tức, nói nàng đã trở về Vân Thành, muốn cùng nàng tụ một tụ.

Trì Niên nghĩ nghĩ, kỳ nghỉ còn thừa hai ngày, trở về cùng Hạ Nghi tụ tụ, tu chỉnh một ngày, vừa vặn tốt. Vì thế ngày hôm sau liền cùng Triệu a di cáo biệt, đánh hồi trình phi cơ.

Trở lại 13 hào chung cư sau, Trì Niên hảo hảo mà ngủ một giấc, cách thiên giữa trưa đi cùng Hạ Nghi ước hảo tiệm cơm cafe.

Nàng xuất phát thời gian sớm một ít, đến thời điểm Hạ Nghi còn chưa tới, Trì Niên cũng không nóng nảy, điểm hai người thường ăn đồ ngọt sau liền ngồi chờ.

Năm phút sau, Hạ Nghi khoan thai tới muộn, đơn giản màu đen tu thân ngắn tay cùng màu lam cao bồi, hơn nữa người mẫu tiêu chuẩn đáng người, Trì Niên nhìn không chớp mắt mà nhìn.

“Chờ thật lâu?” Hạ Nghi còn không có ngồi xuống liền mở miệng hỏi.

Trì Niên híp híp mắt nở nụ cười: “Mỹ nữ đáng giá.”

Hạ Nghi liếc nàng liếc mắt một cái, khom lưng xoa xoa nàng trắng nõn gương mặt tươi cười: “Thiếu đỉnh gương mặt này trên ghẹo ta.”

Làm người nhin không được tưởng niết.

Trì Niên cười đến càng vui vẻ: “Khen người người đều không vui.”

Hạ Nghi ngồi vào nàng đối diện, hừ nhẹ một tiếng, đánh giá nàng: “Sắc mặt cũng không tệ lắm a, không ta trong tưởng tượng đòi chết đòi sống.”

Trì Niên yên lặng mà nhìn nàng, uống lên khẩu dương chi cam lộ, quả xoài thịt quả ở khoang miệng băng ra thơm ngọt tư vị, mới áp xuống phiên khởi kia cổ chua xót.

“Được rồi, chính là một người nam nhân,” Hạ Nghi chịu không nổi nàng ủy khuất tiểu bộ dáng, từ bao bao lấy ra một cái sổ tay bìa cứng, đối nàng nâng nâng cằm, “Mở ra nhìn xem.”

Trì Niên mở ra, liếc mắt một cái liền thấy bên trong kẹp ký tên, mặt trên viết:

to Trì Niên: Hết thấy thuận ý.

Dụ trạch.

Tuy rằng đã sớm gặp qua ảnh chụp, chính là thấy vật thật Trì Niên trong lòng vẫn là nhịn không được có chút kích động: “Cảm ơn hạ tổng!”

Hạ Nghi hưởng thụ mà hừ nhẹ một tiếng, lại nói lên người mẫu tổng nghệ thu khi một ít thú sự, Trì Niên cũng vui tươi hơn hử mà nghe, tâm tình bất tri bất giác hảo rất nhiều.

Hai người tách ra khi trời đã tối sẫm.

Trì Niên về đến nhà liền lấy ra ký tên, nhưng tìm tới tìm lui đều không có thích hợp địa phương, con đường cảnh quan tường khi, nhìn đến trống rỗng mặt tường, nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, lấy ra cái kia trò chơi ghép hình họa khung ảnh, đem ký tên khảm đi vào, treo ở cảnh quan trên tường.

Mặt tường không hề là trống rỗng.

Thực mau, cũng sẽ không lại nhớ rõ, nơi này trước kia là bộ đáng gì.

Thực mau.

Ngày hôm sau, là Trì Niên phản hồi công ty thời gian.

Dọc theo đường đi gặp được không ít quen thuộc đồng sự cùng nàng chào hỏi, sôi nổi hỏi nàng khoảng thời gian trước như thế nào không có tới.

Trì Niên ai đến cũng không cự tuyệt mà đáp lại, không chê phiền lụy mà cười nói “Đem Tết Âm Lịch kỳ nghỉ điều hưu”.

Chờ tới rồi hành chính bộ, nàng đã không biết bao nhiêu lần trả lời vấn đề này.

“Trì tổng trợ.....” Lâm lời từ phía sau đi mau vài bước, đi đến bên người nàng.

Trì Niên quay đầu, mỉm cười: “Khoảng thời gian trước điều hưu.....”

“Ta biết,” lâm lời đánh gãy nàng, tiến đến nàng trước mặt, “Người mấy ngày nay không có tới công ty khả năng không biết, ta nhắc nhở người một chút.”

Trì Niên khó hiểu mà nhìn nàng.

“Kỳ tổng trong khoảng thời gian này tâm tình không tốt,” lâm lời thanh âm nhẹ chút, “Xem ai đều là mặt vô biểu tình, người là Kỳ tổng trợ lý, càng phải cẩn thận điểm nhi, đừng lại như vậy gan lớn.”

Đặc biệt là đỉnh như vậy một trương vô tội mặt, chỉ là nghĩ đến bị Kỳ tổng hung khóc bộ đáng, đều làm người cảm thấy tội ác.

Trì Niên dừng một chút, hừ nhẹ một tiếng: “Hắn ngày nào đó không phải mặt vô biểu tình bộ đáng.”

Lâm lời không tán đồng mà nhìn nàng, nàng đương nhiên biết Kỳ tổng luôn luôn nghiêm túc, hơn nữa kia phó tuần mỹ thanh lãnh bộ đáng, thỏa thỏa tuyệt

sơn thanh liên. Nhưng trong khoảng thời gian này Kỳ tổng phát ra áp suất thấp cùng khí lạnh, nghiêm nhiên có thể đem người đông lạnh.

“Lần này nhưng không giống nhau,” lâm lôi nhỏ giọng nói, “Mấy ngày hôm trước, Kỳ tổng không biết vì cái gì đem nhãn hiệu đại sứ khởi động ngày chậm lại, cái kia Đường tiểu thư bởi vậy còn đã tới công ty một chuyến, hai người thấy xong mặt sau, Kỳ tổng sắc mặt liền rất không tốt, còn đi tranh cục cảnh sát, hình như là chỉ ra và xác nhận lúc trước kia khởi tai nạn xe cô gây chuyện chạy trốn tài xế, cũng không biết vì cái gì khoảng thời gian trước không chỉ ra và xác nhận.....”

Chỉ ra và xác nhận gây chuyện chạy trốn tài xế?

Trì Niên ngẩng người, theo sau phản ứng lại đây, là bởi vì hắn gặp được Đường tiểu thư sau, bị kích thích, nhớ tới kia khởi tai nạn xe cô ngọn nguồn sao? Liên quan cũng nhớ tới gây chuyện chiếc xe đặc thù?

Cho nên, hắn thật sự chỉ ở gặp phải nàng thời điểm, cái gì cũng chưa nhớ tới?

Bởi vì không quan trọng.

“Cho nên, người nhất định phải cẩn thận.....” Lâm lôi còn đang nói, lại đột nhiên nhận thấy được cái gì, quay đầu nhìn về phía cửa, rồi sau đó sững sờ, bay nhanh lộ ra một mặt cười: “Kỳ tổng sớm.”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, xoay người sang chỗ khác.

Kỳ Thâm đứng ở cửa, ánh mắt thanh lãnh mà nhìn bên này, thẳng tây trang bọc thon dài dáng người, trước sau như một cao quý lãnh diễm.

Trì Niên nghĩ nghĩ, cũng nửa híp mắt nở nụ cười, giống không có việc gì nhân nhi giống nhau học lâm lôi chào hỏi: “Kỳ tổng sớm.”

Kỳ Thâm nhìn nàng, mười ngày không có thấy, nàng gương mặt giống như so mười ngày trước gầy một ít, môi hạ má lúm đồng tiền nhạt nhẽo chút, nhưng khí sắc cũng không tệ lắm.

Nàng ngữ khí cũng thực bình thường, ngay cả tươi cười đều cùng thường lui tới không sai biệt lắm, nhưng chính là xem đến hắn trong lòng bức bối, thật giống như..... Khoảng thời gian trước gần mười ngày không gặp mặt, đối nàng không có nửa điểm ảnh hưởng giống nhau.

Nhưng mà hắn trong đầu lại mặc danh vang lên nàng trước kia nói “Kỳ Thâm, sớm a” thanh âm.

Mà không phải câu này “Kỳ tổng sớm”.

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, nhân nhạt mà “Ân” một tiếng, nhìn về phía một bên trước đài: “Một ly cà phê đen.”

Nói xong ánh mắt bay nhanh mà cố tình mà triều Trì Niên nhìn lướt qua, tựa hồ ở xem kỹ nàng phản ứng.

Trì Niên như cũ cười khanh khách mà đứng ở tại chỗ, không có động, chỉ là ánh mắt hơi hơi rũ, chỉ đương không nhìn thấy hắn.

Chu Bái Bì, không thích nàng còn muốn cho nàng đi đưa rau quả nước sao?

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn, xoay người trực tiếp thượng 24 lầu.

“Kỳ quái, Kỳ tổng như thế nào đột nhiên muốn cà phê.” Trước đài nhỏ giọng nói thầm, khoảng thời gian trước lại không muốn quá đồ uống, nghĩ nghĩ, trước đài nhìn về phía Trì Niên, “Trì tổng trợ, vẫn là người đi đưa sao?”

Trì Niên nhìn về phía trước đài, lắc đầu cười tủm tỉm nói: “Không được.”

Nói xong triều văn phòng đi đến, lưu lại lâm lõi cùng trước đài hai mặt nhìn nhau.

Trên lầu.

Kỳ Thâm nhìn trước mắt bày ra chính tề văn kiện, lại nửa ngày không có muốn lật xem ý tứ, ngón tay nhẹ nhàng băng quơ mà gõ mặt bàn, ánh mắt có chút ngơ ngẩn.

Không biết bao lâu, văn phòng môn bị người nhẹ nhàng mà gõ hạ.

Kỳ Thâm đột nhiên phục hồi tinh thần lại: “Tiến.”

Trước đài bưng cà phê đen đi đến, đón nhận Kỳ Thâm lạnh băng tầm mắt khi, cà phê run run, may mà không có sái ra tới.

“Kỳ tổng, ngài cà phê.”

Kỳ Thâm ánh mắt âm trầm mà nhìn chằm chằm cà phê, từ từ phun ra một hơi, kiệt lực ẩn nhẫn cuối cùng không có thể nhịn xuống: “Trì Niên đâu?”

Trước đài: “Trì tổng trợ nói, nàng muốn làm quen một chút khoảng thời gian trước công tác.”

“Làm nàng tới gặp ta.”

“Hảo.” Trước đài vội ứng, xoay người bước nhanh rời đi.

Trì Niên một chút cũng không ngoài ý muốn Kỳ Thâm muốn gặp nàng, đột nhiên nghĩ phép mười ngày, điện thoại không tiếp công tác tin tức cũng không trở về, lão bản phạm là không phải coi tiền như rác tuyệt không sẽ mặc kệ nàng.

Kỳ Thâm hiển nhiên không phải coi tiền như rác.

Làm đủ chuẩn bị tâm lý, Trì Niên ngẩng đầu ưỡn ngực mà lên lầu, gõ gõ tổng tài cửa văn phòng.

Bên trong an tĩnh trong chốc lát, mới truyền đến Kỳ Thâm thanh âm: “Tiến.”

Trước sau như một lãnh đạm.

Trì Niên méo miệng, đẩy cửa ra đi vào, cười tủm tỉm hỏi: “Kỳ tổng, ngài tìm ta?”

Khách sáo ngữ khí, không có nửa điểm khác thường.

Kỳ Thâm ngưng mi, ngẩng đầu nhìn nàng.

Lại là như vậy biểu tình, cùng vừa mới ở dưới lầu khi giống nhau như đúc.

Rõ ràng không có lại không lớn không nhỏ, cũng thực khách khí kêu hấn “Kỳ tổng”, nhưng chính là dáng vẻ này, làm người nhìn bức bối bị đè nén, lại cố tình lại chọn không ra bất luận cái gì sai tới.

“Kỳ tổng?” Trì Niên thấy hấn không nói lời nào, lại kêu một lần.

Kỳ Thâm lấy lại tinh thần, từ một bên văn kiện rút ra một trương giấy, cầm ở trong tay, lại ý vị khó hiểu mà nhìn nàng một cái: “Chơi đến khá tốt?”

Trì Niên không rõ nguyên do, thành thành thật thật gật gật đầu, cười: “Khá tốt.”

Kỳ Thâm tức ngạch, sắc mặt đen hắc, đem trong tay trang giấy đẩy đến nàng trước mặt.

Trì Niên nhìn thoáng qua, là nàng điều hưu xin thư, chỉ là nhân sự bộ không có cái chọc, Kỳ Thâm cũng không có ký tên.

Kỳ Thâm: “Trì trợ lý, không rên một tiếng liền ly cương mười ngày, trên đường không trở về công ty tin tức, nếu đối công ty tạo thành tổn thất.....”

“Tám ngày.” Trì Niên yên lặng mà đánh gãy hấn.

“Cái gì?”

Trì Niên ngẩng đầu, hắc bạch phân minh đôi mắt thản nhiên mà nhìn nàng: “Kia mười ngày bao gồm một cái thứ bảy cuối tuần, cho nên, tính tám ngày, hơn nữa, nghỉ ngơi trước, ta có cấp trần trợ lý phát gấp đãi xử lý công tác nội dung cùng có thể trì hoãn tiến hành công tác an bài.”

Kỳ Thâm trầm mặc một lát, mày nhăn đến càng khẩn: “Năm ngày trở lên kỳ nghỉ, yêu cầu trước tiên xin nghỉ, nếu không ần bỏ bê công việc xử lý.”

“Vậy ần bỏ bê công việc xử lý tốt,” Trì Niên nhẹ giọng nói, trong lòng có điểm sắp. Nhận thấy được văn phòng trầm mặc sau, nàng ngẩng đầu đối Kỳ Thâm cười cười, môi hạ má lúm đồng tiền như ẩn như hiện, lại nói, “Công ty điều lệ chế độ ta đã sớm bối qua.”

Lúc trước, vẫn là nàng nhìn hấn cùng Tổng Lăng cấp sơ mới thành lập lập nhân sự bộ cùng pháp vụ bộ một khối chế định, nàng là sớm nhất nhìn đến điều lệ chế độ mấy người kia chi nhất.

Kỳ Thâm ánh mắt co chặt hạ, kiệt lực áp lực mạc danh mà cảm xúc.

Lúc trước bởi vì bị khấu tiền thưởng cần mẫn, liền cùng hấn náo loạn lâu như vậy tiểu tính tình, còn dẫm hấn một chân, hiện tại thể nhưng cười nói “Liền ần bỏ bê công việc xử lý tốt”.

Kia cổ phiến muộn cảm giác lại tới nữa, một hồi lâu Kỳ Thâm mới mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn: “Cho nên, người biết còn vô cớ bỏ bê công việc?”

Trì Niên nhú nhú mày, có chút không tán đồng: “Ta viết nguyên nhân.”

Kỳ Thâm rũ mắt quét mắt điều hưu xin thư thượng lý do, cười nhạt một tiếng hỏi lại: “Truy tình?”

Không phải, là thất tình.

Nhưng Trì Niên vẫn là phá lệ nghiêm túc gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Trì Niên.” Kỳ Thâm mặt mày có chút không vui, thanh âm ép tới cực thấp, ngữ điệu nặng nề, như là dung túng tới rồi biên giới rốt cuộc nghiêm túc lên, “Không có phê chuẩn bỏ bê công việc tám ngày, người biết hậu quả sao?”

Trì Niên chớp chớp mắt, đem trái tim nhúc nhích mỗi cảm giác đè ép đi xuống, rồi sau đó nở nụ cười, đôi mắt cong thành trăng non: “Ta biết a.”

Kỳ Thâm giật mình, nhìn nàng cười, ngực giống bị đè ép một khối nặng trĩu cự thạch.

Nàng đương nhiên biết.

Thân là hắc trợ lý, nàng đem chính mình công tác đều hoàn thành thực hảo, như thế nào sẽ không biết.

Chính là, nhìn nàng giờ phút này bằng phẳng cười, càng thêm hoảng hốt ngược lại là hắc.

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, cúi đầu lại không thấy nàng: “Tháng này toàn cần khấu trừ, đi ra ngoài đem khoảng thời gian trước công tác tiến độ bổ trở về.”

Trì Niên ngẩn người, nghe xong lâm lời nói, nàng đã làm tốt bị Kỳ Thâm lời nói lạnh nhạt phê bình, thậm chí càng nghiêm trọng hậu quả chuẩn bị, không nghĩ tới Kỳ Thâm dễ nói chuyện như vậy, chỉ là khấu toàn cần.

Hắn chẳng lẽ thật là coi tiền như rác?

“Tưởng lưu lại?” Kỳ Thâm ngẩng đầu nhìn về phía nàng, ánh mắt tối nghĩa khó hiểu, mang theo vài phần mạc danh cảm xúc.

Trì Niên vừa nghe, dùng sức mà lắc đầu, xoay người bước chân nhẹ nhàng mà hướng ra ngoài đi, phẳng phất một giây đều không nghĩ nhiều dãi.

Kỳ Thâm sắc mặt đột nhiên âm trầm, nhìn chằm chằm Trì Niên đóng lại văn phòng môn, trước kia còn tìm lý do dãi ở chỗ này, hiện giờ nơi này là có hồng thủy mãnh thú sao?

Hồi lâu hắn cầm lấy một bên lạnh thấu cả phê đen giữa đầu uống một hơi cạn sạch.

Trong lòng phiến muộn lại không có áp xuống đi nửa điểm, ngược lại hậu tri hậu giác mà nhớ tới, chính mình đã quên hỏi nàng cùng nghiêm gia cái gì quan hệ, còn có câu kia “Chia tay đi” rốt cuộc sao lại thế này.

Mà như vậy phiền muộn cảm xúc, vẫn luôn liên tục đến buổi tối tan tầm.

Trong công ty người đều đi được không sai biệt lắm, Kỳ Thâm mới xử lý tốt văn kiện, lại không có lập tức rời đi, chỉ là mệt mỏi ngưỡng dựa vào ghế dựa, một mình trầm tĩnh hồi lâu, thói quen mà lấy ra di động nhìn thoáng qua.

Không có tin tức, thực an tĩnh.

Cũng không có ai làm chuyện gì đều phải chụp bức ảnh cho hắn xem, hơn nữa chính mình mang theo tiểu cảm xúc nói, tách ra mãi nhà ở tịch liêu.

Ngược lại là bằng hữu vòng lại có động tĩnh.

Kỳ Thâm đồn hạ, cuối cùng vẫn là điếm đi vào.

Trì Niên ở nửa giờ trước đã phát một trương ảnh chụp, cảnh quan trên tường, to như vậy khung ảnh lồng kính phiếu một trương a4 giấy lớn nhỏ ký tên.

Cũng xứng văn: Truy tinh thành công, cảm ơn hạ tổng! [gia]

Kỳ Thâm nhìn cái kia so hai cái kéo tay tiểu nhân biểu tình bao, cau mày, phảng phất thấy được Trì Niên ở chính mình trước mặt điều vô dương oai mà nói: Xem đi, ta liền nói là vì thần tượng mới xin nghỉ!

Thật là vì nàng trong miệng thần tượng? Ký tên lạc khoản vì dụ trách người kia?

Nhưng Kỳ Thâm nhớ rõ phía trước lật xem hai người lịch sử trò chuyện khi, nàng từng chia quá hắn một trương ảnh chụp, cũng là cái này cảnh quan tường, trên tường treo chính là một bức trò chơi ghép hình họa, họa thượng là một cái phim hoạt họa người, nàng còn đối hắn đã phát câu cái gì “Có thời gian giới thiệu các người nhận thức nha!”

Kỳ Thâm vừa định tìm kiếm một chút này tin tức, theo sau mới phản ứng lại đây, tin tức đều ở cái kia bị đâm toái màn hình cũ di động.

Kỳ Thâm phiền lòng ý táo mà nghiêng đầu, cởi bỏ trên cùng cúc áo, mặt vô biểu tình mà nhìn màn hình di động.

Quả nhiên là kẻ lừa đảo, căn bản không giới thiệu hắn cùng kia bức họa nhận thức liền đem họa thay đổi.

Hồi lâu hắn “Bang” một tiếng đưa điện thoại di động ném tới trên bàn, đi vào trong văn phòng mặt nghỉ ngơi gian.

Bên trong có cung người lâm thời nghỉ ngơi giường lớn cùng đơn giản tập thể hình khí giới cùng với đồ dùng tẩy rửa.

Trừ cái này ra, còn có một cái quây rượu.

Kỳ Thâm lấy ra một lọ rượu cùng một cái chén rượu, lạnh băng xúc cảm làm hắn miễn cưỡng thoải mái chút.

Hắn tùy ý đảo mẫn rượu, tính cả bình rượu một khối cầm đi đến cửa sổ sát đất trước, nhìn bên ngoài cao ốc building cùng ngũ quang thập sắc đèn nê ông, một ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Rượu vang đỏ hoạt nhập yết hầu, mang đến một chút lạnh lẽo cùng hơi sấp, lại đem kia cổ bức bội áp xuống đi một ít, Kỳ Thâm lại đổ mấy chén uống lên đi xuống.

Tổng Lăng tiến vào thời điểm, ngửi được văn phòng mùi rượu khi còn ngẩn người.

Kỳ Thâm trừ bỏ xã giao ngoại, cũng không mê rượu.

Dùng hắn nói, hắn thích dùng tuyệt đối lý trí thao tác toàn cục cảm giác, mà còn chỉ biết tê mỗi người thần kinh.

Lúc này xem hắn một ly một ly mà uống, Tổng Lăng tức khắc cảm thấy mới lạ: “Có phiền lòng sự?”

Kỳ Thâm bóng dáng cứng đờ, giây tiếp theo nháy mắt thanh tỉnh, đem cuối cùng một chút rượu vang đỏ ngã vào ly trung, bình rượu đặt ở trên bàn trà: “Không có.”

“Tắm tã,” Tổng Lăng lắc đầu, rõ ràng không tin, “Ao nhỏ năm đã trở lại?”

Kỳ Thâm uống một ngụm rượu, không có lên tiếng.

“Ao nhỏ năm gần nhất cùng người sinh khí?” Tổng Lăng lại hỏi.

Kỳ Thâm nhin không được nhú mày: “Người cùng nàng thực thân cận sao?”

Cả ngày “Ao nhỏ năm ao nhỏ năm” kêu.

Tổng Lăng khó hiểu: “Ta cùng ao nhỏ năm tốt xấu cũng bốn năm giao tình, lại nói, ao nhỏ năm vẫn là ta chiêu tiến vào đâu.”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà liếc hắn liếc mắt một cái.

Tổng Lăng phía sau lưng chợt lạnh: “Hảo đi, trì gia cô nương,” nói hắn liên tục xua tay, giây tiếp theo lại nghĩ đến cái gì, “Bất quá, tiểu..... Trì gia cô nương truy người bốn năm, người nói quên liền đã quên.”

“Nhân gia sinh người khí cũng về tình cảm có thể tha thứ đi?”

Kỳ Thâm cầm chén rượu tay căng thẳng, Tổng Lăng nói ở trong đầu qua một lần sau, ánh mắt cũng đi theo trầm vài phần: “Người nói, nàng đuổi theo ta bốn năm?”

“Đúng vậy,” Tổng Lăng gật đầu, rồi sau đó không thể tưởng tượng mà nhìn về phía hắn, “Người sẽ không liên cái này đều đã quên đi?”

Kỳ Thâm nhấp môi, cau mày: “Nàng không cùng ta nói rồi.”

Hắn mơ hồ có thể nhìn ra nàng tâm tư, chính là nàng cũng không nói “Thích”, chỉ nói “Hai người là nam nữ bằng hữu” loại này nói chuyện không đâu nói, mặt

khác cũng tổng ái thật giả trộn lẫn nửa mà nói, hấn cũng coi như nàng tính cách vốn dĩ chính là như vậy, khiêu thoát lại kiêu căng.

Tổng Lăng biểu tình dần dần nghiêm túc, nhìn hấn, một hồi lâu mới chậm rãi nói: “Bốn năm trước, ao nhỏ năm mới vừa vào chức nửa năm nhiều đi, ta hỏi nàng có phải hay không thích người, lúc ấy người liền đứng ở nàng phía sau, nàng thực thản nhiên gật gật đầu thừa nhận.”

“Kia lúc sau, nàng đi theo bên cạnh người bốn năm, từ Sang Tư khó nhất giai đoạn đến bây giờ.....”

Nói nói, Tổng Lăng cũng trầm mặc xuống dưới.

Hấn trước kia vẫn luôn cho rằng, Trì Niên đối Kỳ Thâm có lẽ chỉ là tiểu nữ sinh nhất thời thích cùng sùng bái mà thôi, rốt cuộc Kỳ Thâm gương mặt này là thật sự hoàn mỹ, hơn nữa giờ tay nhắc chân cũng mười phần nhận người.

Huống hồ Trì Niên đối mặt Kỳ Thâm lãnh đạm cùng hồ hững, nàng cũng cũng không thương tâm, ngược lại vẫn luôn cười tủm tỉm.

Ai có thể như vậy thản nhiên mà đối diện người trong lòng lạnh nhạt đâu?

Nhưng cho tới bây giờ hấn mới phát hiện, nguyên lai, Trì Niên đã kiên trì bốn năm.

“A thâm,” Tổng Lăng vỗ vỗ Kỳ Thâm bả vai, “Người không thích ao nhỏ năm, liền đi cho nàng cái lời chắc chắn đi, tiểu cô nương cũng không dễ dàng.”

Kỳ Thâm ngửa đầu đem chén rượu còn sót lại rượu uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó đột nhiên nhớ tới cái gì: “Ta cùng Trì Niên phía trước là cái gì quan hệ?”

Tổng Lăng khó hiểu: “Trên dưới cấp?”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày: “Đã không có?”

Tổng Lăng: “Còn có cái gì?”

Lại là ở nói dối?

Kỳ Thâm nhấp chặt môi mỏng, trong lòng có chút nặng nề, đem chén rượu đặt ở trên bàn trà, cầm lấy trên sô pha tây trang áo khoác hướng ra ngoài đi đến.

Đích xác, nên hảo hảo hỏi rõ ràng hai người quan hệ.

Cấp trong khoảng thời gian này hấn bực bội, cặp hai người cắt không đứt, gỡ càng rối hơn cảm tình, một cái chấm dứt.

Chapter 18

Ghế lô thực an tĩnh.

Trì Niên nghe thấy Kỳ Thâm nói, trong lòng có chút khó chịu.

Cái gì “Khá tốt”? Như thế nào liền “Khá tốt”?

Liền tính là hấn hiện tại xác định bọn họ không phải nam nữ bằng hữu, cũng không cần phải nói như vậy may mắn nói đi?

Nhưng nàng không tư cách nghi ngờ cho nàng phát tiền lương kim chủ ba ba, chỉ dám ở trong lòng chửi thầm, uống lên khẩu trước mặt trà, đem kia cổ cuộn cuộn cảm xúc áp xuống đi mới tiếp tục nói: “Kỳ tổng, ngài còn có việc sao?”

Ngài.

Kỳ Thâm bị nàng càng ngày càng lễ phép xưng hô kêu đến trong lòng một ngạnh, càng thêm phiền loạn.

Này còn không phải là hấn muốn đáp án sao?

Hấn không thích văn phòng tình yêu, không thích Trì Niên như vậy loại hình, chỉ là sợ bị thương nàng tâm mà thôi.

Hiện giờ đối phương chính miệng thừa nhận hai người không có gì quá mức thân mật quan hệ, kia hấn cũng liền không cần lưng đeo cái gì tâm lý gánh nặng.

Chính là, trái tim lại giống bị đè ép một cục đá lớn, liền hô hấp đều cảm thấy phá lệ gian nan.

Trì Niên thấy hấn không nói lời nào, mở to hai mắt nhẹ giọng gọi hấn: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm rút cuộc nhìn về phía nàng.

Trì Niên nửa híp mắt cười: “Không có việc gì nói, ta đi về trước công tác.....”

Nàng lời nói cũng không có nói xong, Kỳ Thâm di động đột nhiên vang lên.

Kỳ Thâm ngẩn ra hạ, lấy ra di động, Trần Dương điện thoại.

Hấn nhìn mắt Trì Niên, nàng đối hấn nghiêng đầu cười cười, Kỳ Thâm nhúu nhúu mày, chuyển được: “Uy?”

Đối phương không biết nói gì đó, Kỳ Thâm lên tiếng: “Ta hiện tại qua đi.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm nhìn về phía Trì Niên, người sau lập tức tỏ vẻ lý giải, cũng gật gật đầu: “Ngài đi trước vội đi, ta không quan hệ.”

Kỳ Thâm mím môi, trong mắt dâng lên một tia giận tái đi, ngữ khí cũng lãnh đạm xuống dưới: “Àn.”

Nói xong xoay người rời đi.

Trì Niên dãi ở ghế lô, nghe biến mất ở cửa tiếng bước chân, một hồi lâu khóe miệng đập xuống dưới, cười cũng dần dần biến mất.

“Ta không quan hệ a.” Nàng lại thấp thấp mà lặp lại một lần, nhìn trước mắt trà.

Đỉnh tốt đỉnh cấp đại hồng bào, không uống bạch không uống.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, ngửa đầu đem trước mặt trà uống một hơi cạn sạch, lại cho chính mình đổ một ly, chỉ là uống đến có điểm cấp, nàng không cần thận bị sặc một ngụm, nước mắt ở hốc mắt xoay quanh.

Trì Niên đem chén trà buông, nhin không được mếu máo.

Cái gì phá trà, khổ nàng nước mắt đều thiếu chút nữa chảy ra.

.....

Kỳ Thâm trở lại công ty, trực tiếp cưới chuyên thang thượng 24 lầu.

Trần Dương đã ở cửa chờ, nghe thấy cửa thang máy khai thanh âm vội đón qua đi, lại ở nhìn thấy Kỳ Thâm lạnh băng thần sắc khi đón hạ.

Không phải nói Kỳ tổng cùng trì tổng trợ đi ra ngoài? Như thế nào sắc mặt khó coi như vậy?

“Phát sinh chuyện gì?” Kỳ Thâm lãnh đạm hỏi.

Trần Dương đột nhiên hoàn hồn, vội nói: “Kỳ tổng, ngài phía trước tai nạn xe cộ sự tình không biết như thế nào đột nhiên lại bị truyền thông đưa tin, hình như là có truyền thông thác quan hệ phỏng vấn tới rồi bệnh viện phương diện, đều ở truyền ngài đảm bị thương đầu óc.....”

Nói đến này, Trần Dương dừng một chút, không dám đem nghe đồn nguyên nói ra tới, “Nói ngài gần nhất chỉ tiếp thu báo giấy thăm hỏi không công khai lộ diện liên có phương diện này nguyên nhân, còn nói Sang Tư gần nhất đều là Tổng tổng một người ở kiệt lực lo liệu, tin tức truyền thật sự quảng, mấy đại hợp tác thương đều tới thăm tình huống, tân cơ cuộc họp báo cũng đã chịu lan đến.”

Kỳ Thâm một lời chưa phát, chỉ là tiếp nhận Trần Dương đưa qua cứng nhắc, tùy ý lật xem vài tờ tin tức, đẩy ra văn phòng môn đi vào: “Nhà ai truyền thông trước truyền?”

“Năm kinh thời báo.”

Kỳ Thâm nhìn năm kinh thời báo phía chính phủ tài khoản tuyên bố tin tức, tin tức lên men thời gian đoãn, theo lý thuyết không có khả năng truyền đến như vậy quảng, chỉ có thể thuyết minh Sang Tư tân cơ tuyên bố sắp tới, có “Hữu thương” ở sau lưng quạt gió thêm củi.

Kỳ Thâm đại não bay nhanh mà phân tích, ánh mắt lại không tự chủ được dừng ở cái kia “Năm” thượng.

“Chúng ta là trên dưới cấp, sư huynh muội, thuần khiết cách mạng hữu nghị a!”

Trì Niên vừa mới nói đột nhiên lại ở bên tai vang lên.

Kỳ Thâm sắc mặt đột nhiên rét lạnh xuống dưới, quanh thân khí tràng cũng nháy mắt ngưng kết, đem cứng nhắc đưa cho Trần Dương, tiếng nói mang theo giận chó đánh mèo lạnh băng: “Liên hệ báo xã người phụ trách xóa bỏ tin tức,

cấp nhà này truyền thông cuộc họp báo thư mời thu về, về sau sở hữu hợp tác cũng đều hủy bỏ.”

“A?” Trần Dương có chút kinh ngạc.

“Đi làm.....” Kỳ Thâm còn muốn nói lời nói, hờ khếp văn phòng môn bị người tượng trưng tính mà gõ hai hạ.

Tổng Lăng cũng là thấy tin tức mới lại đây, lúc này lười nhác mà dựa vào chỗ đó: “Như vậy vô đoán? Đây nhưng không giống người phong cách hành sự.”

Trần Dương đồng dạng nhận đồng mà nhìn về phía Kỳ Thâm.

Không nói đến năm kinh thời báo cũng coi như là tương đối có ảnh hưởng lực thương báo, riêng là Kỳ tổng, trước nay đều là lý trí mà tìm ra vấn đề, nhưng mà nhất tâm kiên huyết mà giải quyết, giống hôm nay như vậy thô bạo thả không hề lý trí xử lý phương thức, hẳn còn chưa bao giờ có gặp qua.

Kỳ Thâm cũng thấy chính mình không thích hợp, đem ánh mắt từ thời báo tên thượng dời đi.

Một hồi lâu mới một mỗi xoa xoa giữa mày: “Trên mạng tin tức giao cho xã giao bộ xử lý,” hẳn dừng một chút, nhìn về phía Tổng Lăng, “Cấp trong nghề thông cái tin, Tổng tổng mới từ Berlin trở về, cấp Tổng tổng làm cái hoan nghênh yến, ta sẽ tham dự.”

Trần Dương ánh mắt sáng lên, xã giao bộ tới giải quyết dư luận, Kỳ tổng tham dự hoan nghênh yến không thể nghi ngờ là cho hợp tác phương ăn thuốc an thần.

“Ta đây liền cùng trì tổng trợ thương lượng.”

“Trở về.” Kỳ Thâm nhúu mày gọi lại hẳn.

Trần Dương nghi hoặc.

Kỳ Thâm lại trầm mặc xuống dưới, không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt đổi đổi, một hồi lâu thanh âm trầm trầm: “..... Không có việc gì, người đi đi.”

Trần Dương tuy rằng khó hiểu, lại vẫn là xoay người cùng Tổng Lăng chào hỏi rời đi.

Tổng Lăng nhún nhún vai, đóng lại văn phòng môn: “Người cùng ao nhỏ năm đi ra ngoài?”

Nghe thấy Trì Niên tên, Kỳ Thâm càng bức bối, ngồi vào bàn làm việc sau, không để ý đến.

“Cùng ao nhỏ năm nói đến không thoải mái?” Tổng Lăng ngồi ở sô pha sườn thượng đánh giá hẳn.

Kỳ Thâm nghe vậy, giữa mày nhăn đến càng khẩn, gắng đầu lạnh lùng mà liếc hẳn: “Người hôm nay như thế nào nhiều như vậy lời nói?”

Tổng Lăng nhún nhún vai: “Phàm là người vừa mới lý trí điểm nì, ta cũng không nhiều như vậy lời nói.”

Kỳ Thâm an tĩnh vài giây, một mỗi triều sau tới sát, hồi lâu mới mở miệng: “Về sau đừng lấy Trì Niên trêu chọc.”

Tổng Lăng nhướng mày: “Àn?”

Kỳ Thâm nghĩ đến Trì Niên chính miệng phủ nhận hai người quan hệ, sắc mặt tối sầm, không lại xem hắn: “Nàng một cái nữ hài, người cũng không biết xấu hổ.”

Tổng Lăng: “.....”

.....

Trì Niên ở tiệm cơm cafe lại đãi nửa giờ mới hồi công ty.

Trải qua nước trà gian vừa vặn thấy lâm lồi một bên phao nước chanh, một bên chờ máy fax văn kiện.

Thấy Trì Niên, lâm lồi đối nàng nháy mắt vài cái ý bảo hạ.

Trì Niên khó hiểu, mới vừa trở lại chính mình văn phòng, lâm lồi cũng vào được, trong tay một ly nước chanh một ly thuần tịnh thủy, nàng đem thuần tịnh thủy đưa cho Trì Niên.

Trì Niên nhìn nhìn nàng trong tay nước chanh.

“Nước chanh mĩ bạch dưỡng nhan, người lại không cần,” lâm lồi dựa vào nàng bàn làm việc, nhìn nàng này trương trắng nõn khuôn mặt nhỏ, rồi sau đó thân bí hề hề mà tiến đến nàng trước mặt, “Người cùng Kỳ tổng đi ra ngoài?”

Trì Niên không rõ nguyên do gật gật đầu: “Như thế nào?”

Lâm lồi nhỏ giọng hỏi: “Nói thế nào, các người tiến triển đến tình trạng gì?”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Cái gì tiến triển đến nào một bước?”

“Thiếu tới,” lâm lồi bốn cợt mà cười cười, “Vừa mới tiểu Lý đi dưới lầu tiếp khách hộ, thấy người cùng Kỳ tổng một khối vào tiệm cơm cafe, kia chính là công tác thời gian cũng không nói việc tư Kỳ tổng a, đi làm thời gian ước người đi nhà ăn.....”

“Đình,” Trì Niên bắt đắc dĩ mà đánh gãy nàng, miễn nhãn chân thành, “Ta cùng Kỳ tổng là thuần khiết trên dưới cấp quan hệ.”

Lúc này đây hoang mang ngược lại là lâm lồi: “Vậy các người đi ra ngoài.....”

Trì Niên lời lẽ chính nghĩa mà nói dối: “Nói công sự.”

“Hảo đi,” lâm lồi trong mắt bát quái quang mang yếu đi rất nhiều, dư quang thoáng nhìn nàng trên bàn lịch ngày, thấy thứ bảy ngày dùng hồng nét bút vòng tròn, phụ chú “Sâm người” hai chữ, liền thuận miệng hỏi, “Người thứ bảy còn muốn tặng ca a?”

Trì Niên khó hiểu: “À không.”

Rồi sau đó theo lâm lôi tầm mắt xem qua đi, mới chú ý tới lịch ngày.

Nàng thân là Kỳ Thâm trợ lý, mặc dù có di động bản ghi nhớ cùng máy tính sao lưu, nhưng vì tránh cho di động không điện chờ các loại tình huống, vẫn là thói quen ở lịch ngày thượng dùng bút đơn giản mà ký lục một chút cùng ngày nhiệm vụ, như vậy mỗi ngày ngẩng đầu là có thể thấy muốn vội sự tình.

Thứ bảy là bị nàng thói quen mà họa thượng.

“Đó là hẹn hò?” Lâm lôi trong mắt quang mang từ từ sáng lên.

Trì Niên mặc mặc, hàm hồ mà ứng: “Liền..... Cùng người ăn một bữa cơm.”

“Kỳ tổng?”

“Đương nhiên không phải.”

“Thân cận?”

Trì Niên: “..... Ta muốn công tác, làm chủ quản, thật sự.”

Lâm lôi vẻ mặt “Ta hiểu” biểu tình, nghĩ nghĩ đem trong tay nước chanh thả xuống dưới: “Mĩ bạch dương nhan.”

Trì Niên: “.....”

Lâm lôi cười cười, nhìn nhìn thời gian, đánh giá khách hàng bên kia hẳn là đem văn kiện truyền tới, chào hỏi xoay người rời đi, mở ra văn phòng môn khi lại bị kinh ngạc nhảy dựng, rồi sau đó mới lòng còn sợ hãi mà nhìn ngoài cửa người: “Trần trợ lý tới tìm trì tổng trợ?”

Trần Dương vội vàng gạt đầu, nhìn về phía Trì Niên: “Trì tổng trợ, có chuyện cùng người thương lượng một chút.”

Trì Niên cũng không nghĩ tới, truyền thông sẽ như vậy vô khổng bất nhập, liền Sang Tư kiệt lực áp xuống đi về Kỳ Thâm mất trí nhớ tin tức cũng đào ra một vài.

Nhưng tổ chức cái hoan nghênh yến thật là cái hảo phương pháp.

Trước kia Sang Tư cũng không phải không có tổ chức quá, Trì Niên đem dự định yến thỉnh sự giao cho Trần Dương, chính mình tăng ca làm phân thư mời, cấp hợp tác thương, mấy nhà truyền thông lớn cùng Vân Thành kêu nổi danh gia tộc công ty phía chính phủ hòm thư đã phát qua đi, dù sao cũng là lâm thời nẩy lòng tham hoan nghênh yến, không cần quá mức chính thức, có chút quen thuộc người nàng liền trực tiếp WeChat đã phát.

Vội xong này đó, đã buổi tối 9 giờ.

Ngoài cửa sổ đại lâu nội đều đèn sáng quang, nơi xa là ngũ quang thập sắc đèn nê ông.

Trì Niên xoa xoa đôi mắt, thả lỏng hạ thu hồi tầm mắt, lại ở nhìn thấy đi theo nhân viên chỗ chỗ trống khi, có chút ngây người.

Kỳ Thâm hôm nay hẳn là sinh khí đi?

Như vậy nàng lại cùng hắn cùng nhau xã giao, hai người đều sẽ không được tự nhiên.

Hơn nữa, cũng không thích hợp.

Tuy rằng trong lòng nói cho chính mình, từ bỏ thích Kỳ Thâm sẽ không ảnh hưởng chính mình công tác, chính là thật sự tới rồi này một bước, mới phát hiện là không có khả năng, hẳn nhất cử nhất động, vẫn là rất dễ dàng mà tác động nàng cảm xúc.

Nếu còn nói như vậy, có lẽ về sau.....

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, mím môi, liền thượng Trần Dương tên, gửi đi đi ra ngoài.

24 tầng.

Trong văn phòng không có lượng đèn, to như vậy không gian, chỉ có máy tính ánh huỳnh quang cùng ngoài cửa sổ ánh đèn sáng lên.

Trên máy tính biểu hiện gấp đãi xử lý văn kiện, Kỳ Thâm vài lần cường đánh lên tinh thần xem, trong đầu lại luôn là khó có thể khắc chế mà nhớ lại ban ngày sự tình.

Trên dưới cấp, sư huynh muội, thuần khiết cách mạng hữu nghị.

Trước hai cái miễn cưỡng đều đối, cuối cùng một cái, nàng liền hắn miệng đều thân quá, tính cái gì thuần khiết? Nàng chính mình chính miệng thừa nhận truy quá hắn, lại là cái gì hữu nghị?

Kỳ Thâm phun ra một hơi, hồi lâu triều sau dựa vào lưng ghế, cau mày, tùy ý chính mình đắm chìm ở trong bóng tối.

Không biết bao lâu, trên bàn di động vang lên một tiếng, màn hình cũng sáng lên.

Kỳ Thâm nhìn lướt qua, lại ở nhìn thấy biểu hiện tên khi sửng sốt, thậm chí không chờ phản ứng lại đây, đã đưa điện thoại di động cầm lại đây, click mở.

—— Trì Niên phát tới ngày mai hoan nghênh yến tương quan công việc.

Kỳ Thâm rử rử mắt, tùy ý mà nhìn văn kiện, lại ở nhìn thấy cuối cùng đi theo nhân viên khi ngồi dậy, mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm “Trần Dương” hai chữ.

Này tính cái gì?

Liền cùng hắn xã giao đều không muốn? Đây là nàng đối đãi chính mình truy quá người thái độ sao? Đối đãi người đáng ghét nàng cũng không như vậy tránh còn không kịp đi?

Lúc sau đầu, nàng chẳng lẽ còn muốn quản lý trợ vị trí cũng nhường ra tới?

Kỳ Thâm nắm chặt di động, hồi lâu đứng lên hướng ra ngoài đi đến.

Trì Niên đã không ở văn phòng.

Kỳ Thâm nhìn bên trong đen nhánh một mảnh, sắc mặt âm u, xoay người triều thang máy đi đến, lại ở nhìn thấy cách đó không xa công nhân cửa thang máy khẩu bóng người khi bước chân dừng lại.

Trì Niên an tĩnh mà đứng ở chỗ đó, màu trắng chiffon áo sơmi cùng màu xanh đen váy dài bao vây lấy mảnh khảnh vòng eo, cao trát viên đầu kiêu lên đỉnh đầu, thân ảnh có chút cô đơn dẽ mê, cúi đầu làm người thấy không rõ thần sắc.

Cùng bình thường nàng thực không giống nhau.

Kỳ Thâm đi lên trước, đứng ở bên người nàng.

Trì Niên theo bản năng mà nhìn về phía bên cạnh, thấy rõ Kỳ Thâm khi ánh mắt lập loè hạ, thực mau lại tối sầm đi xuống, nàng dừng một chút, híp mắt cười cười: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm ừ một tiếng.

Trì Niên lại không nói chuyện, hành lang phá lệ an tĩnh.

Kỳ Thâm cau mày, nhìn thang máy một tầng tầng trên mặt đất tối: “Ngày mai tiệc tối, người đi.”

“A?” Trì Niên nghi hoặc, “Nhưng.....”

“Không có chính là,” thang máy tối rồi, Kỳ Thâm dẫn đầu đi vào đi, vừa đi vừa nói chuyện, “Trì Niên, ta có thể công tư phân minh.”

Hắn xoay người, thật sâu mà nhìn nàng: “Hy vọng người cũng có thể.”

Trì Niên đứng ở thang máy ngoại trừng mắt hắn, hắn quả nhiên đối nàng vẫn là như vậy lãnh đạm!

Còn nói cái gì công tư phân minh? Hắn trang bị thêm nhãn hiệu đại sứ thời điểm như thế nào không nghĩ công tư phân minh?

Cửa thang máy đợi trong chốc lát, bắt đầu tự động đóng lại.

Trì Niên lý cũng không lý.

Nhưng giây tiếp theo, thang máy lại từ từ mở ra.

Kỳ Thâm ấn mở cửa kiện, mặt vô biểu tình mà nhìn nàng.

Trì Niên nhìn nhìn một bên một cái khác thang máy mới từ lầu 19 đi xuống, một khác bên còn lại là Kỳ Thâm chuyên thang, hừ lạnh một tiếng đi vào đi, trực tiếp đứng cách Kỳ Thâm xa nhất góc, quay đầu đi không nói một lời.

Kỳ Thâm xuyên thấu qua thang máy gương nhìn nàng hành động, sắc mặt đen hắc.

Chỉ là thang máy không gian liên lớn như vậy, Trì Niên vẫn là có thể gửi được trên người hần ẩn ẩn lạnh lẽo tuyền hương.

Thang máy một tầng tầng mà hàng, một tiếng WeChat nhắc nhở âm đánh vỡ yên tĩnh.

Trì Niên lấy ra di động nhìn thoáng qua, là nghiêm gia.

Vân Thành nghiêm gia cũng coi như là danh môn, tiệc tối tự nhiên muốn mời.

Nghiêm gia đúng là hồi phục nàng phía trước phát thư mời, bất đồng với những người khác một câu việc công xử theo phép công “Hảo”, nghiêm gia cho nàng đã phát một cái “ok” biểu tình: hảo a.

Trì Niên chớp chớp mắt cười một tiếng, hồi phục một cái miêu mẽ ngoan ngoan gật đầu biểu tình bao.

Hồi xong nàng lơ đãng mà ngẩng đầu, vừa vặn đối thượng trong gương Kỳ Thâm ánh mắt.

Hần đang nhìn nàng, biểu tình âm trầm đến dọa người.

Chapter 19

Trì Niên gặp phải Kỳ Thâm tầm mắt, khoe môi cười còn không có biến mất, trái tim run rẩy, bay nhanh mà quay đầu đi.

Giây tiếp theo rồi lại cảm thấy chính mình lại không có làm sai sự, chợt dạ cái gì, dứt khoát quay đầu trừng mắt nhìn liếc mắt một cái thang máy trong gương nam nhân, lại lần nữa dời đi ánh mắt.

Kỳ Thâm mày nhíu chặt, khí tràng lạnh hơn.

Gương thực trơn bóng, rõ ràng mà ảnh ngược ra vừa mới hình ảnh, tuy rằng hần thấy không rõ di động của nàng giao diện, khá vậy có thể mơ hồ thấy nàng cười nhạt gửi đi một tấm hình cấp đối phương.

Tựa như nàng phía trước chia hần như vậy.

Nhưng hiện tại, hai người nói chuyện phiếm giao diện trừ bỏ công sự không còn có mặt khác, nàng là tìm được những người khác đi phát những cái đó “Việc nhỏ” sao?

Không lâu trước đây mới thừa nhận “Truy hần bốn năm” người, nhanh như vậy liền thay đổi mục tiêu?

Cửa thang máy “Đỉnh” một tiếng mở ra, Kỳ Thâm quét mắt như cũ đứng ở thang máy góc vẫn không nhúc nhích Trì Niên, rũ mắt liềm mắt đi ra ngoài, thần sắc quạnh quẽ.

Trì Niên ở hần phía sau nhả lại cái mũi, yên lặng mà theo đi ra ngoài.

Đêm hè sóng nhiệt dừng lại đây, Trì Niên nhin không được ghen hai giây khí, rồi sau đó mới thật dài phun ra hơi thở.

So với liệt đông, mùa hè loại này tùy thời ở vào lòng hấp xúc cảm mới càng làm cho người gian nan!

Kỳ Thâm bước chân ngừng ở công ty cửa, thon dài bóng dáng ở đèn đuốc sáng trưng Sang Tư đại lâu trước có vẻ có chút cô đơn.

Trì Niên sững sốt vài giây, phục hồi tinh thần lại vội cúi đầu nhìn đi động, nàng không có lái xe, kêu xe taxi vừa vặn lái qua đây, ngừng ở đại lâu trước.

Trì Niên mím môi, nhìn chăm chăm Kỳ Thâm bóng dáng, ngừng ở chỗ nào không hảo ngừng ở cửa loại này nhất định phải đi qua chi lộ.

Cuối cùng nàng vẫn là cọ tới cọ lui mà đi ra phía trước, không tình nguyện mà muộn thanh chào hỏi: “Kỳ tổng tái kiến.”

Nói xong trực tiếp đi mau vài bước thượng xe taxi, bị điều hòa phong vây quanh, mới thoải mái dễ chịu mà than thở một tiếng.

Kỳ Thâm như cũ nhàn nhạt mà đứng ở công ty cửa, liếc mắt xe taxi, thẳng đến xe ảnh biến mất không thấy, lưu loát mà xoay người.

Có tăng ca công nhân vừa vặn từ bên trong đi ra, thần sắc kinh ngạc, lập tức lại trở nên cung kính: “Kỳ tổng, ngài cũng mới tan tâm?”

Kỳ Thâm lãnh đạm mà “Ân” một tiếng, trực tiếp đi hướng chuyên thang.

Công nhân nghi hoặc mà nhìn hẩn, không phải tan tâm, như thế nào lại lên rồi?

Bất quá vẫn là tan tâm quan trọng! Lắc đầu, công nhân bước nhanh rời đi.

.....

Trì Niên về đến nhà, tắm rửa xong biên xoa tóc biên từ phòng tắm ra tới, mới phát hiện nghiêm gia lại hồi phục nàng, chỉ là một câu nửa nói giỡn gần nhất thực sinh động a .

Trì Niên nhìn câu nói kia có chút xuất thần, thẳng đến ngọn tóc bọt nước tích ở trên màn hình đi động, nàng mới đột nhiên phản ứng lại đây.

Cũng không trách nghiêm gia sẽ nói lời này.

Bốn năm trước, Trì Niên mới vừa vào chức Sang Tư không lâu, khi đó Kỳ Thâm vẫn phòng còn rất đơn giản.

Có một ngày buổi tối tăng ca, nàng đi tìm Kỳ Thâm khi, liền thấy hẩn đứng ở phía trước cửa sổ, bóng dáng tiêu điều lại cô đơn, tựa như hôm nay ở Sang Tư cửa như vậy.

Nàng nhìn thật lâu, hẩn cũng không nhận thấy được nàng đã đến.

Từ kia lúc sau, nàng thành thói quen cái gì việc nhỏ đều hướng Kỳ Thâm nơi đó phát, đại khái là không nghĩ lại nhìn thấy đêm đó giống nhau hần. Cứ thế mãi, nàng bằng hữu trong giới ngược lại trống rỗng.

Hiện giờ cố tình mà sửa lại thói quen, nhưng tính tình lại không thay đổi, rất nhiều chuyện liền đều đặt ở bằng hữu vòng, không ít người hi hi ha ha mà cùng nàng trêu ghẹo, ngược lại thực náo nhiệt.

Trì Niên cuối cùng chỉ hồi phục một cái vẻ mặt đáng yêu, không nói thêm nữa cái gì, oa ở trên sô pha, chà lau ngọn tóc bọt nước, ánh mắt theo bản năng mà dừng ở cảnh quan trên tường, lại cường bách chính mình dời đi.

Nàng cùng nghiêm gia nghiêm khắc nói đến, vẫn là Kỳ Thâm giới thiệu đầu.

Hai năm trước, Kỳ Thâm nói thành một bút đại sinh ý.

Bên trong khánh công yến thượng, hần khó được uống đến hơi say, Trì Niên thói quen ở trong bao bị một lọ sữa bò, trở về trên xe liền đưa cho hần.

Kỳ Thâm lúc ấy không có tiếp, chỉ là nhìn mắt sữa bò, lại nhìn mắt nàng, biểu tình gian lãnh đậm tiêu giảm chút, khó được mang theo vài phần thả lỏng: “Người nghĩ muốn cái gì?”

Trì Niên biết hần một đường đi tới có bao nhiêu vất vả, từ lúc ban đầu Kỳ gia bên kia phóng lời nói, cùng Kỳ Thâm hợp tác chính là cùng Kỳ gia đối nghịch, đến bây giờ có được chính mình thương nghiệp bản đồ, hần tuy rằng biểu tình lãnh đạm, nhưng hần là thật cao hứng.

Cho nên, nàng xoay chuyển tròn mắt, quyết định nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, nhìn hần nói: “Muốn cái bạn trai.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, liếc nàng liếc mắt một cái, cười nhạo một tiếng tiếp nhận kia ly sữa bò, lại không lý nàng.

Mà ở ngày thứ ba cùng khách hàng tiệc rượu thượng, Kỳ Thâm đem một cái nho nhã lễ độ thanh niên tài tuấn giới thiệu cho nàng, người kia chính là nghiêm gia.

Kỳ Thâm không nhiều lời một câu, nhưng Trì Niên lại nháy mắt mình bạch hần ý tứ.

Hần đây là phải cho nàng tìm bạn trai đâu!

Trì Niên khí cười, lần đó tiệc rượu sau, liền tiếp mấy ngày không để ý đến hần, gặp mặt cũng chỉ hừ lạnh một tiếng.

Ngược lại là cùng nghiêm gia, ở Trì Niên tỏ vẻ “Xin lỗi, ta còn không nghĩ tìm bạn trai” sau, đối phương lập tức tri kỷ mà tỏ vẻ lý giải, hần tính cách thực hảo, hai người thường xuyên qua lại liền quen thuộc.

Trì Niên cũng biết, nghiêm gia tuy rằng sinh ở thương nghiệp gia tộc, nhưng lại có một viên đường sao sư tâm.

Nàng kia đoạn thời gian vừa vặn sinh Kỳ Thâm khí, đơn giản cùng nghiêm gia học nổi lên sao.

Sau lại chia Kỳ Thâm những cái đó điểm tâm ngọt ảnh chụp, đều là lúc này đánh hạ cơ sở.

Chỉ là không biết vì cái gì, ở nàng còn tưởng tiếp tục học tập thời điểm, nghiêm gia đột nhiên liền vội lên, chỉ ngẫu nhiên WeChat thượng hỏi cái hảo, hai người liên hệ cũng đứt quãng.

Trên bàn trà di động vang lên một tiếng.

Trì Niên cũng đột nhiên phục hồi tinh thần lại, thò lại gần nhìn thoáng qua.

Kỳ Thâm: tiệc tối có vũ hội, ngày mai nhớ rõ lấy lễ phục.

Trì Niên nghĩ hắn nói những lời này lãnh đạm bộ dáng, hừ một tiếng, hỏi phục lại phá lệ có lễ phép: tốt, Kỳ tổng.

Tiệc tối là ở ngày hôm sau buổi tối 7 giờ chính thức bắt đầu.

Thân là Kỳ Thâm trợ lý, tự nhiên không thể quá mức rêu rao.

Trì Niên tuyển bộ màu trắng một chữ vai mạt ngực lễ phục, làm tạo hình sư đơn giản trát cái tóc, đi theo Kỳ Thâm phía sau, tiến vào yến thánh.

Lần này tiệc tối là Kỳ Thâm tai nạn xe cộ sau này thứ công khai lộ diện, quyền uy truyền thông người cùng mời các hợp tác thương cấp gia tộc xí nghiệp người cơ hồ đều tới, mặt ngoài xem là hoan nghênh Tổng Lăng, chúc mừng hắn nói thành Berlin sinh ý, bất quá là muốn nhìn một chút đến tốt cùng.

Trì Niên ngựa quen đường cũ mà đi theo Kỳ Thâm phía sau, nhìn hắn xa cách lại ưu nhã mà cùng những người đó xã giao, thiển chạm vào một chút chén rượu, ngữ điệu tự mang trầm thấp từ tính.

Nàng tắc lợ đãng mà thay đổi hắn sắp sửa thấy đầy chén rượu, hoặc là đúng lúc mà nhắc nhở một chút thời gian, giới thiệu một chút cũng không quen mắt khách hàng.

Trì Niên không thể không thừa nhận, ở làm Kỳ Thâm trợ lý phương diện này, bọn họ vẫn là có ăn ý.

Là nàng quá lòng tham, không thỏa mãn với trên dưới cấp.

“Kỳ tổng, trì tiểu thư.” Quen thuộc thanh âm vang lên.

Kỳ Thâm cầm chén rượu tay không dấu vết mà đón hạ.

Trì Niên cũng có chút kinh ngạc, này đó thương giới hô mưa gọi gió nhân vật xã giao, hiếm khi có chủ động cùng trợ lý chào hỏi, quay đầu đi mới phát hiện là nghiêm gia.

Nàng cũng hí hí mắt trở về một mặt cười, lại dùng ánh mắt ý bảo hạ Kỳ Thâm, tỏ vẻ chính mình không tiện cùng hắn chào hỏi.

Nghiêm gia hiểu rõ mà gật đầu.

Kỳ Thâm nhận thấy được hai người động tác nhỏ, nhú nhú mày tâm, lại rất mau lại bình tĩnh lại: “Nghiêm bá phụ nghiêm bá mẫu có khỏe không?”

Nghiêm gia cười cười: “Cảm ơn Kỳ tổng nhớ mong, đều khá tốt, Kỳ tổng thân thể.....”

Trì Niên nghe đề tài xu gần với nhàm chán, không tự giác mà nhìn phía trước ngây người.

Kỳ Thâm còn ở hàn huyền, lơ đãng mà triều nàng liếc mắt một cái, ánh mắt lạnh xuống dưới.

—— nàng chính trực thẳng mà nhìn chăm chăm nghiêm gia phương hướng, vẫn không nhúc nhích.

“Trì trợ lý,” Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà đem chén rượu đưa tới Trì Niên trước mặt, “Rượu.”

Trì Niên bỗng dừng lấy lại tinh thần, nhìn trước mắt còn thừa nửa ly rượu chén rượu, phồng lên đôi mắt trừng hướng Kỳ Thâm.

Người sau lại không lại xem nàng, đem chén rượu nhét vào nàng trong tay, quay đầu tiếp tục nói chuyện với nhau.

Trì Niên: “.....”

Cuối cùng, nàng quay đầu tìm người hầu thay đổi ly champagne, lại đi vòng vèo trở về thời điểm, chỉ còn Kỳ Thâm một người đứng ở nơi đó.

“Nghiêm gia đâu?” Trì Niên theo bản năng mà triều bốn phía nhìn nhìn.

Kỳ Thâm cúi đầu liếc nàng.

Nghiêm gia, cả tên lẫn họ kêu.

“Các người nhưng thật ra rất thực.” Ý vị khó hiểu mà buông những lời này, Kỳ Thâm triều một bên đi đến.

Trì Niên khó hiểu mà nhìn hẩn bóng dáng, sau một lúc lâu bài trừ một câu: “Không thể hiểu được.”

Xã giao một vòng sau, Kỳ Thâm cùng Tống Lãng muốn cùng mấy cái hợp tác thương trao đổi một ít việc nghi, liền cùng đi lần hai.

Trì Niên rốt cuộc có thể từng một hơi, nhìn mắt cách đó không xa ăn uống linh đình mọi người, nàng chậm rãi lui ly đám người.

“Ném thử, cái này cũng không tệ lắm.” Phía sau không biết khi nào toát ra một người tới.

Trì Niên chấn kinh mà vỗ vỗ chính mình ngực, rồi sau đó mới thấy rõ người tới: “Nghiêm tiên sinh.”

Nghiêm gia trong tay cầm tinh xảo mâm đồ ăn, mặt trên phóng một quả dâu tây mộ tư: “Thử xem?”

Trì Niên cười cười, tiếp nhận mâm đồ ăn ném một ngụm, ngọt mà không nị, dâu tây vị mười phần, nàng thỏa mãn mà cười cười: “Ăn rất ngon.”

Nghiêm gia cũng bật cười, khéo léo mà đứng ở bên người nàng, nhìn phía trước đám người, đột nhiên mở miệng: “Người cùng Kỳ tổng thể nào?”

“Khụ khụ.....” Trì Niên bị sặc một ngụm, ho khan hai tiếng.

Lúc trước cùng nghiêm gia lễ phép bảo trì khoảng cách còn có một nguyên nhân, đó chính là hấn liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng đối Kỳ Thâm tiểu tâm tư.

Chỉ là đáng tiếc, khi đó thật nhiều người đều đã nhìn ra, Kỳ Thâm lại vẫn là phải cho nàng giới thiệu bạn trai.

Nghiêm gia quay đầu nhìn về phía nàng, bắt đắ dĩ mà lắc đầu, đưa cho nàng một trương khăn giấy.

“Cảm ơn.” Trì Niên lau chùi hạ khóe miệng, “Chỉ là người lần sau đừng hỏi như vậy dọa người vấn đề.”

“Không thuận lợi?” Nghiêm gia hơi hơi nâng nâng đuôi lông mày, “Ta còn tưởng rằng các người lập tức phải có kết quả.”

Rốt cuộc, hấn lần đầu tiên thấy Kỳ Thâm ở người khác bằng hữu vòng quanh lại, lúc ấy nhìn đến khi, còn cố ý điểm đi vào xác định một chút có phải hay không hấn bản nhân.

“Chúng ta a,” Trì Niên chớp chớp mắt, trầm mặc trong chốc lát, rồi sau đó gờ lên một mặt cười: “..... Đã không quan hệ.”

Nghiêm gia cũng ngăn người, tựa hồ không nghĩ tới là cái dạng này đáp án.

Năm đó, nàng xem ai đều cười tủm tủm, chỉ có nhìn về phía Kỳ Thâm khi, ánh mắt lấp lánh sáng lên, lượn đến kinh người.

Trì Niên thực mau dời đi đề tài: “Đúng rồi, nhà người người duy trì sự nghiệp của người sao?”

Nghiêm gia rốt cuộc là danh môn, tuy rằng nghiêm gia đứng hàng lão nhị, gia tộc xí nghiệp giao cho huynh trưởng kế thừa, nhưng cũng rất khó tiếp thu hấn đi làm một cái phổ phổ thông thông sao sư.

Nghiêm gia nhẹ lay động đầu cười cười: “Còn ở tranh thủ trung.”

Trì Niên không tiếng động mà thở dài, nhìn thẳng hấn liếc mắt một cái, tức khắc dâng lên một cổ đồng bệnh tương liên cảm giác.

Yến thính dương cầm khúc mềm nhẹ mà biến hóa khúc phong.

Vũ hội thời gian.

Trì Niên nhìn dần dần tụ lại một đôi đôi nam nữ, chớp chớp mắt.

Hiện tại ngấm lại, lúc trước nỗ lực mà luyện giao tế vũ, liền sợ theo không kịp Kỳ Thâm bước chân, nhưng sau lại lại không có thể cùng Kỳ Thâm nhảy qua một lần vũ.

Hắn luôn là vội thật sự, vội vàng nói sinh ý, vội vàng xã giao.

Vội vàng..... Không tiếng động mà cự tuyệt nàng.

Trì Niên thu hồi tầm mắt, không nghĩ lại xem.

Ánh mắt lại nhiều một đôi tay.

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, nghiêm gia cười nhìn nàng: “Chấp vá một chút?”

Trên lầu.

Kỳ Thâm và hợp tác trao đổi xong, còn lại sự tình giao cho Tổng Lăng xử lý.

Mới vừa đi ra phòng họp, liền nghe thấy dưới lầu biến hóa dương cầm khúc.

Kỳ Thâm bước chân dồn hạ, hơi hơi nhíu nhíu mày.

Mặc danh nhớ tới Trì Niên đã từng cho hắn phát thứ nhất tin tức.

—— đêm nay tiệc rượu thượng có phải hay không muốn khiêu vũ? Thiếu cái bạn nhảy [thở dài]

Mà hắn lúc ấy hồi phục cái gì?

Giống như chỉ nhàn nhạt trở về câu: Trần Dương cũng đi.

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, hắn nhớ không dậy nổi kia tràng tiệc rượu Trì Niên có hay không khiêu vũ, chính là trong lòng lại nói không ra phiền loạn.

Kỳ Thâm bước chân bắt giác nhanh chút, thấy triều sân nhảy hội tụ đám người, theo bản năng mà tìm kiếm kia mặt màu trắng thân ảnh.

Rồi sau đó, giây tiếp theo, hắn liền tìm tới rồi.

Trì Niên ăn mặc tuyết trắng tiểu lễ phục đứng ở chỗ đó, nghiêm gia đối nàng vươn tay, làm ra mời vũ động tác, hai người trên người khí tràng mặc danh mà tương tự.

Kỳ Thâm bước chân hơi dồn, tay không tự giác mà nắm chặt, nhìn Trì Niên cười tủm tỉm mà liền phải đem tay bỏ vào nghiêm gia lòng bàn tay, đột nhiên lên tiếng: “Trì trợ lý.”

Trì Niên bị tình hình xảy ra thanh âm hoảng sợ, ngón tay cũng cuộn lại cuộn, xoay người sang chỗ khác.

Kỳ Thâm ăn mặc màu đen tây trang đứng ở hơi ám ánh đèn, mặt vô biểu tình, nhưng như cũ tuần mỹ như trù, giống tình điều tế trác điều khác.

“Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm liếc mắt nghiêm gia, ánh mắt dừng ở Trì Niên trên người, hoãn hoãn mới mở miệng: “Đi lấy hai ly rượu.”

Trì Niên vừa nghe khí cười, nhìn hấn: “Kỳ tổng, hiện tại là vũ hội thời gian, không cần uống rượu.”

Kỳ Thâm mím môi: “Ta tưởng uống.”

Trì Niên nhìn mày tròng mắt hấn: “Vậy ngươi chính mình đi lấy.”

“Ngươi.....” Kỳ Thâm còn muốn nói gì nữa, nhận thấy được nghiêm gia, ngẩng đầu lạnh lùng mà nhìn hấn.

Nghiêm gia ngẩng ra, tiện đà lễ phép mà cười cười, nhìn Trì Niên: “Ta qua bên kia chờ ngươi.”

Nói xong, có lễ mà tránh đi.

Trì Niên nhìn nghiêm gia bóng dáng, trong lòng dâng lên một cỗ ủy khuất, nàng chính là muốn đi giải trí một chút, làm cho chính mình không như vậy dễ dàng nhớ tới quá vãng.

Liên này, Kỳ Thâm còn muốn tới “Mệnh lệnh” nàng.

Hấn là có bao nhiêu xem nàng không vừa mắt!

“Kỳ tổng, có chuyện gì hiện tại có thể nói đi?” Trì Niên ngẩng đầu nhìn hấn, ngữ khí ngạnh bang bang.

Kỳ Thâm nhìn chặt mày, nhìn nàng ửng đỏ đôi mắt, có chút ngây người.

Không thể cùng nghiêm gia khiêu vũ, nàng liền như vậy khổ sở?

Chính là.....

“Ngươi lại không thích hấn, cùng hấn nhảy cái gì vũ.” Kỳ Thâm theo bản năng mà mở miệng, nói xong liền ngáy ngẩn cả người, rồi lại cảm thấy theo lý thường hấn là.

Hấn mặc danh mà hiểu biết, Trì Niên xem nghiêm gia ánh mắt, tuyệt không phải xem thích người ánh mắt.

Trì Niên cũng ngẩn ngơ, nàng không nghĩ tới Kỳ Thâm sẽ nói ra nói như vậy tới.

Nhưng lảng xong lại dâng lên một cỗ bị hấn dễ dàng nhìn thấu tiêu cực hòa khí phần, hấn như vậy chắc chắn mà nói những lời này, còn không phải là cho rằng nàng truy quá hấn bốn năm, nàng thích hấn?

Nghĩ đến đây, Trì Niên thẳng tắp mà ngẩng đầu: “Ngươi không phải muốn nhìn đến chúng ta như vậy sao?”

Kỳ Thâm ánh mắt căng thẳng, huyết Thái Dương ửng ửng làm đau: “Ta khi nào.....”

“Lại nói,” Trì Niên nổi giận đùng đùng mà đánh gãy hấn, “Ngươi còn không thích ta đâu, ngươi quản ta!”

Nói xong hai người đều dừng lại, Trì Niên cũng nhận thấy được trong lời nói của mình tràn đầy hỏa khí, trước mắt người nói như thế nào cũng là chính mình lão bản, nhìn hẩn hắc mặt nhìn chằm chằm chính mình bộ dáng, bất giác có chút chột dạ, thanh âm cũng nhỏ đi nhiều: “Người cho rằng người là ta ba a.....” Lại nói, nàng ba cũng không thể nào quản nàng.

Mếu máo, Trì Niên không nghĩ nói thêm nữa, xoay người triều cách đó không xa nghiêm gia đi đến.

Kỳ Thâm như cũ đứng ở tại chỗ, nôn nóng cùng tâm phiền ý loạn cơ hồ nắm giữ hẩn sở hữu ý thức, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn nghiêm gia dắt tay nàng cùng nhau đi vào sân nhảy.

Có người hầu nâng khay đi qua đi, Kỳ Thâm lấy quá một chén rượu, bực bội mà uống một hớp lớn.

Tổng Lăng xử lý xong hợp tác thương sự, xuống lầu khi thấy chính là đang ở uống rượu Kỳ Thâm, nhượng mảy đi đến hẩn bên người: “Không cao hứng?” Dứt lời theo hẩn tầm mắt xem qua đi.

Trì Niên cùng nghiêm gia đang ở khiêu vũ.

Nam mãnh khảnh ôn hòa, nữ hài kiều tiểu khả nhân.

Tổng Lăng lắc đầu, nhìn kia một đôi bóng người, chặc một tiếng: “A thâm, không thể không nói, người ánh mắt thật không sai.”

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, cau mày: “Cái gì ánh mắt?” Nói xong phản ứng lại đây, nhìn về phía sân nhảy, ánh mắt nắm thật chặt, lại chỉ cười nhạt, “Người nói Trì Niên.....”

“Ta nói nghiêm gia.” Tổng Lăng đánh gãy hẩn.

Kỳ Thâm chuyển mắt liếc hướng hẩn, huyết Thái Dương lại bắt đầu đau đớn.

Tổng Lăng nhún nhún vai, trêu chọc: “Nga, đối, người đã quên.”

“Nghiêm gia, chính là người tự mình cấp ao nhỏ năm dất tuyến a.”

Chapter 20

Yến thính dương cầm khúc thực hòa hoãn, ánh đèn từ từ biến hóa.

Kỳ Thâm nhíu mày nhìn Tổng Lăng, ánh mắt ít có kinh ngạc, tuy rằng thực mau khôi phục bình tĩnh, nhưng hơi hơi buộc chặt nắm chặt chén rượu tay vẫn là tiết lộ hẩn cảm xúc.

Một hồi lâu Kỳ Thâm mới mở miệng, hỏi lại: “Cái gì?”

Tổng Lăng nhượng mảy sao, cẩn thận mà hồi ức một chút: “Đại khái hai năm trước đi, người làm phía dưới người đi tra xét mấy nam nhân tư liệu, ta còn tưởng rằng người đổi tính đâu.....”

Kỳ Thâm thần sắc lạnh lùng, quay đầu đi.

Tổng Lăng cũng không thèm để ý mà cười cười, đồng dạng theo hần tầm mắt nhìn về phía cách đó không xa sân nhảy: “Sau lại ta mới biết được, ngươi là tự cấp ao nhỏ năm tìm bạn trai người được chọn.”

“Không phải ta nói,” Tổng Lăng bốn cột mà đâm một cái hần vai trái, “Kia đoạn thời gian mới vừa nói xong một đơn đại sinh ý, thật vất vả có thể nghỉ ngơi mấy ngày, ngươi thế nhưng còn muốn đích thân chọn.”

Kỳ Thâm lãnh liếc hần liếc mắt một cái, ánh mắt không có nửa điểm độ ẩm.

“Hảo đi,” Tổng Lăng bị hần trừng, rốt cuộc đứng đắn vài phần, “Ngươi còn rất bất bẻ, không phải ngại cái này quá chơi bởi lâu lỏng, chính là cảm thấy cái kia nhị thể tổ, hoặc là quá phong lưu.....”

Hần đương nhiên không phải nói như vậy, nhưng nhìn những cái đó nam nhân tư liệu, trong mắt lãnh đạm lại trào phúng ánh mắt, chính là ý tứ này.

Kỳ Thâm nghe Tổng Lăng nói, thu hồi tầm mắt nhìn về phía hần, huyết Thái Dương thành thịch mà nhảy lên, như là có cái gì muốn tránh thoát ra tới.

Tổng Lăng mặc hần đánh giá, tiếp tục nói: “Nhưng là nghiêm gia cái này nhị thiếu gia liền không giống nhau, hào hoa phong nhã, thành thực ổn trọng, ở nhà đứng hàng lão nhị, không cần thương nghiệp liên hôn, gia tộc đối bạn gái cũng rất khoan dung..... Đây đó vẫn là ta lúc trước tra đầu.”

Hần nói, không quên mời một chút công, “Sau lại, ngươi liền đem nghiêm gia vị này giới thiệu cho ao nhỏ năm.”

Kỳ Thâm sắc mặt khê biến, ở có chút tối tăm yển thính, tuần mỹ ngũ quan không có một tia cảm xúc.

Tuy rằng Tổng Lăng trước nay không cái chính hình, nhưng mười mấy năm giao tình, hần có thể nhìn ra hần không phải ở nói dối.

Phía trước thấy nghiêm gia bình luận Trì Niên bằng hữu vòng, hần còn ở nghi hoặc Trì Niên như thế nào sẽ cùng nghiêm gia nhận thức, thế nhưng là hần giới thiệu?

Nhưng..... Thấy thế nào đều không thể giống hần làm sự tình!

Cho người ta giật dây? Vẫn là cấp Trì Niên dắt?

Kia quá khứ bốn năm, hần rốt cuộc đã trải qua cái gì?

“Bất quá ta vẫn luôn rất kỳ quái,” Tổng Lăng đột nhiên nhớ tới cái gì, vượt cảm suy nghĩ, “Ta nhớ rõ lúc trước ao nhỏ năm bị ngươi tức giận đến không nhẹ, ngược lại cùng nghiêm gia ở chung đến rất vui sướng, thứ bảy ngày còn ước hẹn một khối đi ra ngoài quá, như thế nào sau lại đột nhiên liền chặt đứt liên hệ, còn rất đáng tiếc.....”

Không nói chính là, hấn hoài nghi chuyện này cùng Kỳ Thâm có quan hệ, nhưng tìm không thấy bất luận cái gì chứng cứ, hiện tại qua đi lâu như vậy, Kỳ Thâm lại mất trí nhớ, càng tìm không thấy chứng cứ.

Kỳ Thâm càng nghe biểu tình càng lạnh.

Nói cách khác, Trì Niên cùng nghiêm gia là thật sự nghĩ tới phát triển sao?

Hiện tại kia hai người còn ở nắm tay khiêu vũ.....

Sân nhảy, Trì Niên bởi vì nghĩ chuyện vừa rồi, có chút không ở trạng thái, ở một cái xoay chuyển thời điểm, đột nhiên không đuổi kịp tiết tấu, đụng vào nghiêm gia gót chân, cả người lảo đảo hạ, không chịu khống chế mà vượt mức quy định ngã đi.

Nghiêm gia nhất thời cũng không rảnh lo lễ phép, vội đuổi tay đỡ nàng, nguyên bản hư đỡ nàng eo tay cũng dùng sức lực.

Trì Niên bắt lấy nghiêm gia cánh tay mới rốt cuộc đứng vững, lòng còn sợ hãi mà phun ra một hơi: “Quá hiểm,” nói ngắc đầu đối nghiêm gia cười cười, “Tạ lạp.”

Nghiêm gia cười lắc đầu, thực mau mang theo nàng về tới vũ khúc tiết tấu.

Kỳ Thâm cách mười mấy mét khoảng cách, nhìn một màn này, trong tay rượu vang đỏ hơi hơi lay động hạ.

Dựa vào người khác trong lòng ngực Trì Niên.

Cùng người khác nhìn nhau cười Trì Niên.

Huyệt Thái Dương một trận co chặt đau, Kỳ Thâm nhin không được đuổi tay gắt gao chống thái dương, trong đầu có hình ảnh vội vàng hiện lên ——

Xe ghé sau.

Hơi say hấn tâm tình khó được thoải mái mà hỏi Trì Niên: “Người nghĩ muốn cái gì?”

Trì Niên đôi mắt sáng lấp lánh mà nhìn hấn: “Muốn cái bạn trai.”

Đơn giản văn phòng.

Hấn tùy ý lật xem tư liệu.

Tổng Lăng dựa vào bàn làm việc hỏi hấn: “Người chừng nào thì đối nam nhân cảm thấy hứng thú?”

Xa lạ tiệc rượu.

Trì Niên đi theo hấn bên người, trước mắt đứng nghiêm gia, hấn mặt vô biểu tình mà giới thiệu: “Đây là trì trợ lý,” lại quay đầu đối Trì Niên nói, “Nghiêm gia.”

Tiệc rượu ngoại.

Trì Niên trừng mắt con thỏ giống nhau đỏ rực đôi mắt nhìn hấn: “Người phải cho ta giới thiệu bạn trai?”

“Không thích người cứ việc nói thẳng sao!”

“Kỳ Thâm, ta không bao giờ tưởng lý người!”

“A thâm, a thâm!” Tổng Lăng tràn đầy nôn nóng thanh âm đột nhiên vang lên.

Kỳ Thâm đột nhiên phục hồi tinh thần lại, đại não vô số tạp niệm dần dần tiêu tán, đầu đau muốn nứt ra cảm giác cũng dần dần đậm đi.

Hấn vẫn cứ đứng ở tiệc rượu trung.

Lúc này Kỳ Thâm mới phát hiện, rượu vang đỏ đã sái một nửa, theo mu bàn tay tích đến trên mặt đất.

Chung quanh có người trộm triều bên này nhìn qua, chỉ nhìn thấy nam nhân trắng nõn ngón tay thon dài gian chảy xuôi rượu vang đỏ, mười phần mê mĩ, cao cao tại thượng mặt cũng khó được lộ ra vài phần yếu ớt.

Chỉ là ngại với đối phương thân phận, vội vàng thoảng nhìn lại bay nhanh dời đi tầm mắt.

“Người không sao chứ?” Tổng Lăng lo lắng mà nhìn Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm đốn hạ, rồi sau đó lắc đầu, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hấn chỉ là đột nhiên nhớ tới một chút sự tình.

Tổng Lăng nói được là thật sự.

Khó trách Trì Niên vừa mới còn nói “Người không phải muốn nhìn đến chúng ta như vậy sao”.

Thật là hấn đem nghiêm gia giới thiệu cho Trì Niên nhận thức.

“A thâm?” Tổng Lăng thấy hấn không phản ứng, lại kêu hấn một tiếng.

Kỳ Thâm ừ một tiếng, cau mày triều sân nhảy nhìn thoảng qua, xoay người đi rồi, bóng dáng ở một mảnh phồn hoa bối cảnh có vẻ có chút tiêu điều.

Tổng Lăng kinh ngạc nhìn hấn bóng dáng, nguyên bản xem náo nhiệt ánh mắt cũng cứng lại rồi.

Liên như vậy đi rồi? Không có gì tỏ vẻ?

Tổng Lăng thu hồi ánh mắt, lại nhìn về phía sân nhảy cùng múa một đôi nam nữ, tiếc nuối mà nhún nhún vai.

Một bên ăn mặc màu đỏ váy dài nữ nhân lười nhác mà cười một tiếng, Tổng Lăng quay đầu xem qua đi, nữ nhân tóc quấn đạp bên phải vai, vai trái một cái hoa hồng đen bỏ túi xăm mình.

Đón nhận hấn ánh mắt, nữ nhân nương mảy: “Nhảy một khúc?”

Tổng Lăng tiếc nuối biến mất không thấy, cũng cười: “Hảo a.”

.....

Trì Niên nhảy xong vũ mới biết được Kỳ Thâm đã rời đi, trong lòng không khỏi buồn buồn, rõ ràng là hắn muốn nàng tới, lại muốn nàng chính mình một người rời đi.

Tiệc tối kết thúc khi là buổi tối 10 giờ.

Trì Niên dẫn theo bao bao cùng nghiêm gia một khối nói nói cười cười mà đi ra yến thính.

Nghiêm gia xe ngừng ở cách đó không xa con đường bên, một chiếc vệ tinh bạc Porsche, tài xế đã mở cửa chờ.

“Nơi này xe taxi không nhiều lắm, đưa người?” Nghiêm gia quay đầu nhìn về phía Trì Niên, cười hỏi.

Trì Niên nghĩ đến vừa mới ở tiệc tối thượng cũng uống chút rượu, lập tức cũng không có ngưng ngừng, gật gật đầu: “Hảo a!”

Nói, liền phải đi theo nghiêm gia phía sau triều kia chiếc Porsche đi đến.

Một bên đột nhiên truyền đến hai tiếng tiếng còi, kinh ngạc Trì Niên nhảy dựng.

Nàng cau mày quay đầu lại, màu đen Rolls-Royce ngừng ở Porsche ngoại sườn, ghé sau giáng xuống cửa sổ xe, Kỳ Thâm lập thể lại thâm thúy mặt xuất hiện, lãnh đạm mà nhìn nàng bên này: “Lên xe.”

Trì Niên bị hắn lãnh ngạnh ngữ khí nói được trong lòng phá lệ không cao hứng, mím môi giả cười: “Cũng không xa, liền không phiền toái Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, ánh mắt nặng nề mà nhìn chằm chằm miệng nàng biên cười, một hồi lâu, ngữ khí miễn cưỡng hoàn hoàn: “Trì Niên, nghiêm tiên sinh không tiện đường.”

Trì Niên cứng đờ, cái này lý do chính mình khó có thể phản bác, tổng không thể phiền toái người khác.

Nghiêm gia nhìn về phía Kỳ Thâm, nhận thấy được hắn lạnh băng ánh mắt khi tươi cười cứng đờ, vẫn cứ lễ phép nói: “Đạo cũng không quan hệ.....”

“Nghiêm tiên sinh, nghiêm phụ nghiêm mẫu bên kia hôm nào nhất định tới cửa bái phỏng,” Kỳ Thâm đánh gãy hắn, “Ta cùng trợ lý công tác thượng còn có chút sự yêu cầu công đạo.”

Ngữ khí hơi trầm xuống, nhàn nhạt không có gợn sóng.

Nghiêm gia cứng đờ, quay đầu xin lỗi mà nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên méo miệng, biết hắn cũng khó xử, chỉ phải đối nghiêm gia vẫy vẫy tay nói tái kiến, cộ tới cộ lui trên mặt đất Rolls-Royce ghé sau, chỉ ngồi ở góc, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, không lớn không nhỏ mà hừ một tiếng, vừa vịn làm Kỳ Thâm nghe thấy.

Kỳ Thâm nhăn nhăn mày, liếc nàng liếc mắt một cái: “Như vậy muốn đi chiếc xe kia?”

Trì Niên hướng ra phía ngoài kia chiếc dần dần sử lý Porsche nhìn thoáng qua, nhỏ giọng nói thầm: “Rolls-Royce ngồi phiền, muốn đi ngồi Porsche cũng không được sao?”

Kỳ Thâm tựa hồ bị nàng lời nói khí tới rồi, cau mày không nói một lời, chỉ yên lặng phóng thích áp suất thấp.

Trong xe không khí có chút xấu hổ, Trì Niên nhìn cái mũ, cuối cùng khó có thể chịu đựng loại này quý dị không khí, ho khan một tiếng: “Tổng tổng nói người đã sớm đi rồi.”

Kỳ Thâm ngón tay cứng đờ.

Ngay cả trước tòa tài xế đều xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua.

Vừa mới, Kỳ tổng ở trong xe ngồi ước chừng hơn nửa giờ a, cũng không biết suy nghĩ cái gì, hẳn cũng không dám đại thở dốc.

Kỳ Thâm nhận thấy được cái gì, triều kính chiếu hậu liếc đi.

Tài xế phía sau lưng chợt lạnh, vội thu hồi tầm mắt, thuận tay dâng lên tấm ngăn.

Trì Niên đợi trong chốc lát, Kỳ Thâm trước sau không đáp lại, cũng không vui, dứt khoát triều cửa sổ xe phương hướng tề tề, cách hẳn xa hơn điểm nhĩ, không nghĩ nói nữa.

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng động tác nhỏ, sắc mặt càng thêm khó coi, một hồi lâu mới trầm giọng nói câu: “Về nghiêm gia.....”

Trì Niên ánh mắt ngẩn ra.

Kỳ Thâm mặc mặc tiếp tục nói: “..... Là bởi vì ta?”

Trì Niên lông mi nhẹ nhàng mà run run, bay nhanh mà phủ nhận: “Đương nhiên không phải.”

Kỳ Thâm quay đầu nhìn về phía nàng.

Nàng chính nhấp môi, phía sau trát khởi đầu tóc có chút tản ra, trong đó một sợi rũ ở oánh bạch xương quai xanh trước, thiếu chút thiếu nữ khí, nhiều vài phần dụ sắc.

Kỳ Thâm không dấu vết mà dời đi ánh mắt.

Trì Niên nói xong mới phát hiện chính mình có chút quá kích, rồi lại cảm thấy buồn bực.

Hắn như thế nào như vậy tự luyện? Nhưng càng làm cho nàng khổ sở chính là, hắn tự luyện là đúng.

Trì Niên cố ý quay đầu: “Nghiêm gia người hảo tính cách hảo, lớn lên còn hảo, còn nói phải cho ta làm đồ ngọt đâu, ta đương nhiên tưởng cùng hần nhiều tiếp xúc.”

Kỳ Thâm biểu tình theo nàng lời nói càng ngày càng âm trầm, đến sau lại dứt khoát quay đầu nhìn về phía trước không hề xem nàng.

Vũ hội phía trên đầu cảm giác lại tới nữa, vừa mới hình ảnh không ngừng ở trong đầu hiện lên, hần nhin không được đuổi tay dùng sức nhéo nhéo giữa mày.

Trì Niên ngẩn người, cẩn thận ngẫm lại, chính mình cũng chưa nói cái gì đã kích người nói, nhưng sắc mặt của hần giống như đột nhiên liền trở nên tái nhợt, môi mỏng nhấp chặt, không có huyết sắc.

Cắm đục màu đen tây trang, tái nhợt gương mặt, ửng đỏ hốc mắt, trên người nhàn nhạt rượu hương cùng tuyến hương, có loại ốm yếu mỹ cảm.

Trì Niên có chút ngơ ngẩn, Kỳ Thâm thật sự lớn lên ở nàng thẩm mỹ thượng, giây tiếp theo nàng đột nhiên hoàn hồn.

Xem Kỳ Thâm bộ dáng, duy nhất khả năng, chỉ có thể là tiệc tối thượng uống những cái đó champagne.

Hần uống nhiều quá.

Trì Niên trầm mặc vài giây, niệm ở lần trước chính mình uống say bị hần bồi trở về phân thượng, từ trong bao lấy ra một lọ sữa chua đưa cho hần.

Kỳ Thâm tay định trụ, nhìn trước mắt nãi có chút xuất thần.

Giống như thật lâu trước kia, cũng có người mỗi lần ở hần uống say sau sẽ làm như vậy.

Trì Niên biết, Kỳ Thâm trước kia chỉ uống thuần sữa bò, trước mắt cũng chỉ đương hần không thích, gơ lên một mặt cười: “Công ty dưới lầu mua, ta thích uống.”

Kỳ Thâm chần chờ hạ, mới đem sữa chua nhận lấy, nhìn mắt Trì Niên, vịn ra cái nắp uống một ngụm.

Chua chua ngọt ngọt cảm giác ở khoang miệng dần dần lan tràn mở ra.

Trì Niên thấy thế lại lấy ra một lọ, chính mình uống một ngụm mới chậm rì rì mà nói: “Ngày mai ta sẽ báo cấp tài vụ.”

“Chi trả.”

Kỳ Thâm nguyên bản ninh cái nắp tay một đốn, khí cười: “Người thiếu điểm này nhi tiền?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, nghiêm túc mà nói: “Kỳ tổng, trước kia ta cho người chuẩn bị sữa bò là muốn đuổi theo người.”

“Nhưng người lại không thích ta, ta làm gì còn phải tốn chính mình tiền cho người chuẩn bị sữa bò.”

Vừa mất phu nhân lại thiệt quân.

Kỳ Thâm lúc này đây bị nàng hoàn toàn khí tới rồi, mặt vô biểu tình mà dựa vào lưng ghế.

Trì Niên lại đột nhiên lại nghĩ tới cái gì, hỏi hần: “Đúng rồi Kỳ tổng, người vừa mới nói có công tác yêu cầu công đạo, cái gì công tác?”

Kỳ Thâm bị nàng vô tội ngữ khí nói được trong lòng càng thêm bức bối, không có xem nàng: “Thứ bảy có một hồi digital media sâu tầm, người cùng ta cùng đi.”

Trì Niên “A” một tiếng: “Chính là thứ bảy là nghỉ ngơi ngày.....”

“Tính người năm gấp đôi ban phí.” Kỳ Thâm lại nghĩ đến vừa mới nàng cùng hần mình tính sổ bộ dáng, tức giận mà nói.

Năm lần a.

Trì Niên bị dụ hoặc ba giây đồng hồ, lại vẫn là nhện đau lắc đầu: “Kỳ tổng, người vẫn là kêu Trần Dương đi thôi.”

Kỳ Thâm ngưng mi: “Thứ bảy là tư nhân thời gian.....” Nói một nửa đột nhiên im bặt, hần hít sâu một hơi, “Trần Dương khả năng có việc muốn vội.”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Nhưng ta cũng có việc muốn vội a.”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng: “Chuyện gì?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, tổng không thể nói bởi vì hần không thích nàng, cho nên nàng xúc động dưới đáp ứng rồi thân cận loại này mất mặt sự tình, dứt khoát chỉ cười tủm tỉm mà nói: “Đương nhiên là cá nhân việc tư.”

Kỳ Thâm: “.....”

Xe ở 13 hào chung cư cửa ngừng lại, tài xế đem tấm ngăn giáng xuống: “Kỳ tổng, trì trợ lý, tới rồi.”

Trì Niên mở cửa xe, cười cười: “Kỳ tổng, tái kiến.”

Nói xong đi xuống xe, bước chân nhẹ nhàng mà đi vào chung cư lâu.

Kỳ Thâm nhìn nàng vô tâm không phỉ bóng dáng, hồi lâu mặt vô biểu tình mà thu hồi tầm mắt, dừng ở trong tay sữa chua thượng, lại nghĩ đến nàng vừa mới nói.

Không đuổi theo, cho nên một ly sữa chua đều phải chi trả.

Di động vang lên, Kỳ Thâm nhìn mắt màn hình: “Trần Dương?”

“Kỳ tổng,” Trần Dương báo bị buổi chiều công ty sự tình, lại nói, “Một ít quan trọng văn kiện đã gửi đi đến ngài hòm thư.”

“Ân.” Kỳ Thâm xoa xoa huyết Thái Dương, “Thứ bảy bồi ta đi một chuyến sâm người khách sạn.”

Sưu tầm ở sân người đỉnh tầng trong hoa viên tiến hành.

“Tốt, Kỳ tổng.”

Treo điện thoại, Kỳ Thâm lại liếc mắt chung cư lâu phương hướng: “Đi thôi.”

.....

Trì Niên mới vừa đi tiến thang máy liền thu được Triệu a di tin tức, chỉ có một địa chỉ: thứ bảy buổi chiều 5 giờ, sân người một tầng nhà ăn Trung Quốc khu.

Trì Niên ngẩn người, vừa muốn hỏi phục, Triệu a di điện thoại đã đánh tiền vào.

“Uy.....”

“Hàng năm, thu được tin tức sao?” Không chờ Trì Niên nói xong, Triệu a di liền lớn tiếng dọa người.

Trì Niên bất đắc dĩ mà đối với thang máy nội trong gương chính mình cười khổ một tiếng: “Thu được, Triệu dì.”

“Người bên kia thanh âm như thế nào đứt quãng?” Triệu a di kỳ quái.

“Ta ở thang máy,” Trì Niên mới vừa nói xong, lầu 15 tối rồi, nàng đi ra thang máy, “Hiện tại hảo, Triệu dì.”

“Là, rõ ràng,” Triệu a di cười cười, “Hàng năm, các người dù sao cũng là lần đầu tiên gặp mặt, ở phòng chỉ sợ sẽ xấu hổ, cho nên đối phương liền hẹn trước đại sảnh vị trí.”

Trì Niên: “Ngài an bài liền hảo.”

“Hảo, hảo,” Triệu a di thanh âm nghe tới rất là cao hứng, “Kia Triệu dì liền chờ người tin tức tốt.....”

Treo điện thoại, Trì Niên đi vào chung cư, mở ra đèn sau trực tiếp ngã quỵ ở trên sofa, nhìn trần nhà, lại nghĩ đến Kỳ Thâm ở trên xe hỏi nàng “Chuyện gì” bộ dáng.

Trì Niên đem một sừng thú ôm gối ôm vào trong ngực, rầu rĩ mà tưởng:

Nàng là điên rồi mới có thể đem thân cận chuyện này nói cho hắn.

Chapter 21

Trì Niên tan tâm về đến nhà sau, nhớ tới ban ngày Kỳ Thâm nghi ngờ nàng xin nghỉ lý do sau, cười nhạt hỏi lại nàng “Truy tình” ngữ khí, chỉ cảm thấy trong lòng đổ một hơi, phảng phất hắn ăn định rồi nàng chính là ở nói dối giống nhau.

Cổ tình nàng lúc ấy không có phát huy hảo, chỉ thấp thấp mà trở về cái “Ân”, sau khi trở về, nghĩ như thế nào đều cảm giận khó bình, dứt khoát chụp dũ trạch ký tên y theo mà phát hành bằng hữu vòng.

Nhưng bình tĩnh lại sau, lại cảm thấy chính mình làm như vậy còn không phải là chứng minh rồi chính mình vẫn là để ý Kỳ Thâm nói?

Trì Niên ôm ôm gối dựa vào trên sofa, nhìn phát ra đi bằng hữu vòng, rồi rầm trong chốc lát, tay đặt ở xóa bỏ thượng, vừa muốn đi xuống, di động tiếng chuông vang lên.

Triệu a di điện thoại.

Trì Niên đón hạ, điếm tiếp nghe.

“Hàng năm?” Triệu a di thanh âm lập tức truyền đến, “Phía trước Triệu dì cho người giới thiệu cái kia người trẻ tuổi, hiện tại đã ở Vân Thành, đối phương vừa vặn có thời gian, người không có việc gì nói, không bằng liền thấy một mặt?”

Trì Niên nghĩ đến Triệu a di phía trước nhiệt tâm giới thiệu, không có trực tiếp cự tuyệt: “Triệu dì, ta này chu muốn đi làm.....”

“Không có việc gì, cùng đối phương ước chính là thứ bảy,” Triệu a di cười một tiếng, “Trong chốc lát ta đem thời gian cùng địa chỉ chia người.”

Trì Niên bất đắc dĩ mà thở dài, rầu rĩ mà ứng: “Triệu dì, có thể hay không.....” Quá nhanh.

Cuối cùng hai chữ chưa nói xuất khẩu, nàng dư quang dừng ở đối diện cảnh quan trên tường ký tên chiếu thượng.

Trì Niên dừng một chút, thấp giọng nói: “Hảo.”

Triệu a di cười ra tiếng tới, lại dặn dò nàng một người ở bên ngoài phải hảo hảo chiếu cố chính mình, liền cắt đứt điện thoại, biên quả biên nói: “Ta đây liền cho ta biết cái tiểu tỷ muội.....”

Trì Niên nhìn màn hình về tới phía trước bằng hữu vòng giao diện, cuối cùng không có xóa bỏ.

Dù sao Kỳ Thâm cơ hồ không phát cũng không xem bằng hữu vòng, không thể bởi vì hấn lần trước cho nàng để lại bình luận, liền cam chịu hấn sửa lại phía trước thói quen a.

Người thói quen sao có thể nói sửa liền sửa đâu?

Tựa như nàng, còn luôn là thường thường mà nhìn về phía đối diện cảnh quan tường.

Lại nói.....

Trì Niên hít sâu một hơi, nàng có tiền trình lại không khó coi, mới không cần ở Kỳ Thâm này một cây thảo người ghét trên cây treo cổ đâu!

Di động vang lên một tiếng, Triệu a di phát tới gấp mặt thời gian địa điểm.

Thứ bảy buổi chiều 5 giờ, sâm người nhà ăn.

Rất quen thuộc, Sang Tư nói chuyện hợp tác thường xuyên đặt trước tình cấp khách sạn.

Hôm nay mới thứ hai, thời gian còn sớm đầu.

Trì Niên lại quét mắt nguyên bản trò chơi ghép hình họa vị trí, hừ nhẹ một tiếng, đuổi người trở lại phòng ngủ.

Ngủ.

Có lẽ là bởi vì nghỉ ngơi mười ngày đầu óc đột nhiên biến thành công tác trạng thái có chút mệt nhọc, Trì Niên thực mau lâm vào ngủ say.

Nàng còn làm một giấc mộng.

Trong mộng Kỳ Thâm ôm viết tiền thưởng cần miễn thể bài đứng ở cách đó không xa mặt vô biểu tình mà nhìn nàng, nàng liều mạng mà muốn ra tiếng, làm hấn đem toàn cần lưu lại, hấn lại chỉ cười nhạo một tiếng, xoay người rời đi.

Rồi sau đó Trì Niên đã bị một trận di động tiếng chuông đánh thức, hắc ám phòng ngủ chỉ có một trần mỏng manh đèn tường, đảo khẩu ở tử đầu giường di động ần ần sáng lên ánh sáng.

Trì Niên nỗ lực mở to mở to nhập nhèm hai mắt, mơ mơ màng màng mà cảm lấy di động, xem cũng không xem trực tiếp tiếp khởi, tiếng nói mơ hồ không rõ: “Uy?”

Di động một chỗ khác, Kỳ Thâm nghe Trì Niên thanh âm, cầm di động tay căng thẳng, trái tim giống bị cái gì cào quá giống nhau.

Nàng tiếng nói không có ban ngày lệnh người bức bội khách sáo, ngược lại mang theo vài phần bị đánh thức rời giường khí, mất tiếng thấp mềm.

“Ngủ?” Hấn hỏi lại.

Trì Niên mông lung nghe thấy ống nghe thanh âm, đột nhiên tỉnh táo lại, nhìn thời gian, buổi tối 11 giờ rưỡi.

Nàng nghĩ nghĩ, thanh thanh giọng nói thành thành thật thật hỏi: “Kỳ tổng, đã trễ thế này, có việc sao?”

Kỳ Thâm nhìn không được chau mày, lại là như vậy ngữ khí.

Ban ngày có thể nói là ở công ty, cho nên kêu hấn Kỳ tổng, hiện tại không có những người khác, vẫn là tư nhân thời gian, nàng vẫn là một ngum một cái “Kỳ tổng” kêu.

Trước kia như thế nào không phát hiện nàng như vậy có lẽ phép?

“Trì trợ lý ngủ đến rất sớm,” Kỳ Thâm cố tình mà đáp lại, cảm giác say cuộn cuộn đi lên, hấn dừng dừng, xoa xoa giữa mày mạc danh mà trầm giọng bổ sung một câu, “Ta mới tan tầm.”

“Nga.” Trì Niên ngoan ngoãn mà lên tiếng.

Kỳ Thâm sắc mặt đen hắc: “Người liên không những lời khác?”

Trì Niên an tĩnh trong chốc lát, nghiêm túc mà nói: “Kỳ tổng vất vả.....”

Trò chuyện bỗng chốc bị đối phương cắt đứt, thậm chí không chờ nàng đem nói cho hết lời.

Trì Niên ngẩn người, xuất thần mà nhìn trong tay đã tức bình di động.

Lại đi xã giao đi? Hắn nghĩ rõ ràng mang theo uống rượu sau pháp phòng không chừng.

Hồi lâu Trì Niên đưa điện thoại di động thả trở về, tiếp tục nằm xuống.

Nàng có thể ở hẳn tầng ca khi nói câu “Vất vả”, nhưng hắn kỳ thật liên “Vất vả” cũng chưa đối nàng nói qua a!

Trì Niên rầu rĩ mà chui vào chăn.

Hơn nữa, tay đều phân, hắn hiện tại đã sớm không thân phận muốn nàng an ủi hảo sao?

Dưới lầu.

Màu đen Rolls-Royce ngừng ở 23 hào chung cư cửa.

Tài xế xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn mắt phía sau.

Kỳ Thâm chính chau mày mà ngồi ở chỗ đó, trong tay khăn bắt lấy di động, cà vạt khe buông lỏng, luôn luôn không chút cẩu thả chải lên tới đầu tóc có vài sợi rũ ở phía trước ngực, miễn nhân bực bội.

“Kỳ tổng?” Tài xế yên lặng gọi hắn.

Kỳ Thâm lấy lại tinh thần, rũ mắt giấu đi dư thừa cảm xúc, nhàn nhạt nói: “Về đi.”

Hôm nay đích xác không thích hợp nói sự tình.

.....

Trì Niên đêm nay ngủ rất khá, liên mộng cũng chưa làm, ngày hôm sau rời giường càng là thần thanh khí sảng, tới rồi công ty chủ động cùng lâm lỗi chào hỏi.

Chỉ là Kỳ Thâm sắc mặt rất kém cỏi, mới vừa đi tiến hành chính bộ đại môn, thấy Trì Niên, trầm khuôn mặt liếc nàng liếc mắt một cái sau, mới nhìn về phía trước đài: “Một ly cà phê.”

Trì Niên đón hạ, nghĩ đến tối hôm qua kia thông điện thoại, rõ ràng hắn không thể hiểu được giả tạo nàng mộng đẹp, lại không thể hiểu được mà treo điện thoại, dứt khoát trực tiếp trừng mắt nhìn trở về.

Kỳ Thâm sắc mặt càng đen, lại không xem nàng, xoay người đi hướng một bên chuyên thang.

“Trì tổng trợ,” lâm lâm yên lặng nhìn mắt hai người, “Người cùng Kỳ tổng cãi nhau?”

Trì Niên hừ lạnh một tiếng: “Ta chỗ nào dám.”

Lâm lâm rõ ràng không tin, vẻ mặt hoài nghi mà nhìn nàng, toàn công ty những người khác không dám nàng tin, nhưng Trì Niên, nàng cảm hoài nghi thái độ.

Trì Niên quét mắt đã đi vào chuyên thang bóng người, cửa thang máy đang ở chậm rãi khép lại, đứng ở bên trong người lại đột nhiên ngắc đầu, thẳng tắp đối thượng nàng ánh mắt.

Trì Niên kinh ngạc nhảy dựng, bay nhanh dời đi ánh mắt, giây tiếp theo phản ứng lại đây, tự mình phỉ nhổ mà mếu máo.

Nàng lại không có làm sai sự, chột dạ cái gì?

Dù sao hần cũng sẽ không đối nàng ôn nhu, sớm thói quen.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, cùng lâm lâm chào hỏi liền trở về chính mình văn phòng.

Trên bàn còn tàn lưu thật dày một chồng văn kiện, đều là qua đi mười ngày công tác nội dung.

Trì Niên ai thán một tiếng, cầm lấy văn kiện nhìn mặt trên phức tạp văn tự, lại như thế nào cũng xem không đi vào.

Cái kia chống đỡ nàng mộng tưởng không thấy, trước mắt hết thấy cũng trở nên phức tạp lại buồn tẻ lên, Trì Niên chớp chớp mắt, lần đầu tiên sinh ra mỗi một cảm giác.

Đây là thuộc về Kỳ Thâm thế giới, nhưng Kỳ Thâm thế giới không có nàng.

Kia nàng thế giới đâu?

Trì Niên không biết.

Vốn tưởng rằng một ngày liền như vậy qua đi, Kỳ Thâm không kêu nàng, nàng cũng ở giành giật từng giây mà bỏ phía trước thiếu hạ công tác.

Chỉ là không nghĩ tới, tới rồi buổi chiều, di động tiếng chuông đại tác phẩm.

Trì Niên nhìn trên màn hình “Kỳ Thâm” hai chữ, nhú nhú mày, có chuyện gì bất nội tuyến không phải hảo.

Nghĩ nghĩ, nàng vẫn là thoải mái hào phóng mà chuyển được: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm lời ít mà ý nhiều mà nói: “Xuống lầu.”

Mười lăm phút sau.

Trì Niên ngồi ở Sang Tư phụ cận tiệm cơm cafe tư nhân ghé lô, nhìn đối diện an tĩnh không nói Kỳ Thâm, nội tâm vẫn hòa thượng quá cao sỡ không tới đầu (không hiểu được tình huống).

Thăng đến người phục vụ đi lên một hồ trà, lại lặng yên rời đi, Trì Niên mới cười mở miệng: “Kỳ tổng, người kêu ta tới uống trà?”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, nhìn trước mắt nữ hài, mắt nhân hắc bạch phân minh, gương mặt cũng phá lệ trắng nõn, cổ tình lời nói có thể tức chết người.

Kỳ Thâm rũ mắt, không nói gì, chỉ là cầm lấy hai cái chén trà, song song đặt ở trước mắt, theo thứ tự đảo thượng trà.

Trì Niên ánh mắt không tự giác dừng ở Kỳ Thâm trên tay.

Hắn tay thật xinh đẹp, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, trắng nõn lại sạch sẽ, thực cảnh đẹp ý vui.

Tựa hồ nhận thấy được nàng tầm mắt, Kỳ Thâm ngược mắt thật sâu mà nhìn nàng một cái.

Trì Niên vội vàng dời đi ánh mắt, mơ hồ mà nhìn về phía địa phương khác.

Kỳ Thâm cầm lấy trong đó một ly trà, đưa cho Trì Niên.

Trì Niên hồ nghi mà nhìn chằm chằm hắn, tổng cảm thấy hôm nay Kỳ Thâm quá quỷ dị, một hồi lâu mới duỗi tay đi tiếp trà, lại không nghĩ rằng Kỳ Thâm căn bản không có buông tay tính toán, nàng đầu ngón tay trực tiếp đụng phải hắn mu bàn tay.

Trì Niên vội đem tay rút trở về, đầu ngón tay lại giống như như cũ tàn lưu tê dại.

Kỳ Thâm động tác dừng một chút, thực mau khôi phục như thường.

Trì Niên lại có chút chịu không nổi, trái tim bắt đầu không nghe sai sử. Nàng không như vậy cường đại, có thể dùng mười ngày kỳ nghỉ hoàn toàn đã quên một cái thích 5 năm người.

Nhú nhú mày Trì Niên ho khan một tiếng, dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, lung tung tìm cái đề tài: “Kỳ tổng, nghe nói người nhớ lại tới tai nạn xe cộ chi tiết?”

Kỳ Thâm tạm nghỉ vài giây: “Àn.”

“Khá tốt,” Trì Niên cười khanh khách mà phụ họa gật đầu, “Cái này có thể đem gây chuyện chạy trốn hiềm nghi người bắt được. Là bởi vì tiếp xúc Đường tiểu thư sao?”

Kỳ Thâm nhìn nàng cười, mày nhú chặt: “Trì Niên.”

Trì Niên nhìn hắn phản ứng liền biết chính mình đoán đúng rồi.

Nguyên lai, thật sự chỉ có nàng không quan trọng mà thôi.

Ở trong lòng méo miệng, Trì Niên nhìn hấn chớp chớp mắt: “Kia chúc mừng người nha.”

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn, nhìn trước mắt đem tóc đơn giản trát lên nữ hài, môi hạ má lúm đồng tiền nhợt nhạt, ánh mắt giống che một tầng sương mù.

Kỳ Thâm sưng sốt vài giây, trong ánh mắt dâng lên sâu không thấy đáy cảm xúc, một hồi lâu hấn mới chậm rãi mở miệng: “Trì Niên, Tổng Lăng nói cho ta một ít việc.”

Trì Niên ngẩng ra hạ, theo sau cúi đầu nhìn trước mắt chén trà: “Chuyện gì? Không phải là Tổng tổng chính là cái kia lái xe đâm người.....”

“Hấn nói,” Kỳ Thâm đánh gãy nàng, tiếng nói cũng thấp rất nhiều, “Người đuổi theo ta bốn năm.”

Trì Niên đỡ chén trà tay cương hạ, chén trà mặt nước cũng rất nhỏ mà đọng đưa khỏi một vòng gợn sóng, cũng không thu hút.

Tựa như nàng chỉ với hấn giống nhau.

Không quan trọng, có thể bị tùy ý quên.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, ngẩng đầu nhìn Kỳ Thâm: “Cho nên đâu?”

“Có phải hay không thật sự?” Kỳ Thâm truy vấn.

Trì Niên lúc này đây không có thực mau trả lời, nàng nhìn Kỳ Thâm ánh mắt, đột nhiên hiểu được hấn hôm nay tìm chính mình ý tứ.

Hấn không có nhớ tới nàng truy hấn kia bốn năm, hấn chỉ là nghe Tổng Lăng nói một cái “Chuyện xưa”, có lẽ là cảm thấy thua thiệt nàng đi.

Nghĩ đến đây, Trì Niên nheo nheo mắt nở nụ cười: “Về ta truy người bốn năm có phải hay không thật sự nha.....”

Nàng thanh âm càng nói càng nhẹ, ánh mắt cũng có chút ngơ ngác mà xuất thần, kia bốn năm hồi ức cười ngửa xem hoa mà đi ngang qua, đến sau lại lại một chút mà biến mất với vô hình.

Kỳ Thâm ngóng nhìn nàng, thần sắc bình tĩnh.

Chính hấn cũng không biết muốn nghe đến như thế nào đáp án.

Trì Niên nuốt xuống trong cổ họng cuộn cuộn lên chua xót, kéo kéo khóe môi, nhẹ nhàng mà cười: “Là thật sự.”

Nàng thích trước nay đều là quang minh chính đại.

Kỳ Thâm thần sắc cũng không có ngoài ý muốn, vừa mới châm trà khi, nàng phản ứng sớm đã thuyết minh hết thảy, hấn chỉ là nhú mày nhìn nàng: “Vậy người nói chúng ta quan hệ.....”

“Nam nữ bằng hữu?” Trì Niên cắt đứt hẳn nói, nhìn hẳn đôi mắt, biểu tình phá lệ vô tội, “Người không tin ta, cũng không tin chính người trực giác sao?”

Nói, nàng chống khuỷu tay tiến đến Kỳ Thâm trước mặt, chớp chớp mắt, nhìn hẳn theo bản năng mà đứng dậy, quay mặt đi đi, Trì Niên dừng một chút, rồi sau đó rút về thân mình: “Hảo đi, không lừa được người.”

Kỳ Thâm một lần nữa đem tầm mắt dừng ở trên người nàng: “Có ý tứ gì?”

“Kỳ tổng, người nhìn xem người nha,” Trì Niên đánh giá hẳn, cười tủm tỉm mà nói, “Người gia tài bạc triệu lớn lên lại rất đẹp, dáng người còn tốt như vậy, ta đuổi theo người bốn năm cũng chưa đuổi tới, hiện tại người thật vất vả mất trí nhớ, không nhớ rõ ta, ta liền nghĩ chiếm chiếm người tiện nghi sao.....”

Nàng thanh âm càng ngày càng thấp, từ lúc ban đầu đúng lý hợp tình đến sau lại dần dần chột dạ, thẳng đến cuối cùng Trì Niên quay đầu nhìn ngoài cửa sổ cách đó không xa Sang Tư cao lầu, áp xuống trong cổ họng độn đau cảm giác, nhỏ giọng nói thầm: “Nói không chừng ngày nào đó người liền từ đâu.....”

“Trì Niên!” Kỳ Thâm nghe nàng lớn mật nói, tiếng nói trầm xuống, rồi lại ở nhìn thấy nàng hơi hơi run rẩy lông mi khi hoãn hoãn, “Cho nên, chúng ta.....” Hẳn cảm thấy chính mình yết hầu có chút phát sấp, đốn hạ mới tiếp tục, “Không có gì quan hệ?”

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, nhúu mày phủ nhận: “Đương nhiên không phải.”

Kỳ Thâm sóng mắt giật giật, nhìn về phía nàng.

Trì Niên ngẩn người, nhìn thẳng hẳn đôi mắt, ánh mắt ở hẳn mặt mày thượng lưu hợp với, “Chúng ta quan hệ.....” Nàng ngừng nửa giây, dời đi ánh mắt không hề xem hẳn, rồi sau đó hai mắt nửa cong nở nụ cười, bằng phẳng mà mở miệng, chém đinh chặt sắt:

“Chúng ta là trên dưới cấp, sư huynh muội, thuần khiết cách mạng hữu nghị a!”

Ghế lô nội một trận tĩnh mịch.

Kỳ Thâm nhìn trước mắt nữ hài, vẻ mặt không có bất luận cái gì cảm xúc dao động, chỉ là đồng tử hơi hơi phóng đại chút.

Trì Niên như cũ không có xem hẳn, cúi đầu nhẹ nhàng loạng choạng trước mặt chén trà, nhìn vẩn nước nhộn nhạo mở ra.

Thời gian một phút một giây mà qua đi.

Kỳ Thâm hầu kết trên dưới lẫn lộn hạ, hẳn chậm rãi mở miệng: “..... Khá tốt.”

Chapter 22

Tiếp theo hai ngày, Trì Niên công tác còn tính thuận lợi.

Chỉ trừ bỏ đêm đó mưa sữa chua tiền, nàng đã quên đăng báo cấp tài vụ.

Tối rồi hôm nay nghỉ trưa khi, Trì Niên đang ở cùng lâm lôi nói chuyện phiếm, Kỳ Thâm vừa vặn từ thang máy đi ra, trong tay cầm một phần văn kiện vừa đi vừa nhìn, biểu tình lạnh lùng, chân dài mại đến phá lệ thông dong, phía sau đi theo bước chân vội vàng tài vụ bộ chủ quản.

Chủ quản dẫn đầu thấy được các nàng, xua xua tay chào hỏi: “Trì tổng trợ, lâm chủ quản.”

Kỳ Thâm bước chân tùy theo ngừng lại, ánh mắt từ văn kiện thượng dời đi, quét mắt Trì Niên, theo sau nhàn nhạt hỏi: “Trì tổng trợ một ly sữa chua không béo?”

Lời này vừa nói ra, ở đây mọi người sôi nổi dùng một loại “Công ty muốn xong rồi sao? Tổng tài trợ lý này cũng muốn chi trả” ánh mắt nhìn về phía Trì Niên.

Hắn tuyệt đối là cố ý, trả thù nàng cự tuyệt bồi hấn thứ bảy sáu tám cùng với một ly sữa chua cũng muốn chi trả!

Trì Niên yên lặng mà ở trong lòng đem Kỳ Thâm mắng cái máu chó phun đầu, vừa nhắc cầm: “Báo, như thế nào không báo!”

Kỳ Thâm nhìn nàng phản ứng, cầm dương đến cao cao, đảo giống cái tức giận con thỏ.

Hắn cười nhạt hạ, lạnh lùng thần sắc nhẹ nhàng không ít, đem văn kiện đưa cho chủ quản thẳng lên lầu.

Trì Niên tìm ra sữa bò tiểu phiếu giao cho tài vụ chủ quản, nhìn hắn rời đi, lâm lôi lập tức thối đi lên, mẫn nhãn bát quái: “Người cùng Kỳ tổng nháo mâu thuẫn?”

Trì Niên: “Àn?”

Lâm lôi vẽ mặt “Người không lừa được ta” biểu tình: “Trước kia loại này việc nhỏ nhưng không gặp người báo quá, cả ngày đi theo Kỳ tổng bên người, nhìn thấy Kỳ tổng đôi mắt đều sáng.....”

Trì Niên cãi cọ: “Ta đó là nhiệt tình yêu thương công tác!” Nói xong dùng một chút, ngữ khí hàm hồ chút, “Hơn nữa..... Chính là cảm thấy, vẫn là công tư phân minh hảo.”

“Cũng đúng,” lâm lôi rất là nhận đồng gật gật đầu, “Lại nói người hiện tại cũng muốn khai triển chính mình đệ nhị xuân, tiền phương diện này vẫn là cùng đệ nhất xuân tính rõ ràng điểm tương đối hảo.”

Trì Niên nhú mày: “Cái gì đệ nhị xuân?”

“Người ngày mai không phải đi thân cận? Thật tốt,” lâm lôi đối nàng bốn cợt cười, nghĩ nghĩ lại bổ sung, “Cũng không phải nói Kỳ tổng không tốt, chính là đi, cái này tính cách không thích hợp đương bạn trai.”

Loại này tự mang cao quý lãnh diễm thuộc tính tính cách, chỉ thích hợp xa xem.

Trì Niên mặc mặc, không nói gì.

Đêm đó mới vừa về đến nhà, Trì Niên liền nhận được Hạ Nghi điện thoại.

Một bên ném rớt giày, một bên mở ra điều hòa, thoải mái để chịu mà oa ở trên sofa, Trì Niên chuyển được điện thoại: “Uy?”

“Chuẩn bị thế nào? Cho người chọn quần áo thu được sao? Thích hợp sao?” Điện thoại mới vừa chuyển được, Hạ Nghi vấn đề liên châu pháo đường như tập lại đây.

Trì Niên bắt đầu dĩ: “Hạ hạ, có thể hay không quá coi trọng?”

Từ mới vừa biết được nàng muốn thân cận, Hạ Nghi liền đưa tới một bộ quần áo cùng một đôi tiểu cao cùng, quần áo là một kiện màu đen hình vuông cổ áo nhưng tơ tu thân váy, tuy rằng cũng không khoa trương, nhưng làm người vừa thấy chính là cẩn thận trang điểm quá.

Nàng nguyên bản chỉ tính toán tùy tiện xuyên một bộ hằng ngày xuyên đáp, đem ngày mai thân cận mau chóng ứng phó quá khứ.

“Người biết cái gì!” Hạ Nghi vô tình mà bác bỏ nàng, “Này cũng không phải là một kiện bình thường quần áo, đây là người chiến bào!”

“Ồ tìm được so đại móng heo càng đẹp mắt người phía trước, người muốn tùy thời làm chính mình duy trì ở tốt nhất trạng thái!”

“go! girl!”

Trì Niên: “.....”

Trầm mặc một lát, nàng yên lặng dời đi đề tài: “Nhà người Thẩm đại người mẫu thế nào?”

“Người nói Thẩm ma quý?” Hạ Nghi hỏi lại, tiện đà phản ứng lại đây, “Cái gì nhà ta? Nhà ta lại không phải bãi rác!”

Trì Niên cười cười, quả nhiên nhắc tới đến vị kia Thẩm đại người mẫu, Hạ Nghi liền sẽ phá lệ kích động.

Lại cùng nàng trên chốc vài phút, Hạ Nghi tựa hồ còn muốn chụp một tổ ảnh chụp, hai người liền chặt đứt trò chuyện.

Trì Niên nghiêng người ghé vào trên sofa, hồi lâu phun ra một hơi.

Giống như nàng tương cái thân, người chung quanh đều so nàng còn muốn coi trọng.

Ngày hôm sau là cái trời nắng.

Trì Niên nghĩ nghĩ, rốt cuộc vẫn là mặc vào Hạ Nghi cho nàng chuẩn bị kia bộ tiểu hắc váy cùng giày cao gót, hóa cái trang điểm nhẹ, cuối cùng nhìn mắt kính tử chính mình, ra cửa.

Nàng không bài xích thật sự gặp được có thể làm chính mình vui vẻ người.

Tuy rằng như vậy khả năng tính thực xa vời.

Sâm người khách sạn, Trì Niên cũng không xa lạ, làm khu phố xa hoa khách sạn, Sang Tư không ít khách hàng đều sẽ an bài ở nơi này.

Quen cửa quen ngõ mà tìm được một tầng nhà ăn Trung Quốc khu, tiến vào sau mới phát hiện có lẽ còn không đến ăn cơm thời gian, bên trong ít người đến đáng thương, mà Triệu a di phát tới trên chỗ ngồi, đã có người ngồi ở chỗ đó.

Cũng không tệ lắm, Trì Niên trong lòng thầm nghĩ, nàng thói quen trước thời gian xuất phát, trước mắt càng là trước tiên mười lăm phút đến, không nghĩ tới đối phương so nàng còn muốn sớm.

Người nọ ăn mặc kiện màu trắng áo trên màu đen quần, hơi lớn lên tóc có chút hỗn độn, vài sợi râu ở trước mắt, mặt nghiêng có thể mơ hồ nhìn ra tới thực hoàn mỹ.

Trì Niên đi qua đi: “Xin lỗi, ta tới chậm.....”

Nói đến một nửa đột nhiên im bất, Trì Niên nhìn ngời ở chỗ đó vẫn không nhúc nhích người, nhú nhú mày.

—— hấn ngủ rồi.

Một tay tùy ý mà chống thái dương, hai mắt nhẹ hạp, lông mi rất dài, ở mí mắt rũ xuống lạc một loạt bóng dáng, trước mắt có hắc thanh, thoát nhìn có chút mỗi mệ.

Lại không ngại ngại mặt đẹp, mặt mày là cái loại này thiên trường dương tươi đẹp, thậm chí có cổ suy sút mỹ cảm.

Trì Niên nhìn đối phương, trong lòng mạc danh nhẹ nhàng thở ra.

Ít nhất, này đủ để chứng minh đối phương cũng hoàn toàn không coi trọng trận này thân cận đi.

“Người hảo?” Trì Niên ngồi vào đối diện, thanh âm cũng lớn chút.

Đối phương như cũ không có tỉnh lại dấu hiệu.

Trì Niên nhún nhún vai, từ bỏ tiếp tục đánh thức đối phương, dư quang thoáng nhìn một bên có một quyển tập tranh, cũng chỉ cho là khách sạn cấp khách nhân tổng cổ thời gian dùng tạp chí, thuận tay cầm lại đây.

Lúc ban đầu nàng cũng chỉ là tùy ý mà lật xem, không nghĩ tới nhìn nhìn có chút mê mẩn.

Nói là tập tranh không bằng nói là album, ký lục thế giới các nơi rất tốt phong cảnh cùng phong thổ, những cái đó khó được một ngộ kỳ cảnh, đều bị rõ ràng mà bảo tồn xuống dưới.

Trì Niên từng trang mà phiên, giống về tới năm đó xem giáo sư Chu kia bốn du ký cảm giác.

Ba ba mù mù ở trong phòng ngủ áp lực thanh âm khắc khổ, nàng đem chính mình nhốt ở tiểu phòng ngủ, đắm chìm ở du ký mang cho nàng sơn thủy phong cảnh.

Album cuối cùng, là Vân Thành ngoại vân trên núi biển mây mặt trời mọc chiếu, một sợi quang đâm thủng đám mây, cực có mãnh liệt đường cong cảm.

Chỉ là quay chụp giả tựa hồ tổng không hài lòng, chụp chừng mấy chục trương.

Trì Niên sau này phiên, cơ hồ đều là đồng dạng cảnh sắc.

Ngoài cửa sổ hoàng hôn cuối cùng một bó hoàng hôn biến mất, sắc trời dần dần tối tăm, nhà ăn ánh đèn cũng sáng lên.

Đối diện người giặt giặt, mở bừng mắt.

“Trì tiểu thư còn chưa đi?” Lười nhác thanh âm vang lên.

Trì Niên hậu tri hậu giác mà từ album phục hồi tinh thần lại, ánh mắt còn có chút mê mang, đối thượng đối diện người tắm mắt, nàng đột nhiên phản ứng lại đây, ngồi thẳng thân mình, nghĩ nghĩ, giơ lên một mặt cười: “Người hảo.”

Dụ trạch nhìn trước mắt tiểu cô nương, nhướng mày: “Người hảo,” đồn hạ lại tiếp tục không hề áy náy mà nói, “Mấy ngày nay vẫn luôn ở thức đêm, ngủ rồi.” Nói, ánh mắt dừng ở album thượng.

“Không quan hệ,” Trì Niên lắc đầu, theo hần tầm mắt nhìn qua, dừng ở trong tay album thượng, “A” một tiếng, vội giải thích: “Đây là.....”

“Ta album.” Dụ trạch đánh gãy nàng, cười cười, duỗi tay đem album cầm lại đây, lại chỉ là không chút nào để ý mà ném tới một bên.

Trì Niên nhìn chằm chằm hần động tác, chớp chớp mắt: “Album?”

Dụ trạch nhìn về phía nàng.

“Người?” Trì Niên hỏi lại.

Dụ trạch nhướng mày, gật đầu.

Trì Niên mắt sáng rực lên: “Có người nói quá người quay chụp ảnh chụp rất giống dụ trạch phong cách sao?”

Vô luận là sắc thái nhiệt liệt, cùng quay chụp nhân vật lực đánh vào, đều rất giống.

Dụ trạch nguyên bản hứng thú thiếu thiếu ánh mắt khê nâng, đuôi lông mày nhẹ dương: “Dụ trạch?”

Trì Niên dùng sức gật gật đầu.

“Cái kia nghe đồn là thiên tài nhiếp ảnh gia, ẩn một chút màn trập chính là một trương sách giáo khoa cấp bậc ảnh chụp dụ trạch?” Dụ trạch lại bổ sung.

Trì Niên nhú nhú mày, tổng cảm thấy hần nói những lời này rất kỳ quái, nhưng ngại với tình cảm, như cũ gật đầu.

Dụ trạch ngồi thẳng thân mình, hồi lâu cong cong môi: “Người như thế nào không nghĩ, ta chính là dụ trạch đâu?”

“A?” Trì Niên ngẩn người, ánh mắt dừng ở kia cuốn album thượng, theo sau thành thành thật thật mà nói, “Ta cảm thấy, người nếu là dụ trạch, kia dụ trạch trình độ.....”

Nàng mặc mặc, quyết định ăn ngay nói thật: “Có điểm lui bước.”

Dụ trạch khoe môi cười cứng đờ, nhìn nàng trong chốc lát: “Trì tiểu thư là tới thân cận đi?”

Trì Niên nhớ tới nơi này chính sự, gật gật đầu.

Dụ trạch cười khê: “Trì tiểu thư thân cận không hỏi đối tượng tình huống?”

Trì Niên sững sốt, lúc này mới chú ý tới trừ bỏ đối phương chức nghiệp, chính mình căn bản không biết trước mắt người bất luận cái gì tình huống, Triệu a di có lẽ chỉ đương đã nói với nàng, đồng dạng không có nói cập.

Trì Niên có điểm chột dạ, rốt cuộc chính mình chưa từng nghiêm túc coi trọng quá trận này thân cận, dừng một chút lại cảm thấy chính mình hẳn là nhanh chóng nói rõ ràng: “Thực xin lỗi, ta.....”

“Ta đối cùng trì tiểu thư thân cận không có gì hứng thú.” Nam nhân lười biếng thanh âm lại lần nữa đánh gãy nàng.

Trì Niên im miệng, nhìn hắn, chớp chớp mắt: “Ý của người là?”

Dụ trạch học nàng bộ dáng chớp chớp mắt: “Ta không thích trì tiểu thư,” hắn nói lười nhác mà dựa vào lưng ghế, “Người trong nhà thúc giục đến cấp.”

Trì Niên yên lòng, lý giải gật gật đầu: “Người yên tâm, ta cũng không thích người.”

Dụ trạch sững sốt, nhúu nhúu mày: “Vì cái gì?”

Trì Niên khó hiểu: “Cái gì vì cái gì?”

“Vì cái gì không thích ta?”

Trì Niên nhúu mày: “Ta vì cái gì muốn thích người?”

Dụ trạch cẩn thận mà nghĩ nghĩ: “Cũng đúng.” Nói liền phải đứng lên, liền tiếp bốn ngày ngao đại đêm chụp biển mây mặt trời mọc lại như cũ không chụp đến muốn cảm giác, có thân cận thời gian hắn càng muốn đi ngủ bù, chỉ là mới vừa giật giật, hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên nghi hoặc mà nhìn hắn, như là ở không tiếng động hỏi: Lại làm sao vậy?

Dụ trạch thông thả ung dung mà bổ sung: “Còn phải phiền toái trì tiểu thư, cùng người nhà nói một tiếng, chúng ta thân cận còn tính vui sướng.”

Nếu không, khó bảo toàn sẽ không có lần sau.

Trì Niên nghe ra hẩn ý tứ trong lời nói: “Người cùng người trong nhà nói không được sao?”

Dụ trạch trầm tư một giây đồng hồ, dứt khoát lại ngồi trở về: “Chúng ta đây tiếp tục thân cận đi.”

Trì Niên: “.....”

An tĩnh một lát, nàng lấy ra di động, mở ra camera liền phải chụp ảnh.

Dụ trạch bay nhanh mà triều một bên né tránh: “Người làm cái gì?”

“Lưu cái vui sướng chứng cứ,” Trì Niên nhún nhún vai, “Trở về báo cáo kết quả công tác, chờ thêm đoạn thời gian lại tìm cơ hội nói không thích hợp.”

Dụ trạch minh bạch nàng nói có đạo lý, trầm mặc sau một lúc lâu nói: “Ta không thích bị chụp.”

Trì Niên sững sốt, theo sau mới chậm rãi nhớ lại, Triệu di nói qua, đối phương tuy rằng cùng camera giao tiếp, nhưng không thích bị chụp.

Nghĩ nghĩ, Trì Niên tỏ vẻ lý giải, chỉ lấy quá trên bàn hai ly chanh nước soda, híp mắt cười cười: “Kia chỉ vỗ tay?”

Lúc này đây dụ trạch không nói thêm gì, miễn cưỡng cầm lấy ly nước cùng Trì Niên ly nước đụng tới cùng nhau.

Đỉnh tầng hoa viên.

Kỳ Thâm sưu tầm đã tiếp cận kết thúc.

chữ số là quốc nội số một khoa học kỹ thuật loại digital media, vấn đề vấn đề cũng phần lớn cực có chuyên nghiệp tính.

Người chủ trì vấn đề tới gần đếm ngược, vấn đề dần dần thả lỏng: “Kỳ tiên sinh có thể nói nói, lần này tân cơ cuộc họp báo lượng điểm sao?”

Kỳ Thâm ngồi ở thuần trắng sô pha ghế, tư thái thông dong, chân dài giãn ra, biết truyền thông muốn biết chính là càng vì người nhiệt nghị chip vấn đề, nhưng hẩn chỉ tuyển phía trước vẫn luôn dự nhiệt tiêu điểm: “Độ phân giải đi, tân một thể hệ Sang Tư quay chụp hình thức là căn cứ vào chip ai trí năng phân biệt cảnh tượng, do đó thiết trí tham số cùng điều ưu, càng gần sát người mắt quan cảm.”

Người chủ trì gật gật đầu: “Nghe nói Sang Tư phía trước có tìm quay chụp đoàn đội dùng Sang Tư di động quay chụp tăng lớn ý tưởng?”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà gật đầu: “Đích xác.”

Người chủ trì nhìn mắt tay tap: “Còn thừa cuối cùng một vấn đề,” nói cười, nhìn trước mắt tây trang giày da khó nén lạnh nhạt thanh quý nam nhân, người như vậy, tấn đến Chúa sáng thể thiên vị, “Không chỉ là ta, còn có rất nhiều người cũng rất tò mò Kỳ tiên sinh cảm tình sinh hoạt.”

Kỳ Thâm đồn hạ, trong đầu mạc danh hiện lên một đôi con thỏ giống nhau tròng mắt hấn hồng hồng đôi mắt, sáng lấp lánh.

Hấn hơi hơi rũ mắt, lại ngẩng đầu người cũng bình tĩnh trở lại: “Ta cũng không bài xích một nửa kia xuất hiện, nhưng trước đó, vẫn là xem duyên phận đi.”

Phỏng vấn kết thúc khi, bên ngoài thiên có chút tối sầm.

Trần Dương vội đi lên trước: “Kỳ tổng, phía trước liên hệ quay chụp đoàn đội đã đi vào Vân Thành.”

Kỳ Thâm gật gật đầu, hơi hơi sửa sang lại hạ cổ tay áo, đi vào thang máy.

Tài xế đã đem xe ngừng ở khách sạn cửa, đứng ở mở ra nơi cửa sau chờ đợi.

Kỳ Thâm vừa muốn đi ra phía trước, giây tiếp theo dư quang đột nhiên đã nhận ra cái gì, nghiêng mắt xem qua đi, ánh mắt tùy theo lạnh xuống dưới.

Nhà ăn cửa sổ sát đất bên trong, tông màu ấm ánh đèn hạ, Trì Niên ăn mặc một kiện phương lãnh tiểu hắc váy, lộ ra trắng nõn xương quai xanh mang theo ti cùng ngày thường không giống nhau kiều tiểu, nửa híp mắt cười, khoe môi má lúm đồng tiền nhạt nhẽo mà hiện lên.

Nàng một bàn tay cầm một ly khảm hai quả bạc hà diệp nước chanh, cùng đối diện nam nhân nhẹ nhàng mà chạm cốc, một cái tay khác tắc cầm di động vỗ ảnh chụp.

Giống một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung tiểu tình lữ.

Chapter 23

Trì Niên chụp xong rồi ảnh chụp, hơn nữa dụ trạch WeChat, đem ảnh chụp chia đối phương sau, hai người cùng tính tiền rồi đi nhà ăn.

Nhà ăn cửa, Trì Niên đi bãi đỗ xe, dụ trạch đi đánh xe.

Trì Niên đi xuống bậc thang, cười tủm tỉm mà xua xua tay, như hoàn thành giống nhau nhiệm vụ dường như biểu tình nhẹ nhàng: “Tái kiến.”

Dụ trạch nghĩ đến hôm nay kết quả còn tính không tồi, nhượng mày, hảo tâm tình nói: “Bái.”

Trì Niên vẫn đứng ở tại chỗ, lễ phép mà nhìn theo đối phương rời đi, trong lòng thì tại tính toán vừa mới cũng chưa tới kịp ăn cái gì, buổi tối yếu điểm thượng một chậu tôm hùm đất cùng vui sướng thủy.

Nghĩ đến đây, Trì Niên ánh mắt đều trở nên thần thái phi dương lên.

Kỳ Thâm đứng ở khách sạn cửa hiên trước, nhìn ánh mắt tinh lược Trì Niên, lúc này mới chú ý tới nàng còn xuyên đơn giản tiểu cao cùng, phối hợp màu đen váy dài, lộ ra một đoạn oánh bạch cẳng chân, vừa thấy chính là tử mỹ trang điểm quá.

Bất đồng với phía trước đối mặt nghiêm gia khi tuy rằng cười nhưng lễ phép bộ dáng, lúc này nàng, như là ở sáng lên.

Kỳ Thâm nhin không được nheo nheo mắt, tổng cảm thấy một màn này có điểm chói mắt.

Nguyên lai không rảnh bởi hấn tới sư tư, là bởi vì có hẹn hò.

Còn như vậy sung sướng mà chụp ảnh.

Hiện tại còn cười đến như vậy vui vẻ, lưu luyến mà nhìn theo đối phương, không thấy bóng người đều luyến tiếc quay đầu tới.

Trần Dương nhận thấy được phía trước truyền đến cảm giác áp bách mười phần khí lạnh, có chút hoang mang mà theo Kỳ Thâm tâm mắt xem qua đi, thấy Trì Niên khi có chút kinh ngạc: “Trì tổng trợ?”

Trì Niên mới vừa tìm kiếm ra chìa khóa xe, liền nghe thấy quen thuộc thanh âm, ngẩng đầu xem qua đi, khóe môi cười cũng cứng lại rồi.

Hôm nay Kỳ Thâm, giống như cực kỳ tuần mỹ.

Thẳng màu đen tây trang, tóc cũng không chút cầu thả mà chải lên, mang theo một cổ cao cao tại thượng lạnh lùng cảm dục cùng miêu tả sinh động hoa lệ.

Chỉ là sắc mặt rất khó xem, không biết ai chọc tới hấn.

Nghĩ đến chính mình cự tuyệt hấn sư tư cùng đi yêu cầu sau, ở cùng địa điểm thế nhưng đụng phải, Trì Niên có chút chột dạ, chỉ phải miễn cưỡng cười chào hỏi: “Kỳ tổng, trần trợ lý, các người cũng ở chỗ này a.....”

Kỳ Thâm thấy nàng cười, trong lòng càng khí.

Vừa mới còn cười đến như vậy sung sướng, đối mặt hấn khi liền cười đến như vậy miễn cưỡng.

Liền như vậy không nghĩ nhìn thấy hấn?

Trần Dương thấy Kỳ tổng không nói chuyện, chỉ phải đứng bên người áp suất thấp gật gật đầu: “Sư tư địa điểm liền ở đỉnh tầng hoa viên.....”

Hấn nói chưa nói xong, liền thấy Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt, một lời chưa phát mà xoay người, ánh mắt nặng nề mà lên xe.

Trì Niên khóe môi cười cứng đờ.

Trần Dương bay nhanh mà phản ứng lại đây, đối Trì Niên cười cười: “Trì tổng trợ, đi trước.”

Trì Niên gờ lên cười, gật gật đầu, trong lòng lại nhin không được chửi thề: Cũng không biết ai chọc tới kia tôn thần, chính mình không thoải mái đem khí rơi tại người khác trên người tính cái gì.

Yên lặng mà hừ lạnh một tiếng, Trì Niên điểm thượng tô hùm đất, trực tiếp lái xe về nhà.

Về đến nhà khi, tôm hùm đất cũng đưa đến.

Trì Niên hảo tâm tình mà nghe tôm hùm đất mùi hương, đi vào gia môn, đi động vừa vắn vang lên một tiếng, là Triệu a di tin tức.

Nhìn thoáng qua, quả nhiên là hỡi nàng thân cận tình huống.

Trì Niên cũng không nóng nảy, trước đem tôm hùm đất mở ra, Coca chuẩn bị tốt, lại hạ phần mỳ Ý, lúc này mới chậm rì rì mà mở ra hôm nay chụp ảnh chụp, điểm bóp cò cấp Triệu a di.

Chỉ là gửi đi ảnh chụp khi, mới nhất nói chuyện phiếm bạn tốt bài tự đột nhiên nhảy lên hạ, nàng cũng đã nhanh tay địa điểm đi xuống.

Trì Niên mở to hai mắt, trơ mắt mà nhìn ảnh chụp chia Kỳ Thâm.

Chớp chớp mắt, Trì Niên hô hấp đều ngừng hai giây, vội vàng điểm tiến Kỳ Thâm chân dung, bằng mau tốc độ đem hình ảnh rút về.

Nhìn khung chat người rút về một cái tin tức, Trì Niên dừng một chút, tổng cảm thấy quá mức cổ tình, lại phát lại bổ sung một phần hội nghị văn kiện: Kỳ tổng, đây là ngày hôm qua buổi chiều hội nghị kỷ yếu.

Phát xong nhìn thoáng qua, thực việc công xử theo phép công, không có một tia sơ hở.

Trì Niên vừa lòng gật gật đầu, một lần nữa cấp Triệu a di đem ảnh chụp đã phát qua đi, an tâm mà hưởng thụ chính mình mỹ thực.

Kỳ Thâm kết thúc sơ tâm sau lại đi tranh công ty, cầm phân tài liệu.

Trời đã tối rồi, đèn đường lúc sáng lúc tối mà chiếu tiến xe ghế sau.

Kỳ Thâm hơi hơi giãn ra hai chân, ngưỡng dựa vào ghế dựa, đèn đường chợt lóe chợt mà ánh hắt mặt nghiêng, hiển lộ ra một tia suy sụp tinh thần.

Hồi lâu hắt mặt mỗi nhéo nhéo giữa mày, buổi chiều Trì Niên cùng người hẹn hò hình ảnh lại xuất hiện ra tới.

Không phải nói truy hắt bốn năm? Lúc này mới bao lâu liền có “Tân hoan”?

Thật là..... Vô tâm không phổi!

Di động đột nhiên vang lên một tiếng, Kỳ Thâm ngẩn người, ma xui quỷ khiến mà cầm lên, thấy Trì Niên tên, đầu óc còn không có phản ứng lại đây, đã nhanh tay địa điểm đi vào.

Rồi sau đó, sắc mặt của hắn càng âm trầm.

Một trương nàng cùng nam nhân khác cầm nước chanh ảnh chụp, hai người ly nước đụng chạm, tuy rằng không có tứ chi tiếp xúc, nhưng mạc danh thân mật.

Thực thường thấy tình lữ chụp ảnh góc độ.

Chỉ là không chờ hẩn nhìn kỹ, ảnh chụp thực mau lại triệt trở về, ngay sau đó Trì Niên giấu đầu lòi đuôi mà đã phát phân hội nghị tài liệu, còn ra vẻ không có việc gì mà nói câu công sự.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm cái kia tin tức, hồi lâu lui đi ra ngoài.

Thứ hai.

Sang Tư tân cơ cuộc họp báo chính thức tiến vào đêm ngược giai đoạn.

Kỳ Thâm cuối tuần không có nghỉ ngơi tốt, sáng sớm đến công ty khi biểu tình có chút mệt, kia cổ vô hình trung cự người với ngàn dặm ở ngoài sơ khí lạnh tràn càng đủ.

Lâm lòi đang cùng trước đài cập một cái khác chơi đến tốt đồng sự ở nước trà gian tùy ý trò chuyện thiên, trò chuyện trò chuyện liền cho tới Trì Niên trên người: “Ai, cũng không biết trì tổng trợ thân cận có thuận lợi hay không.....”

Đồng sự đối lâm lòi truyền bá bát quái năng lực thấy nhiều không trách, chỉ trêu chọc: “Trì tổng trợ còn trẻ, lâm chủ quản như vậy quan tâm cũng không thấy truyền thụ một chút kinh nghiệm.”

“Ta nhưng thật ra tưởng,” lâm lòi mở ra vui đùa, “Này không phải phân cứng không giống nhau sao?” Nói chỉ chỉ chính mình mặt.

Đồng sự bất đắc dĩ mà cười cười.

Trước đài đột nhiên chen vào nói: “Ta nếu là thân cận gặp được trì tổng trợ như vậy, ngành bẽ cũng có thể đem chính mình công thành nhang muối.”

Quý dị an tĩnh qua đi, hai người tiện đà nhìn về phía ngữ không kinh người chết không thôi trước đài: “Người thắng.”

Kỳ Thâm tiến vào khi, nghe thấy chính là nói như vậy, xem nhẹ những cái đó lung tung rối loạn nội dung, chỉ còn lại có “Thân cận” hai chữ.

Này so hẹn hò còn quá mức.

Trì Niên thứ bảy là đi thân cận?

Nàng mới bao lớn liền tưởng kết hôn?

Hơn nữa thoát nhìn, thân cận kết quả cũng không tệ lắm.....

“Kỳ tổng!” Nước trà gian đột nhiên trầm mặc, lâm lòi dẫn đầu thấy Kỳ Thâm, vội chào hỏi, những người khác cũng nhanh chóng đuổi kịp.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt đài.

Trước đài phía sau lưng phát lạnh, vội nghiêm trọng hảo.

Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt, lãnh đạm mà nói: “Trong chốc lát trì trợ lý tới, làm nàng đi ta văn phòng.”

“Tốt, Kỳ tổng.”

Thăng đến nhìn Kỳ Thâm thân ảnh biến mất, mọi người mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trước đài yên lặng vỗ vỗ chính mình ngực, tổng cảm thấy vừa mới chính mình phải bị Kỳ tổng đông chết.

Trì Niên tới thời điểm, hành chính bộ đã khôi phục an tĩnh, chỉ có lâm lòỉ đối nàng sử đưa mắt ra hiệu, mới trở về văn phòng.

Vừa thấy chính là muốn hỏi nàng thân cận sự.

Trì Niên bắt đầu dĩ.

Biết được Kỳ Thâm muốn gặp chính mình, Trì Niên nghĩ nghĩ, chính mình không trêu chọc đến hắn, hắn là cũng chính là một ít công sự, vừa vặn phía trước văn kiện còn cần hắn ký tên.

Đang chuẩn bị lên lầu, Kỳ Thâm lại cấp trước đài tới điện thoại, muốn một ly cà phê.

Trì Niên vốn định chờ trước đài một khối đi lên, không nghĩ tới nước trà gian cà phê đậu thấy đầy, còn không có tới kịp bổ sung.

Trước đài đáng thương vô cùng mà đem một ly rau quả nước giao cho Trì Niên: “Trì tổng trợ, làm ơn!”

Nàng là không dám tự mình đem cà phê đổi thành mặt khác, nhưng trì tổng trợ liền không giống nhau.

Trì Niên cuối cùng bắt đầu dĩ, một tay bưng rau quả nước, một tay cầm văn kiện lên lầu, vừa đi vừa nhin không được tưởng, thượng một lần đưa rau quả nước, rõ ràng cũng không xa lắm, nhưng liền cảm giác như là đã lâu phía trước.

Gõ vang văn phòng môn, bên trong thực mau liền lên tiếng.

Trì Niên đẩy cửa ra đi vào, kinh ngạc phát hiện Kỳ Thâm thể nhưng không ở bàn làm việc sau xem văn kiện, ngược lại an tĩnh mà đứng ở cửa sổ sát đất trước, bóng dáng cao dài, đỉnh bật tự phụ, lại lẻ loi, ánh có chút âm trầm mà ngoài cửa sổ thời tiết, có chút suy sụp.

Trì Niên sửng sốt, giống như lúc này mới bỗng nhiên nhận thấy được mất trí nhớ mang cho Kỳ Thâm không chỉ là ký ức thiếu hụt, còn có..... Hắn trên người quanh quần bốn năm trước kia cổ cô tịch.

Qua đi kia bốn năm để lại cho hắn trầm ổn ngược lại trừ khử rất nhiều.

“Kỳ tổng, đây là phía trước phát ngài văn kiện giấy chất bản, yêu cầu ngài ký tên.” Trì Niên đem dư thừa ý tưởng tản ra, liền phải đem rau quả nước cùng văn kiện đặt ở trên bàn trà.

Kỳ Thâm bóng dáng không hề nhúc nhích, chỉ “Ân” một tiếng.

Trì Niên không có để ý, thuận miệng hỏi: “Nghe trước đài nói, ngài tìm ta?”

Kỳ Thâm trầm mặc hai giây: “Nói chuyện thứ bảy buổi tối tin tức.”

Trì Niên trong lòng một hư, tay quơ quơ, không ít rau quả nước chiếu vào trơn bóng trên sàn nhà, màu trắng sạch sẽ mặt đất, màu lục đậm chất lỏng.

Nàng vội ngẩng đầu nhìn lại, may mắn Kỳ Thâm không chú ý tới bên này.

Đem rau quả nước cùng văn kiện buông, Trì Niên vô tội hỏi: “Đêm đó chia ngài văn kiện có cái gì vấn đề sao?”

Kỳ Thâm xoay người lại, lãnh đạm biểu tình ở nhìn thấy rau quả nước khi sững sốt, thực mau khôi phục như thường: “Không phải văn kiện.”

“Rút về chính là cái gì?”

Trì Niên trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, trên mặt như cũ một bộ vô hại biểu tình, chớp chớp mắt: “Chính là đem phía trước không sửa chữa văn kiện sai phát đi qua.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, không có tiếp tục ở cái này đề tài thượng rồi rầm: “Cuối tuần quá đến vui sướng sao?”

Trì Niên không thể tưởng tượng mà nhìn trước mắt nam nhân, hần thể nhưng ở cùng chính mình liêu việc tư?

Một hồi lâu nàng mới gật gật đầu: “Rất vui sướng.”

“Phải không?” Kỳ Thâm ngưng mi nhìn nàng, “Thân cận thực vui sướng?”

Trì Niên sững sốt, không nghĩ tới Kỳ Thâm sẽ biết, trong lòng dâng lên nhàn nhạt vô thố, thân cận chuyện như vậy, bị chính mình thích 5 năm người trắng ra hỏi ra tới, luôn là có chút quần bách.

Nhưng thực mau nàng lại bình tĩnh trở lại, dù sao hai người hiện tại cũng không có gì quan hệ, đơn giản gật gật đầu: “Còn hảo a.”

Kỳ Thâm ánh mắt khẽ biến, ngữ khí mang theo khó có thể khắc chế mà trực tiếp: “Người hiểu biết đối phương sao?”

Trì Niên nguyên bản bị hần hỏi đến tâm tình hạ xuống, nghe thấy hần chất vấn ngữ khí ngược lại không mất mát, ngẩng đầu phồng lên đôi mắt trừng mắt hần hỏi lại: “Cùng Kỳ tổng có quan hệ sao?”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng trong vắt hai mắt, mày hơi chau, thanh âm hơi trầm xuống: “Trì Niên.”

“Làm gì?” Trì Niên nghe hần rõ ràng không vui ngữ khí, cười lạnh một tiếng, “Kỳ tổng cho ta giới thiệu bạn trai thời điểm, như thế nào không hỏi xem ta không hiểu biết đối phương? Hiện tại nhưng thật ra tới hỏi ta?”

“Đều là giới thiệu, như thế nào người khác liền không được?”

Kỳ Thâm bị nàng hỏi đến trong lòng căng thẳng, nghĩ đến phía trước nghiêm gia, cái trán có chút căng chặt đau.

Hần nhin không được duỗi tay chống huyệt Thái Dương, dùng sức mà xoa xoa.

Trì Niên nhìn hấn vi bạch sắc mặt, mím môi, thanh âm thấp đi xuống: “.....
Tính, nói người cũng không nhớ rõ.”

Nói xong, Trì Niên lại không xem hấn, xoay người liền phải rời đi.

Chỉ là không nghĩ tới một chân dẫm lên vừa mới chiếu vào trên mặt đất rau
quả nước thượng, nàng hôm nay ăn mặc một đôi bình để đơn giày, ngày thường
không có việc gì, một khi thủy, liền phá lệ hoạt.

Trì Niên chỉ cảm thấy thân thể của mình trọng tâm khoảnh khắc biến mất,
thẳng tấp mà hướng phía trước đảo đi, mắt thấy liền phải tạt đến băng lãnh
lãnh trên mặt đất, nhin không được nhắm chặt hai mắt.

Giây tiếp theo, bên hông nhiều một con bàn tay to, dễ dàng mà liền chế trụ
nàng vòng eo.

Kỳ Thâm hơi có chút lo lắng thần sắc ở nàng trước mắt chợt lóe mà qua, Trì
Niên thực mau bị một cổ sức lực ôm qua đi, cả người thẳng tấp mà đụng vào
mang theo lạnh lẽo tuyến hương ngực thượng, môi dừng ở hấn ngực, giây lát
lướt qua.

Kỳ Thâm cảm nhận được đụng vào chính mình trong lòng ngực thân mình cũng
kinh ngạc vài giây, cái này hình ảnh mặc danh quen thuộc.

Hồ điệp lan, vân đại giáo viên lâu, trát đuôi ngựa nhảy bắn xuống lầu sắp sửa
té ngã nữ hài, còn có.....

“Ô, làm ta sợ muốn chết!” Nữ hài vỗ ngực lòng còn sợ hãi mà dựa vào trong
lòng ngực hấn.

“Cảm ơn người nha.”

“Ta kêu Trì Niên, người kêu gì a?”

“Người là vân đại sao? Ta như thế nào cảm tạ người nha?”

Nữ hài thanh âm nắm giữ hấn trong óc, như là càng lâu phía trước hình ảnh.

Kỳ Thâm thân hình hơi hơi quơ quơ, muốn hồi ức đến lại nhiều chút, nhưng
đều là đồng dạng nữ hài thanh âm lặp lại.

Lộn xộn.

Nhưng hấn lại rõ ràng, những cái đó đều là hấn trong đầu chân thật phát sinh
quá hình ảnh.

Nguyên lai, Trì Niên đã từng mang chính mình hồi vân đại tìm giáo sư Chu,
cũng không có hoàn toàn nói dối.

Nàng ở thực nghiêm túc mà giúp hấn tìm về ký ức.....

“Người buông ta ra.” Trì Niên cảm giác chính mình trái tim hoàn toàn mà không
nghe sai sử, dùng sức đẩy đẩy Kỳ Thâm ngực.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, lúc này mới phát hiện chính mình như cũ gắt gao cô nàng vòng eo, ngực mặc danh vừa động, liền lỗ tai đều lay dính một chút nhiệt ý.

Hắn vội buông ra tay, tiếng nói khàn khàn mà nặng nề: “Bao lớn người, còn như vậy động tay động chân.”

Những lời này quá mức giới, Kỳ Thâm nói xong giật mình.

Trì Niên mím môi, nhỏ giọng nói thầm: “Không cần người quản.”

Đẩy ra hắn bước nhanh hướng cửa đi đến.

Mới vừa mở ra văn phòng môn, ngoài cửa một người giơ tay đang muốn gõ cửa, thiếu chút nữa liền gõ xuống dưới, thấy Trì Niên vội thu trở về.

Tổng Lăng cúi đầu trêu chọc cười: “Ao nhỏ năm sáng sớm liền tới tìm Kỳ tổng a?”

Trì Niên cúi đầu một lời chưa phát, vòng qua hắn đi xuống lầu.

Tổng Lăng nghi hoặc mà nhìn nàng bóng dáng, nhún nhún vai xoay người lại: “Người lại chọc ao nhỏ năm?”

Nói đi vào văn phòng, lại ở nhìn thấy trên mặt đất kia một bãi xanh sẫm chất lỏng khi ghét bỏ mà lui nửa bước: “Ai phun ở chỗ này?”

Kỳ Thâm lạnh lùng mà liếc hắn liếc mắt một cái, cầm lấy trên bàn rau quả nước đi đến bàn làm việc sau, thuận tay cấp hậu cần bộ đi thông điện thoại: “Nửa giờ sau, tới tổng tài văn phòng thu thập một chút.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm mới nhìn về phía Tổng Lăng: “Có việc?”

Tổng Lăng lúc này mới nhớ tới nơi này mục đích, bất quá mà tiến đến bàn làm việc trước: “Người đoán ta nghe được cái gì nghe đồn.”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà nhìn hắn.

“Ao nhỏ năm đi thân cận,” Tổng Lăng sờ sờ cằm, “Phỏng chừng rất cuộc nhìn thấu người bản chất, không nghĩ bởi người chơi.”

Kỳ Thâm nhíu mày: “Người tới chính là nói này đó?”

“Như thế nào?” Tổng Lăng giơ giơ lên mi, cẩn thận mà đánh giá Kỳ Thâm trong chốc lát, cười một tiếng, “Không phải ta nói, ao nhỏ năm lại không kém, thật sự không được, các người có thể ở bên nhau thử xem a.”

Kỳ Thâm nguyên bản vuốt ve rau quả nước tay một đống, thói quen mà xoa còn có chút đau đốn huyết Thái Dương.

Ngắn ngủi trầm mặc sau, nhàn nhạt thanh âm vang lên: “Đối nàng không công bằng.”

Văn phòng ngoại.

Trì Niên mới vừa xuống lầu liền nhớ tới chính mình văn kiện còn không có lấy, vội vàng mà lại đi vòng vèo trở về, không nghĩ tới mới vừa đi tới cửa, liền nghe thấy nói như vậy.

Vừa mới bởi vì cái kia hiểu lầm chặt chẽ ôm mà không ngừng nhảy lên trái tim, như là khoảnh khắc chi gian bị đánh hồi chỗ cũ, chỉ còn bình tĩnh.

Đối nàng không công bằng.

Nàng kỳ thật minh bạch những lời này ý tứ, bởi vì bọn họ đối lẫn nhau cảm tình là không bình đẳng, cho nên không công bằng.

Bất quá chính là, hắn không như vậy thích nàng mà thôi.

Chính là.....

Nàng vẫn là nhịn không được tưởng, mắt trí nhớ trước, “Ồ bên nhau thử xem” những lời này, là hắn chính miệng đối nàng nói a.

Trì Niên mím môi, cuối cùng không có đi vào lấy văn kiện, xoay người triệu chính mình văn phòng đi đến.

“Trì tổng trợ.” Trần Dương vừa vặn thấy nàng, chào hỏi.

Trì Niên ngẩng đầu, thấy Trần Dương ôm văn kiện, giơ lên một mặt cười: “Hội trường bên kia còn không có vội xong?”

“A? Không phải,” Trần Dương vội nói, “Bên kia đã phối hợp hảo, chỉ là vì phối hợp tân cơ cao độ phân giải tuyên truyền thịnh nập ảnh phòng làm việc trước hai ngày đến Vân Thành, đang chuẩn bị cùng bên kia bàn bạc một chút, dùng Sang Tư tân thu chụp nập một tổ tăng lớn, đến lúc đó ở cuộc họp báo thượng triển lãm.”

Nhiếp ảnh phòng làm việc a.

Trì Niên gật gật đầu, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì, chớp chớp mắt: “Cho ta một phần phòng làm việc tư liệu đi.”

Trần Dương tự nhiên gật đầu, từ văn kiện rút ra một phần đưa cho nàng.

“Cảm ơn.” Trì Niên cười cười.

Trở lại văn phòng, xử lý xong một ít hện trước cùng bưu kiện, Trì Niên bắt đầu lật xem nhiếp ảnh phòng làm việc tư liệu.

Phòng làm việc danh rất đơn giản, đã kêu “Đường cong”, dĩ vãng thành phiên cũng đều thực kinh diễm, ở nước ngoài thành lập, trong ngoài vòng đều rất có mức độ nổi tiếng.

Cũng khó trách Sang Tư sẽ lựa chọn nó.

Trì Niên nhìn nhìn có chút xuất thần, nàng mới không nghĩ tiếp tục thủ trên lầu kia trương băng sơn mặt, còn muốn thường thường bị hắn kích thích một chút trái tim.

Trong tầm tay nội tuyến vừa vắn vang lên, Trì Niên thuận tay tiếp khởi: “Ừ?”

Kỳ Thâm: “Người văn kiện không lấy.”

Năm phút sau.

Trì Niên đem phòng làm việc tư liệu buông, hít sâu một hơi, khí phách hiên ngang mà lên lầu.

Kỳ Thâm trước sau như một xử lý công ty sự, Trì Niên nhìn đã thêm hảo tự văn kiện, đứng ở bàn làm việc trước không có lập tức rời đi.

Kỳ Thâm ngẩng đầu nhìn nàng một cái, tâm tình thoát nhìn có chút không tồi: “Còn có việc?”

Trì Niên gật gật đầu, mím môi mới tiếp tục nói: “Kỳ tổng, nhiếp ảnh phòng làm việc đã đến Vân Thành, ta muốn đi phụ trách bàn bạc chuyện này.”

Kỳ Thâm biểu tình hơi đốn, cẩn thận mà nghĩ nghĩ, hảo tâm tình tùy theo biến mất không thấy, cau mày hỏi: “Vì cái gì?”

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Bởi vì ta cảm thấy ta thực thích hợp a.”

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, buông trong tay bút máy, nặng nề mà nhìn nàng: “Không có nguyên nhân khác?”

Bàn bạc phòng làm việc, liên ý nghĩa càng nhiều thời giờ muốn cùng phòng làm việc một khối ra ngoài sưu tầm phong tục chụp phiên.

Hắn tổng cảm thấy, nàng không chỉ là muốn bàn bạc công tác này đơn giản như vậy.

Rất cuộc Sang Tư thỉnh nhiếp ảnh đoàn đội quay chụp tăng lớn, càng có rất nhiều lợi dụng “Đường cong” phòng làm việc ở nhiếp ảnh lĩnh vực quyền uy, tới thu hoạch càng nhiều người thích nhiếp ảnh đối Sang Tư tân cơ cameras nhận đồng.

Di động quay chụp ảnh chụp lại tinh xảo, chung quy vẫn là so ra kém chuyên nghiệp camera.

Sang Tư tân cơ cuộc họp báo vai chính vẫn là “Chip”.

Hắn không tin Trì Niên không hiểu đạo lý này.

Trì Niên lo lắng bị hắn quá mức thâm thúy ánh mắt nhìn thấu, chỉ vô tội mà chớp hạ đôi mắt: “Đương nhiên a.”

Kỳ Thâm trầm mặc một lát: “Bên trong sự tình càng nhiều, người phụ trách lưu tại ta.....”

Hắn nói đến này, dừng một chút, “..... Lưu tại công ty xử lý công vụ.”

Trì Niên ngẩn người, không nghĩ tới hắn sẽ trực tiếp cự tuyệt, một hồi lâu mới lại nói: “Chính là Kỳ tổng, ta đối nhiếp ảnh có chút hiểu biết, đối Sang Tư càng

hiểu biết, đến lúc đó có thể càn phương tiện mà cùng đối phương câu thông, đánh ra Sang Tư muốn hiệu quả, không phải sao?”

Kỳ Thâm hơi đốn, thấy rõ nàng trong mắt nghiêm túc, trong lòng bất giác có chút bức bối, giống như có cái gì ở trốn đi, chính mình cố tình trao không được nó.

“Kia công ty bên này đâu?”

Trì Niên vừa muốn nói Trần Dương, theo sau lại nghĩ tới này đã hơn một năm tới, Trần Dương phụ trách nhiều là một ít phần ngoài công vụ.

Chính là, nàng cảm thấy chính mình thật sự không thể dãi ở Kỳ Thâm bên người.

Nàng giống như..... Có điểm yếu đuối.

Trong văn phòng an tĩnh xuống dưới.

Qua thật lâu, Trì Niên cong cong mặt mày nở nụ cười, nhẹ nhàng mà mở miệng: “Kỳ tổng, người lại chiêu một trợ lý đi?”

Chapter 24

Trong văn phòng có chút an tĩnh.

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm đột nhiên đen nhánh u trầm ánh mắt, trong lòng cũng có trong nháy mắt kinh ngạc.

Đang nói ra những lời này trước một giây đồng hồ, nàng còn không có nghĩ tới “Kỳ Thâm lại chiêu một trợ lý” loại này khả năng.

Nhưng lời nói liền như vậy thuận theo tự nhiên mà nói ra.

Nói ra khi Trì Niên mới phát hiện, cũng không có chính mình trong tưởng tượng như vậy gian nan, thậm chí ẩn ẩn có một loại quỷ dị khoái cảm.

Tựa như kéo chặt da gân chột thả lỏng, tuy rằng sẽ có ngứa ngáy sát cùng nhãn, nhưng lúc sau chậm rãi giãn ra quá trình lại phá lệ thoải mái.

Thậm chí..... Trì Niên âm u mà tưởng, nếu chính mình cái này đột nhiên buông ra da gân, đem da gân một chỗ khác người cấp đạn đau, cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn.

Chỉ là đáng tiếc, Kỳ Thâm như cũ không có gì cảm xúc mà ngồi ở chỗ đó, mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm nàng, cũng nhìn không ra hắn có hay không bị “Đạn đau”.

Nhưng thật ra hắn nguyên bản cầm bút máy tay dừng lại, ngồi bút ngừng ở thuộc hạ văn kiện thượng, mực nước có chút mờ mịt ra tới, ở sạch sẽ chỉnh tề trang giấy thượng nhiễm một bãi hắc tích.

“Kỳ tổng,” Trì Niên nhìn nhìn văn kiện, nhắc nhở nói, “Văn kiện ô uế.”

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, cúi đầu nhìn mắt văn kiện, dừng một chút, đem bút máy một ném, hỏi: “Người vừa mới nói cái gì?”

Trì Niên khó hiểu, hẳn rõ ràng nghe thấy được, còn muốn chính mình lại lặp lại một lần.

Lại cũng không để ý, lúc này đây nói được so thượng một lần nhẹ nhàng nhiều: “Ta nói, Kỳ tổng có thể lại chiêu một trợ lý tiến vào.”

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình trái tim trù một chút, chậm rãi mở miệng: “Vì cái gì?”

Trì Niên nghiêm túc mà suy tư hạ: “Sang Tư tổng bộ lớn như vậy, sự vụ cũng rất nhiều rất tạp, Kỳ tổng người chỉ có hai cái trợ lý, nói ra đi không khỏi quá thật mất mặt đi!”

Kỳ Thâm nhú chặt mày: “Có hành chính bộ.”

“Được không chính bộ tổng quản không được việc tư đi.” Trì Niên chớp chớp mắt, lại dọn ra tới một cái lý do.

Kỳ Thâm yên lặng chùng năm giây, hầu kết trên dưới lặn lộn hạ, mới nói: “Người cảm thấy sự tình quá nhiều lo liệu không hết quá nhiều việc?”

“A?” Trì Niên ngẩn người, không nghĩ tới Kỳ Thâm sẽ hỏi như vậy, một hồi lâu lắc đầu, “Thật cũng không phải, ta rất cuộc cảm tiền.”

Kỳ Thâm môi mỏng nhấp chặt, mặc danh không nghĩ nàng nhắc tới tiền, ít nhất, ở đối mặt hẳn thời điểm.

“Đó là vì cái gì?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, trịnh trọng mà nói: “Kỳ tổng, ngài không cảm thấy không cho ta đi bàn bạc ‘đường cong’ phòng làm việc, đối ta cũng rất không công bằng sao?”

Nàng yêu cầu một cái thích hợp khoảng cách cùng thời gian, tới bãi chính cùng Kỳ Thâm chi gian quan hệ.

Rất cuộc, nàng không phải chưa từng được đến quá tiếc nuối, nàng là được đến quá, lại mất đi thương tâm.

Kỳ Thâm ngưng ngẩn, nghe nàng nói lời này, trái tim tựa như bị người nhấn thành một đoàn giống nhau, chua xót sắp, chọc đến hẳn nhẹn không được khom khom người tới giảm bớt kia cổ không khoẻ.

Nàng nói “Cũng không công bằng”, là nghe thấy được chính mình cùng Tổng Lăng lời nói sao?

Khi đó nàng liền ở ngoài cửa?

“Trì Niên,” Kỳ Thâm nắm chặt quyền, thanh âm miễn cưỡng bình tĩnh, “Ta nói rất đúng người không công bằng, là cảm thấy chính mình hiện tại qua đi hoàn chỉnh hồi ức đều không có.....”

Hắn lý trí làm hắn làm không được ở không có giải giống nhau sự vật toàn cảnh khi, liền tùy tiện mà đi tiếp thu.

Trì Niên chớp chớp mắt, ẩn ẩn minh bạch Kỳ Thâm ý tứ.

Hắn luôn là có thể lý trí mà phân tích lợi và hại sau, lại làm lựa chọn.

Tựa như hiện tại, hắn đối nàng lời nói còn nghi vấn, cho nên không thể dễ dàng tiếp thu.

Nhưng cảm tình vốn dĩ liền không phải lý trí có thể khống chế a, có thể khống chế chỉ có thể thuyết minh cảm tình đậm bạc mà thôi.

Trì Niên nhấp môi dưới: “Nhưng ta là thật sự muốn đi cùng nhiếp ảnh phòng làm việc nối tiếp a, Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm yên lặng nhìn nàng, hắn có thể nhìn ra nàng hạ quyết tâm.

Trì Niên, kỳ thật thực cố chấp.

Làm quyết định sự tình, rất ít có người có thể thay đổi, trừ phi nàng chính mình nghĩ thông suốt.

“Không cần tìm tân trợ lý,” Kỳ Thâm thu hồi tầm mắt, quay mặt đi, cường chế trong lòng bực bội, thanh âm khôi phục bình thường lãnh đạm, chỉ là có chút khàn khàn, trầm mặc thật lâu lại bổ sung, “Cuộc họp báo sau, cùng phòng làm việc hợp tác chặt đứt, người lại trở về.”

Trì Niên nghĩ nghĩ, cũng đúng.

“Hảo.” Nàng gật gật đầu.

Kỳ Thâm lại không nói chuyện, Trì Niên cũng không có dừng lại, xoay người rời đi.

Nghe thấy tiếng đóng cửa, Kỳ Thâm mới ngẩng đầu, trước mặt văn kiện thượng đen như mực một bãi mặc càng xem càng phiền lòng, gơ tay bực bội mà đẩy ra, đứng dậy đi đến một bên nghỉ ngơi gian cầm một lọ nước đá uống lên mấy khẩu, miễn cưỡng đem kia cổ nôn nóng áp xuống.

Chỉ là trải qua cửa chỗ gương khi, hắn mặc danh mà nhìn thoáng qua, rồi sau đó bước chân hơi dồn.

Trì Niên hôm nay không có hoá trang, trên môi chỉ đồ một tầng màu hồng nhạt môi mật, bởi vì buổi sáng suýt nữa té ngã, ở hắn ngực trái để lại nhạt nhẽo dấu vết.

Phá lệ không chớp mắt, lại mặc danh có chút chườc người.

.....

Trì Niên xuống lầu sau, đem bàn bạc phòng làm việc sự tình cùng Trần Dương nói, liền trở lại chính mình văn phòng, bắt đầu từ đầu tới đuôi mà hiểu biết “Đường cong”.

Rốt cuộc ngày mai liền phải cùng đối phương người phụ trách gặp mặt, biết người biết ta mới có thể hợp tác thuận lợi.

Về “Đường cong” tư liệu sửa sang lại thực hoàn chỉnh, bao gồm phòng làm việc thành lập, làm giàu sử, cùng với lúc trước đánh ra tên tuổi đệ nhất phúc phim thương mại, sau lại càng là ở thời thượng ngành sản xuất đứng vững vàng gót chân, qua tay cơ hồ đều là cao bức cách, cao phẩm chất tạp chí bìa mặt, ngẫu nhiên cũng sẽ tiếp chụp một ít cá tính hóa đơn tử.

Chỉ là phòng làm việc người phụ trách trước sau thực thần bí, chưa từng công khai lộ diện quá, càng là liên ảnh chụp đều không có một trương.

Tư liệu nhìn đến hai phần ba khi, Trì Niên mới phát hiện đã qua tan tằm thời gian, nàng nghĩ nghĩ, đem còn thừa tư liệu sửa sang lại hảo, ôm vào trong ngực, cầm lấy chìa khóa, tan tằm.

Chỉ là không nghĩ tới chờ thang máy thời điểm, lại gặp phải Kỳ Thâm.

Hắn đang đứng ở chuyên thang cửa chờ, Trần Dương ở hẳn phía sau hội báo số liệu, cũng không biết như thế nào liền đến dưới lầu tới, bóng dáng thon dài, ở ánh đèn hạ phá lệ đỉnh bật.

Kỳ Thâm cũng thấy được nàng.

Trì Niên gơ lên một mặt cười, chào hỏi: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm ánh mắt bay nhanh mà quét mắt nàng trong lòng ngực tư liệu, bìa mặt đúng là “Đường cong” phòng làm việc quay chụp một tổ tăng lớn.

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, mím môi, đi vào chuyên thang.

Trì Niên ngẩn ra, vừa vận thang máy cũng tới, nhún nhún vai đi vào.

Về nhà trên đường, trong xe quá mức an tĩnh, Trì Niên thuận tay mở ra radio, vừa vận ở truyền phát tin lúa hương .

Bên trong xe tịch mịch nhảy mắt bị ca khúc tách ra, Trì Niên cũng đi theo ngâm nga vài câu, chỉ là xương xương dừng một chút.

Âm nhạc ở bên trong xe lắng lặng mà chảy xuôi:

“Đuổi không kịp mộng tưởng, đổi giấc mộng không phải được.....”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, cười cười, một lần nữa đuổi kịp tiết tấu.

.....

Ngày hôm sau thời tiết có chút âm trầm.

Trì Niên cùng nhân sự bộ chủ quản nói một tiếng không đi công ty, tuyển bộ đơn giản màu trắng chiffon sam cùng màu đen quần dài, hóa cái tinh xảo trang, trực tiếp đi thăm người khách sạn mười sáu tầng ghé lô.

—— cũng là cùng “Đường cong” phòng làm việc người phụ trách ước định gặp mặt địa phương.

Nàng tới sớm, đối phương người phụ trách còn không có tới.

Trì Niên cũng không nóng nảy, an tĩnh mà ở ghế lô chờ đợi, biên chờ biên tùy ý lật xem một bên tạp chí thời trang.

Thẳng đến tới rồi ước định thời gian, ghế lô ngoại truyện tới một trận tiếng bước chân, Trì Niên đem tạp chí đặt ở một bên, đứng lên.

Giây tiếp theo, ghế lô môn bị người mở ra, phụ trách liên hệ phòng làm việc marketing bộ công nhân dẫn đầu đi đến, đối Trì Niên cười cười: “Trì tổng trợ.”

Trì Niên gơ lên một mặt cười, gật gật đầu.

Công nhân nhường ra cửa vị trí, thỉnh mặt sau người tiến vào: “Dụ tiên sinh, thỉnh.”

Giây tiếp theo, ăn mặc màu trắng hưu nhân áo trên màu đen quần nam nhân đi đến, thân hình cao dài, bước chân lười biếng.

Trì Niên khóe môi cười ở nhìn thấy người tới thời điểm cương một chút, mờ mịt mà chớp chớp mắt, rõ ràng kinh ngạc.

Dụ Trạch nguyên bản lười nhác biểu tình ở nhìn thấy ghế lô chờ tiểu cô nương khi cũng dừng lại, thật lâu sau nheo nheo mắt, tựa hồ muốn đem nàng xem đến cẩn thận một ít.

Công nhân không nhận thấy được không khí quỷ dị, đi lên trước giới thiệu: “Dụ tiên sinh, vị này chính là Sang Tư tổng tài trợ lý, cũng là phụ trách cùng ngài bàn bạc người, Trì Niên, trì tổng trợ.”

“Trì tổng trợ, vị này chính là ‘đường cong’ phòng làm việc người phụ trách dụ trạch, dụ tiên sinh.”

Trì Niên lại một lần chấn kinh rồi, miệng cũng hơi hơi mở ra chút, trong đầu vô số dấu chấm hỏi cùng nhau hiện lên.

“Đường cong” phòng làm việc người phụ trách là thiên tài nhiếp ảnh gia dụ trạch?

Dụ Trạch là trước mắt người nam nhân này?

Người nam nhân này là thứ bảy cùng nàng thân cận cái kia?

Như vậy cùng nàng thân cận nam nhân..... Là dụ Trạch?

Dụ Trạch dẫn đầu khôi phục như thường, nhìn Trì Niên ngốc ngốc biểu tình, nhướn mày cười một tiếng, vươn tay: “Trì tiểu thư, người hảo.”

Trì Niên vô ý thức mà cúi đầu nhìn dụ Trạch đuổi đến chính mình trước mắt tay, mê mang mà chớp chớp mắt, không nhúc nhích.

“Trì tổng trợ.....” Công nhân ở một bên nhỏ giọng mà kêu nàng, “Trì tổng trợ!”

Trì Niên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến thân cận khi cảnh tượng, bất giác có chút chột dạ, duỗi tay cầm dụ Trạch tay: “Dụ tiên sinh, người hảo.”

Công nhân thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng rốt cuộc nhận thấy được không khí quỷ dị, nhìn nhìn hai người, khách sáo câu: “Trì tổng trợ cùng dụ tiên sinh nhận thức?”

Trì Niên giữa mày nhảy dựng, quay đầu nhìn về phía công nhân.

Thật đúng là cái hay không nói, nói cái dở.

Dụ Trạch lười biếng mà cười hạ: “Thứ bảy đã tới, có phải hay không, trì tiểu thư?”

Trì Niên ra vẻ trấn định gật gật đầu: “Xem như đi.”

Dụ Trạch cong cong môi: “Ngày đó cùng hôm nay rất giống.”

Đồng dạng địa điểm, đồng dạng người.

Trì Niên chớp chớp mắt, miễn cưỡng mà cười cười, không nói chuyện.

Công nhân giới thiệu xong hai người nhận thức, thực mau công thành lui thân, rời đi.

Trì Niên ngồi ở ghế lô, nhìn đối diện dụ trạch, trong lòng như cũ có chút thấp thỏm.

Không chỉ là bởi vì thân cận, còn bởi vì.....

Nàng không nghĩ tới người này sẽ là dụ trạch.

Nàng xem qua dụ trạch tác phẩm, như vậy nhảy bén rồi lại kết cấu tinh giản tác phẩm, vốn tưởng rằng nên là một cái nhiều lần trải qua buồn tiền bối, không nghĩ tới sẽ như vậy tuổi trẻ.

Nhưng về phương diện khác rồi lại cảm thấy bình thường.

Rốt cuộc nùng liệt sắc thái đối lập sở nhuộm đắm ra mãnh liệt tình cảm, giống như cũng thực phù hợp trước mắt người này hình tượng.

“Trì tiểu thư tính toán vẫn luôn nhìn ta?” Dụ Trạch lười nhác mà dựa vào lưng ghế hỏi.

Trì Niên đột nhiên phản ứng lại đây, ngược ngừng mà ho khan một tiếng, đem văn kiện rút ra đưa cho hắn: “Đây là phía trước nói tốt hiệp ước, dụ tiên sinh nếu không có gì vấn đề liền có thể ký.”

Dụ Trạch tùy ý mà lật xem vài tờ.

Sang Tư ra tay rất hào phóng, thả hắn đối Sang Tư tự nhiên chip lịch trình cũng có điều nghe thấy, đây cũng là hắn tiếp thu cái này đơn tử nguyên nhân.

Bởi vậy cũng không lại quá nhiều xem xét, chỉ là nhìn Trì Niên.

Lần trước đem thân cận khi chụp ảnh chụp cấp người nhà xem qua sau, quả nhiên ngừng nghĩ rất nhiều, không nghĩ tới sẽ ở chỗ này lại gặp được, càng không nghĩ tới nàng thoát nhìn tuổi không lớn, thế nhưng là Sang Tư tổng trợ.

“Ta nhớ rõ phía trước liên hệ ta chính là một cái họ Trần nam nhân,” dụ trạch cười nhẹ một tiếng, “Như thế nào đột nhiên đổi thành trì tiểu thư?”

Trì Niên giải thích nói: “Bởi vì ta thoáng hiểu một chút nhiếp ảnh, có thể càng tốt mà cùng dụ tiên sinh nói tiếp.”

Dụ trạch gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, cong cong môi đem văn kiện đẩy đến một bên: “Hiệp ước ta không ý kiến. Kia lúc sau quay chụp nhiệm vụ, liền phiền toái trì tiểu thư cùng ta cùng nhau?”

Trì Niên chớp chớp mắt, hơi có chút thụ sủng nhược kinh, nàng xác hiểu một chút nhiếp ảnh, nhưng cũng chính là thường dân trình độ.

Nàng cũng nghĩ tới công tác rất nhiều đi học tập một chút, lại như thế nào cũng không nghĩ tới, tiếp xúc nhiếp ảnh sau cái thứ nhất đi theo học tập đối tượng thể nhưng chính là chính mình thần tượng.

“Hảo!” Trì Niên vội gật đầu.

Dụ trạch nhìn ánh mắt sáng lấp lánh tiểu cô nương, tùy ý nói: “Ta chụp phiên tử khi, thời gian tùy cơ, cũng sẽ không như vậy dễ nói chuyện.”

Trì Niên nghĩ nghĩ, nghệ thuật gia đều có như vậy như vậy quái tính tình, cũng không kỳ quái, như cũ gật đầu.

Dụ trạch lần này lại không đều nói cái gì, cười một tiếng, lấy ra bút sảng khoái mà ở hiệp ước thượng ký tên.

Trì Niên trấn định mà ký hiệp ước, lại trấn định mà cùng đối phương thảo luận một ít chi tiết.

Thẳng đến buổi tối tan tầm về đến nhà, Trì Niên ném rớt tiểu cao cùng, oa ở trên sofa, nhìn cảnh quan trên tường dụ trạch ký tên, một phen ôm quá một bên một sừng thú ôm gối, quơ quơ chân, gần không được nhạc.

Kia chính là dụ trạch a!

Nàng muốn cùng dụ trạch cùng nhau chụp phiên!

Nhạc đủ rồi Trì Niên không quên phát bằng hữu vòng, chỉ là bởi vì muốn phối hợp Sang Tư tuyên phát, không thể lộ ra quá nhiều nội dung, bởi vậy nàng chỉ đã phát một trương hamster nhỏ thét chói tai biểu tình bao.

Phát xong sau Trì Niên mới đột nhiên nhớ lại, thân cận ngày đó, dụ trạch liền nói quá chính mình là dụ trạch, nàng lúc ấy đáp lại cái gì?

Nàng nói, hẩn lui bước!

Trì Niên nhẹ hút một hơi, chớp hạ đôi mắt nhìn chính mình phát bằng hữu vòng, hậu tri hậu giác mà nghĩ đến, chính mình đã bỏ thêm dụ trạch vì bạn tốt, thả này bằng hữu vòng không có che chắn hẩn.

Trong lòng khẩn trương, Trì Niên vội vàng đem này bằng hữu vòng xóa bỏ, lại lần nữa đã phát một cái, cẩn thận mà đem dụ trạch che chắn tốt, tốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chờ rửa mặt xong sau, Trì Niên lại xem WeChat tin tức khi, phát hiện bằng hữu vòng nhiều không ít điểm tán.

Nghiêm gia bình luận một cái: Làm sao vậy?

Trì Niên cười ha hả mà hồi phục: Thấy thần tượng [vui sướng].

Cùng lúc đó, di động phía trên bắn ra một cái tin tức ——

Ghi chú là “Vô danh thân cận người” người phát tới: thấy, trì tiểu thư.

Chapter 25

Trì Niên ghé vào trên giường, nhìn dụ trạch phát tới tin tức, chớp chớp mắt, choáng váng.

Hắn nhìn đến chính mình thét chói tai biểu tình bao?

Chính là nàng rõ ràng xóa thật sự mau.

Mím môi, Trì Niên quyết định giả ngu, cẩn thận mà hồi phục: cái gì?

Gửi đi xong sau, nàng thuận tay đem ghi chú sửa lại lại đây.

Đối diện an tĩnh trong chốc lát, gửi đi lại đây một trương chụp hình.

Trì Niên click mở, rồi sau đó khiếp sợ mà mở to hai mắt.

Chụp hình là nàng phía trước phát dụ trạch ký tên, bị chỉnh chỉnh tề tề mà dán ở tinh xảo khung ảnh lồng kính, làm người vừa thấy chính là phá lệ coi trọng bộ dáng.

Cẩn thận mấy cũng có sai sót.

Trì Niên nhin không được thảo quá ôm gối khấu ở trên đầu, rầu rĩ mà kêu rên vài tiếng.

Di động lại vang lên một tiếng.

Trì Niên từ ôm dưới gối nhô đầu ra, nhìn mất màn hình.

Dụ trạch: ngày mai bắt đầu quay chụp nhiệm vụ, có thể đi?

Trì Niên nghĩ nghĩ, buổi sáng vừa vặn đi công ty xin một chút ra ngoài làm công.

có thể, dụ tiên sinh.

Bên kia.

Dạ trạch ngồi ở tối tăm, quét mắt sáng lên di động, thấy rõ Trì Niên phát tới tin tức, cong cong môi, không còn có hồi phục, chỉ lười nhác mà dựa vào lưng ghế, chân tùy ý mà đáp ở một bên ghế đầu thượng.

Vừa mới chỉ là tùy tay xoát một chút WeChat, không nghĩ tới thấy được Trì Niên đã phát trương thét chói tai hamster biểu tình bao.

Nguyên bản hắn cũng không có hướng chính mình trên người tưởng, nhưng đổi mới một chút, cái kia bằng hữu vòng không thấy, hắn lúc này mới nổi lên điểm nhi lòng hiếu kỳ, điểm tiến nàng bằng hữu vòng.

Một cái rất có sinh cơ tiểu cô nương bằng hữu vòng.

Rồi sau đó, hắn liền thấy không lâu trước đây nàng phát cái kia “Truy tinh thành công”, xứng đồ đúng là hắn ký tên.

Tuy rằng hắn cũng nhớ không rõ khi nào thêm.

Lúc này mới phản ứng lại đây, cái kia thét chói tai biểu tình bao, hắn là bởi vì cùng hắn hợp tác.

Tức khắc nổi lên trên chọc tâm tư, đã phát điều tin tức qua đi.

Có thể tưởng tượng đến nàng là chính mình thân cận đối tượng, loại quan hệ này tóm lại có chút quý dị, liền không có lại hỏi.

Trình nặc đẩy cửa đi vào tới thời điểm, thấy đúng là ngoài cửa sổ ánh trăng chiếu vào bạn tốt trên người hình ảnh: “Như thế nào không bật đèn?”

Hắn biên nói, biên thuận tay đem đèn mở ra.

Màu trắng ánh đèn nháy mắt chiếu sáng chính gian văn phòng.

Quá mức đơn giản trong nhà chỉ có màu trắng cùng thuần hắc đường cong, hai mặt đơn mặt pha lê vách tường, có thể rõ ràng mà nhìn đến bên ngoài cảnh đêm.

Màu trắng ghế dựa cùng màu trắng án thư, là duy nhị gia cụ.

Dạ trạch phục hồi tinh thần lại, lười nhác mà ứng: “Không nghĩ động.”

Trình nặc quét mắt hắn rõ ràng hứng thú không cao biểu tình, nửa ngồi ở án thư trên chọc: “Nghe nói người mấy ngày hôm trước thân cận, thế nào, thuận lợi sao?”

Dạ trạch nhướng mày, vừa vắn trán một sợi tóc buông xuống, hỏi lại: “Người cảm thấy đâu?”

Trình nặc vừa thấy vẻ mặt của hắn liền biết không diễn: “Người này đều lập tức bồn tam, thật đúng là chuẩn bị đời này liền cùng camera qua?”

Dạ trạch không tỏ ý kiến mà cười cười.

Trình nặc nhún vai, không lại tiếp tục cái này đề tài, chỉ quét mắt trên bàn sách lung tung rồi loạn ảnh chụp, đều không ngoại lệ đều là biển mây mặt trời mọc: “Còn không có tìm được cảm giác?”

Dụ trạch tức giận mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, đột nhiên nghĩ đến phía trước thân cận khi Trì Niên nói “Lui bước” kia phiên lời nói, nhú nhú mày: “Phiền.”

“Người chính là đối chính mình quá hà khắc rồi, ai giống người dường như mấy ngày mấy đêm không ngủ được liền vì chụp trường vừa lòng ảnh chụp?” Trình nặc đem tán loạn ảnh chụp thu thập lên, “Hiện tại linh cảm khô kiệt đi.”

Dụ trạch cong cong khóe môi.

“Không phải ta nói,” trình nặc vỗ vỗ bờ vai của hấn, “Người còn không bằng nói tràng luyến ái thả lỏng một chút, cảm thụ hạ hormone, nói không chừng cảm giác liền đã trở lại.”

Dụ trạch liếc hấn liếc mắt một cái: “Tìm ai nói? Tìm người?”

“Ta chính là thẳng,” trình nặc lập tức lời lẽ chính nghĩa mà bảo đảm, tiện đà bật cười, “Lại nói, người này kiện, tìm ai nói tìm không thấy?”

Dụ trạch lười biếng mà đứng lên, đối hấn nhướn mày cười cười: “Không thú vị.”

.....

Kỳ Thâm đêm nay có một hồi xã giao, kết thúc khi đã 10 giờ nhiều.

Rolls-Royce chờ ở ven đường, Kỳ Thâm thẳng lên xe, giãn ra hạ chân dài, dựa vào ghế dựa một mỗi nhéo nhéo giữa mày.

Ngồi ở ghế phụ Trần Dương yên lặng mà từ kính chiếu hậu nhìn thoáng qua mặt sau tình huống, không nghĩ tới Kỳ Thâm giống nhận thấy được cái gì, ngẩng đầu lãnh đạm mà nhìn lại đây.

Trần Dương bỗng chốc dời đi ánh mắt, nghĩ lại nghĩ đến phía trước bởi trì tổng trợ một khối tới xã giao cảnh tượng, lấy ra một lọ Kỳ Thâm thường uống sữa bò đưa qua: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhìn đưa tới trước mắt sữa bò, giật mình, theo sau mới ngẩng đầu xem qua đi, nhàn nhạt mà nói: “Cảm ơn, không cần.”

Trần Dương bị Kỳ Thâm xem đến trong lòng thấp thỏm, vội bắt tay thu trở về, nhìn không chớp mắt mà nhìn về phía trước, tuyệt không lại loạn ngó.

Trước kia như vậy xã giao, đều là trì tổng trợ bởi Kỳ tổng tới, thật không biết trì tổng trợ làm sao dám đón Kỳ tổng lạnh như băng ánh mắt ngồi vào Kỳ tổng bên cạnh, còn đem sữa bò ngành đưa cho Kỳ tổng.

Trần Dương rõ ràng nhận thấy được đêm nay Kỳ tổng có chút không thích hợp.

Tỷ như vừa mới ở xã giao khi, hắn liền đi theo Kỳ tổng bên người, có mấy lần khách hàng liên quan cho hắn cũng kính rượu, lại không chờ hắn uống, Kỳ tổng đã thuận tay chặn lại khách hàng chén rượu, động tác phá lệ thuận buồm xuôi gió.

Rồi sau đó Kỳ tổng mới phản ứng lại đây, buông chén rượu động tác, sắc mặt cũng có chút tái nhợt.

Đêm nay, Trần Dương quá đến thụ sủng nhược kinh lại kinh sợ.

Di động vang lên một tiếng.

Trần Dương thuận thế cúi đầu nhìn thoáng qua, là người trong nhà hỏi hắn khi nào về đến nhà.

Hồi phục xong sau, Trần Dương cũng không dám lung tung mà xem, dứt khoát xoát xoát bằng hữu vòng, điểm tán mấy cái người nhà bằng hữu vòng sau, xuống chút nữa xoát liền nhìn đến Trì Niên phát cái kia thét chói tai biểu tình bao.

Phía dưới có đồng sự hỏi nàng hôm nay như thế nào không đi công ty, Trì Niên vui tươi hơn hờ mà hồi phục câu: Hôm nay đi gặp khách hàng lạ [vui sướng].

Trần Dương cảm thụ xuống xe nội tình mạch, mặc mặc quyết định nói điểm cái gì giảm bớt một chút xấu hổ: “Kỳ tổng, trì tổng trợ giống như thêm hảo hiệp ước.”

Rốt cuộc không nói thành sẽ không như vậy vui sướng đi.

Nói xong, Trần Dương liền cảm giác hẹp hòi không gian càng an tĩnh, liền ở hắn cho rằng Kỳ Thâm sẽ không lên tiếng, chuẩn bị nhắm mắt giả bộ ngủ thời điểm, phía sau nhàn nhạt thanh âm truyền đến.

“Như thế nào?”

Trần Dương đột nhiên mở mắt ra, nghĩ nghĩ nghiêng đi thân mình đưa điện thoại di động đưa tới Kỳ Thâm trước mặt.

Kỳ Thâm mở mắt ra quét mắt màn hình di động, trên người rượu hương quanh quẩn ở bốn phía, hai giây sau, hắn nheo nheo mắt, nhấp chặt môi, trực tiếp đem điện thoại cầm lại đây.

Trần Dương yên lặng mà thu hồi tay, không dám nói lời nào.

Kỳ Thâm lúc này mới thấy rõ đó là một cái hamster thét chói tai biểu tình bao, phảng phất có thể xuyên thấu qua hamster nhỏ biểu tình nhìn đến nàng nhảy nhót.

Ngay cả phía dưới hồi phục đồng sự bình luận đều có thể nhìn ra tâm tình của nàng thật cao hứng.

Rời đi hắn bên người công tác, nàng liền như vậy vui vẻ?

Thậm chí..... Như vậy không thêm che lấp!

Kỳ Thâm dùng sức mà đè ép hơi đau huyết Thái Dương, lại nghĩ tới vừa mới ở tiệc rượu thượng, chính mình thủ hạ ý thức mà thể thân biên người chấn rượu, trong đầu không thể hiểu được xuất hiện trước kia hình ảnh ——

Xã giao khi có người tới kính rượu, Trì Niên giống cái con thỏ giống nhau thói quen mà hướng hấn phía sau tàng, hấn tắc không dấu vết để lại hạ khách hàng kính rượu động tác.

Nàng tàng đến thật thông thuận.

Hiện tại đâu?

Không ở hấn bên người như vậy cao hứng, giống như hấn bạc đãi nàng giống nhau.

Cái nào trợ lý giống nàng đường như bồi cấp trên xã giao, là cấp trên cho nàng chấn rượu?

Kỳ Thâm ánh mắt trầm trầm, bị cơn tiếm nhiễm quá đại não từ bỏ tự hỏi, cười nhạt một tiếng thần sắc âm tình bất định địa điểm cái tán.

Khá tốt.

Trần Dương tiếp nhận di động, trong lòng run sợ mà nhìn cái kia tán.

Tuy rằng chỉ là một cái tán, nhưng đây là Kỳ tổng điểm a.

Cao lãnh Kỳ tổng, lấy hấn di động điểm cái tán, cũng đủ kinh tủng!

Trì Niên là ở sắp ngủ trước thấy Trần Dương điểm tán, xem qua còn chưa tính, vừa muốn tức bình ngủ, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến có lẽ có thể cho Trần Dương giúp chính mình cùng nhân sự bộ nói một tiếng ra ngoài làm công sự, cũng tỉnh ngày mai lại chạy công ty một chuyến.

Nghĩ vậy, nàng vội đã phát điều tin tức: trần trợ lý, xã giao xong rồi?

Đêm nay Kỳ Thâm có xã giao, nàng tự nhiên là biết đến.

Trần trợ lý thực mau hồi phục: đã kết thúc, trì tổng trợ như thế nào biết?

Trì Niên: thấy điểm tán

Nàng thuyết minh chính mình ý tứ, Trần Dương thực mau trả lời đồng ý tới.

Trì Niên nói lời cảm tạ sau cảm thấy mỹ mãn mà chuẩn bị chui vào ổ chăn ngủ, không nghĩ tới giây tiếp theo Trần Dương lại tới nữa điều tin tức:

trì tổng trợ, kỳ thật người điểm tán.....

là Kỳ tổng điểm.

Kỳ tổng sắc mặt có điểm không tốt lắm.

Trì Niên buồn ngủ nháy mắt biến mất đến sạch sẽ, nhìn Trần Dương tin tức, lại điểm tiến chính mình bằng hữu vòng xem kỹ cái kia điểm tán.

Kỳ Thâm điểm?

Hắn đây là có ý tứ gì?

Trì Niên cẩn thận mà xem kia trương biểu tình bao, thấy thế nào đều chỉ là một trương bình thường biểu tình bao mà thôi.

Trượt tay đi.

Trì Niên an tĩnh mà tưởng, nàng mới sẽ không cảm thấy hắn là không thói quen nàng không ở bên người đâu.

Méo miệng, Trì Niên đem điện thoại ném tới một bên, bịt kín chắn.

Ngày mai còn muốn cùng thần tượng đi chụp phiền đâu!

Ngủ.

.....

Kỳ Thâm ngày hôm sau đến công ty khi, sắc mặt vẫn có chút tái nhợt.

Ngày hôm qua cái kia đột nhiên nhiều ra tới ký ức tra tấn hắn cả đêm.

Hắn tự nhận không phải một cái tri kỷ người, nhưng trong trí nhớ hắn chắn rượu động tác thuần thực lại ăn ý.

Xoa xoa giữa mày, cửa thang máy vừa vặn mở ra, Trần Dương đã ôm văn kiện chờ ở nơi đó, thấy hắn vội nói: “Kỳ tổng, tối hôm qua đơn đặt hàng hiệp ước vẽ truyền thần lại đây, lắng cùng Tần tổng cũng đã tại tuyến thượng đẳng ngài.....”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, đánh gãy hắn: “Trì Niên đâu? Trong chốc lát làm nàng tới văn phòng tìm ta.”

Nói mặc kệ liền thật sự hoàn toàn buông tay? Liền buổi sáng hội báo đều không tới?

“A?” Trần Dương ngẩn người, theo sau mới phản ứng lại đây, “Trì tổng trợ không có tới công ty, cùng ‘ đường cong ’ phòng làm việc người phụ trách đi ra ngoài quay chụp.”

Kỳ Thâm ngẩn ra hạ, đẩy ra văn phòng đại môn, giây tiếp theo nghĩ đến cái gì, lấy ra di động, thẳng điễm tiến bằng hữu vòng, liếc mắt một cái liền thấy Trì Niên cái kia bằng hữu vòng tùy tiện mà ở trên cùng triển lãm.

Phía dưới còn có nghiêm gia bình luận: Làm sao vậy?

Mà Trì Niên hồi: Thấy thần tượng [vui sướng].

Kỳ Thâm trầm mặc một lát: “‘ đường cong ’ người phụ trách là ai?”

Trần Dương nghi hoặc nửa giây, thành thành thật thật mà đáp: “Là dụ trạch dụ tiên sinh.”

Nói xong, thấy Kỳ Thâm mặt vô biểu tình thần sắc, vội bổ sung giới thiệu nói: “Dụ tiên sinh là nhiếp ảnh giới nổi danh cấp đại sư nhân vật, bị dụ vì thiên tài nhiếp ảnh gia, năm trước mới vừa bị bình chọn vì niên độ nhất cụ giá trị thương mại nhiếp.....”

“Không cần giải thích,” Kỳ Thâm gần từng chữ một mà đánh gãy hấn, “Ta biết hấn là ai.”

Trì Niên lúc trước hưng phấn mà triển lãm ký tên, nói “Truy tinh thành công” cái kia thần tượng.

Kỳ Thâm lại quét mắt cái kia thét chói tai biểu tình bao, nhin không được liếm khoe môi, thấy thể nào như thể nào chói mắt.

Chắc.

Khó trách kích động như vậy.

Chapter 26

Trì Niên cùng dụ trạch ước định địa điểm, là ở “Đường cong” phòng làm việc.

Đây cũng là Trì Niên lần đầu tiên đi “Đường cong”, sáng sớm liền tỉnh lại, hoài kích động tâm tình đơn giản rửa mặt chải đầu một chút, ăn mặc một thân màu trắng đồ thể dục, mang che nắng mũ đi ra ngoài.

Tới tiếp đãi nàng là phòng làm việc đối ngoại công khai người phụ trách trình nặc.

Trình nặc cũng không có lập tức mang nàng đi tìm dụ trạch cùng hôm nay quay chụp nhiệm vụ, mà là mang theo nàng ở phòng làm việc tùy ý mà đi dạo.

Trì Niên tức khắc đôi mắt đều sáng, có thể nhìn đến dụ trạch càng nhiều không có công khai quá tác phẩm, nàng tự nhiên là vui.

Phòng làm việc có một cái thật dài gallery, trần nhà, mặt đất, vách tường đều là thuần trắng, chỉ có trên tường nhiếp ảnh tác phẩm, là bên trong duy nhất sắc thái.

Tầng mây phía trên vòng tròn cầu vồng;

Châu phong đỉnh núi tuyết vụn;

Đứng ở sắt thép trong rừng cây gian quần áo phục cổ mô đen bóng hình xinh đẹp;

Mùa thu mạch tràng phi dương được mùa gương mặt tươi cười;

Bay múa chim hoà bình ăn mặc hoàng váy Indian nữ lang.....

“Đây là san hô đỏ sao?” Trì Niên nhìn một bộ đáy biển tác phẩm, hình ảnh san hô như là ở trôi nổi giống nhau, rất là thần kỳ.

Trình nặc bất đắc dĩ gật gật đầu: “Vì thế hấn còn cố ý lặn xuống nước mười mấy thứ.”

Trì Niên tán thưởng không thôi.

Này căn bản chính là một cái thuộc về dụ trạch tư nhân thế giới, chỉ dùng nhiếp ảnh chứa đầy, lại không cần bất luận cái gì mặt khác trang điểm.

Rực rỡ nhiều màu, làm người hướng tới.

Thường thức xong cuối cùng một bức tác phẩm, Trì Niên liền thấy lười biếng mà dựa vào vách tường đứng dụ trạch, đuôi lông mày nhẹ dương: “Xem xong rồi?”

Trì Niên dùng sức gật gật đầu.

Dụ trạch cong cong khóe môi: “Lui bước sao?”

Trì Niên cười cứng đờ, uể oải mà nhìn hắn.

Nghệ thuật gia cũng như vậy mang thù sao?

Dụ trạch lại không nói gì, chỉ quơ quơ trong tay chìa khóa: “Đi thôi.”

“Đi chỗ nào?” Trì Niên khó hiểu.

“Chụp phiền tử.”

Trì Niên đôi mắt nháy mắt sáng, quay đầu nhìn về phía trình nặc: “Trình tiên sinh, cảm ơn chiêu đãi.”

Nói xong xoay người rời đi.

Trình nặc nhún nhún vai, nhìn phía trước sắp biến mất bóng người, đột nhiên nghĩ đến cái gì: “Ài, dụ trạch.”

Dụ trạch bố thí mà phân cho hắn một ánh mắt.

Trình nặc cười: “Phía trước nói cái kia phương pháp, có lẽ có thể thử xem?”

Dụ trạch quét hắn liếc mắt một cái, “A” một tiếng, lại không đáp lại.

Trì Niên không nghĩ tới dụ trạch xe cũng là Porsche, lần trước tiệc rượu kết thúc liền muốn thử xem, hiện giờ rốt cuộc tóm được cơ hội.

“Đi chỗ nào a, dụ tiên sinh?” Trì Niên vừa lên xe ngoan ngoãn mà cột kỹ đai an toàn, hỏi.

Dụ trạch: “Yên tâm, sẽ không đem ngươi bán.”

Trì Niên mặc mặc, nhỏ giọng nói thầm: “Nói như thế nào ta cũng coi như là người giáp phương ba ba đi.....”

Dụ trạch đỡ tay lái tay một đống, quay đầu liếc nhìn nàng một cái đột nhiên cười ra tiếng: “Hảo đi, giáp phương ba ba.”

“Đi vân sơn.”

Trì Niên bị kêu một trận mặt nhiệt, nhưng nghe thấy vân sơn lại lập tức nghĩ tới phía trước dụ trạch chụp những cái đó biển mây mặt trời mọc ảnh chụp: “Đi chụp mặt trời mọc?”

Nàng nói nhìn mắt bên ngoài, hiện tại mới vừa buổi chiều mà thôi.

Dạ trạch lười nhác mà nhìn nàng một cái: “Ta nhớ rõ ta nói rồi, ta chụp phiên tử thời gian tùy cơ.”

Trì Niên nghĩ nghĩ, cũng là, chính mình không hiểu, ngoan ngoãn đi theo liền hảo.

Gật gật đầu lại không nói thêm cái gì, chỉ may mắn chính mình hôm nay xuyên đồ thể dục.

Dạ trạch thoáng nhìn nàng nghiêm túc biểu tình, kéo kéo môi bổ sung: “Không ngừng mặt trời mọc.”

Phía trước cùng Trì Niên thương nghị chi tiết khi nàng liền đề qua, Sang Tư di động muốn cũng không phải dùng di động đánh ra camera tăng lớn cảm, muốn chính là bày biện ra di động độ phân giải cùng chip trí năng phân biệt cảnh sắc phối hợp ưu việt tính năng.

Sao trời cảnh đêm không thể nghi ngờ là nhất thích hợp.

Vừa vặn, hẳn tưởng thử lại mặt trời mọc cảm giác.

Một công đôi việc.

Tối vẫn sơn thời điểm, đã buổi chiều bốn điểm nhiều.

Vân sơn độ cao so với mặt biển cũng không tính quá cao, nhưng bởi vì bốn phía khí hậu ở vào ẩm lạnh luân phiên mang duyên cớ, nơi này biển mây phá lệ dày nặng, tầng mây nổi tại trên sườn núi, mặt trời mọc khi lại là nhất phái thịnh cảnh, hấp dẫn rất nhiều người thích nhiếp ảnh tiến đến.

Sau lại vân sơn bị hoa vì bảo hộ cảnh khu sau, chung quanh du khách cũng thường thường đi vào nơi này, đỉnh núi dân túc khách sạn rất là náo nhiệt.

Trì Niên xử lý vào ở sau liền nhện không được hưng phấn mà chạy ra đi nhìn dưới chân núi cảnh sắc.

Mây mù tốt tươi, có chút ngọn núi chỉ lộ ra đỉnh núi, bao la hùng vĩ lại di người.

Trì Niên này một kích động, liền trực tiếp kích động tới rồi buổi tối.

Ban ngày trời nắng duyên cớ, buổi tối sao trời cũng phá lệ sáng ngời, ánh trăng thực vũ mị.

Đây là ở thành thị cao ốc building chi gian thưởng thức không đến cảnh sắc.

Đỉnh núi có một khối san bằng mặt đất, buổi tối người sẽ thiếu chút.

Dạ trạch quay chụp bầu trời đêm kế hoạch, liền chuẩn bị ở nơi đó tiến hành.

Buổi tối 12 giờ đến một chút, là ngôi sao nhất lộng lấy thời điểm.

Bởi vì vẫn luôn ở vào hưng phấn trạng thái, Trì Niên không có nửa điểm buồn ngủ, công thiết bị đi theo dạ trạch phía sau đi đỉnh núi.

Tối rồi địa phương, dự trạch liền bắt đầu công việc lu bù lên, điều chỉnh tốt di động camera tham số, nhìn như tùy ý mà so đối với góc độ.

Trì Niên nhìn hấn, không thể không nói, nghiêm túc dự trạch trên người kia cổ nghệ thuật gia cảm giác rất là nồng hậu, nhìn hấn chuyên chú ánh mắt, làm người liếc mắt một cái liền tin tưởng, những cái đó kinh điển tác phẩm tuyệt đối là xuất từ hấn tay.

Trì Niên cũng dần dần đem ánh mắt chuyển qua đỉnh đầu cảnh đêm thượng.

Tay có thể hái sao trời.

Chưa từng như vậy rõ ràng mà cảm thụ quá loại cảm giác này.

Ngôi sao tựa như ở nàng đỉnh đầu xoay quanh chuyển động giống nhau, minh nguyệt ngẫu nhiên bị một tầng hơi mỏng mây mù che khuất, lại rất mau bị gió thổi tản ra tới.

Rõ ràng là an tĩnh cảnh đêm, lại phẳng phát ở nhuộm đắm một bộ hùng hồn bao la hùng vĩ hình ảnh.

Chính mình khoảng thời gian trước thương tâm, ở như vậy cảnh sắc trước mặt phẳng phát đều trở nên không đáng giá nhắc tới.

Chỉ có kia luân ánh trăng, Trì Niên ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng, quả thực cùng Kỳ Thâm giống nhau như đúc.

Cao cao, lạnh lùng, không có gì độ ấm, như thế nào cũng áp không nhiệt.

Trì Niên dứt khoát dời đi ánh mắt, lấy ra di động ước lượng hạ chụp mấy tấm ảnh chụp, nhưng tựa hồ bất luận như thế nào quay chụp, cảm giác đều như là thay đổi mùi vị.

Cuối cùng nàng uể oải mà đưa điện thoại di động thu lên, chuyên tâm thưởng thức sao trời.

Thẳng đến sáng lên màn hình bị hiện ra ở nàng trước mắt, Trì Niên chớp hạ đôi mắt, đột nhiên hoàn hồn.

Dự trạch đem điện thoại đưa cho nàng: “Nhìn xem?”

Trì Niên mở ra album xem kỹ.

Không thể không nói, dự trạch vĩnh viễn đều có một bộ chính mình nhiếp ảnh lý niệm, rõ ràng chỉ là tùy tiện ấn hạ màn trập, nhưng kết cấu cũng hảo, thậm chí sao trời phân bố đều như là đo đạc tốt giống nhau.

Mây bay mỏng lung mà che khuất nguyệt hoa hình ảnh đều chụp phá lệ thật.

Tựa như kỹ thuật cùng nghệ thuật hoàn mỹ kết hợp, không có tỳ vết.

Khó trách Sang Tư đợi lâu như vậy cũng muốn kiên trì cùng “Đường cong” hợp tác.

Trì Niên yên lặng mà tưởng.

Dụ trạch chụp mười dư trương, Trì Niên chỉ chọn trước mấy trương nhìn nhìn.

“Vừa lòng sao, giáp phương ba ba?” Lười biếng tiếng nói từ đỉnh đầu truyền đến, vừa mới nghiêm túc biến mất không thấy, lại khôi phục trêu chọc.

Trì Niên nghe hần xưng hô bĩu môi, rầu rĩ mà ứng: “..... Vừa lòng.”

Dụ trạch cong cong môi: “Trở về đi.”

Trì Niên sững sốt: “Không hề thưởng thức trong chốc lát?”

“Trở về thưởng thức không cũng giống nhau?” Dụ trạch liếc mắt nàng trong tay di động.

“Kia như thế nào giống nhau,” Trì Niên nhìn nhìn thiên, “Đây chính là thiên nhiên lự kính.”

Dụ trạch ngẩng ra hạ, đồng dạng ngẩng đầu nhìn thoáng qua thiên, hồi lâu nhú nhú mày, thanh âm cũng có chút hoảng hốt: “Thiên nhiên lự kính làm sao vậy?”

Trì Niên khó hiểu, lại vẫn là thành thành thật thật mà đáp lại: “Thiên nhiên lự kính nhân vi rất khó điều ra tới a.”

Dụ trạch nhú mày nhìn bầu trời đêm.

Hần đi qua rất nhiều địa phương, gặp qua rất nhiều kinh diễm cảnh sắc.

Hần dựa vào nhảy bén mà tinh chuẩn trực giác đi dẫn đo chính mình muốn quay chụp góc độ, lại chưa bao giờ có nghĩ tới, có lẽ..... Đối với quá kinh diễm cảnh sắc, quá độ ý lại kỹ thuật là một loại khinh nhờn, hần chỉ cần đương một cái trung thực “Đôi mắt” đem loại này kinh diễm ký lục xuống dưới.

“Vài giờ, trở về nghỉ ngơi.” Dụ trạch phục hồi tinh thần lại, lại lần nữa thúc giục.

Trì Niên nhìn thời gian, khiếp sợ mà mở to hai mắt.

Rạng sáng hai điểm.

Lúc này đây không có phản bác, nàng ngoan ngoãn mà trở về dân túc khách sạn.

Trì Niên hai người sáng sớm hôm sau liền rời đi vân sơn.

Tối hôm qua chỉ ngủ bốn cái giờ, Trì Niên ngồi trên xe người đương thời còn có chút mờ mịt.

Dụ trạch lại có vẻ có chút kích động, trước mắt có chút hắc thanh, tóc cũng có chút hỗn độn, vô hình trung kia cổ suy sút mỹ cảm càng trọng.

“Dụ tiên sinh,” Trì Niên chần chờ hạ, cuối cùng vẫn là hỏi ra khẩu, “Người tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt?”

Một nhọc điều khiển không được, thần tượng cũng không được a.

Dạ trạch liếc nàng liếc mắt một cái, liếc mắt một cái liền nhìn thấu nàng ý tưởng, nhướn mày: “Yên tâm, ta hiện tại thực thanh tỉnh, không phải mệt nhọc điều khiển.”

Chỉ là sáng nay hồi khách sạn sau lại đăng một lần đỉnh núi, chụp thứ biển mây mặt trời mọc mà thôi.

Hắn hiện tại chỉ nghĩ mau chóng hồi phòng làm việc đem ảnh chụp sửa sang lại ra tới.

Trì Niên yên lòng.

Một giờ sau, xe sử tiến nội thành.

Trì Niên nhìn bốn phía dần dần quen thuộc cao ốc building, đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Dạ tiên sinh, ở phía trước đình vừa xuống xe.”

Dạ trạch nhìn trước mắt phương, Sang Tư hai đồng đại lâu đứng sừng sững ở nơi đó: “Hôm nay còn muốn đi làm?”

Trì Niên lắc đầu: “Trở về lấy điểm đồ vật, thuận tiện đem ảnh chụp cấp marketing bộ.”

Tuy rằng xin ra ngoài làm công, nhưng công ty nội sự tình vẫn là muốn xử lý, bằng không chỉ phụ trách cái này nói, nàng tiền lấy đến cũng quá nhẹ nhàng.

Dạ trạch lúc này đây nhưng thật ra hảo tính tình mà lại không nói thêm cái gì, thẳng đem xe ngừng ở Sang Tư cửa.

Trì Niên cười cởi bỏ đai an toàn, thiết tình nói lời cảm tạ: “Cảm ơn người, dạ tiên sinh.”

Dạ trạch nhún nhún vai, nhìn nàng động tác, giây tiếp theo bỗng dưng mở miệng: “Trì tiểu thư.”

Trì Niên khó hiểu mà xoay người.

Dạ trạch hơi hơi nghiêng người, xuyên thấu qua ghế phụ cửa sổ nhìn nàng, bất đồng với phía trước khinh thường mở miệng: “Lần sau chụp nhân văn chủ đề.”

Trì Niên ánh mắt sáng lên, gật gật đầu: “Hảo a.”

Kỳ Thâm đến Sang Tư dưới lầu khi, chính thấy một chiếc Porsche ngừng ở cửa, lại cũng chưa từng có để ý nhiều, liền phải đi tiến đại lâu nội.

Nhưng mà giây tiếp theo, thấy Porsche trên dưới tới người khi, hắn bước chân sinh sôi dừng lại.

Hai ngày này không có tới công ty Trì Niên chính cười cùng bên trong xe nhân đạo dừng, ý cười từ khóe môi lan tràn đến đáy mắt, bất đồng với đối mặt nghiêm gia khi lễ phép, lúc này ánh mắt của nàng đều là sáng long lanh.

Bên trong xe người tựa hồ cùng nàng nói gì đó, ánh mắt của nàng càng sáng, thanh âm cũng thanh thúy: “Hảo a.”

Kỳ Thâm chau mày.

Cách không ngắn khoảng cách, chỉ có thể thấy bên trong xe nam nhân cái mũi hạ diện mạo, mạc danh quen mắt, giống như ở nơi nào gặp qua.

Bên kia Trì Niên vẩy vẩy tay, cười nói: “Dụ tiên sinh, tái kiến.”

Kỳ Thâm đột nhiên phục hồi tinh thần lại.

Dụ tiên sinh.

Dụ trạch.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình huyết Thái Dương nhảy nhảy, ánh mắt từ kia chiếc màu trắng trên xe đảo qua mà qua.

Chắc.

Lại là Porsche.

Trì Niên nhìn theo dụ trạch xe biến mất, mới cười mà xoay người, rồi sau đó ngẩn ngơ, ánh mắt cũng mở to chút.

Kỳ Thâm đứng ở nơi đó, màu đen tây trang cấm dục lại mê người, rõ ràng mới hai ngày không thấy, nhưng cảm giác như là cách thật nhiều thiên giống nhau.

Chỉ là không biết hắn ở đằng kia đứng bao lâu, mặt vô biểu tình.

Trì Niên mím môi, vẫn là làm không được không gợn sóng, đành phải giơ lên một mặt cười: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm ánh mắt từ nàng nhàn nhạt quàng thâm mắt thượng đảo qua mà qua, nàng làn da trắng nõn, có một chút nhị dị trạng đều xem đến rõ ràng: “Đi đâu vậy?”

Trì Niên dừng một chút, cười ứng: “Cùng dụ tiên sinh đi chụp phiên.”

Kỳ Thâm ánh mắt trầm trầm, hầu kết trên dưới lẫn lộn hạ.

Dụ tiên sinh dụ tiên sinh.

Đề hắn liền đề, cười đến như vậy vui vẻ làm cái gì?

Bất quá chính là cái chột bắt đầu tiếp xúc thần tượng mà thôi.

Trì Niên thấy Kỳ Thâm trước sau không có đáp lại, bất giác lại mở miệng: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm bỗng chốc lấy lại tinh thần, sắc mặt có chút khó coi, an tĩnh hai giây, dứt khoát không nói một lời mà xoay người vào đại lâu.

Trì Niên ngẩn ra, tiện đà nhíu chặt mày mà nhìn chằm chằm hắn bóng dáng, không biết ai lại chọc tới hắn!

Càng muốn trong lòng càng khó chịu, dứt khoát thẳng tắp mà đối với hắn làm cái mặt quỷ.

Không nghĩ tới lúc này Kỳ Thâm đột nhiên quay đầu tới, thấy nàng mặt quở sau ngấn người, nguyên bản căng chặt biểu tình lỏng chút: “Làm gì đâu?”

Bị trảo bao Trì Niên có chút xấu hổ, ánh mắt mơ hồ, không nói một lời.

May mắn Kỳ Thâm lại không truy vấn, trầm mặc một lát nói: “Trong chốc lát tới một chuyến ta văn phòng.”

Nói xong, lại lần nữa xoay người.

“Là trần trợ lý công tác thượng có chuyện gì không rõ sao?” Trì Niên tiến lên đi rồi hai bước truy vấn.

Kỳ Thâm bước chân dừng dừng, nhìn về phía nàng: “Cái gì?”

Trì Niên cúi đầu suy nghĩ trong chốc lát, lại ngẩng đầu híp mắt cười cười, quơ quơ trong tay ba lô: “Ta trong chốc lát còn muốn sửa sang lại dụ tiên sinh chụp ảnh chụp đâu.”

Chapter 27

Kỳ Thâm nhìn trước mắt Trì Niên.

Ăn mặc thân màu trắng đồ thể dục, trắng nõn trên mặt tuy rằng có chút mệt, ánh mắt lại phá lệ vô tội, trát cao cao đuôi ngựa, thanh xuân dào dạt giống cái sinh viên, một bộ vô hại bộ dáng.

Nói ra nói lại cố tình có thể tức chết người.

Lúc này mới cùng dụ trạch gặp qua vài lần mặt, liền há mồm ngậm miệng đều là “Dụ tiên sinh, dụ tiên sinh”?

Hiện giờ vì nàng trong miệng “Dụ tiên sinh”, liền hấn đều có thể như vậy cười tủm tỉm mà dứt khoát cự tuyệt.

“Kỳ tổng?” Trì Niên thấy Kỳ Thâm vẫn luôn không mở miệng, nhẹ giọng dò hỏi.

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát, nặng nề mà từ trong cổ họng bài trừ hai chữ: “Tùy người.”

Nói xong xoay người sải bước mà triều chuyên thang đi đến.

Trì Niên nhìn hấn bóng dáng, khóe môi cười dừng một chút, theo sau chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Cự tuyệt Kỳ Thâm bước đầu tiên, tuy rằng khó khăn chút, nhưng vẫn là bán ra tới.

Trở lại hành chính bộ khi, mọi người đều ở an tĩnh mà công tác, cùng Trì Niên giao hảo mấy cái đồng sự ngẩng đầu đối nàng cười cười.

Trì Niên trở về một mặt cười, trở lại văn phòng, xử lý hạ hòm thư tích góp bưu kiện, lại đem ảnh chụp copy cho marketing bộ, ôm sửa sang lại ra tới gấp đải xử lý văn kiện trực tiếp trở về nhà.

Ngủ bù.

Bên kia.

Kỳ Thâm trở lại văn phòng sau cầm một lọ nước đá uống lên mấy khẩu, vốn định áp xuống trong lòng bức bối, không nghĩ tới không giảm phản tăng.

Nghĩ đến vừa mới hình ảnh, liền nhin không được bị đè nén.

Đối mặt dụ trạch khi, một ngum một cái dụ tiên sinh, cười đến như vậy xán lạn.

Đối mặt hấn khi, cười đến miễn cưỡng không nói, liền văn phòng đều không tới?

Nàng đến tốt cùng là ai trợ lý?

Kỳ Thâm lại uống lên khẩu nước đá, văn phòng môn bị người từ bên ngoài gõ hai hạ, Trần Dương thanh âm truyền đến: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm miễn cưỡng áp xuống tâm phiền ý loạn, đi đến bàn làm việc sau, thanh âm khôi phục bình tĩnh: “Tiến.”

Trần Dương thực đi mau tiến vào, bay nhanh mà nhìn mất Kỳ tổng sắc mặt, có nề nếp mà đem công sự hội báo xong, lại đem yêu cầu ký tên văn kiện đặt ở bàn làm việc thượng, nhìn Kỳ Thâm đọc nhanh như gió mà thẩm duyệt những cái đó văn kiện, đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Đúng rồi, Kỳ tổng, phía trước gõ định người phát ngôn lương phỉ Lương nữ sĩ, gần nhất cùng Singapore một vị xí nghiệp gia công khai tình yêu, nhiệt độ chính cao, liên quan công chúng đối Sang Tư thảo luận độ cũng tăng lên rất nhiều.”

“Ân.” Kỳ Thâm nhàn nhạt mà lên tiếng, nhìn không ra cảm xúc tới.

Trần Dương tiếp tục hỏi: “Vị kia xí nghiệp gia là làm địa ốc làm giàu, nghe nói thật lâu trước kia chính là lương ảnh hậu fan điện ảnh, hiện tại cũng coi như là cùng chính mình thần tượng chung thành thân thuộc, thành nghiệp giới câu chuyện mọi người ca tụng, cuộc họp báo muốn hay không đồng thời mời hai người?”

Kỳ Thâm nguyên bản đang ở ký tên tay một đồn, chau mày.

“Kỳ tổng?”

“Không cần,” Kỳ Thâm thực mau khôi phục như thường, thanh âm lạnh chút, “Cuộc họp báo vai chính không phải bắt luận kẻ nào.”

Mà là Sang Tư sản phẩm.

Trần Dương sững sốt, vội vàng gặt đầu, tiếp nhận Kỳ Thâm thêm tốt văn kiện: “Không có gì sự ta liền trước đi ra ngoài.”

Nói xong bước nhanh rời đi.

Kỳ Thâm như cũ ngồi ở chỗ cũ, ngón tay thói quen mà không tiếng động gõ mặt bàn, ánh mắt nặng nề, biểu tình không gợn sóng.

Vừa mới Trần Dương nói lại lần nữa chui ra tới.

Fan điện ảnh.

Cùng thần tượng chung thành thân thuộc.

Thật chói tai.

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, trong đầu mạc danh hiện ra vừa mới dưới lầu hình ảnh.

—— chỉ lộ ra nửa khuôn mặt nam nhân, ngoài xe cười xua tay nói tái kiến Trì Niên.....

Kỳ Thâm bực bội mà đứng lên, thủ hạ ý thức địa lý lý nút tay áo, thẳng đi xuống lầu.

Chỉ là Trì Niên trong văn phòng trống rỗng, không ai.

Kỳ Thâm nhú chặt mày đi đến trước đài chỗ: “Trì Niên đâu?”

“Trì tổng trợ?” Trước đài bị đột nhiên xuất hiện Kỳ tổng hoảng sợ, theo sau mới phản ứng lại đây, “Trì tổng trợ vừa mới đem ảnh chụp khẩu cấp marketing bộ sau liền rời đi.”

Rời đi.

Kỳ Thâm thần sắc trầm xuống dưới.

“Kỳ tổng ngài có chuyện gì sao? Yêu cầu ta cấp trì tổng trợ đi cái điện thoại.....”

“Không cần.” Kỳ Thâm lược hạ hai người một lần nữa trở lại văn phòng, trầm tư một lát cấp marketing bộ đi thông nội tuyến, “Đem trì tổng trợ vừa mới khẩu quá khứ ảnh chụp chia ta một phần.”

Marketing bộ thực mau đem ảnh chụp đóng gói đã phát lại đây.

Kỳ Thâm thuận tay mở ra, nhìn mặt trên vân Sơn Tinh không sau, mày lại không giãn ra quá.

Hắn biết rõ dụ trạch lựa chọn chụp cảnh đêm mục đích, cũng biết như vậy có thể nhất nhanh và tiện mà làm người dùng biết Sang Tư di động ưu việt tính năng, chính là.....

Hắn chẳng lẽ không biết nam nữ có khác?

Đại buổi tối mang theo một cái tiểu cô nương đi trên núi chụp ảnh thích hợp sao?

Trì Niên cũng là, đối dụ trạch liền như vậy không có đề phòng tâm? Liền bởi vì hắn là cái gọi là thần tượng?

Lòng tràn đầy bức bối ở nhìn thấy tiếp theo bức ảnh khi nháy mắt ngưng kết trụ.

Màu tím lam sao trời lãng nguyệt dưới, nơi xa trùng điệp phập phồng trên ngọn núi, có một đạo mảnh khảnh thân ảnh ngồi ở chỗ kia ngẩng đầu nhìn lên sao trời.

Bách khoa toàn thư cảnh không có chụp đến bộ dạng, nhưng kia cổ dào dạt ở quanh thân yên lặng tốt đẹp cùng trong mắt như sao trời giống nhau ánh sáng, lại vô cùng động lòng người.

Trì Niên.

Kỳ Thâm nhân nhật mà buông ra con chuột, bình tĩnh mà dựa vào lưng ghế, mặt vô biểu tình mà nhìn chằm chằm này bức ảnh.

Này mẹ nó là ở nhiếp ảnh vẫn là ở liêu tiểu cô nương?

Ước chừng trầm mặc vài phút, Kỳ Thâm cảm thấy chính mình cần thiết sửa đúng một chút Trì Niên truy tình tâm, cho dù là làm cấp trên quan tâm cấp dưới đâu? Huống chi..... Huống chi tiểu cô nương còn đuổi theo hắn bốn năm.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình lòng có chút hoảng loạn, nhúu nhúu mày lấy qua di động, thẳng gạt ra Trần Dương điện thoại.

Trò chuyện thực mau chuyển được: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm lên tiếng, bình đạm mở miệng: “Ngày mai có cái gì an bài?”

“Chờ một lát, ta xem một chút,” Trần Dương dừng một chút, “Ngày mai ban ngày muốn đi gặp gia thế chủ tịch.”

“Ân,” Kỳ Thâm nhẹ nhàng băng quơ mà ứng, “Thông tri tham dự cuộc họp báo sở hữu nhân viên công tác, đêm mai liên hoan, làm một chút sẽ trước động viên, thuận tiện mời dự trạch tiên sinh, tính làm hoan nghênh hắn đã đến.”

Trần Dương tuy rằng khó hiểu vì cái gì đột nhiên liên hoan, nhưng thấy Kỳ tổng tự mình lên tiếng, tự nhiên bay nhanh mà ứng hạ.

.....

“Đường cong” phòng làm việc.

Dự trạch nhìn trước mắt biển mây mặt trời mọc chiếu, lại tìm kiếm ra phía trước ảnh chụp.

Khác biệt cũng không lớn, chính là, thiếu cái loại này liền mỗi một tia nắng mặt trời xuyên thấu qua nào một mảnh tầng mây đều tinh chuẩn đo kỹ thuật cảm, chính bức ảnh lộ ra một cổ tùy ý, như là hạ bút thành văn mà ký lục hạ tự nhiên thịnh cảnh.

Dự trạch chọn hạ giữa mày, rốt cuộc thả lỏng lại, lười nhác mà ngã vào ghế trên, mỗi một cũng theo sát chen chúc tới.

Hắn nhin không được cười một tiếng, lại nghĩ đến ngày hôm qua Trì Niên nói qua nói.

Thiên nhiên lự kính.

Cầm lấy camera, là bởi vì cảnh sắc đáng giá.

Mà đáng giá cảnh sắc, có lẽ cũng không cần quá nhiều tân trang.

Khả năng hắn thật là chụp nhiều duyên cớ, đem chính mình vây ở đã định khuôn sáo.

Trong óc mạc danh hiện lên trình nặc nói.

Chẳng lẽ, hắn thật sự yêu cầu đổi một chút tâm cảnh, mới có thể tìm về phía trước trạng thái?

Vấn phòng môn bị người tượng trưng tính mà gõ hai hạ, trình nặc đứng ở cửa: “Tưởng cái gì đâu?”

Dụ trạch phục hồi tinh thần lại, nhướn mày: “Có việc?”

Trình nặc nhìn mắt hắn trên bàn tác phẩm, theo sau cầm trong tay cẩn thận quan sát trong chốc lát: “Cảm giác thực vi diệu.”

Dụ trạch tới hứng thú: “Chỗ nào vi diệu?”

“Không thể nói tới,” trình nặc nhìn chăm chăm sau một lúc lâu, yên lặng cho đánh giá, “Phía trước mấy bức tác phẩm, giống tình mỹ hàng mỹ nghệ, này phức..... Hình tán thần không tiêu tan đi.”

Dụ trạch câu môi cười một tiếng.

“Đúng rồi,” trình nặc đem tiện lợi dán dán ở hắn bàn làm việc trước, mặt trên ký lục thời gian địa chỉ, “Sáng Tư đêm mai có tràng tụ hội, mời người tiến đến.”

Dụ trạch nhìn lướt qua, lưỡi biếng mà lên tiếng.

.....

Trì Niên tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt duyên cớ, vẫn luôn ngủ đến chạng vạng mới mở mắt mà tỉnh lại.

Ngoài cửa sổ sắc trời đã có chút tối sẫm, phòng trong cũng xám xịt, chung quanh hết thấy đều lâm vào một mảnh cô tịch trung.

Trì Niên mờ mịt mà ngồi trong chốc lát, trần trụi chân cho chính mình đổ chén nước, vừa uống vừa mở ra sổ hữu phòng đèn, kia cổ cô tịch cảm nhảy mắt tan thành mây khói.

Trì Niên vừa lòng mà cười cười, đuổi người lấy qua di động xem kỹ tin tức, rồi sau đó liền thấy Trần Dương phát tới WeChat.

Đêm mai liên hoan?

Trì Niên nhú nhú mày, thuận tay trở về câu: như thế nào sẽ đột nhiên liên hoan?

Trần Dương thực mau hồi phục: không biết, Kỳ tổng tự mình phân phó.

Trì Niên nghĩ nghĩ cũng nghĩ không ra cái nguyên cớ tới, dứt khoát từ bỏ.

Cũng là ở ngay lúc này, lâm lôi tới tin tức, hỏi nàng ngày mai xuyên cái gì quần áo.

Ngay sau đó lại thần bí hề hề mà bổ sung một câu: nghe nói có không ít mặt khác bộ môn thanh niên tài tuần tới.

Trì Niên trở về một chuỗi dấu ba chấm.

Bất quá này cũng nhắc nhở nàng, liên hoan đích xác không thích hợp xuyên quá mức chính thức quần áo, cũng không thể xuyên những cái đồ đơn giản hưu nhàn trang, nghĩ nghĩ, Hạ Nghi khoảng thời gian trước đưa nàng kia kiện “Chiến bào” đảo thực thích hợp.

Trì Niên đem quần áo lấy ra tới uất uất, bắt đầu xem từ công ty lấy về tới văn kiện.

Liên hoan địa điểm là ở duy nạp nhà ăn đỉnh tầng, có giải trí khu, ăn uống khu, sân phơi ngắm cảnh khu, tầm nhìn thực hảo.

Trì Niên tan tầm sau cùng lâm lôi cùng nhau tiến đến, hai người biên triêu khách sạn thang máy đi, lâm lôi không quên nhỏ giọng nói bất quá: “Người trước hai ngày ra ngoài làm công, không nhìn thấy trần trợ lý có bao nhiêu đáng thương.”

Trì Niên khó hiểu: “Làm sao vậy?”

“Kỳ tổng tâm tình không tốt, trừ bỏ công tác cơ bản không thể nào nói chuyện, trần trợ lý đi theo Kỳ tổng bên người đại khí cũng không dám ra,” lâm lôi nghĩ đến Kỳ tổng sắc mặt, run run vai, “Đừng nói trần trợ lý, ta cách đến rất xa thấy đều đánh sợ.”

Trì Niên cười cười, vừa vặn cửa thang máy mở ra, đỉnh tầng tới rồi, hai người một khối đi ra ngoài.

Nàng nhìn lâm lôi nửa nói giỡn: “Vậy ngươi là không nhìn thấy, ta ở Kỳ tổng bên người khi, cũng thực đáng thương.....”

Lâm lôi đối nàng chớp mắt vài cái sắc.

Trì Niên sững sốt, nháy mắt phản ứng lại đây, quay đầu đi, quả nhiên thấy Kỳ Thâm đang đứng ở nàng trước mặt.

“Kỳ tổng,” Trì Niên nghĩ nghĩ, ra vẻ không có việc gì mà cười cười, cùng đối phương chào hỏi.

Kỳ Thâm không biết có hay không nghe thấy nàng vừa mới nói, chỉ là rũ mắt nhìn nàng, ánh mắt ở nhìn thấy trên người nàng tiểu hắc váy khi nắm thật chặt.

Trì Niên khó hiểu mà theo hần tầm mắt xem qua đi, quần áo không có bất luận cái gì kỳ quái địa phương.

“Sang Tư tháng trước không phát tiền lương?” Kỳ Thâm đột nhiên mở miệng hỏi.

Trì Niên nghi hoặc: “Đã phát a.”

Kỳ Thâm còn muốn nói lời nói, trong tay di động đột nhiên vang lên một tiếng, hần có chút không kiên nhẫn mà cắt đứt, nhìn Trì Niên: “Vẫn là người chỉ có này một kiện quần áo?”

Trì Niên rốt cuộc hiểu được, hần không phải đối nàng có ý kiến, là đối quần áo của mình có ý kiến.

Trong lòng một hơi, nàng nhin không được sắc thanh: “Ta cảm thấy khá xinh đẹp, Kỳ tổng người không thích có thể không xem.”

“Trì Niên.....” Kỳ Thâm nhú nhú mày, trong tay di động lại một lần vang lên.

“Kỳ tổng người vẫn là tiếp người điện thoại đi.” Trì Niên nhìn mắt hần di động, lôi kéo lâm lôi đi ăn uống khu.

Kỳ Thâm nhìn nàng bóng dáng, hít sâu một hơi, nhìn trên màn hình Tổng Lăng hai chữ, tức giận mà chuyển được: “Một phút sau xuống lầu.”

Nói xong cắt đứt, thẳng đi vào thang máy.

Lâm lôi thấy Kỳ Thâm thân ảnh biến mất ở thang máy, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn về phía bên người chính vô tâm không phối mà ăn tiểu bánh kem Trì Niên, điện quang thạch hỏa chỉ gian bỗng dưng mở miệng: “Ta như thế nào cảm thấy, người cùng Kỳ tổng giống tiểu tình lữ cãi nhau dường như?”

“Khụ.....” Trì Niên bị nàng nói được sắc mặt một ngụm, kịch liệt ho khan lên.

Lâm lôi vội lấy quá một bên nước trái cây đưa cho nàng, vỗ vỗ nàng phía sau lưng: “Như thế nào kích động như vậy?”

Trì Niên uống lên mấy khẩu nước trái cây, ho khan rốt cuộc đình chỉ, chỉ là khóe mắt vẫn là khụ ra nước mắt: “Con mắt nào của người thấy ta cùng hần giống tình lữ?”

“Không giống sao?” Lâm lôi hỏi lại, rồi sau đó nhún nhún vai, “Kia khả năng ta cảm giác sai rồi.”

“Không phải khả năng, là nhất định.” Trì Niên chém đinh chặt sắt.

“Kia nhưng không nhất định.” Lâm lôi cười, tổng cảm thấy vừa mới Kỳ tổng ánh mắt thực không giống nhau.

Tuy rằng cũng thực lãnh đạm, nhưng cùng đối mặt bọn họ đám công nhân này khi lãnh đạm hoàn toàn bất đồng, đối mặt bọn họ là càng có rất nhiều lãnh, đối mặt Trì Niên khi, trừ bỏ đạm còn có chính là..... Giống ở chờ mong cái gì.

Trì Niên: “.....”

Lâm lỏi cũng không lại tiếp tục rối rắm, biết nơi này giải trí khu có mặt chược thất, vừa vịn có chút tay ngứa: “Đi sờ một vòng?”

Trì Niên lắc đầu: “Người đi đi, ta liền không đi.”

Nàng chơi mặt chược trình độ, quá lạn.

Lâm lỏi nghĩ đến Trì Niên thăm thiết bài kỹ, nhận đồng gât gât đầu, triều giải trí khu đi đến.

Trì Niên tắc ngoan ngoãn mà đãi ở ăn uống khu ăn đồ vật.

Duy nạp nhà ăn đầu bếp trù nghệ thực hảo, đặc biệt là điểm tâm ngọt càng là nhất tuyệt.

Trì Niên chính ăn đến vong hình khi, cách đó không xa sân phơi chỗ truyền đến thang máy “Đỉnh” một thanh âm vang lên.

Nàng theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn lại, Trần Dương dẫn đầu đi ra, ngay sau đó phía sau đi theo một cái ăn mặc màu đen tây trang nam nhân, không có hệ cà vạt, màu trắng áo sơ mi trên cùng nút thắt cũng buông lỏng ra.

Trì Niên theo tây trang triều thượng xem qua đi, hơi hơi gọi lên khoe môi, cao thẳng mũi, nhẹ dương mặt mày, gờ tay nhắc chân lộ ra một cổ tùy tính.

Trì Niên yên lặng mở to hai mắt.

Nàng không nghĩ tới dụ trạch cũng tới, trong miệng điểm tâm ngọt còn không có tới kịp nuốt xuống đi, nàng vội xoay người, cứu lại một chút chính mình ở thân tượng trong mắt còn sót lại hình tượng.

Phía sau lại truyền đến một tiếng cười nhẹ, giây tiếp theo Trì Niên cảm giác chính mình có người đã đi tới, chậm rì rì thanh âm từ từ vang lên: “Trì tiểu thư.”

Trì Niên cương một chút, bắt đắc dĩ mà xoay người sang chỗ khác nhìn trước mắt người, miễn cưỡng cười: “Dụ tiên sinh, không nghĩ tới người cũng tới.”

“Kỳ tiên sinh mời, không thể không tới,” dụ trạch tùy ý mà dựa vào pha lê rào chắn, nghĩ đến tiểu cô nương vừa mới ăn đến gương mặt phồng lên bộ dáng, ý cười tiệm thâm, “Ta còn tưởng rằng trì tiểu thư không nghĩ nhìn thấy ta đâu.”

“Như thế nào sẽ,” Trì Niên khổ ha ha mà cười, “Chỉ là vừa mới..... Có điểm làm người không nở nhìn thẳng.”

Dụ trạch đảo không còn có tiếp tục cái này đề tài, ngón tay gõ gõ rào chắn: “Đúng rồi, trì tiểu thư, tương lai mấy ngày ta sẽ đi tranh Đông Nam Á chụp tổ vận động loại tác phẩm, nhân văn loại hình khả năng phải chờ ta đã trở lại.”

Trì Niên nghĩ nghĩ, vận động loại tác phẩm là lúc trước vì thể hiện Sang Tư đi động lùi lại chụp hình kỹ thuật định ra tới loại hình tác phẩm, gât gât đầu: “Hảo a, ta tùy thời đều có thời gian.”

Dụ trạch nhướn mày, trầm ngâm hạ, cầm lấy hai ly rượu đưa cho Trì Niên: “Cũng coi như chúc mừng chúng ta lần trước chụp ảnh thuận lợi?”

Trì Niên sững sốt, chớp chớp mắt khó xử mà nhìn trước mắt rượu.

Nàng tửu lượng không tốt, khả kính rượu chính là thần tượng.....

Chần chờ hai giây, Trì Niên duỗi tay liền phải tiếp nhận tới, chỉ là không chờ nàng đựng tới chén rượu, trống rỗng xuất hiện một bàn tay đem ly rượu tiếp qua đi, động tác thuận lý thành chương, không có nửa điểm đột ngột: “Ta kính dụ tiên sinh một ly.”

Khi nói chuyện, kia cổ sâu kín lạnh lẽo tuyền hương cũng dừng lại đây.

Trì Niên sững sốt, hơi hơi bình bình hô hấp, theo bản năng mà nghiêng đầu nhìn lại.

Kỳ Thâm không biết khi nào xuất hiện, đang đứng ở nàng bên cạnh cách đó không xa, trên người tây trang phẳng phiu, nút thắt nghiêm cẩn mà hệ tới rồi trên cùng, lộ ra một cổ cấm dục cấm.

Tựa như trước kia hai người xã giao thời điểm, hấn tổng hội không dấu vết mà thế nàng chặn lại những người đó kính rượu giống nhau.

“Người.....” Trì Niên còn muốn nói gì, Kỳ Thâm nhẹ nhàng băng quơ mà liếc nàng liếc mắt một cái, sắc mặt có chút không tốt.

Hắn nguyên bản đã tới rồi nhà ăn, chỉ là Tổng Lăng lâm thời muốn đưa một phần văn kiện cho hắn, liền chỉ làm Trần Dương đi khách sạn cửa chờ đợi dụ trạch.

Ai biết chờ đến hắn một lần nữa trở lại nhà ăn đỉnh tầng khi, thấy đúng là cách đó không xa cùng đối diện nam nhân nói cười Trì Niên, tửu lượng không người tốt thế nhưng còn muốn tiếp nhận đối phương rượu?

Trì Niên bị Kỳ Thâm trừng, chớp hạ đôi mắt, nhất thời đã quên chính mình muốn nói gì.

Kỳ Thâm rút cuộc quay đầu đi, nhìn về phía đối diện nam nhân, rồi sau đó thần sắc hơi giật mình.

Trước mắt nam nhân, rất quen thuộc.

Tuyệt không chỉ là ngày hôm qua ở công ty dưới lầu vội vội vàng vàng thấy kia nửa khuôn mặt.

Còn có.....

“Người hảo, Kỳ tiên sinh,” dụ trạch nhìn người tới, câu môi cười cười, “Ta là dụ trạch.”

Kỳ Thâm ngưng mi, nghĩ tới.

Trì Niên thân cận đối tượng.

Chapter 28

Kỳ Thâm như thế nào cũng không nghĩ tới, Trì Niên thần tượng cùng thân cận đối tượng, thế nhưng đều là cùng cá nhân.

Trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ nói không rõ cảm xúc, bực bội hỗn loạn một chút hoảng loạn.

Nếu là thân cận đối tượng, kia tất nhiên liền ý nghĩa đối phương thân phận là hai bên người nhà đều hiểu biết quá.

Người nhà đều cảm thấy không có gì vấn đề, đem hai người tác hợp ở bên nhau, kia hẳn lại có cái gì tư cách đã tới hỏi cái này sự kiện? Lại lấy cái gì thân phận làm Trì Niên cẩn thận?

Kỳ Thâm mím môi, mặc danh nhớ tới Trần Dương nhắc tới quá về lương ảnh hậu cùng nàng xí nghiệp gia bạn trai tin tức.

Thần tượng cùng fans chung thành thân thuộc.....

Còn có phía trước Trì Niên nhắc tới dụ trạch khi ánh mắt, sáng long lanh.

Kỳ Thâm nhíu mày, bắt lấy chén rượu tay nhịn không được buộc chặt vai phần.

Dụ trạch nhướng mày, tổng cảm thấy vị này Kỳ tiên sinh nhìn chính mình ánh mắt có chút không tốt: “Kỳ tiên sinh?” Hắn nhịn không được ra tiếng.

Trì Niên cũng nhận thấy được Kỳ Thâm quỷ dị trầm mặc, nhìn nhìn dụ trạch vươn chén rượu, lấy cánh tay đâm đâm Kỳ Thâm, nhỏ giọng nói: “Nhân gia cùng người kính rượu đầu.”

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lạnh lãnh, quay đầu nhìn về phía Trì Niên.

Nhân gia?

Bất quá chính là muộn chút đáp lại, nàng ngược lại bắt đầu thể dụ trạch bất bình.

Còn ăn mặc thân cận ngày đó vậy, sợ người khác nhận không ra sao?

Trì Niên bị hắn xem đến lòng tràn đầy nghi hoặc, vô hại mà chớp chớp mắt, lại lấy ánh mắt ý bảo hạ dụ trạch, khiển trách mà nhìn hắn.

Phảng phất ở trách cứ hắn làm dụ trạch chờ đến lâu lắm.

Kỳ Thâm cường chế trong lòng bực bội, miễn cưỡng chạm chạm dụ trạch chén rượu, lãnh ngạnh mà nói: “Hạnh ngộ.”

Dụ trạch tùy ý cười: “Cửu ngưỡng đại danh.” Dứt lời uống lên mấy khẩu champagne.

Kỳ Thâm liếc hắn liếc mắt một cái, hơi có chút thô bạo mà ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, giây tiếp theo đem ly rượu đặt ở côm trên đài, bỏ xuống một câu “Xin lỗi” triều đối diện ghé lô đi đến.

Trì Niên nhìn chăm chăm hấn bóng dáng, nhú nhú mảy tâm, không biết ai chọc tới hấn, đem khí rơi tại vô tội nhân thân có lợi cái gì?

Nàng quay đầu nhìn về phía dụ trạch, nở nụ cười: “Dụ tiên sinh không cần quá để ý, Kỳ tổng mấy ngày nay khả năng bị công sự cuốn lấy.....”

“Trì Niên.”

Không chờ Trì Niên giải thích xong, một đạo thanh âm đánh gãy nàng.

Trì Niên khó hiểu mà quay đầu đi, đi mà quay lại Kỳ Thâm đứng ở cửa, trong tay cầm Tổng Lãnh đưa tới văn kiện: “Cuộc họp báo chịu mời danh sách ra tới, người tới bài một chút số ghế.”

Trì Niên “A” một tiếng hỏi lại: “Hiện tại?”

Kỳ Thâm: “Àn.”

Trì Niên khiếp sợ mà tròn to mắt: “Chính là hiện tại ở liên hoan a!”

“Văn kiện là Tổng Lãnh mới vừa đưa tới, ngày mai liền phải dùng.” Kỳ Thâm nhàn nhạt mà mở miệng.

“Kia làm Trần Dương.....”

“Trần Dương đi vội khác sự.” Kỳ Thâm phảng phất biết nàng muốn nói gì lời nói, trước nàng một bước ngăn chặn nàng lấy cớ.

Trì Niên trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, bất đắc dĩ mà quay đầu: “Dụ tiên sinh, thực xin lỗi, ta khả năng đến đi trước vội.....”

Dụ trạch cười gật đầu: “Không quan hệ, trong chốc lát ta cũng muốn rời đi.”

Trì Niên gật gật đầu, vẫy vẫy tay, chậm rì rì mà triệu Kỳ Thâm đi đến.

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng rùa đen bước, sắc mặt đen hắc, đảo chưa nói cái gì, chỉ ngẩng đầu nhìn về phía dụ trạch, hơi hơi gật đầu: “Xin lỗi không tiếp được.”

Dụ trạch nhướng mày cười cười, lễ phép gật đầu tỏ vẻ lý giải.

Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt, nhìn Trì Niên chầm chậm mà đi đến chính mình bên người, thần sắc đen tối, xoay người liền phải triệu ghế lô đi đến.

“Trì tiểu thư.” Phía sau, dụ trạch thanh âm lười biếng mà vang lên.

Trì Niên khó hiểu mà xoay người.

Kỳ Thâm bước chân cũng dừng một chút.

Dụ trạch cong cong khóe môi, so cái gọi điện thoại thủ thế: “Quá mấy ngày chụp khoảng cách liên hệ.”

Nhắc tới chụp phiền, Trì Niên ánh mắt sáng lên, bay nhanh gật gật đầu: “Hào.”

Kỳ Thâm nghiêng mắt liếc nàng liếc mắt một cái, thần sắc lạnh xuống dưới, nhấp khản môi đi vào ghế lô.

Ghế lô là đỉnh tầng độc lập phòng, bên trong không gian rất lớn, trang hoàng xa hoa, cách âm cũng thực hảo, đóng cửa lại sau, bên ngoài âm nhạc cùng náo nhiệt tất cả đều biến mất không thấy.

Thuần màu đen đá cẩm thạch trên mặt bàn, phóng một lọ rượu vang đỏ, mấy cái chén rượu cùng một cái tinh oánh dịch thấu băng thùng.

Kỳ Thâm đã đem văn kiện đặt ở trên bàn trà, chính mình tắc ngồi ở một bên trên sofa nhìn nàng.

Trì Niên bĩu môi, ngồi ở một bên khổ ha ha mà cầm lấy văn kiện, tưởng tượng đến bên ngoài người ở ăn nhậu chơi bời, nàng lại ở chỗ này tăng ca, tâm tình tức khắc đều buồn bực xuống dưới.

Lại nhìn mắt bên người mặc không lên tiếng “Trông coi” nam nhân, Trì Niên không nhịn xuống cổ tình mà “Hừ” một tiếng.

Kỳ Thâm nhìn nàng động tác nhỏ, dừng một chút: “Liền như vậy nghĩ ra đi?”

Trì Niên nhìn văn kiện nhỏ giọng nói thầm: “Kỳ tổng, chơi đến chính vui vẻ thời điểm, làm người tăng ca người cao hứng sao?”

Kỳ Thâm nhìn chỉ cách một người vị trí ngồi ở chính mình bên người nữ hài, môi giật giật, một lát sau mới hỏi nói: “Chơi thật sự vui vẻ?”

Trì Niên không cần nghĩ ngợi gật đầu: “Đương nhiên!”

Nàng nguyên bản còn muốn hỏi hỏi dụ trách đi Đông Nam Á chụp cái gì, có cái gì kế hoạch đâu.

Kỳ Thâm trầm mặc xuống dưới, giây tiếp theo lại đột ngột mà mở miệng: “Phân người, tiến hành cùng lúc chờ.”

Trì Niên bị hấn nói đến đầy mặt dấu chấm hỏi: “Cái gì?”

Kỳ Thâm thật sâu mà liếc nàng liếc mắt một cái, không còn có nói thêm cái gì.

Trì Niên đợi trong chốc lát không chờ đến đáp lại, đơn giản triệu sofa góc ngồi ngồi, đem tầm mắt thu hồi tới chỉ phồng lên đôi mắt nhìn văn kiện, một mặt ánh mắt đều chẳng phân biệt cho hắn.

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng xa cách động tác, trong lòng có điểm bị đè nén: “Có tăng ca phí.”

Trì Niên như cũ không để ý tới hắn.

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, hồi lâu bỏ sung: “Gấp ba.”

Trì Niên cầm văn kiện tay một đốn, rút cuộc quay đầu nhìn hắn một cái: “Thật sự?”

Kỳ Thâm đón nhận nàng trong vắt ánh mắt, cúi đầu, tức giận mà lên tiếng.

Trì Niên sắc mặt nói lỏng, ngoan ngoãn mà ngồi ở chỗ kia xem khởi văn kiện.

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, không nhin xuống cầm lấy một bên rượu vang đỏ đổ một ly rót đi xuống.

Hắn còn không bằng gấp ba tăng ca phí có lực hấp dẫn?

Có gấp ba tăng ca phí tăng ca, đảo cũng không tính khó qua.

Chỉ là cuộc họp báo mời nhân số, chỉ là khách hàng, hữu thương, truyền thông phóng viên chờ, đều có gần 300 vị, còn không bao gồm một ít xí nghiệp gia, danh nhân, nổi danh chữ số bác chủ từ từ.

Trì Niên xem đến hoa cả mắt, nhưng may mà đối những người này đều có ấn tượng, suy nghĩ cũng dần dần thích ứng đến công tác trung.

Thẳng đến bàn trà bị người gõ hai hạ, Trì Niên mê mang mà ngẩng đầu, Kỳ Thâm đứng ở nàng trước mặt, cao dài thân ảnh nghịch quang.

“Đi rồi.”

“Còn kém một chút.....” Trì Niên mơ mơ màng màng mà thấp ứng một tiếng, liền phải cúi đầu tiếp tục công tác.

Kỳ Thâm sửng sốt.

Nàng lúc này thanh âm không giống trong khoảng thời gian này một ngụm một cái “Kỳ tổng” xa cách, ngược lại thấp thấp mềm mại, có chút mềm mại.

“Liên hoan kết thúc,” Kỳ Thâm dừng một chút, nhẹ nhàng băng quơ mà nói, “Vừa mới hội trường bên kia tới điện thoại, danh sách ngày mai buổi chiều tan tầm phía trước lập liền có thể.”

Trì Niên sửng sốt, ý thức chậm rãi thu hồi, dần dần phản ứng lại đây hắn vừa mới nói gì đó: “Người gạt ta!”

Kỳ Thâm nhìn nàng, thần nhiên mở miệng: “Thật là ngày mai dùng.”

Trì Niên: “.....”

Tin hắn cái quỷ.

Nhưng nàng hiện tại lười đến cùng hắn so đo, đem văn kiện thu thập hảo, rầu rĩ mà đứng lên.

Kỳ Thâm nhìn nàng, trong mắt hiện lên một tia ý cười, dẫn đầu đi ra ngoài.

Trì Niên yên lặng mà theo ở phía sau, mới từ công tác rút ra ra tới đại não còn có chút không ở trạng thái, vẫn luôn đi đến nhà ăn cửa, một chiếc xe lạ Porsche ngừng ở nơi đó, thân xe đen nhánh như ngọc, lưu tuyến hoàn mỹ.

Trì Niên hâm mộ mà nhìn thoáng qua, còn muốn tiếp tục đi phía trước đi, sau cổ đột nhiên bị người bắt một chút.

Trì Niên đột nhiên dừng lại bước chân, lòng còn sợ hãi mà thở ra một hơi, xoay người trách cứ mà nhìn về phía phía sau Kỳ Thâm: “Người làm cái gì?”

Kỳ Thâm nhàn nhạt địa điểm điểm xa lạ xe: “Người đi qua.”

Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn Kỳ Thâm, khó hiểu.

Kỳ Thâm tắc tránh đi ánh mắt của nàng, xoay người mở ra sau cửa xe lên xe, đợi trong chốc lát, cửa sổ xe từ từ rơi xuống, hắn nhìn như cũ đứng ở bên ngoài nữ nhân: “Đi lên.”

Trì Niên thẳng đến ngồi trên xe, người như cũ có chút ngốc, trong đầu lung tung rối loạn mà miên man suy nghĩ.

Kỳ Thâm tắc bình tĩnh mà ngồi ở một bên, chân dài hơi hơi giãn ra dựa vào lưng ghế, bế mắt chớp mắt.

Trì Niên trộm mà đánh giá xe nội sức, điệu thấp xa hoa quý khí, tràn ngập nhẹ đậm gần như không thể phát hiện liệt hương. Giây tiếp theo ánh mắt liền không tự giác mà dừng ở bên người nam nhân trên người.

Tây trang phẳng phiu, mặt nghiêng tinh diệu tế trác giống nhau tuần mỹ, ở trong bóng đêm mang theo một tia không dung xâm phạm kiêu căng.

“Nhìn cái gì?” Nam nhân môi mỏng giật giật, ngay sau đó mở mắt ra nhìn về phía nàng.

Trì Niên sững sốt, rồi sau đó dời đi tầm mắt, nghĩ nghĩ cười nói: “Kỳ tổng, người đổi xe mới?”

Kỳ Thâm lên tiếng: “Cũ xe đưa đi bảo dưỡng.”

“Nga.” Trì Niên thấp giọng ứng xong, không còn có nói chuyện.

Kỳ Thâm lại nhìn không được nhần nhần mày, đen nhánh ánh mắt càng thêm nặng nề, liếc nàng liếc mắt một cái.

Hắn cũng không biết khi nào bắt đầu, chính mình cùng Trì Niên chi gian đột nhiên không có nói, chỉ còn trầm mặc.

Nàng không mở miệng, hắn cũng không biết nên nói chút cái gì.

Trì Niên không phải không chú ý tới Kỳ Thâm ánh mắt, nàng tưởng, nếu là trước đây, nàng nhất định sẽ cười tùm tùm hỏi “Vì cái gì là Porsche nha”, chính là hiện tại, biết chính mình tự mình đa tình sau, nàng cũng sẽ không làm chút tự thảo không thú vị sự tình.

Cho nên dứt khoát chỉ quay đầu chuyên chú mà nhìn bên ngoài không ngừng lùi lại phong cảnh.

Đèn đường chột lóe chột lóe mà chiếu tiến bên trong xe, thực an tĩnh.

“Người thật sự cảm thấy.....” Kỳ Thâm thanh âm đánh vỡ trầm mặc, nói một nửa rồi lại ngừng lại.

Trì Niên khó hiểu mà quay đầu.

Kỳ Thâm ngừng vài giây mới tiếp tục, thanh âm có chút khàn khàn: “..... Ở ta bên người, thực đáng thương?”

Trì Niên ngăn người, mới phản ứng lại đây, Kỳ Thâm nói chính là liên hoan bắt đầu trước, chính mình đi ra thang máy khi cùng lâm lỗi nữa nói giỡn nói câu nói kia.

Lúc ấy cùng lâm lỗi nói khi, đích xác chỉ là nói giỡn, cũng không biết vì cái gì, hiện tại bị Kỳ Thâm hỏi ra tới, nàng trong lòng sẽ nhịn không được ê ẩm.

Thích 5 năm, đuổi theo bốn năm người, lại chỉ phải đến quá ngắn ngủi bốn ngày.

Thậm chí sau lại mới biết được, mặc dù là ở kia ngắn ngủi bốn ngày, nàng cũng không phải hấn thích cái kia loại hình.

Nếu nàng chưa từng có được đến quá, như vậy nàng lúc này nhất định còn ở làm không biết mệt mà tiếp tục truy đuổi.

Chính là được đến quá lại mất đi.....

Như vậy tưởng tượng, nàng hình như là có chút đáng thương.

Trì Niên cười cười, đôi mắt nửa híp gật gật đầu: “Đúng vậy, liền tiền thưởng cần mẫn đều bị khấu, có thể không đáng thương sao!”

Kỳ Thâm dừng lại, ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng: “Chỉ là tiền thưởng cần mẫn?”

Trì Niên như cũ gật đầu: “Kỳ tổng nếu có thể đem những cái đó tiền bỏ trở về, ta liền không đáng thương lắm.”

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm nàng, hồi lâu đuổi tay xoa xoa giữa mày.

Hắn rốt cuộc ở chờ mong nàng nói cái gì?

Xe chậm rãi ngừng lại, Trì Niên đối hắn xua xua tay cười nói: “Ta đến lắm, cảm ơn Kỳ tổng đưa ta trở về.”

Biên nói biên mở cửa xe nhảy bắn xuống xe.

“Trì Niên.” Cửa sổ xe từ từ rơi xuống, Kỳ Thâm gọi lại nàng.

Trì Niên bước chân một đống, xoay đầu nghi hoặc mà nhìn hắn.

Kỳ Thâm mím môi, trầm mặc trong chốc lát: “Dụ trách dù sao cũng là cái nam nhân, cùng hắn bảo trì chút khoảng cách.”

Trì Niên biểu tình hơi đống, cách không dài khoảng cách nhìn Kỳ Thâm, ánh mắt âm âm.

Hồi lâu nàng cười cười, chớp hạ đôi mắt, nghiêm túc mà kiến nghị: “Kỳ tổng, người này tổng ái cho người ta đương ba ba tạt xấu, muốn sửa sửa.”

Quần thiên quần địa, còn muốn xen vào nàng cùng ai tới hướng?

Hắn cho rằng chính mình là cha hệ cấp trên a!

Nói xong Trì Niên không đợi xem Kỳ Thâm sắc mặt, quay đầu bay nhanh mà đi vào chung cư lâu.

Lưu lại bên trong xe hắc mặt Kỳ Thâm trừng mắt nàng bóng dáng, thẳng đến kia thân ảnh biến mất ở chung cư trong lâu, mới chậm rãi dâng lên cửa sổ, dựa vào ghế sau nhú chặt mày.

Liền như vậy tưởng cùng dụ trạch đãi ở một khối?

Chapter 29

Trì Niên nguyên bản còn lo lắng Kỳ Thâm sẽ ở ngày hôm sau truy cứu nàng “Va chạm”, bởi vậy còn cẩn thận một buổi sáng.

Không nghĩ tới tiếp theo mấy ngày, Sang Tư cuộc họp báo chưa khai trước nhiệt, Sang Tư cũng thu được mấy cái xí nghiệp đại đơn, Kỳ Thâm bận rộn lên;

Dụ trạch cũng đi Đông Nam Á chụp phiên đi.

Trì Niên thả lỏng lại, trước đem gấp ba tăng ca phí sự cùng tài vụ nói, lại bài xong cuộc họp báo hiện trường khách quý số ghế, đi hội trường thực địa nhìn nhìn, cùng nơi sân giám đốc đi rồi mấy lần lưu trình.

Chỉ còn chờ cuộc họp báo đã đến.

Ngày thứ năm thời điểm, Trì Niên thu được dụ trạch tin tức.

Hắn từ Đông Nam Á bay trở về, cũng đem ảnh chụp cùng nhau đã phát lại đây, còn đề nghị ngày mai liền đi chụp nhân văn chủ đề.

Trì Niên nhìn những cái đó cực có động thái cảm tác phẩm, là một tổ lấy tái ngư là chủ đề ảnh chụp.

Nước bùn văng khắp nơi, dững sĩ nắm hai đầu ngư rong ruổi.

Nhất mạo hiểm kích thích một màn, bị hắn màn trập bắt giữ xuống dưới.

Trì Niên càng xem càng nhịn không được tán thưởng, tự nhiên vui vẻ đáp ứng.

Sáng sớm hôm sau, Trì Niên như cũ nổi lên một cái đại sớm, thần thái sáng láng mà đi trước “Đường cong” phòng làm việc.

Nhân văn vẫn luôn là các công ty lớn tương đối coi trọng chủ đề, có trước vài lần kinh điển thành quả, Trì Niên rất tò mò, từ dụ trạch góc độ, sẽ như thế nào quay chụp ra như vậy chủ đề.

Chính là, ngồi ở quen thuộc Porsche phó giá thượng, Trì Niên nhìn ngoài cửa sổ không ngừng lùi lại phong cảnh.

Nếu nàng nhớ không lầm nói, ngoài cửa sổ phong cảnh đã lặp lại xuất hiện lần thứ ba.

Trì Niên yên lặng mà quay đầu nhìn về phía ghế điều khiển dự trạch “Dự tiên sinh.”

“Ân hừ.” Dự trạch lưỡi biếng mà lên tiếng, tay tùy ý mà đỡ tay lái, khẽ nhếch mặt mày có chút lưỡi biếng.

Trì Niên dừng một chút “Chúng ta là ở quay chung quanh thành nội xoay quanh đi”

Dự trạch quét nàng liếc mắt một cái, thần nhiên gật gật đầu “Đúng vậy.”

Trì Niên “”

“Không phải đi chụp nhân văn chủ đề tác phẩm sao”

Dự trạch trầm mặc trong chốc lát, nhướn mày “Không linh cảm.”

Quay chụp vận động tác phẩm, càng có rất nhiều kỹ xảo, đem thi đấu khi tình cảm mãnh liệt cùng nhiệt huyết dùng màn ảnh chụp hình xuống dưới liền hảo.

Chính là nhân văn chủ đề

Dự trạch nhin không được nhú nhú mày, hấn chụp quá nước ngoài thượng tầng xã hội quý tộc, chụp quá đỉnh cấp minh tinh, cũng chụp quá lớn trên đường khiêu vũ nữ lang

Khả nhân văn cái này khái niệm quá lớn, hấn từng có vô số ý tưởng, trình nặc cũng đối trong đó mấy cái tỏ vẻ quá kinh diễm, nhưng đều ở cầm lấy camera nháy mắt trở thành phế thải.

Không phải không tốt, mà là kế hoạch quá toàn, ngược lại có vẻ cổ tình.

Trình nặc nghe xong hấn nói sau hồi lại “Vậy người biển mây mặt trời mọc kia tương như thế nào đánh ra tới”

Dự trạch cẩn thận mà hồi ức hạ ở vân sơn khi trạng thái, nhẹ nhàng, tùy ý.

Dứt khoát từ bỏ tiếp tục buồn đầu suy tư, đem Trì Niên kêu lên.

Hiện tại xem ra, như cũ không có gì dùng.

Trì Niên mắt thấy xe lần thứ tư vòng qua cùng phiến quảng trường “Dự tiên sinh, chúng ta còn muốn khai vài vòng”

Dự trạch nghĩ nghĩ “Ta nhiều nhất thời điểm, khai quá mười lăm vòng.”

Trì Niên mở to hai mắt.

Đây là nghệ thuật gia chấp nhất sao

Dự trạch lại đột nhiên tới hứng thú, câu môi cười “Không bằng hôm nay tới khiêu chiến một chút ký lục”

Trì Niên đại kinh thất sắc mà lắc đầu, nghĩ nghĩ mở miệng nói “Ta biết một chỗ”

Nửa giờ sau.

Dụ trạch đi theo Trì Niên phía sau, đi ở có chút gập ghềnh trên đường lát đá, có chút địa phương đá phiến đã nát, gồ ghề lồi lõm.

Đường lát đá uốn lượn, vẫn luôn thông đến một chỗ thật dài ngõ hẻm, ngõ hẻm lối vào có một nhà bán trái cây tiểu điểm, ở mùa hè dưới ánh mặt trời, liền trái cây đều có vẻ héo héo mà.

Phía trước có một nhà kiểu cũ tiệm cắt tóc, cửa có một mảnh râm mát mà, mấy cái lão nhân ngồi ở phía dưới rơi xuống cờ tướng.

Ngõ hẻm có một cái đơn giản cửa hàng, bán kem cùng vật dụng hàng ngày.

Nhưng thật ra cách đó không xa có mấy đồng cũ xưa nhà lâu, mười tầng tả hữu, thoát nhìn có chút năm đầu.

Những cái đó nhà lâu như là đường ranh giới, lại hướng đông chính là Vân Thành cái này đại đô thị rất có hiện đại cảm cao ốc building.

Sau giờ ngọ ánh mặt trời có chút liệt.

Trì Niên trong lòng có chút thấp thỏm.

Rốt cuộc nàng chỉ là một cái nghiệp dư người yêu thích, lại mang theo đại sự cấp bậc nhiếp ảnh gia tới tuyển cảnh

Dụ trạch thanh âm từ phía sau truyền đến “Nơi này” ngữ khí nghe không hiểu vừa lòng vẫn là không hài lòng.

Trì Niên quay đầu nhìn hần, gật gật đầu “Đúng vậy.”

Dụ trạch không nói gì, chỉ là đánh giá bốn phía.

Trì Niên lo lắng đối phương hiểu lầm cái này địa phương, vội giải thích “Nơi này người đều nói giống nói, chính mình là bị thành phố lớn quên đi góc.”

Dụ trạch dương hạ đuôi lông mày “Àn”

Trì Niên mím môi, nhìn mắt cách đó không xa lão nhân “Nghe nói trước kia quy hoạch khu mới khi, nơi này vốn dĩ đều là phải bị phá bỏ và di dời, nhưng sau lại bởi vì chính sách có biến, không có thể phá bỏ và di dời, để lại cái này mảnh đất giáp ranh.”

Trì Niên nói, chỉ chỉ tiệm cắt tóc “Kia gia tiệm cắt tóc, là thập niên 80 liền khai lên, đã tam đại người, bất quá nghe nói lão nhân tôn tử đã xuất ngoại, hần là sẽ không lại kế thừa cái này cửa hàng.”

“Còn có cái kia cửa hàng, trước kia lão nhân tuổi trẻ thời điểm là đẩy xe con mần ngõ hẻm mà rao hàng kem, sau lại lão nhân già rồi, đẩy bất động xe con, con cái liền cấp thuê cái mặt tiền cửa hàng.”

“Còn có chỗ đó” Trì Niên có chút kích động mà chỉ vào cách đó không xa, “Đó là thư xã, nghe nói trước kia còn có quang đĩa, bất quá sau lại liền không có. Bên trong đều là lão nhân từ thành thị các góc thu hồi tới second-hand thư,

ta phía trước muốn tìm một quyển tiểu chúng sách tham khảo, trên mạng đều không có, ở chỗ này tìm được”

Dụ trạch biểu tình dần dần nghiêm túc, nghe nàng lời nói, theo nàng tầm mắt xem qua đi, một cái đơn sơ màu trắng mộc thể bài, mặt trên màu đen tự cũng có chút vũ đánh gió thổi dấu vết cảnh xuân thư xã.

Đích xác, ở kinh tế cao tốc phát triển Vân Thành, nơi này hết thấy đều như là bị dừng hình ảnh ở giống nhau.

Nơi này cũng không lớn, có lẽ ở Vân Thành cao ốc building thoỉ điều hòa cái gọi là các tinh anh, cả đời cũng sẽ không biết ở ngăn nắp cao ốc building rừng cây, còn có như vậy một mảnh ngừng ở quá khứ tiểu không gian.

“Nơi đó đâu” dụ trạch chỉ vào cách đó không xa mấy đồng đơn sơ lâu, cũng là cùng cao ốc building đường ranh giới.

Trì Niên triều hấn ngón tay phương hướng nhìn lại, biểu tình dừng một chút, hồi lâu nửa híp mắt cười cười “Nơi đó, là Sang Tư làm giàu địa phương.”

Đã từng, nàng chính là đi trong tòa nhà kia thí Kỳ Thâm trợ lý vị trí, đi đến hấn bên người.

Cũng là ở nơi đó, Kỳ Thâm đi bước một sáng lập thuộc về thế giới của chính mình.

Trì Niên trước sau nhớ rõ, nàng trở thành hấn trợ lý năm thứ nhất, tô thành Kỳ gia đối Sang Tư phong tỏa, mấy nhà khách hàng uyển chuyển mà ngưng hấn hợp tác, cùng với mấy cái đối công ty tiền cảnh không lạc quan lão công nhân từ chức, cơ hồ cấp Sang Tư mang đến trí mạng đả kích.

Khi đó có một ngày buổi tối nàng đi tìm Kỳ Thâm khi, Kỳ Thâm an tĩnh mà đứng ở cái kia đơn giản văn phòng cửa sổ, không có bật đèn, chỉ nhìn cách đó không xa đèn nê ông.

Không có người biết hấn suy nghĩ cái gì.

Tổng Lăng nói, hấn nếu thất bại, cũng chỉ có thể đi đối mặt chính mình nhất khinh thường người.

Vì thế nàng cũng không có bật đèn, chỉ là đi lên trước, đứng ở hấn bên người.

Ngày đó, nàng cũng thực an tĩnh, nhẹ nhàng mà hỏi hấn “Kỳ Thâm, người cảm thấy sẽ thành công sao”

Kỳ Thâm trầm mặc thật lâu, lại chỉ hỏi lại “Người cảm thấy đâu”

Kỳ Thâm là không muốn Tổng Lăng vì hấn cố ý chiêu một trợ lý, này có lẽ là hấn lần đầu tiên chân chính mà tiếp nhận thân phận của nàng, bởi vì sau đó, hấn không còn có đề qua “Không cần trợ lý” loại sự tình này.

Nàng suy nghĩ trong chốc lát, nở nụ cười, híp mắt nhìn hấn “Ta đương nhiên cảm thấy có thể, như vậy về sau ta cũng là có thể đi theo ăn sung mặc sướng”

Kỳ Thâm liếc nàng liếc mắt một cái “Người liên ít như vậy tiền đồ”

“Đương nhiên không phải,” nàng chớp chớp mắt, nghiêm túc mà nhìn hắn, “Người tổng phải tin tưởng chính mình mộng tưởng sao”

Khi đó, Kỳ Thâm cho rằng nàng nói được mộng tưởng, là Sang Tư, là sự nghiệp.

Hắn đứng ở phía trước cửa sổ, trong mắt ánh nơi xa cao ốc building cùng ngợp trong vàng son, ánh mắt lại dị thường thanh tĩnh cùng lý trí.

Rồi sau đó, hắn đối nàng cực đậm mà lộ ra một mặt cười, giấy lát lướt qua, ngữ khí lại là ít có khinh cuồng “Vậy thử xem.”

Đêm đó hắn, rõ ràng thân ở hắc ám, lại phẳng phất thân khoác vạn trượng quang mang.

Sau lại, hắn quả nhiên thành công.

Lại cũng đánh mất nàng mộng tưởng.

Dụ trạch nhìn bên người tiểu cô nương, không biết nghĩ tới cái gì, sáng long lanh trong ánh mắt có chút hoài niệm, có chút ủy khuất.

Làm người nhện không được tưởng đảo loạn nó, phẳng phất nơi đó mặt nên chỉ đứng đầy sung sướng.

Dụ trạch ở nàng trước mặt đánh tiếng vang chỉ.

Trì Niên đột nhiên phản ứng lại đây, chớp chớp mắt, nhìn về phía dụ trạch, vẫn có chút mê mang, giấy tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì “Thế nào, nơi này có thể chứ có linh cảm sao”

Hỏi ra khẩu nháy mắt, mới phát giác trong lòng có chút bất an, như là yêu cầu bị thừa nhận học sinh.

Dụ trạch ra vẻ khó xử mà nhìn nàng.

Trì Niên ánh mắt tối sầm lại “Không quan hệ, thật sự không được liên đi vòng quanh thành nội đâu vòng”

Nói còn chưa dứt lời, dụ trạch đã đem chính mình camera đưa cho nàng, chính mình tắc lấy quá Sang Tư di động “Ta đi trước quay chụp.”

Trì Niên ánh mắt sáng lên, bay nhanh gật gật đầu, thấy dụ trạch xoay người vội mở miệng “Dụ tiên sinh”

Dụ trạch lười biếng mà xoay người.

Trì Niên cầm lấy trong tay camera “Ta có thể chụp mấy trương ảnh chụp sao”

Dụ trạch nghĩ nghĩ, nhún nhún vai “Tùy tiện.” Nói xong cong cong khóe môi, lười nhác mà triều cách đó không xa tầng lầu đi đến.

Trì Niên cúi đầu nhìn dụ trạch ở dùng camera, phía trước vẫn luôn thấy hắn đặt ở ba lô trung, hiện giờ mới phát hiện, hắn dùng chính là eos6d, một khoản 12 năm lão tướng cơ, phía trước định tiêu màn ảnh nhưng thật ra mới tinh.

Trì Niên nhin không được cười một tiếng, năm đó chính mình thường thức dụ trạch tác phẩm khi, như thế nào cũng không nghĩ tới, có một ngày nàng sẽ thân thủ cầm hắc quay chụp ra những cái đó tác phẩm camera.

Cũ xưa thư xã.

Dưới ánh mặt trời trái cây quán.

Có cảm giác niên đại cây hòe già.

Thời gian một chút qua đi.

Trì Niên chụp được từng trường ảnh chụp, hồi lâu đem ánh mắt định ở cách đó không xa nhà lầu, rồi sau đó giơ lên camera, vừa muốn ấn xuống màn trập.

Cách đó không xa một cái sinh viên bộ dáng nam hài cười vùng núi xe mà đến.

“Trì Niên.” Một bên đột nhiên có người kêu tên nàng.

Trì Niên chinh lăng, hình như là dụ trạch lần đầu tiên cả tên lẫn họ mà kêu nàng.

Nàng theo thanh âm mà xoay người, màn ảnh cũng đi theo chuyển qua, thẳng tắp mà đối với người tới.

Dụ trạch biểu tình khê biến, nguyên bản lưỡi biếng thần sắc căng chặt lên, mày nhíu chặt, theo bản năng mà duỗi tay đẩy ra đối diện hắc màn ảnh.

Trì Niên bước chân lui về phía sau hạ, vùng núi xe vừa vịn cười lại đây, vướng hạ nàng thân mình.

“Ai” Trì Niên hô nhỏ một tiếng, người không chịu khổng mà triều sau đảo đi, tay bay nhanh mà cử lên.

Dụ trạch sắc mặt đổi đổi, bản năng duỗi tay hộ quá nàng trong tay camera.

Trì Niên té ngã trên đất, đơn giản khuỷu tay căng một chút, người không có việc gì, chỉ là biểu tình có chút ngốc.

Dụ trạch lúc này mới phản ứng lại đây, ánh mắt có chút phức tạp “Người”

Hắn nói còn chưa nói xong, Trì Niên đã đánh gãy hắn “Camera không có việc gì đi”

Dụ trạch sững sốt, tựa hồ không nghĩ tới nàng sẽ hỏi trước camera, lắc đầu “Không có việc gì.”

“Còn hảo còn hảo.” Trì Niên thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu bang nhân nhìn camera ngược lại cho người ta lộng hồng rồi, nàng tội lỗi liền lớn.

Kỵ vùng núi xe nam hài cũng phản ứng lại đây, vội tiến lên hỏi Trì Niên “Người không sao chứ”

Trì Niên cười lắc đầu, đứng lên “Là ta vừa mới không cẩn thận”

Nhìn nam hài rồi đi, Trì Niên mới nhìn về phía dụ trạch “Dụ tiên sinh, quay chụp còn thuận lợi sao”

Dụ trạch nhìn nàng một cái, một hồi lâu đưa điện thoại di động đưa cho nàng.

Trì Niên vội mở ra album xem xét, tức khắc kinh diễm không thôi.

Nơi xa cao ốc building đồ sộ sừng sững, gần chỗ thấp bé ngõ hẻm tường hòa an bình.

Tựa như đem một tòa thành thị sinh sôi chém thành hai nửa.

Còn có rơi xuống cờ tướng lão nhân.

Nhảy bắn đi mua kem tiểu nữ hài.

Đang ở cầm điện tông đơ cấp khách nhân cạo đầu tiệm cắt tóc lão bản.

Cùng với ở đơn sơ ngõ hẻm ăn mặc ngăn nắp lượng lệ thời thượng nữ lang.

“Ta một lát liền hồi công ty, đem này đó khẩu cấp marketing bộ.” Trì Niên biểu tình tràn đầy kích động.

Dụ trạch đảo không nói thêm cái gì, chỉ là lên xe mới tùy ý hỏi câu “Vừa mới, người không có gì muốn nói”

“A” Trì Niên khó hiểu, một lát sau phản ứng lại đây, híp mắt cười cười, “Người như vậy đại nhiếp ảnh gia, còn dùng như vậy cũ camera, cái kia camera nhất định đối với người ý nghĩa phi phạm a.”

Dụ trạch tựa hồ không dự đoán được là cái dạng này đáp án, người có chút thất thần.

Ngày thường xem nàng cười tủm tỉm, vốn tưởng rằng tùy tiện, không nghĩ tới sẽ như vậy thận trọng.

Nghĩ lại rồi lại nghĩ đến, sợ ý người sẽ nhớ rõ cái này ngõ hẻm chi tiết nhỏ sẽ như vậy chuyên tâm mà thưởng sao trời

“Dụ tiên sinh” Trì Niên bị hấn xem đến lòng tràn đầy nghi hoặc.

Dụ trạch đột nhiên phục hồi tinh thần lại, kéo kéo khóe môi: “Đưa người trở về.”

Sang Tư.

Kỳ Thâm thêm xong cuối cùng một phần văn kiện, nhìn thời gian.

Trong chốc lát còn muốn cùng Tống Lăng đi gặp một cái khách hàng, nhưng thật ra có nửa giờ nghỉ ngơi thời gian.

Thói quen mà đi nghỉ ngơi gian cầm bình nước đá, rồi sau đó mới nghĩ đến, trong khoảng thời gian này không cần phải nói rau quả nước, liền cả phê cũng chưa lại làm trước đài đưa tới.

Không có nguyên do, chính là đơn thuần không nghĩ.

Mà dẫn tới này hết thấy đầu sỏ gây tội, hôm nay còn cùng chính mình thân cận đối tượng đi chụp phiên.

Nghĩ đến Trì Niên, Kỳ Thâm liền nhịn không được phiền muộn.

Cảm thấy đãi ở hắn bên người đáng thương, còn một đãi chính là bốn năm

Ngày đó còn nói cái gì hắn “Thích cho người ta đương ba ba”, nàng cũng không nhìn xem, toàn bộ công ty từ trên xuống dưới, hắn hỏi đến quá ai việc tư

Ai giống nàng giống nhau, dám đối với hắn sử tiểu tính tình

Thậm chí còn luôn miệng mà nói “Rolls-Royce ngồi phiên, muốn đi ngồi ngồi Porsche”, kết quả đâu

Ở người khác trên xe liền cười tủm tỉm, ở hắn trên xe liền không nói một lời.

Văn phòng môn bị người gõ hai hạ.

Kỳ Thâm lấy lại tinh thần, Tống Lăng đứng ở cửa, đối hắn ngả ngón mà nhướng mày “Suy nghĩ cái gì”

Kỳ Thâm liếc hắn liếc mắt một cái, lười đến mở miệng, đứng dậy hướng cửa đi đến.

Tống Lăng nhún nhún vai “Ai lại chọc tới người”

Nói nhìn mắt một bên, nhân viên công tác đang ở đối chuyên thang tiến hành định kỳ kiểm tra giữ gìn, đơn giản đi vào bình thường thang máy, xoay đầu nhìn Kỳ Thâm, “Ta nghe nói, người gần nhất đối xe”

Kỳ Thâm sắc mặt tối sầm “Câm miệng.”

Tống Lăng cười một tiếng “Nên không phải là vì tiểu”

Nói còn chưa dứt lời, thang máy ở 23 tầng ngừng lại, cửa thang máy từ từ mở ra, Trì Niên ôm văn kiện đứng ở thang máy ngoài, ánh mắt ở nhìn thấy thang máy hai người khi một đồn, có chút mê mang mà nhìn mắt chuyên thang phương hướng.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến.

Tống Lăng lui về phía sau nửa bước “Chuyên thang ở giữ gìn,” nói xong trêu chọc cười, “Ao nhỏ năm, tới a.”

Ngữ khí trước sau như một ngả ngón.

Kỳ Thâm lạnh lùng mà quét hắn liếc mắt một cái, ánh mắt một lần nữa dừng ở Trì Niên trên người.

Nàng hôm nay ăn mặc màu trắng áo trên cùng đơn giản cao bồi, lên đỉnh đầu trát nổi lên viên đầu, hình bầu dục khuôn mặt nhỏ thượng đôi mắt bởi vì giạt mình mở có chút đại.

Trì Niên cũng là vừa rồi đưa xong ảnh chụp, lại nhìn sẽ tích góp bưu kiện mới tan tằm, không nghĩ tới sẽ gặp được Kỳ Thâm cùng Tống Lăng, nghĩ đến chính

mình phía trước phát biểu kia phiên “Ba ba” ngôn luận, Trì Niệm nhin không được rụt rụt cổ “Kỳ tổng, Tổng tổng.”

Đánh xong tiếp đón, thành thành thật thật mà đi vào thang máy, không nói một lời.

Tổng Lăng nhìn trước mắt không khí rõ ràng vì điệu hai người, cười khê ra tiếng “Ao nhỏ năm, hôm nay đi chụp phiền”

Hỏi xong liền phát hiện Kỳ Thâm cau mày.

Trì Niệm gật gật đầu.

Tổng Lăng lại hỏi “Thế nào”

Lời nói thật nhiều.

Trì Niệm yên lặng chữi thăm, trên mặt như cũ hiền lành “Khá tốt.”

Tổng Lăng cười nhìn Kỳ Thâm “Nghe nói vẫn là cùng người thần tượng một” khỏi.

Cuối cùng một chữ, ở Kỳ Thâm lạnh băng tâm mắt hạ, bị sinh sôi ghen trở về.

Kỳ Thâm thu hồi tầm mắt, nhìn nhìn trước sau không xem chính mình Trì Niệm “Cánh tay sao lại thế này”

Lời nói vừa ra, Tổng Lăng cũng ngăn người, cúi đầu nhìn về phía nàng dựa vào vách tường cánh tay.

Trì Niệm chớp chớp mắt, nàng cũng không nghĩ tới, nàng đã trốn đến như vậy kín mít, vẫn là bị đã nhìn ra.

Khuỷu tay thượng thương, là trở về thời điểm mới phát hiện, lúc ban đầu chỉ cảm thấy có chút đau, chỉ cho là té ngã thời điểm đụng vào, trở lại văn phòng mới nhận thấy được có một đạo trầy da, chảy ra không ít huyết châu.

“Không có việc gì,” Trì Niệm nhìn xuống tay cánh tay, ánh mắt dừng ở thang máy trong gương Kỳ Thâm trên người, “Chính là không cẩn thận té ngã một cái.”

Kỳ Thâm nhúu mày, lại hỏi “Quay chụp thời điểm quảng ngã”

Trì Niệm nhìn hấn nhúu chặt mày, cũng không vui, chỉ lẩm bẫm một câu “Đúng thì thế nào”

Một bên Tổng Lăng nhìn nhìn nàng, lại nhìn nhìn Kỳ Thâm, nhướn mày, khoa trương mà nói “Ao nhỏ năm, chính là chụp cái ảnh chụp, không cần thiết như vậy đua, dù sao người chính là lưu tại Sang Tư cái gì đều không làm, cũng có người có thể bảo đảm người đời này áo cơm vô ưu.”

Trì Niệm ngẩn ra hạ, giây tiếp theo phản ứng lại đây, quay đầu trừng mắt nhìn mắt Tổng Lăng, ý bảo hấn cầm miệng.

Liền cái kia nhớ tới sở hữu công tác cũng chưa nhớ tới nàng Kỳ Thâm, nàng nếu thật sự cái gì đều không làm, phỏng chừng đã sớm cuốn gói chạy lấy người.

Cổ tình Tống Lăng không chịu ngồi yên, nhìn về phía Kỳ Thâm tìm kiếm nhận đồng “Người nói có phải hay không, a thâm”

Trì Niên bĩu môi, không hề xem trong gương người, chờ bị phủ nhận.

Nhưng đợi trong chốc lát không chờ đến người ta nói lời nói.

Trì Niên cảm thấy chính mình hô hấp có chút dồn dập, may mắn cửa thang máy lúc này mở ra, lùa một đại sảnh hơi lạnh điều hòa gió thổi tới.

Trì Niên thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội bước nhanh đi ra ngoài.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm đột nhiên lên tiếng gọi lại nàng.

Trì Niên bước chân cứng đờ, dừng dừng mới xoay người sang chỗ khác, giờ lên cười mãn nhãn vô tội “Kỳ tổng”

Kỳ Thâm ánh mắt từ cánh tay của nàng thượng đảo qua mà qua “Lại đi quay chụp, làm Trần Dương phụ trách đi theo.”

Trì Niên khước môi cười có một lát ngưng kết, bỗng dưng nhớ tới mấy ngày trước buổi tối, hắn muốn nàng ly dự trạch xa một chút nói.

Mím môi, Trì Niên nhìn hắn, hỏi đến phá lệ nghiêm túc “Kỳ Thâm, người biết vì cái gì dự trạch là ta thần tượng sao”

Bởi vì, đương cái kia kêu “Kỳ Thâm” mộng tưởng từ bỏ nàng thời điểm, nàng có thể đắm chìm ở nhiếp ảnh trong thế giới, tựa như khi còn nhỏ tránh ở trong phòng giống nhau, sau đó nói cho chính mình đổi một giấc mộng cũng là giống nhau.

Chính là, hắn không biết.

Hắn không hiểu biết nàng.

Rõ ràng nàng cho hắn phát quá như vậy nhiều ảnh chụp, chia sẻ quá như vậy nhiều tốt đẹp.

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm kia trương không thể bắt bẻ mặt, quay đầu đi chỗ khác, trái lương tâm mà nói “Bởi vì hắn so người đẹp người cái”

“Tra, tra”

Nói xong, xoay người bước nhanh rời đi.

Phía sau, Tống Lăng kinh ngạc mà nhìn Trì Niên bóng dáng, đã lâu không nhận xuống “Phốc” một tiếng cười ra tiếng tới.

Kỳ Thâm lạnh lẽo mà nhìn hắn.

Tống Lăng rốt cuộc nhận thấy được không thích hợp, chậm rãi thu cười, vỗ vỗ Kỳ Thâm bả vai “Người yên tâm, ta là cảm thấy người càng đẹp mắt một chút.”

Kỳ Thâm đem hần tay gạt rớt, hướng ra ngoài đi đến, lại ở muốn lên xe khi bước chân một đồn, triều Trì Niên rời đi phương hướng nhìn thoáng qua.

Rũ tại bên người khấn nắm chặt tay dần dần buông ra, ngón tay có chút nhút nhát, hồi lâu, lấy mu bàn tay cọ cọ gương mặt.

Chapter 30

Kỳ Thâm đêm nay muốn gặp khách hàng, là hải hối quốc tế cảng trưởng tổng.

Năm trước Sang Tư sản phẩm tiến quân Nam Mĩ, hải hối cường đại quốc tế hậu cần cùng cảng cất vào kho phục vụ khởi tới rồi không nhỏ tác dụng.

Năm nay càng là gia tăng hợp tác, vì bước tiếp theo tiến quân Tây Âu đặt nền móng.

Nói xong rồi hợp tác, thêm xong rồi đơn tử đã buổi tối 10 giờ, hai bên cũng đều có chút mệt, nghỉ ngơi trong chốc lát liền tan.

Kỳ Thâm ngồi ở hồi trình trên xe, đầu hơi hơi ngửa ra sau dựa vào ghế dựa nhắm hai mắt nghỉ ngơi, nhưng cau mày, không ngừng mà nhớ lại vừa mới nói chuyện hợp tác khi hình ảnh.

Thêm xong đơn tử sau, hai bên ở ghế lô nghỉ ngơi, cũng là lúc này, trưởng tổng nửa nói giỡn mà nhìn hần trên choker: “Kỳ tổng bạn gái nhỏ như thế nào không có tới?”

Kỳ Thâm khó hiểu.

Đối phương xem hần biểu tình, biết chính mình hiểu lầm, lại giải thích: “Năm trước ta nhớ rõ là một cái tiểu cô nương đi theo người tới, khả năng bởi vì người thân thể duyên cớ, nhìn chăm chăm người không chuẩn người uống rượu, vừa vặn ta kia đoạn thời gian gan ra điểm vấn đề, cũng liền cùng Kỳ tổng một khối tích rượu chưa thấm.”

“Ta còn tưởng rằng kia tiểu cô nương là Kỳ tổng bạn gái nhỏ đâu.....”

Bạn gái nhỏ.

Kỳ Thâm nhin không được duỗi tay néo néo hơi đau giữa mày.

Hần biết trưởng tổng nói chính là Trì Niên.

Khoảng thời gian trước kiểm tra thân thể, hần cũng đích xác có bệnh bao tử phát tác bệnh sử.

Chính là, này đó hần xác định vụn vặt sự thật, lại căn bản vô pháp làm hần khâu rõ ràng ngay lúc đó tình hình.

Trở lại nhả thức công quán, bóng đêm có chút thâm.

Kỳ Thâm đi toilet giặt sạch một phen mặt, ngẩng đầu khi nhìn trong gương mặt vô biểu tình nam nhân, Trì Niên nói đột nhiên xông ra.

Chỉ là có lẽ không phải nàng lần đầu tiên nói như vậy hần, hần thế nhưng đối nàng nói hần là “Cặn bã” không có gì phản ứng.

Ngược lại là một khác câu nói.....

—— vì cái gì dụ trạch là ta thần tượng?

—— bởi vì hần so người đẹp.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, trong gương nam nhân cũng nhăn chặt giữa mày.

Cười nhạt một tiếng, Kỳ Thâm xoay người cho chính mình đổ một chén nước, vừa uống vừa triều trên lầu đi, lại ở trải qua thư phòng khi bước chân dừng một chút, rồi sau đó đi vào.

Từ án thư trong ngăn kéo lấy ra cái kia màn hình sớm đã rách nát di động, sung thượng điện, không bao lâu màn hình di động bắt đầu sáng lên.

Kỳ Thâm đăng nhập WeChat, click mở Trì Niên khung thoại.

Ở cái này cũ di động thượng, hai người lịch sử trò chuyện còn dừng lại ở nàng cho hần phát kia trương nàng dẫn theo nhà ăn túi giấy, lộ ra non nửa khuôn mặt ảnh chụp.

Phảng phất thời gian cũng định ở kia một khắc.

Kỳ Thâm bắt đầu hướng lên trên lật xem.

Bầu trời một đóa vân, lùm cây một đóa tiểu hoa, một quả điểm tâm ngọt, một ly kỳ dị nước trái cây, một gian rất có niên đại cảm cửa hàng, một hồi mưa to.....

Nàng chụp rất nhiều ảnh chụp, ảnh chụp tràn đầy bông bột sinh cơ, rồi sau đó lại hứng thú bưng bưng mà chia hần.

Chỉ là sau lại, không còn có.

Nàng sẽ không lại chia hần.

Nàng thật sự thích chụp ảnh a.

Kỳ Thâm lông mi giật giật, đột nhiên nghĩ tới cái gì, trong lòng bỗng dưng cuộn cuộn khởi khó qua cảm xúc.

Cùng dụ trạch cùng đi ra ngoài nhiếp ảnh, cũng là nguyên nhân này sao?

Bởi vì thích?

Vì cái gì phía trước không có nhận thấy được?

Vẫn là đối nàng chia sẻ ảnh chụp chuyện này sớm đã tập mãi thành thói quen, lười đến lại truy cứu sau lưng nguyên nhân?

Kỳ Thâm duỗi tay chống huyệt Thái Dương, rượu sau hơi say bắt đầu xuất hiện đi lên.

Hồi lâu, hần lấy qua di động, nhanh tay mà gạt ra Trì Niên dãy số.

Nhưng tiếng chuông vang lên khi mới hậu tri hậu giác mà nhận thấy được chính mình khác thường, muốn cắt đứt, điện thoại cũng đã chuyển được.

“Uy?” Trì Niên thanh âm nghe tới thấp thấp mềm mại, mang theo còn đang trong giấc mộng khăn khăn.

Kỳ Thâm nắm chặt di động, trong cổ họng giống ngăn chặn cái gì, phát không ra thanh âm.

Bên kia Trì Niên miễn cưỡng lấy ra di động nhìn mắt màn hình, thấy rõ đánh thức chính mình đầu sỏ gây tội là “Kỳ cận bã” khi nhú nhú mày: “Kỳ tổng?”

“Ân.” Kỳ Thâm thấp lên tiếng.

“Ngài có việc sao?” Trì Niên thanh âm như cũ thực uể oải ỉu xiu.

“Ngủ?” Kỳ Thâm hỏi.

Trì Niên uể oải mà ứng: “Bị đánh thức.”

Kỳ Thâm trầm mặc một hồi lâu, lại hỏi: “Thượng được sao?”

“A?” Trì Niên ngẩn người, theo sau mới phản ứng lại đây, hần hỏi chính là chính mình cánh tay, “Người thời gian này tới điện thoại, chính là hỏi cái này sự kiện?” Nàng ẩn nhẫn rời giường khí.

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà mở miệng: “Mới xã giao xong.”

Trì Niên tức giận: “Người mới xã giao xong là chuyện của người, đánh thức ta trên thế giới nhiều một cái mắt ngủ người đối với người có chỗ tốt gì?”

Ông nghe một trận trầm mặc.

Trì Niên dần dần thanh tỉnh, phản ứng lại đây chính mình vừa mới nói gì đó sau, hậu tri hậu giác mà chợt dạ, vừa muốn giải thích: “Nội cái.....”

Nàng lời nói không có nói xong, ông nghe truyền đến một tiếng cười nhẹ, từ tính mà trầm thấp, nghe tới không có một chút tức giận ý tứ.

Trì Niên chớp chớp mắt, chẳng lẽ Kỳ Thâm bị nàng mắng choáng váng?

“Thứ tư tuần sau cuộc họp báo, nhớ rõ đem nhiếp ảnh tác phẩm sửa sang lại hảo.” Buông những lời này, Kỳ Thâm đã cắt đứt điện thoại.

Trì Niên nhìn sáng lên màn hình, sau một lúc lâu bài trừ một câu: “..... Có bệnh.”

.....

Thứ sáu thời điểm, Trì Niên lại cùng dụ trạch đi ra ngoài hai tranh, lúc này đây là quay chụp thời thượng chủ đề.

Cao ốc building hạ mô đen nữ lang, cùng lãnh khoa học kỹ thuật cảm thời thượng nam mô.

Loại này phiền tử đối với dụ trạch tới nói, bất quá là hạ bút thành văn sự.

Trì Niên đem cuối cùng một tổ ảnh chụp sửa sang lại hảo chia marketing bộ, trong lòng không khỏi có chút mất mát.

Không biết lần sau cùng dự trạch cùng nhau chụp phiên là khi nào, rốt cuộc cơ hội như vậy khả ngộ bất khả cầu.

Chỉ là trong khoảng thời gian này quay chụp, nàng liền cảm thấy chính mình đối với nhiếp ảnh nhiệt tình lại lên cao một tầng.

Nhưng Sang Tư cuộc họp báo sắp tới, cũng không chấp nhận được nàng tưởng quá nhiều.

Trì Niên cuối cùng một lần đi khoa học kỹ thuật trung tâm đi rồi biến lưu trình, an bài hảo các vị tử nhân viên công tác, chỉ còn chờ cuộc họp báo đã đến.

Thứ tư hôm nay, thời tiết thực hảo.

Sáng sớm Sang Tư di động cuộc họp báo tin tức liền chiếm cứ mạng xã hội hot search đứng đầu bảng vị trí.

Trì Niên sớm mà tới rồi cuộc họp báo hiện trường.

Hội trường quy mô rất lớn, chừng bảy tám cái ảnh thính lớn nhỏ, rất có khoa học kỹ thuật cảm màu tím lam ánh đèn ánh phía trước đài, cao ước 8 mét đại màn ảnh triển lãm Sang Tư logo, phía dưới chỗ ngồi chỉnh chỉnh tề tề mà bày về tân phẩm quyển sách, đỉnh đầu trung ương điều hòa sâu kín thổi gió lạnh.

Trì Niên đứng ở hội trường nơi cửa sau, thời khắc nhìn chăm chăm hội trường bên trong trạng huống.

Giây tiếp theo bả vai đột nhiên bị người chụp một chút.

Trì Niên bị kinh ngạc nhảy dựng, xoay người sang chỗ khác liền thấy Tống Lăng khó được ăn mặc một thân chính thức màu xám bạc tây trang, phối hợp cùng hệ liệt áo choàng, một bộ mặt người dạ thú bộ dáng.

“Ao nhỏ năm qua đến sớm như vậy?” Tống Lăng lười âm điệu khản.

“Tổng tổng.” Trì Niên ngoài cười nhưng trong không cười mà đáp lại, nhìn mắt hẩn phía sau.

“A thâm quá trong chốc lát mới đến,” Tống Lăng hướng hội trường nội nhìn thoáng qua, chậm rì rì mà nói, “Thực không tồi.”

Trì Niên nhìn Tống Lăng nửa điểm không có muốn vào đi ý tứ: “Tổng tổng, ngài còn có việc?”

Hỏi ra khẩu nháy mắt, Trì Niên liền hối hận.

Bởi vì Tống Lăng ánh mắt sáng lên, bắn cái vang chỉ: “Vẫn là ao nhỏ năm thiện giải nhân ý, người như thế nào biết ta có việc?”

Trì Niên: “..... Ta chính là hối một chút.”

Tổng Lăng lại trực tiếp bỏ qua nàng những lời này, tiến đến nàng trước mặt: “Ao nhỏ năm, người là nữ nhân đi?”

Trì Niên: “.....”

Tổng Lăng cười hai tiếng, ánh mắt lại nghiêm túc chút, buồn rầu mà nghĩ nghĩ mới mở miệng hỏi: “Người nói, một nữ nhân khoảng thời gian trước còn hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền phải tách ra?”

Trì Niên sững sốt, theo sau nghĩ đến khoảng thời gian trước ở Tổng Lăng hoan nghênh bữa tiệc, hẳn nhận thức một cái mỹ nhân, phong lưu lãng tử trong khoảng thời gian này vẫn luôn bồi vị kia mỹ nhân.

Hiện tại xem ra, là vị kia mỹ nhân muốn tách ra, Tổng Lăng ngược lại không thói quen.

“Khả năng nhân gia nị đi.” Trì Niên chậm rì rì mà mở miệng.

Tổng Lăng không tán đồng mà nhìn nàng: “Ao nhỏ năm, người như vậy đã kích ta thật sự hảo sao?”

Trì Niên nhún nhún vai: “Hoặc là phát hiện người gương mặt thật?”

Tổng Lăng: “Ta vẫn luôn lấy gương mặt thật đối mặt nàng a.”

Trì Niên mặc mặc: “Khả năng có khác lý do.....”

“Ta cũng cảm thấy nàng khả năng có khổ trung.” Tổng Lăng tán đồng gật gật đầu.

Trì Niên mở to hai mắt, nàng nói rõ ràng là lý do.

“Vẫn là ao nhỏ năm người hiểu nữ nhân,” Tổng Lăng vỗ vỗ nàng bả vai, “Hảo đi, chờ ta lần sau hỏi một chút nàng có cái gì khổ trung.”

Trì Niên: “.....”

Phía sau truyền đến một trận khí lạnh.

Hai người quay đầu xem qua đi.

Kỳ Thâm ăn mặc màu đen tây trang đứng ở nơi đó, mặt mày tuấn mỹ vô trù, tóc chỉnh tề mà chải lên, nút thắt khắc chế mà hệ đến trên cùng một viên, môi hơi nhấp, ánh mắt từ Tổng Lăng đáp ở Trì Niên trên vai tay đảo qua mà qua: “Nói cái gì đầu?”

Tổng Lăng bay nhanh mà xoay hạ tròn mắt, một bộ “Người hiểu được” bộ dáng: “Còn không phải nam nữ những chuyện này.”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, liếc mắt phía sau hội trường, lại nhìn về phía Tổng Lăng.

Tổng Lăng tay một đống, chỉ cảm thấy lạnh căm căm, yên lặng bắt tay thả xuống dưới.

Kỳ Thâm rót cuộc thu hồi ánh mắt, ngừng hạ: “Dem tính tình của người thu liễm điểm.”

Tống Lăng cười: “Là là là, tuyệt không dạy hư ao nhỏ năm.”

Nói xong còn vẽ mặt cầu tán đồng mà nhìn về phía Trì Niên: “Có phải hay không ao nhỏ năm?”

Trì Niên: “.....”

Lười đi để ý hần, chỉ nhìn về phía Kỳ Thâm: “Kỳ tổng, khách đã có đến, người đi trước hậu trường chuẩn bị một chút đi?”

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, ừ một tiếng, giấy tiếp theo lại nghĩ đến cái gì, nhìn về phía Tống Lăng: “Người cùng ta cùng đi.”

Tống Lăng nhướng mày, đuổi kịp tiến đến.

Trì Niên vẫn nhìn hội trường tình huống.

Lễ nghi tiểu thư đã bắt đầu lãnh người vào bàn, khách bao gồm ba mươi mấy quốc gia chuyên nghiệp nhân sĩ, Vân Thành số được với danh lĩnh vực người xuất sắc đều đều tiến đến, không ít quen biết người lẫn nhau xã giao nói chuyện với nhau.

Truyền thông đã giá hảo thiết bị, đèn flash hết đợt này đến đợt khác mà sáng lên.

Thẳng đến vang lên quen thuộc Sang Tư di động trợ thủ thanh âm, hội trường dần dần an tĩnh lại.

Phía trước đại màn ảnh bắt đầu biến hóa Sang Tư di động mấy năm nay phát triển, hình ảnh thoáng hiện cực nhanh, ánh đèn cùng với hình ảnh thoáng hiện, khoa học kỹ thuật cảm mười phần.

Thẳng đến hình ảnh biến thành đếm ngược.

Năm, bốn, ba, hai, một

Trì Niên đứng ở nơi cửa sau, nhìn Kỳ Thâm thân khoác quang mang, từng bước một mà đi đến đài trung ương, cao cao tại thượng kiêu căng.

Thong dong thân hình, từ tính thanh âm, giới thiệu cái này hần một tay sáng lập Sang Tư.

Ở nàng vị trí, chỉ có thể thấy Kỳ Thâm nghiêng người bóng dáng, tựa như về tới lúc trước ở vân đại diễn thuyết trên đài, hần trước sau quang mang vạn tượng.

“Vị kia chính là người nói so a thâm còn soái nhiếp ảnh gia?” Bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm cả kinh Trì Niên đột nhiên hoàn hồn.

Nàng quay đầu nhìn lại, Tống Lăng chính rất có hứng thú mà nhìn về phía khách quý tịch vị trí.

“Tổng tổng, trong chốc lát không phải ngài lên đài sao?” Trì Niên bất đắc dĩ.

“Cho nên ta ở đợi lên sân khấu,” Tổng Lăng cười cười, “Người còn không có nói cho ta đâu.”

Trì Niên theo hần ánh mắt xem qua đi, dụ trạch tránh đi truyền thông, chính lười biếng mà dựa vào bên kia góc, mặt mày trước sau như một mà khẽ nâng.

Giây tiếp theo hần nhận thấy được cái gì, quay đầu triều bên này nhìn qua.

Trì Niên ngẩn người, lộ ra một mặt cười.

Dụ trạch không thích bị chụp, phía trước cũng rất ít lộ diện, nàng đem thư mời cho hần khi vốn dĩ liền không ôm hy vọng, không nghĩ tới hần sẽ tiến đến.

Dụ trạch đồn trong chốc lát, cong cong khóe môi, gật đầu tính làm đáp lại.

Tổng Lăng nhìn nhìn dụ trạch, lại nhìn về phía Trì Niên, rồi sau đó đem ánh mắt dừng ở trên đài biểu tình khẽ biến Kỳ Thâm trên người.

Cái này có trò hay nhìn.

Kỳ Thâm giới thiệu xong rồi Sang Tư, Tổng Lăng lên đài đối Sang Tư tân cơ về ngoài tiến hành rồi giới thiệu, sản phẩm giám đốc cũng đối thủ cơ tính năng, hình ảnh công năng, linh kiện tiến hành rồi kỹ càng tỉ mỉ trần thuật.

Vô số người nỗ lực cuộc họp báo, dựa theo mong muốn đâu vào đấy mà tiến hành.

Thẳng đến cuộc họp báo cuối cùng, Kỳ Thâm lại lần nữa lên đài, lần đầu tiên đối công chúng cùng truyền thông triển lãm Sang Tư chip, cũng đưa ra gia tăng thẳng cấp vật liên khái niệm.

Những cái đó ngưng tụ vô số nghiên cứu khoa học công tác giả nhóm mấy năm tâm huyết kết tinh, tại đây một khắc bị bao phủ ở ngăn nắp bắt mắt đèn flash, được đến nó sớm nên xứng đôi hết thấy vinh dự.

Duy nhất tiểu nhạc đệm, đại khái chính là Kỳ Thâm diễn thuyết hậu kỳ, hội trường phía sau về cuộc họp báo lưu trình giản yếu nhắc nhở khí xuất hiện ngăn ngủi tạp đồn.

Trì Niên nhú nhú mày.

Trần Dương cầm tay tạp bay nhanh mà tìm được nàng: “Trì tổng trợ, khoa học kỹ thuật trung tâm bên này mạch điện phức tạp, phụ tải rất có chút đường ngắn, khả năng muốn vài phút tu hảo, trong chốc lát ta bắt tay tạp cấp Kỳ tổng đưa qua đi.”

Trì Niên nhìn về phía trên đài nam nhân, lại nhìn nhìn Trần Dương trong tay tạp tạp: “Không cần.”

“Trì tổng trợ?”

Trì Niên mím môi, rồi sau đó chắc chắn mà mở miệng: “Hần có thể.”

Sự thật cũng quả nhiên như thế.

Kỳ Thâm lên tiếng không có nửa điểm khác thường, thoát bản thảo giảng giải chuyên nghiệp mà lưu sướng.

Gần bốn cái giờ cuộc họp báo tới gần kết thúc, Trì Niên đứng ở dưới đài, nhìn trên đài Kỳ Thâm mở miệng, ngữ khí kiên định, tự phụ thông dong:

“Sang Tư chắc chắn một lần nữa định nghĩa sinh hoạt.”

“Quá khứ đã qua đi, tương lai đang ở đã đến.”

Thành như năm ấy, hấn lập với đồng học sinh trước, khí phách hăng hái mà nói: Người rất ít sẽ thắng, nhưng có khi cũng sẽ.

Hấn làm được hấn theo như lời.

Có một số người, trời sinh thích hợp ở vạn chúng chú mục trung lấp lánh sáng lên.

Mà 5 năm qua đi, nàng như cũ là ở dưới đài nhìn hấn kia một cái.

Cái gì cũng chưa biến.

Lại cái gì đều thay đổi.

“Trì tổng trợ, cuộc họp báo sau sẽ có một cái loại nhỏ truyền thông phỏng vấn.”

Tai nghe truyền đến nhắc nhở lưu trình thanh âm, gọi trở về Trì Niên suy nghĩ.

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, nhìn mắt trên đài nam nhân, chuẩn bị đi hậu trường.

Giây tiếp theo lại một đốn.

Kỳ Thâm chính triều bên này nhìn qua, chỉ là nàng đứng ở mặt bên, cũng không có thấy rõ hấn có phải hay không thật sự đang xem nàng, chỉ nghi hoặc mà chớp chớp mắt.

Kỳ Thâm nhìn nữ hài rất sống động động tác nhỏ, ánh mắt gần như không thể phát hiện mà hiện lên tia ý cười, quay đầu mặt hướng dưới đài.

Truyền thông phỏng vấn khu là ở hậu đài cố ý đăng ra tới một cái trọng đại phòng họp.

Trì Niên ngồi ở dưới đài góc, cầm bút ghi âm lục hạ phỏng vấn nội dung.

Chuẩn bị hồi lâu cuộc họp báo viên mãn kết thúc, tâm tình của nàng cũng rất cuộc thả lỏng lại.

Mấy chục gia truyền thông giá camera, nhìn phía trước ngồi ở sô pha ghế Kỳ Thâm, hỏi một ít về cuộc họp báo thượng nội dung không đủ tỉ mỉ xác thực địa phương, đối với Sang Tư bước tiếp theo quy hoạch, cùng với về vật liên khái niệm cụ thể thiết tưởng.

Phỏng vấn khi trường cũng không trường, ước chừng chỉ có nửa giờ.

Kỳ Thâm ứng đối đến bình tĩnh.

Nhìn các phóng viên vấn đề xu gần về tư người hóa, không khí cũng dần dần nhẹ nhàng sinh động, Trì Niên biết lập tức muốn kết thúc, nhìn thời gian, an tĩnh mà đứng dậy rời đi, muốn đi xem kỹ khách ly tịch tình huống.

Chỉ là mới vừa xoay người, phía sau truyền đến phóng viên vấn đề: “Kỳ tiên sinh, phía trước về Sang Tư chuẩn bị vì di động chỉ nhánh tìm người phát ngôn nghe đồn, ngài thấy thế nào?”

Bất quá mỗi người đều thích nghe, vấn đề này vừa ra, hội trường có một lát yên lặng.

Trì Niên bước chân cũng dồn hạ, thực mau lại khôi phục như thường, bĩu môi, dù sao nàng đã sớm biết, chỉ là sau lại Kỳ Thâm không biết vì cái gì đột nhiên đã không có tiến thêm một bước động tác.

Nàng liền phải tiếp tục rời đi, giấy tiếp theo lại hoàn toàn cứng đờ.

Một khác danh phóng viên truy vấn:

“Nghe đồn cái kia người phát ngôn là ngài cũ thức, đã từng mang về gặp qua người nhà, thậm chí vì nàng không tiếc cùng gia tộc phản bội, xin hỏi là thật vậy chăng?”

Chapter 31

Phòng hội nghị bởi vì phóng viên vấn đề mà trở nên tĩnh mịch.

Trì Niên bước chân ngừng ở cửa, căng chặt một cái buổi chiều suy nghĩ cũng có chút hỗn loạn, lông mi nhẹ nhàng mà run rẩy hạ, đôi mắt cũng không chịu không mà chớp chớp.

Nàng biết Kỳ Thâm cũ thức, là Đường tiểu thư.

Chỉ là hấn mang theo Đường tiểu thư gặp qua gia trưởng sao

Thậm chí cùng Kỳ gia quan hệ không tốt, cũng là vì Đường tiểu thư

Trì Niên cảm thấy chính mình trong lòng nặng nề buồn, trong cổ họng cũng có chút nhĩ chua xót.

Nàng biết như vậy gần như làm khó dễ tư nhân vấn đề, Kỳ Thâm là sẽ không ở công chúng trường hợp đáp lại, còn là nhịn không được xoay đầu, muốn nhìn xem lúc này hấn phản ứng.

Lại ở quay đầu nháy mắt sửng sốt.

Kỳ Thâm vừa lúc nhìn về phía nàng, hai người ánh mắt ở trong không khí chạm vào nhau.

Trì Niên dừng một chút, không nghĩ bị người nhìn ra chính mình cảm xúc, suy nghĩ một chút, nửa cong con mắt giơ lên một mặt cười tới, rồi sau đó ở cảm xúc lộ ra ngoài trước, xoay người bay nhanh mà hướng ra ngoài đi đến.

Kỳ Thâm mày bắt giắc nhíu chặt, vừa mới phóng viên vấn đề khi, hần cơ hồ theo bản năng mà nhìn về phía Trì Niên, nhìn nàng đối hần bài trừ một mặt cười tới.

Mà hiện tại nhìn nàng bóng dáng gần như chạy trời chết, giáo đến hần trong lòng càng là một trận bực bội bất an.

“Kỳ tiên sinh” phía dưới có người tiểu tâm mà gọi hần.

Kỳ Thâm lấy lại tinh thần nhìn về phía vừa mới vấn đề phóng viên, trong tay microphone tiêu chí là tô thành nhạc thịnh truyền môi, nhà này công ty cùng Kỳ gia có thiên ti vạn lữ quan hệ.

Kỳ nhạc lâm.

Kỳ Thâm ánh mắt bỗng chốc lạnh xuống dưới “Vấn đề này đáp án, người đi hỏi người lão bản, không phải rõ ràng hơn”

Dứt lời, hần đứng lên hơi hơi gật đầu, thẳng rời đi.

Cửa Trần Dương cơ hồ lập tức đi lên trước tới “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhìn chung quanh một vòng bốn phía, sớm đã không thấy vừa mới chạy ra đi bóng người “Trì Niên đâu”

“Trì tổng trợ” Trần Dương nhìn mắt hội trường phương hướng, “Hần là đi hội trường xem kỹ khách ly tịch tình huống.”

Kỳ Thâm nghĩ đến vừa mới Trì Niên kia mặt cười cùng với vội vàng rời đi bóng dáng, mày nhăn đến càng khẩn “Phỏng vấn sự, không nên công khai làm xã giao bộ an bài một chút.”

Trần Dương vội ứng “Tốt, Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm sải bước mà hướng hội trường đi đến.

Khách cơ hồ đã rời đi, nhân viên công tác một bên giải quyết tốt hậu quả một bên thảo luận trong chốc lát đi chỗ nào tụ tụ thả lỏng một chút, nhưng duy độc không thấy Trì Niên thân ảnh.

“Kỳ tổng.” Có người nhìn đến Kỳ Thâm, chào hỏi.

Kỳ Thâm xoay người, yết hầu căng chặt, thanh âm có chút khàn khàn “Có hay không thấy trì trợ lý”

Người nọ sững sốt “Vừa rồi hình như thấy trì tổng trợ hướng hội trường ngoài đi rồi,” nói xong nhìn Kỳ Thâm nhíu chặt mày, tiểu tâm bổ sung, “Nếu không ta giúp ngài đi cái điện thoại”

Kỳ Thâm bỗng dưng thanh tĩnh, hần thể nhưng liền điện thoại đều quên mất “Không cần.”

Lược hạ những lời này, Kỳ Thâm biên bát thông Trì Niên dãy số, biên hướng cửa đi.

Khoa học kỹ thuật trung tâm bên ngoài là một mảnh quảng trường, trên quảng trường tứ phía có ba mặt trang có siêu đại màn ảnh, ở đã tối tăm sắc trời hạ lưu quang dật màu.

Trì Niên an tĩnh mà đi ở trên quảng trường, nhìn chung quanh dần dần náo nhiệt lên đám người, có người đàn đàn ghi-ta xướng ca, có người chơi máy bay không người lái, cũng có tuổi trẻ đô thị nam nữ tới nơi này chụp ảnh đánh tạp.

Di động ở ngay lúc này sáng lên.

Trì Niên cúi đầu, nhìn trước đó không lâu mới vừa sửa ghi chú “Kỳ căn bã”, chớp chớp mắt, không có tiếp, chỉ là lẳng lẳng mà nhìn.

Tiếng chuông vang lên thật lâu, rốt cuộc cắt đứt.

Trì Niên vừa muốn đem điện thoại thu hồi tới, WeChat tới một cái tin tức.

Kỳ Thâm tiếp điện thoại.

Trì Niên nhìn hẩn trước sau như một ngắn gọn lại lạnh như băng ngôn ngữ, mếu máo, thu hồi di động không để ý đến, xoay người muốn đi đến ven đường đánh xe.

Giây tiếp theo dư quang lại đột nhiên trông thấy cái gì, nàng thân hình một đốn, xoay người xem qua đi.

Chính nam phương đại màn ảnh trước, đứng một cái ăn mặc màu trắng váy dài, lưu trữ lật màu nâu trường tóc quần nữ nhân, nữ nhân mang màu trắng mũ, to rộng vành nón chặn mặt mày, làn váy ở gió đêm hơi hơi phát động.

Nàng chính nhìn đỉnh đầu màn ảnh.

Trì Niên ngẩng đầu, màn ảnh thượng truyền phát tin Sang Tư tân cơ cuộc họp báo tin tức.

Nữ nhân cũng nhận thấy được cái gì, quay đầu triều nàng nhìn qua.

Trì Niên đón nàng ánh mắt, không nói gì.

Nàng chỉ biết Đường Khinh Nhiễm khoảng thời gian trước trở về tô thành, không nghĩ tới nàng lại về rồi.

Bất quá hôm nay đối với Kỳ Thâm mà nói như vậy quan trọng nhật tử, nàng trở về tựa hồ cũng không có gì nhưng kinh ngạc.

Di động lại vang lên hai tiếng, Trì Niên thu hồi ánh mắt.

Kỳ Thâm Trì Niên

Ở đâu

Trì Niên nhìn nhìn tin tức, lại nhìn về phía cách đó không xa Đường Khinh Nhiễm, híp mắt cười điểm phía dưới tính làm chào hỏi, theo sau xoay người đi đến ven đường đánh một chiếc xe rồi đi.

Đúng là cao phong kỳ, con đường có chút đổ.

Tài xế taxi không phải nói nhiều người, chỉ mở ra xe tái âm nhạc radio, radio dj là một nữ một nam, hai người thoải mái mà trò chuyện thiên, thường thường truyền phát tin một ca khúc.

Không bao lâu kẹt xe đoạn đường đã qua đi, đèn đường ánh cao lâu cùng nghệ hồng màu quang, phá lệ phồn hoa.

Hai vị dj lại ở vì tiếp theo bài hát trải chán, theo sau ca khúc từ từ chảy xuôi mà ra.

Sạch sẽ giọng nữ ở nhẹ nhàng mà xướng

Ta cũng sẽ không khổ sở,

Người không cần xem thường ta,

Có cái gì chịu không nổi,

Cùng lắm thì xướng bài hát

Trì Niên dựa vào lưng ghế nhắm chặt con mắt, nghe ca từ, rầu rĩ mà tưởng, đúng vậy, nàng mới không khổ sở đâu.

Về đến nhà sau, chung cư nội trống rỗng.

Trì Niên cởi tiểu cao cùng, trần trụi chân thay váy ngủ oa ở trên sofa, đã phát trong chốc lát ngốc.

Rồi sau đó nàng chậm rãi đi vào phòng ngủ phụ đổi thành thư phòng, mở ra máy tính, ngón tay dừng ở bàn phím tốt nhất trong chốc lát, cuối cùng ở công cụ tìm kiếm thượng gõ ra “Kỳ Thâm, Đường Khinh Nhiễm” tên.

Về Kỳ Thâm cùng Đường Khinh Nhiễm hai người cá nhân mục từ, có thể tìm tòi ra rất nhiều tin tức, rốt cuộc một cái là Sang Tư tổng tài, một cái là có chút mức độ nổi tiếng ca sĩ.

Chính là hai người cùng nhau, lại chỉ có thể lục soát ra gần nhất Sang Tư di động chỉ nhánh nhân hiệu đại sứ hư hư thực thực là Đường Khinh Nhiễm loại này tin tức, như là bị người lau đi rốt giống nhau.

Mà về hôm nay phóng viên vấn đề những cái đó sự tình, không có nửa điểm dấu hiệu.

Có lẽ, thật sự chỉ là tung tin vịt đâu

Trì Niên vừa muốn rời khỏi, lại ở thoáng nhìn nhất phía dưới một cái không chớp mắt địa chỉ web khi một đống, ma xui quỷ khiến địa điểm đi vào.

Địa chỉ web là có rất nhiều quảng cáo phi chính quy địa chỉ web, pop-up nhấp nháy nhấp nháy phá lệ chói mắt, mặt trên nội dung thời gian biểu hiện là 5 năm trước, như là khuôn vác mặt khác địa chỉ web tin tức, còn mang thêm một tương ảnh chụp.

Tin tức thượng nói, Kỳ gia con trai độc nhất mang một nữ hài về nhà, sau đó không lâu, Kỳ gia gia chủ Kỳ nhạc lâm liền công nhiên tuyên bố cùng Kỳ Thâm đoạn tuyệt quan hệ.

Tuy rằng mặt sau tin tức còn giải thích Kỳ nhạc lâm là đang ép Kỳ Thâm cùng môn không đăng hộ không đối nữ hài chia tay.

Trì Niên nhìn kia bức ảnh, càng như là phóng viên ngồi canh ở Kỳ gia biệt thự trang viên nơi xa quay chụp một tương cao hồ ảnh chụp.

Cao lớn nam hài cùng mảnh khảnh nữ hài một khối đi ra biệt thự, hai người chi gian cách hai ba cá nhân khoảng cách, tuy rằng cũng không thân mật, nhưng nữ hài nhìn về phía nam hài động tác, tràn đầy liếc mắt đưa tình bầu không khí, cực kỳ đáng đối.

Tuy rằng thấy không rõ trên ảnh chụp người bộ dạng, nhưng Trì Niên vẫn là liếc mắt một cái nhận ra Kỳ Thâm.

Chỉ là khi đó Kỳ Thâm trên người, không giống sau lại cầm dục trầm ổn, tuy rằng như cũ kiêu căng cùng hồ hững, lại mang theo một cổ lệnh nàng phá lệ xa lạ khí phách hăng hái.

Cùng đã từng ở vân đại diễn thuyết trên đài hần rất giống, lại không địch lại khi đó.

Nguyên lai, đây là hần năm đó bộ dáng a.

Hồi lâu, Trì Niên đóng lại máy tính, cho chính mình đổ một chén nước, từng ngụm từng ngụm mà uống xong, trong lòng miễn cưỡng thông thuận chút.

Lấy qua di động, Trì Niên mới phát hiện lại nhiều một hồi cuộc gọi nhờ.

Trì Niên nghĩ nghĩ, mở ra WeChat nhẹ nhàng mà trở về một câu xin lỗi, Kỳ tổng, ta có chút mệt mỏi, về trước gia nghỉ ngơi.

Hồi xong sau, Trì Niên đưa điện thoại di động tĩnh âm, đặt ở một bên, người có chút vô lực mà ngã vào trên giường.

May mắn.

Trì Niên an tĩnh mà tưởng, may mắn cùng Kỳ Thâm chia tay.

Nếu không chia tay nói, kia hiện tại nàng chẳng phải là muốn trở mặt mà nhìn chính mình bạn trai cùng khác nữ hài từng có như vậy khó quên quá vãng

Kia nàng liền quá đáng thương.

Trì Niên cảm lấy chần mông ở trên đầu, tùy ý chính mình đặt mình trong trong bóng tối.

Dù sao cũng cùng nàng không có quan hệ.

Ngày hôm sau, lại là mới tinh một ngày.

Ngày hôm qua mới vừa khai xong cuộc họp báo, hôm nay sáng sớm Sang Tư liền thu được mấy nhà đơn đặt hàng, Kỳ Thâm cùng Tống Lăng đi gặp khách hàng.

Trì Niên biết sau ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng không nghĩ thấy Kỳ Thâm, không có bất luận cái gì nguyên nhân, chính là không nghĩ thấy.

Khoảng thời gian trước khuya chiêng gõ mõ bận rộn, hiện tại rốt cuộc có thể từng một hơi, hành chính bộ các đồng sự cũng đều bắt đầu hứng thú bưng bưng mà thảo luận đi nơi nào tụ một tụ, đồ ăn Trung Quốc cơm Tây cái lẩu bò bít tết mọi thuyết xôn xao, thực náo nhiệt.

Trì Niên cười cười, không có tham dự thảo luận.

Buổi chiều khi, lâm lỗi thừa dịp công tác thời gian rảnh rỗi, chạy đến Trì Niên văn phòng, thần bí hề hề mà nhìn nàng “Ngày hôm qua Kỳ tổng tìm được người sao?”

Trì Niên giật mình, ra vẻ không hiểu mà chớp hạ mắt “A”

“Ngày hôm qua chàng vắng a,” lâm lỗi tiến đến nàng bàn làm việc trước, “Khai xong phóng viên cuộc họp báo, Kỳ tổng liền đi ra ngoài tìm người.”

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ “Ngày hôm qua theo bốn năm cái giờ, mệt chết, sau khi kết thúc ta liền về nhà ngủ.”

Lâm lỗi nghĩ đến ngày hôm qua cảnh tượng, nhận đồng gật gật đầu “Kia đảo cũng là, ta hiện tại căng chân còn toan đâu.”

Trì Niên cười tủm tỉm mà phụ họa, nhìn mắt một bên không ly nước, cầm lấy tới nhìn mắt lâm lỗi “Cùng nhau”

Lâm lỗi đảo lại không hỏi nhiều cái gì, đi nước trà gian phao ly nước chanh trở về chính mình văn phòng.

Trì Niên chỉ tiếp một ly nước trong, phản hồi trên đường vừa vặn gặp được Trần Dương ôm folder đi tới, liền cười cùng đối phương chào hỏi “Trần trợ lý.”

Trần Dương trở về một mặt cười “Trì tổng trợ, ta đang muốn tìm người đâu.”

Trì Niên khó hiểu.

Trần Dương ngược ngừng mà cười cười “Muốn tìm trì tổng trợ muốn một chút phía trước lương ảnh hậu tuyên phát kế hoạch phương án, ta nhớ rõ phía trước hiệu quả rất không tồi,” nói đến này, nhìn Trì Niên có chút khó hiểu ánh mắt, vội giải thích, “Bởi vì Kỳ tổng phía trước nói nhân hiệu đại sứ sự đẩy đến cuộc họp báo sau, ta sợ đã quên, cho nên trước sửa sang lại ra tới.”

Nhân hiệu đại sứ a.

Trì Niên nghĩ đến ngày hôm qua ở khoa học kỹ thuật quảng trường nhìn đến nữ nhân, tươi cười cứng đờ, thực mau lại khôi phục như thường, cười ngâm ngâm mà nói “Hảo, ta trở về liền chia người.”

Trần Dương vội nói “Cảm ơn trì tổng trợ.”

Trì Niên lắc đầu, trở lại văn phòng tìm được lương ảnh hậu tuyên phát phương án, phát đến Trần Dương hòm thư, lại mở ra bản ghi nhớ, xem kỹ hôm nay muốn vội sự tình.

Mười mấy gia truyền thông hẹn trước thăm hỏi, không ít công ty người phụ trách muốn hẹn trước gặp mặt, xí nghiệp cố vấn hợp tác tương quan công việc, đặt trước đi công tác vé máy bay

Rất nhiều rất nhiều sự tình.

Nhưng Trì Niên chỉ là nhìn, nhắc không nổi nửa điểm tinh thần.

Không muốn làm, thậm chí trong nháy mắt này, sinh ra mỗi một cảm giác.

Thật lâu sau, Trì Niên nghĩ đến ngẩng cao tiền lương, mới miễn cưỡng đem tay đặt ở bàn phím thượng, chuẩn bị theo thứ tự xử lý những việc này, trong tâm tay di động lại vang lên một tiếng.

Trì Niên có một loại đột nhiên thả lỏng cảm giác, cầm lấy di động, rồi sau đó kinh ngạc mà nhìn màn hình.

Dự trạch trì tiểu thư, thấy một mặt

Dự trạch ngày hôm qua buổi chiều chỉ ở Sang Tư tân cơ cuộc họp báo thượng lộ một chút mặt liền rời đi.

Lái xe ăn không ngồi rồi, lại không nghĩ hồi phòng làm việc, dứt khoát đi ngày đó Trì Niên dẫn hần đi ngõ hẻm.

Ngõ hẻm như cũ là ngày đó bộ dáng, tại đây tòa hiện đại hoá đại đô thị, rất có thể kỷ sơ niên đại cảm.

Không có so nơi này người càng sẽ hình dung chính mình bị thành phố lớn quên đi góc.

Mà khi hần cầm lấy camera chuẩn bị tìm được ngày đó tâm tình chụp ảnh khi, lại luôn muốn đến ngày đó tình hình.

Ngày đó, hần là trở lại phòng làm việc, nhìn đến phó giá chỗ ngồi dính vào một chút ám sắc vết máu, mới biết được Trì Niên cánh tay đổ máu.

Chính là dọc theo đường đi, nàng trước sau chỉ tự chưa đề, thậm chí ở hần hỏi nàng có cái gì tưởng nói thời điểm, cũng chỉ là nói giải camera đối hần có bao nhiêu quan trọng.

Camera tự nhiên là quan trọng, thậm chí nếu lại đến một lần, hần cũng nhất định sẽ lựa chọn cứu camera.

Nhưng hắn chỉ là không rõ, như thế nào sẽ có người ngu như vậy, bị thương đều không rên một tiếng, còn ở thế người khác tìm nguyên nhân.

Cho nên ở cuộc họp báo thương lộ diện, cũng là vì nàng mời, tận lực có thể đền bù một ít đi.

Tùy ý mà chụp mấy tấm ảnh chụp, kết cấu, ánh sáng đều thực hảo, lại tổng thiếu phân ngày đó cảm giác, mặc dù thoát nhìn thực hoàn mỹ.

Dụ trạch cuối cùng hứng thú thiếu thiếu mà trở về phòng làm việc.

Buổi tối trình nặc tới tìm hắn khi, thuận tay nhìn nhìn hắn hôm nay chụp ảnh chụp.

Dụ trạch cũng không có để ý.

Lại không nghĩ rằng trình nặc đột nhiên nói “Kỹ thuật giảm xuống liền điều chỉnh tiêu điểm đều đối không chuẩn, bất quá rất có linh khí.”

Dụ trạch khó hiểu, lấy quá camera xem kỹ, rồi sau đó mới phát hiện trình nặc xem chính là Trì Niên mấy ngày hôm trước chụp ảnh chụp, hắn phía trước vẫn luôn vội vàng Sang Tư phiền tử, không có sửa sang lại camera album.

Cuối cùng một trương có lẽ bởi vì hắn kêu nàng duyên cớ, điều chỉnh tiêu điểm hư, chỉ chụp đến ngõ hẻm ngoại kia đồng cũ nát đại lâu một góc.

Nhưng mặt khác

Hắn từng trương mà lật xem.

Thư xã, tiệm cắt tóc, hẹp hòi ngõ hẻm, tự mang theo một cổ tiểu cô nương nhu hòa sang sảng, phảng phất liền thời gian đều chậm lại, từ từ kể ra một cái về hai mươi năm trước chuyện xưa.

Tựa như trình nặc nói, kỹ thuật có lẽ không tinh tiến, lại rất có linh khí.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cuối cùng vẫn là ở ngày hôm sau tới một chuyến Sang Tư.

Sang Tư hai đồng đại lâu chỉ gian có một tiệm cà phê, cửa sổ sát đất vị trí vừa vặn có thể thấy a tòa xuất khẩu.

Dụ trạch ngồi ở cửa sổ sát đất sau, ngẫu nhiên lười nhác mà xem một cái ngoài cửa sổ, ai có thể nghĩ đến, mấy năm trước Sang Tư còn ở cái kia ngõ hẻm ngoại đơn sơ nhà lâu đầu

Thẳng đến tiểu cô nương thân ảnh xuất hiện, dụ trạch nhướng mày, hơi hơi ngồi thẳng chút.

Hôm nay Trì Niên ăn mặc kiện chiffon áo sơ mi cùng rộng thùng thình màu đen quần dài, tiểu đầu nhọn giày đế bằng, đỉnh đầu đuôi ngựa lay động nhoáng lên, trắng nõn trên mặt lại có chút mỗi mệ.

Thấy hắn thời điểm, Trì Niên hí mắt lộ ra một mặt cười tới, đi đến hắn trước mặt “Dụ tiên sinh, là phía trước quên mất sự tình gì sao”

Rốt cuộc đường cong phòng làm việc cùng Sang Tư hợp tác đã kết thúc, nàng vốn tưởng rằng không còn có gặp mặt cơ hội.

Dụ trạch xả môi cười cười, lắc đầu, từ một bên lấy ra một cái túi giấy đẩy đến nàng trước mặt “Người có cái gì quên cầm.”

Trì Niên nghi hoặc mà nhìn hắn một cái, mở ra, theo sau kính hỉ mà mở to hai mắt.

Là nàng ngày đó ở ngõ hẻm chụp ảnh chụp, không nghĩ tới dụ trạch tất cả đều giặt sạch ra tới, thậm chí bao gồm cuối cùng chụp hồ kia trưng cũ nhà lầu ảnh chụp.

“Cảm ơn dụ tiên sinh.” Trì Niên cười tủm tỉm mà nói, tâm tình trống trải chút.

Dụ trạch nhìn nàng, lúc này đây đảo so vừa mới miễn cưỡng cười tự nhiên rất nhiều “Tạ quá sớm.” Hắn lười biếng mà mở miệng.

Trì Niên “A” một tiếng.

Dụ trạch cong cong khóe môi, liếc mắt trên bàn ảnh chụp “Có cái nho nhỏ vấn đề.”

“Cái gì vấn đề a”

Dụ trạch trầm tư trong chốc lát, tay chống cằm phê phán, dương hạ đuôi lông mày “Không biết trì tiểu thư có hay không hứng thú trở thành một cái độc lập nhiếp ảnh gia”

Chapter 32

Quán cà phê chỉ có nhạc nhẹ lẳng lặng mà vang.

Trì Niên chớp chớp mắt, có chút ngốc.

Như thế nào cũng không nghĩ tới, dụ trạch muốn cùng nàng nói chính là chuyện này.

Độc lập nhiếp ảnh gia a.....

Dụ trạch nhìn trước mắt tiểu cô nương rõ ràng ngơ ngẩn biểu tình, đôi mắt đều trừng lớn, nhịn không được xả môi cười ra tiếng tới, cong lại gõ gõ mặt bàn: “Hoàn hồn.”

Trì Niên phản ứng lại đây, vẫn có chút khó hiểu: “Người là nói, ta có thể trở thành một người độc lập nhiếp ảnh gia?”

Dụ trạch gật gật đầu: “Đương nhiên vẫn là muốn xem chính người có hay không hứng thú.”

Nàng đương nhiên là có hứng thú.

Trì Niên ánh mắt sáng hạ, lại rất mau lại tối sầm đi xuống, trầm tư trong chốc lát nghiêm túc mà nói: “Nhưng ta căn bản không có trải qua quá hệ thống học tập, chỉ biết ẩn xuống màn trập. Chỉ là trở thành hứng thú còn hảo, trở thành chức nghiệp, ta sợ chính mình căn bản làm không được.”

Dụ Trạch thật không có lựa chọn thuyết phục nàng, chỉ lại lười nhác mà dựa trở về lưng ghế, chân dài hơi hơi giãn ra hạ: “Giống không giống chúng ta thân cận thời điểm?”

“A?” Trì Niên bị hấn nhảy lên đề tài nói mãi nhãn dấu chấm hỏi.

Dụ Trạch nhượng mảy: “Người còn nhớ rõ ngày đó người nói gì đó sao?”

Trì Niên như cũ khó hiểu.

Dụ Trạch cong cong môi: “Người nói, nếu ta là dụ trạch nói, như vậy ta trình độ lui bước.”

Trì Niên: “.....”

Nghệ thuật gia quả nhiên thực mang thù đi, nàng khi đó chỉ nói câu ngay lúc đó trực quan cảm thụ, đã bị niệm đến bây giờ.

Dụ Trạch nhìn nàng rõ ràng ở chữ thâm ánh mắt, cười nhẹ: “Yên tâm, không phải hưng sư vấn tội.”

Nói, hấn nghĩ nghĩ: “Nếu người trước tiên biết ta là dụ trạch, còn sẽ nói ta lui bước sao?”

Trì Niên ngẩng đầu nhìn hấn, có chút minh bạch hấn ý tứ: “..... Hấn là sẽ không.”

Dụ Trạch nhún nhún vai, không ngoài ý muốn nàng trả lời: “Không ít người biết phiền tử là ta chụp sau, tổng muốn đem kia trương phiền tử tỷ vết cũng quá độ giải độc thành ta cố tình mà an bài, nhưng ta biết, kia thật sự chỉ là tỷ vết mà thôi.”

“Trì Niên, người nói đúng, ta đích xác lui bước.”

Trì Niên ngưng ngưng mà cười cười: “Nhưng người mặc dù lui bước, như cũ chụp thực hảo.”

Tỷ như, nàng ngày đó liền xem đến mê mẩn.

“Ta biết,” dụ trạch không chút nào khiêm tốn mà nhượng mảy, giây tiếp theo rồi lại nhin không được lắc đầu cười một tiếng, “Trì Niên, biết ta vì cái gì tìm người sao?”

Trì Niên lắc đầu: “Không biết.”

“Ta ngày hôm qua lại đi một chuyến ngõ hẻm,” dụ trạch trong mắt trêu chọc phai nhạt chút, nửa híp mắt, lười biếng, “Chụp mấy tấm ảnh chụp sau trở về phòng làm việc, trình nặc lật xem album khi, lược qua ta chụp, nói người chụp rất có linh khí. Ta lấy lại đây nhìn nhìn.....”

Trì Niên có chút khấn trương mà nhìn hấn, chờ hấn kể tiếp đánh giá.

Nhận thấy được nàng phản ứng, dụ trạch cười nhẹ: “Ánh sáng, góc độ đều có vấn đề.”

Trì Niên ngẩn ra.

Không chờ nàng hạ xuống, dụ trạch lại tiếp theo nói: “Nhưng tựa như trình nặc nói, rất có linh khí, có chuyện xưa cảm. Đây là kỹ thuật vô pháp làm được cảm giác.”

Trì Niên mắt sáng rực lên, lấp lánh mà nhìn chăm chăm dụ trạch, trong lòng tràn đầy bị khẳng định vui sướng.

Dụ trạch bị nàng nhìn chăm chăm đến chinh lăng hạ: “Trì Niên, người có được, là ta lui bước nguyên nhân,” hấn nghĩ đến phòng làm việc những cái đó thành rương phế phiến, tự giễu mà cười cười, “Đại khái là chạm được bình cảnh, đánh ra tới đều là hoa lệ triển lãm phẩm, không có gì độ ẩm.”

Trì Niên nhìn dụ trạch, không nghĩ tới hấn như vậy nghệ thuật gia cũng sẽ có như vậy bất lực thời điểm, tưởng an ủi chút cái gì, lại không biết như thế nào an ủi.

“Không cần nghĩ như thế nào an ủi ta.” Dụ trạch nhìn trước mắt tiểu cô nương trong vắt ánh mắt, liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng suy nghĩ cái gì.

Trì Niên bị giải vây, ngượng ngùng mà cười cười.

Dụ trạch giờ giờ lên đuôi lông mày, không lại tiếp tục cái này đề tài: “Nghĩ kỹ rồi sao? Trừ bỏ tiền lương phương diện này khả năng ngắn hạn nội không đạt được người ở Sang Tư tiêu chuẩn, còn lại.....”

“Trì Niên, không cần lãng phí chính mình thiên phú.”

Trì Niên ngẩn người.

Nàng rõ ràng, dụ trạch nói “Thiên phú” có khuếch đại thành phần, nhưng mà vẫn là dao động.

Nhưng một khi làm lựa chọn, nhất định phải vứt bỏ Sang Tư bên này.

Cái này chính mình sớm thành thói quen truy đuổi mộng địa phương.

Hơn nữa, “Đường cong” cùng Sang Tư phương hướng trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Từ 13 hào chung cư đến đường cong, chỉ lái xe đều yêu cầu gần 50 phút, khoảng thời gian trước chỉ là ngẫu nhiên đi ra ngoài quay chụp, có thể lái xe hoặc là đánh xa tiền đi, nếu tại tuyển điều công tác.....

“Yên tâm, đảo cũng không nóng nảy hiện tại liền làm quyết định,” dụ trạch nhìn ra nàng khó xử, cười cười, “Dù sao người có ta liên hệ phương thức, nghĩ kỹ rồi nói cho ta liền có thể.”

Trì Niên đón nhận dự trạch ánh mắt, cũng giơ lên một mặt cười, gật gật đầu: “Hảo.”

.....

Kỳ Thâm từ tối hôm qua phóng viên sẽ kết thúc, nhìn Trì Niên bước chân hoảng loạn mà biến mất ở chính mình trước mắt sau, trong lòng liền vẫn luôn mặc danh bực bội khó an.

Mặc dù Trì Niên ở hơn 8 giờ tối khi hồi phục hần tin tức, nói nàng chỉ là mệt mỏi, về trước gia nghỉ ngơi, kia cổ không thể nói tới cảm xúc cũng trước sau không có tan đi, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Nàng hồi phục thật sự khéo léo, ngay cả dấu chấm câu đều chọn không ra một tia tật xấu.

Tựa như..... Sang Tư những cái đó cấp dưới chia hần tin tức giống nhau.

Nhưng bởi vì như vậy phát tin tức chính là Trì Niên, chỉ là nhìn đều phá lệ chói mắt.

Nguyên bản hôm nay cả ngày đều nên gặp khách hàng, rốt cuộc chỉ là đàm phán đều yêu cầu hao phí không ngắn thời gian, nhưng Kỳ Thâm vẫn là đem thời gian áp súc đến nửa ngày hoàn thành.

Hần phải hảo hảo hỏi rõ ràng Trì Niên, đem trong lòng tích tụ tiêu trừ.

Buổi chiều 3 giờ một chiếc, đen bóng Porsche ngừng ở Sang Tư dưới lầu.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà xuống xe, Tống Lăng lười nhác mà đi theo hần bên cạnh người: “Ta nói người hôm nay vội vàng đầu thai à?”

Phức tạp đàm phán quá trình, vì áp súc thời gian, hần nào nhân đều phải tặc.

Kỳ Thâm không có theo tiếng, chỉ mím môi sải bước mà triều công ty đại lâu đi đến.

“Uy, a thâm.....” Tống Lăng đột nhiên phát hiện cái gì, dậm dậm hần khuỷu tay, “Người xem.”

Kỳ Thâm không kiên nhẫn mà liếc hần liếc mắt một cái, miễn cưỡng theo hần tầm mắt xem qua đi: “Cái gì.....”

Thanh âm nói một nửa đột nhiên im bặt.

Quán cà phê cửa sổ sát đất trước, Trì Niên cùng dự trạch tương đối mà ngồi, không biết nói tới cái gì, Trì Niên cười tủm tỉm mà nói chuyện, trong ánh mắt lập lòe nhỏ vụn quang mang.

Thực chói mắt.

So tối hôm qua cái kia WeChat, so với lúc trước thấy bọn họ thân cận còn muốn chói mắt.

Hắn cho rằng tối hôm qua nàng gần như chạy trốn chết động tác, sẽ khó chịu, chính là xem nàng lúc này biểu tình, nơi nào có nửa điểm khó chịu bộ dáng?

Đảo như là..... Ở hẹn hò giống nhau.

Nhưng rõ ràng Sang Tư cùng “Đường công” hợp tác đã kết thúc, thậm chí hiện tại vẫn là đi làm thời gian.

Lại là như vậy không hề kiêng kị mà lui tới sao?

“Đối diện vị kia, còn không phải là vị kia so người soái nhiếp ảnh gia sao?” Tống Lăng nhìn kia hai người, chậm rì rì mà mở miệng.

Kỳ Thâm lãnh đạm mà quét hắn liếc mắt một cái.

Tống Lăng nhún nhún vai: “Này cũng không phải là ta nói, là ao nhỏ năm nói.”

Kỳ Thâm nắm chặt quyền, cuối cùng một lời chưa phát mà nhấp khẩu môi, thẳng đi vào đại lâu.

.....

Trì Niên cáo biệt dự trạch khi, đã mau 3 giờ rưỡi.

Trở lại hành chính bộ, nàng liền chạy đến mà nhận thấy được không khí có chút không đúng, hoàn toàn đã không có chính mình rời đi trước nhẹ nhàng.

“Làm sao vậy?” Trì Niên nhìn về phía trước đài, nhỏ giọng hỏi.

Trước đài nhìn mất trên lầu: “Mọi người đều đang sờ cá thời điểm, Kỳ tổng tới, một câu không nói, liền đều thành thật.”

Kỳ Thâm đã trở lại?

Trì Niên có chút kinh ngạc, vốn tưởng rằng hắn hôm nay cả ngày đều sẽ không tới công ty.

Trì Niên gật gù đầu đối trước đài nói lời cảm tạ sau, trở lại văn phòng, trong túi di động vừa vang lên.

Lấy ra di động nhìn thoáng qua, trên màn hình “Mẹ” làm nàng có chút kinh ngạc, thế cho nên vang lên vài tiếng chuông mới rút cuộc phản ứng lại đây, tiếp khởi: “Uy, mẹ?”

Thanh âm có chút hàm hồ, Trì Niên thanh thanh yết hầu.

“Hàng năm, ở đi làm sao?” Trì mẫu tiếng nói xuyên thấu qua ống nghe truyền đến, mang theo tí xa lạ.

“Ân.” Trì Niên lên tiếng, “Ngài có chuyện gì sao?”

Trì mẫu không được tự nhiên mà cười vài tiếng: “Ta nghe người Triệu a di nói, nàng khoảng thời gian trước giới thiệu cái người trẻ tuổi cùng người nhận thức,” nói tới đây, nàng dừng một chút mới tiếp tục nói, “Mẹ mẹ cũng chưa phản ứng lại đây đâu, hàng năm đều trưởng thành, lão cảm thấy người cùng dương dương không sai biệt lắm đại.”

Trì Niên bắt lấy di động tay nắm thật chặt.

Dương dương là mẫu thân sau lại sinh hài tử, năm nay mới mười hai tuổi.

Có lẽ là nhận thấy được không khí xấu hổ, trì mẫu lại dặn dò chút sự tình: “Hàng năm cũng tới rồi nên yêu đương tuổi tác, công tác quan trọng, chính mình sự tình cũng rất quan trọng.....”

Trì Niên thấp thấp mà ứng hạ, thẳng đến ông nghe truyền đến một tiếng tiểu hài tử kêu “Mụ mụ” thanh âm, trì mẫu mới khó xử mà nói: “Hàng năm, ta còn có chút việc, chờ đến Tết Trung Thu, mụ mụ trở về.”

Trì Niên cười đồng ý: “Hảo, mẹ.”

Trò chuyện thực mau liền cắt đứt, Trì Niên ngồi ở trên chỗ ngồi phát ngốc.

Trong đầu lại nhin không được miên man suy nghĩ.

Tưởng vừa mới dương dương kêu kia một tiếng nhảy nhót “Mụ mụ”, như vậy ngữ khí, nàng lần trước kêu đã là mười mấy năm trước;

Tưởng Kỳ Thâm cùng Đường tiểu thư những cái đó tin tức, giống như bất luận thật giả, nàng đều sẽ rất khổ sở, bởi vì hấn vì bảo hộ Đường tiểu thư ra tai nạn xe cộ là thật sự;

Tưởng dụ trạch hỏi nàng có nghĩ trở thành một người độc lập nhiếp ảnh gia.

Nàng nghĩ đến quá mê mẩn, thế cho nên không nghe thấy tiếng đập cửa.

Thẳng đến Trần Dương thanh âm truyền đến, mới đột nhiên hoàn hồn.

“Trì tổng trợ,” Trần Dương ôm mấy phân văn kiện đứng ở cửa, “Người di động đánh không thông, nội tuyến cũng nhận được ta chỗ đó, Kỳ tổng làm ngài đi lên một chuyến.”

Trì Niên mê mang mà chớp chớp mắt, rồi sau đó phản ứng lại đây, chính mình vừa mới đi gặp dụ trạch khi, lo lắng bỏ lỡ bên trong điện báo, liền đem điện thoại đều chuyển tới Trần Dương nơi đó.

“Hảo.” Trì Niên cười tủm tỉm gật gật đầu.

Trần Dương lại như cũ không đi: “Này đó văn kiện vừa vặn phải cho Kỳ tổng xem, phiền toái trì tổng trợ.”

Không nói chính là, Kỳ tổng có chút không cao hứng, lúc này dám trực diện Kỳ tổng, chỉ sợ cũng chỉ có trì tổng trợ.

Trì Niên tiếp nhận văn kiện, lại ở nhìn thấy trên cùng văn kiện tiêu đề khi hơi đắn.

Là về nhãn hiệu đại sứ phương án.

Trần Dương khó hiểu: “Trì tổng trợ?”

Trì Niên hoàn hồn, như cũ cười gật đầu: “Hảo.”

Trì Niên sửa sang lại tốt một chút yêu cầu báo bị bưu kiện đi đến trên lầu khi, đã là hai mươi phút sau.

Gỗ gõ môn, bên trong thực mau truyền đến một tiếng nhàn nhạt đáp lại.

Trì Niên đi vào đi khi, Kỳ Thâm đang đứng ở cửa sổ sát đất trước cùng khách hàng thông điện thoại, tây trang áo khoác đã cởi, chỉ ăn mặc màu trắng áo sơ mi cùng hắc quần, mặt nghiêng ánh ngoài cửa sổ sát đất quang, giống bị tỉ mỉ câu họa ra tới giống nhau, hầu kết theo nói chuyện âm điệu pháp phòng mà trên dưới lẫn lộn, nói không nên lời gợi cảm.

Tựa hồ nhận thấy được nàng ánh mắt, Kỳ Thâm triều nàng nhìn lại đây, ánh mắt thâm thúy.

Trì Niên hô hấp nắm thật chặt, rồi sau đó nghiêng đầu giơ lên một mặt cười, ý bảo hẳn trước gọi điện thoại.

Kỳ Thâm nhẹ nhấp môi dưới, đối với di động kia đoạn nói: “Hảo, văn tiên sinh, quá mấy ngày gặp mặt nói chuyện.”

Nói xong cắt đứt điện thoại.

Trì Niên đối hẳn hơi hơi mỉm cười, đem văn kiện đặt ở bàn làm việc thượng: “Kỳ tổng, đây là trần trợ lý sửa sang lại yêu cầu ngài xem qua văn kiện.”

Kỳ Thâm nhìn nàng cười, nhin không được nhú nhú mày.

Việc công xử theo phép công mỉm cười, nửa điểm không giống vừa mới ở dưới lầu đối mặt dụ trạch khi tươi sáng cười.

“Kỳ tổng?” Trì Niên khó hiểu mà gọi hẳn.

Kỳ Thâm hoàn hồn, cúi đầu quét mắt văn kiện, lại ở nhìn thấy “Nhân hiệu đại sứ” mấy chữ thời điểm ánh mắt căng thẳng, theo bản năng mà nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên cười ngâm ngâm mà đón hẳn ánh mắt, không có chút nào khác thường.

Kỳ Thâm lại đột nhiên nhớ tới lần trước nàng hồng con mắt muốn hẳn hủy bỏ nhân hiệu đại sứ sự tình.

Nhưng vì cái gì..... Hiện tại như vậy bình tĩnh?

“Kỳ tổng, ngài còn có việc sao?” Trì Niên nhẹ giọng hỏi.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại: “Tôi hôm qua đi đâu vậy?”

“A?” Trì Niên mờ mịt mà chớp chớp mắt, rồi sau đó cười ứng, “Ta thấy hội trường đã có nhân viên công tác ở thu thập, chính mình cũng cảm không thượng thủ, vừa vận mệt mỏi cả ngày, liền về nhà nghỉ ngơi.”

“Thật sự?” Kỳ Thâm nhìn nàng.

Trì Niên nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy.”

Kỳ Thâm mày lại nhăn đến càng khẩn, nàng biểu tình càng là vô tội, hấn trong lòng liền càng bị đè nén.

Tựa như..... TỐI hôm qua bức bội chỉ là hấn một người kịch một vai giống nhau, nàng kỳ thật căn bản không có bất luận cái gì sự.

“Kia vừa mới đâu?” Hấn tiếp tục truy vấn, “Đi làm thời gian không ở công ty, đi đâu nhi?”

Trì Niên ngăn ra hạ, rũ xuống mắt, mặc danh không nghĩ nói “Độc lập nhiếp ảnh gia” sự, ngữ khí cũng có chút hàm hồ: “Dụ tiên sinh tìm ta có một số việc, ta đi xử lý.”

Dụ tiên sinh dụ tiên sinh.

Kỳ Thâm đề nặng trong lòng khí, nhìn nàng tránh đi chính mình tầm mắt, lại nhện không được không ngừng suy đoán vừa mới nàng cùng dụ trạch đối thoại, rốt cuộc nói gì đó, hiện tại mới có thể như vậy mất tự nhiên?

Nàng chợt dạ cái gì?

“Nếu ta nhớ không lầm, Sang Tư cùng ‘ đường cong ’ phòng làm việc hợp tác đã kết thúc,” Kỳ Thâm trầm giọng nói, “Hấn tìm người người liền đi ra ngoài, người tốt cuộc là ai trợ lý?”

Trì Niên bị hấn nói được ngăn người, lông mi cũng run vài cái, có chút mê mang.

Trợ lý nha.....

Kỳ Thâm nói xong cũng dừng lại, chau mày, ảo não chính mình vừa mới mất khống chế cảm xúc, hơi hơi nghiêng đầu, thanh âm có chút khàn khàn, cũng đã khôi phục bình tĩnh: “Trì Niên.....”

“Kỳ tổng,” Trì Niên lại đột nhiên đánh gãy hấn, nghĩ nghĩ, “Ta có thể hỏi người một vấn đề sao?”

Kỳ Thâm không nói gì.

Trì Niên thần nhiên mà cười: “5 năm trước ngươi, có phải hay không căn bản không thích ta loại này loại hình a?”

Kỳ Thâm ngây ngẩn cả người, một hồi lâu mới mở miệng: “Ta.....”

Lời nói lại ở nhìn thấy nàng đôi mắt khi dừng lại.

Nàng mắt nhân thực sạch sẽ, hắc bạch phân minh, phẳng phất dung không dưới một đĩnh điểm tạp chất.

Nàng cũng không như là đang hỏi hấn một vấn đề, càng như là đang đợi một cái đã sớm biết được đáp án.

Trì Niên thấy Kỳ Thâm phản ứng, không nói thêm nữa cái gì, chỉ nửa híp mắt cười cười: “Ta không có vấn đề.”

Hiện tại hấn đối nàng ký ức, dừng lại ở 5 năm trước.

Nàng lại ở 5 năm sau.

Nàng không thể ngừng ở tại chỗ lại chờ hẵn 5 năm, nàng muốn dọc theo chính mình nhân sinh quỹ đạo tiếp tục đi trước.

“Trì Niên,” Kỳ Thâm xoa xoa huyết Thái Dương, ách thanh nói, “Ngày hôm qua phóng viên sẽ thượng phóng viên, là Kỳ gia cố ý phái tới.”

“Ân.” Trì Niên gật gật đầu, không có quá mức ngoài ý muốn.

Ngày hôm qua nghe thấy phóng viên vấn đề loại này đối với đại gia tộc mà nói xem như gièm pha vấn đề khi, nàng cũng đã cảm thấy ra phóng viên ác ý.

“Người.....”

“Kỳ tổng,” Trì Niên đứng ở tại chỗ an an tĩnh tĩnh mà cười, ngữ khí lại phá lệ nghiêm túc, “Ta tưởng từ chức.”

Chapter 33

Vẫn là nói ra.

Trì Niên đứng ở bàn làm việc trước, nguyên bản thấp thỏm khó an lòng đang nói ra “Từ chức” trong nháy mắt kia, đột nhiên liền yên ổn xuống dưới.

Tuy rằng có điểm đau, có điểm toan, nhưng đối về sau lộ rõ ràng rất nhiều.

Kỳ Thâm đồng tử lại đột nhiên phóng đại chút, như là có cục đá rầu rĩ mà tạp dừng ở trái tim thượng, liên lụy vết hầu đều cuộn cuộn chua xót, nói không nên lời cảm giác.

Trì Niên thấy Kỳ Thâm trước sau trầm mặc không nói, nguyên bản trong lòng chua xót dần dần đậm đi, người cũng chờ đến có chút nóng nảy.

Đồng ý hoặc là như thế nào, hẵn tổng muốn chi một tiếng a.

Trì Niên mím môi, lại lần nữa lên tiếng: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm như là rút cuộc từ xuất thần trung phản ứng lại đây, ánh mắt dần dần dừng ở trên người nàng.

Trát đuôi ngựa trắng nồn tiểu cô nương, nói ra nói lại đổ đến hẵn trong lòng từng trận bực bội.

Cố tình lại phát không ra hỏa tới.

Kỳ Thâm hầu kết dùng sức mà lẩn lộn hạ, áp xuống dâng lên cảm xúc, nhẫn nại tính tình hỏi: “Sang Tư không tốt?”

Trì Niên khó hiểu mà nhìn hẵn, theo sau thành thành thật thật mà lắc đầu: “Sang Tư thực hảo.”

“Vẫn là cảm thấy tiền lương không hài lòng?”

Trì Niên lại lần nữa lắc đầu: “Thực vừa lòng a.”

“Vậy người nói người tưởng từ chức?” Kỳ Thâm ngữ khí hơi trầm xuống, trầm mặc một hồi lâu, lại nói, “Cho ta cái lý do.”

Trì Niên bị hỏi đến ngây người hai giây, lông mi chớp chớp, tổng không thể nói chính mình tưởng đi ăn máng khác.

Nghĩ lại nghĩ đến vừa mới trì mẫu điện báo, Trì Niên dứt khoát dọn ra lời lẽ tầm thường lý do: “Đương tổng trợ bận quá, không có quá nhiều tư nhân thời gian suy xét chính mình sự tình.”

“Cái gì?” Kỳ Thâm chau mày, “Người muốn suy xét cái gì chính mình.....”

Nói đến nơi đây hần bay nhanh mà phản ứng lại đây: “Người là nói.....”

Trì Niên gật gật đầu, hàm hồ mà nói: “Đúng vậy, trong nhà hy vọng ta có thể lo lắng nhiều một chút chính mình sự tình, tỷ như nói cái luyện ái gì đó,” nói đến này, nàng nghĩ đến phía trước kia đoạn liên tục bốn ngày tình yêu, chỉ có tiến triển đến bất tay này một bước, nhỏ giọng nói thầm, “Có thể ôm ấp hôn hít cái loại này.”

Trong văn phòng chết giống nhau yên lặng.

Trì Niên có chút chịu không nổi như vậy không khí, ngẩng đầu đón nhận Kỳ Thâm âm trầm ánh mắt, hồi ức chính mình lời nói mới rồi, sợ bị hiểu lầm vì lạt mềm buộc chặt, vội ngẩng đầu nhìn về phía Kỳ Thâm, chân thành mà bổ sung: “Yên tâm, không phải cùng ngài.”

Kỳ Thâm thần sắc căng thẳng, đề thấp tiếng nói gọi nàng: “Trì Niên!”

Trì Niên bị hần căng chặt thanh âm hung đến sững sốt, có chút ủy khuất, tiện đà nghĩ đến chính mình liền từ chức đều dám còn sợ cái gì, dứt khoát mở to hai mắt nhìn hồi đối trở về: “Làm cái gì?”

Kỳ Thâm bị nàng bộ dáng khí cười, nàng đảo còn đối chính mình nổi giận lên: “Người cho rằng Sang Tư là cái gì? Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?”

“Ta là dựa vào nhận lời mời tiến vào, chẳng lẽ không nghĩ làm tướng từ chức đều không thể sao?”

“Không thể.” Kỳ Thâm cảm thấy chính mình nhất định là bị khí tàn nhẫn, mới có thể không cần nghĩ ngợi mà nói ra này ngang ngược vô lý ba chữ.

Trì Niên cũng bởi vì hần nói sững sốt, hồi lâu bĩu môi, cúi đầu: “Kỳ tổng, lần trước, không có ý kiến phúc đáp điều nghỉ phép điều tự mình bỏ bê công việc tám ngày, ta cũng đã hần là bị sa thải,” nàng hiểu biết công ty điều lệ chế độ, tự nhiên biết chính mình trừng phạt, “Vừa vặn, lần này liền một khối trừng phạt đi.”

Kỳ Thâm không nghĩ tới nàng vì từ chức liền lần trước bỏ bê công việc lý do đều dọn ra tới, sững sốt một chút, trầm giọng nói: “Lần đó đã phạt qua.”

Trì Niên nhìn luôn có lý do phản bác chính mình người, cũng có chút khí, dư quang thoáng nhìn trên bàn văn kiện, trên cùng chính là về nhãn hiệu đại sứ kế hoạch phương án, nàng hoàn hoàn cảm xúc, thanh âm bình tĩnh trở lại: “Kỳ tổng, ta từ chức nói, cũng sẽ không lại có người bởi vì một đỉnh điểm sự, không lớn không nhỏ mà chọc người sinh khí.”

Kỳ Thâm theo nàng tầm mắt xem qua đi, cảm xúc một đốn, là bởi vì cái này sao?

“Trì Niên,” hắn trầm thấp mà kêu tên nàng, tạm dừng một lát, ngữ khí cũng nói lỏng, “Là bởi vì nhãn hiệu đại sứ sự?”

Trì Niên ngẩn ra hạ.

Kỳ Thâm tiếp theo nói: “Trì Niên, ta nói rồi, tuyển Đường Khinh Nhiễm, cùng có thích hay không không có.....”

“Đường tiểu thư là người trước kia thích cái loại này loại hình sao?” Trì Niên thấp thấp mà đánh gãy hắn, thanh âm thực nhẹ.

Kỳ Thâm không xác định có hay không nghe thấy, không nói gì.

Trì Niên ngẩng đầu lên, giơ lên một mặt cười: “Kỳ tổng, ta lý do thoái thác chức là nghiêm túc.”

Nàng nghiêm túc mà tự hỏi quá, đến ra kết quả là, nàng xác để ý Đường tiểu thư.

Để ý ở Kỳ Thâm nhất khí phách hăng hái kia mấy năm, bởi ở hắn bên người chính là Đường tiểu thư;

Để ý sau lại như vậy ổn trọng hắn đã từng “Phản nghịch”, cũng là vì Đường tiểu thư;

Càng để ý hắn vì Đường tiểu thư mới ra tai nạn xe cộ.

Chính là, nàng rời đi lại không phải bởi vì Đường tiểu thư.

Làm nàng duy nhất không thể tiếp tục đi xuống lý do, là hắn không nhớ rõ cùng không thích.

Trì Niên mím môi, môi hạ nho nhỏ má lúm đồng tiền nhẹ nhàng hiện lên, trầm mặc trong chốc lát: “Ta đã có một giấc mộng bị đánh nát, hiện tại, ta muốn đuổi theo chính mình một cái khác mộng.”

Nơi này là Kỳ Thâm thế giới, không phải nàng.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy trái tim trừu hạ, hồi lâu mới tìm được chính mình thanh âm: “Cái gì?”

Trì Niên nghiêng nghiêng đầu, trong lòng cục đá như là hư không tiêu thất, hai mắt nửa cong giơ lên một mặt cười, ngữ khí cũng nhẹ nhàng xuống dưới: “Kỳ Thâm, kế tiếp, chúng ta liền không tiện đường gặp.”

Kỳ Thâm bị nàng trong mắt cảm xúc chấn trụ, môi mỏng nhấp chặt, ngữ khí gian nan: “Cho nên, nói đến nói đi, người vẫn là muốn từ chức.....” Lời nói cũng không có nói xong, yết hầu như là bị cái gì lấp kín giống nhau, có chút sấp đầu.

Nàng trong khoảng thời gian này lần đầu tiên kêu hắn “Kỳ Thâm”, lại chỉ là vì rời đi mà thôi.

Trì Niên lông mi run lên hai hạ, vừa muốn mở miệng, một bên nội tuyến máy bàn vang lên.

Trì Niên ngoan ngoãn mà nhắm lại miệng, không nói một lời.

Kỳ Thâm hoãn trong chốc lát, mới ấn xuống chuyển được kiện.

Trần Dương thanh âm truyền đến, ở yên tĩnh trong văn phòng thực rõ ràng: “Kỳ tổng, đêm nay 8 giờ phi Berlin, Tổng tổng hỏi ngài vài giờ xuất phát.”

Trì Niên rũ mắt, nàng tự nhiên biết hắn hành trình, rốt cuộc vé máy bay đều là nàng định.

Cuộc họp báo thành công, khiến cho Châu Âu bên kia cảm quan vọng thái độ khách hàng cũng rất cuộc yên lòng, đơn đặt hàng nối gót tới, khách hàng sôi nổi cùng Sang Tư hợp tác, Kỳ Thâm cùng Tống Lăng lần này một khối tiến đến, chính là vì nói một bút đại sinh ý.

Trận này sinh ý, đối Sang Tư mở ra Châu Âu thị trường rất quan trọng.

Kỳ Thâm không có theo tiếng, chỉ ngẩng đầu nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên đối hắn cười cười: “Người yên tâm, liên tính thật sự từ chức, ta cũng sẽ đem giải quyết tốt hậu quả công tác đều xử lý tốt, này hắn là đến yêu cầu một đoạn thời gian.”

Kỳ Thâm khẩn nhìn chăm chăm nàng một hồi lâu, nhận thấy được nàng không có nói sai mới mở miệng: “6 giờ, làm tài xế ở dưới lầu chờ.”

Chặt đứt trò chuyện, Kỳ Thâm tay không tiếng động mà gõ mặt bàn, biểu tình dần dần như thường, thanh âm cũng bình tĩnh lại: “Tiền lương phiên bội, Trì Niên,” hắn tạm dừng hạ, “Thế nào?”

Trì Niên có chút kinh ngạc, nhưng trầm tư một lát vẫn là lắc đầu: “Kỳ tổng.....”

“Người không cần nhanh như vậy trả lời,” Kỳ Thâm có chút hoảng loạn mà đánh gãy nàng, đón hạ, “Có thể lợi dụng trong khoảng thời gian này hảo hảo ngẫm lại, chờ ta trở lại lại nói.”

Trì Niên an tĩnh mà nói: “Thật sự không cần, Kỳ tổng.”

“Trì Niên,” Kỳ Thâm thanh âm có chút ách, “Người biết, từ chức nói, người rốt cuộc tìm không thấy Sang Tư giống nhau đại ngộ công ty, cũng rốt cuộc tìm không thấy.....”

Cũng rốt cuộc tìm không thấy cái gì, hắn nhấp nháy môi, chưa nói.

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm, như trác như ma mặt mày, cao thẳng mũi, vĩnh viễn hệ ở trên cùng một viên cúc áo, cấm dục mà thanh quý, vẫn là đẹp như vậy.

Nàng nhận đồng gật gật đầu: “Có lẽ đi, ta về sau khả năng sẽ hối hận.”

Kỳ Thâm ngẩng đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên lại nở nụ cười: “Vậy đem hối hận để lại cho về sau đi, hiện tại không hối hận thì tốt rồi.”

Hiện tại không hối hận.

Rời đi hần, không hối hận

Kỳ Thâm định trụ, nhìn nàng khoe môi thản nhiên mà cười, cuối cùng lấy có đều dùng.

“Ta đi về trước.” Trì Niên nhẹ nhàng mà gật đầu, xoay người hướng cửa đi đến.

Từng bước một mà rời xa.

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm nàng bóng dáng, tựa như nàng ở đi bước một mà đi ra thế giới của chính mình, trái tim như là có cái gì ở cuộn cuộn.

Hần miệng giật giật, muốn nói cái gì đó, đầu óc lại đột nhiên một trận đau đớn.

Có thanh âm cùng hình ảnh ở trong đầu hỗn loạn giao tạp ——

Đơn sơ văn phòng, nữ hài ngồi ở chỗ kia lật xem một quyển sách, rồi sau đó đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng lấp lánh mà nhìn về phía mới vừa đi tiến văn phòng hần.

“Nhìn cái gì?”

“Kỳ Thâm, thư thượng nói yêu đương có thể bảo trì thể xác và tinh thần vui sướng, người cả ngày lạnh mặt, nhất thích hợp yêu đương!”

Xã giao nhà ăn, nữ hài triều hần chạy tới, thở hồng hộc, gương mặt ửng đỏ.

“Chạy nhanh như vậy làm cái gì?”

“Biết muốn tới gặp người, cho nên ta chạy chậm tới a.”

Nghiên cứu phát minh bộ môn ngoại, hùng hổ nữ hài mà đi đến, nhìn ngao hai ngày hần.

“Trì trợ lý.....”

“Trở về, ăn cơm.”

Còn có vô số hỗn độn thanh âm.

“Ở bên nhau nói, ta có thể thân người sao?”

“Không thể.”

“Ôm người đâu?”

“Cũng không thể.”

“Kia vì cái gì muốn ở bên nhau?”

“.....”

Vì cái gì? Muốn ở bên nhau?

Kỳ Thâm nỗ lực mà muốn hồi ức đến càng nhiều, nhưng nữ hài thanh âm vẫn là không chịu khổng mà phai nhạt đi, hấn gắt gao chống huyết Thái Dương, như thế nào liều mạng mà hồi ức, đều chỉ còn lại có trống rỗng.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm thanh âm gian nan đến như là từ răng phùng bài trừ tới.

Trì Niên nguyên bản đã nắm lấy then cửa tay tay một đốn, quay đầu đi.

Kỳ Thâm dần dần ngồi dậy, nhìn nàng bóng dáng: “Chúng ta, đến tận cùng là cái gì quan hệ?”

Trì Niên đầu ngón tay giật giật, bị hấn hỏi đến sững sốt, một lát sau xoay người thấp thấp mà ứng: “Đã không quan hệ.”

Nói xong mở ra văn phòng môn đi ra ngoài.

Là thật sự không quan hệ.

Nàng lúc trước, tự mình phát “Chia tay đi”.

Đã mau 5 giờ, hành chính bộ công nhân đào dật ở sắp tan tâm vui sướng.

Trì Niên trở lại văn phòng, an an tĩnh tĩnh mà ngồi vào trên chỗ ngồi, thói quen cong lên khoe môi cũng nhấp lên.

Nguyên lai, một chút đều không khó.

Không biết bao lâu, ngoài cửa sổ sắc trời cũng dần dần tối sẫm xuống dưới.

Trên bàn di động sáng hạ.

Trì Niên lấy lại đây nhìn thoáng qua.

Kỳ Thâm: mấy ngày nay ngươi lại hảo hảo ngấm lại, chờ ta trở lại lại nói.

Trì Niên nhìn chằm chằm cái kia WeChat, hồi lâu không lớn không nhỏ mà hừ một tiếng, rời khỏi giao diện, tan tâm về nhà.

Đêm nay, Trì Niên cơm nước xong liền ngủ, ngủ rất khá, liền mộng cũng chưa làm.

Ngày hôm sau, Kỳ Thâm cùng Tống Lăng quả nhiên đi công tác.

Trì Niên sớm mà đi vào công ty, mở ra máy tính, tìm được một phần văn kiện.

Ngày hôm qua ở Kỳ Thâm trong văn phòng, nàng đối hấn nói “Giải quyết tốt hậu quả công tác yêu cầu một đoạn thời gian”, nàng nói dối.

Nàng có một phần hoàn chỉnh văn kiện, ký lục trợ lý hẳn là hiểu biết Kỳ Thâm công tác cùng sinh hoạt thượng một ít thói quen, cùng với Sang Tư một ít tất yếu hiểu biết hạng mục.

Cuộc họp báo cũng đã qua đi, lập tức yêu cầu công đạo công tác cũng không nhiều lắm.

Trần Dương hiện tại đã thích ứng Kỳ Thâm công tác tiết tấu, về sau khả năng hẳn còn sẽ chiêu cái sinh hoạt trợ lý, này đó tư liệu thực hoàn chỉnh.

Kỳ Thâm đi công tác một vòng, vậy là đủ rồi.

.....

Berlin.

Kỳ Thâm cùng Tổng Lãnh xuống máy bay trực tiếp đi gặp khách hàng, hai bên nói chuyện gần năm cái giờ, ở sản phẩm thượng không có dị nghị, chỉ ở giá cả thượng sinh ra khác nhau.

Biết như vậy đàm phán đi xuống cũng nói không ra kết quả, cuối cùng hai bên lựa chọn trước từng người trở về nghỉ ngơi.

Hồi khách sạn trên xe, Kỳ Thâm nhúu chặt mày dựa vào lưng ghế, biểu tình có chút tái nhợt cùng mỗi mệt.

Tổng Lãnh không ngừng một lần mà nghiêng đầu nhìn về phía hẳn.

Ở hẳn lần thứ sáu quay đầu xem qua đi thời điểm, hơi hạp hai mắt Kỳ Thâm bỗng dưng mở miệng: “Có việc?”

Tổng Lãnh nhún vai: “Người hôm nay không ở trạng thái a.”

Đàm phán xuống dưới, vài lần liền Sang Tư bên này cụ thể số liệu đều nói lẫn lộn, nếu không phải hẳn kịp thời sửa đúng, khả năng sẽ tạo thành lớn hơn nữa hiểu lầm.

Kỳ Thâm mí mắt giật giật, mở mắt ra nhìn ngoài cửa sổ bóng đêm một hồi lâu: “Khả năng có chút mệt mỏi.”

“Người trước kia ngao hai ngày một đêm không chịu nghỉ ngơi thời điểm, đàm phán không làm theo đem đối phương nói được kế tiếp bại lui?” Tổng Lãnh xả môi cười cười, “Như thế nào? Cùng ao nhỏ năm cái nhau?”

Kỳ Thâm nhúu mày, lạnh lùng mà liếc hẳn: “Người biết cái gì?”

“Ta không hiểu?” Tổng Lãnh hừ cười hai tiếng, “Ta lại không hiểu cũng so người hiểu nhiều lắm. Liền người hiện tại đàm phán hiệu suất, phỏng chừng một vòng đều không nhất định có thể nói xuống dưới.”

Kỳ Thâm ánh mắt hơi trầm xuống, nghĩ đến về nước liền càng thêm bức bối.

Hắn mơ hồ có thể cảm giác được, lần này Trì Niên là nghiêm túc.

Về nước liền ý nghĩa muốn đối mặt nàng nghiêm túc.

Lần đầu tiên muốn trốn tránh.

Tổng Lãnh còn tại tiếp tục nói: “..... Mấy ngày hôm trước ta còn cùng bạn gái cãi nhau đầu, hai ngày này liền hòa hảo. Cũng chính là hai ngày này nàng muốn đi chụp tạp chí bìa mặt, bằng không ta mới lười đến quán người.”

Kỳ Thâm nghe hắn nói, đột nhiên nghĩ tới cái gì, ánh mắt căng thẳng.

Trì Niên nói, nàng có hai cái mộng.

Hắn không biết nàng nói bị đánh nát cái kia mộng là cái gì.

Nhưng hắn biết, nàng một cái khác mộng, là nhiếp ảnh.

Có phải hay không, làm nàng hoàn thành cái gọi là mộng, hết thấy liền đều có thể trở lại nguyên lai?

.....

13 hào chung cư.

Trì Niên trần trụi dấu chân ở trên sofa, trên bàn trà phóng một cái đại thùng giấy, bên trong phóng nàng một ít công tác hồ sơ.

Lo lắng bị đồng sự thấy truy vấn, riêng chờ đến đại lâu không vài người thời điểm mới tan tâm.

Trì Niên từ một đồng văn kiện rút ra từ chức báo cáo, cuối cùng kiểm tra rồi một lần, rồi sau đó đặt ở một bên, ôm đầu gối nhìn ngoài cửa sổ ngắm một hồi thần, mới cầm lấy di động.

Lại ở click mở dự trạch nói chuyện phiếm giao diện khi dừng một chút.

Hôm trước chính mình còn nói phải hảo hảo suy xét một chút, không nghĩ tới cái này hảo hảo suy xét kỳ hạn là một ngày, tổng cảm thấy sẽ làm đối phương cho rằng quyết định của chính mình quá mức qua loa.

Tin tức viết viết xóa xóa, cũng không biết nên như thế nào tìm từ.

Trì Niên rầu rĩ mà ngẩng đầu nhìn về phía trên tường khung ảnh lồng kính dự trạch ký tên, miếu máo nhỏ giọng nói thầm: “Hảo khó.”

Giây tiếp theo di động bỗng chốc vang lên một tiếng, Trì Niên kinh ngạc nhảy dựng, vội cúi đầu nhìn lại.

Dự trạch: ta đoán

Đối phương đang ở đưa vào.....

là ta muốn đáp án.

Chapter 34

Trì Niên mở to hai mắt nhìn trên màn hình dự trạch phát tới tin tức, miệng kinh ngạc mà khẽ nhếch.

Nàng thậm chí hướng lên trên phiên hạ lịch sử trò chuyện, lòng nghi ngờ chính mình có phải hay không trong lúc vô ý đã sớm cấp dự trạch phát quá tin tức.

Xác định chính mình không phát quá tin tức quá, Trì Niên mới yên lặng mà đã phát cái gấu trúc che miệng biểu tình bao, đánh chữ: dự tiên sinh, người như thế nào biết?

Tin tức phát ra đi không đến một phút, dự trạch điện thoại liền đánh lại đây.

Trì Niên có chút luống cuống tay chân mà chuyển được: “Dự tiên sinh?”

“Trì Niên,” dự trạch thanh âm đang nghe ống có vẻ có chút lười biếng, “Phía trước còn không xác định, bất quá hiện tại xác định.”

Trì Niên: “.....”

Dự trạch ở bên kia cười nhẹ hai tiếng: “Nghĩ kỹ rồi?”

Trì Niên an tĩnh hai giây, nghiêm túc thả trình trọng mà mở miệng: “Àn, nghĩ kỹ rồi.”

“Phốc,” dự trạch tùy ý mà trêu chọc, “Người này ngữ khí, ta còn tưởng rằng là muốn đi anh dũng hy sinh đâu.”

Trì Niên có chút ngượng ngùng: “Như thế nào sẽ.....”

Dự trạch thật không có lại tiếp tục cái này đề tài: “Nếu lựa chọn nhiếp ảnh, kia Sang Tư bên kia làm sao bây giờ?”

Trì Niên lông mi hơi hơi run run, theo sau cười mở miệng: “Ta đã từ chức, dự tiên sinh.”

Dự trạch tạm dừng trong chốc lát, thấp thấp cười một tiếng: “Giáp phương ba ba biến thành đồng hành, ta kiểm lời.”

Trì Niên: “.....”

Có lẽ không phải nghệ thuật gia mang thù, chỉ là dự trạch mang thù đi!

“Sáng mai tới một chuyến ‘đường cong’ đi,” dự trạch rốt cuộc chính sắc lên, “‘đường cong’ sẽ không can thiệp độc lập nhiếp ảnh gia quay chụp, nhưng trước đó, cũng muốn trước học hỏi kinh nghiệm,” nói đến này, lại nhin không được khai khởi vui đùa, “Miễn cho tạp phòng làm việc chiêu bài.”

Trì Niên không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy, có thể tưởng tượng đến phòng làm việc những cái đó tinh diệu tuyệt luân tác phẩm, tâm tình đột nhiên thông thuận rất nhiều: “Hảo a.”

Hai người ước định thời gian, thực mau liền cắt đứt.

Trì Niên nhìn về phía ngoài cửa sổ, như cũ có thể ẩn ẩn trông thấy cách đó không xa nhà thức công quán kia trần không biết nhìn bao nhiêu lần đèn đường.

Chỉ là lúc này đây, kia trần đèn đường không hề là nàng không ngừng đi trước phương hướng rồi.

Bên kia.

Dụ trạch cắt đứt điện thoại, nhìn Trì Niên phát tới biểu tình bao, nhướng mày.

Nào đó góc độ, những cái đó biểu tình bao cùng nàng giống nhau, cảm xúc lộ ra ngoài thả phong phú.

Vừa mới muốn hỏi một chút nàng suy xét thế nào, liền phát hiện phía trên biểu hiện “Đối phương đang ở đưa vào”, trực giác nói cho hắn, nàng đáp ứng rồi.

Gọi điện thoại xác nhận, quả nhiên như thế.

Chỉ là dụ trạch không nghĩ tới nàng sẽ từ chức, không phải bởi vì Sang Tư hậu đãi đãi ngộ, mà là..... Cái kia tiểu cô nương nhìn về phía Kỳ Thâm thời điểm, trong mắt mang theo người sáng suốt có thể thấy được tươi sáng cùng nhiệt liệt.

Hắn không nghĩ tới chính là, nàng sẽ bỏ được rồi đi Kỳ Thâm.

Bắt quá hiện tại xem ra, tiểu cô nương vẫn là tới đến cây nhờ hắn.

Dụ trạch cười cười, vậy thử xem đi.

Ngày hôm sau, Trì Niên sớm rời giường, ăn xong bữa sáng trực tiếp đi “Đường công”.

Phòng làm việc người như cũ thực quanh quẽ, Trì Niên bị tiếp đãi đến phòng làm việc bên trong đại sảnh, thuần trắng bối cảnh trên tường, nhiều là dùng nhiếp ảnh gia tác phẩm trang điểm.

Qua loa phóng thanh, uyển chuyển tú mỹ, màu đen quốc phong, nùng liệt nhiệt tình.....

Trong đó có không ít là Trì Niên ở một ít nổi danh nhiếp ảnh tạp chí thượng nhìn đến quá nguyên tác.

Trong khoảng thời gian ngắn, nàng xem đến có chút xuất thần.

Thẳng đến đại sảnh cửa kính bị người tùy ý mà gõ hai hạ, Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, quay đầu liền thấy dụ trạch dựa nghiêng khung cửa đứng ở chỗ đó: “Xem ngây người?”

Trì Niên dùng sức gật gật đầu.

Dụ trạch cười một tiếng: “Hôm nay không phải cho người xem này đó.”

Trì Niên “A” một tiếng: “Kia nhìn cái gì?”

Dụ trạch đối nàng ngoắc ngón tay: “Cùng ta tới.”

Trì Niên mặc mặc, cuối cùng vẫn là theo đi lên.

Dụ trạch mang theo nàng dọc theo phòng làm việc hành lang đông quải tây quải, cuối cùng đi đến chốt lóe cửa sắt trước, đối lập mặt khác thuần tịnh bối cảnh, nơi này có vẻ có chút đơn sơ.

“Nơi này là chỗ nào?” Trì Niên tò mò hỏi.

Dụ trạch nhìn nàng một cái, không nói gì, đẩy cửa ra đi vào.

Một cổ lạnh lẽo truyền đến, bên trong không có cửa sổ, chỉ có ánh đèn, càng như là một kiện rộng mở phòng cất chứa.

Một đám hai ba mẽ cao kệ sách, chừng mấy chục cái, trên kệ sách phóng lại không phải thư, mà là hàng ngàn hàng vạn phúc tác phẩm cấp gửi tác phẩm hộp.

“Này đó,” dụ trạch xoay người nhìn nàng, “Đều là phế phẩm.”

Trì Niên kinh ngạc.

“Trì Niên, mang người tới nơi này, không chỉ là muốn cho người thấy bên ngoài những cái đó bị trưng bày tác phẩm ngăn nắp,” dụ trạch biểu tình chính sắc chút, “Những cái đó ngăn nắp, là đâm lên này ngàn vạn phúc tác phẩm trở hết tài năng.”

“Có đôi khi mấy ngàn trương chụp hình ảnh chụp, có thể tìm ra một hai trương có thể sử dụng đã là may mắn.”

Trì Niên nhìn dụ trạch liếc mắt một cái, an tĩnh mà đi lên trước.

Mỗi một bức tác phẩm hộp thượng, đều đánh dấu thời gian, địa điểm, phong cách cấp nhiếp ảnh gia, có chút thành phẩm đã thực tình mỹ, lại như cũ bị đặt ở nơi này.

Tựa như một tôn tôn mất đi sinh mệnh lực hàng mỹ nghệ, tại đây không thấy ánh mặt trời trong bóng tối, nhuộm đâm ra một loại không thể nói bi tráng.

Từ phòng cất chứa ra tới, Trì Niên biểu tình cũng nghiêm túc rất nhiều.

Dụ trạch nhìn tiểu cô nương ngưng trọng biểu tình, trong lòng cũng ở suy nghĩ, chính mình này một liều mãnh dược có phải hay không hạ đến quá nặng?

Rốt cuộc còn không có bắt đầu, liền cho nàng xem nhiều như vậy thất bại “Thảm trạng”.

Liền ở hần nghĩ, như thế nào có thể cứu lại một chút thời điểm, Trì Niên đột nhiên nhìn về phía hần, trong mắt sáng long lanh: “Dụ tiên sinh, ta nghĩ kỹ rồi.”

Dụ trạch sửng sốt.

“Ta tưởng gia nhập nơi này.”

Nhiếp ảnh gia luôn là đem tốt đẹp nhất dừng hình ảnh ở đại chúng trước mặt, sử nháy mắt vĩnh hằng.

Mà nhiếp ảnh gia nhìn đến, xa so ảnh chụp nhiều hết mức tự nhiên màu, hoặc mất tinh thần, hoặc kinh diễm, hoặc tuyệt vọng, hoặc tân sinh.

Dụ trạch híp mắt đánh giá trước mắt tiểu cô nương, ánh mắt thuần tịnh, lại lượng đến kinh người.

Tựa như nàng ở cuộc họp báo thượng, nhìn trên đài Kỳ Thâm ánh mắt.

Hồi lâu, dụ trạch có chút không được tự nhiên mà tránh đi nàng tầm mắt: “Hảo a.”

Trì Niên vừa muốn gật đầu, đột nhiên lại nghĩ đến cái gì, ngưng ngừng mà cười cười: “Nhưng ta tạm thời còn không thể tới.”

Dụ trạch liếc nàng liếc mắt một cái, hỏi đặc ý vị sâu xa: “Luyến tiếc bên kia?”

“A?” Trì Niên nghi hoặc, tiện đà bay nhanh mà lắc đầu, “Từ chức báo cáo còn không có giao đi lên, hơn nữa..... Nếu tới ‘đường cong’ nói, khoảng cách quá xa, ta tưởng có thể nói, ở phụ cận lựa chọn một cái thích hợp chỗ ở.”

Đây là nàng tối hôm qua đã tưởng tốt, nếu thật sự đi đường cong, như vậy 13 hào chung cư liền không thích hợp.

Không chỉ là bởi vì khoảng cách, còn bởi vì..... Ở nơi đó, nàng sẽ nhớ tới Kỳ Thâm.

Nơi đó ly Kỳ Thâm thân cận quá, thả nàng có thể có được tòa nhà chung cư kia, cũng ít nhiều Kỳ Thâm.

Dụ trạch đảo không nghĩ tới sẽ là cái dạng này đáp án.

Tiểu cô nương hạ quyết định, nhưng thật ra thực sạch sẽ lưu loát.

“Ta nhưng thật ra biết phụ cận có một chỗ chung cư,” dụ trạch thông thả ung dung mà bổ sung, “Hàng ngon giá rẻ.”

.....

Buổi tối 6 giờ.

Trì Niên về đến nhà liền ngã xuống trên sofa, nhìn trần nhà phát ngốc.

Nàng không nghĩ tới phòng ở sự tình liền đơn giản như vậy mà giải quyết.

Dụ trạch mang nàng đi xem, là đường cong phòng làm việc phụ cận một cái kêu nửa loan chung cư địa phương, phần cứng phương tiện cùng 13 hào chung cư không sai biệt lắm, bởi vì địa lý vị trí duyên cớ, tiền thuê nhà lại càng tiện nghi một ít.

Phòng là hai phòng một sảnh hộ hình, gia cụ đều thực đầy đủ hết, ngăn gọn hào phóng Âu thức phong cách.

Chủ nhà xa ở nước ngoài, nghe nói Trì Niên là cái sống một mình nữ hài tử sau, thực sảng khoái mà liền đáp ứng rồi hạ, cũng tại tuyến thượng ký kết hiệp ước.

Trì Niên tưởng, có thể đem 13 hào chung cư này bộ thuê trụ đi ra ngoài, lấy thuê đường thuê, tính xuống dưới chính mình còn nhỏ kiếm lời một chút.

Kỳ thật, trừ bỏ cảm tình, nàng ở Kỳ Thâm bên người học được không ít, cũng được đến không ít.

Trì Niên ngồi dậy, nhìn này gian quen thuộc chung cư, lại nghĩ đến lúc trước chính mình mua nó tình hình.

Khi đó, nàng chỉ là muốn thuê mấy tháng, Kỳ Thâm sự nghiệp tiến bộ vượt bậc, nàng cũng dần dần đã nhận ra hai người chỉ gian chênh lệch, nàng tưởng, lại kiên trì kiên trì, không được liền triệt.

Mà khi Kỳ Thâm vì nàng bỏ thượng chung cư chênh lệch giá khi, lại bậc lửa nàng trong lòng tiểu ngọn lửa.

Nàng tưởng, có lẽ đâu, có lẽ hẳn cũng có chút thích nàng đâu.

Nhưng mà trước đó không lâu Kỳ Thâm, lại đang nghe nói nàng chung cư hẳn cũng có ra tiền sau phản ứng đầu tiên, lại là “Không có khả năng”.

Trì Niên “Hừ” một tiếng, vừa muốn đứng dậy kéo lên cửa sổ sát đất bức màn, di động ở ngay lúc này vang lên.

Trì Niên cầm lấy di động nhìn mất màn hình, đi đến cửa sổ sát đất trước, chuyển được: “Triệu dì?”

Triệu a di thanh âm trước sau như một quan tâm: “Hàng năm, trong khoảng thời gian này thế nào? Nghe nói Vân Thành bên kia quá mấy ngày sẽ càng nhiệt, nhớ rõ để phòng trúng gió..... Không cần luôn là điểm cơm hộp, chính mình giao chút chè đậu xanh.....”

Trì Niên nghe Triệu a di dặn dò, lòng tràn đầy cảm động: “Ta đã biết, Triệu dì.”

Triệu a di dần dần trở về chính đề: “Khoảng thời gian trước gặp mặt cái kia, kêu dự..... Dự gì đó người trẻ tuổi, thế nào a?”

Trì Niên cảm động đột nhiên im bật, nghĩ đến chính mình hiện tại cùng dự trạch quan hệ, chính mình còn muốn đi theo đối phương học tập, bị người hiểu lầm quan hệ chỉ sợ hai bên đều không được tự nhiên: “Triệu a di, dự tiên sinh khá tốt, chỉ là chúng ta không thích hợp.”

Nói xong Trì Niên chờ Triệu a di nhắc mãi, không nghĩ tới Triệu a di an tĩnh trong chốc lát, cũng không có nói thêm cái gì, ngược lại nói: “Không có việc gì, Triệu dì lại cho người phát mấy trương ảnh chụp người nhìn xem, nói không chừng liền có coi trọng đâu, chúng ta hàng năm như vậy ưu tú, nhiều chọn chọn sợ cái gì.....”

Trì Niên: “.....”

Nguyên lai ở chỗ này chờ nàng đâu.

“Triệu dì,” Trì Niên kéo dài quá thanh âm, “Ta hiện tại.....”

Nàng thanh âm dần dần phai nhạt đi, ánh mắt dừng ở ngoài cửa sổ cảnh đêm thượng.

Mùa hè cành lá luôn là thực rậm rạp, ngày hôm qua nhả thức công quán kia trần nàng thói quen tính nhìn lại đèn đường, hôm nay đã bị một cây cành lá chặn, chỉ để lại vài giờ còn sót lại quang.

Trì Niên bắt lấy di động tay căng thẳng.

Có phải hay không nàng sớm đã thành thói quen đi nhìn kia một trần quang.

Có lẽ nàng hẳn là đi xem khác.

Có lẽ nàng có thể học đi xem khác.

Trì Niên cuối cùng không có cự tuyệt, chỉ thấp thấp mà lên tiếng.

Cắt đứt điện thoại, Trì Niên kéo lên bức màn, cũng chặn ngoài cửa sổ cảnh đêm.

Trì Niên ở ngày hôm sau đem 13 hào chung cư phòng ở giao cho người môi giới, lại dùng mấy ngày thu thập hành lý, cũng mời tới chuyển nhà công ty, đem thu thập đồ tốt toàn bộ dọn tới rồi nữa loan chung cư bên kia.

Thu thập hảo này hết thầy sau, Trì Niên trở về một chuyến Sang Tư.

Kỳ Thâm còn không có trở về, nàng đi hẳn văn phòng, đem từ chức báo cáo đặt ở bàn làm việc thượng, lại cuối cùng nhìn thoáng qua này gian văn phòng, nhìn hư vô cửa sổ sát đất trước.

Kỳ Thâm, lúc này đây là thật sự tái kiến lập.

Rất muốn nguyện người vui sướng, nhưng vẫn là càng hy vọng người có thể khổ sở một chút, không cần liên tục lâu lắm liền hảo.

.....

Kỳ Thâm là ở ngày thứ bảy buổi tối hồi quốc.

Vốn nên là ngày thứ tám phi cơ, bị ngạnh sinh sinh mà ngăn lại cả ngày.

Phi cơ rút xuống Vân Thành khi, đã 6 giờ.

Tài xế xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn ghế sau mãi nhãn mỗi một nam nhân: “Kỳ tổng, về nhà?”

Kỳ Thâm không nói gì, chỉ theo bản năng mà vuốt ve di động, trong khoảng thời gian này cái này động tác cơ hồ thành thói quen.

Chính là, trừ bỏ hẳn lúc trước nói “Chờ hẳn trở về lại nói” cái kia tin tức ngoại, Trì Niên không còn có phát bất luận cái gì tin tức, ngay cả bằng hữu vòng đều an an tĩnh tĩnh.

Trong lòng dâng lên một cổ diềm xấu dự cảm, Kỳ Thâm lại nói không lên vì cái gì.

Như vậy an tĩnh, quá mức quỷ dị.

“Kỳ tổng?” Tài xế thanh âm lớn chút, tổng cảm thấy từ Kỳ tổng nói đem Rolls-Royce đổi thành Porsche sau, người liền trở nên có chút kỳ quái.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, xoa xoa giữa mày: “Về trước một chuyến công ty.”

Muốn đem tân bộ môn phương án trước đuổi ra tới, ngày mai chờ Trì Niên đi làm có thể trực tiếp cùng nàng nói.

Porsche vững vàng mà ngừng ở Sang Tư dưới lầu, lầu nội có chút tầng lầu như cũ đèn đuốc sáng trưng.

Kỳ Thâm mặc danh mà ấn xuống 23 tầng, nhìn tổng trợ văn phòng đen nhánh ánh đèn, tạm dừng trong chốc lát, mới đi lên 24 tầng.

Bên ngoài đã tối tăm, văn phòng nội mơ hồ lộ ra ngoài cửa sổ đèn nê ông ánh sáng, lúc sáng lúc tối.

Kỳ Thâm mở ra ánh đèn, cả phòng tĩnh mịch ập vào trước mặt, trắng bệch ánh đèn chọc đến hần nửa mị hạ đôi mắt, theo sau mới chú ý tới sứ hắc bàn làm việc thượng, một phong gấp lên tuyết trắng tin phá lệ chói mắt.

Kỳ Thâm có chút hoảng hốt, một hồi lâu mới đi lên trước, triển khai tin.

Thực tiêu chuẩn từ chức báo cáo, chỗ ký tên thêm “Trì Niên” tên, chữ viết thanh tú, nét bút cũng mang theo chút viên ầu, cực kỳ giống nàng người này.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn, sắc mặt lại khoảnh khắc trở nên tái nhợt.

Đi công tác trước lời thề son sắt mà đối hần nói “Liên tính thật sự từ chức cũng sẽ chờ một đoạn thời gian” Trì Niên, khi đó mãn nhãn chân thành mà đón hần tầm mắt sợ hần không tin Trì Niên, nói dối.

Kỳ Thâm nắm chặt giấy viết thư, giây tiếp theo đột nhiên xoay người bay nhanh mà triệu dưới lầu tổng trợ văn phòng đi đến.

Lại ở mở ra văn phòng môn nhảy mắt dừng lại.

Bên trong thu thập đến sạch sẽ, trên mặt bàn phóng một chồng chỉnh chỉnh tề tề mà văn kiện, tủ sách vật trang trí thiếu rất nhiều, ống đựng bút hình thù kỳ quái bút ký tên cũng biến mất không thấy.

Kỳ Thâm nuốt xuống trong cổ họng cuộn cuộn cảm xúc, mới chậm rãi đi ra phía trước.

Văn kiện thượng ký lục yêu cầu giao tiếp công việc, từng cọc từng cái liệt đến kỹ càng tỉ mỉ mà cụ thể.

Thậm chí bao gồm hần một ít thói quen ——

Sinh khí khi ái tùy ý mà gõ mặt bàn;
Dạ dày không tốt;
Ngao lên không muốn sống yêu cầu cường ngạnh một ít;
Công tư phân minh;

.....

Kỳ Thâm an tĩnh mà nhìn, hắn không biết nàng là khi nào sửa sang lại này đó, nhưng..... Tựa như đem hắn hoàn toàn toàn mà giao cho tiếp theo cái trợ lý, sau đó lại không quay đầu lại xem một cái.

Trái tim trều trều, Kỳ Thâm hơi hơi cung cong eo thân, muốn giảm bớt kia cổ khó chịu cảm giác, nhưng lại không thay đổi được gì, thậm chí liền hô hấp đều trở nên dồn dập lên, huyết Thái Dương một chút một chút mà nhảy lên.

“Ai ở bên trong?” Lâm lôi thêm xong ban, thấy Trì Niên vẫn phòng đèn sáng, kỳ quái mà đi lên trước tới.

Chỉ là nàng mới vừa đẩy ra hờ khép văn phòng môn, trước mắt một đạo hắc ảnh đi qua, đi nhanh hướng tới bên ngoài đi đến.

Lâm lôi ngơ ngác mà nhìn chăm chăm kia nói rõ ràng hoảng loạn bóng dáng, đó là..... Kỳ tổng?

Chapter 35

Màu đen Porsche ở trên đường bay nhanh mà bay nhanh.

Tài xế xuyên thấu qua kính chiếu hậu bay nhanh mà nhìn lướt qua ghế sau nam nhân, nghĩ đến vừa mới hắn trầm giọng nói “Đi 13 hào chung cư” bộ dáng, không khỏi có chút kinh hãi.

Kỳ Thâm dựa ghế sau, giữa mày trói chặt, trong tay từ chức báo cáo sớm bị nắm chặt đến nhăn bèo nhèo, đầu ngón tay cũng bởi vì dùng sức phồng phồng, ngón tay lạnh lẽo.

Không thể nói trong lòng là cái gì cảm giác, sinh khí, phần nộ, bức bối, càng hoặc là..... Sợ hãi, chân tay luống cuống.

Này tính cái gì?

Sấn hấn không ở công ty, không rèn một tiếng mà liền từ chức?

Nàng đương công tác là cái gì? Nói từ liền từ?

Rõ ràng nói chờ hắn trở về lại nói, hiện tại lại như vậy gấp không chờ nổi mà thoát đi.

Liền như vậy không nghĩ đãi ở hắn bên người?

Nàng như thế nào liền như vậy..... Vô tâm không phối?

Kỳ Thâm nhin không được nhắm mắt lại, cổ nén trái tim truyền đến từng đợt buồn đau, hồi lâu nhẹ thở ra một hơi, đem kia cổ bực bội cũng toàn bộ áp xuống.

“Kỳ tổng, tới rồi.” Tài xế đem xe ngừng ở 13 hào chung cư cửa.

Kỳ Thâm đi xuống xe, theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn thoáng qua lầu 15 phương hướng.

Quen thuộc cửa sổ đèn sáng.

Kỳ Thâm bước chân dồn hạ, khấn nắm chặt tay dần dần nói lỏng, lấy ra di động, bất thông quen thuộc dây số.

Nhưng tiếng chuông vang lên vài tiếng sau đã bị người cắt đứt.

Kỳ Thâm nhìn màn hình, liếm khóe môi, nhìn mắt yêu cầu thang máy tạt cửa thang máy, giấy tiếp theo gắt gao nhấp môi triều cửa thang lầu đi đến.

Năm phút sau, Kỳ Thâm thở hồng hộc mà đứng ở Trì Niên trước cửa phòng, miễn cưỡng thở phào nhẹ nhõm, áp xuống trong cổ họng cuộn cuộn rỉ sắt vị, duỗi tay gõ vang lên cửa phòng.

Hắn thậm chí đã tưởng hảo, chỉ cần nàng tùy tiện biên cái gì lý do, chẳng sợ nói mộng du không cần thận đem từ chức tin đặt ở hắn bàn làm việc thượng, hắn cũng chỉ đương không nhìn thấy, chuyện này liền như vậy đi qua.

Phòng trong truyền đến một trận tiếng bước chân, giấy tiếp theo cửa phòng bị người từ bên trong mở ra.

Kỳ Thâm môi mỏng giật giật, vừa muốn mở miệng, lại ở nhìn thấy mở cửa nam nhân khi dừng lại, biểu tình âm trầm, thanh âm cũng lạnh xuống dưới: “Người là ai?”

Nam nhân cũng bị ngoài cửa Kỳ Thâm kinh ngạc nhảy dựng, lại rất mau phản ứng lại đây: “Người tới tìm trì tiểu thư sao?”

Kỳ Thâm không nói gì, chỉ ánh mắt hung ác nham hiểm mà nhìn chăm chú hắn.

Nam nhân bị hắn nhìn chằm chằm đến có chút kinh hồn táng đảm, vội nói: “Ta là bất động sản người môi giới, trì tiểu thư muốn đem căn chung cư này cho thuê đi ra ngoài, đã cùng trì tiểu thư nói tốt, lúc này dẫn người tới xem phòng.”

Biên nói, nam nhân biên nghiêng đi thân, hai cái nữ hài đang ở tò mò mà đánh giá bên này.

Bất động sản người môi giới.

Kỳ Thâm đồng tử hơi hơi phóng đại chút.

Từ chức còn chưa đủ, ngay cả gia cũng muốn dọn?

Nàng không phải nói, căn chung cư này hắn vì lý nàng càng gần, cũng ra tiền sao, hiện tại nói không cần liền từ bỏ?

Liên như vậy sạch sẽ lưu loát mà từ bỏ?

“Trì Niên đâu?” Kỳ Thâm áp xuống trong cổ họng đau nhức, lại lần nữa hỏi.

Người môi giới lắc đầu: “Trì tiểu thư mấy ngày nay vẫn luôn ở vội vàng chuyển nhà sự, chỉ nói làm ta trước dẫn người nhìn xem phòng, thích hợp liền có thể ký hợp đồng.....”

Kỳ Thâm trầm mặc thật lâu, mới rút cuộc gian nan mà mở miệng: “Chuyện khi nào?”

“Liên hai ngày này đi.”

Kỳ Thâm nhắm mắt, quả nhiên, từ hần đi công tác kia một khắc khởi, nàng cũng đã muốn rời đi.

Người môi giới lòng còn sợ hãi mà nhìn trước mắt cao lớn thanh quý nam nhân, rồi sau đó đột nhiên đặt câu hỏi: “Người là trì tiểu thư bằng hữu sao?”

Bằng hữu.

Kỳ Thâm đáy lòng dâng lên một cổ đối cái này từ mâu thuẫn, nhúu chặt mày không nói gì.

Người môi giới từ một bên lấy quá một cái màu trắng hộp giấy: “Đây là từ phòng cho khách giường phía dưới phát hiện, đã tích một tầng hôi, nhìn đáng vẻ hần là không phải cái gì quan trọng đồ vật.”

“Phía trước cấp trì tiểu thư gọi điện thoại vẫn luôn không ai tiếp nghe, ngài biết trì tiểu thư hiện tại địa chỉ sao?”

Kỳ Thâm nhìn cái kia hộp giấy, trực giác mà muốn từ chối, giây tiếp theo lại nghĩ đến cái gì, duỗi tay đem hộp giấy nhận lấy: “Ta sẽ tự mình đưa cho nàng.”

“Tự mình” hai chữ, cần đến có chút trọng.

Người môi giới không rõ nguyên do, lại vẫn là cười cười: “Cảm ơn.”

Kỳ Thâm không nói gì, một tay cầm hộp xoay người đi vào thang máy.

Hộp cũng không tính trọng, nhưng hần cầm ở trong tay lại tổng cảm thấy nặng trĩu.

Trở lại trên xe, Kỳ Thâm đem hộp đặt ở một bên, không nói một lời.

Tài xế cũng an tĩnh mà ngồi ở trên ghế điều khiển, không dám nói lời nào.

Không biết bao lâu, Kỳ Thâm lấy ra di động lại một lần bấm thông Trì Niên dãy số, một cái tay khác nhin không được cong lại dùng sức chống huyết Thái Dương.

Đầu đau muốn nứt ra.

Lại mờ mịt vô thức.

Lần đầu tiên hoàn toàn không biết nên làm cái gì bây giờ.

Công tác từ, gia cũng dọn, giống như chỉ có liên hệ, bắt quá chính là số điện thoại.

Chính là lại trước sau không người chuyển được.

Kỳ Thâm nhú chặt mày, lại lần nữa bắt thông.

Tài xế đột nhiên nhìn phía trước cách đó không xa mở miệng: “Kỳ tổng, chỗ đó có phải hay không trì tiểu thư?”

Kỳ Thâm cầm di động tay cứng đờ, ngẩng đầu nhìn lại.

Chung cư cửa cách đó không xa đèn đường hạ, Trì Niên từ một chiếc màu trắng Porsche thượng đi xuống tới, khoe môi khê nhếch, nửa híp hai mắt tươi sáng mà cười.

Rồi sau đó, ghé điều khiển cửa xe cũng bị người mở ra tới, một người lười nhác mà đi xuống tới.

Dụ trạch.

Hắn đi đến Trì Niên bên người, đem một quyển quyển sách đưa cho Trì Niên, không biết nói gì đó, hai người đồng thời nở nụ cười.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn chăm chăm một màn này, di động vẫn nhất biến biến vang tiếng chuông.

Bên kia, Trì Niên tựa hồ rốt cuộc nghe thấy được di động điện báo thanh âm, lấy ra di động nhìn thoáng qua, khoe môi cười ngẩn ngủ mà biến mất một lát, giây tiếp theo mặt không đổi sắc địa điểm hạ màn hình.

Kỳ Thâm cúi đầu, nhìn bị cắt đứt điện thoại, môi sắc dần dần biến mất.

Thân cận đối tượng.

Thần tượng.

Hiện tại lại đưa nàng về nhà.

Thậm chí vì dụ trạch cắt đứt hẳn điện thoại.

Đây là nàng như vậy kiên định từ chức lý do sao?

.....

Trì Niên là ở buổi sáng dọn xong gia, buổi chiều nhàn rồi liền đi “Đường cong” một chuyến.

Xem phòng làm việc tác phẩm tập có chút mê mẩn, nhất thời đã quên thời gian, thẳng đến thiên dần dần ám xuống dưới mới thấy người môi giới phát tới tin tức —— tan tầm sau có người muốn tới xem phòng.

Vừa vặn dụ trạch muốn tới trung tâm thành phố một chuyến, tiện đường đem nàng tặng trở về.

Không nghĩ tới xuống xe khi, dự trạch lấy ra nàg lật xem tác phẩm tập, cũng nói nàg có thể mang về xem.

Trì Niên kinh hỉ không thôi, đứng ở chung cư cửa nhìn theo dự trạch xe rời đi, mới xoay người sang chỗ khác.

Trong tay di động có mấy cái cuộc gọi nhỡ, trong đó hai thông đến từ người môi giới, còn lại tất cả đều là Kỳ Thâm đánh tới.

Nàg cũng không biết hần nhiều như vậy điện thoại là mấy cái ý tứ, bất quá tưởng cũng là muốn nàg chờ hần trở về hảo hảo nói chuyện đi.

Dựa theo sớm định ra kế hoạch, hần ngày mai liền phải từ Berlin đã trở lại, nhưng đến lúc đó nàg đã giải quyết hảo hết thấy.

13 hào chung cư địa lý vị trí hảo, nàg muốn tiền thuê nhà cũng không cao, nghe người môi giới nói, hện trước xem phòng không ít, thuận lợi nói, nhất vẫn ngày mai cũng có thể ký xuống hiệp ước.

Khá tốt.

Trì Niên cười cười, biên lấy ra chìa khóa biên triều chung cư đi, giây tiếp theo đột nhiên cảm thấy bên cạnh người lạnh căm căm, nhú nhú mảy, theo bản năng mà quay đầu nhìn thoáng qua.

Trì Niên cười nháy mắt cứng đờ.

Cách đó không xa đèn đường hạ, nguyên bản ngày mai mới nên trở về tới Kỳ Thâm, tây trang giày da mà đứng ở nơi đó, mặt vô biểu tình, sắc mặt lãnh bạch, ngay cả trán đầu tóc đều như là bị mồ hôi ướt nhẹ quá, có vài sợi buông xuống ở trên trán.

Dáng người thon dài, kiêu căng thanh quý.

Trì Niên hơi hơi mở to hai mắt, lông mi run rẩy có chút chột dạ, hai giây sau bay nhanh mà phản ứng lại đây, chớp hạ đôi mắt đã khôi phục như thường, thậm chí còn híp mắt lộ ra một mạt cười tới: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhìn nàg khóe môi cười, thần sắc càng thêm âm trầm.

Nàg như thế nào có thể như vậy thờ ơ? Từ chức liền như vậy cao hứng?

Trì Niên thấy hần chỉ nhìn chăm chăm chính mình không nói một lời, cũng không có kiên nhẫn, xoay người muốn đi tiến chung cư.

“Đi đâu vậy?” Kỳ Thâm mở miệng, thanh âm có chút nghẹn ngào.

Trì Niên bước chân một đống, nhìn quá mức bình tĩnh mà Kỳ Thâm, một hồi lâu mới nhắc nhở nói: “Kỳ tổng, ta đã từ chức.”

Cho nên, bắt luận đi chỗ nào, đều cùng hần không quan hệ.

Kỳ Thâm nghe ra nàg lời nói ngoại âm, hầu kết rất nhỏ mà lẩn lộn hạ: “Ta không đồng ý.”

Trì Niên nhú hạ mày: “Kế tiếp công tác ta đã giao tiếp hảo.....”

“Người tưởng bởi vì những cái đó?” Kỳ Thâm có chút nóng nảy mà đánh gãy nàng.

Trì Niên ngơ ngẩn, ngẩng đầu nhìn về phía hắc, đèn đường hạ, hắc ngũ quan thâm thúy mà tinh xảo, ánh mắt đen nhánh lại che giấu không được mỗi một.

“Kỳ tổng, từ chức là công nhân tự do,” Trì Niên nói tới đây đốn hạ, nở nụ cười, “Nếu người không đồng ý, vậy dựa theo công ty điều lệ chế độ, bỏ bê công việc năm ngày sau tự động từ chức đi,”

Kỳ Thâm nhìn nàng kiên quyết thái độ, có một lát lặng im, hồi lâu thanh âm khôi phục bình tĩnh, lại khàn khàn đến lợi hại: “Liên như vậy tưởng từ chức?”

Nghe đến, thừa dịp hắc không ở, gấp không chờ nổi mà rời đi, chuyển nhà.

Trì Niên an tĩnh hai giây, gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Bởi vì vừa mới đưa người trở về dụ trách?” Kỳ Thâm biết chính mình không nên hỏi, lại vẫn là khắc chế không được mà ách thanh truy vấn, hai mắt ẩn ẩn phiếm hồng, “Bởi vì hắc, liên như vậy qua loa mà từ bỏ công tác? Vẫn là người cảm thấy hắc càng.....”

“Kỳ tổng,” Trì Niên cũng có chút sinh khí, mở to hai mắt trừng mắt hắc, hừ cười một tiếng hỏi lại, “Người là ta người nào a? Người dùng cái gì thân phận đã tới hỏi chuyện của ta?”

Không khí nháy mắt đông lạnh xuống dưới.

Kỳ Thâm trên mặt còn sót lại huyết sắc biến mất không thấy, hắc yên lặng nhìn trước mắt nữ hài.

Tựa như nàng nói, hắc không có thân phận, càng không có lập trường tới hỏi nàng những việc này.

Trì Niên cũng nhận thấy được vừa mới ngũ khí kích động, ho khan một tiếng thấp giọng nói: “Kỳ tổng, trước kia chúng ta là trên dưới cấp, chính là từ chức sau, chúng ta liền cái gì quan hệ cũng đã không có, hơn nữa.....”

Nàng ngừng hạ, thanh âm càng nhẹ, nói thầm nói: “Ta nói rồi, ta không cần thêm một cái ba ba.” Hắc cũng không cần phải xen vào nàng.

Nàng biết, bởi vì chính mình từ Sang Tư thung lũng nhất thời điểm liền lưu lại nơi này, Kỳ Thâm tuy rằng công tư phân minh, lại không ngại ngại hắc trách nhiệm tâm.

Nếu nàng không chủ động đề từ chức, có lẽ chính mình đời này đều có thể lưu tại Sang Tư, liền tính về sau không có công tác năng lực, điều cái nhẹ nhàng cương vị cũng là thực chuyện dễ dàng.

Chính là, nàng nếu đề ra, liền sẽ đối chính mình lựa chọn phụ trách.

Cách đó không xa truyền đến một tiếng tiếng còi.

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, nhìn mắt sắc mặt tái nhợt Kỳ Thâm, nhấp môi dưới: “Người sắc mặt không thể nào đẹp, trở về nghỉ ngơi đi.”

Nói xong nàng xoay người liền phải rời đi.

“Trì Niên.” Thấp thấp thanh âm từ phía sau truyền đến, mỗi một mà gian nan.

Trì Niên bước chân một đống, không có quay đầu lại.

Kỳ Thâm nhìn cách đó không xa bóng dáng, trong trí nhớ, cái kia nói “Bởi vì muốn gặp người cho nên ta chạy chậm tới” nữ hài, hiện tại lại liền xoay người đều không muốn.

Hắn chậm rãi triều bên kia đi rồi hai bước: “Người có thể không lo ta trợ lý.”

Trì Niên không có động, lại có thể cảm giác được Kỳ Thâm ly chính mình càng ngày càng gần, thậm chí có thể ẩn ẩn ngửi được trên người hắn quen thuộc liệt hương.

Kỳ Thâm cuối cùng ở ly nàng 1 mét khoảng cách dừng lại bước chân: “Ngày mai bắt đầu, Sang Tư từ marketing bộ phận đi ra ngoài một cái quảng cáo bộ, sẽ mời nhất chuyên nghiệp đoàn đội, đến lúc đó, người tới phụ trách.”

Hắn thanh âm thực nhẹ, trầm thấp mà khô khốc: “..... Phụ trách quay chụp Sang Tư sản phẩm tin tức cùng tuyên truyền quảng cáo, còn lại thời gian, người có thể chính mình an bài.”

“Người mộng, không phải sao?”

Nàng mộng.

Trì Niên cứng đờ mà đứng ở tại chỗ, liền hô hấp đều trở nên thật cẩn thận lên, hốc mắt mạc danh chưa xót.

Những lời này, không giống như là công tư phân minh người ta nói ra tới.

Chính là.....

Trì Niên xoay người, nhìn nghịch mờ nhạt sắc ánh đèn nam nhân, nhẹ nhàng mà nở nụ cười: “Kỳ Thâm, ta mộng, chưa bao giờ là Sang Tư.”

Lúc này đây, Trì Niên nói xong không còn có dừng lại, thẳng rời đi.

Cửa thang máy khai lại hợp, Trì Niên nhìn thang máy trong gương chính mình, cuối cùng không nhịn xuống hít hít cái mũi, rầu rĩ mà đứng ở nơi đó, ánh mắt có chút phóng không.

Hắn quả nhiên, một chút đều không hiểu biết nàng.

May mắn từ chức, nếu không..... Nếu không lại nên khổ sở.

.....

Chung cư cửa.

Kỳ Thâm vẫn đứng ở tại chỗ, thon dài thân ảnh có chút hiu quạnh, ánh mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm Trì Niên biến mất phương hướng.

Tựa như nàng người này hoàn toàn biến mất ở chính mình sinh mệnh.

Mà hắn không biết nên như thế nào lưu lại cái kia thân ảnh, thậm chí..... Liền giữ lại thân phận đều không có.

Cái gì thân phận đâu?

Cấp trên? Sư huynh? Vẫn là cái gì chó má bằng hữu?

Kỳ Thâm nhin không được nắm chặt quyền, giấy tiếp theo trong đầu khó có thể khắc chế mà toát ra âm u ý niệm.

Còn có..... Quyền thế.

“Kỳ tổng?” Tài xế thật cẩn thận thanh âm truyền đến.

Kỳ Thâm đột nhiên phục hồi tinh thần lại, tự giễu cười, xoay người triều ngừng ở cách đó không xa xe hơi đi đến.

Hắn thật là điên rồi.

Trở lại công quán khi, đã hơn 9 giờ tối.

Kỳ Thâm nhìn đen nhánh biệt thự, làm tài xế trước đánh xe rời đi, một người ngồi ở trong xe, ánh mắt có chút hoảng hốt.

Có lẽ là mấy ngày không có nghỉ ngơi tốt duyên cớ, huyết Thái Dương thành thích mà nhảy lên, như là có cái gì muốn trào ra tới.

Kỳ Thâm nhéo nhéo giữa mày, không biết ở bên trong xe lái bao lâu, hắn mới mở cửa xe xuống xe, mới vừa đi tiến đình viện, đột nhiên nghĩ đến cái gì, đi vòng vèo trở về, đem cái kia màu trắng hộp giấy cầm trong tay.

Vừa mới nên còn cấp Trì Niên, lại mặc danh không có mở miệng.

Biệt thự đèn một trần trần mà sáng lên, thực mau ánh đèn to như vậy không gian đèn đuốc sáng trưng, lãnh bạch ánh đèn chiếu trống rỗng phòng khách, ở vãn hạ như cũ nóng bức mùa, hiện ra vài phần quạnh quẽ.

Kỳ Thâm đi vào thư phòng, huyết Thái Dương còn tại một trận một trận mà đau.

Kỳ Thâm muốn đem thùng giấy đặt ở một bên trên kệ sách, trước mắt lại thẳng hoảng một cái chớp mắt, thùng giấy rơi tay, thật mạnh nện ở trên mặt đất.

Trong rương mảnh nhỏ rơi xuống nước ở trên thảm.

Kỳ Thâm định rồi hạ, huyết Thái Dương nhảy càng nhanh, hắn rũ mắt nhìn lại, là hàng trăm hàng ngàn trò chơi ghép hình mảnh nhỏ, cùng một trương bị gấp mà chính chính tề tề bản vẽ.

Kỳ Thâm ngẩn người, thật lâu sau ngồi xổm xuống thân đi, nhặt lên một quả trò chơi ghép hình, mặc danh nhớ tới Trì Niên từng chia hắn quả một trương

trò chơi ghép hình ảnh chụp, cùng với thứ nhất tin tức có thời gian giới thiệu các người nhận thức a!

Nhưng khi đó hắn không có quá mức để ý, thuận tay liền cắt qua đi.

Kỳ Thâm chậm rãi đem bản vẽ triển khai, là trò chơi ghép hình bối cảnh bản vẽ, một mảnh thịnh phóng hồ điệp lan, mà hồ điệp lan sau hư tiêu bối cảnh, cực kỳ giống..... Vẫn đại giáo viên lâu.

Bản vẽ góc phải bên dưới, trình trọng mà viết: Mộng tưởng trở thành sự thật.

Mà này bốn chữ phía dưới, là nữ hài chính mình đánh dấu viên ấu bút tích: Cố lên nha!

Vẫn luôn nhảy lên cái không ngừng huyết Thái Dương nháy mắt ngừng lại, trong óc cũng dần dần tĩnh mạch.

Kỳ Thâm yên lặng nhìn kia mấy chữ, hô hấp không tự giác mà dồn dập lên.

Trực giác nói cho hắn, này cùng nàng nói “Bị đánh nát cái thứ nhất mộng” có quan hệ.

Đem bản vẽ pho trên mặt đất, Kỳ Thâm đem sở hữu trò chơi ghép hình ngã trên mặt đất, từng mảnh từng mảnh mà liềm mạng lên.

Một ngàn khối trò chơi ghép hình.

Từ bên cạnh, đến trung gian.

Ngoài cửa sổ từ thâm trầm bóng đêm, đến chui ra ánh rạng đông sáng sớm.

Kỳ Thâm đem cuối cùng một khối trò chơi ghép hình phóng hảo, an tĩnh mà nhìn trò chơi ghép hình thượng ăn mặc màu đen tây trang phim hoạt họa nam nhân, ánh mắt một chút mà lược quá mỗi một khối trò chơi ghép hình, cuối cùng định ở cổ tay áo chỗ.

Nơi đó có một quả đen nhánh hình vuông nút tay áo.

Cùng hắn đã từng mang quá, giống nhau như đúc.

Trì Niên cái kia bị đánh nát mộng..... Là hắn?

Kỳ Thâm sắc mặt trắng nhợt, huyết Thái Dương đột nhiên dâng lên càng vì kịch liệt đau đớn, đau đến hắn nhin không được cong hạ thân tử, trong đầu vô số hình ảnh hiện lên.

Đơn sơ văn phòng, nàng đứng ở cửa, đón nắng sớm: “Hải, người hảo nha Kỳ Thâm, ta là mới tối, người trợ lý, Trì Niên.”

Tăng ca trong bóng đêm, nàng chống cằm nghiêng đầu nhìn hắn: “Kỳ Thâm, chúng ta trước kia gặp qua, người còn nhớ rõ sao?”

Xã giao, nàng nổi giận dùng dùng mà vọt tiến vào, đoạt được trong tay hắn chén rượu, tức giận đến gương mặt phình phình: “Uống uống uống, bác sĩ nói,

người một tháng không thể đụng vào rượu, người có phải hay không không nghe thấy?”

Thế hẳn uống xong rượu nàng, phun ở hẳn lúc ấy còn sót lại một chiếc xe thay đi bộ thượng.

Vì hẳn an bài hành trình nàng, cười tủm tỉm mà nhìn hẳn: “Hôm nay không có hành trình, chỉ có một sự kiện: Nghỉ ngơi!”

Sinh ý bị Kỳ nhà tan hự, số trăm triệu nguyên hạng mục ném đá trên sông sau, đứng ở không bật đèn văn phòng phía trước cửa sổ, trước một giây còn ở lo lắng sốt ruột hỏi hẳn “Sẽ thành công sao” nàng, giây tiếp theo nghịch ngợm mà chớp đôi mắt, nghiêm túc mà nói: “Người tổng phải tin tưởng chính mình mộng sao!”

Đứng ở mọi người trước mặt, thẳng thắn thành khẩn mà thừa nhận “Thích” nàng.

Công ty dọn tiến tân đại lâu sau, trề môi ủy khuất nàng: “Có độc lập văn phòng, ta có phải hay không liên vô pháp cùng người cùng nhau tăng ca ạ?”

Tết Âm Lịch khi bồi hẳn ở công ty tăng ca, híp mắt cười nhìn hẳn nàng: “Kỳ Thâm, Tết Âm Lịch vui sướng nha!”

Bởi vì hẳn giới thiệu nghiêm gia, mà vành mắt đỏ bừng nàng.

Sẽ cho uống xong rượu hẳn đệ một ly sữa bò nàng;

Sẽ dè nặng hẳn định kỳ kiểm tra thân thể nàng;

Sẽ thường xuyên cho hẳn phát sinh sống trung lơ đãng tốt đẹp nàng;

.....

Kỳ Thâm từng ngậm từng ngậm mà hô hấp, đỉnh bật bồi dần dần câu lữ, cố tình trong đầu thanh thúy thanh âm như cũ hỗn độn mà toát ra tới.

“Kỳ Thâm, hàng năm lạnh mặt sẽ giảm thọ.”

“Kỳ Thâm, Tết Âm Lịch còn ở tăng ca, người không được cho ta cái bao lì xì sao?”

“Kỳ Thâm, trên người của người trộn lẫn rượu hương liền không dễ ngủ.”

“Đương nhiên, cho ta chần rượu thời điểm ngoại trừ.”

“Kỳ Thâm, ta trước kia cảm thấy người rất giống ánh trăng.” “Hiện tại cũng cảm thấy giống, bất quá, ta thành ngôi sao.”

“Kỳ Thâm, chung cư ta ra tiền, người cũng ra tiền, có phải hay không chính là chúng ta cộng đồng chung cư a!”

“Kỳ Thâm.....”

Như vậy nhiều như vậy nhiều “Kỳ Thâm”, đồng dạng thanh âm, nhất biến biến mà gọi hẳn.

Thẳng đến cuối cùng, hắn nghe thấy được chính mình thanh âm:

“Muốn hay không ở bên nhau thử xem?”

Đêm đó, nắm hắn tay đi ở hắn bên người mẫn nhân nhảy nhót nữ hài, tới rồi chung cư dưới lầu, hai người phân biệt khi gọi lại hắn.

“Muốn.” Nữ hài nói.

“Cái gì?”

Rồi sau đó hắn thấy, ánh đèn hạ nữ hài cười khanh khách mà nói: “Ở bên nhau a.”

Chapter 36

Trong trí nhớ Trì Niên, lớn mật mà nói ra “Ở bên nhau a” thời điểm, mắt cỡ đỏ mặt, giống như ở phát ra quang giống nhau.

Như vậy không sợ tươi sống, tràn ngập sinh cơ.

Kỳ Thâm yên lặng nhìn trò chơi ghép hình thượng nam nhân, nhận không được ở trong lòng nghĩ, Trì Niên đưa này phúc trò chơi ghép hình thời điểm, là bộ đáng gì đâu?

Nhất định là nhỏ nhỏ thân mình đoàn thành một đoàn, ngồi ở thẩm thượng, từng khối từng khối mà đưa xong, sau đó hưng phấn mà chụp ảnh chụp chia hắn, tràn đầy chờ mong mà nói “Có thời gian giới thiệu các người nhận thức” đi.

Mà hắn lại căn bản không có nghiêm túc xem qua kia phúc trò chơi ghép hình, cũng căn bản không nghiêm túc xem qua nữ hài kia.

Nàng lại là hoài như thế nào tâm tình từng khối từng khối mà đem trò chơi ghép hình hủy đi, sau đó phong ấn ở dưới giường đâu?

Sẽ giống lúc trước biết hắn cho nàng giới thiệu nghiêm gia khi giống nhau, hồng con mắt sao?

Khó trách nàng sẽ nói: “Người còn như vậy, ta liền đem trò chơi ghép hình toàn hủy đi.”

Hắn khi đó còn tưởng rằng, “Hủy đi trò chơi ghép hình” xem như cái gì không đau không ngứa uy hiếp thủ đoạn đâu?

Nhưng kỳ thật, chỉ là đối ngay lúc đó hắn không đau không ngứa.

Lại là khi đó nàng trong lòng, còn thừa không có mấy biện pháp.

Kỳ Thâm giật giật chua xót đôi mắt, hồi lâu nhắm chặt hai mắt, suy sụp mà triệu sau dựa vào lưng ghế, duỗi tay đáp ở ửng đỏ mí mắt thượng, chặn tầm mắt, cũng chặn ngoài cửa sổ chói mắt nắng sớm.

Huyết Thái Dương vẫn từng trận đau nhức, hấn lại chỉ tùy ý tràn lan ký ức cuộn cuộn chiếm cứ trong óc.

Nguyên lai, Trì Niên từ lúc bắt đầu nói được chính là thật sự.

Cái kia bốn năm trước cường thế mà sấm đến hấn bên người nữ hài, dùng bốn năm thời gian dặt hấn tay, hấn lại chỉ dùng bốn ngày, liền toàn bộ quên đến không còn một mảnh.

Nhưng nàng lại cười, làm lơ hấn hỗn trưởng cùng lãnh đạm, lại một lần đi đến hấn bên người.

Nàng cong khoe môi, lại run rẩy lông mi thật cẩn thận mà nói “Nếu ta nói chúng ta là nam nữ bằng hữu” nếu, là thật sự.

Nàng nháy đôi mắt nghịch ngợm mà nói “13 hào chung cư còn có người ra tiền đâu” cũng là thật sự.

Nàng sinh bệnh lần đó, mở to hai mắt nói “Trước kia người sinh bệnh, là ta cho người ngao cháo a”, càng là thật sự.

Thậm chí nàng nói “Nếu lấy người bạn gái thân phận, muốn người hủy bỏ nhân hiệu đại sứ”, cũng chỉ là bởi vì nàng ghen tị mà thôi.

Nhưng hấn đâu?

Cho rằng nàng không phải chính mình thích loại hình, lần lượt mà phủ nhận cùng nàng chỉ gian quan hệ; ở nàng dẫn theo bữa tối tới tìm hấn khi lãnh đạm nói “Không thói quen cùng người dùng cơm”; ở nàng sinh bệnh khi chỉ làm nàng ngủ ở trên sofa.

Lần lượt mà đẩy ra nàng, lần lượt mà cho rằng nàng ở nói dối.

Bị đã cùng chính mình ở bên nhau bạn trai như vậy lãnh đạm mà đối đãi, lại vẫn là cười triêu hấn tới gần, nhỏ giọng nói thầm “Người mất trí nhớ ta bất hòa người so đo”.

Vành mắt hồng hồng mà nói: “Kỳ Thâm, người không thể luôn là như vậy khi dễ ta.”

Vô số lần dùng chờ mong ánh mắt nhìn hấn, hỏi hấn: “Có hay không nhớ tới một chút?”

Rồi lại ở hấn thật sự kích thích đến quá khứ ký ức mà đau đầu thời điểm, so bất luận kẻ nào đều sốt ruột.

Rõ ràng đã ở bên nhau, nhưng không ai biết bọn họ quan hệ, cũng không có người tin tưởng.

Bao gồm hấn.

Chỉ có nàng một người, lẻ loi mà thủ cái này không phải bí mật bí mật, thủ này đoạn chỉ có nàng một người đầu nhập cảm tình.

Nàng lại là dùng như thế nào tâm tình, nói ra “Chúng ta quan hệ, là trên dưới cấp, sư huynh muội, thuần khiết cách mạng hữu nghị” đâu?

Quá vắng hồi ức càng nhiều, ngực liền càng trầm rầu rĩ đau, một chút mà khuếch tán toàn thân, đau đến hần nhẹn không được cuộn lại cuộn vòng eo, thậm chí liền hô hấp đều trở nên không thông thuận lên.

Không biết bao lâu, Kỳ Thâm buông cái con mắt tay, ánh mắt bị ngoài cửa sổ ánh mặt trời kích thích đến hoảng hốt hạ, trước mắt từng đợt trở nên trắng.

Hắn dừng một chút, trong cổ họng tràn ra một tia gian nan cười, ngẩn ngui mà tự giấu.

Thư phòng cửa sổ sát đất chỗ, bức màn nhẹ nhàng lắc lư hạ, lộ ra một sợi quang, chiếu vào trên bàn sách trò chơi ghép hình thượng.

Trên bàn di động ở ngay lúc này đột nhiên vang lên.

Vang lên thật lâu, Kỳ Thâm mới ấn xuống tiếp nghe kiện, không nói gì.

“A thâm?” Tống Lăng trong thanh âm lộ ra chút dồn dập, “Hôm nay buổi sáng muốn mở họp a, người như thế nào còn không có tới?”

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn di động, hồi lâu mới mở miệng: “Có chút việc.” Thanh âm ghen ngào.

“Chuyện gì? Ở đuổi trang bị thêm quảng cáo bộ kế hoạch thư?”

Kỳ Thâm cầm di động tay cứng đờ: “..... Không phải,” nói tới đây, hắn chỉ cảm thấy trước mắt lúc sáng lúc tối, nhắm mắt giảm bớt một chút thân thể không khỏe, đứng lên, “Người trước mở họp đi, ta đi.....”

Tìm người.

Cuối cùng hai chữ không đợi nói ra, ở ngao mấy ngày không nghỉ ngơi thân thể cùng tối hôm qua mới vừa khôi phục ký ức còn tại đau đại não kích thích hạ, trước mắt tối sầm, cuối cùng hôn mê bất tỉnh.

.....

Trì Niên không nghĩ tới chung cư cho thuê sự tình sẽ như vậy thuận lợi.

Tối xem phòng chính là phụ cận office building làm thiết kế nội thất hai cái nữ hài, thoát nhìn đều là văn văn tĩnh tĩnh tĩnh tĩnh, đối tiền thuê cũng thực vừa lòng, hy vọng có thể ở một vòng sau vào ở.

Người môi giới thực mau đóng dấu hiệp ước, hai bên thêm hảo sau, chuyện này xem như hoàn thành.

Chỉ là thêm xong hiệp ước khi đã hơn 8 giờ tối, Trì Niên như cũ ở 13 hào chung cư bên này nghỉ ngơi.

Vào lúc ban đêm, Hạ Nghi tới thông điện thoại.

Lần trước người mẫu tuyển tú, nàng vốn tưởng rằng chính mình xác định vững chắc một vòng du, không nghĩ tới ở cái kia Thẩm đại người mẫu chỉ đạo hạ, lưu tới rồi trận chung kết, đi theo quay chụp đoàn đội một khối đi lâm thành.

Biết được Trì Niên từ chức chuyển nhà, chuẩn bị làm nhiếp ảnh công tác sau, Hạ Nghi thật cao hứng, nói thẳng “Về sau ta cho người đương người mẫu, yên tâm, xem ở chúng ta tình nghĩa thương, thù lao đóng phim cho người đánh chiết khấu!”

Trì Niên cười tủm tỉm mà ứng hạ.

Này thông điện thoại cuối cùng, hai người trầm mặc thật lâu, Hạ Nghi nhẹ nhàng mà nói: “Hàng năm, không có việc gì.”

Thấp thấp ngữ khí, như là ở hồng tiểu hài tử giống nhau.

Trì Niên cười ra tiếng tới: “Người cho ta là ba tuổi tiểu hài tử a.”

Hạ Nghi cũng ở bên kia sang sảng mà nở nụ cười.

Cắt đứt điện thoại, Trì Niên ngồi ở phòng khách sô pha, nhìn đã dọn trống rỗng chung cư, đã phát trong chốc lát ngốc, rồi sau đó đột nhiên nghĩ đến cái gì, đứng dậy triệu phòng ngủ đi đến.

Dưới giường đã trống không một vật.

Cái kia trang trò chơi ghép hình màu trắng thùng giấy không thấy.

Trì Niên ngẩn người, ngơ ngác mà nhìn nguyên lai vị trí.

Thỉnh bảo khiết quét tước nhà ở thời điểm, bị trở thành rác rưởi thu đi rồi đi.

Trì Niên đứng lên về tới sô pha, nhìn sớm đã vắng vẻ cảnh quan tường, hồi lâu gơ lên khoe môi cười cười.

Dù sao luôn là không duyên phận, không kém điểm này nửa điểm.

Sáng sớm hôm sau, Trì Niên trực tiếp trở về nửa loan chung cư.

Phía trước đã cùng dụ trạch nói tốt, đem nửa loan chung cư bên này thu thập hảo liền chính thức nhập chức, đối phương cũng đồng ý xuống dưới.

Trì Niên đem mấy ngày hôm trước dọn về tới vật dụng hàng ngày thu thập hảo, lại đem chung cư trong ngoài tỉ mỉ mà quét tước một lần.

Vốn tưởng rằng nhiệm vụ cũng không nặng nề, không nghĩ tới thật sự vội lên mới phát hiện, nhỏ vụn sự tình rất nhiều.

Chờ đến hoàn toàn vội xong, thiên đã mau đen.

Trì Niên phun ra một hơi, vừa mới chuẩn bị xuống lầu ném rác rưởi, đặt ở trên bàn trà di động vang lên.

Lâm lời.

Trì Niên đốn hạ, nhắc tới rác rưởi biên hướng ra ngoài đi biên chuyển được điện thoại: “Uy.”

“Trì tổng trợ,” lâm lồi bên kia thực an tĩnh, hẳn là ở trong văn phòng, “Như thế nào hôm nay không gặp người đi làm a?”

Trì Niên sưng sốt, nàng từ chức sự tình còn không có nói cho bất luận kẻ nào, bất quá hiện tại tính tính, bỏ bê công việc đã vượt qua năm ngày, thuộc về tự động từ chức trạng thái, vừa mới chuẩn bị mở miệng, lâm lồi lại mở miệng, lần này thanh âm phóng thấp rất nhiều, mang theo ti trêu chọc: “Bất quá, Kỳ tổng cũng không có tới đi làm, các người hai cái sẽ không.....”

“Ta từ chức, lâm lồi tỷ,” Trì Niên vội đánh gãy lâm lồi suy đoán, “Cùng Kỳ tổng cũng không có gì quan hệ.”

Lâm lồi kinh ngạc mà “A” một tiếng, một hồi lâu mới nói: “Nhưng Tổng tổng hôm nay mở họp khi, còn nhắc tới nói Kỳ tổng chuẩn bị trang bị thêm một cái quảng cáo bộ, điều người đi phụ trách cái này bộ môn, ta nhìn nhìn quảng cáo bộ dự thỉnh đoàn đội danh sách, rất nhiều nhiếp ảnh giới Đại Ngưu a.”

Trì Niên sưng sốt trong chốc lát, tối hôm qua Kỳ Thâm nói xông ra.

Hắn không hiểu biết nàng, thậm chí chưa từng thử hiểu biết quá nàng.

Ở nàng trong lòng, lấp lánh sáng lên chưa bao giờ là Sang Tư, mà là bốn năm trước đêm đó, nói “Vậy thử xem” khí phách hăng hái hẳn.

Lâm lồi nói hẳn trang bị thêm quảng cáo bộ, nhưng mà trước đó không lâu, hẳn cũng mới trang bị thêm nhãn hiệu đại sứ đầu.

Hơn nữa, hẳn nhất khí phách hăng hái thời điểm, là nhãn hiệu đại sứ bồi.

“Đại khái là Tổng tổng nhớ lầm đi,” Trì Niên hàm hồ mà nói, giấy tiếp theo cửa thang máy mở ra, Trì Niên dẫn theo rác rưởi đi ra ngoài, “Không nói, lâm lồi tỷ, mới vừa thu thập xong phòng, ta đi trước ném rác rưởi.”

“Nga, hảo đi,” lâm lồi vẫn có chút lảng, ngữ khí cũng có chút tiếc hận, theo sau nhớ tới cái gì, “Thu thập cái gì phòng, người chuyển nhà?”

“Ân.” Trì Niên thấp ứng một tiếng.

“Cũng bất hòa ta nói đi,” lâm lồi cười một tiếng, “Chờ thêm mấy ngày, kêu mấy cái muốn tốt một khối đi cho người mừng nhà mới.”

Trì Niên nghĩ nghĩ quanh quẽ chung cư, không có cự tuyệt, cười ứng: “Hảo a.....”

Âm cuối lại có chút yếu đi, nàng mở to hai mắt nhìn cách đó không xa chạy mà đến quen thuộc màu trắng Porsche, vững vàng mà ngừng ở cách vách đồng chung cư lâu trước.

Lâm lồi đã cắt đứt điện thoại, Trì Niên vẫn có chút ngốc lảng, thế cho nên rác rưởi đều đã quên hẳn, ngơ ngác mà nhìn từ Porsche trên dưới tới nam nhân.

Quen thuộc lười nhác thân ảnh, khóe môi hơi câu lấy triều nàng bên này nhìn thoảng qua, khóa xe sau triều nàng đi tới.

Dụ trạch.

“Dụ tiên sinh?” Trì Niên kinh ngạc, “Người như thế nào ở chỗ này?”

Dụ trạch lười biếng địa điểm điểm cách vách lâu: “16 tầng, nhà ta.”

Trì Niên mở to hai mắt: “Nhưng người chưa nói quá.....”

Dụ trạch nhướng mày: “Bằng không ta vì cái gì đối nơi này như vậy hiểu biết?”

Trì Niên: “.....”

Dụ trạch cười cười: “Người hảo a, hàng xóm mới.”

.....

Lăng nhã bệnh viện.

Bác sĩ văn phòng.

Tổng Lăng nhìn Triệu giáo thụ: “Ngài là nói, hần hần là bị không nhỏ kích thích, ký ức ngược lại đã trở lại?”

Triệu giáo thụ gật gật đầu, chỉ chỉ trên máy tính ct ảnh chụp: “Nguyên bản áp bách ký ức thần kinh huyết khối đã tan, hiện tại Kỳ tiên sinh, hần là đã hoàn toàn khôi phục, chỉ là thần kinh đã có chút suy nhược, ăn trước chút được điều trị một chút.....”

Tổng Lăng cầm Triệu giáo thụ khai đơn tử hồi phòng bệnh thời điểm, người vẫn là có chút ngốc.

Ở Berlin thời điểm còn hảo hảo, tuy rằng vội lên không muốn sống nữa điểm, nhưng trước kia so này càng liều mạng thời điểm cũng không phải chưa từng có, không tính là cái gì kích thích.

Thậm chí.....

Tổng Lăng nghĩ đến chính mình buổi sáng nghe thấy di động truyền đến cái gì ngã xuống đất thanh âm, tổng cảm thấy không thích hợp, mở hộp xong trực tiếp đi nhà thức công quán, không nghĩ tới tiến thư phòng liền thấy ngã trên mặt đất nam nhân, trước nay cao cao tại thượng đỉnh bạt bối hơi cung, mỗi một lại suy yếu, cùng đã từng cái kia thanh quý nam nhân khác nhau như hai người.

Rốt cuộc là chịu đựng cái gì đại kích thích, ký ức đột nhiên liền khôi phục?

Tổng Lăng lắc đầu, đẩy ra phòng bệnh môn.

Kỳ Thâm đang ngồi ở trên giường bệnh, một tay vuốt ve di động, một tay truyền dịch, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt cũng càng thêm thâm thúy, cả người tràn ngập một cổ lãnh lệ lại mất tinh thần khí tràng, nhìn có chút tối tăm ngoài cửa sổ, vẫn không nhúc nhích.

Mà giường bệnh bên, là mấy cái cao tăng nghe nói Kỳ Thâm thỉnh nghỉ bệnh sau, cố ý đưa tới thăm lễ vật.

“Bác sĩ nói người cơ bản đã không có đáng ngại, ký ức cũng hoàn toàn khôi phục,” nói Tống Lăng tùy ý tiến lên phiên phiên: “Không phải hoa tươi chính là đồ bổ, không điểm tâm ý.”

Giây tiếp theo hần đột nhiên phát hiện cái gì, lại cẩn thận mà lật xem một lần lễ vật: “Như thế nào ao nhỏ năm không có tới? Liền lễ vật đều không có? Trước kia người bị thương, ao nhỏ năm nhưng nhất sốt ruột.”

Kỳ Thâm ánh mắt rất cuộc giật giật, môi lại trước sau nhấp chặt.

Tống Lăng nhận thấy được hần phản ứng: “Chọc ao nhỏ năm sinh khí?”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, lạnh lùng nói: “Người có phiền hay không?”

Tống Lăng nhìn rớt cuộc ra tiếng hần, xả môi cười: “Xem ra là thật sự,” nói, ở Kỳ Thâm không kiên nhẫn trước lấy ra di động, “Ta cấp ao nhỏ năm đi cái điện thoại?”

Kỳ Thâm không kiên nhẫn biểu tình một đốn, lông mi run run, hồi lâu rũ xuống mắt: “Tùy người.”

Tống Lăng lắc đầu cười cười, thực mau bắt thông Trì Niên điện thoại, thanh âm chạy đến lớn nhất.

Tiếng chuông vang lên thật lâu, trước sau không người tiếp nghe.

Kỳ Thâm rũ tại bên người ngón tay giật giật, khăn nắm chặt thành quyền.

Lại tại hạ một giây, nghe thấy Tống Lăng thanh âm: “Ao nhỏ năm?”

Kỳ Thâm hơi giật mình.

Trì Niên thanh âm nghe tới cùng bình thường không có gì phân biệt: “Tổng tổng, có chuyện gì sao?”

Tống Lăng liếc mắt Kỳ Thâm, cười hai tiếng, ngữ điệu trêu chọc: “Không có việc gì, chỉ là nhà người Kỳ tổng nằm viện, người như thế nào cũng không tổ về tổ về?”

Nói xong, chờ Kỳ Thâm cho chính mình cái mắt lạnh.

Chỉ là không nghĩ tới, Kỳ Thâm lại chỉ nhìn về phía trong tay hần di động, như là..... Cũng đang chờ một đáp án.

Trì Niên trầm mặc hai giây, mới nhẹ nhàng mà nói: “Tổng tổng, ta đã từ chức.”

Ông nghe lộ ra muện thanh, ở trống vắng trong phòng bệnh phá lệ chói tai.

Tống Lăng cũng ngây ngẩn cả người, như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là cái dạng này đáp án.

Trì Niên từ chức, là hấn không hề nghĩ ngợi quá sự tình, cái kia tiểu nha đầu.....
Bỏ được?

“Hơn nữa,” Trì Niên suy nghĩ trong chốc lát, cười tủm tỉm mà mở miệng, “Tổng
tổng, Kỳ tổng trước nay đều không phải nhà ta, về sau đừng lại khai loại này
vui đùa.”

Lúc này đây, nàng trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Tổng Lăng nghe “Đô đô” thanh âm, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm: “Người
đem ao nhỏ năm sa thải?”

Kỳ Thâm nhấp khấn môi, biểu tình có chút bức bối, sắc mặt càng thêm tái
nhợt, thanh âm nghẹn ngào đến lợi hại: “Như thế nào nhưng.....”

Nói đến một nửa, rồi lại đột nhiên im bật.

Tổng Lăng thấy thế phủ định chính mình suy đoán, liền tính ao nhỏ năm hiện
tại choáng váng, Kỳ Thâm cũng sẽ không sa thải nàng a.

“Vẫn là ao nhỏ năm thông báo bị người cấp cự tuyệt?” Nghĩ tới nghĩ lui, loại
này khả năng tính cực đại.

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khấn, ngẩng đầu nhìn hấn: “Không phải còn
muốn đi gặp khách hàng, còn không đi?”

Tổng Lăng cũng nghĩ đến buổi tối xã giao, nhìn mắt Kỳ Thâm còn thừa nửa
bình điểm tích, nhún nhún vai: “Hảo đi.”

Nói xong cầm lấy một bên trên bàn trà văn kiện xoay người rời đi, lại ở đi tới
cửa khi xoay người, cà lơ phát phơ mà biểu tình đứng đắn chút: “A thâm, ao
nhỏ năm cũng rất không dễ dàng.”

Kỳ Thâm ánh mắt khẽ biến, nhìn phòng bệnh môn đóng lại, ánh mắt dừng ở
trong tay di động thượng.

Rõ ràng là nàng muốn từ chức, dọn gia, cũng..... Không cần hấn.

Còn có nàng vừa mới trong điện thoại câu kia “Hấn trước nay đều không phải
nhà nàng”.

Cái gì kêu “Trước nay đều không phải”?

Bọn họ phía trước, rõ ràng đã ở bên nhau.....

Kỳ Thâm mở ra di động, theo bản năng mà phiên đến cùng Trì Niên nói chuyện
phiếm giao diện, thượng một lần nói chuyện phiếm, là hấn muốn nàng chờ hấn
từ Berlin trở về.

Nàng không có nghe.

Rồi sau đó hấn mơ hồ nhớ tới, thượng một lần nàng đối hấn chia sẻ chính mình
sinh hoạt, cũng đã sớm là hấn sinh nhật lúc.

Khi đó nàng chia hấn một vòng minh nguyệt.

Hắn nhớ rõ, đêm đó nàng nói: Kỳ Thâm, ta đem đêm nay ánh trăng tặng cho người được không?

Kỳ Thâm mím môi, nhìn về phía ngoài cửa sổ bệnh viện tiêu chí, đã đen nhánh màn trời treo kia một loan minh nguyệt, mơ hồ gian thể nhưng cảm thấy cực kỳ giống Trì Niên cười rộ lên khi nửa cong đôi mắt.

Trái tim đột nhiên trụy trụy đau, đau hẳn thái dương sinh một tầng mồ hôi lạnh.

Trước kia, chỉ là bình thường cảm mạo phát sốt, nàng cũng sẽ không như vậy làm lơ.....

Hồi lâu Kỳ Thâm mở ra camera, ma xui quỷ khiến mà đem kia vàng trắng cong soi sáng chụp xuống dưới, gửi đi.

Tựa như lúc trước nàng, chia sẻ chính mình sinh hoạt.

Thời gian từng giọt từng giọt mà qua đi.

Kỳ Thâm ánh mắt nặng nề mà nhìn màn hình, nàng trước sau không có đáp lại.

Trong lòng một trận chua xót nặng nề cảm giác, Kỳ Thâm nặng nề mà thở ra một hơi, rời khỏi nói chuyện phiếm giao diện, giấy tiếp theo phát hiện bằng hữu vòng nhiều một cái điểm đỏ, quen thuộc chân dung.

Hắn click mở.

Vài phút trước, Trì Niên đã phát một trương ảnh chụp, tông màu ấm ánh đèn cùng xa lạ chung cư.

Trì Niên: nhà mới [gia]

Chapter 37

Kỳ Thâm biểu tình tối nghĩa mà nhìn Trì Niên mới vừa phát cái kia bằng hữu vòng, phảng phất xuyên thấu qua kia trương nghịch ngợm biểu tình bao, thấy nàng rất sống động bộ dáng.

Nàng thấy hắn tin tức, chỉ là không nghĩ hồi hắn mà thôi.

Trong lòng hoảng loạn ép tới Kỳ Thâm có chút khó chịu, hắn từ từ phun ra một hơi, mới rốt cuộc có điều hòa hoãn.

Thực mau bằng hữu vòng hạ toát ra mấy cái bình luận, có công ty đồng sự, cũng có..... Nghiêm gia.

Người sau chỉ bình luận một câu chuyển nhà?

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, mất trí nhớ khi liền xem đến phá lệ không vừa mắt tên, hiện tại nhìn càng thêm chói mắt.

Chính là, hiện tại hần, so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, đây là chính hần làm hỗn trưởng sự.

Vì Trì Niên giới thiệu nghiêm gia trước, hần mới vừa ngao nửa tháng nói thành một bút đại sinh ý, quá lao hậu quả, chính là sinh một hồi bệnh, sốt cao không lùi.

Là Trì Niên sinh khí mà đem hần áp trở về nghỉ ngơi, ngao cháo, đến cuối cùng thấy hần trước sau không thấy chuyển biến tốt đẹp, sốt ruột mà cầm dính còn khăn lông chà lau hần thượng thân.

Hần nhất biến biến mà nói cho chính mình, Trì Niên chỉ là tiểu cô nương, Trì Niên không nên là chính mình thích loại hình, nhưng ở ngày hôm sau nàng tiếp cận, vẫn là khắc chế không được hoảng loạn.

Vừa vặn, nàng nói muốn muốn cái bạn trai.

Khi đó, hần cho rằng chỉ cần đem Trì Niên đẩy ra, liền có thể không bị ảnh hưởng.

Cho nên, dùng hai ngày, muốn tuyển ra một cái vừa lòng người được chọn ra tới.

Trì Niên ở hần thuộc hạ, tiền lương không thấp, người kia ít nhất cũng muốn có tiền.

Trì Niên đơn thuần, người lừa ta gạt thương nghiệp gia tộc không thích hợp nàng.

.....

Từng điều hà khắc điều kiện, cuối cùng cư nhiên còn dư lại một cái tên.

Nghiêm gia.

Kỳ Thâm huyết Thái Dương nhảy lên hạ, hần đột nhiên hoàn hồn.

Có lẽ là ký ức vừa mới khôi phục duyên cớ, cẩn thận mà nhớ lại tới như cũ có chút cố hết sức.

Di động thượng, Trì Niên đã cùng phía dưới bình luận vui sướng mà liêu đi lên, tựa hồ nửa điểm không chịu ảnh hưởng.

Kỳ Thâm xem đến trong lòng nặng nề, vừa muốn rời khỏi, liền thấy nghiêm gia lại một lần hồi phục Trì Niên: dọn đến chỗ nào rồi?

Kỳ Thâm yên lặng nhìn kia mấy chữ, hô hấp cũng không tự giác mà ngừng lại.

Nhưng giây tiếp theo, Trì Niên hồi phục: trò chuyện riêng [chớp mắt]

Kỳ Thâm đột nhiên đóng lại di động, tay bắt giác khẩn nắm chặt hạ, phun ra một hơi, nhưng lúc này đây lại trước sau khó có thể áp xuống đáy lòng chua xót, hần mặc mặc, đột nhiên duỗi tay nhỏ trên cổ tay kim tiêm, hướng ngoài cửa đi đến, mu bàn tay thượng huyết châu nhảy mắt bừng lên, hần lại bừng tỉnh chưa giác.

Màu đen Porsche ngừng ở 13 hào chung cư dưới lầu.

Kỳ Thâm ngẩng đầu nhìn quen thuộc cửa sổ, hiện giờ đã một mảnh hắc ám.

Nàng là thật sự không ở nơi này.

Thoát đi cùng hắn có quan hệ hết thảy.

Kỳ Thâm đỡ tay lái, hồi lâu hầu kết dùng sức mà lặn lộn hạ, ánh mắt ngơ ngẩn nhìn phía trước.

Hắn nhớ lại về nơi này hết thảy, thậm chí bao gồm liền Trì Niên cũng không biết một sự kiện.

Hắn biết, Trì Niên lúc ban đầu chỉ là muốn thuê trụ một đoạn thời gian mà thôi.

—— lúc trước, nàng ở trên máy tính xem chính là thuê nhà tin tức.

Hắn hỏi nàng “Có phải hay không tính toán mua phòng” thời điểm, nàng khi đó cười tủm tỉm gật đầu nói: “Đúng vậy, chính là nơi này hảo quý.”

Nàng nói dối.

Nàng nói dối thời điểm, tổng ái nghiêm túc mà nhìn chăm chăm đối phương đôi mắt, tứ chi cũng có chút cứng đờ, sợ người khác không tin dường như.

Hắn nhìn ra tới nàng có rút lui có trật tự tính toán, đối hắn, rút lui có trật tự.

Cho nên đề tiện mà theo nàng nói đi xuống, biết nàng sẽ không muốn chính mình tiền, cho nên chủ động đề cập đền bù giới.

Hắn tưởng, nàng ở chỗ này có được phòng ở, như vậy liền sẽ không dễ dàng mà rời đi.

Chính là hiện tại mới biết được, nàng tưởng rời đi khi, cái gì đều không phải nàng trời buộc.

Bao gồm hắn.

Kỳ Thâm mở ra di động, không ngừng mà thượng hoa nói chuyện phiếm giao diện, thẳng đến thấy cái kia “Chia tay đi”.

Vẫn luôn cố tình bỏ qua một cái tin tức, hắn rốt cuộc hậu tri hậu giác mà đã biết ý tứ.

Không có phát sai người, nàng chính là chia hắn.

Chia cái kia đối nàng nói “Ở bên nhau” hắn.

Kỳ Thâm ở chung cư cửa đợi cho đêm khuya, ngày hôm sau sắp sửa sáng sớm khi trở về công quán, tắm rồi thay đổi quần áo, thẳng đi Sang Tư.

Trần Dương sớm đã ôm văn kiện chờ ở 24 tầng cửa thang máy khẩu, biên hội báo hai ngày này công tác, biên đi theo Kỳ Thâm triều văn phòng đi đến.

Kỳ Thâm lại ở nhìn thấy bàn làm việc thượng cà phê đen khi không biết nhớ tới cái gì, bước chân một đống.

“Kỳ tổng?” Trần Dương khó hiểu.

Kỳ Thâm biểu tình có chút mệt mỏi, lấy lại tinh thần nhìn hắn một cái, nhàn nhạt mà lắc đầu: “Không có việc gì, người tiếp tục.”

Trần Dương vội gật đầu: “Là về nhãn hiệu đại sứ sự tình, ngài vẫn luôn không ý kiến phúc đáp.”

Kỳ Thâm ngẩn người, hắn trước nay đều vui với nhìn thấy Kỳ nhạc lâm thẹn quá thành giận lại chột dạ bộ dáng, nếu là 5 năm trước hắn, sẽ không chút do dự.

Chính là hiện tại..... Trì Niên bộ dáng đột nhiên hiện lên ở trong đầu.

Nàng thấp con mắt nhẹ nhàng mà nói: “Nếu lấy người bạn gái thân phận, muốn người hủy bỏ nhãn hiệu đại sứ đâu?”

Rõ ràng như vậy sinh cơ bừng bừng nữ hài, ở kia một khắc lại vô cùng mất mát.

“Kỳ tổng?” Trần Dương tiểu tâm mà kêu hắn.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, lời nói ở môi răng gian qua một lần, cuối cùng rũ mắt: “Trở thành phế thải đi.”

Trần Dương sửng sốt, một hồi lâu mới chậm nửa nhịp gật gật đầu, hội báo xong công tác, đem yêu cầu ký tên văn kiện lưu lại đi ra ngoài.

Kỳ Thâm ngồi ở bàn làm việc sau, như cũ nửa điểm không có xem văn kiện ý tứ, chỉ là duỗi tay chạm chạm ly cà phê, thích hợp độ ấm, lại nghe phá lệ chua xót.

Thời gian từ từ trôi qua, nhưng hắn hiệu suất lại xưa nay chưa từng có thấp.

Cuối cùng Kỳ Thâm bực bội mà đem văn kiện đẩy ra, văn kiện một góc đụng phải con chuột, màn hình máy tính nháy mắt sáng lên.

Kỳ Thâm nhìn đơn giản trên màn hình nhiều ra một trương ảnh chụp, hồi lâu mở ra.

—— nữ hài ngồi ở vân trên núi, ngựa đầu nhìn đỉnh đầu tinh quang cùng ánh trăng.

Kỳ Thâm có chút xuất thần.

Thẳng đến cửa phòng bị người ý tứ tính mà gõ hai hạ, hắn mới bay nhanh mà phản ứng lại đây, đóng hình ảnh.

Tổng Lăng cảm hiệp ước đi đến: “Ngày hôm qua bệnh viện cho ta gọi điện thoại, nói người chạy?”

Kỳ Thâm nhìn trong tay hắn hiệp ước: “Nói hảo?”

“Đương nhiên,” Tống Lăng đem văn kiện đặt lên bàn, sườn ngồi ở bàn làm việc trước, tạm dừng hạ mới mở miệng, “Ao nhỏ năm không ở, thật sự quạnh quẽ không ít.”

Kỳ Thâm lúc này đây không có lạnh giọng phản bác, chỉ là thẳng tắp mà nhìn mặt bàn, chau mày, như là ở suy tư cái gì, hồi lâu không có chí tiến thủ mà nhắm mắt mở, ách thanh mở miệng: “Tống Lăng.”

“Ân?”

Kỳ Thâm mặc mặc: “..... Nếu ta cùng Trì Niên mất trí nhớ trước ở bên nhau..... Hiện tại nên là thế nào?”

“Cái gì thế nào?” Tống Lăng khó hiểu, “Đương nhiên là nhạc thấy này.....” Thành.

Cuối cùng một chữ chưa nói ra tới, hần đột nhiên phản ứng lại đây, khiếp sợ mà trợn to mắt, thanh âm cũng lớn rất nhiều: “Các người ở bên nhau?!”

Kỳ Thâm không kiên nhẫn: “Quý gọi là gì.”

Hần cùng Trì Niên ở bên nhau chuyện này, có như vậy lệnh người không dám tin tưởng sao?

Tống Lăng yên lặng mà nhắm lại miệng, một hồi lâu không nhin xuống: “Tống tài cùng trợ lý, văn phòng tình yêu, so với ta chơi đến còn hoa a.”

Kỳ Thâm lạnh lùng mà liếc hần liếc mắt một cái.

Tống Lăng nhận thấy được hần tầm mắt, hậm hực mà nhún nhún vai, giây tiếp theo nghĩ tới cái gì: “Chiều người nói như vậy nói, người khoảng thời gian trước không phải mất trí nhớ? Kia chẳng phải là.....”

Hoàn toàn đã quên này đoạn tình yêu không nói, còn đối ao nhỏ năm một bộ việc công xử theo phép công bộ đáng.

Kỳ Thâm lông mi run run, rừ xuống mắt không có phủ nhận.

Tống Lăng biểu tình nghiêm túc xuống dưới, cẩn thận mà hồi ức hạ: “Nếu là như thế này, kia ao nhỏ năm từ chức ta hoàn toàn có thể lý giải.”

“Là ta ta cũng từ.”

Kỳ Thâm sắc mặt lạnh xuống dưới, cầm lấy cà phê uống một ngụm, lại chỉ cảm thấy tâm bị khổ đến nhần dúm đó đau.

Hần bực bội mà đứng lên, nhìn thời gian, bùng lên cà phê hướng ra ngoài đi đến.

Tống Lăng khó hiểu mà nhìn hần bóng dáng, một lát sau lại đắm chìm ở vừa mới biết được tin tức.

Nếu này hai người thật sự ở bên nhau, như vậy..... Hiện tại ao nhỏ năm từ chức, chẳng phải là tương đương với đem a thâm quảng?

Có trò hay nhìn.

Hành chính bộ như cũ vẫn là bộ dáng cũ.

Tối gần nghỉ trưa thời gian, lâm lõi ở nước trà gian biên phao nước chanh, biên cùng mấy cái muốn tốt đồng sự tiếc hận Trì Niên từ chức.

Nói nói nghĩ tới mừng nhà mới sự tình, lâm lõi đối cùng Trì Niên quan hệ không tôi đồng sự đề ra một miệng: “Quá mấy ngày Trì Niên mừng nhà mới, chúng ta đều chuẩn bị điểm tiểu lễ vật.”

Còn lại người vừa muốn đồng ý, đột nhiên nhận thấy được cái gì, đồng thời nhìn về phía nước trà gian cửa.

Kỳ Thâm đứng ở chỗ đó, sắc mặt vi bạch, mặt vô biểu tình.

“Kỳ tổng,” lâm lõi chào hỏi, nhìn mắt trong tay hẩn cà phê, “Ngài có việc sao?”

Kỳ Thâm mím môi, đi lên trước đem cà phê đặt lên bàn: “Nói cho trước đài, về sau không cần chuẩn bị cà phê.”

“Nga, hảo.” Lâm lõi vội gật đầu, nhìn Kỳ Thâm đi ra bóng dáng, vừa muốn tung một hơi, lại thấy đã rời đi nam nhân đi mà quay lại mà đứng ở cửa, trầm mặc hồi lâu mới thấp giọng hỏi nói:

“Trì Niên, ở đâu?”

.....

Trì Niên là ở ngày hôm sau đi đường cong nhập chức.

Nàng đối đường cong phòng làm việc ấn tượng vẫn luôn là quanh quẽ, ít người, nhưng mỹ diệu.

Không nghĩ tới nhập chức ngày đầu tiên, liền thấy quanh quẽ phòng làm việc tới mười hơn người, không có một cái ở công tác, đều ở tán gẫu cái gì.

Thấy Trì Niên khi, những người đó sôi nổi ngừng lại, ánh mắt dừng ở trên người nàng.

Một cái tóc ngắn nữ nhân triều nàng đã đi tới, vây quanh nàng dạo qua một vòng: “Người là dự trạch mang tiến vào nữ hài kia?”

Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn nữ nhân hóa tính xảo trang, môi đỏ nhiệt liệt, ăn mặc màu đen tu thân váy cao ống ủng, một cổ ngực tỷ khí thế, nàng gật gật đầu.

Nữ nhân nhú nhú mày, ngừng ở nàng trước mặt, đánh giá nàng.

Trì Niên không được tự nhiên mà nhìn mắt những người khác, không người để ý.

Liền ở nàng muốn ra tiếng khi, trước mắt nữ nhân đột nhiên duỗi tay phủng phủng nàng gương mặt: “Tiểu muội muội như vậy manh?”

“Sương tỹ người đủ rồi,” còn lại người thấy nhiều không trách mà nhìn văn sương, trong đó một cái nhìn về phía Trì Niên một bộ ngoan ngoãn bộ dáng, trấn an nói, “Không có việc gì, nàng cứ như vậy, lớn lên đẹp đều gặp quá nàng độc thủ.”

“Không sai.” Có người phụ họa.

Trì Niên cười khanh khách gật gật đầu.

Này cũng quá ngoan.

Người nọ yên lặng tưởng.

Giây tiếp theo Trì Niên ngoan ngoãn mà nhìn về phía mấy người: “Mọi người đều..... Như vậy quá sao?”

Phòng làm việc xuất hiện ngắn ngủi yên lặng.

Mấy người nhìn Trì Niên, một bộ “Vì cái gì muốn như vậy đối ta” bộ dáng, cổ tình tiểu cô nương vừa thấy chính là vô tâm.

Văn sương “Phốc” một tiếng cười ra tiếng tới: “Bọn họ mới không cái này vinh hạnh đâu, tiểu muội muội.”

Đang nói, dụ trạch từ một bên đi ra, lười biếng mà nhìn bị văn sương ôm lấy Trì Niên: “Xem ra các người đã gặp mặt?”

Trì Niên gật gật đầu, nhìn dụ trạch kia trương mặt mày như họa mặt, theo bản năng mà nhìn về phía văn sương.

Văn sương nháy mắt mình bạch nàng trong ánh mắt ý tứ, lắc đầu: “Không chạm qua.” Không cái này gan.

Dụ trạch hiểu rõ mà cười cười, nhìn về phía Trì Niên, giới thiệu nói: “Đây là Trì Niên,” nói nhìn về phía những người khác, “Văn sương, tương cũng, từ á.....”

Tương cũng cùng từ á là vừa rồi vì Trì Niên giải vây người.

Trì Niên theo thứ tự gật đầu cười văn an, đương Kỳ Thâm tổng trợ này bốn năm chỗ tốt chính là, tên nói một lần nàng cơ bản đều có thể nhớ kỹ.

“Còn có mấy cái đi nơi khác chụp phiên,” giới thiệu xong người, dụ trạch nghĩ tới cái gì, nhìn Trì Niên, nhướng mày, “Đúng rồi, người phía trước xem đến kia trương mặt trời rực rỡ hạ nữ nhân , chính là văn sương tác phẩm.”

Trì Niên khiếp sợ mà trợn to mắt, kia phúc tác phẩm ký tên là “Sương điệp”, thả nhạc đạo bị thương, cùng văn sương khí tràng khác hẳn bất đồng.

Văn sương đối Trì Niên chớp hạ mắt.

Trì Niên ngượng ngùng mà cười cười.

Văn sương trêu chọc hỏi: “Dụ tổng, năm cũ năm với ai a?”

Lời nói vừa ra, mặt khác mấy người cũng nhìn về phía dụ trạch.

Dụ trạch nhướng mày cười: “Cùng ta.”

Phòng làm việc nháy mắt tĩnh mịch, liền văn sương cũng an tĩnh lại.

Trì Niên chớp chớp mắt, khó hiểu.

Thằng đến dụ trạch muốn nàng cùng hắn một khối tiến đến lấy tư liệu, nàng mới rút cuộc được đến nhân rồi nhỏ giọng hỏi: “Dụ tiên sinh.....”

“Trì Niên, người đã gia nhập đường cong, liền không cần kêu ‘ dụ tiên sinh ’”
Dụ trạch nhìn về phía nàng.

“Kia kêu người cái gì?” Trì Niên dừng một chút, “Dụ tổng?”

“Dụ trạch đi,” dụ trạch lưỡi nhác mà đánh gãy nàng, “Tên của ta hẳn là còn không có khó nghe đến kêu không ra khẩu nông nổi.”

Đâu chỉ không khó nghe a, Trì Niên lẳng lặng mà tưởng.

“Kêu một tiếng nghe một chút.” Dụ trạch trêu chọc.

Trì Niên mặc mặc, một hồi lâu mới khô cần mà kêu một tiếng “Dụ trạch”.

Dụ trạch không có lại đậu nàng, cười hạ: “Không cần lo lắng, bọn họ chỉ là kinh ngạc ta lần đầu tiên dẫn người.”

Trì Niên thật không có lo lắng, chỉ là kinh ngạc, không nghĩ tới chính mình là dụ trạch mang người đầu tiên.

Nhưng nghĩ lại nghĩ đến trong chốc lát muốn tiếp xúc hết thấy, thực mau liền đem kinh ngạc vứt chỉ sau đầu, tinh thần cũng phấn chấn vài phần.

Một ngày xuống dưới, Trì Niên đem đường cong kỹ càng tỉ mỉ phát triển lịch trình nhìn cái đại khái, càng đã biết đường cong danh nghĩa ký mười chín cái nhiếp ảnh gia, những người đó có đầu đường nhiếp ảnh gia, có học viện phái nhiếp ảnh gia, nhiếp ảnh gia phân biệt có từng người đoàn đội, không một không có ưu tú tác phẩm.

Trì Niên xem đến có chút mê mẩn, phục hồi tinh thần lại mới phát hiện trời đã tối rồi.

Phòng làm việc không có đánh tạp cơ chế, trước nay đều là tùy đi tùy tới, kỳ hạn nội hoàn thành tác phẩm liền hảo.

Tùy tính mà giống dụ trạch người này.

Trì Niên thực thích như vậy công tác hoàn cảnh, đem tư liệu thu thập hảo, ôm trở về nhà.

Nửa loan chung cư hoàn cảnh cùng 13 hào chung cư có điểm giống, vệt màu vàng đèn đường bạn từng mặc uốn lượn về phía trước, chỉ là thiếu những cái đó hồ điệp lan.

Kỳ Thâm an tĩnh mà đứng ở chung cư lâu cách đó không xa, nhìn bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng mà triều bên này đi tới Trì Niên, ánh mắt hoảng hốt hạ.

Hôm nay nàng ăn mặc kiện màu trắng gạo váy liền áo, làn váy ở trong gió phất động, trát khỏi đuôi ngựa cũng theo nàng đi đường động tác lắc lư.

Rõ ràng mấy ngày hôm trước mới thấy qua, lại giống như..... Thật lâu không gặp giống nhau.

Thậm chí, trong lòng toát ra nhè nhẹ hoảng loạn, lần đầu tiên muốn trốn tránh.

Là hắn đã quên bọn họ quan hệ, cũng đã quên nàng đã từng đã làm hết thấy.

Mà khi nàng mất nhìn thẳng đi qua hắn bên người, đi vào chung cư lâu khi, vẫn là nhịn không được lên tiếng: “Trì Niên.”

Trì Niên bị thỉnh linh xảy ra thanh âm cả kinh hô nhỏ một tiếng, theo sau mới phản ứng lại đây, xoay người, liếc mắt một cái liền thấy chính từng bước một từ trong bóng tối đi ra nam nhân.

Tông màu ấm ánh đèn dần dần chiếu vào hắn mặt mày thượng, vì hắn tuần mỹ thanh lãnh ngũ quan thêm ti nhu hòa.

Trì Niên mở to hai mắt nhìn lui về phía sau nửa bước: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Kỳ Thâm thật sâu mà ngóng nhìn nàng, yên lặng một lát: “..... Đến trả lời người lần trước vấn đề.”

Trì Niên khó hiểu: “Cái gì vấn đề?”

Kỳ Thâm đem trong tay về thành lập quảng cáo bộ văn kiện đưa cho nàng: “Phía trước người hỏi ta, ta là gì của người, dùng cái gì thân phận đã tới hỏi người sự tình.”

Nói tới đây, hắn dừng một chút, tiếng nói thấp xuống: “Nếu..... Đây đây bạn trai thân phận đâu?”

Trì Niên ngưng ngẩn, hô hấp ngưng ngủi mà đình trệ, lại rất mau như thường, vô tội mà chớp hạ đôi mắt, cười ngâm ngâm mà nói: “Kỳ tổng, người ký ức lại thác loạn? Chúng ta khi nào thành nam nữ bằng hữu?”

Chapter 38

Kỳ Thâm bởi vì Trì Niên lời này có chút chinh lăng.

Ở chung cư dưới lầu chờ này mấy cái giờ, hắn sớm đã ở trong lòng dự thiết vô số loại khả năng, có lẽ nàng sẽ cự tuyệt, sẽ sinh khí, sẽ ủy khuất.....

Cô đơn không nghĩ tới, nàng sẽ nói “Chúng ta khi nào thành nam nữ bằng hữu” loại này lời nói.

Cổ tình nàng mặt mày vô tội, phảng phất đang nói chính là thiên chân vạn xác sự tình.

Kỳ Thâm hít sâu một hơi: “Trì Niên, ta biết chúng ta.....”

“Chúng ta thật sự không có gì quan hệ,” Trì Niên chém đinh chặt sắt mà đánh gãy hẳn, mặt mày như cũ cười tủm tỉm, rồi sau đó nghĩ tới cái gì, thậm chí còn tri kỷ hỏi, “Kỳ tổng, có phải hay không có người cùng người nói cái gì?”

Kỳ Thâm nhìn nàng dị thường kiên định mà phủ nhận hai người quan hệ ánh mắt, yết hầu một sáp, nguyên bản muốn thẳng thắn thành khẩn nói như thế nào cũng nói không nên lời.

Trì Niên thấy hẳn vẻ mặt khó xử, càng thêm kiên định chính mình suy đoán, giờ lên gương mặt tươi cười: “Kỳ tổng, bất luận ai đối với người nói gì đó, chúng ta trước kia đều là thuần khiết trên dưới cấp quan hệ, lại nói, người nói được rất đúng, ta cùng người thích loại hình kém đến cách xa vạn dặm, mặc cho ai xem chúng ta đều không thể a.”

Kỳ Thâm sắc mặt ở ánh đèn hạ có vẻ càng trắng, ánh mắt tối nghĩa mà nhìn chằm chằm nàng, thật lâu sau nói: “Tháng 5 mười lăm, thấy hoa duệ tôn tiên sinh sau, đêm đó trở về trên xe.”

Trì Niên sững sốt, chớp chớp mắt.

Kỳ Thâm nói thời gian địa điểm, là hẳn nói “Ở bên nhau thử xem” khi đó.

Hắn nghĩ tới?

Chính là, xem vẻ mặt của hẳn không có nửa điểm chịu kích thích dấu hiệu, nàng nghĩ nghĩ khoảng thời gian trước cũng không phát sinh cái gì có thể kích thích đến chuyện của hẳn.

Có lẽ chỉ là đột nhiên có một chút ấn tượng đi?

Trì Niên đại não bay nhanh mà vận chuyển, hai giây sau quyết định tiếp tục giả ngu: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhìn nàng như cũ vô tội bộ dáng, trong lòng một đổ, hồi ức đêm đó tình hình, tiếp tục nói: “Người hỏi, có thể không thể.....” Nói tới đây, hẳn bên tai nhiệt hạ, “Hôn môi, ôm, cuối cùng chỉ dặt tay.....”

Trì Niên lông mi run lên hạ, khóe môi cười cũng dừng một chút, thấp hèn đôi mắt cười khê: “Nhà ai tiểu tình lữ yêu đương không ôm ấp hôn hít a, còn không phải là dặt tay, có thể chứng minh cái gì.....”

“Trì Niên!” Kỳ Thâm trầm giọng gọi nàng, lúc này nàng còn ở phủ nhận.

Hắn còn nóng giận?

Trì Niên vừa mới dâng lên nhàn nhạt mắt mắt nháy mắt tiêu tán, ngẩng đầu trừng hướng hẳn: “Ta nói được có sai sao? Người có nói người là ta bạn trai là được? Có phải hay không ngày đó trên đường cái tùy tiện toát ra cái nam nói là ta bạn trai, ta đều phải nhận?”

Kỳ Thâm nhìn nàng ẩn ẩn mạo lửa giận hai mắt, sắc mặt nháy mắt đen xuống dưới.

Ở trong lòng nàng, hắn cùng trên đường cái tùy tiện toát ra tới nam giống nhau?

Trì Niên nổi giận ùng ùng mà nói xong, cũng dần dần phản ứng lại đây, đột nhiên cảm thấy chính mình vừa mới như vậy thực không thú vị.

Nàng bĩu môi: “Kỳ tổng, ta thừa nhận ta phía trước nói chúng ta là nam nữ bằng hữu chuyện này, đích đích xác xác là nói dối, lừa ngươi là ta không đúng, bất quá ta không cũng chủ động từ chức sao? Nơi này ly Sang Tư xa, không có gì bất ngờ xảy ra nói.....”

Nói tới đây, nàng yết hầu nắm thật chặt, có chút phát sáo, kỳ thật nàng càng muốn nói “Nếu hắn không như vậy ngoài ý muốn xuất hiện nàng trước mặt nói”, chỉ là cuối cùng không có nói ra, chỉ tức giận nói: “Chúng ta về sau hắn là không có gì gặp mặt cơ hội.”

Kỳ Thâm nguyên bản động lại tức giận bị nàng lời này nói cứng đờ, tiện đà nảy lên một cổ kinh ngạc.

Không có gì gặp mặt cơ hội?

Nàng như thế nào như vậy bình tĩnh mà nói ra lời này?

Trì Niên thấy hắn trầm mặc không nói, thanh âm cũng dần dần thấp xuống: “Không có gì sự ta trước lên rồi.”

Nói xong, vòng qua hắn thẳng đi hướng phía trong.

Kỳ Thâm trong lòng hoảng hốt, theo bản năng mà đuổi tay nắm lấy cổ tay của nàng.

Trì Niên bị hắn kinh ngạc nhảy dựng, cúi đầu nhìn mắt bắt lấy chính mình bàn tay to, cẩn thận mà nhìn chăm chăm hắn: “Ngươi làm gì?”

Kỳ Thâm trong lòng hoảng loạn cùng bức bối, ở nhìn thấy nàng nàng phòng bị ánh mắt cứng đờ, tiện đà bị khí tới rồi.

Hắn cũng không biết chính mình muốn làm sao, tổng cảm thấy chính mình nhất định phải bắt lấy nàng, không cho nàng rời đi mới là.

Dư quang thoáng nhìn trong tay văn kiện, Kỳ Thâm hầu kết giật giật: “Quảng cáo bộ sự tình, ngươi lại suy xét.....”

“Không cần.” Trì Niên đánh gãy hắn, giây tiếp theo nhớ tới cái gì, cúi đầu nhìn nhìn văn kiện, lại nhìn nhìn hắn, nghĩ đến hắn liên tiếp khẳng khẳng làm chính mình hồi Sang Tư, dần dần hiểu được, nghiêm túc mà nói, “Kỳ tổng, ngươi chỉ là nhất thời không thói quen trợ lý thay đổi người mà thôi, Trần Dương danh giá tốt nghiệp lại có năng lực, chờ về sau hắn nghiệp vụ thuần thục, ngươi liền sẽ không cảm thấy biệt nữ.....”

“Ai nói ta chỉ là thói quen?” Kỳ Thâm bắt lấy tay nàng bắt giác căng thẳng, nhận thấy được nàng hơi nhú mi sau dừng một chút, buông ra chút, trầm mặc hồi lâu, ngữ khí dần dần bình tĩnh, “Nhiếp ảnh đoàn đội chính người lựa chọn, ta sẽ đem giáo sư Chu thỉnh về tới.....”

“Khó mà làm được,” lười biếng thanh âm ở sau người vang lên, đột nhiên cảm đến hai người chi gian, đánh gãy Kỳ Thâm nói, “Ta thật vất vả đào tới người, như thế nào có thể làm Kỳ tổng lại đào trở về?”

Trì Niên sững sờ, theo thanh âm quay đầu xem qua đi.

Dụ Trạch ăn mặc ở nhà màu trắng áo trên hắc quần, trong tay dẫn theo một túi rác rưởi, đứng ở cách đó không xa hai căn đèn đường chi gian, nhất quán mà lười nhác tùy ý.

Kỳ Thâm ánh mắt ở nhìn thấy đối phương khi nháy mắt lạnh xuống dưới: “Dụ tiên sinh như thế nào ở chỗ này?”

Dụ Trạch nhướng mày, đem rác rưởi ném vào thùng rác, thông thả ung dung mà đã đi tới: “Ta không ở nhà ta ở đâu?”

Kỳ Thâm lúc này mới chú ý tới, dụ Trạch trên chân xuyên chính là trong nhà dép lê.

Sắc mặt của hắn một bạch, nhìn về phía Trì Niên: “Người cùng hắn ở tại một khối?”

Tựa như năm đó, nàng sẽ lựa chọn 13 hào chung cư giống nhau, bởi vì cách hắn gần.

Trì Niên nhìn mắt dụ Trạch, không có hé răng, chỉ tránh ra hắn tay, ngẩng đầu cười nhìn hắn: “Kỳ tổng, ta thực thích ta hiện tại công tác.”

Nói xong, nàng đối dụ Trạch gật gật đầu, xoay người lên lầu, lưu lại Kỳ Thâm đứng ở tại chỗ.

Không biết bao lâu, dụ Trạch đối Kỳ Thâm lười nhác mà cười cười, đá đạp dép lê trở về nhà mình.

Trì Niên trở lại chung cư liền ngã vào trên sofa, nghĩ đến vừa mới tình hình, nhận không được miên man suy nghĩ.

Kỳ Thâm rốt cuộc có hay không nhớ tới?

Không nhớ tới nói, vì cái gì sẽ hỏi ra những lời này đó? Nhưng xem hắn cũng đích xác không giống như là toàn bộ nhớ tới bộ dáng.....

Suy nghĩ một hồi lâu cuối cùng cũng không nghĩ ra, Trì Niên dứt khoát từ bỏ, trực tiếp đi đến phòng tắm.

Nửa giờ sau, Trì Niên đứng ở trước gương chải tóc, nhìn hỗn độn kiểu tóc, đột nhiên nghĩ đến thật lâu không có cắt tóc, ngọn tóc thác loạn vô hình.

Hôm nay ngày đầu tiên đi làm, có lẽ..... Nàng hắn là từ đầu bắt đầu.

Trì Niên nhảy ra kéo, một tay nắm lấy đuôi tóc cắt đi xuống.

Mười lăm phút sau, Trì Niên đi vào chung cư dưới lầu một gian tiệm cắt tóc, Tony lão sư đang ở nghe Bản Thảo Cương Mục, thấy có khách nhân vội nhiệt tình mà đón đi lên.

Trì Niên chỉ chỉ chính mình cắt hư đuôi tóc: “Phiền toái giúp ta tu một chút.”

.....

Kỳ Thâm đêm nay lại là cơ hồ không ngủ.

Sáng sớm hôm sau đi công ty thời điểm, che giấu không được áp suất thấp.

Thế cho nên Trần Dương đi hội báo công tác khi, lấp bắp rất nhiều lần.

Từ văn phòng ra tới, hần mới miễn cưỡng thở dài nhẹ nhõm một hơi, tổng cảm thấy vừa mới Kỳ tổng nhìn hần ánh mắt, thực quý dị, lệnh người trong lòng run sợ.

Trong văn phòng.

Kỳ Thâm một bàn tay dừng ở bàn phím thượng, một cái tay khác lại nhịn không được chống huyệt Thái Dương, trong lòng ngăn không được bức bối.

Trong đầu không ngừng hồi tưởng tối hôm qua cảnh tượng.

Tưởng Trì Niên cười nói bọn họ không có gì quan hệ, bọn họ không có khả năng bộ dáng.

Như thế nào liền không có quan hệ? Như thế nào liền không khả năng?

Chính là..... Kỳ Thâm trái tim nhịn không được toan toan, nghĩ đến Trì Niên phủ nhận nam nữ bằng hữu khi lời nói, rõ ràng nàng bồi ở chính mình bên người bốn năm, rõ ràng từng là nam nữ bằng hữu, hần lại liền một trương bọn họ chụp ảnh chung đều không có.

Còn tưởng nàng cuối cùng đối hần nói, hần đối nàng chỉ là thói quen mà thôi.

Cái gì thói quen? Hần sẽ dung túng một cái có thể mắng chính mình, đâm chính mình, cùng chính mình tranh luận, chọc chính mình tức giận thói quen?

Tưởng càng nhiều, vẫn là Trì Niên cùng dụ trạch.

Dụ trạch là nàng thần tượng, vẫn là thân cận đối tượng, hiện tại còn đi hần chỗ đó công tác, thậm chí còn nhiều cái hàng xóm thân phận.....

Như vậy xem ra, bọn họ cơ hồ sớm chiều ở chung.

Mà đối hần.....

Nàng lại chỉ nói “Về sau không có gì gặp mặt cơ hội”.

Nhưng rõ ràng trước kia cùng nàng sớm chiều ở chung người là hần!

Càng nghĩ càng bức bối, Kỳ Thâm đem văn kiện đẩy, ngưỡng dựa vào lưng ghế nhéo nhéo hơi đau giữa mày.

Môn bị người thắng từ bên ngoài đẩy ra, Kỳ Thâm không cần tưởng cũng biết là Tống Lãng, không hề nhúc nhích.

“Berlin bên kia đơn đặt hàng không nhỏ, gần nhất tiến triển thực thuận lợi,” Tống Lãng cà lơ phát phơ mà đi vào tới, đem văn kiện tùy ý mà đặt ở bàn làm việc thượng, “Đông Âu bên kia hưởng ứng cũng thực không tồi, cuộc họp báo sau, doanh số so với phía trước đề cao 38%.”

Hội báo xong công sự, Tống Lãng chống bàn làm việc, trêu chọc: “Nghe nói người hôm nay tâm tình rất kém cỏi?”

Kỳ Thâm liếc mắt nhìn hắn.

Tống Lãng xả môi cười cười: “Cũng không phải là ta nói, công ty đều truyền khắp,” nói, hắn đi đến sofa bên ngồi xuống, “Đi tìm ao nhỏ năm?”

Kỳ Thâm ngón tay cứng đờ, nhúu nhúu mày, thực mau khôi phục như thường.

“Nhìn dáng vẻ, tiến triển thực không thuận lợi a,” Tống Lãng nhếch lên chân bắt chéo, “Người trông rỗng thiết lập cái quảng cáo bộ cấp ao nhỏ năm chơi, cũng chưa đem người hống trở về a?”

Vân Thành Sang Tư là tổng bộ, tổng bộ thành lập quảng cáo bộ, dặt một phát động toàn thân, dự tính lúc sau đầu nhập bảo thủ phỏng chừng đều phải thượng trăm triệu, hắn biết khi khi kinh ngạc một phen.

Kỳ Thâm biểu tình lạnh lùng, không kiên nhẫn mà nói: “Người như thế nào nhiều như vậy lời nói?”

Tống Lãng vô tội mà nhún nhún vai: “Đây không phải vì người phân ưu giải nạn sao?” Nói ngồi dậy, vui sướng khi người gặp họa nói, “Nói nói, ao nhỏ năm như thế nào cự tuyệt người, ta cho người phân tích phân tích.”

Nói xong vốn tưởng rằng Kỳ Thâm sẽ giống thường lui tới, lạnh lùng mà liếc hắn liếc mắt một cái không nói một lời, không nghĩ tới hắn lại trầm mặc xuống dưới, môi nhấp chặt, sắc mặt có chút mệt mỏi cùng tái nhợt.

An tĩnh một hồi lâu, Kỳ Thâm nói giọng khàn khàn: “Nàng nói, mặc cho ai xem chúng ta đều không có khả năng.”

Tống Lãng có chút kinh ngạc, tuy rằng cùng Kỳ Thâm quen biết mười năm hơn, nhưng hắn trước nay đều thói quen đem sự tình ghen ở trong lòng, không có mười phần nắm chắc, cũng không dễ dàng ra tay, cường đại lý trí vĩnh viễn có thể áp đảo bất luận cái gì quá mức tình cảm.

Hiện giờ hắn nói như vậy..... Chỉ sợ là thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Đây không phải thực bình thường,” Tống Lãng nhướng mày, “Người mất trí nhớ lúc ấy, chính là nhất biến biến mà nói nhân gia không phải người thích loại hình, còn nói tiếp thu ao nhỏ năm là ‘lắm người lắm mình’.”

Kỳ Thâm nghĩ đến những cái đó quá vãng, ánh mắt đen tối.

Nàng nhất biến biến mà nghe hấn cự tuyệt nàng thời điểm, cũng là cái dạng này cảm giác đi.

Chính là, khi đó hấn lại căn bản cái gì đều không nhớ rõ, nàng chỉ có thể một người thừa nhận, một người yên lặng mà đỡ xuống cái kia viết “Mộng tưởng trở thành sự thật” trò chơi ghép hình, một người đơn phương mà cho hấn đã phát “Chia tay”.

Tống Lăng nhìn về phía hấn, bất đắc dĩ mà lắc đầu: “Còn có đâu? Ta nghe lâm lời nói, ao nhỏ năm giống như đi dự trạch chỗ đó.”

Kỳ Thâm ánh mắt căng thẳng, tay khấn nắm chặt, hồi lâu mới nói: “..... Ân.”

“Không tòi a, cùng thần tượng tiếp xúc gần gũi, cận thủy lâu dài.....” Tống Lăng nói ở đối thượng Kỳ Thâm lạnh lẽo ánh mắt khi dừng lại, ngượng ngùng cười, “Một đại nam nhân quải chạy ao nhỏ năm, khẳng định không có hảo tâm.”

Kỳ Thâm sắc mặt càng khó nhìn.

Cái gì gần quan được ban lộc? Trì Niên năm đó rõ ràng nói chính là “Hấn là ánh trăng”.

Tống Lăng nhìn hấn không có huyết sắc môi, rốt cuộc miễn cưỡng chính sắc chút: “Nói trở về, ngươi cùng ao nhỏ năm như thế nào nhận thức? Nàng khi nào thích ngươi? Tìm được mấu chốt, lại giải quyết vấn đề.”

Kỳ Thâm ánh mắt hoảng hốt hạ, ánh mắt từ từ nhìn về phía ngoài cửa sổ, thật lâu sau mới mở miệng: “Đi giáo sư Chu gia khi gặp được, ta hộ nàng một chút, sau lại.....” Kỳ Thâm dừng một chút, nghĩ đến lúc ấy giáo sư Chu nói lên cái này “Đắc ý môn sinh” biểu tình, nàng kỳ thật vẫn luôn thực ưu tú, “Nàng được học viện thi đua giải nhất, ta đi cho nàng ban thưởng.”

Tống Lăng nguyên bản nghe chuyện xưa biểu tình cứng đờ: “Không có?”

Kỳ Thâm liếc nhìn hấn một cái.

Tống Lăng gượng ép mà kéo kéo khóe môi, suy nghĩ trong chốc lát mới nói: “A thâm, năm đó ao nhỏ năm nhận lời mời người trợ lý khi, hấn là cũng đã thích.” Rốt cuộc, trừ bỏ thích, hấn nghĩ không ra mặt khác lý do, làm một cái danh giáo sinh viên đảm đương một cái tiền lương cực thấp trợ lý.

Kỳ Thâm giật mình, mím môi không nói gì.

“Nếu các ngươi phía trước chỉ thấy kia hai lần nói,” Tống Lăng sờ sờ cằm, tự mình nhận đồng gật gật đầu, “Kia ao nhỏ năm hấn là đối với ngươi nhất kiến chung tình.”

Kỳ Thâm hô hấp cứng lại, tim đập chậm nửa nhịp.

Như vậy sớm sao?

Không phải công tác khi lâu ngày sinh tình, là..... 5 năm trước nhất kiến chung tình?

“Bất quá,” Tống Lăng cười một tiếng, “Người cũng biết, nhất kiến chung tình xem chính là cái gì?”

Kỳ Thâm không tự giác mà nhìn về phía hắn.

“Mặt a,” Tống Lăng nhìn Kỳ Thâm kia trương Chúa sáng thể yêu tha thiết mặt, cười đến thoải mái, “Cho nên, sắc dụ đi.”

Kỳ Thâm khí tròng nháy mắt đông lạnh, ánh mắt âm trầm mà liếc hắn một cái: “Nói bậy gì đó.”

Cái gì xem mặt?

Trì Niên nếu chỉ là nông cạn mà đối hắn mặt nhất kiến chung tình.....

Kỳ Thâm mày bỗng dựng nhú chặt.

Trì Niên đã từng nói qua, sở dĩ nhận dụ trạch vì thần tượng, là bởi vì hắn so với hắn đẹp.

Cho nên, nàng có khả năng thật sự chỉ là thích hắn mặt?

Kia như vậy cảm tình, còn không phải là nhất không bền chắc cái loại này, có thể dần dần giảm đậm cũng tựa hồ không có gì kỳ quái?

Nhưng mẹ nó như thế nào liền không kỳ quái?

Kỳ Thâm tâm phiền ý loạn mà chống thái dương, không thể nói tới bị đè nén.

Văn phòng môn bị người gõ hai tiếng, Tống Lăng nhìn mắt lười đến nói chuyện Kỳ Thâm, thể hắn mở miệng: “Tiến vào.”

Trần Dương mắt nhìn mũi mũi nhìn tim mà đi vào tới: “Kỳ tổng, Tống tổng.”

Nói đem trong tay văn kiện đặt ở Kỳ Thâm trước mặt: “Kỳ tổng, quá mấy ngày người phát ngôn liền phải chụp tuyên truyền đồ, marketing bộ tuyển ra mấy nhà không tối hợp tác phương, phía trước hợp tác quá ‘đường cong’ tiếng hô rất cao.”

Kỳ Thâm cau mày, không chút suy nghĩ: “Đường cong không.....”

Nói đến một nửa đột nhiên im bặt.

Một bên Tống Lăng rất có hứng thú mà nhìn về phía hắn.

Hồi lâu, Kỳ Thâm nhắm mắt lại lại mở: “Ta nghĩ lại.”

Chapter 39

Dụ trạch biết được Sang Tư có cùng “Đường cong” lần thứ hai hợp tác ý đồ khi, là ở ngày hôm sau buổi sáng.

Sang Tư phía chính phủ hòm thư phát tới một phong điện tử bưu kiện, lễ phép mà mời hắn cùng Trì Niên cập nhiếp ảnh đoàn đội phụ trách Sang Tư di động

người phát ngôn lương phỉ tuyên truyền chiếu quay chụp, song song ra xa xỉ giá cả khu gian.

Dụ trạch cong cong môi, đem ghế dựa đẩy ra, chân lười biếng mà đáp ở một bên ghế nhỏ thượng.

Liên ở phía trước không lâu, cuộc họp báo kết thúc ngày hôm sau, Sang Tư liền gần như gấp không chờ nổi mà kết thúc cùng “Đường cong” hợp tác, hiện giờ muốn lần thứ hai hợp tác, không thể không nói, thật là hiếm lạ.

Càng hiếm lạ chính là, Sang Tư ra giá so bình thường giới vị cao hơn không ít, là một cái rất ít có người có thể từ chối giới vị.

Trình nặc đẩy cửa mà vào khi, thấy đúng là dụ trạch kiêu chân lười nhác cười bộ dáng.

“Như thế nào?”

Dụ trạch đưa điện thoại di động đặt ở bàn làm việc thượng, đẩy cho hắn.

Trình nặc nhanh chóng mà nhìn một lần: “Không tồi a, giá cả đáng tin cậy, hơn nữa lương ảnh hậu ngành chiếu biểu hiện lực trong vòng độc nhất đương, là cái tuyệt hảo quay chụp đối tượng.”

Dụ trạch gờ lên đuôi lông mày, không có phản bác hắn nói, chỉ là chậm rì rì mà nói: “Người biết Sang Tư người phát ngôn phía trước là ai phụ trách sao?”

Trình nặc không rõ nguyên do mà nhìn hắn.

“Trì Niên.” Dụ trạch từ từ phun ra hai chữ.

Trình nặc mẫn nhãn hoang mang: “Nếu ta nhớ không lầm, Trì Niên là người mới từ Sang Tư đào lại đây đi?”

Hắn còn hảo một trận kinh ngạc, rốt cuộc đây là hắn lần đầu tiên đào người.

“Ân hừ.” Dụ trạch tùy ý mà lên tiếng.

“Kia hiện tại là đang làm gì?” Trình nặc khó hiểu, “Tính toán đem người lại đào trở về?”

Dụ trạch không tỏ ý kiến mà cười cười, nghĩ đến đêm đó ở chung cư dưới lầu nhìn đến cảnh tượng.

Trì Niên nói thích công tác này, cái kia tiểu cô nương luôn là cười tủm tỉm, nhưng làm quyết định sự tình hiếm khi có thể thay đổi.

Mà Kỳ Thâm hiện giờ phát tới hợp tác ý đồ, chỉ sợ là ý của Tuý Ông không phải ở rượu.

“Trì Niên đâu?” Dụ trạch triệu pha lê ngoài tường phòng làm việc hành lang nhìn thoáng qua.

“Tiểu cô nương một người đang xem phòng làm việc dĩ vãng tác phẩm đâu.” Trình nặc nghĩ đến vừa mới chính mình xuất hiện ở nàng phía sau, nàng cũng

chưa nhận thấy được chính mình tồn tại, bất đắc dĩ mà cười cười, “Nghe người phía trước ý tứ, tiểu cô nương hiểu nhiếp ảnh, có linh khí, nên thượng thủ thử xem.”

Dụ trạch nhìn hẩn một cái, nhượng mày, đứng dậy hướng ra ngoài đi đến.

Lúc đó Trì Niên đang xem một bức tên là bên cạnh đại nhân vật ảnh chụp, ảnh chụp là hỗn loạn trần nhố ca thính, hai cái ăn mặc Punk trang phục người trẻ tuổi ánh mắt thẳng tắp mà nhìn chăm chăm màn ảnh.

Đây là dụ trạch thời trẻ tác phẩm chi nhất, chỉ là bởi vì nhỏ lại chúng, sau lại rất ít tái kiến hẩn chụp như vậy tác phẩm.

“Cắt tóc?” Phía sau đột nhiên truyền đến dụ trạch thanh âm.

Trì Niên bị hoảng sợ, bay nhanh mà quay đầu đi: “Dụ tiên sinh?”

Dụ trạch ngồi vào nàgng đối diện, nhìn nàgng, trước kia tóc dài xén đến đầu vai, rồi tung xuống dưới, trắng nõn mặt có vẻ càngh tinh xảo, tròn tròn đôi mắt, giống chỉ đã chịu kinh hách con thỏ.

Dụ trạch nửa thật nửa giả mà mở ra vui đùa: “Tên của ta liền như vậy khó nghe?”

Trì Niên nghĩ đến lần trước hai người đối thoại, tuy rằng vẫn có chút không được tự nhiên, nhưng vẫn là thản nhiên mà cười nói: “Dụ trạch.”

Dụ trạch cười cười, ánh mắt định ở nàgng trong tay tác phẩm thượng: “Thích cái gì phong cách tác phẩm?”

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Hình người nhiếp ảnh cùng tĩnh vật nhiếp ảnh,” nói tới đây, nàgng có chút kích động, “Giống người phía trước kia phúc Indian nữ lang , cùng với cấp người mẫu nhóm chụp kia tổ hắc bạch hình tượng chiếu, còn có thật lâu trước kia một vị nhiếp ảnh gia wolfgang tillmans tĩnh vật tác phẩm, rau dưa củ quả đều chụp rất tốt đẹp.”

Dụ trạch nhìn tiểu cô nương rõ ràng sáng lên tới ánh mắt, đồn hạ, kéo kéo khóe môi: “Tĩnh vật nhiếp ảnh đối kết cấu cùng ánh sáng yêu cầu cao, nhưng nhiều hơn luyện tập có thể khắc phục,” nói tới đây, hẩn dừng dừng, “Cho nên, tới nói cho người hai việc.”

Trì Niên bị hẩn đề tài dời đi đến ngẩn ngơ, chớp hạ đôi mắt mới hỏi nói: “Chuyện gì?”

“Có một cái rất có phong cách hình người quay chụp công tác, tìm được rồi ta,” dụ trạch thông thả ung dung mà mở miệng, “Nếu đáp ứng xuống dưới nói, người muốn cùng ta cùng đi.”

Trì Niên mở to hai mắt, bay nhanh gật gật đầu, ánh mắt sáng long lanh: “Chuyện thứ hai đâu?”

Dụ trạch nhìn nàgng: “Quay chụp đối tượng, là lương phí.”

Lương phí?

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, có chút ngốc, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, hỏi ngược lại: “Quay chụp Sang Tư người phát ngôn tuyên truyền chiếu?”

Dụ Trạch gật đầu, trêu chọc: “Tiền rất nhiều.”

Để được với đường cong một cái quý mưu cầu lợi nhuận.

Trì Niên trầm mặc xuống dưới, không nói gì, trong lòng lại ngăn không được mà toát ra lửa giận.

Sang Tư cùng đường cong ngưng hẩn hợp tác hiệp nghị vẫn là nàng tự mình đề đơn, hơn nữa khi đó Kỳ Thâm nhắc tới đường cong liền không sắc mặt tốt, căn bản không có khả năng lần thứ hai hợp tác.

Huống hồ..... Lương phỉ cái này người phát ngôn là nàng chọn lựa, là nàng lần lượt điều nghiên khảo hạch, là nàng cuối cùng giao cho Kỳ Thâm xác định.

Hiện tại này lại tính cái gì?

Liền tính từ chức, còn muốn tiếp tục phụ trách quay chụp lương phỉ tuyên truyền chiếu?

Đương nàng là một con rồng toàn bán sau phục vụ?

Dụ Trạch nhìn Trì Niên thay đổi thất thường biểu tình, liền đoán được nàng trong lòng suy nghĩ cái gì, cười cười: “Đương nhiên, cuối cùng quyền quyết định vẫn là ở người.”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, rầu rĩ mà đối dụ Trạch gật gật đầu, nhỏ giọng mà nói: “Cảm ơn.”

Dụ Trạch lắc đầu, lần này lại không nói thêm cái gì, đứng dậy rời đi.

Trì Niên lại xem không đi vào bất luận cái gì tác phẩm, ngồi ở trên chỗ ngồi, nhìn ngoài cửa sổ dần dần mặt trời chiều ngã về tây, lạc hà đầy trời.

Nàng trong lòng khí lại nửa điểm không tiêu.

Không chỉ là khí, còn có ủy khuất.

Nàng thật vất vả thay đổi một giấc mộng, ly Kỳ Thâm rất xa, không dùng được bao lâu, nàng hẳn là liền sẽ không lại tưởng hẩn.

Nàng đã thực nỗ lực.

Kia tràn hoang đường liên tục bốn ngày luyện ái, nàng cũng chỉ đương không phát sinh quá.

Nhưng hiện tại, hẩn làm như vậy, thật giống như nâng giờ tay là có thể đem chính mình quy hoạch quấy rầy giống nhau.

Chính là, nàng lại rất rõ ràng, lương ảnh hậu cơ hội như vậy, bỏ lỡ liền thật sự đã không có.

Mất thấy mau đến tan tằm thời gian, Trì Niên vẫn khí bất quá, dứt khoát cầm lấy di động, nghĩ nghĩ, cấp Trần Dương bắt qua đi, chuẩn bị dò hỏi một phen.

Điện thoại vang lên trong chốc lát mới rốt cuộc tiếp nghe, Trần Dương thanh âm thực nhẹ, có chút trống trải: “Trì tổng trợ?”

Trì Niên nghe cái này xưng hô, đồn hạ: “Ta không phải tổng trợ.”

“A, hảo, trì tiểu thư,” Trần Dương vội sửa lại khẩu, không được tự nhiên mà ho khan một tiếng, thanh âm càng cẩn thận, “Có chuyện gì sao?”

Trì Niên mím môi hỏi: “Sang Tư người phát ngôn quay chụp nhiệm vụ, vì cái gì lựa chọn đường cong?”

“Cái này.....” Trần Dương nói được chần chờ, đến sau lại dứt khoát không có thanh âm.

Trì Niên hoang mang: “Trần trợ lý?”

Nói xong liền nghe thấy đối diện một trận yên lặng, rồi sau đó ống nghe truyền đến tĩnh tế điện lưu thanh, di động như là bị người dễ tay.

Ngay sau đó nam nhân khàn khàn thanh âm ở đối diện vang lên: “Trì Niên.” Ngữ điệu mang theo ti căng chặt, âm cuối lại kéo đến có chút nhẹ.

Một bên Trần Dương rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa mới Kỳ tổng đang ở dò hỏi hẩn đường cong có hay không hồi phục, trì tiểu thư điện thoại vừa vắn đánh tiến vào.

Kỳ tổng không nói một lời mà nhìn chăm chăm hẩn, thẳng đem hẩn sau lưng nhìn chăm chăm ra một tầng mô hôi lạnh, hiện giờ di động bị lấy qua đi mới hoàn toàn thả lỏng.

Trì Niên nghe thấy Kỳ Thâm thanh âm, bắt lấy di động tay căng thẳng, nàng không nghĩ tới hẩn liền ở Trần Dương bên người, dừng một chút, lãnh ngạnh thanh âm: “Người làm Trần Dương tiếp điện thoại.”

Kỳ Thâm an tĩnh trong chốc lát, ngẩng đầu nhàn nhạt mà nhìn thoáng qua Trần Dương.

Trần Dương nhìn mắt chính mình di động, thức thời mà xoay người rời đi.

“Hẩn đi ra ngoài lấy văn kiện,” Kỳ Thâm đối với di động thấp giọng nói, “Có chuyện gì trực tiếp hỏi ta không phải càng tốt?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, không có phản bác: “Vì cái gì tuyển đường cong?” Nàng nhàn nhạt hỏi.

Kỳ Thâm trầm mặc hồi lâu, thanh âm có chút nhẹ, mang theo khắc chế cùng ản nhần mà khàn khàn: “Bởi vì người.”

Trì Niên hô hấp hơi khắn, tim đập chậm nửa nhịp, lại rất mau lại phản ứng lại đây, ngược lại càng khỉ, lúc này còn chỉ nói làm người hiểu lầm nói.

Nàng chờ Kỳ Thâm tiếp tục nói “Bởi vì người càng hiểu biết Sang Tư”, “Bởi vì người vẫn luôn ở phụ trách người phát ngôn tuyển chọn”, “Bởi vì người càng

thích hợp” từ từ lý do, nhưng đợi mười mấy giây không chờ hấn mở miệng, cứng rắn mà nói: “Còn có đâu?”

Kỳ Thâm giật mình, ít có mờ mịt: “Còn có cái gì?”

Trì Niên còn tại nổi nóng, nghe hấn hỏi lại, dứt khoát lưu loát mà nói: “Kỳ Thâm, lông dê còn biết không ở một con dê trên người kéo đâu, ta đã từ chức, như vậy có ý tứ gì?”

Kỳ Thâm nhấp môi mỏng, đứng lên đi đến cửa sổ sát đất trước, cao cao tại thượng mà nhìn xuống ở lạc hà ánh chiều tà nhỏ bé ngựa xe như nước, hồi lâu mới mở miệng, ánh mắt híp lại, thanh âm gần như nỉ non: “Từ chức, liền hết thấy đều phải chặt đứt sao Trì Niên?”

“Bằng không đâu?” Trì Niên hừ lạnh một tiếng, liền phải cắt đứt điện thoại.

“Trì Niên!” Kỳ Thâm đã nhận ra nằng ý đồ, gọi nằng thanh âm ít có thêm chút hoảng loạn, nhưng gọi xong lại trầm mặc xuống dưới, môi giật giật, không biết nên nói chút cái gì.

Trì Niên cầm di động cương ở bên tai, đợi trong chốc lát không có thanh âm liền phải thẳng lấy ra.

“Ta đem nhãn hiệu đại sứ hủy bỏ, Trì Niên.....” Kỳ Thâm thấp thấp tiếng nói dọc theo ống nghe truyền đến, mang theo nồng đậm mệt mỏi.

Trì Niên bất lấy di động tay căng thẳng, nghĩ đến đêm đó Kỳ Thâm phản ứng, đêm đó ý tưởng lại lần nữa xông ra: “Kỳ Thâm.”

“Ân.”

“Người nhớ ra rồi phải không?” Trì Niên hỏi dò.

Bằng không sẽ không chủ động nói “Nam nữ bằng hữu”, nhắc tới bọn họ ở bên nhau đêm đó thời gian địa điểm.

Càng sẽ không nói “Đem nhãn hiệu đại sứ hủy bỏ” chuyện này.

Bởi vì lúc trước nằng là dùng bạn gái thân phận, muốn cho hấn hủy bỏ nhãn hiệu đại sứ.

Kỳ Thâm trầm mặc thật lâu, mới đáp nhẹ: “..... Là.”

“Nhớ ra rồi cái gì?” Nằng hỏi.

“Sở hữu.”

Sở hữu.

Khó trách đâu, khó trách đêm đó đi tìm nằng đâu, nhớ hết thấy cô đơn đã quên chính mình cái này bạn gái, chỉ sợ cảm thấy thua thiệt nằng đi.

Trì Niên tạm dừng vài giây, đột nhiên phát hiện phía trước vẫn luôn chờ đợi hấn nhớ lại hai người là nam nữ bằng hữu chuyện này tâm tình, vào lúc này dị thường mà bình tĩnh.

Tựa như ở giữa hè chờ đợi một ly nước đá, chính là hiện tại đều sắp mùa thu, kia ly nước đá mới đưa tới.

Nếu nàng uống nói, sẽ lạnh.

Trì Niên bình tĩnh hỏi: “Chuyện khi nào?”

“Người từ chức ngày đó.”

Cái này đáp án có chút ra ngoài Trì Niên đoán trước, nàng hoãn hoãn: “Người cũng nhớ lại chúng ta ở bên nhau sự tình, phải không?”

“..... Là.”

Trì Niên trầm tư vài giây, lại mở miệng ngữ khí phá lệ nghiêm túc nghiêm túc: “Kỳ Thâm, nghiêm khắc lại nói tiếp, chúng ta chỉ ở bên nhau bốn ngày.”

Kỳ Thâm lông mi run lên hạ, rũ xuống mắt đi, che giấu khỏi dư thừa cảm xúc, tích thủy bất lậu, bình tĩnh khác chế.

Trì Niên: “Người biết bốn ngày ý nghĩa cái gì sao?” Nàng trệ trệ, chịu đựng trong cổ họng chua xót, nhẹ nhàng mà cười một tiếng, “Bốn bốn năm lên vậy tương đương với không ở bên nhau quá a.”

“Trì Niên.” Kỳ Thâm trầm giọng gọi nàng.

Trì Niên ngừng hạ mới lại tiếp tục: “Người không cần cảm thấy thua thiệt ta, Kỳ Thâm, rốt cuộc người cho ta khai tiền lương rất cao, trả lại cho ta bồi thượng chung cư chênh lệch giá,” càng nói Trì Niên càng cảm thấy chính mình không riêng không lỗ, còn nhỏ kiếm lời, nghĩ đến trước kia tình lữ chia tay sau tài sản tranh cãi, nàng yên lặng mà lựa chọn đình chỉ cái này đề tài, “Người nếu thật sự cảm thấy thua thiệt ta, vậy tính chúng ta là hoà bình tan vỡ, người cho ta bồi thượng n tiền lương?”

Kỳ Thâm im miệng không nói sau một lúc lâu, đột nhiên hỏi một cái không liên quan nhau vấn đề: “Trì Niên, người năm đó, vì cái gì thích ta?” Hỏi ra sau, mới phát hiện chính mình nắm chặt di động xương ngón tay có chút nhức mỏi.

Trì Niên sững sốt, từ thích thượng Kỳ Thâm sau, nàng kỳ thật chưa từng nghĩ tới chính mình vì cái gì sẽ thích hẳn.

Hiện tại ngẫm lại, có lẽ là bởi vì ngày đó vũ thực lạnh, cánh tay hắn thực ấm; có lẽ là bởi vì ngày đó ở trao giải trên đài, bởi vì giáo sư Chu cũng hảo, mặt khác cũng hảo, hắn cô đơn đối nàng nói một tiếng “Chúc mừng”; càng có lẽ bởi vì đương hắn đứng ở diễn thuyết trên đài, nói ra câu kia “Người rất ít thành công, nhưng có khi cũng sẽ” loá mắt quang mang.....

Hết thấy đều là như vậy vừa vặn tốt.

Chính là, chuyện như vậy nếu phát sinh ở người khác trên người, nàng còn sẽ thích sao?

Trì Niên nhú nhú mày, trái tim run lên, cự tuyệt suy nghĩ sâu xa vấn đề này, chỉ hỏi: “Này cùng cho ta bồi tiền lương có quan hệ sao?”

Kỳ Thâm mặc mặc: “Người nói, liền bỏ.”

Trì Niên nghĩ đến ở Sang Tư công tác bốn năm, chính là bốn tháng tiền lương bồi thường, nhấp môi dưới, hàm hồ mà nói: “Đại khái bởi vì người đẹp đi.”

Mặc dù là hiện tại, nàng cũng vô pháp phủ nhận đẹp.

Kỳ Thâm hô hấp trầm trọng hạ: “Cứ như vậy?”

Trì Niên tùy ý mà lên tiếng.

Kỳ Thâm tạm dừng thật lâu sau, nhéo nhéo ngao mấy ngày đau nhức giữa mày mới lại nói: “Lương phí thời thượng biểu hiện lực thực hảo, là màn ảnh sủng nhi, Trì Niên, đây là người lúc trước nói.”

Trì Niên sửng sốt một chút, này thật là nàng khi đó tuyển người phát ngôn điều nghiên kết quả.

Kỳ Thâm nghe ra nàng chần chờ, tâm dần dần nói lỏng, ngữ khí như là hạ cổ: “Người không nghĩ quay chụp sao, Trì Niên?” Hấn thấp giọng nói, thanh âm như là tràn đầy từ tính điện lưu, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt mà xuyên thấu qua ống nghe truyền đến, “Vẫn là..... Người không dám đối mặt ta?”

Trì Niên ngón tay cứng đờ, tiện đà đẩy lòng dăng lên một cổ bị nói trúng tức giận, hừ lạnh một tiếng: “Kỳ Thâm, đủ tư cách tiền nhiệm nên giống đã chết giống nhau.”

Lúc này đây nói xong, không còn có do dự, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Kỳ Thâm nghe ống nghe khôi phục yên tĩnh không tiếng động, ánh mắt vẫn dừng ở ngoài cửa sổ, thẳng kiêu căng bối có trong nháy mắt cung khởi, cả người như là bị khoảnh khắc trừu sức lực giống nhau, hồi lâu mới nhàn nhạt mà đối ống nghe nói: “Nhưng ta không nghĩ, Trì Niên.”

Thực không nghĩ.

Không biết bao lâu, văn phòng môn bị người gõ hai hạ.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, vòng eo trong nháy mắt đình bật, biểu tình lãnh đạm: “Tiền.”

Trần Dương ôm máy tính bảng, lén lút đi đến: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm lên tiếng, đưa điện thoại di động để còn cho hắn.

Trần Dương vội nhận lấy, lại nói: “Kỳ tổng, đường cong bên kia hồi phục,” nói đến nơi này, hắn yên lặng cúi đầu, “Dụ tiên sinh từ chối hợp tác.”

Kỳ Thâm đồng tử phóng đại chút, hồi lâu liếm láp khóe môi, không nói gì.

“Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhẹ hút một hơi: “Vậy thêm tiền, tiếp tục hỏi.”

Chapter 40

Tống Lăng đi vào Kỳ Thâm văn phòng thời điểm, nghe thấy đúng là hắn muốn “Thêm tiền” những lời này.

Nguyên bản hắn chỉ là tan tằm tiện đường lên tiếng kêu gọi, nghe vậy bước chân dừng một chút, chợt ngẩng đầu xác nhận hạ chính mình có phải hay không đi nhầm phòng.

“Tổng tổng.” Trần Dương trước thấy Tống Lăng, vội chào hỏi.

Tống Lăng nhún vai, đi lên trước tiếp nhận Trần Dương trong tay cứng nhắc nhìn thoáng qua.

Sang Tư cấp đường cong báo giá đã cực cao, lại thêm tiền.....

Tống Lăng làm như có thật mà nhìn mắt Kỳ Thâm.

Từ 5 năm trước bắt đầu, hắn liền cơ hồ chưa làm qua cái gì chuyện khác người, khắc chế lại nghiêm cẩn, mấy ngày hôm trước đột nhiên trang bị thêm quảng cáo bộ là một kiện, hiện tại tạp tiền mua hợp tác càng là ra ngoài người đoán trước.

Tống Lăng đem cứng nhắc đệ còn cấp Trần Dương, đối hắn đưa mắt ra hiệu ý bảo hạ.

Trần Dương bay nhanh mà phản ứng lại đây, gật gật đầu rồi đi.

Tống Lăng nhìn về phía Kỳ Thâm, rất có hứng thú mà đặt câu hỏi: “Người chuẩn bị thêm đến bao nhiêu tiền?”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày: “Xem tình huống.”

“Người đây là không thiết hạn mức cao nhất a.” Tống Lăng lắc đầu than thở một tiếng, hắn trước kia như thế nào không biết, Kỳ Thâm thế nhưng vẫn là cái luyện ái nào?

Kỳ Thâm như cũ mục không gợn sóng mà nhìn xuống ngoài cửa sổ, bên ngoài đã đèn rực rỡ mới lên, chạng vạng cuối cùng một tia dư lượng hạ, đèn nê ông dần dần sáng lên.

Liền ở Tống Lăng cho rằng Kỳ Thâm sẽ không nói thời điểm, hắn nhàn nhạt mà mở miệng: “Trì Niên nói, nàng hiện tại từ chức lại dọn gia, chúng ta chỉ gian hắn là không có gì quan hệ.”

Nhưng hắn không nghĩ cũng làm không đến không quan hệ.

Tống Lăng nghe xong hắn nói sững sờ, rồi sau đó bất đắc dĩ mà vỗ vỗ bờ vai của hắn, nhìn trên mặt hắn một nỗi: “Kia cũng không thể vẫn luôn như vậy ngao đi? Người xem người sắc mặt bạch đến cùng quỷ giống nhau.”

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày.

Tổng Lăng di động vang lên một tiếng, là bạn gái tin tức, Tổng Lăng thu hồi tay hồi phục tin tức, rời khỏi khi thuận tiện nhìn mắt bằng hữu vòng, rồi sau đó lông mày nhảy dựng, ngẩng đầu kỳ dị mà nhìn mắt Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm bị hấn xem đến mày nhăn đến càng khẩn, liếc hấn liếc mắt một cái, giây tiếp theo nhận thấy được cái gì, đi trở về bàn làm việc trước lấy qua di động.

— nửa giờ trước, Trì Niên đã phát một cái bằng hữu vòng, chỉ có hai cái biểu tình: [mắng][mỉm cười].

Phía dưới có quen thuộc người hỏi nàng làm sao vậy, nàng tắc trở về cái vẻ mặt đáng yêu, phụ gia một câu bị cẩu cắn.

Người nọ quan tâm mà hỏi: đi đánh vắc-xin phòng bệnh chó dại sao?

Trì Niên không còn có hồi phục.

Chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, vừa thấy liền biết đang mắng ai.

Tổng Lăng vẻ mặt xem náo nhiệt biểu tình nhìn Kỳ Thâm, chờ hấn phản ứng.

Ra tiền còn bị mắng, thực sự có ý tứ.

Nhưng mà người sau lại chỉ ngưng mi nhìn chăm chăm kia hai cái biểu tình, nhìn chăm chăm đại khái mười mấy giây sau, đột nhiên cực rất nhỏ mà xả khước môi, điểm hạ màn hình.

Tổng Lăng mãi nhân đều là phát hiện tân đại lục kinh ngạc, một hồi lâu cúi đầu nhìn lại, Trì Niên vừa mới phát cái kia bằng hữu vòng, nhiều một cái điểm tán.

Giây tiếp theo Kỳ Thâm cấp Trần Dương đi thông điện thoại, vừa nói vừa hướng ra ngoài đi: “Cấp đường cong báo giá sau, ước một chút dụ tiên sinh cùng Trì Niên, liền nói cảm tạ dụ tiên sinh phía trước đối Sang Tư cuộc họp báo trả giá.”

“Người đi đâu nhi?” Tổng Lăng ở sau người giường giọng hỏi.

Kỳ Thâm đầu cũng không quay lại, nhàn nhạt mà nói: “Nghỉ ngơi.”

.....

Trì Niên mãi cho đến tan tầm về nhà, cũng chưa tưởng hảo như thế nào cùng dụ trạch hồi phục.

Lương phẩm như vậy đỉnh cấp ảnh hậu, màn ảnh sủng nhi, chính mình lần đầu tiên chính thức công tác chính là cùng người như vậy hợp tác, là vô số nhiếp ảnh gia tưởng cũng không dám tưởng.

Chính là, cùng Kỳ Thâm chi gian xấu hổ quan hệ, lại làm nàng cảm thấy bực bội.

Sớm biết rằng hiện tại sẽ như vậy, lúc trước tuyệt đối không nên đáp ứng Kỳ Thâm câu kia “Ở bên nhau thử xem”.

Nghĩ tới nghĩ lui, Trì Niên trong lòng hỏa khí càng nghĩ càng đại, đơn giản trực tiếp đã phát cái kia bằng hữu vòng, phát xong liền đem điện thoại vứt đến một bên chuẩn bị cơm chiều đi.

Cố ý cho chính mình ngao mắng xương sườn canh, hạ chén mì soba, khử hỏa.

Một bên ăn, Trì Niên một bên thuận tay cầm lấy di động, cấp Hạ Nghi đã phát cái gấu trúc thăm dò biểu tình bao.

Hạ Nghi hiện tại hẳn là còn ở lục tiết mục, còn chưa tới kết thúc công việc thời gian, nàng đã phát sau liền trực tiếp lui ra tới, thấy bằng hữu vòng có tân tin tức, thuận tay điểm đi vào.

Thấy Kỳ Thâm điểm tán khi, Trì Niên mới vừa uống một ngụm canh, rồi sau đó không nhận xuống sắc một ngụm, dùng sức mà ho khan một tiếng.

Bình tĩnh trở lại sau, mới cau mày nhìn chăm chăm điểm tán trước cái kia nhỏ nhỏ tình yêu.

Hồi lâu Trì Niên hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lui ra tới.

Tiền nhiệm đã “Chết”.

Cùng nàng không còn có đỉnh điểm quan hệ.

Vừa vặn Hạ Nghi điện thoại ở ngay lúc này đánh tiến vào, Trì Niên thuận tay ấn xuống tiếp nghe.

“Làm sao vậy? Hỏa khí không nhỏ a.” Hạ Nghi chậm rì rì hỏi.

Trì Niên kinh ngạc: “Người như thế nào biết?”

“Thấy người bằng hữu vòng phát tin tức.” Hạ Nghi cười một tiếng, đại học khi nàng nói chuyện thẳng, Trì Niên liền điểm này hảo, cảm xúc đều bày ở trên mặt, hai người tính cách quả thực quá thích hợp.

Trì Niên mím môi, rầu rĩ hỏi: “Người kết thúc công việc?”

“Ân, ở phòng hóa trang tháo trang sức đâu,” Hạ Nghi đưa điện thoại di động đặt ở một bên, thanh âm tùy ý, “Nói nói, làm sao vậy?”

Trì Niên tạm dừng trong chốc lát, cuối cùng đem hai ngày này phát sinh sự tình một năm một mười mà cùng Hạ Nghi nói.

“Nói cách khác, người từ chức sau, Kỳ Thâm khôi phục ký ức, hiện tại còn muốn tạm tiền muốn cùng người hợp tác?” Hạ Nghi lời ít mà ý nhiều hỏi, tựa hồ đang ở tá son môi, thanh âm có chút hàm hồ.

“Ân.” Trì Niên hạ xuống mà lên tiếng.

Hạ Nghi mặc mặc, hỏi: “Hắn là có cái gì mặt khác bệnh sao?”

Trì Niên hừ một tiếng: “Tốt nhất là như vậy.”

Hạ Nghi chần chờ hạ: “Vậy người hiện tại đối Kỳ Thâm cái gì ý tưởng? Còn thích.....”

“Đương nhiên không phải,” Trì Niên bay nhanh mà đánh gãy Hạ Nghi nói, nói xong mới phát hiện chính mình có chút quá kích, dừng một chút, “Hạ hạ, hiện tại đều mau mùa thu.”

“Kỳ Thâm với ta mà nói, tựa như mùa hè nước đá, ta hiện tại uống nói, khả năng sẽ bụng đau.”

Nếu nói nàng nhanh như vậy liền đã quên, là gạt người.

Chính là, bụng đau thật sự rất khó chịu.

Từ lúc bắt đầu chính là nàng trước thích thượng Kỳ Thâm, đoạn cảm tình này đối bọn họ hai người mà nói, trước nay đều không phải bình đẳng.

Trước kia nàng dựa vào vô tri cùng mù quáng lạc quan có thể thẳng tiến không lùi, hiện tại đã biết hết thấy chân tướng, lại hướng chính là gốc tử.

Hạ Nghi trầm mặc vài giây, một lần nữa cầm lấy di động nghe vào bên tai: “Hàng năm.”

“Ân?”

“Nam nhân sao, hoặc là là chướng ngại vật, hoặc là là đá kê chân,” Hạ Nghi nghiêm túc mà cho nàng đi học, “Cho nên, quần hần cái gì cục đá, đem chướng ngại vật biến thành đá kê chân mới là bản lĩnh, người cho rằng ta vì cái gì muốn thừa nhận Thẩm ma quỷ tra tấn?”

“Không phải bởi vì Thẩm đại người mẫu ma quỷ đáng người?”

“p ma quỷ đáng người,” Hạ Nghi hừ nhẹ, “Ta thích cái này chức nghiệp, hần có thể dạy ta đồ vật đều rất hữu dụng, có thể làm ta thăng cấp, hơn nữa thăng cấp sau thù lao đóng phim rất cao a.”

Trì Niên mở to hai mắt: “Cho nên..... Đá kê chân?”

“Không sai.....” Hạ Nghi nói không có nói xong, bên kia truyền mở mở cửa đóng cửa thanh âm, nàng ngữ khí cũng có chút hoảng loạn, “Hảo, Thẩm ma quỷ tới, trước không nói.....” Nói còn chưa dứt lời, trò chuyện liền chặt đứt.

Trì Niên nhìn sáng lên màn hình, không rõ nguyên do mà chớp chớp mắt.

Nàng lại lần nữa hồi tưởng khởi Hạ Nghi nói.

Chướng ngại vật cùng đá kê chân?

Di động “Đinh” một tiếng tới điều tin nhắn.

Trì Niên cúi đầu nhìn thoáng qua, là Sang Tư tài vụ phát tới n tiền lương, nàng yên lặng mà đếm đếm mặt sau mấy cái linh, trong lòng sương mù dần dần có chút rõ ràng lên.

Nhưng vừa mới Hạ Nghi điện thoại cắt đứt quá mức quỷ dị, Trì Niên có chút không yên lòng, nghĩ nghĩ lại cho nàng trở về qua đi.

Tiếng chuông vang lên thật lâu mới bị chuyển được, truyền đến lại là một cái dễ nghe nam nhân thanh âm: “Xin lỗi, trì tiểu thư, Hạ Nghi trong chốc lát yêu cầu thêm luyện.”

“Thẩm Thiệu trước, người đại gia.....” Hạ Nghi thẹn quá thành giận thanh âm lại một lần không có thể nói xong.

Trò chuyện lại lần nữa chặt đứt.

Trì Niên ngẩn người, nghĩ đến Hạ Nghi dĩ vãng chưa bao giờ có quá xấu hổ buồn bực thanh âm, ngay sau đó hiểu được, yên lặng mà cười một tiếng.

Sáng sớm hôm sau, Trì Niên đi phòng làm việc, chuẩn bị đem chính mình tưởng tốt kết quả nói cho dụ trạch.

Nhưng thấy trình nặc sau mới biết được, ngày hôm qua chạng vạng khi, dụ trạch đã đem cùng Sang Tư hợp tác đấy.

Trì Niên thực kinh ngạc, rốt cuộc lương phí là một cái tuyệt hảo quay chụp đối tượng, Sang Tư khai giá cả cũng phá lệ cao, nghĩ như thế nào, dụ trạch đều không có lý do cự tuyệt.

Trì Niên yên lặng suy tư một hồi lâu, mới gõ vang lên dụ trạch văn phòng.

Nàng đi vào khi, dụ trạch đang ở chà lau màn ảnh, thấy nàng khi một chút cũng không ngoài ý muốn: “Muốn hỏi ta cùng Sang Tư hợp tác sự?”

Trì Niên gật gật đầu, mím môi có chút tự trách hỏi: “Dụ trạch, là bởi vì ta quan hệ, mới cự tuyệt hợp tác sao?”

Dụ trạch chà lau màn ảnh tay đón hạ, ngẩng đầu nhướng mày nhìn nàng: “Nếu là đâu?”

Trì Niên tạm dừng hạ, mới tiếp tục nói: “Nếu chỉ là bởi vì ta nói, dụ trạch, ta hy vọng người có thể một lần nữa suy xét một chút,” nói, nàng cười cười, “Nếu còn có khác nguyên nhân, coi như ta cái gì cũng chưa nói.”

Dụ trạch kỳ dị mà nhìn nàng một cái: “Nghĩ như thế nào thông?”

Trì Niên nghiêm túc mà nói: “Bởi vì này thật là một cái rất khó đến cơ hội,” đỉnh cấp nhiếp ảnh gia, đỉnh cấp quay chụp đối tượng, đỉnh cấp đoàn đội, nàng mặc dù là chỉ ở một bên nhìn đều được lợi không ít, còn có.....

Trì Niên híp mắt cười nói: “Công tư phân minh sao.” Đây vẫn là Kỳ Thâm giáo nàng đạo lý.

Hắn có thể làm được, nàng tự nhiên cũng có thể.

Quan trọng nhất chính là, nàng hiểu biết Sang Tư công tác tiết tấu, Kỳ Thâm rất bận, rất ít sẽ xuất hiện ở studio.

Mà quay chụp toàn bộ quá trình, cũng đại khái chỉ liên tục không đến hai mươi ngày mà thôi.

Thời gian đoản, được lợi nhiều, tiền còn nhiều, chỉ cần làm lơ khả năng sẽ ngẫu nhiên gặp phải Kỳ Thâm, đây là ổn kiếm không bồi hợp tác.

Hướng hồ, nàng liền tính hiện tại trốn rồi, lấy Sang Tư tương lai ở các lĩnh vực khuếch trương tốc độ cùng với đường cong mức độ nổi tiếng, về sau tổng không tránh được còn sẽ gặp phải, tổng không thể vẫn luôn trốn ở đó.

Làm sai sự không phải nàng, nàng trốn cái gì?

Dụ trạch thông thả ung dung mà đem trong tay cameras buông, cong cong khóe môi cười ra tiếng tới: “Không chỉ là một nguyên nhân.”

“A?” Trì Niên khó hiểu.

Dụ trạch lười nhác mà dựa vào lưng ghế, vui đùa dường như phun ra bốn chữ: “Cố định lên giá.”

Nói xong đem Sang Tư mới nhất báo giá đưa cho Trì Niên.

Hắn ngày hôm qua cự tuyệt Sang Tư, đích xác muốn nhìn một chút Kỳ Thâm chân chính mục đích, không nghĩ tới cùng ngày đối phương liền đem càng cao giá cả đã phát lại đây, quả nhiên là ý của Tuý Ông không phải ở rượu.

Trì Niên nghi hoặc mà nhìn hắn một cái, lại ở nhìn thấy văn kiện thượng con số khi mở to hai mắt.

Giá cả ước chừng phiên gấp đôi.

“Không có gì tưởng nói?” Dụ trạch tùy ý hỏi.

Trì Niên yên lặng mà khép lại văn kiện, hồi lâu: “Cho nên, ta cũng sẽ trưởng tiền thưởng, đúng không?”

Dụ trạch sững sốt, tiện đà không nhin cười lên tiếng.

Cười đủ rồi, hắn mở ra di động, điều ra thư mời: “Đêm nay buổi chiều đi một chuyến sâm ngư khách sạn.”

“Vì cái gì?”

“Cùng kim chủ trông thấy mặt.”

Trì Niên: “..... Ta cũng đi?”

“Đối phương điểm danh yêu cầu.”

.....

Kỳ Thâm trước thời gian mười lăm phút tới sâm ngư khách sạn.

Xe ngừng ở cửa, Kỳ Thâm chậm rãi xuống xe, cao dài dáng người cùng xuất sắc ngũ quan dễ dàng hấp dẫn không ít người chung quanh.

Chỉ là ở nhìn thấy cách đó không xa nhà ăn cửa sổ sát đất khi, hắn đôi mắt nửa眯 hạ.

Hắn nhớ rõ, lúc trước Trì Niên cùng dụ trạch thân cận khi, chính là lựa chọn nơi này.

“Kỳ tổng,” Trần Dương thực mau ôm folder đuổi kịp tiến đến.

Kỳ Thâm cau mày nói: “Như thế nào định ở chỗ này?”

Trần Dương vội giải thích: “Địa điểm là dụ tiên sinh định.”

Kỳ Thâm nhẹ nhấp hạ môi mỏng, không còn có nói chuyện, vừa muốn đi vào khách sạn, ánh mắt lại dừng ở cách đó không xa.

Trì Niên chính triều bên này đi tới.

Hôm nay nàng ăn mặc kiện ám hồng nhạt váy liền áo, làn váy bị gió thổi đến hơi hơi phất động, óánh bạch đầu vai nửa lộ, tóc cũng rối tung xuống dưới, trắng nõn trên mặt chỉ đỏ một tầng nhàn nhạt môi màu, càng thêm có vẻ mặt nhỏ.

Kỳ Thâm dừng bước chân, đứng ở tại chỗ an tĩnh mà chờ.

Trì Niên nhận thấy được cái gì, ngẩng đầu xem qua đi, ở nhìn thấy khách sạn cửa tây trang giày da nam nhân khi mím môi, nguyên bản liền bởi vì bị điểm danh yêu cầu tiến đến tâm, ở nhìn thấy đối phương khi càng không hảo, chỉ ở trong lòng tức giận mà hừ một tiếng.

Mặt người dạ thú.

Có thể tưởng tượng đến kế tiếp gặp mặt, nàng vẫn là cọ tới cọ lui mà đi lên trước.

“Trì tiểu thư,” Trần Dương cùng nàng chào hỏi.

Trì Niên bài trừ một mặt cười: “Trần trợ lý, đã lâu không thấy,” lại ở nhìn thấy Kỳ Thâm khi tươi cười phai nhạt rất nhiều, hàm hàm hồ hồ mà nói, “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhìn nàng, xem nàng vừa mới nhìn về phía chính mình ánh mắt, hắn còn tưởng rằng nàng sẽ đem hắn ăn đâu.

Nhưng tâm lý lại mặc danh mà lơ lửng hạ.

Nàng rất cuộc không giống phía trước giống nhau, đối hắn xa cách lại lạnh nhạt.

Mặc dù là tức giận khách sáo, biểu tình lại rất sinh động.

Nhưng mà giây tiếp theo, Kỳ Thâm biểu tình một đổi.

Trì Niên đối với đình hảo xe trở về dụ trạch phất phất tay, tự nhiên mà mở miệng: “Dụ trạch, nơi này.”

Kỳ Thâm híp híp mắt, theo nàng mỉm cười tầm mắt xem qua đi, ánh mắt trầm trầm, trái tim chua xót hạ, khí tràng cũng trầm thấp xuống dưới, liền phía sau Trần Dương đều mặc danh phát lạnh.

Kỳ Thâm lấy đầu lưỡi đỡ đỡ môi dưới.

Kỳ tổng.

Dụ trạch.

Chắc.

Xưng hô thật là một trời một vực.

Chapter 41

Nhà ăn giám đốc tự mình ra tới nghênh người, ở phía trước mang theo mấy người triều trên lầu ghế lô đi đến.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà đi ở phía sau, nhìn đi theo dụ trạch bên người đi Trì Niên, mảnh khảnh thân ảnh, váy biên có một chút không một chút mà đong đưa, nửa lộ đầu vai tiểu xảo lại trắng nõn.

Từ vừa mới vào thang máy, nàng liền lại liếc mắt một cái không thấy quá hấn.

Kỳ Thâm nhin không được mị hạ đôi mắt, lại nghĩ đến vừa mới Trì Niên xưng hô.

Bốn năm trước nhập chức, Trì Niên nhìn thấy hấn ánh mắt đầu tiên chính là: “Hải, người hảo, Kỳ Thâm, ta là Trì Niên.” Đôi mắt cười tủm tỉm.

Lúc sau, trừ bỏ nàng sinh hấn khí thời điểm, thí dụ như giới thiệu nghiêm gia cho nàng nhận thức sau một đoạn thời gian, nàng một ngum một cái Kỳ tổng kêu, còn lại thời điểm đều là đối hấn thẳng hô kỳ danh.

Lúc ban đầu hấn không cố tình sửa đúng quá nàng, chỉ đương này tiểu cô nương mới vào xã hội không lớn không nhỏ, sau lại thời gian dài càng thêm cảm thấy không cần thiết.

Nhưng hiện tại, đương nàng bắt đầu kêu hấn “Kỳ tổng” khi, biệt nữ vẫn là hấn.

Còn có, nàng cùng dụ trạch khi nào như vậy chín?

Trì Niên có thể cảm giác được phía sau thẳng tắp phóng ra tới tầm mắt, lưng như kim chích, đánh cuộc một hơi đầu cũng chưa thiên một chút.

Thẳng đến vào ghế lô mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Rộng mở hoàn cảnh, tông màu ấm ánh đèn, còn có đại đến thái quá sơn ngọc sắc hình chữ nhật bàn ăn.

Trì Niên đi vào đi, thẳng ngồi xuống bên trong vị trí, dụ trạch thuận theo tự nhiên mà ngồi ở bên người nàng.

Trần Dương kéo ra ngoại sườn ghế dựa: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, ánh mắt từ ngòai ở bên trong thấp con mắt mặc không lên tiếng tiểu cô nương trên người đảo qua mà qua, vòng qua Trần Dương trực tiếp ngòai xuống Trì Niên đối diện.

Trần Dương: “.....”

Trì Niên: “.....”

Chỉ có dụ trạch chọn hạ đuôi lông mày, không nói thêm cái gì.

Không khí có trong nháy mắt cứng đờ.

Trì Niên mày nhăn đến căng khẩn, chính là biết Kỳ Thâm từ trước đến nay sẽ ngòai ở bên ngoài chỗ ngòai, nàng mới tuyển bên trong, không nghĩ tới hần không ăn lễ thường ra bài.

Người đều ngòai xuống, nhà ăn người phục vụ bắt đầu thượng đồ ăn.

Trì Niên mắt nhìn mũi mũi nhìn tim mà ngòai ở chính mình trên chỗ ngòai, tuyệt không ngẩng đầu nhiều xem một cái.

Thẳng đến thượng xong rồi đồ ăn, ghế lô chỉ còn lại có bốn người, dụ trạch mới lười nhác mà mở miệng, biết rõ cổ hỏi: “Kỳ tổng cố ý mời ta cùng Trì Niên tới, có chuyện gì?”

Kỳ Thâm nhìn mắt Trì Niên, nhàn nhạt mà nói: “Cảm tạ dụ tiên sinh phía trước chụp ảnh chụp, làm cuộc họp báo được đến không ít người thích nhiếp ảnh duy trì.”

“Cái này a,” dụ trạch câu môi cười cười, “Kỳ tổng khách khí, rốt cuộc ta cảm tiền.”

“Ta còn tưởng rằng Kỳ tổng muốn nói chuyện Sang Tư di động tuyên truyền chiêu sự đâu.”

Kỳ Thâm vuốt ve cằm rượu ly: “Đích xác có quyết định này.”

Dụ trạch rất có hứng thú mà nhướng mày: “Àn?”

“Lương phí màn ảnh biểu hiện lực thực hảo, thả cơ hội như vậy cũng không nhiều, dụ tiên sinh cùng.....” Kỳ Thâm nhìn mắt Trì Niên, câu kia “Trì tiểu thư” như thế nào cũng nói không nên lời, nhấp khẩn môi cũng chỉ bài trừ một câu, “Cùng Trì Niên, hần là so với ta rõ ràng hơn điểm này.”

Bị điểm danh Trì Niên chỉ cúi đầu nhìn mạo phao champagne, tản ra từng trận thanh hương.

Nhà tư bản bốn gia, trước kia nàng tới nơi này nói chuyện hợp tác khi, trước nay không điểm quá như vậy quý rượu.

Dụ trạch theo Kỳ Thâm ánh mắt nhìn mắt Trì Niên, ý cười tiếm thâm: “Thật là như vậy, bất quá Kỳ tổng cảm thấy, ta tưởng chụp phiền tử nói, không có mặt khác lựa chọn sao?”

Kỳ Thâm lãnh đạm mà nhìn lại hắn: “Dụ tiên sinh đương nhiên là có mặt khác lựa chọn, nhưng không có càng tốt tiền thù lao, càng lớn nhất hạn độ tự do.”

Dụ trạch nhìn vĩnh viễn như vậy nắm chắc thắng lợi Kỳ Thâm, giờ giờ lên mi: “Kỳ tổng đích xác ra tay rất hào phóng, chính là cái này cái gọi là tự do.....”

Hắn nói không có nói xong, liền thấy Kỳ Thâm đột nhiên duỗi tay lướt qua bàn ăn, đem Trì Niên trong tay champagne cầm lại đây.

Nguyên nhân chính là vì nhàm chán chuẩn bị ném thử champagne Trì Niên, bị thỉnh linh xảy ra tay hoảng sợ, ngẩng đầu xem qua đi: “Người.....” Nói nhớ tới cái gì, miễn cưỡng sửa lại xưng hô, không vui mà nhìn hắn, “Kỳ tổng, người làm gì vậy?”

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Này rượu số độ cao.” Nói xong đem chén rượu đặt ở chính mình trong tầm tay, nhìn về phía dụ trạch, “Dụ tiên sinh không thích quay chụp thương nghiệp tác phẩm, lớn hơn nữa nguyên nhân là không thích bị khuôn sáo mà hạn chế tưởng tượng, Sang Tư có thể tùy ý dụ tiên sinh phát huy.”

Trì Niên nhìn bị hắn lấy quá khứ chén rượu, hô hấp nắm thật chặt, ngực khó có thể khắc chế mà rung động hạ, một lát sau bình tĩnh lại, trong lòng nhện không được phát lên chính mình khí tới.

Thật không tiền đồ, chính là khối đá kê chân mà thôi.

Dụ trạch nhìn Kỳ Thâm động tác, neho neho mắt, rồi sau đó nở nụ cười: “Kia còn muốn nhìn xem Trì Niên có nguyện ý hay không, dù sao cũng là ta đào tới người, muốn xem kha.”

Kỳ Thâm mày nhăn lại, ánh mắt trầm trầm, nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên nhận thấy được hai người ánh mắt, không để ý đến Kỳ Thâm, chỉ nhìn về phía dụ trạch: “Cái gì?”

“Người cảm thấy đâu?” Dụ trạch triều nàng nhích lại gần, dò hỏi nàng ý kiến, “Có nên hay không tiếp cái này đơn tử?”

Trì Niên khó hiểu, nàng ở phòng làm việc khi rõ ràng đã cùng dụ trạch nói rõ ràng, hết thấy xem hắn lựa chọn liền hảo, nghĩ đến đây, cũng không tự giác mà phóng nhẹ thanh âm, thò lại gần nhỏ giọng hỏi: “Vẫn là cố định lên giá sao?”

Dụ trạch sững sốt, tiện đà cười lên tiếng, lồng ngực hơi hơi run, một bộ phá lệ sung sướng bộ dáng.

“Bang” một tiếng, Kỳ Thâm trong tay chén rượu không nhẹ không nặng mà đặt ở trên bàn cơm, nhìn không chớp mắt mà nhìn trước mắt châu đầu ghé tai hai người, nhấp chặt môi không nói một lời.

Trì Niên bị kinh ngạc một chút, ngẩng đầu trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Kỳ Thâm bị nàng trừng, trong lòng càng bức bội.

Cùng dự trạch liêu đến như vậy vui vẻ, xem hấn liền mãn nhãn không kiên nhẫn, ngại hấn vương bận?

Kỳ Thâm không nhịn xuống, cầm lấy chén rượu uống một ngụm rượu, miễn cưỡng áp xuống cuộn cuộn cảm xúc, biểu tình dần dần khôi phục như thường: “Lương phải dự tính sáu tháng cuối năm sẽ đính hôn, đến lúc đó sẽ đi Singapore tu dưỡng một đoạn thời gian, một năm nội ứng nên sẽ không lại tiếp nhận chức vụ gì thương vụ hoạt động.”

Ý ngoài lời, bỏ lỡ lúc này đây, tiếp theo cơ hội là một năm sau.

Trì Niên ánh mắt giật giật.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, lại một lần bổ sung nói: “Giá cả còn có thương nghị không gian.”

Lời này vừa nói ra, liền dự trạch đều nhịn không được nhìn về phía hấn.

Kỳ Thâm lần này ra số lượng, sớm đã vượt qua bình thường giới vị gấp hai, hiện giờ còn có thương nghị không gian, chỉ có thể nói..... Lần này hợp tác đối hấn, rất quan trọng.

Trì Niên lông mi run lên hạ, không nói gì.

Dự trạch cuối cùng chỉ cười cười: “Ta trở về cùng đoàn đội thương lượng một chút, ngày mai cấp Kỳ tổng một cái vừa lòng hồi đáp.”

Kỳ Thâm ngưng mi, lại cũng không nói thêm nữa cái gì, cầm lấy champagne hơi hơi giơ tay, cùng đối phương kính một ly.

Từ khách sạn ra tới, trời đã tối rồi, chung quanh đèn nê ông phồn hoa như mộng, ở trong bóng đêm an tĩnh mà lập loè.

Vài người đi thang máy trực tiếp đi ngầm bãi đỗ xe.

Kỳ Thâm nhìn chờ ở cách đó không xa màu đen Porsche cùng đi ở phía trước Trì Niên, khách sáo hỏi câu: “Dự tiên sinh như thế nào tới?”

Dự trạch nhìn hấn một cái, kéo kéo môi: “Cùng Trì Niên một khối tới.”

Kỳ Thâm bước chân dừng một chút, nhìn về phía đi ở phía trước Trì Niên, chau mày: “Cái gì?”

Dự trạch cười: “Vừa vặn Trì Niên không uống rượu, gia ly đến cũng gần, khả năng muốn phiên toái nàng lái xe đi trở về.”

Kỳ Thâm bước chân tạm hoãn, quay đầu nhìn chằm chằm hấn một hồi lâu, ánh mắt âm trầm, thẳng đến phía sau Trần Dương nhẹ giọng gọi hấn, mới sải bước mà lướt qua hai người hướng phía trước đi đến.

Trì Niên không thể hiểu được mà nhìn mắt hấn bóng dáng, quay đầu nhìn về phía dự trạch, ánh mắt sáng long lanh: “Ta lái xe trở về sao?”

Dự trạch cười cười, đem chìa khóa đưa cho nàng.

Trước kia đi theo Kỳ Thâm, hắn luôn có tài xế, tính lên đây là Trì Niên lần đầu tiên khai Porsche, không khỏi có chút hưng phấn.

Tiếp nhận chìa khóa, vừa mới chuẩn bị lên xe, đột nhiên lại nghĩ tới cái gì, mở ra bao bao lấy ra một ly sữa chua đưa cho dụ trạch.

Dụ trạch khó hiểu mà nhướn mày: “Àn?”

Trì Niên ngượng ngùng mà cười cười: “Tửu lượng của ta rất kém cỏi, xã giao khi lo lắng muốn uống rượu, cho nên sẽ trước tiên chuẩn bị cái này.”

Chỉ là hôm nay vô dụng thượng mà thôi.

Dụ trạch nghĩ đến vừa mới Kỳ Thâm ngăn lại Trì Niên uống rượu thuần thực động tác, hơi hơi nhúu mày, lại rất mau lại lắc đầu cười cười: “Cảm tạ.”

Nói, duỗi tay tiếp nhận sữa chua.

Kỳ Thâm ngồi ở xe ghế sau, cách màu đen cửa sổ xe, nhìn Trì Niên cười khanh khách mà đem sữa chua đưa cho dụ trạch, mặt mày ần ần mang theo vài phần nháy nhót, ánh mắt cũng lập lòe quang mang, ngực một trận buồn sấp.

Rõ ràng không uống nhiều ít rượu, lại chính là cảm giác mùi rượu va chạm phê phủ, giảo đến hắn khó chịu đến cực điểm.

Mất thấy xe liền phải khai quá kia hai người.

“Dừng xe.” Kỳ Thâm đột nhiên lên tiếng.

Tài xế vội dẫm hạ phanh lại, ghế phụ Trần Dương khó hiểu mà quay đầu lại nhìn qua.

Trì Niên nhận thấy được che ở xe vị trước màu đen Porsche, cũng nghi hoặc mà quay đầu tới, theo sau liền thấy cửa sổ xe chậm rãi rơi xuống, Kỳ Thâm mặt mày một chút mà lộ ra tới.

Bãi đỗ xe ánh đèn là lãnh bạch sắc, ánh hắc ngũ quan càng thêm lạnh lẽo tuyệt trần.

Hắn chính nhìn chăm chăm dụ trạch sữa chua.

Dụ trạch suy nghĩ hạ, thực mau phản ứng lại đây, cười hỏi: “Kỳ tổng, còn có việc?”

Kỳ Thâm nhìn dụ trạch liếc mắt một cái, không để ý đến, chỉ chuyển mắt nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên trong lòng mạc danh một hư, lại rất mau phản ứng lại đây chính mình đã sớm từ chức, cùng hắn không có nửa mao tiền quan hệ, chỉ là vô tội mà chộp hạ đôi mắt, nửa cong con mắt nở nụ cười: “Kỳ tổng, không có việc gì nói, đem xe đi một chút đi.”

Kỳ Thâm mím môi, nhìn nàng khỏe môi vô hại cười.

Vô tâm không phổi.

Trì Niên thấy hần không nói, nín nín cái mũi, không nghĩ nói nữa, vừa muốn chui vào trong xe.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm đột nhiên mở miệng.

Trì Niên dừng một chút, thật lâu sau mới miễn cưỡng quay đầu đi.

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát: “..... Ta khó chịu.”

Trì Niên hơi hơi trương đại đôi mắt, trong lòng có chút kinh ngạc, không thể tin được đây là Kỳ Thâm lời nói.

Trước kia hần ngao mấy ngày, đem chính mình ngao tiến bệnh viện cũng chưa nói qua một câu mềm lời nói, hôm nay chỉ uống lên vài chén rượu mà thôi.....

Lừa ai đâu.

Trì Niên mím môi, mặt không đổi sắc: “Uống nhiều nước ấm.”

Nói xong trực tiếp mở cửa xe ngồi xuống, cột kỹ đai an toàn, nhìn đồ ở phía trước xe.

May mà Kỳ Thâm xe ngừng trong chốc lát liền thúc đẩy.

Trước tòa Trần Dương như cũ khó nén vừa mới nghe thấy Kỳ tổng nói “Khó chịu” câu nói kia khi khiếp sợ, nhưng xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua, Kỳ tổng sắc mặt đích xác không thể nào đẹp.

Nghĩ nghĩ, Trần Dương lấy ra chuẩn bị tốt sữa bò, ngay cả thẻ bài đều là tri tiểu thư từ chức khi ghi chú rõ, đưa cho Kỳ Thâm: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm từ ngơ ngẩn trung lấy lại tinh thần, nhìn mắt Trần Dương trong tay sữa bò, hơi hơi rũ mắt, thanh âm thực đậm: “Không cần.”

Hần không thích uống sữa bò.

Chính là.....

Nghĩ đến dụ trạch trong tay kia bình, Kỳ Thâm nhin không được chau mày.

Sớm biết rằng, liền không nên ngăn đón nàng uống rượu!

Chapter 42

Lần đầu tiên khai Porsche, Trì Niên khó tránh khỏi có chút hưng phấn.

Thẳng đến trở lại nửa loan chung cư, đem xe dừng lại, nàng mới phản ứng lại đây, muốn nói lại thôi mà nhìn mắt ghế phụ dụ trạch.

“Có việc?” Dụ trạch nhìn tiểu cô nương biểu tình, rất có hứng thú mà đặt câu hỏi.

Trì Niên mím môi, cởi bỏ đai an toàn quay đầu nói: “Ta có thể hỏi hỏi, người vừa mới vì cái gì muốn nói lại suy xét một chút sao?”

Rốt cuộc nàng có thể nhìn ra tới, dụ trạch đối lần này hợp tác là thật sự rất có hứng thú.

Dụ trạch nghĩ nghĩ, cười một tiếng: “Hôm qua mới cự tuyệt, hôm nay bởi vì Sang Tư bỏ thêm tiền liền đồng ý,” nói đến nơi này, hắc nhướn mày, thông thả ung dung mà nói, “Ta nghệ thuật gia đạo đức tốt phẩm tính hướng chỗ nào phóng?”

Trì Niên: “.....”

Là nàng bạch bạch tự trách.

Dụ trạch nhìn ra nàng vô ngữ, cười đến càng thoải mái: “Yên tâm, không ra ngày mai, Sang Tư hiệp ước liền sẽ phát tới.”

Trì Niên gật gật đầu.

“Bất quá,” dụ trạch xoay chuyển trong tay không sữa chua bình, nghĩ đến vừa mới Kỳ Thâm nhìn chăm chăm này bình sữa chua ánh mắt, “Trước kia người thường xuyên cấp Kỳ Thâm chuẩn bị cái này?”

“A?” Trì Niên bị hắc thành linh xảy ra vấn đề hỏi đến có điểm ngốc, tiện đà trong lòng hoảng loạn hạ.

Dụ trạch cười cười, thay đổi cái vấn đề: “Người cùng Kỳ Thâm là cái gì quan hệ?”

Xem phía trước Kỳ Thâm phản ứng, nửa điểm không giống trên dưới cấp, rốt cuộc không có cái nào công nhân từ chức, Boss sẽ truy lại đây tiếp tục hợp tác.

Hai người kia chỉ gian, càng như là có một loại như có như không liên lụy cùng ái muội.

Trì Niên chớp chớp mắt, an tĩnh hai giây hỏi lại: “Dụ trạch, vậy người vì cái gì không thích bị quay chụp a?”

Dụ trạch cũng trở mắt một giây đồng hồ, tiện đà lắc đầu cười khai: “Không nghĩ tới ta còn đào tới cái nhanh mồm dẻo miệng,” nói mở cửa xe xuống xe, “Được rồi, không hỏi.”

Trì Niên cười tủm tỉm mà đi theo đi xuống xe, xua xua tay: “Tái kiến.”

Dụ trạch tiêu sái mà phát phát tay, đầu cũng không quay lại mà vào nhà mình chung cư lâu.

Trì Niên trở lại chung cư, ném rớt tiểu cao cùng ngã vào trên sofa, nghĩ đến vừa mới dụ trạch vấn đề.

Nàng chính mình cũng không biết cùng Kỳ Thâm là cái gì quan hệ.

Nàng luôn miệng nói là tiền nhiệm, nhưng tế cứu lên, bọn họ chưa từng chân chính mà vượt qua một ngày tình lữ sinh hoạt.

Trên dưới cấp? Tựa hồ cũng không có cái nào cấp dưới giống nàng giống nhau theo đuổi chính mình cấp trên truy bốn năm.

Cẩn thận ngấm lại, quen thuộc người xa lạ còn rất thích hợp bọn họ.

Tựa như tương giao tuyến, này bốn năm bất quá là tương giao kia một chút, rồi sau đó chung đem càng đi càng xa.

Trì Niên tâm tình lập tức không hảo, chùy hạ một sừng thú ôm gối, trần trụi chân đi toilet.

Tắm rửa, ngủ.

Ngày hôm sau quả nhiên giống dụ trạch nói như vậy, Sang Tư hợp đồng giữa trưa thời gian liền nghĩ hảo đã phát lại đây, tùy hợp đồng một khối phát lại đây, còn có Sang Tư cùng người phát ngôn cơ bản tư liệu.

Dụ trạch cố ý cho nàng nhìn nhìn, dù sao cũng là đã từng nhất hiểu biết Sang Tư hiệp ước người chỉ nhất, thậm chí còn nửa nói giỡn mà nói: “Phía trước người đại biểu Sang Tư cùng ta thêm hiệp ước thời điểm, không nghĩ tới lại thêm hiệp ước là đại biểu ta cùng Sang Tư thêm đi?”

Trì Niên yên lặng gật đầu.

Đích xác, đặt ở một tháng trước, đánh chết nàng cũng không thể tưởng được sự tình sẽ phát sinh như vậy chuyển biến.

Trì Niên cẩn thận mà đem hiệp ước thông xem một lần, không có vấn đề, dụ trạch thể nhưng cũng không có lại nhiều lật xem, trực tiếp ký tên: “Hảo, trở về hảo hảo ngấm lại, quá mấy ngày cùng đoàn đội định một chút quay chụp phương án.”

Trì Niên lên tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Tiếp theo mấy ngày, Trì Niên lần đầu tiên chân chính tiếp xúc đến dụ trạch đoàn đội.

Trừ bỏ trình nặc cái này tuyên truyền tổng giám ngoại, còn có tạo hình sư, thời trang phối hợp sư, người phụ trách.....

Cùng với nổi danh ánh đèn sù nguyên bình, cái này đại danh đỉnh đỉnh nhân vật, bất luận cỡ nào hà khắc hình ảnh nhu cầu, hắc tổng có thể sáng tác ra tuyệt hảo quang ảnh hiệu quả. Đã từng vì một cái mấy năm trước cũng đã đình sản tiểu bóng đèn, cố ý bay đi Hong Kong năm sáu lần.

Chỉ là nguyên yên ổn thẳng là dụ trạch ngự dụng ánh đèn sù, rất ít có người có thể thỉnh động.

Định quay chụp phương án hôm nay, trừ bỏ ánh đèn sù, còn lại tất cả mọi người tới tề.

Trì Niên chọn cái dựa góc vị trí, nhìn này đó chính mình đã từng chỉ có thể ở nhiếp ảnh tác phẩm phía dưới hoặc phỏng vấn nhìn đến tên, hiện giờ một đám sinh động mà xuất hiện ở chính mình trước mặt, tâm tình ngăn không được kích động.

Dụ trạch ngồi ở phía trước nhất, quét mắt mọi người, kéo kéo khóe môi, nói hạ lần này quay chụp đại khái tình huống, còn lại người cơ hồ nháy mắt ồn ào huyền não địa nhiệt nghị lên.

Trì Niên bị thỉnh linh xảy ra “Náo nhiệt” kinh ngạc hạ, đôi mắt khê nhếch.

Không nghĩ tới những người này đầu óc gió lốc lên, thật sự như vậy..... “Gió lốc”.

Chỉ có dụ trạch cùng trình nặc lại như là sớm đã thành thói quen, không nói thêm cái gì.

Thẳng đến cuối cùng, rốt cuộc thảo luận đến không sai biệt lắm, mọi người mới dần dần an tĩnh lại, theo thứ tự nói ra ý tưởng.

“Lương phỉ, cao bức cách người phát ngôn, thuần sắc hệ phối hợp Sang Tư sản phẩm, nhất thích hợp bất quá.”

“Ta đảo cảm thấy, Sang Tư vẫn luôn theo đuổi sáng tạo, không bằng chơi cái có tâm ý, tới cái ‘màn ảnh người’ sáng ý.”

“Mãnh liệt sắc thái đối lập cũng là một cái không tồi thiết nhập điểm.....”

Dụ trạch nhướng mày, nghe còn lại người ý tưởng, chỉ cười không nói.

Giây tiếp theo đột nhiên nhận thấy được cái gì, hần hơi hơi khuynh hạ thân tử, chính thấy góc tiểu cô nương đang ánh mắt sáng lấp lánh mà nhìn những người này, một bộ cổ nén kích động bộ dáng.

Dụ trạch đón hạ: “Trì Niên.”

Lời này vừa nói ra, còn lại người đều sôi nổi triều góc tiểu cô nương nhìn qua đi.

Chính nghe được mùi ngon Trì Niên bị điểm danh, mê mang mà chớp chớp mắt, rồi sau đó hậu tri hậu giác mà phản ứng lại đây: “A?”

Dụ trạch lười biếng hỏi: “Người có cái gì ý tưởng?”

Trì Niên ngẩn người, không nghĩ tới dụ trạch sẽ hỏi nàng, tạm dừng hạ mới chần chờ mà hỏi lại: “Ta?”

Dụ trạch đoàn đội thực thành thực, đề ý tưởng cũng đều là trải qua thị trường thiên chuy bách luyện, tương phản, so với bọn họ, nàng có vẻ quá mức non nớt.

Dụ trạch gật đầu: “Không sai, người.”

Trì Niên bị mọi người nhìn, thẹn thùng mà cười cười, theo sau mới nói: “Ta phía trước tiếp xúc quá lương phỉ, Sang Tư tuyển định lương phỉ nguyên nhân chỉ nhất, là nàng có một trương cực có khuynh hướng cảm xúc cùng chuyện xưa tính mặt.”

Dụ trạch híp híp mắt, không nói gì.

Còn lại người cũng an tĩnh mà nghe nàng giảng đi xuống.

Trì Niên dần dần bị bầu không khí cảm nhiễm, chậm rãi trấn định xuống dưới, hơi hơi cong mặt mày cười khê: “Sang Tư tân cơ tuyên truyền trọng điểm, rất nhiều đều đặt ở hình ảnh thượng, lương phỉ trên người cực có điện ảnh khuynh hướng cảm xúc, điểm này cùng hình ảnh tuyên truyền không mưu mà hợp.”

“Cho nên ta tưởng, mặc dù vứt bỏ thường quy sản phẩm triển lãm, chỉ từ điện ảnh mỹ học góc độ tới trình bày hình ảnh khái niệm, cũng có thể đạt tới tuyên truyền hiệu quả.”

Dụ trạch hơi hơi cúi cúi người tử: “Tỷ như?”

Trì Niên mím môi: “Tỷ như, chủ đề có thể giả thiết vì, mỗi một cái chuyện xưa đều đáng giá bị phát hiện.”

Trong phòng hội nghị có ngẩn ngủ an tĩnh.

Trì Niên có chút thấp thỏm.

Sản phẩm nhiếp ảnh, lại vứt bỏ sản phẩm, nói đến cùng, vẫn là một cái quá lý tưởng hóa ý tưởng.

Dụ trạch rũ mắt trầm tư vài giây.

Chuyện xưa, là lương phỉ cực có chuyện xưa tính mặt.

Phát hiện, là Sang Tư hình ảnh.

Dụ trạch cong cong môi, quay đầu liếc mắt một cái thoáng nhìn trình nặc nhìn về phía chính mình ánh mắt, hần cười cười: “Không tồi.”

Nói xong liền thấy tiểu cô nương mặt mày có thể thấy được vui sướng, dụ trạch ngược lại nhìn về phía những người khác, giới thiệu nói: “Đây là ta đào trở về tiểu cô nương.”

Nháy mắt mọi người lại lần nữa nhìn về phía Trì Niên, rốt cuộc có thể làm dụ trạch đào người, vẫn là phá lệ đầu một hồi.

Trì Niên ngưng ngưng mà cười cười: “Ta phía trước liền ở Sang Tư, người phát ngôn sự tình ta cũng qua tay quá, cho nên tương quan sự tình hiểu biết nhiều chút.”

Đối diện tạo hình sư lâm hàm đột nhiên mất mạo tinh quang mà nhìn về phía nàng: “Kia về Sang Tư cùng người phát ngôn càng nhiều tư liệu người cũng có sao?”

Như vậy liền tính đi sưu tập tư liệu thời gian, dùng tốt tới thiết kế tạo hình.

Trì Niên gật gật đầu: “Có a,” nói không đợi đối phương mở miệng liền cười khanh khách mà nói, “Quay đầu lại ta sửa sang lại ra tới, phân phát cho đại gia.”

Lâm hàm lập tức gật đầu.

Hội nghị đến giữa trưa thời điểm mới tán.

Dụ trạch vẫn lười biếng mà dựa vào ghế dựa, trình nặc duỗi người đứng lên dựa vào bàn dài: “Hiện tại rốt cuộc biết người nói tiểu cô nương có linh khí là bộ đáng gì.”

Nói chuyện ngoan ngoan ngoan ngoãn, cố tình đề điểm tử rất có ý tứ, dùng cảm giác tới triển lãm hình ảnh, thật đúng là có sáng ý.

Dụ trạch nhắc lên khoe môi cười một tiếng, một bộ “Đã sớm biết” bộ dáng.

Người ở ma hợp trong quá trình, tổng hội dần dần trình tự hóa, tuy rằng tác phẩm xu gần hoàn mỹ, nhưng cũng ở cái này trong quá trình, vứt bỏ một ít lúc ban đầu linh tính.

Trình nặc đột nhiên lại nghĩ tới cái gì: “Chính là, sản phẩm tuyên truyền chiếu không triển lãm sản phẩm, Sang Tư bên kia có thể đồng ý sao?”

Dụ trạch dừng một chút, nghĩ đến Kỳ Thâm đêm đó bởi vì một lọ sữa chua ánh mắt âm trầm mà bộ dáng, cười cười: “Có thể.”

.....

Trì Niên buổi tối về đến nhà, nghĩ đến hôm nay nhìn thấy những người đó, không nhịn xuống hưng phấn mà đã phát một cái bằng hữu vòng.

Một trương thét chói tai biểu tình bao.

Phát xong mới nhớ tới tư liệu sự, vội ngồi dậy.

Nàng có một quyển bút ký, đều là chính mình tùy bút ký lục xuống dưới tư liệu cùng việc vặt.

Thí dụ như mỗi ngày phải làm sự tình, thí dụ như Kỳ Thâm thói quen từ từ.

Bao gồm lúc trước điều nghiên người phát ngôn thời điểm, cố ý chạy mấy cái địa phương, chỉnh hợp các phương diện tư liệu, thuận tay đơn giản mà ký lục ở mặt trên.

Không nghĩ tới hiện giờ vừa vặn có thể sử dụng đến.

Nhưng Trì Niên nhảy ra lúc trước từ chức văn kiện rương, lại như thế nào cũng tìm không thấy kia bốn bút ký.

Suy nghĩ nửa ngày mới mơ hồ nhớ tới, từ chức trước, Trần Dương đề qua hần phụ trách nhân hiệu đại sứ tuyên phát, cố ý tìm nàng muốn người phát ngôn kế hoạch phương án đi tham khảo.

Mà lúc ấy cấp Trần Dương văn kiện, bao gồm kia bốn bút ký.

Trì Niên bực bội mà ngã vào trên sofa, cuối cùng bất đắc dĩ mà cấp Trần Dương đi thông điện thoại.

May mắn ngày hôm sau Trần Dương lưu tại Sang Tư, nàng thời gian tương đối tự do, ước hảo buổi chiều 5 giờ nàng qua đi lấy.

Lâm cắt đứt điện thoại trước, Trì Niên không quên hỏi một câu: “Kỳ Thâm không ở công ty đi?”

Trần Dương cười cười: “Mấy ngày nay hải ngoại đơn tử nhiều, Kỳ tổng vẫn luôn rất bận.”

Trì Niên yên lòng, cắt đứt điện thoại, thuận tay mở ra WeChat.

Bảng hữu vòng nhiều mấy cái điểm tán.

Trì Niên cưỡng bách chứng mà đem tân tin tức nhắc nhở điểm không, vừa muốn rời khỏi, lại một cái tân tin tức.

Click mở.

Kỳ Thâm điểm tán này tin tức.

Cũng không biết trong khoảng thời gian này hắn phạm vào bệnh gì, nàng công khai tuyên bố mỗi một cái tin tức cơ hồ hắn đều sẽ điểm tán, hoặc sớm hoặc muộn.

Trì Niên nhú chặt mày, hồi lâu hừ nhẹ một tiếng, đưa điện thoại di động ném tới một bên, lười đến lại để ý tới.

Ngày hôm sau ở phòng làm việc đợi cho bốn điểm, Trì Niên liền trực tiếp lái xe đi Sang Tư.

Khi cách gần một tháng lần đầu tiên trở lại nơi này, Trì Niên có loại mặc danh cảm khái.

Không có công bài, Sang Tư ngầm bãi đỗ xe vô pháp phân biệt, chỉ có thể đem xe ngừng ở công cộng khu vực, đơn giản lâu một trước đài nhận thức nàng, thấy nàng cười tủm tỉm mà chào hỏi, trực tiếp cho đi.

Trì Niên trở về một mặt cười, đi đến cửa thang máy khẩu an tĩnh chờ.

Thang máy từ phụ hai tầng từ từ bay lên.

Vừa vặn Hạ Nghi tới điều tin tức, nói là quá mấy ngày nghỉ phép hai ngày, muốn tham quan một chút nhà mới.

Trì Niên cười trở về cái “ok” biểu tình.

“Đỉnh” một thanh âm vang lên sau.

Cửa thang máy khai.

Trì Niên thu hồi dừng ở trên màn hình di động tầm mắt, ngẩng đầu muốn đi tiến thang máy, lại tại hạ giầy bước chân cứng đờ.

Thang máy, thanh quý nam nhân 1 mét 88 thân cao, tây trang áo khoác tùy ý mà đắp ở cánh tay thượng, ăn mặc san bằng sơ mi trắng, nút thắt khắc chế mà cấm dục mà hệ tới rồi trên cùng, hầu kết hơi hơi động hạ, mặt mày tuấn mỹ, ánh mắt thâm thúy.

Trì Niên dừng một chút, lông mi gần như không thể phát hiện mà run run.

Mặc dù biết đây là ly uống lên sẽ làm người bụng đau “Nước đá”, nhưng vẫn là.....

Muốn mệnh đẹp.

Trì Niên mím môi, nhìn nhìn thang máy chỉ có Kỳ Thâm một người, đứng ở tại chỗ không có động.

Kỳ Thâm thấy Trì Niên khi, có chút hoảng hốt.

Có trong nháy mắt thế nhưng cảm thấy nàng giống như trước nay đều không có rời đi quá, như cũ đứng ở chỗ này, đứng ở chính mình bên người.

Nhưng nàng kinh ngạc lại bất an mà nhấp môi động tác, nhắc nhở hấn ảo giác.

Nàng không nghĩ tới sẽ gặp được hấn.

Hoặc là, nói cách khác, nàng hấn là chính là biết chính mình không ở, mới đến nơi này.

Nếu không phải khách hàng lâm thời có việc, hấn căn bản không biết nàng trở về quá.

Trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ nói không nên lời chua xót, nàng từ chức một tháng thời gian, hai người gặp mặt số lần một bàn tay liền số đến lại đây.

Liền này nàng còn muốn kiệt lực tránh cho cùng hấn chạm mặt.

Mắt thấy cửa thang máy liền phải khép lại, Trì Niên trong lòng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi thời điểm, môn trung gian dò ra một bàn tay, cửa thang máy lại lần nữa từ từ mở ra.

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Không tiến vào?”

Trì Niên đón hạ, có thể ẩn ẩn cảm giác được phía sau trước đài cùng công nhân nhóm triều chính mình đầu tới ánh mắt, cuối cùng cộ tới cộ lui mà đi vào thang máy, trong lòng chờ đợi ở ngay lúc này có thể có người thứ ba tiến đến.

Nhưng thẳng đến cửa thang máy hoàn toàn khép lại, nguyện vọng này cũng thất bại.

Nhỏ hẹp không gian, chỉ có hai người mặc không lên tiếng mà đứng, thang máy gương chiếu hai người.

Kỳ Thâm xuyên thấu qua gương nhìn thấp mắt trước sau không xem chính mình, không rên một tiếng nữ hài, kia cổ chua xót lại dừng đi lên.

Nàng trước kia ở hấn bên người luôn là có nói không xong đề tài, nhưng nguyên lai tìm đề tài, cũng không dễ dàng.

Kỳ Thâm thấp khụ một tiếng, dẫn đầu mở miệng: “Trở về nơi này có việc?”

Trì Niên ngẩng ra hạ, híp mắt cười một cái, ngắn gọn mà đáp lại: “Ân, rơi xuống điểm đồ vật.”

Thang máy lại yên lặng xuống dưới.

Kỳ Thâm càng thêm cảm thấy không được tự nhiên, hẳn không thích hai người như bây giờ bầu không khí.

“Hôm nay cùng Tống Lăng đi gặp khách hàng,” Kỳ Thâm lại lần nữa mở miệng, “Khách hàng lắm thời có việc, liền về trước tới.”

Trì Niên có chút kinh ngạc, càng thêm cảm thấy Kỳ Thâm thật sự bệnh cũng không nhẹ, nhưng hiện tại đối phương là giáp phương ba ba, nàng như cũ cười tủm tỉm mà ứng: “Nga.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, còn muốn mở miệng, di động tiếng chuông ở thang máy đột ngột mà vang lên.

Trì Niên nhẹ nhàng thở ra, vội lấy ra di động, chuyển được.

“Trì tiểu thư, người tới rồi sao?” Trần Dương thanh âm.

Trì Niên: “Àn, ta đang ở lên lầu.”

“Xin lỗi a trì tiểu thư,” Trần Dương tràn đầy xin lỗi mà nói, “Kỳ tổng đã trở lại, ta có phân văn kiện yêu cầu hiện tại hội báo một chút, người khả năng phải đợi thượng vài phút.”

“Không có việc gì,” Trì Niên cười cười, “Ta ở 23 tầng.....”

“Vừa vặn một khối đi lên.” Một bên Kỳ Thâm bỗng dưng mở miệng.

Trì Niên một đốn, ngẩng đầu liếc mắt một cái liền vọng tiến Kỳ Thâm trong ánh mắt, hẳn chính nghiêm túc mà nhìn nàng, mắt nhân đen nhánh, lại mạc danh nhiều ti bất an.

“Vẫn là người tưởng bị một đám người vây xem dò hỏi, vì cái gì từ chức?” Kỳ Thâm lại bổ sung.

Trì Niên nghĩ đến đã từng công tác quá 23 tầng, nếu như đi, khẳng định phải bị dò hỏi một phen.

Lúc này đây nàng lại không lên tiếng, dù sao lấy xong bút ký liền rời đi.

Cửa thang máy cuối cùng ở 24 tầng mở ra.

Trần Dương chính chờ ở văn phòng cửa, thấy từ thang máy đi ra hai người, khiếp sợ mà tròn to mắt: “Trì tiểu thư? Người cùng Kỳ tổng.....”

“Vừa khéo gặp phải.” Trì Niên ngoài cười nhưng trong không cười mà giải thích.

Trần Dương nhìn mắt Kỳ tổng, yên lặng gật gật đầu: “Nhưng ta không đem bút ký mang lên.....”

“Đi trước lấy đi,” Kỳ Thâm đánh gãy hẳn, nhìn chằm chằm hẳn đôi mắt một chữ một chữ nói, “Văn kiện không nóng này.”

Trần Dương bay nhanh mà hiểu rõ, gật gật đầu xoay người triều dưới lầu đi đến.

Trì Niên chớp chớp mắt, còn không có phản ứng lại đây, Trần Dương đã không thấy thân ảnh.

Kỳ Thâm biên mở ra văn phòng môn, biên trầm giọng nói: “Tiến vào chờ.....”

Hắn nói còn chưa nói xong, văn phòng môn bị người từ bên trong mở ra.

Tổng Lăng xoa tóc, vây quanh khăn tắm từ bên trong đi ra: “A thâm, ta trong chốc lát có ước, mượn người văn phòng tẩy.....”

Thanh âm đột nhiên im bật.

Trì Niên khiếp sợ mà mở to hai mắt, nhìn Tổng Lăng nửa lộ ngực, mặt sắc cơ bụng thượng còn trụ bọt nước, có một loại thô ráp kiện mỹ cảm, khăn tắm cũng chỉ khó khăn lắm che khuất đùi tiếp theo điểm.....

Chỉ là không chờ nàng thấy rõ ràng có mấy khối cơ bụng, đôi mắt đột nhiên bị một con bàn tay to bịt kín, hơi lạnh xúc cảm chọc đến nàng nhin không được chớp chớp mắt, lông mi quét qua lòng bàn tay, cái tay kia cứng đờ.

Rồi sau đó thân mình bị người chuyển qua, che trời lấp đất mát lạnh hơi thở đem nàng vây quanh ở trong đó, đâm vào quen thuộc trong ngực, môi cũng đụng vào phía sau người ngực.

Trì Niên ngẩn người, phản ứng lại đây sau, có chút kháng cự mà tránh tránh.

Ai dùng hắn “Giả hảo tâm”?!

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng động tác, thủ hạ ý thức mà thủ sẵn nàng sau này, đem nàng cô ở chính mình ngực trước.

Lại nơi tay chỉ xuyên tiến nàng phát gian nháy mắt, thân mình cứng đờ, tựa như nằm đó nàng cầm cồn chà lau hắn ngực giống nhau, bình tĩnh khắc chế toàn bộ bị đông lại, chỉ có trái tim không chịu khống mà, dùng sức mà nhảy lên lên.

“Kỳ Thâm!” Trì Niên có chút hoảng loạn mà giẫy giụa hạ.

Kỳ Thâm đột nhiên phản ứng lại đây, nhìn nửa thân trần Tổng Lăng, giây tiếp theo đem cánh tay tây trang áo khoác tạp hướng hắn, sắc mặt cùng thanh âm giống nhau âm trầm: “Cầm quần áo, lên.”

Chapter 43

Tổng Lăng cũng bị ngoài cửa Trì Niên hoảng sợ, bị Kỳ Thâm đem áo khoác tạp lại đây mới phản ứng lại đây, nhìn này nam nhân đem trong lòng ngực tiểu cô nương hộ đến kín mít tư thế, khí cười: “Là ta bị người xem hết!”

“Là ta có hại! Hiểu không?”

Đáp lại hắn, còn lại là Kỳ Thâm càng thêm lạnh băng tầm mắt.

Tổng Lăng mặc mặc, nghĩ đến rốt cuộc là chính mình đuối lý, vừa mới khi thể biến mất không ít, cuối cùng vẫn là mặc vào áo khoác, một bên mặc biên hướng ra ngoài đi, trước khi đi tiến chuyên thang lại nghĩ đến cái gì, kiêu ngạo mà giương giọng hỏi: “Ao nhỏ năm, ta đáng người thế nào?”

Nói xong, ở Kỳ Thâm triều chính mình nhìn qua chi gian, nhanh chóng ấn xuống thang máy đóng cửa kiện.

Trì Niên như cũ bị Kỳ Thâm giam cầm ở hắc ngục, chớp mũi ngửi được tràn đầy lạnh lẽo tuyên hương, ý thức bất giác có chút dao động, hô hấp cũng phóng đến phá lệ thông thả.

Lúc này nghe thấy Tổng Lăng thanh âm, theo bản năng mà quay đầu, muốn theo thanh âm xem qua đi.

Không nghĩ tới Kỳ Thâm buông lỏng ra thủ sẵn nòng sau này tay, ngược lại lôi kéo cổ tay của nòng, trực tiếp đi vào văn phòng.

Trì Niên chỉ tới kịp thấy dần dần khép lại cửa thang máy, Tổng Lăng ăn mặc màu đen tây trang, bọc màu trắng khăn tắm bộ dáng, văn phòng môn đã bị phía sau một con bàn tay to “Bính” một tiếng đóng lại, cũng chặn nòng tầm mắt.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, hồi tưởng khởi vừa mới thay đổi trong nháy mắt, có chút ngốc.

Kỳ Thâm nhìn nòng vô tội bộ dáng, nghĩ đến vừa mới hình ảnh, sắc mặt trầm xuống, lại thấy trên mặt đất còn sót lại vết nước cùng nửa khai nghỉ ngơi gian đại môn, bình tĩnh cảm xúc càng là nổi lên không nhỏ gợn sóng.

Cầm lấy bàn làm việc điện thoại, bắt thông công việc bên trong bộ nội tuyến: “Nửa giờ sau, làm vài người đi lên quét tước một chút văn phòng cùng nghỉ ngơi gian.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm mới miễn cưỡng bình tĩnh trở lại, nhìn vẫn mê mang Trì Niên: “Người vừa mới thấy?”

Trì Niên trương đại đôi mắt, nghĩ đến vừa mới bị hắc dùng sức khẫu trong ngực trung hình ảnh, trái tim dừng dừng, gật gật đầu lại lắc đầu, nói không rõ cảm xúc: “..... Không thấy rõ.”

Kỳ Thâm: “.....”

“Người thực thất vọng?”

Còn không phải là mấy khối cơ bắp, có cái gì đẹp?

Trì Niên chớp chớp mắt, không nói gì.

Hít sâu một hơi, Kỳ Thâm bình phục cảm xúc, cường ngạnh mà nói: “Đã quên.”

Trì Niên khó hiểu mà nhú nhú mày, theo sau phản ứng lại đây, không vui mà nhìn hắc: “Làm gì muốn quên, lại nói, người cho rằng ta là người a, nói quên liền quên?”

Lời này vừa nói ra, văn phòng nội một trận tĩnh mịch.

Trì Niên cũng trầm mặc xuống dưới, nghĩ đến kia đoạn mất trí nhớ thời gian, mếu máo, hần đích xác nói quên liền đã quên, còn chỉ đã quên nàng.

Đột nhiên cảm thấy chuyện xưa nhắc lại thực không thú vị, Trì Niên theo bản năng mà liếm liếm bị đâm cho hơi đau môi dưới, rồi lại nhớ tới cái gì, bay nhanh ngẩng đầu nhìn về phía Kỳ Thâm ngực.

Trắng tinh san bằng sơ mi trắng ngực, bị nàng vừa mới như vậy va chạm, màu hồng nhạt son môi in lại một cái nhàn nhạt dấu môi.

Thực chói mắt.

Kỳ Thâm cũng nhận thấy được cái gì, cúi đầu nhìn thoáng qua, trái tim nhảy lên cảm giác lại tới nữa.

Hắn vội ngược mắt, biểu tình miễn cưỡng duy trì bình tĩnh tự giữ.

Trì Niên nhìn hắn không khác thường cảm xúc, ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng, lấy ra di động màn hình đương gương, chà lau bị cọ hư son môi.

Kỳ Thâm thấy như vậy một màn nhú nhú mày, nàng hiện tại liền như vậy..... Ghét bỏ hắn?

Mạc danh nhớ tới mất trí nhớ đêm đó, nàng lơ đãng mà đứng dậy cọ đến hắn khóe môi hình ảnh, lời nói không trải qua suy tư mà nói ra: “Thân đều thân qua, phía trước không chê, hiện tại ghét bỏ không cảm thấy quá muộn?”

Trì Niên bị hắn nói được sững sốt, theo sau mới phản ứng lại đây hắn ý tứ, bĩu môi: “Kia chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.”

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn.

Trì Niên suy nghĩ hạ lại bổ sung: “Vẫn là người chính miệng nói.”

Thậm chí bởi vì cái này “Ngoài ý muốn”, trốn rồi nàng vài thiên, sau lại càng là trực tiếp bay đi Berlin đi công tác.

Kỳ Thâm nghĩ đến chính mình mất trí nhớ khi phản ứng, đình trệ hạ, biết chính mình không nên lại tiếp tục này đó, còn là tính toán chi li mà đáp lại: “Người lúc ấy còn nói muốn còn trở về, hiện tại muốn còn sao?”

Nói xong, trong văn phòng càng an tĩnh.

Kỳ Thâm không chịu không mà đem ánh mắt dừng ở nàng trên môi, màu hồng nhạt cánh môi nhẹ nhấp, bị chà lau có chút phiếm hồng, hắn lại nghĩ tới đêm đó nàng lơ đãng mà đứng dậy, môi đụng vào hắn khóe môi cảm giác, mềm mại, mang theo ngọt hương.

Trì Niên có chút耿耿 ngơ, đây đều là cái gì tiểu học gà lồi chuyện cũ?

Rồi sau đó nàng phục hồi tinh thần lại, hung tợn mà trừng mắt nhìn Kỳ Thâm liếc mắt một cái: “Người cùng ta cái gì quan hệ a?”

“Tưởng bỏ!”

Kỳ Thâm nhìn nàng lại hung lại manh biểu tình, cũng nhận thấy được chính mình khác thường, trầm mặc một hồi lâu.

Không rõ hiện tại hai người như thế nào liền thành hiện tại cái dạng này.

“Trì Niên,” Kỳ Thâm dần dần ổn định cảm xúc, nhẹ gọi nàng, “Chúng ta liền không thể hảo hảo nói chuyện?”

Trì Niên thấp hèn đôi mắt, hừ nhẹ: “Chúng ta không có gì hảo nói.”

Kỳ Thâm nhìn nàng một lát, than nhẹ một tiếng: “Đổi mắt trí nhớ khi sự tình.....”

“Kỳ tổng,” Trì Niên đánh gãy hẳn, mỉm cười, “Người thực thích cùng bạn gái cũ tâm sự sao? Như vậy có kinh nghiệm?”

Kỳ Thâm nhú mày: “Cái gì kinh nghiệm?”

Trì Niên lại phản ứng lại đây, nhấp môi quay mặt đi: “Kỳ tổng, chúng ta đã chia tay, bất luận nói cái gì, đây đều là thay đổi không được sự thật, hảo tự hảo tán là tốt nhất kết quả.” Nói, nàng xoay người, “Trần Dương hẳn là mau trở lại, ta phải đi.”

Dứt lời liền phải mở ra văn phòng đại môn.

“Trì Niên.....” Kỳ Thâm vừa muốn mở miệng, môn bị người nhẹ khấu hai hạ.

Trì Niên mở cửa, Trần Dương đứng ở ngoài cửa, trong tay cầm nàng bút ký: “Trì tiểu thư, bút ký.”

Trì Niên hí mắt nở nụ cười: “Cảm ơn người, trần trợ lý.”

“Trần trợ lý, tái kiến.”

Nói xong tiếp nhận bút ký cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài.

Trần Dương cười nhìn Trì Niên rời đi, đón nhận Kỳ tổng ánh mắt khi phía sau lưng phát lạnh: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhìn chằm chằm hẳn trong chốc lát, mặt vô biểu tình, thanh âm nhàn nhạt: “Rất nhanh.”

Trần Dương ngăn người, ánh mắt đột nhiên tiếp xúc đến Kỳ tổng ngực dấu môi, đồng tử hơi chấn, mơ hồ nghĩ tới cái gì, không dám theo tiếng.

Hắn vừa mới rõ ràng cố ý ở dưới lầu chậm trễ hơn mười phút.

May mà Kỳ Thâm lại không nói thêm cái gì.

Trần Dương đem văn kiện chỉnh hợp hội báo hạ, liền thấy Kỳ Thâm như suy tư gì bộ dáng: “Có cái gì vấn đề sao Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm hoàn hồn, bình tĩnh mà lên tiếng, một lát sau hỏi: “Đường cong bên kia dự tính mấy hào tiền liền quay chụp?”

.....

Trì Niên về đến nhà sửa sang lại hảo lương phẩm tư liệu đã 10 giờ nhiều, đuổi người rửa mặt ngủ.

Nàng đêm nay làm một giấc mộng.

Mơ thấy ở Kỳ Thâm văn phòng cửa thấy ăn mặc khăn tắm lộ cơ bụng nam nhân, biến thành Kỳ Thâm, vẫn là hấn sinh bệnh khi ốm yếu bộ dáng, hoàn mỹ thon gầy tam giác vai, cân xứng tám khối cơ bụng thượng, có bọt nước không ngừng mà hạ xuống.....

Rồi sau đó Trì Niên liền tỉnh lại, trợn tròn mắt ngơ ngác mà nhìn trần nhà, cảnh trong mơ hình ảnh chân thật đáng sợ.

Hồi lâu, nàng ngồi dậy, bực bội mà quăng ngã quăng ngã trong tầm tay ôm gối.

Có lẽ, chính mình thật sự nên nhìn xem chính mình “Mùa xuân”, bằng không liền trong mộng sức tưởng tượng đều như vậy cần cỗi.

Ngày hôm sau sáng sớm Trì Niên đi phòng làm việc, liền đem chuẩn bị tốt tư liệu phân phát cho đoàn đội người.

Một tổ phiên tử quay chụp, thời gian đa dụng ở giai đoạn trước cấu tứ cùng hậu kỳ xử lý thượng, quay chụp cơ hồ chỉ chiếm chu kỳ một phần tư.

Sang Tư truyền chiếu cũng không chỉ một, yêu cầu bất đồng trường hợp có bất đồng phong cách.

Bởi vậy, ở tiếp theo ba ngày, toàn bộ đoàn đội nhân thiết kế ra mấy bộ bất đồng quay chụp phương án.

Mà ngày thứ tư, mới là chân chính tiến lên thời gian.

Studio ở khu phố, nơi sân không nhỏ, bên trong thực rộng mở.

Đây là Trì Niên lần đầu tiên chân chính ý nghĩa thượng tiến lên đi theo quay chụp, trước một đêm liền hưng phấn mà ngủ không yên, cùng Hạ Nghi hàn huyên thật lâu thiên tài rốt cuộc ngủ.

Cách thiên sáng sớm 6 giờ nhiều, Trì Niên liền trực tiếp vào lều.

Lâm hàm đã tới, đang ở sửa sang lại hôm nay quay chụp yêu cầu mấy bộ trang phục cùng phối sức.

Còn có mặt khác nhân viên công tác cũng ở thu thập bối cảnh bố cục ánh đèn, máy quạt gió chờ đạo cụ, mỗi người đều ở đâu vào đấy mà bận rộn.

“Trì tiểu thư?” Phía sau có người gọi nàng.

Trì Niên xoay người, liền thấy ăn mặc hừ nhân phục, mang theo mũ lưỡi trai nữ nhân đứng ở studio cửa chỗ, phía sau đi theo hai cái trợ lý bộ dáng người, bộ dạng không phải cái loại này mình diễm diện mạo, lại mang theo một loại nồng đậm phong tình cùng cao cấp cảm, mặc dù ăn mặc đơn giản trang phục, cũng che giấu không được kia cổ trời sinh ý nhị.

Lương phi.

Này không phải Trì Niên lần đầu tiên thấy lương phi, phía trước thảo luận người phát ngôn sự tình khi, hai người liền từng tiếp xúc quá vài lần.

Trì Niên trở về một mặt cười: “Lương tiểu thư.”

Lương phi cười cười: “Không nghĩ tới Sang Tư cũng sẽ phái người tới cùng tổ.”

Trì Niên sững sốt, biết đối phương hiểu lầm, vội giải thích: “Ta không phải đại biểu Sang Tư tới,” thấy đối phương khó hiểu biểu tình, lại nói, “Ta đã từ chức, trước mắt tại tuyến điều công tác.”

“Trì tiểu thư từ chức?” Lương phi kinh ngạc.

Trì Niên cười gật gật đầu.

Lương phi rõ ràng mà kinh ngạc hạ, hồi lâu mới khẽ cười một tiếng: “Làm khó Kỳ tổng cũng thả người.”

Nàng cùng Sang Tư tổng tài chỉ thấy quá hai lần mặt, ký hợp đồng khi cùng cuộc họp báo thượng lấy người phát ngôn thân phận bộc lộ quan điểm khi.

Ký hợp đồng khi nàng liền cảm thấy cái kia nghe đồn bình tĩnh lại khác chế Kỳ tổng, nhiều lần thất thần, lén hỏi một miệng mới biết được, hình như là bởi vì lúc ấy hần tổng trợ bỏ bê công việc du ngoạn đi;

Mà một khác thứ là cuộc họp báo kết thúc khi, nàng mới vừa đi ra hội trường, liền thấy bước chân vội vàng Kỳ tổng đang hỏi người có hay không thấy Trì Niên.

Trì Niên không hiểu lương phi ý tứ, nhưng trợ lý đã thúc giục tiến đến hoá trang, liền cũng lại không nói thêm cái gì, gật đầu cười, từng người đi công tác.

Trì Niên lần đầu tiên tiến lên, đoàn đội bố trí cho nàng nhiệm vụ cũng không trọng, càng có rất nhiều muốn nàng đi theo học tập.

Từ bối cảnh, đạo cụ, đến trang dung, thời trang phối hợp, tạo hình thiết kế.....

Một trương tinh xảo ảnh chụp sau lưng, là hai mươi mấy người người bận rộn thân ảnh.

Trì Niên cũng thấy được vị kia đại danh鼎鼎 ánh đèn sù, nguyên bình.

Vốn tưởng rằng hần sẽ là một vị 40 tuổi tả hữu đại thúc, không nghĩ tới chân nhân thể nhưng cùng dự trạch không sai biệt lắm lớn nhỏ, thân hình cao lớn, mặt mày ngạnh lạnh, rất là trầm mặc ít lời.

Dự trạch vì Trì Niên giới thiệu nguyên bình thời điểm, đối phương cũng chỉ là lễ phép tính gật gật đầu.

Trì Niên lại khác chế không được kích động.

Dự trạch ở một bên ra vẻ thương tâm, nửa thật nửa giả mà trêu chọc: “Còn tưởng rằng ta là người duy nhất thần tượng đâu.”

Trì Niên ngượng ngùng mà cười cười.

Quay chụp thực bước nhanh nhập quỹ đạo, Trì Niên cũng dần dần nghiêm túc xuống dưới, đứng ở một bên cẩn thận mà quan khán mỗi một cái lưu trình.

Lương phi ăn mặc màu trắng kéo đuôi váy, đứng ở tối tăm ánh đèn dưới, trang dung điểm tuyết hạ, mặt mày mang theo một cổ không thể xâm phạm khuyh hướng cảm xúc.

Nàng hơi hơi nghiêng đầu, chỉ là mặt mày hơi rũ, liền phảng phất kể ra một cái hoàn chỉnh chuyện xưa.

“Máy thông gió.” Quay chụp khi dụ trạch thiếu ngày thường lười nhác, ánh mắt chuyên chú mà nhìn màn ảnh, ngay cả nói chuyện đều phá lệ đơn giản.

Máy thông gió từ từ gọi lên làn váy, dụ trạch trong tay màn trập tinh chuẩn mà ẩn xuống.

“Sườn phản quang.”

“Phản quang.”

“Ánh sáng nhu hòa rương.”

“.....”

Dụ trạch tựa hồ sớm đã ở trong lòng quay chụp ngàn vạn thứ, mỗi một cái góc độ, mỗi một bó ánh đèn, mỗi một lần màn trập ẩn xuống, tổng có thể tinh chuẩn mà nắm chắc, thậm chí cực nhanh mà biết bước tiếp theo nên như thế nào làm.

Mà nguyên bình cũng tổng có thể nháy mắt ăn ý mà hiểu rõ hần ý tưởng, theo ánh đèn không ngừng thay đổi, tiếng chụp hình từng tiếng vang lên, toàn bộ studio như là một cái ở sáng lập cảnh trong mơ nhà xưởng, lúc sáng lúc tối.

Trì Niên nghiêm túc mà ngóng nhìn, phía trước tổng cảm thấy này nên là ở trong mộng cảnh tượng, hiện giờ rõ ràng chính xác mà phát sinh ở chính mình trước mặt, giờ tay có thể với tới.

Lần đầu tiên cảm thấy, mộng, không chỉ là mộng.

Thậm chí..... Duỗi tay nhưng xúc.

Dụ trạch buông camera, xem kỹ xong quay chụp phiên tử, vừa chuyển đầu liền thấy cách đó không xa Trì Niên, ánh mắt có chút thẳng tắp, còn ôm thượng một bộ trang phục giá áo, đứng ở nơi đó, ánh mắt sáng lấp lánh.

Studio nội ánh đèn nhiều, độ ẩm so cao, nàng thái dương cùng chớp mũi cũng sinh ra một tầng mờ hơi mỏng, gương mặt đỏ rực.

Dụ trạch ngẩn người, nhìn tiểu cô nương chuyên chú bộ dáng, thẳng đến bên người người nhấc nhở mới phản ứng lại đây: “Trước đều bảo lưu lại tới.”

Nói xong, hần đi đến Trì Niên trước mặt, bắn hạ vang chỉ: “Hoàn hồn.”

Trì Niên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, liếc mắt một cái liền thấy đứng ở chính mình trước mắt khôi phục lười nhác bộ dáng dụ trạch, ánh mắt sáng ngời: “Người chụp xong rồi?”

“Chỉ chụp xong một bộ, đổi một chút trang tạo,” dụ trạch bắt giắc kéo kéo môi: “Xem đến như vậy mê mẩn, tạm dừng cũng chưa nghe thấy?”

Trì Niên dùng sức gật gật đầu: “Cảm giác như là đang nằm mơ giống nhau.”

Nàng thế nhưng ở cùng dụ trạch, nguyên bình này đó đã từng chỉ là ở tạp chí thượng thấy, nghe nói qua người cùng nhau công tác.

Dụ trạch cười: “Kia không bằng làm cái này mộng có vẻ thật một ít?”

“A?” Trì Niên khó hiểu mà chớp chớp mắt.

Lương phi đi đổi trang phục cùng trang dung, studio nội cũng ở sửa bối cảnh, rất là ồn ào.

Dụ trạch hơi hơi cúi người tiến đến nàng trước mắt, học nàng bộ dáng chớp hạ mắt: “Quá hai ngày chuyện xưa chủ đề, người tới chụp.”

Trì Niên khiếp sợ mà khẽ nhếch miệng, không thể tưởng tượng mà nhìn hắn: “Ta?”

Dụ trạch vừa muốn gật đầu, liền nghe thấy phía sau người phụ trách đối với studio cửa vậy vậy tay: “Trần tiên sinh.”

Hai người đồng thời triều studio cửa nhìn lại.

Trì Niên vừa mới khiếp sợ còn không có rút đi, thấy người tới khi, càng thêm kinh ngạc.

Người phụ trách trong miệng “Trần tiên sinh”, là Trần Dương.

Mà Trần Dương trước người người, là Kỳ Thâm.

Hắn chính triều bên này đi tới, tây trang phẳng phiu, tuấn mỹ đến giống tôn điều khắc, khí tràng cường đại mà nội liêm, tràn ngập áp suất thấp.

Studio nội ngắn ngủi an tĩnh, sôi nổi kinh ngạc nhìn về phía người tới, ánh mắt theo hắn mà di động.

Kỳ Thâm xem cũng không xem một bên rộng mở lối đi nhỏ, thẳng ngừng ở Trì Niên cùng dụ trạch trước mặt, ngữ khí ngạnh bang bang: “Mượn quá.”

Chapter 44

Studio người phụ trách mời Trần Dương xem kỹ công tác tiến độ khi, Trần Dương đang ở hội báo công tác, thu được tin tức bất quá thuận miệng đề ra một miệng, liền thấy nhà mình Kỳ tổng đang ở yên lặng mà nhìn hắn.

Trần Dương đầu óc bay nhanh mà xoay lại đây: “Bên kia ngày đầu tiên tiến lên, Kỳ thăm muốn hay không đi xem kỹ một chút?”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà thu hồi ánh mắt, trong cổ họng bài trừ một cái “Ân” tự.

Trên thực tế, từ buổi sáng vội vàng trong tầm tay công tác, hần liền nhịn không được tưởng hôm nay là Trì Niên cùng dự trạch một khối tiến lên ngày đầu tiên.

Tiến lên cùng công tác không giống nhau, công tác là ai bận việc nấy, mà vào lên còn lại là cùng cái không gian lẫn nhau phối hợp.

Tựa như nàng còn ở Sang Tư khi, ngày thường là ngày thường, xã giao lại là hần cùng nàng cùng nhau.

Kết quả không ngừng đẩy nhanh tốc độ vội xong rồi công tác, mệt mỏi còn không có biển mất tới studio, liếc mắt một cái liền thấy làm chính mình bốc hỏa một màn.

Dự trạch cúi người tiến đến Trì Niên trước mặt nói chuyện, hai người gần cách không đến nửa cái người khoảng cách, mà Trì Niên ánh mắt tinh lượng, gương mặt ửng đỏ mà nhìn hần.

Hình ảnh này thấy thế nào như thế nào chướng mắt!

Dự trạch đều mẹ nó bao lớn rồi, còn học tiểu cô nương nháy mắt?

Còn có Trì Niên, trốn hần thời điểm nhiều tích cực, hiện tại thế nhưng cũng không tránh khai.

Nơi sân rất lớn, lối đi nhỏ thực khoan.

Kỳ Thâm lại chỉ mục tiêu mình xác mà đi đến hai người trung gian: “Mượn quá.”

Trì Niên nhìn đột nhiên xuất hiện Kỳ Thâm, sửng sốt, hô hấp cũng không tự giác mà phóng nhẹ rất nhiều.

Lấy nàng đối hần hiểu biết, quay chụp tuyên truyền chiếu chuyện như vậy chỉ cần trợ lý tới xem một chút tiến độ liền có thể, hần cần bản không cần tự mình tiến đến.

Nhưng chợt nàng phản ứng lại đây, hần tới hay không cùng nàng có quan hệ gì, càng quan trọng là, hần nói cái gì “Mượn quá”?

Trì Niên nhìn mắt một bên rộng mở lối đi nhỏ, lại nhìn về phía Kỳ Thâm: “Người không sao chứ?”

Có bệnh đi xem bệnh.

Kỳ Thâm nhìn mắt Trì Niên vẻ mặt không vui tiểu biểu tình, rõ ràng vừa mới còn như vậy vui vẻ, hần bắt giác nhú nhú mày, đối nàng phát không ra hỏa, chỉ ánh mắt lãnh đạm mà nhìn về phía dự trạch: “Dự tiên sinh.”

Hần vừa mới đối Trì Niên động tác, vượt rào.

Chung quanh người sôi nổi lặng im không tiếng động mà nhìn về phía bên này, mơ hồ ngửi được mùi thuốc súng.

Dụ trạch đón Kỳ Thâm tầm mắt, dần dần ngồi dậy nhìn thẳng hấn, lại mặc danh cũng không lui lại, như cũ đứng ở tại chỗ, lười biếng mà nhìn Kỳ Thâm chào hỏi: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhìn hấn, đột nhiên ngẩn ngui mà cười một tiếng, ý cười không đạt đáy mắt: “Còn thỉnh mượn quá một chút.”

Dụ trạch trầm ngâm hai giây, sáng khoái gật đầu: “Hảo a.”

Nói xong, tiến lên một bước, đi đến Trì Niên bên người: “Kỳ tổng, thỉnh.”

Kỳ Thâm nhìn song song đứng ở chính mình trước mặt một đôi nam nữ, sắc mặt trầm trầm.

Người phụ trách vội vàng vàng mà chạy chậm lại đây, trên mặt treo cười: “Không nghĩ tới Kỳ tổng ngài tự mình tới,” nói, chỉ chỉ màn hình phương hướng, “Chụp tốt phiền tử ở nơi đó đâu.”

Ngài này tôn thần đi nhằm phương hướng rồi.

Kỳ Thâm rút cuộc thu hồi ánh mắt, nhìn mắt Trì Niên, mới lại mở miệng: “Không biết dụ tiên sinh có thuận tiện hay không mang ta đi nhìn xem chụp tốt phiền tử?”

Trì Niên bị hấn xem đến hơi giật mình, tổng cảm thấy kia liếc mắt một cái có chút..... U oán?

Nhất định là nàng nhìn lầm rồi.

Dụ trạch cười một tiếng: “Hảo a,” nói đồng dạng nhìn về phía Trì Niên, giờ giờ lên đuôi lông mày, dãn dò nói, “Hảo hảo chuẩn bị.”

Nói xong liền phải xoay người đi theo cùng rời đi.

“Ai, dụ trạch!” Trì Niên vội gọi lại hấn.

Một bên Kỳ Thâm nghe thấy nàng xưng hô, bất giác cũng dừng lại bước chân, cau mày.

Cố tình Trì Niên không thấy hấn, chỉ là mặt lộ vẻ khó xử mà nhìn dụ trạch: “Ta còn không có chân chính mà chụp quá lớn phiền, người muốn hay không lại suy xét một chút.....”

Hướng chỉ vừa lên tới chính là vương tặc cấp bậc nhân vật, nàng lo lắng cho mình sẽ đem sự tình làm tạp.

Dụ trạch trầm tư trong chốc lát, nở nụ cười, không coi ai ra gì hỏi: “Sẽ ấn màn trập sao?”

Trì Niên chớp chớp mắt, khó hiểu, lại vẫn là gật gật đầu.

“Nhận được màn ảnh sao?” Dụ trạch lại hỏi.

Trì Niên như cũ gật đầu.

“Kia không phải được,” dụ trạch cười, “Dựa theo ngày đó mở hộp khi người nói cảm giác tới.”

“Nghĩ như thế nào, liền như thế nào làm.”

Trì Niên cái hiểu cái không mà nhìn hấn, hồi lâu chần chờ mà gật đầu, nhìn còn lại người cùng đi màn hình bên kia.

Mặc dù dụ trạch như vậy nói, nàng trong lòng vẫn là nhịn không được thấp thỏm bất an.

“Vừa mới dụ trạch cùng vị kia Kỳ tiên sinh cùng người nói cái gì?” Lâm hàm không biết từ nơi nào xông ra, tiến đến Trì Niên bên cạnh nhỏ giọng hỏi, thuận tay đem nàng trong tay giá áo tiếp qua đi.

Trì Niên bị kinh ngạc nhảy dựng, quay đầu nhìn nàng, theo sau chớp chớp mắt giả vờ không hiểu: “A?”

“Thiếu tới,” lâm hàm đối nàng bốn cợt cười, “Ta vừa mới đều thấy, tổng cảm thấy Kỳ tiên sinh trong mắt bốc hỏa hoa, nói trở về, người phía trước không phải Sang Tư? Sang Tư tổng tài tự mình tới chỗ này, tìm người?”

“Sao có thể,” Trì Niên nhìn mắt cách đó không xa màn hình trước nam nhân, ở trong lòng mắt trợn trắng, “Khả năng lần này chụp tuyên truyền chiếu hoa đồng tiền lớn, đến xem tiền đều hoa ở đâu đi.”

Lâm hàm nhận thấy được nàng vi diệu ngữ khí, nhún nhún vai không lại tiếp tục cái này đề tài: “Đúng rồi.....”

“Nội cái.....” Trì Niên đột nhiên nhớ tới cái gì, cơ hồ đồng thời mở miệng.

Hai người đều là sững sốt, lại là đồng thời cười khai.

Cuối cùng lâm hàm dẫn đầu hỏi: “Có việc?”

Trì Niên mím môi mới gật gật đầu: “Dụ trạch hấn, đối tác phẩm yêu cầu có phải hay không rất cao a?”

Lâm hàm không nghi ngờ có hấn gật gật đầu: “Tự nhiên. Hấn phế phiến ở thật nhiều người trong mắt, khả năng đều là cả đời không đạt được độ cao.”

Trì Niên ánh mắt càng thêm hơi bại, kia nàng nếu làm tạp, chẳng phải là.....

“Làm sao vậy?” Lâm hàm tiến đến nàng trước mặt, giây tiếp theo phản ứng lại đây, “Có phải hay không dụ trạch muốn người chụp phiến?”

Trì Niên kinh ngạc: “Người như thế nào biết?”

Lâm hàm lại che miệng nở nụ cười, cười đến Trì Niên mãn nhãn mạc danh.

“Không có việc gì, không cần lo lắng,” lâm hàm cười đủ rồi, vỗ vỗ nàng bả vai, “Người biết ta nhập chức đường cong sau, lần đầu tiên tham dự làm trang tạo nhân vật là ai sao?”

Trì Niên mờ mịt mà lắc đầu.

“Ảnh để lục tư ly.”

Trì Niên khiếp sợ mà nhìn hẩn.

“Lúc trước là một kỳ tạp chí bìa mặt, hiện tại người đi phiên phiên, kia kỳ ảnh để lông mày đều là cao thấp mày kiếm.”

Trì Niên mơ hồ có ấn tượng, kia một lần, tất cả mọi người cho rằng cao thấp mi là cố ý thiết kế, còn thượng một ngày hot search, đều cho rằng lông mày vì hẩn trầm ổn tính cách gia tăng rồi tùy ý thuộc tính.

“Kia không phải cố tình thiết kế, chỉ là ta lúc ấy quá khẩn trương, đơn thuần sai lầm mà thôi.” Lâm hàm đối nàng nhượng mày, “Hiện tại còn sợ sao?”

“Dụ trạch thói quen đem người đẩy ra đi, quảng ngã thẩm trọng liền trở về điều dưỡng điều dưỡng một lần nữa phi, có thể bay hà tất lại đi những cái đó lời lẽ tầm thường đường xưa.” Lâm hàm đối nàng an ủi mà cười cười, không nói chính là, dụ trạch đem hẩn nhất nhìn trúng nhiếp ảnh công tác đẩy ra đi, vẫn là lần đầu tiên.

Trì Niên tâm tình miễn cưỡng bình phục một ít, trở về lâm hàm một mặt cười: “Đúng rồi, người vừa mới muốn nói cái gì?”

“Ta?” Lâm hàm đón hạ, theo sau phản ứng lại đây, “Dụ trạch chụp xong lều nội chiếu thói quen uống ly cà phê bình tĩnh một chút, hôm nay đưa cà phê trọng trách liền giao cho người.”

Trì Niên chớp chớp mắt: “A?”

Lâm hàm đứng lý hợp tình: “Ai làm người là mới tới,” nói xong cầm giá áo xua xua tay, “Ta đi xem lương ảnh hậu sửa xong trang không?”

Trì Niên: “.....”

Nhìn lâm hàm bay nhanh mà rời đi, Trì Niên bất đắc dĩ, nhìn chung quanh một vòng bốn phía, nghỉ ngơi thời gian, ánh đèn đều đóng, trung ương điều hòa phong khai rất lớn, lều nội dần dần mát mẻ lên.

Mọi người đều ở bận rộn, chỉ có màn hình phương hướng lúc sáng lúc tối, người phụ trách đang ở đối Kỳ Thâm triển lãm dụ trạch một buổi sáng thành quả, mà dụ trạch lười nhác mà ngồi ở một bên, ngẫu nhiên nói cái gì đó.

Một cái cao lãnh kiêu căng, một cái tùy tính lười biếng, bất luận mặt khác, nhìn liền rất đẹp mắt.

Nghĩ đến vừa mới lâm hàm nói, Trì Niên cuối cùng vẫn là xoay người đi ra ngoài, lại khi trở về cầm một ly cà phê triều cách đó không xa dụ trạch đi đến.

Kỳ Thâm dư quang trông thấy cầm cà phê triều chính mình đi tới Trì Niên, hô hấp bất giác căng thẳng.

Hắn đột nhiên nhớ tới hai người lúc trước vừa mới bắt đầu cùng nhau công tác thời điểm, Sang Tư quy mô còn rất nhỏ, có khi vì công tác hiệu suất, tổng yêu cầu năng đãi ở chính mình văn phòng cùng xử lý sự tình.

Khi đó nàng tổng có thể chú ý tới chính mình dị thường, hoặc là mệt mỏi khi một ly cà phê, hoặc là nghỉ trưa khi khó có thể nghỉ ngơi khi một ly sữa bò.

Tựa như hiện tại.

Kỳ Thâm nhìn Trì Niên đi bước một tiếp cận, kiệt lực mà duy trì bình tĩnh, hơi hơi giương mắt.

Giây tiếp theo liền thấy Trì Niên mắt nhìn thẳng vòng qua hắn, đi đến dự trạch bên người, đưa cho hắn một ly cà phê, cười tủm tỉm nói: “Cấp.”

Dự trạch thấy cà phê, nhượng mảy: “Cảm ơn.”

Trì Niên cười lắc đầu: “Lâm hàm nói người lều nội quay chụp sau yêu cầu uống ly cà phê bình tĩnh một chút.”

Kỳ Thâm hắc mắt nhìn cùng dự trạch nói giỡn Trì Niên, trong lòng cảm xúc sóng cuộn biển gầm, hồi lâu hầu kết dùng sức thượng hạ lẫn lộn hạ: “Trần Dương.”

Một bên Trần Dương vội vàng tiến lên: “Kỳ tổng?”

“Lần đầu tiên tới cái gì cũng chưa chuẩn bị,” Kỳ Thâm ánh mắt định ở Trì Niên sườn mặt thượng, sau một lúc lâu từ từ mở miệng, “Thỉnh đại gia uống ly cà phê.”

Miền cho kia ly cà phê như vậy chướng mắt!

Lời này vừa nói ra, chung quanh không ít người nhìn về phía Kỳ Thâm, bao gồm Trì Niên.

Kỳ Thâm chính thật sâu mà nhìn nàng, ánh mắt tối nghĩa khó hiểu.

Trì Niên đón hạ, sau một lúc lâu méo miệng, dùng không lớn không nhỏ thanh âm nhỏ giọng nói thầm: “Đại oán loại hành vi.”

Kỳ Thâm: “.....”

Dự trạch nghe thấy được Trì Niên nỉ non, đuôi lông mày hơi chọn cười một tiếng.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, biểu tình khôi phục vô tội: “Dự trạch, ta đi xem có cái gì yêu cầu hỗ trợ.”

Nói xong liền phải xoay người.

“Muốn hay không cùng nhau nhìn xem buổi sáng thành quả?” Dự trạch uống lên khẩu cà phê, lười nhác mà cười.

Trì Niên sững sốt: “Có thể chứ?”

“Vừa vặn vì người quá mầy ngày quay chụp tích cóp tích cóp kinh nghiệm.” Dụ trạch cười một cái.

Trì Niên tưởng tượng cũng là, híp mắt cười: “Cảm ơn.”

Một bên bị bỏ qua Kỳ Thâm nhìn nàng gương mặt tươi cười, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Trần Dương thực mau cùng tiệm cà phê công nhân nhóm cùng nhau đem cà phê đưa tới, cùng dụ trạch trong tay cà phê giống nhau như đúc, nhân thủ một phần.

Cà phê còn nhiệt, Trì Niên bưng cà phê đứng ở một bên không có uống, nguyên bản còn ở cổ tình mà bỏ qua cách đó không xa Kỳ Thâm, ánh mắt lại đang nhìn thấy màn hình thượng hình ảnh khi dần dần bị hấp dẫn qua đi.

Trước nay đều biết dụ trạch tác phẩm rất ít yêu cầu khoa trương hậu kỳ, chính là không nghĩ tới, như vậy tức thời hình người tác phẩm, đều có thể đánh ra như vậy kinh diễm hiệu quả.

Lương phỉ lần vấy bị phong nhẹ nhàng phát động, phảng phất ở miêu tả phong phương hướng, hắc bạch lự kính càng là sẵn ra một loại cực hạn khuynh hướng cảm xúc, cặp kia có thể nói đôi mắt, một nửa giấu ở tối tăm, một nửa triển lãm ở ánh đèn trước.

Rõ ràng nội liễm phong hoa, lại cổ tình lại bừa bãi phóng đến cực điểm.

Kỳ Thâm trong lúc lơ đãng ngược mắt nhìn đến, đúng là như vậy Trì Niên.

Hai mắt sáng lấp lánh, phảng phất mùa hạ bầu trời đêm nhất lượng hai viên tinh, sóng mắt lưu chuyển gian, nở rộ ra kinh người bất mắt.

Chuyên chú, thả nhiệt liệt.

Đây là hấn ở Sang Tư khi chưa từng gặp qua hấn —— không, hấn gặp qua, nàng trước kia nhìn chính mình thời điểm, chính là như vậy ánh mắt, cũng không là đối mặt công tác khi ánh mắt.

Mạc danh nhớ tới nàng từ chức đêm đó, nàng nhẹ nhàng mà nói ra “Kỳ Thâm, ta mộng, chưa bao giờ là Sang Tư” những lời này bộ đáng.

Bình tĩnh, thất vọng, thương tâm.

Buồn cười hấn còn tưởng rằng chính mình nghĩ tới lưu nàng phương pháp —— thành lập một cái cái gọi là quảng cáo bộ.

Rõ ràng là hấn không hiểu biết nàng, không hiểu biết nàng chân chính đối mặt chính mình mộng là bộ đáng gì.

Rõ ràng..... Nàng đã sớm dùng đồng dạng nhiệt liệt chuyên chú biểu tình xem qua hấn.

Là hấn bỏ qua..... Hoặc là nói, cũng không tin tưởng người đối người sẽ có như vậy thuần túy cảm tình.

Kỳ Thâm lần đầu tiên sinh ra như vậy cảm giác —— có lẽ Trì Niên từ chức, là chính xác.

Hắn có thể nhìn ra tối, nàng hiện tại, thật sự thực vui vẻ.

Trì Niên ánh mắt trước sau dừng ở màn hình thượng, từ lúc ban đầu cảm thấy kinh diễm, đến sau lại càng xem trong lòng càng khẩn trương hoảng loạn.

Dụ trạch đánh ra như vậy gần như hoàn mỹ tác phẩm, lại muốn nàng phụ trách chuyện xưa chủ đề quay chụp.

Nàng tự hỏi không đạt được dự trạch trình độ, vạn nhất chính mình thật sự chụp không hảo.....

Nghĩ đến đây, Trì Niên cảm xúc bất giác thấp xuống, mặt mày hơi rũ, giây tiếp theo nhận thấy được khác thường, bất giác quay đầu đi, liếc mắt một cái đối thượng Kỳ Thâm tầm mắt.

Nồng đậm mà thâm trầm, thậm chí hỗn loạn nàng xem không hiểu mãnh liệt cảm xúc.

Trì Niên trong lòng cả kinh, trong tay ly cà phê quơ quơ, chúc người cà phê bắn ra tới.

Trì Niên hơi hơi trương đại đôi mắt, lại vào lúc này, một bên một con khớp xương rõ ràng bàn tay to nháy mắt đem cà phê tiếp qua đi, cà phê dừng ở kia chỉ tái nhợt hữu lực mu bàn tay thượng, thậm chí không chờ nàng thấy rõ ràng, thân thể đã bị người triều một bên lôi kéo, đỉnh đầu truyền đến trầm thấp thanh âm: “Cầm cà phê cũng không chuyên tâm? Tay không nghĩ muốn?”

Trì Niên ngẩng đầu liếc mắt một cái vọng tiến Kỳ Thâm trong ánh mắt.

Thâm trầm bị tinh tế trách cứ cùng một tia hoảng loạn thay thế được, lại giây lát lướt qua.

Nàng sửng sốt, không nghĩ tới Kỳ Thâm sẽ chú ý tới chính mình, rồi lại không thể phủ nhận, trái tim trong nháy mắt này có chút thất thường.

Cùng lúc đó, mê mang cùng hoang mang cùng nảy lên trong lòng, cảm xúc phức tạp hỗn loạn, thế cho nên chờ nàng phản ứng lại đây, Kỳ Thâm đã đem cà phê tiếp nhận đi đặt ở một bên.

Chung quanh có người chú ý tới bên này tiểu nhạc đệm, sôi nổi triều bên này nhìn qua.

Dụ trạch liếc mắt một cái, đuôi lông mày nhảy nhảy, quét mắt Kỳ Thâm tay phải, khẽ nhú mày.

Trì Niên không thích chung quanh người ánh mắt cùng chính mình trong lòng dao động, quay đầu nhẹ giọng hừ nói: “Quan người chuyện gì.....”

Kỳ Thâm cau mày, vừa muốn nói cái gì đó, giây tiếp theo nhận thấy được chung quanh người tầm mắt, lạnh lùng mà nhìn lại trở về.

Thực nhanh có người giả vờ cái gì cũng chưa thấy mà thu hồi ánh mắt, trong lòng lại nhịn không được nói thầm, này sợ là có gian tình đi?

“Kỳ tổng?” Trần Dương nhanh chóng mà phản ứng lại đây, nhẹ giọng hỏi, “Ngài không có việc gì đi?”

Trì Niên cũng đột nhiên lấy lại tinh thần, suy xét đến đối phương rút cuộc giúp chính mình, nhìn mắt hấn tay, mặc mặc cứng rắn hỏi: “Người tay thế nào?”

Kỳ Thâm nâng lên tay trái dò xét liếc mắt một cái, ngón tay thon dài, mu bàn tay trước sau như một trắng nõn, thả không có chút nào khác thường, trong miệng “Không có việc gì” vừa muốn nói ra, rồi sau đó nhớ tới cái gì, thật sâu mà nhìn Trì Niên liếc mắt một cái, trầm giọng đậm hỏi: “Như thế nào, muốn phụ trách?”

Bên cạnh Trần Dương đồng tử động đất, đây là Kỳ tổng?

Trì Niên chớp chớp lông mi có chút mê hoặc, nháy mắt phản ứng lại đây, nhìn Kỳ Thâm không hề có khác thường mu bàn tay, hung hăng đảo hấn liếc mắt một cái: “Tưởng bở!”

Nói xong quay đầu bước nhanh rời đi.

Kỳ Thâm nhìn nàng bóng dáng, nghĩ đến nàng vừa mới sinh động biểu tình, xấu hổ môi.

Xem xong phiên tử, Kỳ Thâm cũng không có thời gian nhiều dài, một lần nữa trở về công ty, trên đường trở về, hấn nhớ tới cái gì, biểu tình chợt tắt: “Dụ trạch muốn Trì Niên chụp phiên tử?”

Ghế phụ Trần Dương xoay người lại, nghĩ nghĩ gật gật đầu nói: “Hình như là quá hai ngày chuyện xưa chủ đề, dụ tiên sinh làm trì tiểu thư tới quay chụp.”

Kỳ Thâm trầm ngâm một lát, hơi hơi cuộn lại cuộn tay phải, nhớ tới vừa mới Trì Niên ả ả về mặt lo lắng, nàng kia ngộ thẳng tắc càng thẳng tính tình.....

Dừng một chút, chung không nói gì.

.....

Hôm nay hiệu suất rất cao, tổng cộng chụp hai bộ phiên tử, Trì Niên trở lại chung cư thời điểm, đã buổi tối 8 giờ rưỡi.

Mỗi một thả thỏa mãn mà tắm rửa một cái, Trì Niên trực tiếp chui vào thư phòng.

Đem quá mấy ngày quay chụp phương án từ đầu tới đuôi mà tế hóa, mỗi một cái chi tiết, khả năng xuất hiện trạng huống, yêu cầu chú ý lưu trình đều ở trong đầu qua một lần, tinh tế mà kỷ lục xuống dưới.

Vội xong sau mới phát hiện hơn mười một giờ.

Trì Niên đem phương án buông, đi trở về phòng ngủ vào trên giường.

Một lát sau, nàng lại nhin không được lo lắng sốt ruột mà ngồi dậy, ôm ôm gối ngơ ngác mà nhìn ngoài cửa sổ cảnh đêm.

Tuy rằng dụ trạch nói, nàng chỉ cần bằng cảm giác quay chụp liền hảo, lâm hàm cũng nói liền tính sai lầm cũng không có gì quan hệ, chính là, nàng vẫn là nhin không được khẩn trương.

Này cũng không giống phía trước như vậy, trả giá tổng hội có hồi báo.

Nàng sợ chính mình sẽ chụp đến thảm không nở nhìn, sợ sẽ chậm trễ mọi người thời gian, càng sợ chính mình đến lúc đó sẽ mất đi này phân “Cảm giác”.

Trên tủ đầu giường di động vang lên một tiếng.

Trì Niên trì độ trong chốc lát mới lấy lại đây, thấy trên màn hình biểu hiện tên khi hơi giật mình, mím môi.

Kỳ Thâm tin tức, chỉ có đơn giản hai chữ: Trì Niên.

Trì Niên nhú nhú mày, phảng phất có thể xuyên thấu qua này hai chữ thấy hân lạnh như băng kêu chính mình tên bộ dáng, mếu máo lưỡi đi để ý.

Chỉ là nàng vừa muốn đưa điện thoại di động ném tới một bên, di động lại vang lên một tiếng, đối phương lại lần nữa phát tới một cái tin tức.

Kỳ Thâm: là về phim tuyên truyền quay chụp phương án sự tình.

Trì Niên lúc này đây không thể làm bộ không nhìn thấy, suy nghĩ trong chốc lát, đối phương hiện tại dù sao cũng là kim chủ ba ba, học hân trước kia lãnh đạm phản ứng, trở về cái dấu chấm hỏi.

Đối phương trầm mặc trong chốc lát, liền ở Trì Niên muốn đi tiếp chén nước thời điểm, di động tiếng chuông đột nhiên vang lên, ở yên tĩnh phòng có chút đột ngột.

Trì Niên hơi kinh hãi, nhìn “Kỳ cận bã điện báo” mấy chữ, mờ mịt mà chớp chớp mắt, thực mau phản ứng lại đây, chuyển được điện thoại, mím cười thả lễ phép: “Kỳ tổng, quay chụp phương án có cái gì vấn đề sao?”

Ông nghe rất nhỏ điện lưu thanh truyền đến, cùng với văn kiện phiên trang thanh âm, Kỳ Thâm nhàn nhạt mà nói: “Àn, có chút vấn đề.”

“Cái gì?”

Kỳ Thâm an tĩnh vài giây: “Trì Niên, chụp đến không tốt, Sang Tư sẽ không lưu thành phiên.”

Đang ở khiêm tốn chờ đợi kiến nghị Trì Niên bị hân lời này nói được gốc ba giây đồng hồ, chớp hạ đôi mắt, theo sau phản ứng lại đây, miễn cưỡng đè nặng hỏa khí hỏi: “Người gọi điện thoại tới, chính là nói chuyện này?”

Kỳ Thâm ứng: “Àn.”

Trì Niên hít sâu một hơi, phía trước lo âu bị lửa giận cùng ý chí chiến đấu thay thế được: “Không cần kim chủ ba ba ngài nhọc lòng.” Nhất định hung hăng đánh sừng người mặt!

Đương nhiên cuối cùng một câu nàng không có nói ra.

Nói xong Trì Niên liền quyết đoán mà cắt đứt điện thoại, chạy tới tủ lạnh cầm một lọ thủy, một hơi uống xong đi nửa bình, lửa giận mới rốt cuộc bị đè ép đi xuống.

Quả nhiên là cặn bã!

Lúc này còn muốn tới kích thích nàng!

Không nghĩ, ngủ!

Nghỉ ngơi dưỡng sức, sau đó hung hăng mà đánh cặn bã mặt!

Đêm nay sắp ngủ trước, Trì Niên cảm giận mà tưởng:

Một ngày nào đó, nàng muốn cho Kỳ Thâm cầu nàng cho hân chụp tặng lớn.

Bên kia.

Kỳ Thâm nhìn bị cắt đứt trò chuyện, trước mắt phẳng phát đã hiện ra nàng trừng mắt chính mình tức giận bộ dáng, nhất định là gương mặt hơi cổ, đôi mắt mở tròn tròn, tràn đầy sinh cơ bộ dáng.

Kỳ Thâm nhìn mất tay phải mu bàn tay nằng ra đỏ sậm bọt nước, cực đậm mà cong môi: “Ta đây chờ người.”

“Trì Niên.”

Chapter 45

Trì Niên quay chụp hôm nay là thứ năm, thời tiết có chút âm trầm.

Studio cũng so ngày thường nhiều vài phần nặng nề.

Trì Niên trong lòng ghen một hơi, buổi sáng 6 giờ nhiều lần sớm mà tiến lên, chỉ có hai ba cái nhân viên công tác đang ở thu thập nơi sân, nhìn thấy nàng tới chào hỏi.

Trì Niên trở về một mặt cười, bắt đầu cẩn thận mà xem kỹ bối cảnh, nơi sân, ở trong lòng tư tưởng trong chốc lát hẳn là quay chụp góc độ, ánh đèn.

Ước chừng 7 giờ rưỡi thời điểm, người dần dần nhiều lên.

Trì Niên cùng tạo hình sư, phối hợp sư cập ánh đèn sư câu thông một chút, đối phương tự nhiên cũng đều xem qua quay chụp kế hoạch, câu thông thật sự thuận lợi.

Nhưng thật ra lương phỉ người đại diện đối Trì Niên cái này tân nhân nhiếp ảnh gia rất có phê bình kín đáo, nhưng dù sao cũng là dụ trạch đề cử, hơn nữa lương phỉ bản nhân cũng không có dị nghị, cũng chỉ hảo từ bỏ.

Đem máy quay phim chộp vào trong tay thời điểm, Trì Niên có thể rõ ràng cảm giác được chính mình lòng bàn tay sinh một tầng hân, đầu ngón tay lại là lạnh lẽo, liền hô hấp đều dồn dập rất nhiều.

Trang thượng màn ảnh, lựa chọn phong cách, cách thức, điều chỉnh thử hảo camera tham số, Trì Niên hít sâu một hơi, chậm rãi đi đến bối cảnh trước.

Lương phỉ hóa hảo trang khi, vừa lúc 9 giờ rưỡi.

Hôm nay nàng trang dung thiên hướng sắc bén, ăn mặc rộng thùng thình màu đen tây trang, kéo dài v lãnh lộ ra ónh bạch da thịt, quần tây không có một tia nếp uốn, khí tràng cường đại.

Thấy Trì Niên, lương phỉ đối nàng hữu hảo mà cười cười, đi đến bối cảnh trước.

Trì Niên dựa theo sớm đã ghi nhớ trong lòng quay chụp phương án, trước sườn quang, quay chụp nhiều vì trung gần đặc, cửu cung cách kết cấu.....

Một trường một trường mà quay chụp.

Lương phỉ biểu hiện lực rất mạnh, ngược mắt gian đó là một hồi không tiếng động cảm xúc phát tiết.

Nhưng Trì Niên càng chụp càng là tâm hoảng ý loạn, những cái đó đọc lâu lâu phương án, bước đi, mặc dù mỗi một bước đều đi được tinh chuẩn, đánh ra tới cũng là đã sớm thiết tưởng trung hiệu quả, nhưng cảm giác lại đành phải như là màn trập ẩn xuống sau thương nghiệp sản vật, bất luận ai tới chụp, đều có thể đánh ra tới.

Trì Niên bất giác nhăn chặt mày, màn trập ẩn đến cũng càng thêm cố hết sức.

Quay chụp ảnh chụp đồng thời truyền tổng đến màn hình trước, dụ trạch lười nhác mà dựa vào ghế trên, nhìn mặt trên ảnh chụp, không nói một lời.

Nguyên bình ngồi ở hân bên người: “Đây là người đào trở về tiểu cô nương?”

Dụ trạch nhướng mày: “Àn hừ.”

Nhưng khoảng cách hân phía trước nói “Rất có linh khí”, còn có một đoạn chênh lệch.

Dụ trạch liếc hân liếc mắt một cái: “Thiếu trêu ghẹo ta.”

Nói một lần nữa nhìn về phía màn hình, ánh mắt nửa híp, tay không tiếng động mà gõ ghế sườn.

Rốt cuộc ở gần trăm bức ảnh truyền tới thời điểm, dụ trạch xả môi dưới, đứng lên: “Tạm dừng một chút.”

Trì Niên bắt lấy camera tay mặc danh mà nói lỏng, chưa từng có một khắc giống như bây giờ, cảm thấy nhiếp ảnh đối nàng mà nói sẽ như vậy dài lâu.

Nàng cầm camera tay hơi hơi buông xuống xuống dưới, xưa nay chưa từng có thất bại.

Quả nhiên, này trước nay đều không phải nỗ lực liền tốt.

“Trì Niên.” Trước người có người gọi nàng.

Trì Niên ngẩng đầu nhìn lại, dụ trạch chính triều nàng đi tới, nện bước tùy ý, rồi sau đó ngừng ở nàng trước mắt.

“Đem quay chụp phương án đều hiểu rõ?” Dụ trạch gọi lên khoe môi, cười hỏi.

Trì Niên có chút hạ xuống gật gật đầu.

Mỗi một chữ đều nhớ rõ rành mạch, chính là, giống như bất luận nhớ rõ lại quen thuộc, nàng vẫn là không có như vậy “Cảm giác”.

Dụ trạch trầm ngâm vài giây: “Hiện tại đem những cái đó phương án đều đã quên.”

“A?” Trì Niên khó hiểu mà nhìn hắn.

“Đem ánh đèn góc độ ảnh điều cho hấp thụ ánh sáng, tất cả đều đã quên,” dụ trạch nghiêm túc mà nhìn nàng, “Người lúc trước như thế nào chụp cái kia ngõ hẻm, liền như thế nào chụp hôm nay ảnh chụp.”

“Không cần tưởng phương án thượng viết này một bước nên làm như thế nào, mà là tưởng, khoảng cách người muốn cảm giác, còn kém cái gì.”

Trì Niên vi lăng, ngơ ngẩn mà nhìn hắn.

Dụ trạch thực mau lại khôi phục như thường, kéo kéo môi nở nụ cười: “Đã hiểu sao?”

Trì Niên chần chờ gật gật đầu, một hồi lâu thấp giọng hỏi: “Dụ trạch, ta có phải hay không làm đại gia rất thất vọng?”

Bởi vì nàng chính mình cũng có chút thất vọng.

Đương để ý người hoặc sự cho chính mình tởm bại khi, như vậy đã kích sẽ so ngày thường muốn càng trầm càng trọng.

Dụ trạch nhìn trước mắt ánh mắt rõ ràng ám đi xuống tiểu cô nương, đồn hạ: “Nếu người là vì không cho đại gia thất vọng mới khổ sở, vậy người về sau vĩnh viễn sẽ không ở nhiếp ảnh tìm được chính mình phong cách.”

Trì Niên ngơ ngẩn, lông mi run run, ngược mắt nhìn về phía đối phương.

Dụ trạch bị nàng thỉnh linh xảy ra mà ngẩng đầu xem đến hơi ngưng, theo sau mới nhướn mày cười nói: “Nghỉ ngơi một chút, trong chốc lát tiếp tục.”

Trì Niên gật gật đầu, cầm camera trở lại nghỉ ngơi khu, lật xem vừa mới chụp ảnh chụp.

Đơn luận kỹ thuật mà nói, so với dĩ vãng kỳ thật là có tiến bộ, chính là lại thiếu một tia độ ấm.

Di động vang lên một tiếng, Trì Niên phiên đến cuối cùng một trường ảnh chụp, mới đưa di động lấy ra tới.

Là một cái tin nhắn.

Trì Niên nhú nhú mày, thời đại nào còn phát tin nhắn.

Thuận tay click mở.

Kỳ cận bã: Trì Niên, người cảm thấy sẽ thành công sao?

Trì Niên mở to hai mắt trừng mắt cái kia tin nhắn, hồi lâu dùng sức mà đưa điện thoại di động đóng.

Hỗn đản.

Quay chụp trong lúc đều không quên tới khiêu khích nàng!

Cầm lấy camera, Trì Niên vừa muốn đi trước hậu trường, câu thông tiếp tục quay chụp sự tình, giây tiếp theo bước chân lại dừng một chút.

Cái kia tin nhắn nội dung, có cổ mặc danh quen thuộc cảm.

- “Kỳ Thâm, người cảm thấy sẽ thành công sao?”
- “Người cảm thấy đâu?”
- “Ta đương nhiên cảm thấy có thể, như vậy về sau ta cũng là có thể đi theo ăn sung mặc sướng!”
- “Người liên ít như vậy tiền đồ?”
- “Người tổng phải tin tưởng chính mình mộng sao.”

Người tổng phải tin tưởng chính mình mộng sao.

Trì Niên nhấp khản môi, bất luận hấn ý tứ là khiêu khích vẫn là mặt khác, nàng không thể không thừa nhận, chính mình ghen kia khẩu khí lại một lần xông ra.

Ngừng gần nửa phút, Trì Niên đột nhiên nghĩ đến cái gì, xoay người bay nhanh mà triều hậu trường đi đến.

Dự trạch nhìn cách đó không xa tiểu cô nương nhìn di động, sắc mặt âm tình bất định, rồi sau đó đôi mắt mạo quang mà triều hậu trường chạy chậm mà đi, nhú nhú mày, lại cũng không nói thêm cái gì.

Nguyên bình cũng có chút tò mò mà triều hậu trường nhìn vài lần.

Quay chụp tạm dừng ước chừng hơn nửa giờ.

Trì Niên dẫn đầu ra tới, cùng mọi người xin lỗi, lương phỉ theo sau đi ra.

Trang phục không có biến, trên mặt trang dung lại biến mất.

Trừ bỏ hơi hơi miêu tả gia tăng hoang đại mi, cùng một chút môi mật, lương phỉ cứ như vậy tổ một khuôn mặt đi ra, oánh bạch gương mặt mấy viên tàn nhang như ẩn như hiện.

Nàng đối mọi người tự nhiên hào phóng mà cười, một lần nữa trở lại bối cảnh trước.

Quay chụp tiếp tục.

Dụ trạch nguyên bản lười biếng dựa vào lưng ghế thân mình hơi hơi ngồi dậy, nhìn Trì Niên bên kia tức thời truyền tống tới đệ nhất bức ảnh.

Hình người trước nay đều chú ý hoặc nhu hòa, hoặc sang sảng, hoặc rõ ràng, mà phong cảnh mới có thể ở sắc bén, khí thế, sắc thái thượng hạ công phu.

Trì Niên lại hoàn toàn ở dùng phong cảnh tham số, quay chụp lương phỉ.

Gia tăng rồi duệ độ tương phản cấp bão hòa độ, trung tính phong cách.

Màn ảnh lương phỉ có một sợi toái phát bị gió thổi đến mặt bạn, ánh mắt thẳng nhìn màn ảnh, cực có chuyện xưa tính mặt, tại đây một khắc khuynh hướng cảm xúc cùng hình ảnh ngôn ngữ bị kể ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Đây là một trương kỹ thuật có lẽ thượng có thể nhìn ra chút non nớt, nhưng cảm giác lại mười phần dư thừa ảnh chụp.

Nguyên bình cũng rất có hứng thú mà hướng phía trước thẩu thẩu, nhìn mắt ảnh chụp, lại nhìn về phía cách đó không xa Trì Niên: “Người vừa mới cùng tiểu cô nương nói cái gì?”

Khác biệt lại là như vậy đại.

Dụ trạch “Bố thí” mà phân cho hắn một mặt ánh mắt: “Nói, ảnh chụp không tồi, ánh đèn còn kém điểm ý tứ.”

Nguyên yên ổn lắng, dù sao cũng là nhiều năm bạn tốt, tự nhiên hiểu hắn ý tứ, nhất quán bình tĩnh mà người cũng có chút kinh ngạc: “Người đây là chuẩn bị đem ta bán?”

Dụ trạch ghét bỏ mà liếc hắn một cái, theo sau ánh mắt dừng ở cách đó không xa đang ở cùng ánh đèn sự cẩn thận biểu đạt chính mình muốn hiệu quả Trì Niên trên người: “Thử xem bái, nói không chừng có kinh hỉ.”

Nguyên bình lần này rốt cuộc nghiêm túc chút, nhìn dụ trạch một hồi lâu: “Trình nặc nói, hắn cho người đề qua một cái ý kiến, làm người yêu đương tìm xem trước kia cảm giác,” nói đứng lên, cúi đầu nhìn hắn, “Để bụng?”

Dụ trạch dừng một chút, xả môi cười một tiếng: “Phát hiện cái nhiếp ảnh hạt giống tốt mà thôi.”

Nguyên bình lúc này đây đảo lại không nói thêm cái gì, nhìn Trì Niên đã tiếp tục quay chụp, vỗ vỗ ánh đèn sự vai, thượng thủ nhận lấy.

Trì Niên rõ ràng cảm giác được ánh đèn ở chỗ trong nháy mắt trở nên rõ ràng lên, chấn vẩn chưa sơn hơi hợp, góc độ tinh chuẩn mà điều chỉnh ra nàng muốn ánh sáng phạm vi cùng hình dạng.

Thậm chí ở nàng nói “Radar tráo” thời điểm, cuối cùng một chữ còn chưa nói xong, liền đã làm chủ nguồn sáng bố trí thượng.

Trì Niên càng thêm cảm giác thuận buồm xuôi gió, căng chặt tâm dần dần bình tĩnh trở lại, giống như có chút hiểu dụ trạch theo như lời “Cảm giác” là cái gì.

Cả người cũng đắm chìm ở tiếng chụp hình cùng hình ảnh trung.

Thẳng đến cuối cùng một tổ ảnh chụp chụp xong, Trì Niên cảm giác chính mình giống như là đánh một hồi trống giống nhau, thái dương toát ra một tầng mờ mờ hoi mờ, gương mặt cũng đỏ rực.

“Thế nào?” Dụ trạch đi lên trước, đưa cho nàng một trương khăn giấy.

Trì Niên ánh mắt sáng lên, bay nhanh gạt đầu: “Cảm ơn người, dụ trạch, còn có ánh đèn sư.....” Nói xong hưng phấn mà quay đầu, liền phải nhìn về phía ánh đèn sư phương hướng.

Vẫn luôn phản quang đứng ở ánh đèn mặt sau nguyên bình từ từ đi ra.

Trì Niên kinh ngạc mà khê nhếch miệng: “Nguyên tiên sinh?”

Nguyên bình đối nàng hơi hơi gạt đầu, lại nhìn mắt dụ trạch: “Chịu người chỉ thác.”

Trì Niên chớp chớp mắt, một lần nữa nhìn về phía dụ trạch, mẫn nhãn cảm kích: “Dụ trạch, thật sự không biết nên như thế nào cảm tạ người.”

Dụ trạch nhướng mày: “Không bằng lần này liền không phát tiền thưởng.”

Nguyên bản chỉ là chỉ đùa một chút, không nghĩ tới tiểu cô nương thật sự nghiêm túc mà suy nghĩ trong chốc lát, gạt gạt đầu: “Hảo a.”

Dụ trạch: “.....”

“Vẫn là trung thu kỳ nghỉ sau mời ta ăn cơm đi, miễn cho bị người ta nói ta moi.”

Trì Niên ngẩn người, rồi sau đó mới nghĩ đến, đích xác còn có ba bốn thiên chính là Tết Trung Thu.

“Sẽ không,” nàng híp mắt cười cười, dùng sức mà lắc đầu, giây tiếp theo nghĩ tới cái gì, khó xử một lát, “Dụ trạch, ta có thể hỏi hỏi, này tổ ảnh chụp có thể có đệ trình cấp Sang Tư bên kia sao?”

Muốn bị khẳng định là thật, đánh Kỳ cận bã mặt cũng là thật!

Dụ trạch tuy rằng khó hiểu nàng vì cái gì như vậy để ý kết quả, lại vẫn là gạt gạt đầu: “Có thể, nhưng Sang Tư bên kia còn muốn xem tình huống.”

Có thể đệ trình nàng đã thật cao hứng.

Trì Niên bật cười, đã nghĩ đến Kỳ Thâm nhìn đến chính mình ảnh chụp khi xuất sắc bộ dáng.

Cận bã, làm hấn lại đả kích nàng!

Hôm nay chỉ chụp một tổ ảnh chụp, Trì Niên về đến nhà khi mới 5 giờ nhiều, thái dương còn không có hoàn toàn xuống núi.

Trì Niên bước chân nhẹ nhàng mà đi vào thang máy, di động tiếng chuông vừa vụn vang lên.

Trì Niên cười tủm tỉm mà lấy ra di động, thấy trên màn hình mẫu thân tên khi sững sốt, tiện đà nghĩ đến thực mau chính là trung thu, trong lòng có chút khẩn trương: “Uy?”

“Hàng năm,” trì mẫu thanh âm thực nhẹ, “Trong khoảng thời gian này thế nào?”

“Khá tốt,” Trì Niên ngữ khí thả lỏng lại, muốn giống khi còn nhỏ như vậy, đêm hôm nay phát sinh cao hứng sự nói cho đối phương, rồi lại không biết nên nói như thế nào xuất khẩu, chỉ thấp giọng hỏi, “Mẹ, người Tết Trung Thu hồi tô thành sao?”

Trì mẫu bên kia có hài tử chơi đùa thanh, thực mau an tĩnh lại: “Àn, mẹ Tết Trung Thu trở về, nhìn xem hàng năm, còn muốn cảm tạ một chút Triệu a đi.”

Trì Niên nhìn thang máy trong gương ảnh ngược chính mình, mặt mày kinh hỉ mà khẩn trương, gật gật đầu: “Hảo.”

Trì mẫu lại nói chút sự tình, thẳng đến truyền đến hài tử khóc thút thít thanh âm, trì mẫu mới vội vội vàng vàng mà cắt đứt điện thoại.

Trì Niên trở lại chung cư, nằm ở trên sofa nhìn trần nhà, khóe môi hơi cong.

Hôm nay chuyện tốt thật sự rất nhiều.

Nàng rốt cuộc lần đầu tiên có trở thành nhiếp ảnh gia cảm giác;

Tết Trung Thu có thể về nhà;

Còn có thể đánh Kỳ Thâm mặt.....

Trì Niên cười khanh khách mà cho chính mình điểm phân bữa tiệc lớn chúc mừng, đưa tới khi vừa vụn tắm rửa xong.

Nàng đang chuẩn bị thỏa mãn mà ăn no nê, di động đột nhiên vang lên.

Trì Niên lưu luyến mà nhìn mắt bữa tiệc lớn, cuối cùng vẫn là đi phòng ngủ đem điện thoại đem ra, lại ở nhìn thấy “Kỳ cận bã” mấy chữ khi dừng một chút.

Nhưng nghĩ đến hôm nay sự, Trì Niên vẫn là chuyển được, tức giận nói: “Kỳ tổng lại là tới đả kích ta sao?”

“.....” Đối diện lại một trận an tĩnh.

Trì Niên nghi hoặc mà nhìn mắt màn hình, xác định đã chuyển được, lại đưa điện thoại di động tiến đến bên tai: “Không nói lời nào ta quải.....”

“Trì Niên.” Kỳ Thâm rót cuộc ra tiếng, lại chỉ là gọi tên nàng.

Trì Niên nhú nhú mày, ẩn ẩn nghe thấy ngoài cửa sổ truyền đến ô tô tiếng còi, cùng lúc đó, ống nghe cũng truyền đến tương đồng tiếng còi hồi âm, chỉ là đối phương thanh âm càng thêm rõ ràng.

Trì Niên ngẩn ra một lát, nhớ tới cái gì đứng dậy đi đến cửa sổ sát đất trước.

Chung cư ở lầu 13, dưới lầu hết thấy đều thực nhỏ bé, Trì Niên lại vẫn là liếc mắt một cái liền thấy chung cư dưới lầu đèn đường trước, ăn mặc màu đen tây trang nam nhân chính an tĩnh mà đứng ở nơi đó.

Thiên có chút tối sầm, vệt màu vàng đèn đường lưu loát mà dừng ở trên người hắn, lẻ loi.

Giây tiếp theo hắn như là nhận thấy được cái gì, đột nhiên ngẩng đầu.

Trì Niên trong lòng cả kinh, biết rõ đối phương nhìn không thấy, lại vẫn là không chịu khống mà triều sau lánh tránh, rồi sau đó nhận thấy được chính mình phản ứng, trong lòng có chút không kiên nhẫn, thanh âm cũng buồn táo lên: “Có chuyện gì?”

Kỳ Thâm chậm rãi ngược mắt nhìn về phía chung cư lầu, nghĩ đến hôm nay đuổi xong công tác, đi vào studio cửa nhìn đến cái kia sơ viên đầu, ăn mặc đơn giản màu trắng áo sơ mi thâm lam cao bồi nữ hài.

Từ nàng cầm lấy máy quay phim, đến cuối cùng kết thúc, nhất cử nhất động, hắn xem đến rõ ràng chính xác.

Cầm máy quay phim nàng, toàn tâm đắm chìm ở thế giới của chính mình, trong ánh mắt như là có tinh quang lộng lẫy, chớp mũi cùng gương mặt nhiệt đến đỏ bừng, cũng không lẫn át được trong mắt nhiệt tình.

Phảng phất ở sáng lên giống nhau.

Nàng là thật sự thực thích thực thích nhiếp ảnh.

Nàng trước kia, cũng là thật sự thực thích thực thích hắn đi.

Cho tới nay, hắn cho rằng nàng lưu tại Sang Tư, mới là đối nàng lựa chọn tốt nhất.

Mặc dù hai người về sau không có kết quả, Sang Tư cũng vĩnh viễn có nàng vị trí.

Chính là vào lúc này, hắn mới hiểu được, nguyên lai chính mình sai đến thái quá.

“Nguyên lai, người từ chức là đúng,” Kỳ Thâm nhẹ nhàng mà mở miệng, thanh âm xuyên thấu qua ống nghe, như là lời cuốn thật nhỏ điện lưu một chút mà truyền đến, từ tính mà trầm thấp.

Trì Niên bắt lấy di động tay hơi khấn.

Kỳ Thâm tiếp tục nói: “Trì Niên, người là một cái lý tưởng chủ nghĩa giả.”

Nàng vĩnh viễn nhiệt tình mà đuổi theo chính mình mộng, mặc dù mưa gió sậu hàng, nàng cũng sẽ cười tùm tùm mà đứng ở trong mưa, lộ ra nhợt nhạt má lúm đồng tiền, nói một câu “Vũ hảo lạnh a”.

Tựa như năm đó, nàng đi theo chính mình bên người, chẳng sợ đối mặt hắc lãnh đạm, luôn là sẽ cười khanh khách, thanh thúy mà gọi hắc “Kỳ Thâm” thời điểm giống nhau.

Mà hắc lại càng như là một cái chủ nghĩa hiện thực giả.

Luôn là thói quen đi cân nhắc lợi hại được mất.

Ngay cả đưa ra “Ở bên nhau thử xem”, cũng là vì trong lòng đối nàng muốn từ bỏ hắc hoảng loạn, cùng với trừ bỏ nàng không bao giờ sẽ có người càng thích hợp vĩnh viễn lưu tại hắc bên người suy tính.

Thẳng đến giờ phút này, nàng cách hắc xa, hắc mới có thể chân chính mà thấy rõ nàng.

Cũng thấy rõ khi đó chính mình.

Nguyên lai, đã sớm.....

Trì Niên cũng an tĩnh lại, mặc danh mà nghe hiểu hắc nói, rồi lại giống như không có hiểu, nhàn nhạt hỏi: “Người rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Kỳ Thâm trầm mặc trong chốc lát, lại dời đi đề tài: “Trì Niên, ta nhớ rõ chúng ta mới gặp khi, ta đã cho người một phen dừ.”

Trì Niên chớp chớp mắt, phản ứng lại đây, cẩn thận đặt câu hỏi: “Người sẽ không hiện tại muốn đem dừ phải đi về đi?”

Kia đem dừ sớm tại nàng quyết định từ bỏ thời điểm, không biết tung tích.

Ai biết hắc sau lại mất trí nhớ hảo, thế nhưng nghĩ tới.

Kỳ Thâm dừng một chút, cảm xúc bị nàng lời này đánh gãy, rồi sau đó khí cười, thấp thấp tiếng cười lồng ngực cộng minh truyền tới điện thoại một chỗ khác.

Trì Niên trong lòng bị hắc tiếng cười giảo đến có chút mặc danh cùng bức bối: “Người cười cái gì?”

Kỳ Thâm liếm láp hạ khóe môi, nhắm mắt lại lại mở, tức giận mà bất đắc dĩ nói: “Không cần còn.”

Tốt nhất vĩnh viễn đều không cần còn.

Tốt nhất vẫn luôn thiếu.

Chapter 46

Quay chụp lại giăng co hai ba thiên, tổng cộng chụp bảy bộ ảnh chụp.

Nhiều là dự trạch ở quay chụp, Trì Niên lại thượng cơ quá một lần, chụp chính là dán sát Sang Tư chip khoa học kỹ thuật chủ đề, lúc này đây so với phía trước muốn thuận lợi nhiều.

Tiến lên quay chụp xong sau, vừa vặn là Tết Trung Thu kỳ nghỉ, quay chụp nhiệm vụ tiến triển thực thuận lợi, dự trạch bàn tay vung lên, trực tiếp ngay tại chỗ nghỉ, hậu kỳ công tác chờ kỳ nghỉ sau khi kết thúc lại tiến hành.

Trì Niên cười tủm tỉm mà cùng đoàn đội người cáo biệt sau, trực tiếp mang theo phía trước mua lễ vật, suốt đêm ngồi trên gần nhất phi tô thành phi cơ chuyển.

Không đến hai cái giờ phi hành, Trì Niên xuống phi cơ khi mới buổi tối 8 giờ rưỡi.

Tô dưới thành tiểu thành vẫn là cái kia yên tĩnh thành thị, không giống Vân Thành có không miền thả phồn hoa ban đêm.

Trì Niên trở lại cha mẹ để lại cho nàng căn hộ kia, vẫn là lần trước chính mình rời đi khi bộ dáng, bất quá có lẽ là bởi vì ngày mai trì mẫu liền phải đã trở lại, Trì Niên không cảm thấy có bao nhiêu cô tịch.

Đem đồ vật buồng, Trì Niên lại dẫn theo bao lớn bao nhỏ lễ vật gõ vang lên cách vách Triệu a di gia môn.

Triệu a di nhìn thấy Trì Niên rất là kinh hỉ, liền muốn lôi kéo tay nàng triều phòng khách đi, rồi lại ở nhìn thấy lễ vật khi không tán đồng mà nhìn nàng: “Người người trở về thì tốt rồi, mang cái gì lễ vật?”

“Hửn là sao!” Trì Niên gặp may mà cười cười, thừa dịp Triệu a di không chú ý, đem lễ vật toàn bộ mà phóng tới huyền quan thượng.

Triệu a di bất đắc dĩ, lại cũng không có nói cái gì nữa, liên tục lôi kéo tay nàng nhìn nàng, một hồi lâu nói: “Như thế nào gầy?”

Trì Niên đón hạ, kinh hỉ: “Nói như vậy ta giảm béo có hiệu quả lạ!”

“Không có việc gì giảm cái gì phì,” Triệu a di đem nàng ấn ở trên sô pha ngồi xuống, lại đi cầm trái cây đồ ăn vặt, hận không thể làm nàng dùng một lần đem thịt toàn ăn trở về giống nhau, “Trở về ăn tết?”

“Àn,” Trì Niên thêm khởi một khối dưa hấu, cười tủm tỉm mà nói, “Mẹ nói nàng ngày mai phải về tới.”

“Tiểu vân phải về tới?” Triệu a di kinh hỉ, nhìn trước mắt ao nhỏ năm, từ nhỏ đứa nhỏ này viết xong tác nghiệp liền ái mắt trông mong mà nhìn ngoài cửa sổ, lúc ban đầu còn sẽ hỏi nàng “Ba ba mẹ mẹ khi nào trở về”, đến sau lại liền dứt khoát không hề hỏi.

Trì Niên cười gật gật đầu.

Triệu a đi lại hỏi Trì Niên một ít tân công tác thượng sự tình, đề tài không khỏi dừng ở nhất quan tâm đề tài thượng: “Phía trước Triệu dì không phải chia người mấy trương ảnh chụp, hàng năm, người cảm giác thế nào?”

Triệu a đi theo như lời ảnh chụp, là phía trước muốn giới thiệu những cái đó thanh niên tài tuấn, ở nàng mới vừa vào chức đường cong khi liền chia nàng.

Trì Niên tức khắc cảm thấy trong miệng đưa hấu không ngọt: “Triệu dì, ta hiện tại còn không nóng nẩy sao.”

“Biết người không nóng nẩy, này không phải chính là muốn cho các người trước nhận thức một chút, cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Trì Niên thanh âm bắt giác mang theo ti làm nũng hương vị: “Ta chính mình cũng có thể chiếu ứng chính mình a.”

Triệu a đi trên dưới nhìn nàng một cái: “Đem chính mình chiếu ứng gầy?”

Trì Niên: “.....”

Mắt thấy Triệu a đi còn muốn nói chút cái gì, Trì Niên vội đứng lên: “Triệu dì, ta còn không có quét tước trong nhà, đi về trước thu thập một chút lạp!”

Nói xong liền muốn hướng cửa đi.

Triệu a đi bất đắc dĩ mà nhìn nàng: “Đứa nhỏ này.”

Trì Niên về đến nhà sau, yên lặng mà thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn bởi vì lâu không ai trụ có chút phủ bụi trần gia cụ, trước đem phòng ngủ thu thập ra tới, nặng nề ngủ.

Ngày hôm sau là trung thu, sáng sớm Trì Niên liền sớm mà đã tỉnh.

Từ phòng khách đến phòng ngủ chính, phòng bếp, toilet, bắt đầu không chút cẩu thả mà rửa sạch quét tước, bếp điện từ bởi vì thật lâu không có khai hỏa có chút lão hoá, Trì Niên riêng kêu sư phó tiến đến tu tu.

Chờ dứt quãng mà vội xong đã buổi chiều 3 giờ.

Trì mẫu phi cơ là bốn điểm hai mươi, Trì Niên dựa vào sô pha, nhìn sạch sẽ phòng, bắt giác có chút thất thần.

Nàng nhớ tới khi còn nhỏ, chính mình một tay nắm phụ thân một tay nắm mẫu thân cùng đi siêu thị mua đồ ăn cảnh tượng, khi đó bọn họ còn không có ba ngày một tiểu sảo năm ngày một đại sảo, chỉ là bình thường một nhà ba người.

Chờ phục hồi tinh thần lại, Trì Niên mới phát hiện đã bốn điểm một khắc.

Nàng nhin không được hít sâu một hơi, mặc danh có chút khản trương, ngẫm lại lần trước gặp mặt vẫn là năm trước Tết Âm Lịch sau.

Chính là thời gian một chút một chút mà qua đi, Trì Niên nhìn kim đồng hồ bắt đầu chỉ hướng năm.

Tô thành sân bay khoảng cách tiểu thành cũng không xa, cũng bất quá nửa giờ xe trình, hơn nữa chuyến bay tin tức biểu hiện đúng giờ.

Trì Niên nắm chặt di động, trầm tư trong chốc lát cấp trì mẫu đi cái điện thoại.

Tiếng chuông vang lên thật lâu, không người tiếp nghe.

Trì Niên trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất hảo, thực mau lại bị chính mình huy chi sau đầu.

Khả năng chỉ là trên đường mua lễ vật chậm trễ, cũng có thể..... Là kẹt xe đâu, rốt cuộc hôm nay là tiết ngày nghỉ.

5 giờ rưỡi thời điểm, không nhiễm một hạt bụi phòng thoát nhìn có chút trống rỗng.

Trì Niên bắt lấy di động, biểu tình có chút mê mang.

Giây tiếp theo tiếng chuông đột nhiên vang lên, Trì Niên đột nhiên thanh tỉnh, nhìn trên màn hình trì mẫu tên, tiếp nghe: “Uy, mẹ, người ở.....”

“Xin lỗi a hàng năm, dương dương hẳn không biết ăn cái gì, từ buổi sáng bắt đầu vẫn luôn thượng thổ hạ tả, ta hiện tại ở bệnh viện thật sự thoát không khai thân.” Trì mẫu nôn nóng thanh âm từ ống nghe truyền đến, còn có thể nghe thấy bệnh viện ồn ào bối cảnh âm.

Trì Niên há miệng thở dốc, nguyên bản tưởng lời nói nuốt trở vào: “Ân, ta đã biết.”

“Thật sự thực xin lỗi, hàng năm, chờ thêm mấy ngày, mẹ nhất định đi xem người.”

Trì Niên nghe nữ nhân thanh âm, hồi lâu mới nhẹ nhàng mà nở nụ cười: “Không có quan hệ, mẹ.”

Điện thoại kia đoạn truyền đến nam nhân kêu trì mẫu thanh âm, Trì Niên nhận thức nam nhân kia thanh âm, là dương dương thân sinh phụ thân, cũng là mẫu thân tái hôn đối tượng.

Trì mẫu lên tiếng, thực mau cắt đứt điện thoại.

Trì Niên như cũ cầm di động, một hồi lâu mới thấp giọng nói: “Không có quan hệ.”

“Còn có, trung thu vui sướng.”

Cắt đứt điện thoại, Trì Niên nhìn quét tước đến sạch sẽ phòng, cảm xúc có chút hạ xuống.

Chạng vạng thời điểm, trì phụ tới một hồi điện thoại, là chúc Trì Niên ngày hội vui sướng.

Trì Niên cũng cười tủm tỉm mà đáp lại một câu.

Trò chuyện cuối cùng, trì phụ hỏi nàng: “Mẫu thân người ở cùng người cùng nhau ăn tết sao?”

Trì Niên dừng một chút, phía trước trì phụ hỏi qua nàng muốn hay không đi hẳn nơi đó ăn tết, khi đó Trì Niên còn nói mẫu thân sẽ trở về bồi nàng.

Nàng có thể cảm giác được, phụ thân cùng mẫu thân đối nàng vẫn cứ là có ái, chính là như vậy ái, phân cho bọn họ từng người tân gia đình, hài tử, thê tử hoặc trạng phu, để lại cho nàng liền thiếu rất nhiều.

Trì Niên nở nụ cười: “Đúng vậy, ngài không cần lo lắng.”

Cắt đứt điện thoại, bên ngoài thiên có chút tối sầm, một vòng trăng tròn treo ở ngoài cửa sổ bầu trời.

Trì Niên dựa vào sofa lấy qua di động, mờ mịt mà xoát xoát bằng hữu vòng, nhiều là các bằng hữu chia sẻ hôm nay ánh trăng hòa hợp gia đoàn tụ vui sướng bầu không khí.

Trì Niên nhìn bằng hữu vòng náo nhiệt, hồi lâu cũng chụp một trương ngoài cửa sổ trăng tròn, xứng văn: trung thu vui sướng [vui sướng]

Phía dưới thực mau bắn ra mấy cái điểm tán, cùng “Trung thu vui sướng” bình luận.

Trì Niên ngơ ngác mà nhìn trong chốc lát, cuối cùng đóng di động, méo miệng đứng lên hướng ra ngoài đi.

Bếp điện từ đều sửa được rồi, mặc dù là một người, Tết Trung Thu cũng muốn quá sao!

.....

Tết Trung Thu đối với Kỳ Thâm mà nói, trước nay đều là có thể có có thể không.

Dĩ vãng Trì Niên tổng hội ở hẳn bên người, năm nay, hẳn thì tại tầng ca, trên thực tế, không ngừng hôm nay, hẳn đã liên tục bổ thêm ba ngày ban.

Xem xong rồi văn kiện, Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, lấy qua di động, mở ra album, nhìn phía trước ở studio cửa quay chụp ảnh chụp.

Trên ảnh chụp Trì Niên, đang ở chuyên chú mà nhìn máy quay phim hình ảnh, trắng nõn gương mặt ửng đỏ, ánh mắt tinh lạng.

Nhìn một hồi lâu, Kỳ Thâm mới vừa rồi thói quen mà mở ra WeChat, thả điểm tiến bằng hữu vòng.

Chỉ có một người bằng hữu vòng, còn dừng lại ở phía trước Trì Niên phát cái kia thét chói tai biểu tình bao thượng.

Hiện tại ngẫm lại, khi đó hẳn là nàng mới vừa cùng dụ trạch quay chụp đoàn đội tiếp xúc thời điểm.

Văn phòng môn đột nhiên bị người đẩy ra, Tống Lãng đi đến: “Đi ngang qua thấy cao tầng đèn sáng lên, quả nhiên là người còn ở tầng ca.”

Kỳ Thâm cầm di động tay hơi đốn, ngẩng đầu liếc hướng hắn: “Có việc?”

“Chúc người ngày hội vui sướng có tính không?” Tống Lãng nhướn mày, thử thăm dò nói.

Kỳ Thâm cười nhạt một tiếng, không tỏ ý kiến.

Loại này toàn gia đoàn viên ngày hội, không thích hợp hắn.

“Nói, ao nhỏ năm từ chức sau, người thật là càng ngày càng khó hầu hạ a.” Tống Lãng không khách khí mà dựa ngòai ở hắn bàn làm việc trước, dư quang liếc liếc mắt một cái hắn di động, trêu chọc, “Người đây là nhìn không thấy chân nhân, dựa bằng hữu vòng liêu lấy an ủi a!”

Nói xong vốn tưởng rằng sẽ được đến Kỳ Thâm lạnh lùng ánh mắt, không nghĩ tới người sau lại chỉ là nhấp chặt môi mỏng, rũ mắt nhìn di động hình ảnh, ánh mắt đen tối.

Tống Lãng nhìn hắn biểu tình, sững sốt, theo sau phản ứng lại đây vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Người nếu là thật muốn thấy ao nhỏ năm, liền đi tìm nàng sao.”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà nhìn mắt hắn đáp ở chính mình trên vai tay, Tống Lãng ngón tay cứng đờ, yên lặng mà thu trở về.

Kỳ Thâm thu hồi tầm mắt, trầm mặc vài giây mới nhàn nhạt mà nói: “Tống Lãng, người tin sao?”

“Ta không biết nên làm cái gì bây giờ.”

Là thật sự không biết.

Lần đầu tiên đối con đường phía trước không có bất luận cái gì quy hoạch.

Từ ngày đó đối nàng nói những lời này đó bắt đầu, bọn họ không còn có gặp qua.

Thấy rõ nàng cùng chính mình lúc sau, hắn ngược lại không biết nên như thế nào đối mặt nàng.

Xem đến càng thanh, càng sợ hãi nàng trong mắt xa cách.

Tống Lãng không dự đoán được Kỳ Thâm sẽ nói ra nói như vậy, lúc trước Sang Tư bị Kỳ gia phong tỏa bốn bề thụ địch thời điểm, hắn cũng vĩnh viễn trấn định tự nhiên, bình tĩnh mà thao túng toàn cục.

Hiện tại lại là..... Mở mịt.

Tống Lãng ho khan một tiếng: “Cái gì làm sao bây giờ? Nghĩ đến cái gì liền đi làm a! Bán cái thảm, nói không chừng ao nhỏ năm một lòng mềm liền hồi tâm chuyển ý đâu.”

Kỳ Thâm nhíu hạ mày, khó hiểu mà nhìn về phía hắn.

“Người sẽ không cái gì cũng chưa nói qua đi?” Tống Lăng không thể tưởng tượng mà nhìn hắn, “Tìm được người cùng ao nhỏ năm mâu thuẫn máu chốt, giải quyết nó a, lại nói, người này mỹ cường phẩm phối trí, không bán một chút phẩm đáng tiếc.”

Kỳ Thâm mím môi: “Ta hủy bỏ nhãn hiệu đại sứ.” Hắn phía trước suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng tổng kết ra tới Trì Niên chuyển biến, vừa vặn là biết được hắn điều động nội bộ nhãn hiệu đại sứ thời điểm, cho nên đem nó hủy bỏ, hơn nữa.....

Kỳ Thâm đồn hạ: “Ta quá khứ, không nên trở thành thương tổn nàng lấy cớ.”

Hắn quá khứ không phải Trì Niên tạo thành, cũng không nên trở thành ở nàng trước mặt bán phẩm lý do.

Tống Lăng vẻ mặt bị hắn đánh bại biểu tình: “Hủy bỏ nhãn hiệu đại sứ nguyên nhân người cùng ao nhỏ năm nói qua sao?”

Kỳ Thâm ngăn người.

Tống Lăng xem vẻ mặt của hắn liền biết hắn nhất định lại đem lời nói ghen ở trong lòng: “Lại nói, thân là người bằng hữu, ta đều cảm thấy người mất trí nhớ khi thực cầu, huống chi là lúc ấy đuổi theo người bốn năm mới vừa cùng người ở bên nhau ao nhỏ năm.....” Nói tới đây, hắn đột nhiên nghĩ tới cái gì, “A thâm, người vì cái gì ra tai nạn xe cộ, có hay không cùng ao nhỏ năm nhắc tới quá?”

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn.

Trên màn hình di động biểu hiện có nội dung mới, Kỳ Thâm điểm một chút đổi mới, Trì Niên vừa mới đã phát một cái mới tinh bằng hữu vòng.

Một trương cửa sổ ngoại treo ở trên trời minh nguyệt, xứng văn “Trung thu vui sướng” cùng với một cái vui sướng biểu tình.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, cẩn thận mà nhìn kia trương đồ, tổng cảm thấy nàng cái kia vui sướng biểu tình thực chói mắt.

Giây tiếp theo hắn mị hạ hai mắt, nhìn cửa sổ thượng ảnh ngược ra bóng dáng, đơn giản trống vắng tiểu phòng ở, không phải Trì Niên ở trụ chung cư.

Ám sắc sô pha, một cái lờ lờ bóng dáng ngồi ở chỗ kia.

Kỳ Thâm bỗng đứng đứng lên.

Tống Lăng bị hắn kinh ngạc nhảy dựng: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm mím môi: “Có việc.” Nói xong sải bước mà hướng ra ngoài đi đến.

.....

Trì Niên thật lâu không dạo thương siêu.

Chỉ là hôm nay nàng ra tới rõ ràng không phải thời điểm, siêu thị đều là người một nhà đẩy mua sắm xe đi đi dừng dừng mà mua sắm, chỉ có nàng, lang thang

không có mục tiêu mà đi dạo một hồi, cuối cùng dẫn theo rau dưa cùng cá đi ra, rồi lại ở trải qua rượu khu khi, ma xui quỷ khiến mà cầm mấy bình rượu trái cây.

Trên đường trở về, Trì Niên vẫn luôn nghĩ đến, trong chốc lát nên làm chút cái gì, như thế nào làm.

Chính là, đương nàng tẩy hảo rau dưa, đem canh trứng chưng thượng, chuẩn bị chiên cá khi, nhiệt tốt du đột nhiên liền bắn toé ra tới, một đại tích nhiệt du nện ở nàng mu bàn tay thượng.

Trì Niên cảm nổi sạm tay run lên, hồi lâu mới hậu tri hậu giác mà phản ứng lại đây, đem tay đặt ở vòi nước hạ hướng về phía.

Nhưng mu bàn tay phỏng vẫn là không ngừng mà truyền đến.

Trì Niên nhìn mu bàn tay thượng dần dần nổi lên hồng, lại nhìn phòng bếp một mảnh hỗn loạn, bĩu môi, có điểm khó chịu.

Nàng nguyên bản muốn cùng mẫu thân nói nói thay đổi công tác sau tâm tình, nói nói chính mình quay chụp đệ nhất tổ tăng lớn sau vui sướng.

Chính là, hiện tại lại như cũ một người.

Liên tính, liên tính biết dương dương bị bệnh chuyện này rất quan trọng, chính là..... Vì cái gì không đề cập tới trước nói cho nàng đâu?

Vì cái gì cho nàng hy vọng đâu?

Trì Niên rầu rĩ mà đem hỏa đóng, đi ra phòng bếp cho chính mình thượng được, liền ngồi ở trên sofa, khai một lọ rượu trái cây, một người lẳng lặng mà uống.

Nàng tửu lượng không tốt, uống đến không nhanh không chậm.

Bóng đêm càng thêm thâm trầm, Trì Niên quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, vành trăng sáng kia càng thêm sáng.

Không biết uống lên bao lâu, nàng ý thức bắt đầu mơ hồ thời điểm, loáng thoáng nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa.

Trì Niên dừng một chút, theo sau phản ứng lại đây đây là ở tô thành, nhất định là người chung quanh gia ở gõ cửa.

Nhưng giây tiếp theo, tiếng đập cửa lại một lần tiếp tục vang lên, lúc này đây phá lệ rõ ràng.

Trì Niên nhú mày, cẩn thận mà nghe xong trong chốc lát, hơi say ánh mắt bắt giác cẩn thận lên.

Giống như thật là nhà nàng cửa phòng.

Trì Niên nhấp chặt môi, không có lên tiếng.

Bên ngoài an tĩnh vài giây, tiếng đập cửa lại lần nữa vang lên.

Trì Niên trương đại đôi mắt, hồi lâu đứng lên, tiểu tâm hỏi: “Ai nha?”

Tiếng đập cửa ngừng lại, hồi lâu Trì Niên nghe thấy được một mặt quen thuộc giọng nam: “Ta, Kỳ Thâm.”

Trì Niên sững sốt, chớp hạ đôi mắt, chợt trả lời: “Đại kẻ lừa đảo, hiện tại kẻ lừa đảo nếu đều giống người giống nhau, kia kẻ lừa đảo đều đến đối chết!”

Còn Kỳ Thâm?

Cũng không nhìn xem đây là ở tô thành, không phải Vân Thành!

Nàng là có điểm say, khả năng còn có điểm khổ sở, nhưng không ngốc!

Ngoài cửa quả nhiên trầm mặc xuống dưới.

Nhưng Trì Niên tổng cảm thấy đối phương còn chưa đi, móc di động ra nói: “Nếu người lại không rời đi, ta liền báo nguy.”

“Trì Niên,” trầm thấp tiếng nói có chút khàn khàn, mang theo chút mệt mỏi thở dốc, “Mở cửa.”

Trì Niên hừ lạnh: “Người làm ta mở cửa ta liền khai a? Nhà trẻ liền bắt đầu giáo cho người xa lạ mở cửa!”

Người xa lạ.....

Kỳ Thâm hít sâu một hơi: “Người từ mắt mèo nhìn xem.”

Đêm nay Trì Niên lại giống ăn hỏa được: “Người làm ta xem ta liền xem a!”

Nhưng lời nói mặc dù nói như vậy, nàng vẫn là đi phía trước thẩu thẩu, xuyên thẩu qua mắt mèo ẩn ẩn thấy bên ngoài hàng hiên, đứng chỉ ăn mặc màu trắng áo sơ mi nam nhân, trong tay tùy ý mà dẫn theo tây trang áo khoác, thái dương tóc mái bị mồ hôi ướt nhẹ, đang ở thẳng lẳng lẳng mà nhìn nàng.

Trì Niên đột nhiên lui về phía sau một bước.

“Thấy được?” Kỳ Thâm thanh âm dần dần bình tĩnh, “Không mở cửa ta đi bãi phẳng một chút cách vách hàng xóm.” Nói xong liền phải xoay người.

Trì Niên bay nhanh mà mở cửa, đứng ở cửa, cẩn thận mà nhìn hắn: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Kỳ Thâm ngửi được trên người nàng mùi rượu, nhíu nhíu mày: “Uống rượu?”

Trì Niên không có trả lời, chỉ lại tức giận hỏi: “Người như thế nào biết nhà ta địa chỉ?”

Kỳ Thâm nhìn mắt nàng phía sau không lớn phòng khách, trống rỗng, quả nhiên chỉ có nàng một người.

“Uống lên nhiều ít?”

Trì Niên hơi cương, chợt phản ứng lại đây, phồng lên đôi mắt trừng mắt hắn: “Người còn không có trả lời ta vấn đề!”

Kỳ Thâm nhìn nàng uống rượu sau phiếm hồng gương mặt, cùng với ẩn ẩn hàm chứa thủy quang ửng đỏ hai tròng mắt, bất đắc dĩ mà thở dài: “Lúc trước nhập chức khi, người điền quá tương quan tư liệu.”

Trì Niên mặc dù uống xong rượu, đầu óc như cũ ở chuyển động: “Ta khi đó chỉ điền khu nhà phố địa chỉ.”

“Ân,” Kỳ Thâm nhàn nhạt mà lên tiếng, “Trung thu vui sướng, Trì Niên.”

Trì Niên sững sốt, nhìn hấn trên trán bị mồ hôi ướt nhẹ đầu tóc, nhíu hạ mi: “Người sẽ không ngu xuẩn đến từng nhà hỏi qua tới đi?”

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát: “Người chuẩn bị vẫn luôn làm ta đứng ở cửa?”

Trì Niên tạm dừng vài giây, cuối cùng không tình nguyện mà tránh ra bên người vị trí, nhìn hấn cao lớn đỉnh bạt thân ảnh đi đến, phòng khách cũng nháy mắt nhiều một đạo bóng dáng.

Tông màu ám ánh đèn chiếu hai người, Kỳ Thâm nhìn mắt trên bàn rượu trái cây bình, cau mày: “Đây hai bình đều là người uống?”

Trì Niên ỷ vào cảm giác say trường mắt hấn: “Quan người đánh rắm.”

Kỳ Thâm bị nàng lời nói một đổ, biểu tình hơi trầm xuống, thực mau lại biến thành không thể nề hà: “Người tính toán đêm nay vẫn luôn như vậy cùng ta nói chuyện?”

Trì Niên nhấp môi dưới, đầu óc có chút vụng, dứt khoát ngồi ở trên sô pha hoãn trong chốc lát mới hỏi nói: “Người như thế nào sẽ đến?”

Kỳ Thâm: “Thấy người phát bằng hữu vòng.”

Trì Niên nhíu mày: “Người lúc ấy ở tô thành?”

“Ở Vân Thành.”

Trì Niên ngưng ngẩn, ở Vân Thành, khoảng cách nàng phát cái kia bằng hữu vòng bất quá mới ba cái giờ, cũng chính là..... Hấn thấy bằng hữu vòng liền hướng sân bay đuổi.

Trì Niên lông mi run run: “Người tới nơi này làm gì?”

Kỳ Thâm ngóng nhìn nàng: “Có một số việc tương đối với người nói.”

Trì Niên không có lại truy vấn, chỉ là dựa vào sô pha, nhấp môi không nói một lời.

Kỳ Thâm cúi đầu liếc nàng: “Người hỏi xong?”

Trì Niên thấp con mắt không nói lời nào.

“Nên ta?” Kỳ Thâm đi đến nàng trước mặt, ánh mắt từ nàng mu bàn tay đảo qua mà qua, “Tay làm sao vậy?”

Trì Niên ngón tay cứng lại, đem mu bàn tay lơ đãng mà che giấu lên, hừ nhẹ một tiếng, không có trả lời.

Kỳ Thâm thấy thế, nhìn chung quanh một vòng bốn phía, trên bàn chỉ có mấy bình rượu trái cây, không có bất luận cái gì đồ ăn, trong phòng bếp một mảnh hỗn độn, ẩn ẩn truyền đến thiêu đồ ăn bán thành phẩm hương vị.

Hắn ẩn ẩn hiểu được, nhìn Trì Niên buồn không lên tiếng bộ dáng, than nhẹ một tiếng đi vào phòng bếp.

Trì Niên nghe phòng bếp truyền đến nồi chén va chạm thanh âm, ngay sau đó mới vừa tu hảo bếp điện từ bị người mở ra, máy hút khói vù vù từng trận vang lên.

Đồ ăn thanh hương ẩn ẩn truyền đến.

Trì Niên nhìn về phía phòng bếp, thon dài thân ảnh đang ở đâu vào đấy mà bận rộn, mỗi một động tác đều như vậy ưu nhã đẹp.

Nàng ánh mắt có chút mờ mịt, không rõ như thế nào liền thành hiện tại cái dạng này, không biết Kỳ Thâm vì cái gì sẽ đột nhiên mà xuất hiện ở chỗ này.

Không biết bao lâu, Kỳ Thâm từ phòng bếp đi ra, đem đồ ăn thuận tay bưng ra tới, đặt ở trên bàn.

Chiên cá, bông cải xanh, canh trứng.

Trì Niên nhìn sắc hương vị đều đầy đủ đồ ăn, cảm giác say phía trên, trong lòng mặc danh càng khổ sở.

Nàng quả nhiên thực vô dụng, liền thiêu đồ ăn cũng là.

“Hiện tại, có thể nghe ta nói sao?” Kỳ Thâm nhìn nàng, mở miệng nói.

Trì Niên ánh mắt vẫn dừng ở đồ ăn thượng, thanh âm có chút nặng nề: “Cái gì?”

“Trì Niên, tai nạn xe cộ tiến đến tìm Đường Kinh Nhiễm, là bởi vì Kỳ gia muốn phong sát nàng, huỷ hoại sự nghiệp của nàng,” Kỳ Thâm nói tới đây tạm dừng hạ mới lại tiếp tục, “Bởi vì ta.”

“Cứu nàng, cũng là vì lúc ấy ta bên ngoài sườn, xảy ra chuyện khi nàng tránh ở ta phía sau, ta theo bản năng mà đem phía sau người đẩy ra, đổi lại bất luận kẻ nào, ta đều sẽ là đồng dạng phản ứng.”

Trì Niên ánh mắt từ đồ ăn thượng chậm rãi thượng di, dừng ở Kỳ Thâm trên mặt, những cái đó nàng cho rằng chính mình sẽ để ý vạn phần sự tình, lúc này nghe thấy tiền căn hậu quả thế nhưng ngoài dự đoán bình tĩnh.

Hồi lâu nàng “Nga” một tiếng: “Người cùng ta nói chuyện này để làm gì?”

Rốt cuộc nàng cùng hắn chỉ gian trước nay đều là bởi vì nàng yêu đơn phương cùng hắn không thích, hướng hồ bọn họ hiện tại đã chia tay.

Kỳ Thâm khuôn mặt lạnh lùng, an tĩnh mà ngóng nhìn nàng vài giây: “Bởi vì ta tưởng bởi người quá Tết Trung Thu.” Không nghĩ xem nàng một người lễ loi, còn muốn cười nói “Không có việc gì”.

Trì Niên lông mi chớp chớp, bị hấn lời này tạp đến trở tay không kịp, một hồi lâu mới tìm được chính mình thanh âm: “Cái gì?”

Kỳ Thâm mím môi, hầu kết dùng sức thượng hạ lặn lội hạ, nhìn trước mắt tiểu cô nương, từ từ mở miệng: “Trì Niên, ta muốn đuổi theo người.”

Lý tưởng chủ nghĩa giả cũng hảo, chủ nghĩa hiện thực giả cũng hảo, nếu phóng không khai, liền không bỏ.

Trì Niên chớp chớp mắt, có chút chân tay luống cuống mà nhìn về phía Kỳ Thâm, nỗ lực ở hấn trong mắt tìm được nói giỡn dấu hiệu.

Chính là, hấn mặt mày như trác như ma, ánh mắt thâm thúy, nghiêm túc chuyên chú thả xưa nay chưa từng có trắng ra.

Trì Niên lông mi run rẩy hạ, hồi lâu cong mặt mày cười một tiếng, bắt đầu yên lặng mà ăn cơm chiều, rồi sau đó một đốn, Kỳ cận bã trừ nghệ cũng thực hảo.....

Nàng thực mau hoàn hồn, ăn xong sau đứng lên.

Kỳ Thâm ánh mắt theo nàng động tác di động, chờ nàng đáp lại.

Nhưng Trì Niên lại chỉ là nửa híp mắt, hiện ra vài phần men say, cười khanh khách mà nói: “Sắc trời không còn sớm, Kỳ tổng, người không quay về nghỉ ngơi sao?”

Kỳ Thâm tựa hồ không dự đoán được nàng sẽ là cái dạng này phản ứng, nhúu mày: “Chung quanh không có khách sạn.”

Trì Niên dừng một chút, lễ phép mà cười: “Nhưng ta uống xong rượu, có điểm vụng, muốn đi nghỉ ngơi, Kỳ tổng không chê nói, liền ngủ xô pha đi.”

Dù sao hấn cũng làm nàng ngủ quá xô pha.

Nói xong, Trì Niên thẳng trở về chính mình phòng.

Kỳ Thâm vẫn ngồi ở phòng khách trên xô pha, nguyên bản chờ nàng đáp lại biểu tình hơi khẩn, hồi lâu miễn cưỡng giãn ra khai.

Nàng có lẽ..... Chỉ là bị hấn dọa tới rồi đi.

Trì Niên đích xác bị dọa tới rồi, trở lại phòng, men say nháy mắt tiêu tán đến thất thất bát bát, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn chăm chăm trần nhà.

Nguyên bản nên là cùng mẫu thân đoàn tụ nhật tử, đột nhiên biến thành cùng Kỳ Thâm dãi ở một khối.

Kỳ Thâm phát bệnh dường như xuất hiện ở chỗ này, còn nói làm người bực bội nói.

Nàng cũng là, không tiền đồ mà mất ngủ.....

Ngoài cửa ầm ầm truyền đến thu thập chén đĩa thanh âm, Trì Niên nhìn thời gian, đã rạng sáng hai điểm.

Nàng tâm phiền ý loạn mà trở mình, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì, buộc chính mình bình tĩnh trở lại.

Ngày hôm sau sáng sớm, trời còn chưa sáng, Trì Niên tay chân nhẹ nhàng mà rời giường.

Mở cửa, quả nhiên thấy dáng người cao dài nam nhân nằm ở trên sô pha, sô pha nhỏ hẹp, hần chân dài có chút duỗi không khai, hơi hơi cuộn, giữa mày hơi chau, hẳn là mấy ngày không có nghỉ ngơi tốt duyên cớ, trước mắt có chút mệt mỏi, vì tuần mỹ nữ quan nhiều vài phần suy sụp mỹ cảm.

Cảnh giới tâm mười phần người, lúc này còn ở ngủ.

Trì Niên đem chính mình mang đến hành lý thu thập hảo, rón ra rón rén mà dẫn theo, không phát ra nửa điểm động tĩnh, im ắng mà đi ra môn đi.

Đại môn ở sau người đóng cửa, nàng cầm hành lý bay nhanh mà hướng ra ngoài đi đến, thẳng đến chạy ra khu nhà phố, Trì Niên mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Hàng năm, người cứ như vậy cấp rời đi?” Nghênh diện lại gặp được mua sớm một chút trở về Triệu a di cùng Triệu thúc thúc hai người.

Trì Niên kinh ngạc nhảy dựng, nháy mắt phản ứng lại đây, nhìn Triệu a di: “Triệu dì, công tác thượng có một số việc yêu cầu ta trở về xử lý một chút.”

“Như thế nào nghỉ còn muốn tăng ca?” Triệu a di nhíu nhíu mày, rồi sau đó lại nghĩ đến cái gì, “Đúng rồi hàng năm, phía trước giới thiệu cái kia tiểu tử, ngày mai liền có thời gian, người nhìn xem nếu công tác xong không vội nói liền thấy một mặt.....”

Trì Niên lo lắng Kỳ Thâm tùy thời sẽ tỉnh lại, phát hiện nàng không tiền đồ mà chạy thoát, liên tục gật đầu: “Hảo, Triệu dì, đều nghe ngài.”

“Người đứa nhỏ này.....” Triệu a di bất đắc dĩ nàng có lệ, “Ta đây liền cho người an bài.”

Thẳng đến thượng hồi trình phi cơ, Trì Niên mới hoàn toàn mà thả lỏng lại, ngồi trên người tàn lưu mùi rượu, không nhịn xuống rửa thắm một tiếng.

Đều là Kỳ cận bã sai, làm hại nàng hiện tại như vậy chật vật.

Nhưng ngẫm lại tối hôm qua xấu hổ cực diện, nàng nhắm mắt.

Trốn tránh đáng xấu hổ, nhưng hữu dụng.

Chapter 47

Kỳ Thâm liên tiếp tăng ca mấy ngày, lại suốt đêm đuổi phi cơ, tỉnh lại khi trời đã sáng.

Khẽ nhíu mày, Kỳ Thâm ngồi dậy, ở hẹp hòi sofa ngủ mấy cái giờ, chân cùng thân thể đều phá lệ cứng đờ.

Ngoài cửa sổ có ánh mặt trời chiếu tiến cũng không rộng mở phòng khách, ánh sáng an tĩnh mà tường hòa.

Kỳ Thâm xoa xoa giữa mày, nhìn mắt nhắm chặt phòng ngủ phụ cửa phòng, lại đứng lên nhìn về phía bốn phía, nơi này chính là Trì Niên lớn lên địa phương?

Hắn tầm mắt dừng ở TV tủ khung ảnh thượng, một nhà ba người đối với màn ảnh chúc mừng Trì Niên tám tuổi sinh nhật.

Trì phụ trì mẫu mãi mãi nhân vui sướng mà cười.

Vẫn là tiểu nữ hài Trì Niên phụng bánh kem, có lẽ là bởi vì chớp mũi thượng bị lau màu hồng nhạt bơ, ánh mắt hàm chứa nước mắt, vành mắt hồng hồng, trề môi nhìn màn ảnh.

Chỉ là xuyên thấu qua ảnh chụp, đều có thể nhìn ra kia cổ hạnh phúc bầu không khí.

Kỳ Thâm chậm rãi đi lên trước, nhìn cái kia tiểu nữ hài, khóe môi hơi hơi ngoéo một cái.

Nguyên lai nàng khi còn nhỏ vẫn là cái khóc bao.

Nhưng giây tiếp theo tươi cười hơi liếm, khi đó như vậy hạnh phúc tiểu nữ hài, tối hôm qua lại một người lẻ loi mà quá trung thu.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy trong lòng sập đau một chút, theo bản năng mà nhìn về phía phòng ngủ phụ cửa.

Phía trước còn không có cảm thấy như thế nào, lúc này mới phát giác có chút an tĩnh đến quá mức.

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, đi tới cửa, nhẹ gõ hai nhà dưới môn.

Bên trong không người theo tiếng.

“Trì Niên?” Kỳ Thâm hơi hơi giương giọng gọi nàng.

Bên trong trước sau một mảnh an tĩnh.

Một phút sau.

Kỳ Thâm đẩy cửa ra, mặt vô biểu tình mà nhìn trống rỗng phòng ngủ, liếm láp khóe môi, khí cười.

Này tính cái gì?

Chạy?

Lấy ra di động, Kỳ Thâm thẳng cấp Trì Niên đi thông điện thoại.

Tiếng chuông gần vang lên hai lần, liền truyền đến “Đối phương không có phương tiện tiếp nghe điện thoại” giọng nói.

Kỳ Thâm chưa từ bỏ ý định, tiếp tục gọi qua đi, như cũ là đồng dạng lưu trình.

Kỳ Thâm nhìn màn hình di động, sắc mặt tối sầm, gắt gao nháp môi, huyết Thái Dương nhảy lên hai hạ, giây tiếp theo xoay người sải bước mà hướng ra ngoài đi đến.

.....

Trì Niên mới vừa xuống phi cơ liền thấy Kỳ Thâm điện báo.

Nhìn trên màn hình “Kỳ cận bã” ba chữ, tiếp nghe là không có khả năng tiếp nghe, nhưng tùy tay cắt đứt bất quá chính là chuyện nhỏ không tổn sức gì sự tình.

Trở lại chung cư, Trì Niên đưa điện thoại di động ném ở phòng ngủ nạp điện, người tắc thẳng đến phòng tắm tắm rửa một cái, đem trên người còn sót lại mùi rượu toàn bộ rửa sạch sẽ, thơm ngào ngạt mà đi ra khi, di động đã không có động tĩnh.

Trì Niên hừ lạnh một tiếng, trở lại phòng ngủ liền trực tiếp ngã vào trên giường, chuẩn bị mỹ mỹ mà ngủ nướng.

Nhưng một nhắm mắt lại, liền nhin không được nhớ lại Kỳ Thâm tối hôm qua nói “Ta muốn đuổi theo ngươi” hình ảnh.

Kỳ Thâm nói, hần muốn đuổi theo nàng.

Không phải nói giỡn cái loại này.

Trì Niên nhú chặt mày, cuối cùng bực bội mà nhắc lên chặn bịt kín đầu.

Cận bã, nàng đều từ bỏ còn muốn tới trêu chọc nàng!

Tối hôm qua chỉ ngủ bốn cái giờ, còn uống xong rượu, Trì Niên tuy rằng trong đầu ở miên man suy nghĩ, nhưng đau đầu hơn nửa toàn thân mỗi một vô lực, nàng vẫn là thực mau đã ngủ say.

Lại mơ mơ màng màng mà tỉnh lại, là bị một trận thành linh xảy ra di động tiếng chuông đánh thức.

Trì Niên có chút ngốc mà nhìn trần nhà, theo sau quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, mới phát hiện đã là hoàng hôn, hoàng hôn chiếu tiến phòng ngủ phá lệ an tĩnh.

Tiếng chuông ngừng, lại thực mau vang lên.

Trì Niên rốt cuộc phản ứng lại đây, cầm lấy di động liền thấy trên màn hình biểu hiện “Triệu a di” ba chữ.

“Uy?” Trì Niên khó hiểu mà tiếp nghe.

“Hàng năm, thêm xong ban sao?” Triệu a di quan tâm hỏi.

Trì Niên mờ mịt mà “A” một tiếng, theo sau mới bay nhanh mà phản ứng lại đây chính mình sáng sớm vì nhanh lên thoát đi khu nhà phố, đối Triệu a di rải nói dối, vội ứng: “Ân, đã vội xong rồi.”

“Vây là tốt rồi,” Triệu a di rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Hàng năm, người buổi sáng không phải cũng đồng ý có thể trông thấy cái kia tiểu tử? Vừa vắn là cuối cùng một ngày giả, đối phương cũng có thời gian, 6 giờ rưỡi ở duy lan nhà ăn thấy thượng một mặt, còn có thời gian đủ người đi thu thập thu thập.....”

Trì Niên nghe Triệu a di gần ở bên tai nói, ý thức có chút dao động, lúc này mới hậu tri hậu giác mà nhớ tới, chính mình giống như đích xác thuận miệng đáp ứng rồi Triệu a di thân cận sự tình.

Chỉ là không nghĩ tới Triệu a di động tác sẽ nhanh như vậy.....

“Triệu dì!” Trì Niên yên lặng đánh gãy Triệu a di còn lại nói.

“Ân?”

Trì Niên đón hạ, thấp thấp nói: “Ta nhất định phải đi sao?”

“Chỉ là đi gặp một lần sao, không thành nói cũng chỉ đương giao cái bằng hữu.” Triệu a di hiển nhiên đối nàng từ chối sớm có chuẩn bị, “Lại nói, Triệu dì đều cùng nhân gia nói tốt, hiện tại đối ý như thế nào làm ta cùng tiểu tử muội công đạo.....”

Trì Niên: “.....”

Cuối cùng nàng rầu rĩ ứng: “Ta đã biết, Triệu dì.”

Cắt đứt điện thoại, Triệu a di tin tức cũng thực mau đã phát lại đây.

Lúc này đây tin tức thực cụ thể.

Thân cận đối tượng tên là đoạn nghe bạch, thân cao 186, freelancer, kiêm chức người mẫu.

Trì Niên nhìn mất tư liệu liền lui ra tới, lại ở nhìn thấy bảy tám cái cuộc gọi nhờ khi đón hạ, cả ngày không như thế nào ăn cái gì bụng kêu một tiếng, Trì Niên chớp chớp mắt, đưa điện thoại di động ném tới một bên, bắt đầu rời giường.

Tựa như phía trước nói được, tiếp xúc tiếp xúc tân xuân thiên, liền tính thành không được cũng chỉ đương đi ăn cái cơm chiều.

Mặc vào mấy ngày hôm trước mới vừa mua tiểu toái hoa váy hai dây, tráo kiện ren áo ngoài, Trì Niên lười đến lại hoá trang, chỉ tùy ý mà đồ chống nắng cùng son môi liền ra cửa.

Rốt cuộc không phải lần đầu tiên thân cận, tuy rằng lần đầu tiên thân cận kết quả thực ngoài dự đoán, nhưng Trì Niên cũng coi như là có kinh nghiệm, tâm tình rất là bình tĩnh.

Duy lan nhà ăn là đoạn nghe bạch tuyến, bởi vì nhà ăn là hẹn trước chế, mặc dù là bữa tối thời gian người cũng hoàn toàn không tính quá nhiều, tông màu ấm ánh đèn hơn nữa ưu nhã dương cầm khúc, rất có cách điệu.

Trì Niên đi vào đi khi, đối phương đã tới rồi.

Trong lòng đã biết đối phương một ít tin tức, Trì Niên liếc mắt một cái liền nhận ra hẳn.

Dựa cửa sổ vị trí, ăn mặc hữu nhân tây trang nam nhân một mình ngồi ở chỗ kia, không hổ là kiêm chức người mẫu người, thân hình thon dài lại thon gầy, ngũ quan thiên ngạnh lãng, rất có điểm mảy kiếm mắt sáng cảm giác, chỉ là so với Kỳ Thâm, thiếu chút tinh điêu tế trác lãnh diễm cùng thanh quý.

Nhận thấy được chính mình theo bản năng mà lấy Kỳ Thâm làm đối lập, Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, nhin không được nhú hạ mi.

Đoạn nghe bạch cũng thấy nàng, thân sĩ mà lộ ra một mặt cười: “Trì tiểu thư?”

“Người hảo.” Trì Niên trở về một mặt cười, ngồi ở hán đối diện, “Xin lỗi, ta tới chậm chút.”

“Không có gì,” đoạn nghe bạch lễ phép mà cười, “Ta cũng là vừa mới tới.”

Nói hơi hơi gơ tay, người phục vụ thực mau cầm thực đơn đã đi tới.

Đoạn nghe bạch tiếp nhận thực đơn, dò hỏi mà nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên cười: “Ta không có tới quá bên này, Đoạn tiên sinh gọi món ăn liền hảo.”

Đoạn nghe bạch cũng không có chối từ, chỉ sẵn sóc hỏi: “Trì tiểu thư có cái gì ăn kiêng sao?”

Trì Niên nghĩ nghĩ, lắc đầu: “Chỉ không yêu ăn rau thơm cùng hành tây, mặt khác đều hảo.”

Đoạn nghe bạch cũng không phải cái loại này nhất ý cô hành người, điểm nhà ăn chiều bài sau, mỗi điểm một cái đồ ăn tổng hội trước trưng cầu Trì Niên ý kiến.

Trì Niên không thể không thừa nhận, cùng người như vậy ở chung thực thoải mái, có một loại bị chiếu cố đến ấm áp cảm.

Đồ ăn điểm xong rồi, đoạn nghe bạch cũng sẽ chủ động mà khơi mào đề tài: “Nghe nói trì tiểu thư trước mắt là cái nhiếp ảnh gia?”

“Còn không tính là,” Trì Niên thụ sủng nhược kinh mà giải thích, “Còn ở thực tập giai đoạn, không dám tự xưng nhiếp ảnh gia.”

Đoạn nghe bạch trở về một mặt cười, nửa nói giỡn nói: “Ta đây cần phải hảo hảo nịnh bợ một chút trì tiểu thư, mang mang ta cái này mười tám tuyến tiểu người mẫu.”

Trì Niên ngượng ngùng mà cười cười, này đồn cơm chiều nhưng thật ra không xấu hổ.

Cũng là đang nói chuyện thiên lý Trì Niên biết được đoạn nghe bạch chính mình trừ bỏ là cái người mẫu ngoại, vẫn là cái trang phục thiết kế sư, ngày thường sẽ độc lập thiết kế một ít tiểu chúng trang phục.

Ăn xong cơm chiều, cho nhau hơn nửa WeChat, đoạn nghe bạch lại thân sĩ mà đề nghị đưa nàng về nhà.

Trì Niên nghĩ nghĩ không có cự tuyệt.

Trở lại chung cư khu, vừa vặn buổi tối 8 giờ.

Trì Niên xuống xe, đoạn nghe bạch như cũ thực tri kỷ mà cởi bỏ đai an toàn tùy nàng một khối xuống xe, vẫn luôn đem nàng đưa đến chung cư.

Mỗi một động tác đều thực gãy đúng chỗ ngứa, như là sớm đã diễn luyện quá vô số lần giống nhau, chọn không ra bất luận cái gì tật xấu.

Trì Niên yên lặng mà đi theo đoạn nghe bạch bên người, nhịn không được tưởng, nếu đây là thân cận nói, kia cảm giác cũng không tồi.

Chỉ là thiếu như vậy chút tâm động kinh diễm.

Nghĩ lại lại nhịn không được miên man suy nghĩ, đoạn nghe bạch như vậy thuần thực, có phải hay không thân cận số lần càng nhiều, như vậy xem ra nói, kia hẳn so nàng còn thắm.....

Trì Niên đang ở suy tư, bao bao di động vang lên một tiếng, ở u tĩnh trong hoàn cảnh có chút đột ngột.

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, thuận tay đưa điện thoại di động lấy ra tới nhìn thoáng qua, rồi sau đó trong đầu lung tung rối loạn ý niệm nháy mắt tan thành mây khói.

Kỳ Thâm phát tới WeChat, chỉ có một câu đơn giản: ở đâu?

Trì Niên trừng mắt kia mấy chữ, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

“Người nhà sao?” Bên cạnh người, đoạn nghe bạch cười hỏi, chợt lại bổ sung, “Đừng hiểu lầm, không có nhìn trộm trì tiểu thư tin tức, chỉ là suy đoán, rốt cuộc hiện tại cũng không còn sớm, người trong nhà lo lắng cũng bình thường.”

Trì Niên cười gượng một tiếng, hàm hồ mà lên tiếng, nhìn mắt màn hình, trực tiếp dọn ra qua loa lấy lệ Triệu a di lý do, lãnh đạm mà hỏi: tăng ca.

Hỏi xong liền phải đem điện thoại thả lại bao bao, chỉ là không chờ nàng thả lại, di động lại vang lên.

Kỳ Thâm: phải không?

Đối phương đang ở đưa vào.....

người quay đầu lại.

Trì Niên thân thể cứng đờ, nhìn trên màn hình kia mấy chữ, trong lòng dâng lên một cổ diềm xấu dự cảm.

“Trì tiểu thư?” Đoạn nghe bạch nhận thấy được nàng dị thường, săn sóc mà dò hỏi.

Trì Niên quay đầu nhìn về phía hắc, chỉ hạ trước mặt chung cư lâu: “Ta đã tới rồi, cảm ơn người đưa ta trở về.”

Đoạn nghe bạch cười lắc đầu, không còn có nói thêm cái gì, chỉ nói câu “Ta đây trước rồi đi” sau, xoay người liền phải triều chung cư môn chỗ đi, lại ở nhìn thấy phía sau cách đó không xa đứng bóng người cao lớn khi bước chân một đống.

Một cái anh tuấn nam nhân đứng ở nơi đó, ánh mắt đang xem hướng hắc khi, trong mắt là không chút nào che lấp lãnh lệ hung ác nham hiểm.

Trực giác nói cho đoạn nghe bạch người nam nhân này cùng Trì Niên có quan hệ, lại cũng không nói thêm gì, cười cười rồi đi.

Trì Niên cũng thấy được đứng ở nơi đó Kỳ Thâm, thấy đoạn nghe bạch trải qua Kỳ Thâm bên người khi, nhin không được nhắc tới một hơi, theo sau mới phát hiện, Kỳ Thâm thể nhưng so đoạn nghe bạch còn muồn cao một chút, lúc này hắc chính gắt gao mà nhìn chăm chăm nàng, sắc mặt không tốt.

Trì Niên tức khắc dâng lên một cổ bị trảo gian chột dạ cảm, nghĩ lại tưởng tượng hai người quan hệ căng đã chết cũng bất quá chính là trước trên dưới cấp, người cũng bình tĩnh lại, thậm chí còn hảo tâm tình mà cùng hắc chào hỏi: “Kỳ tổng.”

Nói xong xoay người đi vào chung cư lâu.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm tiếng nói có chút khàn khàn, gọi nàng tên khi, mang theo chút nặng nề.

Trì Niên bước chân một đống, quay đầu đi, dường như không có việc gì mà cười: “Làm sao vậy, Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhìn trên người nàng tiểu toái váy hoa ở trong gió đêm phát động, trắng nõn khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy vô hại biểu tình, hầu kết lẫn lộn hạ: “Vừa mới nam nhân kia, là ai?”

Trì Niên mặc mặc, thẳng thắn thành khẩn mà ứng: “Thân cận đối tượng.”

Kỳ Thâm đồng tử hơi hơi phóng đại chút, thanh âm có chút gian nan: “Tối hôm qua ta nói.....”

“A, đúng rồi,” Trì Niên một bộ bình tĩnh đại ngộ bộ dáng, đánh gãy hắc còn lại nói, “Về tối hôm qua sự tình, ta có lời phải đối người nói.”

Kỳ Thâm hô hấp bất giác căng thẳng, nghiêm túc mà ngó nhìn nàng, chờ nàng đáp án: “Cái gì?”

Trì Niên nhẹ nhàng mà nở nụ cười: “Kỳ tổng, cảm ơn người tối hôm qua làm cơm chiều, còn đặc biệt đi tô thành bồi ta qua trung thu.”

Kỳ Thâm ánh mắt cứng lại: “Chỉ là như vậy?”

Trì Niên mỉm nhàn hoang mang: “Bằng không đâu?”

“Tối hôm qua..... Ta đối với người nói những lời này đó.....” Kỳ Thâm nói được gian nan, “Người đã quên?”

“Người đang nói cái gì, ta nhớ rõ rành mạch a.” Trì Niên khó hiểu mà chớp chớp mắt, chân thành mà nhớ lại tối, theo sau cười khanh khách mà nói, “Tối hôm qua ta uống xong rượu, một người quá trung thu, đang có điểm khổ sở, Kỳ tổng người liền xuất hiện tới bồi ta, còn đối ta nói ‘ trung thu vui sướng ’, nhưng ta cũng thu lưu người ở một đêm, cho nên chúng ta huề nhau.”

Kỳ Thâm nguyên bản thanh lãnh biểu tình ít có cứng đờ, thẳng tắp mà nhìn nàng.

Vững hoàng đèn đường hạ, hai tròng mắt phiếm hồng, sắc mặt có chút tái nhợt.

Chapter 48

Chung cư lầu trước thực an tĩnh, chỉ ngẫu nhiên ầm ầm truyền đến vài tiếng xe hơi tiếng còi.

Trì Niên đón Kỳ Thâm thẳng lăng lăng ánh mắt, chỉ chớp chớp lông mi, ánh mắt nghi hoặc thả vô hại.

Kỳ Thâm ánh mắt giật giật, trong mắt tối nghĩa khó hiểu.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, thật vất vả nói ra theo đuổi, thấp thỏm mà đợi một ngày một đêm nàng đáp lại, lại là nàng mỉm nhàn vô tội mà nói cho hắn, nàng căn bản không nhớ rõ hắn nói gì đó, thậm chí lúc này còn đối hắn nói bọn họ huề nhau.

Trì Niên nhìn hắn phức tạp thần sắc, dồn hạ, cười ngâm ngâm mà mở miệng: “Kỳ tổng, không có việc gì nói, ta về trước gia.”

Nói xong không đợi hắn phản ứng, xoay người liền phải lên lầu.

Chỉ là không đợi nàng đi ra hai bước, thủ đoạn bị một con hơi lạnh bàn tay to kéo lại, lực đạo cũng không lớn, phảng phất một tránh là có thể tránh ra.

Trì Niên khó hiểu mà ngoái đầu nhìn lại: “Còn có việc?”

Kỳ Thâm môi giật giật, nhúu chặt mày, lại chỉ cảm thấy yết hầu sắp đến lợi hại, nói không ra lời.

Trì Niên đợi trong chốc lát không chờ đến hắn đáp lại, dứt khoát bẻ ra hắn tay, đối hắn cười cười, bước nhanh đi vào thang máy.

Kỳ Thâm vẫn đứng ở tại chỗ, nhìn nàng bóng dáng biến mất ở cửa thang máy sau, thẳng đến lầu 13 ánh đèn sáng lên, hần ninh mi nhìn trong chốc lát kia một tầng ánh đèn, mới vừa rồi xoay người rời đi.

Không có hồi nhả thức công quán, Kỳ Thâm trực tiếp đi công ty.

Chậm trễ một ngày thời gian, công tác bưu kiện một đồng gấp đôi xử lý văn kiện.

Kỳ Thâm biên xem văn kiện, biên nhin không được nhớ lại Trì Niên nói, trong lòng bực bội cùng buồn bực cơ hồ muốn đem hần bao phủ đến khó có thể thở dốc, liền thủ hạ ký tên bút máy đều nhin không được dùng sức lực, ngòi bút xuyên thấu giấy bối.

Nhưng giấy tiếp theo hần đột nhiên nghĩ tới cái gì, nguyên bản nhúu chặt mày cứng đờ, trên tay động tác cũng ngừng.

Lúc trước, biết được chính mình mất trí nhớ thời điểm, Trì Niên cũng là cái dạng này cảm giác sao?

Vô lực thả mờ mịt thất thố.

Không ngừng.

Nàng lúc này đây chỉ là uống xong rượu đã quên hần nói muốn truy nàng mà thôi, mà hần lại là hoàn hoàn toàn toàn mà quên mất nàng từng trả giá hết thấy, bao gồm bọn họ mới vừa ở cùng nhau sự thật.

Trái tim một trận nhần dấm dỏ nhức mỗi, Kỳ Thâm nhin không được khom khom người, thật lâu sau hần đứng dậy đi vào nghỉ ngơi gian lấy ra một lọ rượu, đối với bình khẩu liền uống một hớp lớn, lạnh lẽo chất lỏng miễn cưỡng đem kia cổ nhức mỗi đè ép đi xuống, dạ dày ần ần co giật một chút.

Ngày hôm sau sáng sớm, Tống Lãng liền tới công ty.

Hôm trước buổi tối Kỳ Thâm đột nhiên rời đi, ngày hôm qua càng là cả ngày không xuất hiện, tích góp công tác tổng phải có người hoàn thành.

Vốn tưởng rằng nghênh đón chính mình sẽ là bàn làm việc thượng tích góp văn kiện, không nghĩ tới mới vừa mở ra Kỳ Thâm văn phòng đại môn, một cổ mùi rượu ập vào trước mặt, trên mặt bàn lại sạch sẽ, Kỳ Thâm chính dựa vào một bên sofa nghỉ ngơi, cau mày, mặt danh suy sút.

Nghe thấy mở cửa thanh, hần cơ hồ nháy mắt mở mắt.

“Cả đêm không trở về?” Tống Lãng ngạc nhiên mà nhìn hần, “Tối công ty mua say?”

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn, xoa xoa đau nhức giữa mày: “Người như thế nào sẽ đến?”

Nhắc tới lời này, Tống Lãng nhin không được lên án: “Còn không phải người hôm trước phải tay liền rời đi, ngày hôm qua cũng không xuất hiện, ta còn muốn hẹn hò, đành phải hôm nay đến xem.”

Kỳ Thâm chậm rãi đứng lên, nhàn nhạt mà “Ân” một tiếng, đem bình rượu cầm lấy, triều thùng rác đi đến.

Tổng Lăng kỳ dị mà nhìn hắn một cái: “Người có phải hay không đi tìm ao nhỏ năm?”

Kỳ Thâm cầm bình rượu tay một đốn, giấy tiếp theo “Đồng” một tiếng, đem bình rượu bực bội mà ném vào thùng rác trung.

Tổng Lăng vừa thấy hắn phản ứng liền biết chính mình đoán đúng rồi, đắc ý mà nhướng mày, nhưng thấy hắn khó coi sắc mặt vẫn là thu liễm chút: “Nói trở về, người cùng ao nhỏ năm hiện tại tính cái gì quan hệ đâu? Tiền nhiệm? Trước lão bản? Trước.....”

“Ồn ào.” Kỳ Thâm không kiên nhẫn mà liếc hắn liếc mắt một cái, nghe hắn một ngụm một cái “Trước cái gì” liền phiền, giống như bọn họ hiện tại không có gì quan hệ giống nhau.

Có thể tưởng tượng đến Trì Niên ngày hôm qua đi thân cận, Kỳ Thâm biểu tình một đốn.

Tổng Lăng nhún nhún vai: “Ta lại chưa nói sai,” nói xong hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, “Người này lại là suốt đêm đuổi phi cơ, lại là bồi ao nhỏ qua tuổi trung thu, này xem như ở theo đuổi ao nhỏ năm đi?”

Kỳ Thâm ngón tay cương hạ.

Tổng Lăng đánh giá Kỳ Thâm biểu tình, đối phương thế nhưng không phủ nhận, khiếp sợ mà tròn to mắt: “Không phải đâu, thật sự ở theo đuổi?”

Vạn năm cây vạn tuế ra hoa, nhân sinh đầu một chuyển a.

Kỳ Thâm phiền lòng mà nhìn hắn một cái, hồi lâu mới nói: “Nàng đã quên.”

Tổng Lăng khó hiểu, thuận miệng hỏi lại: “Cái gì đã quên? Ao nhỏ năm cũng mất trí nhớ?”

Cũng.

Kỳ Thâm huyết Thái Dương “Thành thịch” khiêu hai hạ, miễn cưỡng bình phục hạ tâm tình.

Chờ đến Tổng Lăng từ hắn đòi câu vài lời hiểu biết đến lúc đó Trì Niên đã quên hắn muốn theo đuổi nàng chuyện này khi, rốt cuộc nhịn không được vui sướng khi người gặp họa mà cười ra tiếng tới: “Phong thủy thay phiên chuyển, báo ứng tới đi.”

Kỳ Thâm rũ mắt, không có phản bác.

Tổng Lăng cười đủ rồi, mới đi lên trước vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Đã sớm nói cho người đi, bán thăm hoặc sắc dụ tuyển một cái.”

“Huynh đệ chỉ có thể giúp người đến nơi này.”

Kỳ Thâm nhú chặt mày, nhấp chặt môi chậm chạp không nói gì, thật lâu sau mới miễn cưỡng nói câu: “..... Nông cạn.”

Tổng Lăng: “Người nhưng thật ra không nông cạn, kết quả còn không phải liên ao nhỏ nằm bóng dáng đều nhìn không tới?”

Kỳ Thâm sắc mặt hơi trầm xuống, hạ nháy mắt nghĩ đến cái gì, biểu tình dần dần thu liễm.

.....

Trì Niên ngày hôm sau đi đường cong khi, đoàn đội người đều cười khanh khách mà nhìn nàng, lâm hàm riêng chạy tới đối nàng nói thanh “Chúc mừng”.

Trì Niên miễn nhàn mặc danh, theo sau mới biết được, nàng chụp kia tổ ảnh chụp, trong đó có bốn trương sẽ tiến hành hậu kỳ, sau đó cùng nhau đệ trình cấp Sang Tư.

Này đối với một tân nhân mà nói, quả thực là lớn lao khẳng định.

Trì Niên thực hưng phấn, liên tiếp mấy ngày thần thái phi dương.

Thẳng đến hôm nay trình nặc từ phòng làm việc bên trong đi ra, cười nhìn Trì Niên: “Trì Niên, dụ trạch tìm người.”

Trì Niên híp mắt trở về câu “Hảo”, đem đỉnh đầu tác phẩm chỉnh hợp một chút, gõ vang lên dụ trạch cửa văn phòng.

Dụ trạch trong tay chính cầm một chồng tẩy tốt ảnh chụp, thấy Trì Niên tới ngồi dậy, đem ảnh chụp đưa cho nàng: “Nhìn xem?”

Trì Niên tiếp nhận ảnh chụp nhìn thoáng qua, là nàng cấp lương phỉ chụp kia tổ chuyện xưa chủ đề nguyên bộ tác phẩm.

“Làm người gia nhập đường cong xử nữ làm, này bộ nguyên phiên có thể lấy về đi làm kỷ niệm,” dụ trạch đối nàng chọn hạ mi, chợt đối nàng lười nhác cười, “Hoàn thành không tồi.”

“Cảm ơn người.” Trì Niên chân thành nói cảm ơn.

Dụ trạch cười hạ: “Tạ sớm,” nói nhìn mắt nàng trong tay ảnh chụp, “Chụp đặc tả cùng gần cảnh khi trảo thực hảo, nhưng đối với trung cảnh cùng toàn cảnh không chế còn có tỷ vết. Còn cần nhiều hơn luyện tập.”

Trì Niên nghiêm túc mà lật xem xuống tay ảnh chụp, tin phục gật gật đầu.

Đích xác, ở xử lý toàn cảnh cùng trung cảnh quay chụp khi, chụp hình góc độ cùng cảm xúc luôn là chỉ có thể cố giống nhau, nhân vật tình cảm dư thừa, vạt áo nơi chốn lý đến có chút thô ráp, mà chụp hình hiệu quả cực hảo lại bỏ qua nhân vật biểu tình quản lý.

“Ta sẽ hảo hảo luyện tập.” Trì Niên mở to hai mắt bảo đảm.

Dụ trạch nhìn tiểu cô nương liền kém nhấc tay thề biểu tình, cong cong môi: “Trong khoảng thời gian này phòng làm việc không vội, người vừa vận có thể

nhiều luyện tập một chút, hình người nhiếp ảnh, chuyên nghiệp người mẫu đối
đề cao quay chụp chất lượng trợ giúp không ít, thả không có chân dung quyền
tranh cãi.”

Chuyên nghiệp người mẫu.

Trì Niên nghe thấy này bốn chữ, lập tức nghĩ tới Hạ Nghi.

Nhưng nghĩ lại lại nghĩ đến Hạ Nghi hiện giờ còn ở thu tiết mục, thả nàng hiện
giờ bằng vào kia đương tiết mục danh khí có trưởng, chính mình trình độ cao
thấp không chừng, nàng cũng lo lắng cấp Hạ Nghi mang đi không cần thiết
phiền toái.

Đến nỗi mặt khác.....

Nhìn Trì Niên có chút khó xử biểu tình, dụ trạch cười cười: “Ta nhưng thật
ra.....”

Trì Niên đột nhiên nghĩ tới cái gì, ánh mắt sáng lên: “Ta đã biết!” Thanh âm
nhảy nhót.

Dụ trạch khó hiểu mà nhìn nàng: “Cái gì?”

“Ta sẽ tìm được người mẫu,” Trì Niên cười khanh khách nói, “Thật sự thực cảm
ơn người, dụ trạch.”

Dụ trạch nheo nheo mắt: “Người cái kia người mẫu bằng hữu?” Vì nàng tìm
hắn muốn ký tên cái kia.

“A?” Trì Niên không nghĩ tới dụ trạch sẽ truy vấn, ngăn người, phản ứng lại
đây vội lắc đầu, “Hạ Nghi gần nhất ở lâm thành, khả năng sẽ rất bận.”

Dụ trạch mặc danh lại lẩm miệng hỏi một câu: “Vậy người tìm ai?”

Trì Niên hàm hồ mà ứng: “Chính là..... Phía trước ăn cơm nhận thức một
người.”

Dụ trạch nhìn nàng biểu tình, rốt cuộc từng có vết xe đổ, tạm dừng vài giây:
“Thân cận?”

Trì Niên bị chọc thủng, ngượng ngùng mà cười cười.

Trên thực tế, mấy ngày nay, trừ bỏ ngày đó buổi tối đoạn nghe nói vô ích câu
“Về đến nhà” ngoại, hai người lại không như thế nào trò chuyện qua, người
trưởng thành ăn ý đại khái chính là một câu là có thể biết được lẫn nhau ý tứ.

Bởi vậy hai người chỉ có liên hệ bất quá là bằng hữu vòng điểm tán chỉ giao.

Nhưng Trì Niên ngẫu nhiên xoát đến hắn bằng hữu vòng cũng có thể nhìn ra
tới, đoạn nghe bạch rất thích người mẫu cái này chức nghiệp, nàng cũng chỉ
tính toán đi hỏi một chút hắn có hay không hứng thú, thật sự không được nàng
còn có thể trên mạng tìm.

Dụ trạch tay thông thả ung dung mà gõ hạ mặt bàn, theo sau lười biếng mà
cười cười: “Có người được chọn liền hảo.”

Trì Niên không rõ nguyên do gât gât đầu, lại không nói thêm cái gì, xoay người đi ra ngoài.

Mới vừa mở ra văn phòng đại môn, liền thấy trình nặc đang muốn gõ cửa, suýt nữa gõ đến Trì Niên mặt, may mắn hắn phản ứng lại đây, vội vàng đem tay thu trở về.

Trì Niên đối trình nặc cười cười, vòng qua hắn rời đi.

Trình nặc trở về một mặt cười, thuận miệng hỏi văn phòng người: “Xem Trì Niên biểu tình, có cái gì cao hứng……” Nói còn chưa dứt lời liền dừng lại, mới lạ mà nhìn dụ trạch.

Hắn chính lười biếng mà dựa vào lưng ghế, hiếm thấy có chút xuất thần.

Trình nặc cong lại gõ gõ mặt bàn, dụ trạch phục hồi tinh thần lại: “Làm gì?”

“Những lời này hẳn là ta hỏi ngươi mới đúng đi,” trình nặc đem trong tay văn kiện đặt ở trước mặt hắn, “Muốn người mẫu tư liệu làm gì?”

Dụ trạch quét mắt tư liệu, nhẹ điểm hạ mặt bàn, hồi lâu nở nụ cười: “Không có gì.”

Nói đứng lên lấy quá chìa khóa xe.

“Ngươi đi đâu nhi?” Trình nặc vội hỏi.

Dụ trạch tâm biếng nhác ý lười nói: “Tìm xem linh cảm.”

Trì Niên trở lại chính mình vị trí, liền lập tức cấp đoạn nghe bạch đi điều tin tức, trực tiếp thả lễ phép biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Đối phương hẳn là còn ở bận rộn, trước sau không có hồi phục.

Trì Niên cũng không nóng nảy, hình người nhiếp ảnh tạm thời luyện không được, có thể trước luyện tập tĩnh vật nhiếp ảnh.

Nàng nghe lâm hàm nói, đường cong mỗi một cái nhiếp ảnh gia, mỗi năm ít nhất muốn ăn mấy vạn thứ màn trập.

Nàng còn kém xa lắm.

Thẳng đến tan tầm, Trì Niên trở lại chung cư, mới vừa đem xe đình hảo, di động đột nhiên vang lên một tiếng.

Trì Niên biên xuống xe biên nhảy ra di động.

Đoạn nghe bạch: xin lỗi, buổi chiều ở công tác.

Trì Niên vừa muốn hồi phục, đoạn nghe bạch điện thoại trực tiếp đánh lại đây, nàng vội ấn tiếp nghe.

“Trì tiểu thư,” đoạn nghe bạch thanh âm như cũ nho nhã lễ độ, “Ta đối trì tiểu thư đề nghị thực cảm thấy hứng thú.”

“Thật sự a?” Trì Niên kinh hỉ, thuận thế đi vào thang máy, “Kia Đoạn tiên sinh là đáp ứng rồi sao?”

“Đương nhiên,” đoạn nghe bạch vui đùa nói, “Nói không chừng ngày nào đó trì tiểu thư nổi danh, ta cũng đi theo hỏa một phen đâu.”

Trì Niên ngượng ngừng mà cười một tiếng: “Ta còn lo lắng Đoạn tiên sinh sẽ bởi vì phía trước sự tình mà chối từ đâu.”

Đoạn nghe bạch an tĩnh trong chốc lát, liền ở Trì Niên hoang mang muốn dò hỏi thời điểm, hần mới nhẹ nhàng mà cười một tiếng: “Có chuyện không nghĩ gạt trì tiểu thư, lần trước cùng trì tiểu thư gặp mặt sở làm những cái đó sự, kỳ thật là có người đã dạy ta.” Nói đến sau lại, hần thanh âm có chút thấp.

Trì Niên chớp chớp mắt, suy đoán: “Thích nữ hài?”

Đoạn nghe bạch không có phủ nhận: “Bạn gái cũ, nàng xuất ngoại.”

Trì Niên nhin không được ở trong lòng não bổ, một nữ hài tử giáo chính mình bạn trai như thế nào sẵn sóc ôn nhu mà đối đãi mặt khác nữ sinh, này như thế nào nghe đều là một cái thương tâm chuyện xưa.

Đồng thời nàng trong lòng cũng hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, ở chung cuối cùng sẽ không xấu hổ: “Kia Đoạn tiên sinh khi nào có thời gian?”

Đoạn nghe bạch nghe ra nàng thả lỏng ngữ khí, thanh âm cũng nhẹ nhàng xuống dưới, vui đùa nói: “Nói như thế nào ta cùng trì tiểu thư cũng thân cận quá, trì tiểu thư này may mắn ngữ khí, làm ta thực thất bại a.”

Trì Niên bất đắc dĩ: “Ta chỉ là sợ sẽ ảnh hưởng quay chụp.....”

Nàng lời nói cũng không có nói xong liền lú lo đình chỉ.

—— có người ở mười hai tầng ấn thang máy, thang máy ngừng lại, môn từ từ mở ra.

Rồi sau đó, Trì Niên khiếp sợ mà trợn to mắt.

Thang máy ngoại, Trần Dương chính ôm hai cái trang chống bụi bố đại thùng giấy, hần thấy Trì Niên cũng ngây ngẩn cả người: “Trì tiểu thư?”

Trì Niên chớp chớp mắt: “Trần trợ lý, người như thế nào ở.....”

Thanh âm lại lần nữa ngừng lại.

Trì Niên ánh mắt dừng ở Trần Dương phía sau nửa khai chung cư trên cửa, ăn mặc sơ mi trắng hắc quần nam nhân an tĩnh mà đi ra, thân hình thon dài, mặt mày tuấn mỹ, ánh mắt u trầm thả nghiêm túc mà nhìn nàng: “Trì Niên.”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, đối thủ cơ bên kia nói câu “Xin lỗi, ta hiện tại có chút việc”, cắt đứt điện thoại, nhứ chặt mày nhìn Kỳ Thâm: “Kỳ tổng làm gì vậy?”

Kỳ Thâm thần sắc ít có luống cuống hạ, giây lát liền khôi phục bình tĩnh, trầm mặc trong chốc lát mới nói: “..... Cùng người học.”

Trì Niên cứng lại, nghĩ đến chính mình phía trước bởi vì cận thủy lâu đài mua 13 hào chung cư sự, may mắn đến càng khẩn: “Ta khi đó nhưng không ly người như vậy gần.”

Kỳ Thâm mím môi: “Nhưng ta tưởng.”

Tưởng tượng đến nàng ở thân cận, thậm chí cùng cái thứ nhất thân cận đối tượng cùng ở một cái chung cư khu, hẳn trong lòng liền đứng ngồi không yên.

Trì Niên trừng mắt nhìn Kỳ Thâm liếc mắt một cái, dứt khoát lui về phía sau một bước, trực tiếp ẩn xuống thang máy đóng cửa kiện.

Ôm thùng giấy Trần Dương trở mắt mà nhìn cửa thang máy khép lại, trong lòng phạm nói thầm.

Kỳ tổng dọn đến nơi đây tới, là bởi vì trì tổng trợ?

Thang máy thượng lầu 13.

Trì Niên cảm giận mà đi vào chung cư, ngồi ở trên sofa càng nghĩ càng giận, nghĩ đến dưới lầu chính là Kỳ Thâm, không nhịn xuống dùng sức dậm dậm sàn nhà.

Kỳ Thâm quả thực có bệnh!

Này tính cái gì?

Dùng nàng truy quá hẳn thủ đoạn tới truy nàng? Có ý tứ sao?

Một lát sau, di động vang lên một tiếng.

Trì Niên tức giận mà đưa điện thoại di động lấy lại đây nhìn thoáng qua.

Kỳ Thâm: hết giận điểm?

Trì Niên nhú mày.

Kỳ Thâm lại phát tới một cái: có thể nghe thấy.

Trì Niên mở to hai mắt nhìn chăm chăm hẳn phát tới tin tức, cười lạnh một tiếng, lúc trước nói chia tay, sau lại từ chức cũng chưa kéo hắc người, lúc này đây không chút do dự kéo vào sổ đen.

Dưới lầu.

Kỳ Thâm ngồi ở có chút trống vắng phòng khách trên sofa, vuốt ve di động.

Trì Niên trước sau không có hồi phục.

Hồi lâu, cố nén trong lòng cơ quắp bất an, hẳn lại bắt đầu đánh chữ: Trì Niên, ta ở truy người.

Gửi đi.

Theo sau, Kỳ Thâm nhìn tin tức khung trước màu đỏ dấu chấm than, nheo nheo mắt.

tin tức đã phát ra, nhưng bị đối phương cự thu.

Chapter 49

Trì Niên đêm nay phá lệ không yên ổn.

Chỉ cần một nằm ở trên giường, liền nhin không được suy nghĩ, Kỳ Thâm liền ở tại nàng dưới lầu, thậm chí chính mình bước chân trọng, hấn khả năng đều có thể nghe thấy động tĩnh.

Rồi lại khắc chế không được mà miên man suy nghĩ.

Nàng cho rằng hấn nói truy nàng bắt quá là nói nói mà thôi, bị chính mình làm bộ quên hàm hồ sau khi đi qua, lấy hấn kiêu ngạo sẽ không lại có cái gì động tác.

Chính là, hấn lại dọn tới rồi nàng dưới lầu, gần đến hô hấp cùng phiền không khí, nhìn cùng phiền phong cảnh.

Trì Niên bực bội mà trở mình.

Di động vang lên một tiếng, Trì Niên bị kinh ngạc nhảy dựng, chợt nghĩ đến chính mình đã đem Kỳ Thâm kéo đen, lúc này mới yên tâm mà lấy qua di động.

Là đoạn nghe đầu bạc tới, hỏi nàng chuẩn bị khi nào quay chụp, hấn hảo hợp lý an bài thời gian.

Nghĩ đến quay chụp, Trì Niên tâm tình dần dần bình tĩnh trở lại, nghiêm túc mà ở trong lòng tư tưởng hạ, muốn trước cùng phòng làm việc báo bị một chút, làm tốt quay chụp kế hoạch, nghĩ kỹ sau, Trì Niên hồi phục đoạn nghe bạch, đem quay chụp thời gian gõ định ở hai ngày sau.

Đoạn nghe bạch thực sáng khoái mà ứng hạ.

Trì Niên nhìn đỉnh đầu trần nhà, hồi lâu rầu rĩ mà bịt kín chăn.

Không thể suy nghĩ, ngủ.

Ngày hôm sau tỉnh lại, Trì Niên ở chung cư vẫn luôn đợi cho 8 giờ 40, mới xuất phát đi trước phòng làm việc.

Ra cửa khi, Kỳ Thâm sớm đã đi công ty, hai người cũng không có gặp gỡ cơ hội.

Trì Niên không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đi đến phòng làm việc, Trì Niên chuẩn bị đem chính mình luyện tập chụp phiền sự tình cùng dụ trạch nói một chút, lại không nghĩ rằng dụ trạch cũng không ở phòng làm việc.

Cẩn thận ngẫm lại, giống như từ ngày hôm qua chính mình rời đi dụ trạch văn phòng bắt đầu, dụ trạch liền vẫn luôn không có tái xuất hiện.

Trì Niên riêng đi dò hỏi trình nặc, trình nặc nghĩ đến ngày hôm qua dụ trạch bực bội mà rời đi phòng làm việc tình hình, rất có thâm ý mà cười cười: “Hắn a, gần nhất có điểm phiền, đi thành phố kế bên tìm linh cảm đi.”

Trì Niên “A” một tiếng.

Trình nặc lại nói: “Bất quá lúc gần đi hắn nói, người nếu luyện tập quay chụp nói, thời gian tự hành an bài.”

Trì Niên nghe vậy trong lòng buông lỏng, cười cười nói lời cảm tạ sau xoay người rời đi.

Trình nặc nhìn theo nàng bóng dáng, thẳng đến tiểu cô nương biến mất không thấy mới nhịn không được cười một tiếng, lấy ra di động bấm thông dụ trạch dây số.

Trò chuyện thực mau chuyển được, dụ trạch thanh âm tùy ý: “Uy?”

“Ta đã cùng Trì Niên nói,” trình nặc chậm rì rì nói, “Bất quá người làm gì không chính mình cùng nàng nói?”

Dụ trạch trầm mặc trong chốc lát, mới lười nhác mà nói: “Quay chụp, vội.”

Nói xong trực tiếp treo điện thoại.

Trình nặc nhìn sáng lên màn hình di động, vội đến nói một lời công phu đều không có?

Nhún vai, hắn là không tin.

Trì Niên trở lại phòng làm việc chính sảnh khi, vừa vặn thấy lâm hàm cầm một phần tạo hình thiết kế bản nháp, thấy nàng sau nhướng mày: “Muốn đi luyện tập chụp phiền?”

Trì Niên cười lên tiếng.

“Người mẫu tuyển hảo sao?” Lâm hàm lại hỏi, trêu chọc, “Phía trước gặp người đi văn phòng bên kia, ta còn tưởng rằng người tìm người mẫu là dụ trạch đâu.”

“Sao có thể,” Trì Niên bật cười, “Người lại không phải không biết, dụ trạch không thích bị người chụp.”

“Cũng đúng,” lâm hàm tiếc nuối mà nhún nhún vai, “Trường như vậy một khuôn mặt, cố tình không thích màn ảnh, thật là phí phạm của trời.”

Trì Niên: “.....”

“Bất quá nói trở về,” lâm hàm đột nhiên nhớ tới cái gì, thần bí hề hề mà tiến đến Trì Niên trước mặt, “Người ở Sang Tư dài quá, nhất định thực hiểu biết Sang Tư tổng tài đi?”

Trì Niên ngẩn ra, nghĩ đến dọn đến chính mình dưới lầu người, ngữ khí vi diệu mà trầm trầm: “Liên..... Còn hảo đi.”

“Phía trước chỉ biết Sang Tư tổng tài rất ít tiếp thu phỏng vấn, chỉ có vài lần cũng đều cùng khoa học kỹ thuật kinh tế tài chính có quan hệ, không nghĩ tới lần này hợp tác thấy chân nhân,” lâm hàm cẩn thận mà dư vị một chút, “Cao lãnh lại tuấn mỹ, nếu có thể đem người này kéo tới chụp mấy trương, khẳng định hăng hái, đáng tiếc nhân vật như vậy, chỉ nhưng xa xem.....”

Trì Niên nghĩ đến Kỳ Thâm gương mặt kia ở trước màn ảnh bị vô hạn phóng đại dừng hình ảnh hình ảnh, đốn hạ, tiện đà mếu máo, trái lương tâm mà nói: “Cũng liền như vậy.”

Kế tiếp hai ngày thời gian, Trì Niên vẫn luôn ở chế độ quay chụp kế hoạch cùng lựa chọn quay chụp nơi sân.

Đoạn nghe bạch ngũ quan thiên ngành lãng, đến lúc đó quay chụp có thể từ khoa học kỹ thuật cảm, sắc thái, đường cong mấy cái đại góc độ tới tiến hành, nhưng càng cụ thể còn cần ý lại hoàn cảnh ánh đèn chờ các phương diện cảm giác.

Nhưng ở đây mà lựa chọn thượng khó khăn, studio bối cảnh chỉ một, thả ánh đèn máy thông gió chờ các phương diện đều yêu cầu đoàn đội phối hợp, không thích hợp làm luyện tập dùng.

Không nghĩ tới đoạn nghe bạch nghe nói sau, không nói hai lời phát tới một trương cực có cá tính dân tộc tầng cao nhất sân thượng ảnh chụp, nghe nói là hần bằng hữu khai, cũng nói giỡn mà tỏ vẻ, hần này cũng coi như là vì bằng hữu làm tuyên truyền.

Trì Niên nhìn kia gian tên là “Hoa gian” dân tộc sân thượng ảnh chụp, quang cùng phong đều tề, thậm chí ban đêm còn có ánh đèn tú cột sáng, lập tức đáp ứng rồi xuống dưới.

Đến nỗi Kỳ Thâm, quy công với nàng ở Sang Tư làm tổng trợ kia bốn năm, làm nàng phá lệ hiểu biết hần làm việc và nghỉ ngơi.

Hai ngày này thời gian, nàng ra cửa xảo diệu mà tránh đi hần thói quen thời gian, hai người một lần mặt đều không có gặp được quá.

Hôm nay, Trì Niên dự định xong nơi sân sau mới buổi chiều hai điểm nhiều.

Bốn ba một ngày thời gian, chỉ ăn một đốn bữa sáng, Trì Niên về đến nhà liền trực tiếp mệt ngã vào trên sofa, động cũng không nghĩ động, nghĩ nghĩ tùy tay đánh phân gà rán.

Chờ gà rán đưa tới khi, Trì Niên sớm đã mơ màng sắp ngủ, nhìn thơm ngào ngọt gà rán cũng không có nửa điểm muốn ăn, cuối cùng tiếc hận mà đem này nhét vào tủ lạnh, ngã vào trên giường thực mau ngủ.

Một giấc này, Trì Niên trực tiếp ngủ tới rồi chạng vạng.

Lúc đó bên ngoài thiên còn tàn lưu cuối cùng một sợi ánh nắng chiều, đem ám chưa ám.

Trì Niên ngơ ngác mà ngồi trong chốc lát, mới cảm giác được bụng vắng vẻ, phiên phiên tử lạnh, lấy ra gà rán vừa mới chuẩn bị ăn, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng đập cửa.

Trì Niên sững sốt, nhìn trước mặt gà rán, ý thức vẫn có chút dao động, đứng dậy đi mở cửa.

Chờ đến thấy rõ ngoài cửa đứng nam nhân khi, Trì Niên chớp chớp mắt, nháy mắt thanh tỉnh lại đây.

Kỳ Thâm ăn mặc màu trắng áo sơ mi đứng ở cửa, trong tay dẫn theo màu trắng túi giấy, mặt mày nghiêm nhiên một bộ sơn thủy họa, thâm thúy lại hoa lệ, chính nhìn nàng.

Trì Niên theo bản năng mà muốn khép lại môn, bị Kỳ Thâm tay mát lạnh lệ mà chặn, hần mím môi: “Người ở trốn ta?”

Trì Niên đầu óc một góc, cau mày hỏi lại: “Ta làm gì trốn người?”

“Kia vì cái gì kéo hắc ta?” Kỳ Thâm truy vấn.

Trì Niên đốn hạ, mím môi: “Đều từ chức vì cái gì muốn lưu trữ trước lão bản WeChat?” Nói xong không đợi Kỳ Thâm mở miệng, lại nói, “Người có việc sao?”

Kỳ Thâm nhú mày, nhìn nàng mẫn nhãn khó chịu tiểu biểu tình, tạm dừng hai giây, ngữ khí khê buông lỏng: “Bái phỏng hàng xóm.” Nói đem trong tay túi giấy đưa cho nàng.

Trì Niên hoài nghi mà nhìn hắn.

Kỳ Thâm bất đắc dĩ: “Là thật sự, Trì Niên.”

Vì hợp lý mà tới gõ cửa, làm Trần Dương cấp chung quanh mỗi một hộ đều chuẩn bị lễ vật.

Trì Niên “Nga” một tiếng, bình tĩnh mà nói: “Không cần.”

Nói xong liền phải giữ cửa khép lại.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm một tay chống môn, ánh mắt thật sâu mà nhìn nàng, “Người chuẩn bị vẫn luôn như vậy trốn tránh ta?”

Trì Niên nghe vậy cứng lại, vừa vặn đối diện chung cư môn mở ra, một đôi trung niên phu thê đi ra, chính tỏ mò mà nhìn hai người.

Trung niên nam nhân hiển nhiên đã nhận thức Kỳ Thâm, cười chào hỏi: “Kỳ tiên sinh?”

Kỳ Thâm gật đầu ứng thanh, một lần nữa nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên không nghĩ bị người vây xem, lại quan không tới cửa, nghĩ đến về sau chính mình tổng không thể thật sự tránh Kỳ Thâm làm việc và nghỉ ngơi, cuối cùng không tình nguyện mà tránh ra bên người vị trí.

Kỳ Thâm đi vào chung cư, thấy trên bàn trà phóng mới vừa mở ra gà rán nhúu nhúu mảy: “Người liên ăn cái này?”

Trì Niên theo hần tầm mắt xem qua đi, đã lạnh thấu gà rán, mùi hương nghe lên cũng chưa như vậy mê người.

Nàng dừng một chút, dứt khoát ngẩng đầu trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái: “Lại không cần người nấu cơm, người quản ta!” Nói nhận thấy được chính mình không chút khách khí ngừ khí, đình trệ hạ, thanh âm cũng thấp chút, tức giận hỏi: “Người rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Lại muốn nói truy nàng sao?

Chính là, bọn họ là không giống nhau.

Bọn họ cảm tình độ dày là không bình đẳng, hần thất bại còn có đường lui, nàng lại không có.

Nàng không nghĩ lại trải qua thượng một lần như vậy khổ sở.

Kỳ Thâm nghe nàng mang thứ ngừ khí, nhìn nàng mở to hai mắt trừng mắt chính mình, như là mộng một tầng tự mình bảo hộ cái chắn, ánh mắt trong vắt, lại cất giấu ẩn ẩn bất an.

Hần dừng dừng, bất đắc dĩ mà thở dài: “Muốn ăn cái gì?”

Trì Niên bị hần đột nhiên dời đi đề tài làm đến mãn nhãn mê hoặc.

Kỳ Thâm lại chỉ tùy ý mà vén cổ tay áo, xoay người triều phòng bếp đi đến.

Trì Niên chớp chớp mắt, khó hiểu mà nhìn hần thân ảnh, nhìn hần từ tủ lạnh lấy ra cà chua cùng đông lạnh đến ngạnh bang bang thịt bò nạm thịt, thuần thực mà phao thượng thịt bò nạm, ở cà chua đỉnh chớp cất một đạo chữ thập hoa, tươi thượng nước ẩm.....

Trắng nõn thon dài thả khớp xương rõ ràng ngón tay nâng cà chua, lột hạ cà chua da, có đồ tươi nước cà chua dọc theo hần tái nhợt khe hở ngón tay chảy ra, lộ ra một cổ nói không nên lời lả lướt.

Trì Niên trái tim kịch liệt nhảy lên hạ, như vậy Kỳ Thâm, thanh lãnh kiêu căng khí tràng nhiều chút liêu nhân pháo hoa khí.

Nàng xuất thần mà nhìn hần mặt nghiêng, động tác thông dong dẫu vào đấy, chung cư dần dần tràn ngập thanh hương.

Giây tiếp theo Trì Niên bay nhanh mà phản ứng lại đây, dời đi ánh mắt, ninh ninh cái mũi nặng nề mà ôm đầu gối ngồi ở trên sofa, áp xuống xao động bất an cảm xúc, ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng.

Hần muốn làm liên làm, cùng nàng không quan hệ.

Cà chua thịt bò nạm mặt mang sang tới khi, Trì Niên không thể không thừa nhận, Kỳ Thâm trù nghệ thực không tồi.

Ít nhất so nàng muốn hảo đến nhiều.

“Không ăn?” Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, đem chiếc đĩa đưa cho nàng.

Trì Niên nhìn nhìn lạnh thấu gà rán, lại nhìn về phía hương khí phác mũi thịt bò nạm mặt, hai tương đối so cuối cùng lựa chọn không lỗ đái chính mình.

Kỳ Thâm nhìn nàng râu rĩ biểu tình, khóe môi cực đậm mà ngoéo một cái, trạng nếu không có việc gì mà mở miệng: “Thế nào?”

Trì Niên không thấy hấn, chỉ hàm hàm hồ hồ mà ứng: “Chẳng ra gì.”

Kỳ Thâm cũng không tức giận, trầm mặc một lát: “Trì Niên, ta.....”

Nói còn chưa dứt lời, bị một tiếng di động nhắc nhở âm đánh gãy.

Trì Niên bay nhanh mà đứng dậy đi lấy chính mình di động, là đoạn nghe đầu bạc tới một cái giọng nói tin tức, nàng thuận tay điểm một chút.

“Nghe nói, người hôm nay đi đem ‘hoa gian’ bên kia định ra tới?”

“Kia, ngày mai thấy.”

Ôn hòa mang cười thanh âm, trải qua di động phát ra tiếng khí xử lý, mang theo ti từ tính trầm thấp, ở yên tĩnh nhà ăn rất là rõ ràng.

Kỳ Thâm chau mày, đồng tử hơi hơi phóng đại chút, thẳng lẳng lẳng mà nhìn Trì Niên.

Cái gì hoa gian?

Còn ngày mai thấy?

Đương hấn là chết đi?

Trì Niên hồi phục đoạn nghe bạch một cái “Hảo” tự, đưa điện thoại di động buông, ngẩng đầu chính đón nhận Kỳ Thâm ánh mắt, nàng trong lòng chấn động, cường trang trấn định: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm ngón tay không tiếng động mà gõ gõ bàn ăn, bình tĩnh hỏi: “Người thật chuẩn bị cùng người kia phát triển?”

Trì Niên ngẩn người, tiện đà cười khanh khách mà nói: “Cùng người không quan hệ.”

Nói xong trong lòng mạc danh vui sướng rất nhiều, tiếp tục ăn bữa tối.

Kỳ Thâm giữa mày nhăn đến càngh kản, nhìn nàng nhẹ nhàng biểu tình, trong lòng toát ra từng đợt chua xót cùng bức bối.

Cố tình Trì Niên còn mẫn nhân vô tội mà nhìn hấn hỏi: “Người không ăn sao?”

Kỳ Thâm gắt gao nhấp môi, nhìn mắt trước mặt Trì Niên, hồi lâu rừ mắt liếm láp khóe môi cười lạnh một tiếng.

Cùng hấn không quan hệ?

Trừ phi hấn điên rồi.

.....

Ngày hôm sau thời tiết có chút âm trầm, Trì Niên sáng sớm liền đi “Hoa gian” dân túc sân thượng, đem camera cùng máy tính an trí hảo, chuẩn bị trước tiên cảm thụ một chút phong cảnh.

Nghĩ đến tối hôm qua Kỳ Thâm trầm khuôn mặt rời đi bộ dáng, nàng nhin không được đắc ý mà cong cong môi.

Sân thượng hai bên một mặt là tú lệ bãi sông phong cảnh, một mặt là phồn hoa cao ốc building.

Sân thượng rất lớn, tới gần bãi sông địa phương có mấy trường màu xám nhạt sô pha cùng cà phê bàn, cung người lưu nhân, mà một khác sườn còn lại là đường cong rõ ràng cực giản nơi sân, cung người giải trí.

Đoạn nghe bạch là ở ước hảo 10 giờ tới sân thượng.

Hôm nay hắn ăn mặc kiện màu đen lưu nhân áo sơmi, trên cùng một viên cúc áo không có khẩu thượng, ẩn ẩn lộ ra xương quai xanh, cả người nhiều phần tùy tính lười biếng.

Trì Niên nhin không được nửa mị hạ đôi mắt, nguyên bản tính toán hôm nay chụp đường cong cảm phiền tử, nhưng thấy đoạn nghe bạch nháy mắt, phối hợp hôm nay âm trầm thời tiết, đột nhiên cảm thấy hắc bạch có lẽ càng thích hợp.

Đoạn nghe bạch nhìn tâm tư rõ ràng không ở chính mình trên người Trì Niên, có lẽ mà chào hỏi: “Trì tiểu thư.”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, lộ ra một mặt cười: “Xin lỗi, Đoạn tiên sinh, vừa mới thất thần.”

Đoạn nghe bạch lắc đầu, ôn thanh hỏi: “Khi nào bắt đầu?”

Trì Niên quơ quơ trong tay đã điều chỉnh thử hảo tham số camera, cười tủm tỉm nói: “Tùy thời có thể.”

Sang Tư.

Kỳ Thâm cầm văn kiện, lại chậm chạp không có lật xem một tờ.

Nhắm mắt lại trong đầu liền hiện lên Trì Niên cùng ngày đó cái kia dã nam nhân đái ở bên nhau hình ảnh, nàng từ nam nhân kia ghế phụ xuống dưới bộ dáng, cong mặt mày cười cùng nam nhân kia nói chuyện bộ dáng.....

Nhớ tới liền rất chói mắt.

Nghĩ đến cuối cùng, Kỳ Thâm bực bội mà đem văn kiện ném tới một bên, nặng nề mà thở ra một hơi.

Văn phòng môn bị người nhẹ gõ hai hạ, Kỳ Thâm dừng một chút thu liễm thần sắc, nhàn nhạt nói: “Tiến.”

Trần Dương cầm báo biểu đi đến, nhận thấy được văn phòng áp suất thấp sau, lập tức chính khâm nghiêm túc xuống dưới: “Kỳ tổng, đây là tài vụ bộ tháng này tài báo, yêu cầu ngài ký tên.”

Quả nhiên bất luận bao lâu, hấn vẫn là khó có thể thói quen Kỳ tổng lạnh băng khí tràng.

Kỳ Thâm lên tiếng, bay nhanh mà lật xem một lần, ở cuối cùng ký tên.

Trần Dương thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp nhận báo biểu liền phải xoay người rời đi, lại nơi tay đụng tới then cửa tay nháy mắt.....

“Trần trợ lý.” Kỳ Thâm gọi lại hấn.

Trần Dương bình tĩnh mà xoay người: “Kỳ tổng, ngài còn có việc?”

Kỳ Thâm rũ mắt, giữa mày hơi chau ít có rối rắm, rồi sau đó trầm giọng nói: “Làm tài xế ở dưới lầu chờ, giữa trưa đi một chuyến hoa gian.”

“Hảo,” Trần Dương thói quen mà đồng ý, theo sau mới phản ứng lại đây, “Kia lúc sau hội nghị thường kỳ đâu?”

Kỳ Thâm: “Chậm lại.”

Trần Dương vội vàng gật đầu, ngẩng đầu nhìn mắt Kỳ Thâm, nghĩ nghĩ tiểu tâm hỏi: “Kỳ tổng, ngài hiện tại đi khách sạn làm cái gì?”

Kỳ tổng có điểm tiểu thói ở sạch, ngày thường trừ bỏ đi công tác, rất ít nguyên ý trụ khách sạn.

Kỳ Thâm sắc mặt trầm xuống: “‘ hoa gian ’ là khách sạn?”

Không phải nhà ăn?

Trần Dương phía sau lưng phát lạnh, giải thích nói: “Hoa gian là một nhà tam tinh cấp dân túc hình khách sạn, bởi vì trang hoàng còn rất có cá tính, còn rất được hoan nghênh.”

Nói hấn nghĩ lại tưởng tượng, Kỳ tổng trụ cơ hồ đều là năm sao cấp, không biết cũng bình thường.

Kỳ Thâm nửa híp mắt không nói một lời, liền ở Trần Dương còn muốn gọi hấn thời điểm, Kỳ Thâm đột nhiên lấy quá một bên tây trang áo khoác, sải bước mà hướng ra ngoài đi đến.

Kỳ Thâm tới “Hoa gian” khi, bất quá mới qua đi nửa giờ.

Không chờ tài xế xuống xe mở cửa, Kỳ Thâm đã hầy còn xuống xe triệu khách sạn nội đi đến, lưu lại tài xế đứng ở ghế điều khiển ngoại, liền tiếp mở mịt.

Một hồi lâu mới ngồi vào trong xe đem xe chạy đến bãi đỗ xe, trong lòng nhin không được nói thầm, như thế nào Kỳ tổng này tư thế, như là “Bất gian” đường như.

Khách sạn trước đài thấy người tới xuất chúng bộ dạng, ngần người mới cười hỏi: “Xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài?”

Kỳ Thâm lạnh lùng nói: “Có cái kêu Trì Niên hôm nay đã tới nơi này?”

Trước đài đón hạ mới xin lỗi nói: “Này có quan hệ khách nhân riêng tư, xin hỏi ngài cùng trì tiểu thư là cái gì.....”

Không chờ nàng nói cho hết lời, bị một bên thanh âm đánh gãy: “Kỳ tiên sinh?”

Trước đài quay đầu nhìn lại, vội chào hỏi: “Trương tổng.”

Trương tổng đối nàng nâng nâng tay, đi đến Kỳ Thâm trước mặt bởi một mặt cười: “Không nghĩ tới thế nhưng ở chỗ này có thể gặp phải Kỳ tổng.”

Kỳ tổng nhìn hạ mi, chợt nghĩ đến ở tiệc rượu thượng đã từng cùng đối phương từng có gặp mặt một lần, hân hòa hoan lên đồng tình: “Trương tổng.”

Trương dù sao cũng phải biết Kỳ Thâm ý đồ đến, nghĩ đến Kỳ Thâm cùng Trì Niên hai người quan hệ, không có nghĩ nhiều liền mang theo hân lên lầu.

Thang máy ngừng ở đỉnh tầng, sân thượng yêu cầu đi bộ đi lên.

Kỳ Thâm đi bước một mà bước lên thang lầu, chợt nghe thấy được từng trận tiếng gió cùng tiếng chụp hình.

Trên sân thượng hình ảnh cũng dần dần hiện ra ở trước mắt.

Trì Niên chính nghiêm túc mà cầm camera, không ngừng mà tìm góc độ, đối với cách đó không xa tùy ý động tác đoạn nghe bạch quay chụp, chuyên tâm.

Cách xa xôi khoảng cách, Kỳ Thâm cũng có thể cảm nhận được nàng chuyên chú cùng đầu nhập, trong mắt quang mang ở âm trầm thời tiết rực rỡ lấp lánh.

Trương tổng vừa muốn tiến lên, Kỳ Thâm nhàn nhạt mà giơ tay ngăn cản hân, nguyên bản bực bội lòng có một lát thả lỏng.

Nguyên lai chỉ là tới chụp ảnh mà thôi, nam nhân kia cũng chỉ là nàng người mẫu.

Nhưng giây tiếp theo, Kỳ Thâm híp híp mắt, nhìn Trì Niên buông camera, đi lên trước cùng đoạn nghe nói vô ích cái gì, người sau cười cười gật gật đầu.

Trì Niên trở về hân một mặt cười, theo sau trực tiếp thượng thủ điều chỉnh hạ hân phần đầu góc độ.

Kỳ Thâm ánh mắt dừng ở Trì Niên đỡ đoạn nghe mặt trắng má trên tay, gắt gao mà nhìn chăm chăm, quanh thân khí tràng càng rét lạnh.

Trương tổng nhận thấy được dị thường, nhỏ giọng nói: “Kỳ tổng?”

Kỳ Thâm nhấp chặt môi, một lát sau xoay người rời đi.

Trương tổng khó hiểu, nhìn mắt cách đó không xa hai người, vội xoay người đuổi theo.

Trì Niên nhú nhú mày, tổng cảm thấy chính mình phía sau lưng bò lên một trận mạc danh hàn, xoay người triều cửa thang lầu chỗ nhìn thoáng qua, nơi đó trống rỗng, một người đều không có.

Áo giác đi.

Trì Niên quay đầu tới, cười tủm tỉm mà nhìn đoạn nghe bạch: “Chúng ta tiếp tục.”

Hôm nay quay chụp dị thường thuận lợi, đoạn nghe bạch ngạnh lẳng ngũ quan phối hợp hôm nay âm trầm thời tiết cùng hắc bạch sắc điệu, có một loại nói không nên lời hương vị.

Kết thúc khi cũng mới buổi chiều 5 giờ.

Đoạn nghe bạch nhận được một hồi trang phục phòng làm việc điện thoại, đối Trì Niên nói một tiếng “Lần sau quay chụp lại liên hệ” liền rời đi.

Trì Niên tự nhiên vui vẻ đồng ý.

Nhìn nhìn hôm nay thành phiền, Trì Niên hảo tâm tình mà lái xe trở về chung cư.

Chỉ là mới vừa đi đến chung cư cửa, không chờ đưa vào mật mã, thang máy bên thang lầu gian truyền đến nam nhân hơi có khàn khàn thanh âm: “Đã trở lại?”

Trì Niên bị kinh ngạc nhảy dựng, bay nhanh mà xoay người sang chỗ khác.

Tối tắm thang lầu gian cửa, nam nhân thanh lãnh mà dựa vào nơi đó, thân hình thon dài, hai lông mày thâm thúy, khi nói chuyện hầu kết ẩn ẩn lẫn lộn một chút.

Hắn đang thẳng lẳng lẳng mà nhìn chằm chằm nàng.

Trì Niên trái tim không chịu nổi địa chấn hai hạ, theo sau nhú hạ mi: “Người chừng nào thì ở chỗ này?”

Kỳ Thâm ánh mắt hơi hơi giật giật.

Khi nào? Buổi chiều từ hoa gian trở về liền ở.

Biết nàng nhiệt tình yêu thương nhiếp ảnh, cho nên không nghĩ quấy rầy, nhưng nàng cùng nam nhân kia cười lại vẫn là giống một cây thứ chọc hắn khó chịu.

“Đi đâu vậy?” Kỳ Thâm chậm rãi đi đến nàng trước mặt, lơ đãng hỏi.

Trì Niên nghĩ nghĩ, giơ lên một mặt cười: “Có ước.”

Kỳ Thâm nhìn mắt nàng trong lòng ngực camera: “Đi chụp phiền tử cũng kêu có ước?”

Trì Niên đón hai giây, trừng mắt hắn phản bác: “Công tác rất nhiều bồi dưỡng bồi dưỡng cảm tình, vừa vặn tốt.”

Nói tới đây, nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, nhỏ giọng nói thầm, “Dù sao cũng không phải lần đầu tiên.”

Kỳ Thâm sắc mặt tối sầm.

Hắn tự nhiên minh bạch nàng ý tứ, thượng một lần “Công tác rất nhiều bồi dưỡng cảm tình”, là ở Sang Tư kia bốn năm, cùng hắn.

Hiện tại nàng lại nói muốn cùng người khác đi bồi dưỡng cảm tình.

Kỳ Thâm hít sâu một hơi, trầm mặc vài giây: “Người vì cái gì tìm nam nhân kia?”

“Cái gì nam nhân kia?” Trì Niên nghe hắn xưng hô, nhú nhú mày, “Nhân gia có tên, kêu đoạn nghe bạch.”

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, “Nam nhân kia” đều là dễ nghe.

Hắn càng muốn xưng hô “Dã nam nhân”.

Nhưng nhìn Trì Niên trừng mắt chính mình ánh mắt, hắn miễn cưỡng áp xuống cuộn cuộn cảm xúc, bình tĩnh mà lại hỏi một lần: “Vì cái gì tìm, đoạn nghe bạch?” Cuối cùng ba chữ, gần từng chữ một.

Trì Niên liếc hắn: “Nhân gia lại cao lại soái còn ôn hòa, không tìm hắn tìm ai.....”

“Người tìm hắn không bằng tìm ta.” Kỳ Thâm không nhịn xuống thấp giọng đánh gãy nàng.

Trì Niên ngẩn người, hô hấp theo bản năng mà đình trệ hạ, chớp chớp lông mi, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn hắn.

Chung cư hành lang có chút ám, Kỳ Thâm ngũ quan thanh lãnh như sơn thủy, không chút cầu thả phát có một sợi không nghe lời mà rũ đến thái dương, vĩnh viễn hệ đến trên cùng một viên cúc áo áo sơ mi càng hiện ra một loại đậm mạc tính lãnh đạm cảm.

Nhưng lúc này rồi lại giống như nhiều phân diệt lệ.

Trì Niên trong lòng rối loạn loạn, dời đi ánh mắt, cường trang bình tĩnh: “Tìm người làm gì?”

“Trì Niên,” Kỳ Thâm nhắm mắt, lại mở một bộ “Nhận” biểu tình, “Là người chính miệng thừa nhận, người thích ta là bởi vì ta đẹp.”

Trì Niên ngơ ngẩn, cẩn thận mà hồi ức hạ, giống như trước đó không lâu Kỳ Thâm đích xác hỏi qua nàng vì cái gì thích hắn.

Nàng cũng đích xác trở về câu: Bởi vì người lớn lên đẹp.

Nàng cũng không có nói dối, thậm chí thẳng đến lúc này, nàng như cũ không thể phủ nhận hắn đẹp, hoàn mỹ mà lớn lên ở chính mình thẩm mỹ điểm thượng.

Chính là, Trì Niên không thích chính mình bị dễ dàng liên lụy cảm xúc, mặc mặc xả ra một mặt cười, cong mặt mày nói: “Ta lại thỉnh không dậy nổi người.”

“Người.....”

Kỳ Thâm vừa muốn nói cái gì, Trì Niên lại lần nữa đánh gãy hắn, bịa chuyện nói: “Hơn nữa, ta quá mấy ngày còn muốn chụp nhân gia nửa thân trần phỉếm tử đâu, người?” Nói, nàng nhìn hắn một bộ cao lãnh cấm dục bộ dáng, bĩu môi.

Kỳ Thâm biểu tình cứng đờ, tiện đà âm trầm xuống dưới.

Trì Niên vừa lòng mà nhìn hắn biểu tình, biết lấy hắn khắc kỷ sơ lãnh, có như vậy bài xích phản ứng cũng là dự kiến bên trong.

Nhượng mày vô tội mà cười cười, Trì Niên vòng qua hắn, nghiệm chứng vân tay, chung cư môn “Đô” mà một tiếng mở ra.

Cùng lúc đó, phía sau nam nhân thanh âm như là từ môi răng gian bài trừ tới, phá lệ gian nan:

“Có phải hay không, ta đáp ứng rồi, người liền không tìm hắn?”

Chapter 50

Kỳ Thâm thanh âm khàn khàn thả tối nghĩa.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình hô hấp đều không tự giác mà phóng nhẹ, tim đập dần dần nhanh hơn.

Hồi lâu, nàng mới chớp hạ đôi mắt, thanh thanh bởi vì căng chặt mà hơi toan yét hầu: “Người biết chính mình đang nói cái gì sao?”

Hắn hảo hảo Sang Tư tổng tài, nói muốn tới cho nàng đương người mẫu?

Vẫn là nửa thân trần cái loại này?

Kỳ Thâm đón nàng lập loè ánh mắt, cuộn cuộn cảm xúc từ từ bình tĩnh, hồi lâu hắn nhàn nhạt mà mở miệng: “Là người không biết, Trì Niên.”

Hắn biết rõ, chính mình đang nói cái gì.

Trì Niên giật mình, há miệng thở dốc, lại không biết nên nói chút cái gì.

“Cho nên, còn tìm không tìm?” Kỳ Thâm hầu kết hơi hơi giật giật, cúi đầu nhìn nàng trắng nõn gương mặt, ánh mắt định ở nàng tròn xoe đen nhánh con ngươi thượng, “Đoạn nghe bạch đi? Ta so với hắn cao, người cũng nói qua thích ta đẹp, ly người càng gần, người không cần bất luận cái gì dư thừa tiêu phí, quay chụp nơi sân tùy tiện người chọn lựa, còn có.....”

Nói tới đây, Kỳ Thâm thanh âm hơi trầm xuống, ánh mắt giật giật: “Người cũng xem qua sờ qua ta..... Dáng người” hắn đón hạ mới tiếp tục, “Không có bất luận cái gì không hài lòng không phải sao?”

Trì Niên bên tai nóng lên, khiếp sợ mà mở to hai mắt phản bác: “Ta khi nào xem qua sờ qua.....”

Âm cuối dần dần biến mất, Trì Niên biểu tình dần dần chột dạ.

Giống như..... Kỳ Thâm sinh bệnh thời điểm, nàng xác nường sát cồn cơ hội, sờ soạng vài cái hấn cơ bụng, nhưng thấy, sờ đến cũng chỉ hạn kia mấy khối cơ bụng mà thôi.

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng: “Nghĩ tới?”

Trì Niên tránh đi hấn ánh mắt, khẽ hừ một tiếng, hàm hồ nói: “Khi đó người sinh bệnh, ta giúp người hạ nhiệt độ mà thôi.”

Kỳ Thâm trầm mặc nhìn chăm chăm nàng một hồi lâu, triều nàng đi rồi hai bước.

Trì Niên giống như chấn kinh con thỏ, trương đại đôi mắt trừng mắt hấn, thậm chí còn lui về phía sau hai bước: “Người làm cái gì?”

Kỳ Thâm bước chân một đống, nhìn nàng, ngừng ở tại chỗ, hồi lâu mới bình tĩnh mà mở miệng: “Phỏng vấn.”

“Mặt cái gì.....” Trì Niên nghi hoặc, theo sau đột nhiên phản ứng lại đây, gương mặt nóng lên, “Ai, ai phải cho người phỏng vấn a, ta lại không đáp ứng người!”

Kỳ Thâm nhú mày, lại đang nhìn nàng bởi vì vừa mới động tác, mặt bạn một sợi tóc rũ đến khoe môi khi, bất đắc dĩ mà rũ mắt, rồi sau đó duỗi tay, thế nàng đem kia lũ tóc hợp lại đến nhĩ sau, đầu ngón tay chạm vào nàng mềm ẩm gương mặt, dừng một chút, cực nhanh mà khôi phục như thường.

Trì Niên thân thể cứng đờ.

Kỳ Thâm đầu ngón tay mang theo ti lạnh lẽo, từ trên má từ từ phát quá, phẳng phát có thật nhỏ điện lưu trải qua.

Thời gian có ngắn ngủi tĩnh mịch.

Trên lầu thang máy ầm ầm truyền đến “Đỉnh” một thanh âm vang lên, Trì Niên mới bay nhanh mà hoàn hồn, tránh đi hấn tay.

Kỳ Thâm nhìn nhìn chính mình ngừng ở giữa không trung tay, không chút để ý mà thu trở về, mím môi nói: “Trì Niên, người có thể không đáp ứng ta.”

Nói tới đây, hấn ngữ khí ách ách: “Nhưng không cần tuyển đoạn nghe bạch.”

Bởi vì, hấn là nàng thân cận đối tượng, hấn sợ nàng thật sự chuẩn bị cùng hấn phát triển đi xuống.

Trì Niên hô hấp hơi nhẹ, rồi sau đó rầu rĩ mà trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái: “Không cần người quản.”

Lúc này đây lại không dừng lại, xoay người đẩy ra chung cư môn trực tiếp đi vào, “Phanh” một tiếng đóng cửa lại.

Trở lại chung cư, Trì Niên quăng giày ngã vào trên sofa, dùng sức đấm hạ ôm gối mới rầu rĩ mà lại gần đi lên.

Kỳ Thâm thật sự có bệnh.

Cái gì cơ bụng, đẹp.....

Nông cạn!

Chính là.....

Trì Niên đồn hạ, mặc dù đã qua đi hơn hai năm, chính là khi đó Kỳ Thâm trắng nõn thả hoàn mỹ tám khối cơ bụng vẫn là phá lệ rõ ràng mà khắc ở nàng trong óc, vút đi không được.

Trì Niên dùng sức quơ quơ đầu óc, đem ôm gối khấu ở trên đầu.

Không thể lại suy nghĩ.

Không biết bao lâu, môn bị người gõ hai hạ.

Trì Niên đột nhiên ngẩng đầu, chớp chớp mắt nhìn cửa.

“Trì tiểu thư sao?” Ngoài cửa xa lạ thanh âm vang lên.

Trì Niên hơi hơi yên lòng, đứng dậy mở ra cửa phòng.

Ăn mặc tinh cấp nhà ăn quần áo lao động người đứng ở cửa, trong tay dẫn theo một cái đóng gói tinh xảo túi giấy: “Trì tiểu thư nhớ tỷ, chúc ngài dùng cơm vui sướng.”

Nói xong, đem túi giấy đưa cho nàng xoay người rời đi.

Trì Niên sửng sốt, vừa muốn nói chính mình không có điểm cơm hộp, người nọ cũng đã không thấy bóng người.

Nàng khó hiểu mà đem túi giấy lấy về trong phòng, đặt ở trên bàn trà, cùng lúc đó, di động tới một cái tin nhắn.

Kỳ cận bã: bữa tối.

Trì Niên nhìn chằm chằm cái kia tin nhắn, theo sau mới nhớ tới chính mình WeChat đã đem hắc kéo đen, mím môi, nàng đứng dậy đi hướng phòng bếp tủ lạnh.

Nàng mới không cần hắc bữa tối!

Nhưng mới vừa mở ra tủ lạnh môn, Kỳ Thâm tin nhắn lại tới nữa: người tủ lạnh không có gì đồ vật.

Trì Niên nhìn trống rỗng tủ lạnh, ngẩn người.

Giây tiếp theo nhớ tới hắc phía trước ở phòng bếp nấu cơm cảnh tượng, máu mao, không cam lòng mà dùng sức dậm dậm chân.

Dưới lầu, Kỳ Thâm ngồi ở trên sofa, hai chân giao điệp lật xem đầu gối văn kiện, nghe trên lầu mơ hồ truyền đến động tĩnh, miễn cưỡng cong môi.

Giây tiếp theo rồi lại nghĩ đến vừa mới sự tình, ánh mắt hơi trầm xuống, hồi lâu tự giễu cười.

Là thật sự bó tay không biện pháp đến cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng.

.....

Tiếp theo mấy ngày, đoạn nghe bạch vẫn luôn ở vội, Trì Niên cũng không lại tiếp tục hình người nhiếp ảnh luyện tập.

Cùng đường cong báo bị sau, nàng bắt đầu cầm camera luyện tập tĩnh vật nhiếp ảnh, hoặc là đi ra môn quay chụp thành thị phong cảnh.

Phía trước cấp lương phỉ chụp Sang Tư di động tuyên truyền chiếu cũng tại đây mấy ngày thời gian thành công online, cũng bước lên điện tử khoa học kỹ thuật loại một đường tạp chí bìa mặt.

Bởi vì lần này dự trạch tinh vi mà lớn mật quay chụp, lương phỉ này tổ tác phẩm thượng cả ngày hot search.

Hôm nay, Trì Niên tùy ý tuyển tranh tàu điện ngầm lộ tuyến ra cửa chuẩn bị quay chụp thành thị phong cảnh, lâm hàm phát tới một tổ dạng phiến.

Trì Niên điểm đánh xem xét, theo sau kinh hỉ mà trương đại đôi mắt.

Dạng phiến thượng, chính mình quay chụp kia tổ về chuyện xưa chủ đề trong đó một bức tác phẩm bước lên tạp chí trang bìa ba vị trí, cũng xứng với nàng lúc trước đưa ra “Mỗi một cái chuyện xưa đáng giá bị phát hiện” chủ đề khái niệm.

Tuy rằng cũng không phải thực thấy được vị trí, nhưng đã là đối nàng cực đại khẳng định, đặc biệt góc phải bên dưới “Nhiếp ảnh gia: Trì Niên” mấy chữ, làm nàng lần đầu tiên có chân thật cảm giác.

Nàng là thật sự, ở làm chính mình thích sự nghiệp.

Ở hoàn thành chính mình niên thiếu khi mộng.

Lâm hàm thực mau lại phát tới tin tức: đúng rồi, dự trạch đã trở lại, vừa vặn đoàn đội buổi tối khánh công, duy lan nhà ăn đỉnh tầng.

Rồi sau đó lại đã phát một trương “Chờ người” biểu tình bao.

Trì Niên cười tủm tỉm mà trở về cái “Hảo”.

Từ tàu điện ngầm xuống dưới, Trì Niên bước chân nhẹ nhàng mà công camera đi ra trạm tàu điện ngầm, theo sau mới phát hiện chính mình tới địa phương, thế nhưng là bốn năm trước Sang Tư đại lâu nơi cái kia lão ngô hẻm.

Hiện giờ đã là mùa thu, Vân Thành đảo còn tàn lưu vài sợi nhiệt ý.

Ngô hẻm vẫn là bộ dáng cũ, bất luận là kia cây cây hòe già, vẫn là cây hòe già hạ chơi cờ lão nhân, cách đó không xa kiểu cũ tiệm cắt tóc cùng thư xã chút nào không thay đổi, phương xa Sang Tư lão đại lâu an tĩnh mà đứng sừng sững ở nơi đó.

Trì Niên an tĩnh mà đi ra phía trước, lần trước cùng dự trạch cùng nhau tới, là vì Sang Tư cuộc họp báo, lúc này đây tâm cảnh lại hoàn toàn bất đồng, chỉ là vì chính mình.

Trì Niên cười cười, không khỏi cầm lấy camera, đối với thật dài ngõ hẻm chụp một trương ảnh chụp.

Chỉ là không chờ chụp mấy trương, phía sau truyền đến xe con kéo kệt kệt kệt thanh âm, Trì Niên quay đầu, liền thấy một cái quần áo sạch sẽ bà cố nội cười một chiếc màu đỏ xe con, trên xe phóng sạch sẽ giữ ẩm thùng, thùng trên người viết “Mơ chua nước” ba chữ.

Trì Niên nhận ra là ngõ hẻm trung khai cửa hàng lão nhân, thấy lão nhân có chút cổ hết sức, vội tiến lên hỗ trợ đẩy một phen.

Lão nhân mới đầu bị kinh ngạc nhảy dựng, theo sau mới phản ứng lại đây, cười nói: “Cảm ơn người a, hài tử.”

Trì Niên vội lắc đầu.

Chờ đến đem lão nhân đẩy đến cửa hàng trước, Trì Niên xoay người liền phải rời đi, lão nhân cũng đã tiếp một ly mơ chua nước đưa cho nàng, thành ly thấm ra chút bọt nước, thoát nhìn liền rất ngon miệng.

Trì Niên xua xua tay, vừa muốn từ chối: “Không cần.....”

Lão nhân lại đánh gãy nàng, kinh hỉ mà nhìn nàng trước người treo camera: Nhớ “Hài tử, người là chụp ảnh?”

Trì Niên khó hiểu, thành thành thật thật gật gật đầu.

Lão nhân nhân cơ hội đem mơ chua nước nhét vào nàng trong tay, ngẩng đầu nhìn nàng cười hỏi: “Chụp ảnh bao nhiêu tiền a?”

“A?” Trì Niên sửng sốt, “Ngài muốn chụp ảnh?”

Lão nhân ngượng ngùng mà cười cười: “Phía trước vẫn luôn tưởng chụp, vẫn luôn không chụp thành,” nói tới đây, nàng nhìn mắt Trì Niên, “Có thể chụp sao?”

Trì Niên: “Ngài muốn chụp cái gì?”

Lão nhân cười: “Ta tuổi cũng lớn, tưởng thừa dịp sắc mặt còn có thể xem, chụp một trương di ảnh.”

Trì Niên chinh lăng, thẳng đến lão nhân gọi nàng mới phản ứng lại đây, nhìn lão nhân lại hỏi một lần “Có thể chụp sao”, trong lòng mặc danh có chút toan, lại vẫn là cười dùng sức gật gật đầu: “Đương nhiên có thể, hơn nữa không thu tiền.”

Lão nhân kinh hỉ mà nhìn nàng, thậm chí riêng trở lại phòng thay đổi một thân quần áo mới, có chút câu nệ mà ngồi ở trên chỗ ngồi, nhìn màn ảnh.

Đây là không cần quá nhiều kỹ thuật hàm lượng hình người quay chụp, Trì Niên lại phá lệ trình trọng mà ẩn xuống màn trập.

Chụp hảo sau, Trì Niên nói cho lão nhân: “Chờ đem ảnh chụp trắng in ra tới, sẽ cho ngài đưa lại đây.”

Lão nhân cười tủm tỉm mà liên tục gật đầu, trên mặt nếp nhăn đều như là nở rộ mở ra.

Từ ngõ hẻm rời đi, Trì Niên tâm tình không khỏi có chút hạ xuống.

Nàng biết nhiếp ảnh gia muốn gặp phải rất nhiều lo lắng thời điểm, nhưng hôm nay là nàng lần đầu tiên, trực diện tâm thường sinh hoạt một kiện nặng trĩu việc nhỏ.

Có thể tưởng tượng đến lão nhân vừa mới tươi cười, Trì Niên chớp chớp mắt, nhẹ thở ra một hơi, cũng nở nụ cười.

Ít nhất, hoàn thành lão nhân một cộc tiểu tâm nguyện.

Trì Niên lại chụp một buổi trưa, nhìn nhìn thời gian, nghĩ đến đêm nay còn có khánh công yến, liền thu camera chuẩn bị chạy tới duy lan nhà ăn.

Cũng là tại đây là trong túi di động vang lên, Trì Niên nhìn mắt màn hình, là lâm hàm, chỉ cho là nàng thúc giục chính mình nhanh lên qua đi.

“Lâm hàm, ta hiện tại liền.....”

Lâm hàm thanh âm đánh gãy nàng, mang theo nhè nhẹ kích động: “Trì Niên, xem hot search.”

“A?” Trì Niên nghi hoặc, “Là lương ảnh hậu kia tổ ảnh chụp lại lên hot search sao?”

“Xem như đi,” lâm hàm cười một tiếng, “Bất quá cho người gọi điện thoại là bởi vì, dụ trạch lên hot search, khụ khụ, cùng người có quan hệ.”

“Ta?” Trì Niên kinh ngạc.

“Chính mình đi xem đi.”

Cắt đứt điện thoại, Trì Niên cơ hồ lập tức mở ra Weibo, nhìn hot search đệ nhị chính là “Lương phỉ siêu cường biểu hiện lực”, rồi sau đó mắt theo sát “Dụ trạch cp cầm” hot search.

Trì Niên hồ nghi địa điểm đi vào, theo sau mãn nhãn khiếp sợ mà nhìn đứng đầu thượng ảnh chụp.

Trên ảnh chụp, không biết là ai ở studio chụp lên ảnh chụp, một bó ánh đèn hạ, dụ trạch sườn công màn ảnh, chính hơi hơi cúi người tiến đến nàng trước mắt đang nói cái gì.

Trì Niên cẩn thận mà nghĩ nghĩ, ngày đó dụ trạch đang ở cùng nàng nói, muốn nàng phụng trách quay chụp chuyện xưa chủ đề phiến tử.

Mà cái này hot search, mới đầu là bởi vì hiếm khi thượng kính quốc tế nhiếp ảnh gia dụ trạch, lần đầu tiên bị cho hấp thụ ánh sáng toàn thân chiếu, tuy rằng chỉ là mặt trái.

Theo sau có vòng hữu phát hiện này bức ảnh kỳ diệu bầu không khí cảm, “Dụ trạch cp cảm” hot search cũng chậm rãi bò đi lên.

Phía dưới bình luận càng là từ “Ngọa tào dụ trạch rất ít lộ diện, nguyên lai chân nhân như vậy soái”, biến thành “Sao lại thế này, này đối cp cảm ta cần tới rồi.”

“Nghe nói cái kia nữ sinh là dụ trạch phòng làm việc thực tập nhiếp ảnh gia.”

“Chẳng lẽ là văn phòng tình yêu?”

“Nghiep giới đại thần x nguyên khí thực tập sinh.....”

Trì Niên dở khóc dở cười mà nhìn những cái đó bình luận, rời khỏi Weibo, nghĩ trực tiếp cấp dụ trạch đi cái điện thoại.

Tiếng chuông vang lên một hồi lâu mới bị tiếp nghe, dụ trạch thanh âm nghe tới rất là tùy ý: “Uy?”

Trì Niên mím môi, sợ bị hiểu lầm, vội giải thích nói: “Hot search thượng ảnh chụp, không phải ta chụp.”

Dụ trạch trầm mặc trong chốc lát, tựa hồ ở xem xét là cái gì ảnh chụp, theo sau lưỡi biếng mà cười một tiếng: “Chụp thật là có điểm cảm giác.”

Trì Niên: “..... Dụ trạch, ta thật sự không biết là ai chụp này bức ảnh.”

“Ta tin tưởng,” dụ trạch cười cười, nhớ “Xem góc độ liền biết không phải người chụp.”

Trì Niên thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Kia cái này hot search.....”

Dụ trạch trầm tư một lát: “Yên tâm, không dùng được bao lâu đại gia nhiệt tình liền sẽ tan.”

Trì Niên nghĩ đến phía trước Sang Tư xã giao bộ môn xử lý tương quan sự tình khi, bất quá một hai ngày đại chúng liền tiêu tán nhiệt tình, cũng dần dần yên lòng.

Bên kia.

Dụ trạch cắt đứt điện thoại, cầm di động chống mặt bàn, nghĩ nghĩ bất thông trình nặc di động.

Tiếng chuông ở ngoài cửa vang lên, thực mau văn phòng môn bị người đẩy ra, trình nặc đứng ở cửa đối hắc quơ quơ di động: “Có việc?”

Dụ trạch liếc hắc liếc mắt một cái, kéo kéo khóe miệng: “Hot search thượng ảnh chụp, xem góc độ là ở màn hình bên cạnh chụp.”

Trình nặc: “Cho nên?”

Dụ trạch chọn hạ đuôi lông mày: “Ta nhớ không lầm nói, người lúc ấy hẳn là ở màn hình bên cạnh đi?”

“Này đều không thể gạt được người,” trình nặc bất đắc dĩ mà dựa vào hán bàn làm việc, “Mấy ngày hôm trước người làm ta tìm người mẫu tư liệu, là cho Trì Niên tìm đi?”

Dụ trạch nhìn hán, không nói gì, cũng không có phủ nhận.

“Kết quả biết nhân gia có khác người được chọn, người liền đi ra ngoài tìm linh cảm đi,” trình nặc cười cười, “Xem hot search kia bức ảnh cái gì cảm giác?”

Dụ trạch hơi hơi nhú nhú mày, hồi lâu đứng lên, tùy ý nói: “Về sau đừng tự chủ trương.”

“Làm không được bởi vì linh cảm tiếp cận tiểu cô nương loại sự tình này.”

Nói xong nhìn mắt đồng hồ, mau đến khánh công yến thời gian, đứng dậy liền phải rời đi.

Trình nặc nhìn hán bóng dáng: “Thật sự chỉ là bởi vì linh cảm?”

Dụ trạch bóng dáng một đốn, theo sau quay đầu lại lười biếng mà cười: “Bằng không đâu?”

.....

Sang Tư.

Kỳ Thâm tiếp thu xong khoa học kỹ thuật tạp chí sưu tầm liền trực tiếp trở về văn phòng, ngồi ở ghế trên, mệt mỏi xoa xoa giữa mày.

Hồi lâu, hán ngồi dậy, tay chạm vào hạ con chuột, màn hình máy tính sáng lên.

Trên màn hình như cũ là hán phía trước rời đi khi mở ra thư kiện, là Trì Niên chụp kia mấy trương tác phẩm.

Có một phong cách riêng phong cách, đem lương phỉ trên mặt chuyện xưa cảm phát tiết đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Cho tới nay, là hán trói buộc nàng.

Hiện giờ nàng, mới là chân chính ở nhiệt tình yêu thương bộ dáng.

Kỳ Thâm đốn hạ, lấy ra di động, thói quen mà mở ra album, nhảy ra kia trương đã từng ở studio chụp hình đến nàng chuyên chú quay chụp ảnh chụp.

Ở nàng trong mắt, ngàn ngàn vạn vạn đều là phong cảnh.

Nhưng khi đó nàng, chính mình chính là phong cảnh.

Tiếng đập cửa vang lên, Kỳ Thâm thuận thể đưa điện thoại di động tức bình.

Trần Dương tới đưa sưu tầm văn tự bài viết, hội báo xong muốn nói lại thôi mà nhìn Kỳ tổng.

Hắn tổng cảm thấy, Kỳ tổng phía trước đối trì tiểu thư dung túng cũng hảo, hiện tại dọn đến trì tiểu thư dưới lầu, là bởi vì muốn đuổi theo trì tiểu thư, nhưng Kỳ tổng chưa từng nói rõ quá, hắn cũng không hảo tùy tiện suy đoán.

Cuối cùng là Kỳ Thâm nhận thấy được hắn rối rắm biểu tình: “Còn có việc?”

Trần Dương lắc đầu, nghĩ nghĩ lại gật gật đầu, tiểu tâm mà nhắc nhở: “Kỳ tổng, ngài xem hôm nay hot search?”

Kỳ Thâm ngược mắt nhẹ nhàng băng quơ mà nhìn hắn, một bộ “Có chuyện mau nói” bộ dáng.

Trần Dương vội nói: “Chỉ là, hôm nay hot search cùng trì tiểu thư có quan hệ.” Nói xong cười gượng hai tiếng, nhanh chóng xoay người, rời đi.

Kỳ Thâm nhú nhú mày, trong lòng dâng lên một cổ dự cảm bất hảo, nghĩ nghĩ mở ra di động, thấy hot search thượng “Dụ trạch” tên, chặn chờ vài giây điểm đi vào.

Một trương ảnh chụp.

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, nhìn chăm chăm phía dưới “Văn phòng tình yêu” mấy chữ.

Hắn thấy thế nào không ra cái gì cái gọi là cp cảm?

Còn văn phòng tình yêu? Đừng nói không việc này, mặc dù thực sự có, kia cũng là hắn cùng Trì Niên.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy huyết Thái Dương “Thình thịch” khiêu hai hạ, hồi lâu nhéo nhéo giữa mày, cấp Trần Dương đi thông điện thoại: “Làm xã giao bộ thêm cái ban.”

Trần Dương lập tức phản ứng lại đây: “Hảo.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm vẫn cảm thấy trong lòng bức bối đến lợi hại, ngón tay có một chút không một chút mà gõ mặt bàn, cuối cùng không nhịn xuống cấp Trì Niên đi thông điện thoại.

Linh nhớ tiếng vang thật lâu, trước sau không người tiếp nghe.

Kỳ Thâm mày nhăn đến càng khẩn, tiếp tục gọi.

Lúc này đây điện thoại thông, lại là một cái xa lạ giọng nữ: “Xin lỗi, di động chủ nhân đi toilet.”

Kỳ Thâm nhàn nhạt mà lên tiếng, nghe thấy đối phương bối cảnh âm có chút ồn ào, lại hỏi: “Các người ở đâu?”

Đối phương thực báo tường địa chỉ, Kỳ Thâm nói lời cảm tạ sau cắt đứt điện thoại, vuốt ve di động, vài phút sau đứng dậy đi ra môn đi.

Trì Niên đêm nay tham gia khánh công yến thời điểm, còn ở bởi vì hot search sự tình lo lắng sốt ruột, nguyên bản tính toán giáp mặt đối dụ trạch nói lời cảm tạ cùng biểu đạt xin lỗi.

Không nghĩ tới tới nhà ăn sau mới bị báo cho, dự trạch lâm thời có việc, không có tham dự.

Ngược lại là hot search, trước một giây còn ở nhiệt tam vị trí thượng treo, đối mới một chút liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trì Niên chỉ đương dự trạch không thích bị người công khai ảnh chụp, liền làm người triệt hot search, lập tức trong lòng hoàn toàn nhẹ nhàng xuống dưới.

Đoàn đội người thực thân thiện, đối với nàng tác phẩm thượng trang bìa ba một chuyện đều rất là cao hứng, liền tiếp nâng chén chúc mừng.

Trì Niên cũng ngưng ngưng từ chối, may mà rượu trắng đoái Sprite cũng không khó uống, ngọt sảng đến cực kỳ giống ngon miệng đồ uống, nàng bất tri bất giác liền uống lên bốn năm ly.

Nhận thấy được chính mình ý thức có chút dao động thời điểm, Trì Niên liền ngoan ngoãn mà buông xuống chén rượu, đi toilet rửa rửa mặt, lạnh lẽo thủy tiếp xúc đến nóng bỏng gương mặt, người cũng thanh tỉnh vài phần.

Lại trở lại ghé lô, Trì Niên cho chính mình đổ một ly nước sôi để nguội, vừng vừng hồ hồ mà ngồi ở góc.

Mới vừa ngồi xuống lâm hàm liền thấu lại đây: “Trì Niên.”

Trì Niên đầu óc như cũ có chút trì độn, tạm dừng hai giây mới quay đầu: “A?”

“Kỳ cận bà là ai a?”

“Kỳ cận bà?” Trì Niên phủng nước sôi để nguội, cẩn thận mà nghĩ nghĩ, uống một ngụm thủy, theo sau mở to hai mắt bĩu môi, “Một cái cận bà!”

Lâm hàm: “.....”

“Làm sao vậy?” Trì Niên khởi động lý trí, tiếp tục truy vấn.

Lâm hàm cười: “Vừa mới người này đã tới một hồi điện thoại, ta nói người đi toilet, hẳn lại hỏi người ở đâu.....”

Hỏi nàng ở đâu?

Trì Niên chớp chớp mắt, rốt cuộc phản ứng lại đây nàng ý tứ: “Người không nói cho hẳn đi?”

Lâm hàm nghĩ đến vừa mới trong điện thoại nghe được quen thuộc thả từ tính thanh âm, thấp khụ một tiếng: “Ta cũng có chút say, liền.....”

Nói còn chưa dứt lời, ghé lô môn bị người từ bên ngoài mở ra.

Khánh công yển thượng một đám người có một lát an tĩnh, sôi nổi nhìn về phía cửa.

Tây trang giày da nam nhân đứng ở nơi đó, dáng người cao dài, mặt mày bình tĩnh, lộ ra một cổ cao cao tại thượng kiêu căng.

Ghế lô nội yên lặng chừng mười giây, cuối cùng một người đánh vỡ trầm mặc: “Kỳ tổng?”

Còn lại mọi người phản ứng lại đây, mẫn nhãn khiếp sợ.

Sang Tư Kỳ tổng cũng tới tham gia khánh công yến?

Kỳ Thâm nhìn chung quanh một vòng bốn phía, ánh mắt cuối cùng dừng ở trong một góc chính phủ một chén nước, gương mặt đỏ bừng Trì Niên trên người, ánh mắt hơi hơi thay đổi hạ, theo sau đối mọi người thông dong gật đầu: “Ta tới tìm người.”

Nói, đi đến Trì Niên trước mặt.

Trì Niên chỉ cảm thấy trước mặt có hắc ảnh che ở chính mình trước mặt, theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn lại, rồi sau đó ngẩn ra hai giây, mờ mịt mà nhìn mắt lâm hàm, lại nhìn về phía Kỳ Thâm: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Kỳ Thâm nhìn nàng lượng đến dị thường hai mắt, rõ ràng uống xong rượu bộ dáng, trầm mặc hạ, nhàn nhạt mà nói:

“Không lấy chìa khóa, vào không được gia môn.”

Chapter 51

Ghế lô có người hít ngược một hơi khí lạnh, tiện đà mọi người sôi nổi đem ánh mắt dừng ở Kỳ Thâm trên người, lại nhất trí mà nhìn về phía Trì Niên.

Lâm hàm cũng khiếp sợ mà ngồi ở trên sô pha, thấy “Kỳ cận bã” ghi chú, tiếp nghe xong điện thoại sau, nàng ẩn ẩn cảm thấy hình như là Sang Tư vị kia cao lãnh tổng tài, sau lại thấy chân nhân cũng bất quá chứng thực trong lòng suy đoán.

Nhưng lúc này nghe hẳn nhẹ nhàng băng quơ mà nói:

Không lấy chìa khóa? Vào không được gia môn?

Hai câu này lời nói quả thực giống một cái sấm sét tạc đến ghế lô, quá dẫn người mơ màng.

Trì Niên cũng nhận thấy được ghế lô quỷ dị an tĩnh, vưng vưng hồ hồ mà quay đầu nhìn thoáng qua, khó hiểu mà chớp hạ lông mi, một lần nữa nhìn về phía Kỳ Thâm, tiếp nhận rồi hẳn ở tại chính mình dưới lầu sự thật, trong khoảng thời gian ngắn không cảm thấy có cái gì không đúng: “Người không lấy chìa khóa?”

“Ân.” Kỳ Thâm lên tiếng.

“Thang máy tap cũng không lấy?” Trì Niên tiếp tục nghiêm túc mà đặt câu hỏi.

“Cùng chìa khóa đặt ở cùng nhau.”

“Nga.” Trì Niên ngoan ngoãn mà lên tiếng, quay đầu lấy quá chính mình bao bao liền phải tìm kiếm chìa khóa, nhưng phiên nửa ngày, cũng chưa có thể tìm được.

Một bên lâm hàm phản ứng lại đây, đem bao cầm lại đây, lại đem một bên màu hồng nhạt bao bao đưa cho nàng: “Trì Niên, người lấy ta bao.”

Trì Niên “A” một tiếng, mờ mịt mà nhìn về phía nàng.

Kỳ Thâm đi lên trước, đem hồng nhạt bao nhận lấy: “Nàng uống nhiều quá, ta trước mang nàng trở về.”

Lâm hàm nhìn trong ấn tượng cao quý lãnh diễm tổng tài cầm hồng nhạt nữ sĩ bao bao, bay nhanh gật đầu: “Ta cũng không nghĩ tới Trì Niên tửu lượng sẽ như vậy.....”

Lâm hàm ho khan một tiếng, vốn tưởng rằng như thế nào cũng là đương quá Sang Tư tổng trợ người, xã giao khẳng định không ít, tửu lượng không thể nói thật tốt, ít nhất cũng sẽ không quá kém.

Nhưng Trì Niên tửu lượng bất kham một kích đến..... Ra ngoài nàng đoán trước.

Kỳ Thâm đối mọi người lễ phép xa cách mà gật đầu, khom lưng nâng dậy Trì Niên.

Trì Niên không rõ nguyên do mà đứng lên, vừa động trước mắt càng thêm trời đất quay cuồng, bước chân lảo đảo hạ.

Kỳ Thâm tay hơi khấn, đón hạ đỡ nàng vòng eo.

Thẳng đến ngồi vào ghế phụ vị trí, Trì Niên dựa vào ghế dựa, kia cổ choáng váng cảm mới giảm bớt chút, ngây thơ mà nhìn mắt bốn phía, nguyên bản muốn hỏi “Đây là ai xe”, nhưng nói ra lại biến thành: “Đây là cái gì xe?”

Kỳ Thâm mới vừa ngồi trên chủ điều khiển vị trí, nghe vậy hơi đồn, nghĩ đến nàng đã từng từng mắt hấn nói “Lao tư lao tư ngồi phiên, tưởng ngồi Porsche” bộ dáng, phun ra một hơi: “Porsche.”

“Nga.” Trì Niên lên tiếng, theo sau ngoan ngoãn mà cho chính mình hệ thượng đai an toàn.

Xe dần dần phát động, ở trên đường bay nhanh mà chạy.

Trì Niên nhìn ngoài cửa sổ không ngừng lùi lại phong cảnh, tổng cảm thấy vừa mới còn ngọt sáng rượu trắng không giống mặt khác rượu, uống xong rồi liền xong rồi.

Lúc này còn sót lại mùi rượu bắt đầu ở dạ dày cuộn cuộn, chọc đến nàng ngực có chút oi bức.

Trì Niên bắt giác nhú nhú mảy, khấn bắt lấy trước người đai an toàn, nhẹ nhàng mà hô hấp hạ.

Kỳ Thâm chú ý tới nàng động tác, không dấu vết mà khai điểm cửa sổ.

Gió lạnh dưng mãnh vào, Trì Niên miễn cưỡng dễ chịu chút, chỉ là cảm giác say phía trên, nàng dần dần không chịu không gật gật đầu, thiển đã ngủ.

Trở lại chung cư, Kỳ Thâm đem xe đình hảo, nhìn ghế phụ nữ hài, hồi lâu bất đắc dĩ mà thở dài, đi xuống xe mở ra pho giá môn, thể nàng đem đại an toàn cõi bỏ.

“Người làm cái gì?” Cũng là vào lúc này, Trì Niên đột nhiên tỉnh lại, mê mang mà nhìn hắn.

Hai người khoảng cách rất gần, cách bãi đỗ xe mờ nhạt ánh đèn, lẫn nhau hô hấp đều nghe rõ ràng, ở hẹp hòi trong không gian lẫn nhau dây dưa.

Kỳ Thâm hô hấp hơi khấn, trái tim giống bị nàng ánh mắt nắm một cây tuyến, nhẹ nhàng kéo động, liền nhảy dựng lên.

Giây tiếp theo hắn bay nhanh mà dời đi ánh mắt, tay xuyên qua nàng dưới gối, thẳng đem người hoành ôm ở trước người, triều chung cư lầu đi đến.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình dựa vào một cái phiếm lạnh lẽo tuyến hương trong lòng ngực, lúc lắc, hơi hơi nâng lên ánh mắt, chỉ nhìn thấy nam nhân tinh điều tế trác cảm.

“Kỳ Thâm?” Nàng gọi hắn.

“Ân.” Kỳ Thâm thấp ứng một tiếng.

Trì Niên chớp chớp mắt, không biết nghĩ tới cái gì, mếu máo: “Cận bã.”

Kỳ Thâm bước chân hơi trệ, cúi đầu liếc nàng liếc mắt một cái: “Cận bã ôm người trở về?”

Trì Niên trầm mặc xuống dưới, hồi lâu rũ xuống đôi mắt nhỏ giọng nói thầm: “Chính là cận bã.”

Kỳ Thâm nhìn mắt trong lòng ngực nữ hài ửng đỏ vành mắt, tay nắm thật chặt, tâm nhú một chút, lần này không có phản bác.

Thẳng đến chung cư cửa, Kỳ Thâm đem Trì Niên buông, lôi kéo tay nàng liền phải nghiệm chứng vân tay, không chờ nghiệm chứng xong, Trì Niên bỗng chốc đem tay trừu trở về, mở to thủy mênh mông đôi mắt cẩn thận mà trừng mắt hắn: “Người muốn làm gì?”

Kia bộ dáng tựa như hắn mưu đồ gây rối giống nhau.

Kỳ Thâm đón nhận nàng đề phòng cướp đường như tầm mắt, khí cười: “Trì Niên, ở người trong lòng, ta liền như vậy cảm thú?”

Trì Niên chần chờ vài giây, cuối cùng cố mà làm mà đem tay đặt ở vân tay khóa lại, “Tích” một thanh âm vang lên sau, khoá cửa theo tiếng vang ra.

Trì Niên đi vào chung cư, thói quen mà ngã vào trên sofa.

Dạ dày rượu trắng càng thêm gây sóng gió, nàng chỉ cảm thấy chính mình gương mặt nóng bỏng.

Trước mặt thả một ly nước sôi để nguội, Trì Niên miễn cưỡng nhắc lên mí mắt.

“Đem nước uống.” Kỳ Thâm nhìn nàng.

Trì Niên vừa muốn mở miệng, giấy tiếp theo dạ dày cuộn cuộn hạ, nàng sắc mặt một bạch, bay nhanh mà đứng lên triều toilet đi đến, trên đường bước chân lảo đảo hạ, Kỳ Thâm tay mắt lạnh lẽo mà đỡ nàng.

Trì Niên không rảnh lo mặt khác, trực tiếp đi đến bồn rửa tay trước, kia cổ phản nôn lại biến mất không thấy, chỉ có dạ dày tàn lưu cháy cay cảm giác, chọc đến nàng khóe mắt bài trừ điểm nước mắt.

Kỳ Thâm cau mày: “Uống lên nhiều ít.”

Biết rõ chính mình không thể uống còn uống.

Trì Niên quay đầu, mắt trông mong mà nhìn lại hắn, vành mắt hồng hồng, càng giống con thỏ: “..... Khó chịu.”

Kỳ Thâm dừng một chút, tâm đột nhiên liền mềm xuống dưới, đi lên trước trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng: “Há mồm.”

Trì Niên khó hiểu, lại vẫn là ngoan ngoãn mà khẽ nhếch miệng.

Kỳ Thâm nhìn nàng trong vắt hai tròng mắt, giật mình, trong lòng tự giấu cười.

Nếu nàng thanh tĩnh khi cũng giống như bây giờ ngoan thì tốt rồi.

Cũng không cần thực ngoan, chỉ cần không tránh hắn như hồng thủy mãnh thú là được.

“Người rót cuộc muốn làm gì?” Trì Niên giương miệng, phát âm có chút mờ mờ không rõ.

Kỳ Thâm phục hồi tinh thần lại, rửa rửa tay chà lau sạch sẽ, thon dài trắng nõn ngón tay ở toilet bạch quang hạ giống khối trong suốt ngọc, ngón trở cùng ngón giữa khép lại, tham nhập nàng trong miệng, xảo quyết mà đè ép hạ nàng lưỡi cắn vị trí.

Trì Niên cảm thụ được hắn động tác, quanh hơi thở ả ả truyền đến nước rửa tay hoa sơn chi hương, trong đầu mạc danh nhớ lại lần trước hắn trắng nõn khớp xương rõ ràng ngón tay dính đầy đỏ tươi nước cà chua lá lướt cảnh tượng, chỉ là không chờ nàng cẩn thận hồi tưởng này sắc khí mười phần động tác, yết hầu co chặt hạ, dạ dày một trận kịch liệt mà cuộn cuộn, một cổ nước đắng nhảy mắt dừng đi lên.

Bữa tối vốn là không ăn cái gì, uống rượu toàn bộ mà phun ra.

Phía sau lưng nhiều một con bàn tay to nhẹ nhàng mà chụp phải.

Trì Niên rót cuộc dễ chịu rất nhiều, chớp đi khóe mắt nước mắt, tùy theo mà đến đó là choáng váng cảm.

Tốt đẹp thói quen làm nàng ngoan ngoãn mà đứng ở tại chỗ, đánh răng rửa mặt xong mới lung lay mà hồi phòng ngủ.

Kỳ Thâm nhìn nàng gian nan động tác, đỡ nàng trở lại mép giường.

Trì Niên không có cự tuyệt, thành thành thật thật mà ngồi, theo sau ngẩng đầu lên nhìn hắn: “Ta đói bụng.”

Kỳ Thâm bắt đắc dĩ mà nhìn nàng, nhéo nhéo giữa mày, liền muốn xoay người đi phòng bếp, dư quang lại đột nhiên thoáng nhìn cái gì, híp mắt nhìn phòng ngủ trên vách tường treo họa.

Khung ảnh lồng kính rất quen thuộc.

Nàng đã từng chụp ảnh chia quá hắn, bên trong nguyên bản khảm chính là trò chơi ghép hình, lúc này lại biến thành dụ trạch ký tên.

Hôm nay, nàng cùng dụ trạch còn bởi vì cp cảm thượng hot search, nhiệt bình thượng “Văn phòng tình yêu” năm chữ lại lần nữa chui vào hắn trong óc.

Kỳ Thâm nhìn chăm chăm kia giấy diều võ dương oai ký tên, hồi lâu liếm khoe môi, quay đầu nhìn về phía Trì Niên: “Đây là cái gì?”

Trì Niên mở miệng mà theo hắn ánh mắt xem qua đi, chớp chớp mắt: “Thần tượng ký tên.”

Kỳ Thâm hít sâu một hơi, nhẹ nhàng băng quơ hỏi: “Ta nhớ rõ khung ảnh lồng kính phía trước là phúc trò chơi ghép hình.”

Trì Niên nhìn ký tên, nghĩ đến cái kia bị nàng từng khối đưa hảo lại từng khối mở ra trò chơi ghép hình, mút môi, hàm hồ mà ứng: “Ta ném.”

Kỳ Thâm nhúu chặt giữa mày nhìn chăm chăm nàng, kẻ lừa đảo.

Trò chơi ghép hình rõ ràng liền ở dưới lầu, êm đẹp mà đặt ở hắn trong thư phòng.

Trầm mặc một lát, hắn quét mắt trò chơi ghép hình, cuối cùng vẫn là vào phòng bếp.

Chờ đến hắn bụng ngao tốt cháo ra tới khi, Trì Niên đã ôm một cái ôm gối, dựa vào một cái ôm gối ngủ rồi.

Vành mắt hồng hồng, chớp mũi cũng hồng hồng, môi hơi hơi kiêu, nho nhỏ thân mình cuộn ở mép giường, trắng nõn gương mặt mang theo chút ngây thơ.

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát, đi lên trước nói: “Trì Niên.”

Trì Niên nhúu nhúu mày, không có tỉnh.

Kỳ Thâm lại kêu một lần: “Trì Niên.”

Trì Niên giật giật thân mình, chân từ làn váy hạ dò xét ra tới, đập ở mép giường.

Trắng nõn mảnh khảnh da thịt ở tông màu ấm ánh đèn hạ lộ ra một tia nói không nên lời ái muội.

Kỳ Thâm bên tai nóng lên, hầu kết rất nhỏ mà lăn lộn hạ, vội vàng dời đi ánh mắt.

Đột nhiên nghĩ đến vừa mới vào cửa khi nói câu nói kia.

Có lẽ, nàng cần thận là đúng.

Hắn đối nàng, đích xác không nghĩ đương cái gì chính nhân quân tử.

Hít sâu một hơi, Kỳ Thâm miễn cưỡng bình tĩnh trở lại, cúi người nhẹ giọng nói: “Trì Niên, trước đem cháo uống lên.”

Vừa dứt lời, Trì Niên đột nhiên tỉnh lại, ánh mắt như cũ có chút mê mang, theo sau chớp chớp mắt nhìn gần ngay trước mắt nam nhân.

Hắn đã cởi tây trang áo khoác, cổ tay áo hơi hơi vãn khởi, mặt mày đẹp giống họa quý tộc, tự phụ thông dong, thanh nhã sơ lãnh.

Trì Niên ngẩn ngơ, đầu óc bị men say nhét đầy, thẳng lẳng lẳng mà nhìn Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm môi khẽ nhúc nhích, đón nàng tầm mắt, mặc danh nhớ tới lúc trước hai người cái kia trời xui đất khiến hôn, bắt lấy cháo chén tay nắm thật chặt, trong khoảng thời gian ngắn, khẩu môi có chút khô ráo.

“Trì Niên.....”

Hắn nói cũng không có nói xong, Trì Niên duỗi tay xoa hắn gương mặt, đầu ngón tay mềm ẩm, mang theo liêu nhân xúc cảm.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình trong đầu căng chặt huyền chặt đứt, lý trí cùng cảm dục toàn bộ biến mất, giây tiếp theo không tự giác mà khẩn thủ sẵn sàng sau này, ngón tay lọt vào nàng phát gian, khó có thể khắc chế mà hôn lên đi.

Trì Niên ngồi ở mép giường, ngửa đầu, lông mi run lên hạ, nhìn khoảng cách cực gần nam nhân.

Nguyên lai hắn lông mi như vậy trường, so nàng còn trường.

Nụ hôn này thực nhẹ.

Giống lông chim giống nhau, lướt qua liền ngừng.

Một hôn từ bỏ, Kỳ Thâm hô hấp thô nặng chút, bên tai cùng môi sắc ửng đỏ, càng thêm diệt lệ.

Trì Niên mê mang mà nhìn hắn, chân thành mà mở miệng: “Có hay không người ta nói quá, người rất đẹp?”

Kỳ Thâm sửng sốt, ý thức dần dần từ kia một hôn trung rút ra, chợt trong lòng tràn đầy phức tạp.

Nàng thật sự..... Chỉ thích chính mình này khuôn mặt?

Tức giận mà ứng: “Có.” Đương hắn mặt nói, liền nàng một cái.

Trì Niên có chút mất mát, “Nga” một tiếng, thu hồi tay, tiếp nhận độ ẩm vừa vụn cháo thành thành thật thật mà uống xong, dạ dày thoải mái, buồn ngủ chen chúc tới.

Trì Niên ngoan ngoãn mà cho chính mình đắp lên chăn: “Ta muốn ngủ, người đi đi.”

Kỳ Thâm: “.....” Dừng xong rồi khiến cho hắn đi?

Nhưng nhìn nàng nhìn chăm chăm hai mắt của mình, Kỳ Thâm xoa xoa huyết Thái Dương, hắn cuối cùng xoay người đóng cửa lại đi ra ngoài.

.....

Trì Niên lại tỉnh lại, đã là ngày hôm sau buổi sáng.

Ánh mặt trời đại lượng, thái dương thẳng chúc.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua khe hở bức màn chiếu đến chăn thượng, Trì Niên mở to mắt, xoa xoa say rượu sau hơi đau đầu.

Trên tủ đầu giường di động vang lên một tiếng, Trì Niên cau mày cầm lại đây, thấy trên màn hình tin tức khi nháy mắt khiếp sợ mà trợn to mắt.

Lâm hàm: Trì Niên, người cùng Kỳ tổng ở chung??

Trì Niên kinh tởm mà nhìn “Ở chung” hai chữ, vừa muốn tam liên phủ nhận: không phải, không có, tuyệt không khả năng!

Chỉ là không chờ gửi đi, đột nhiên nhớ tới cái gì.

Tối hôm qua ở ghế lô, Kỳ Thâm giống như nói.....

Hắn không lấy chìa khóa, vào không được gia môn?

Theo sau hai người làm trò mọi người mặt, một khối rời đi.

Lại lúc sau.....

Trì Niên đại ra mà ngồi ở trên giường, đầu óc đã thành một đoàn hồ nhão.

Lâm hàm lại phát tới một cái tin tức: then thùng?

Trì Niên nhìn cái kia tin tức, nàng hại cái quỷ xấu hổ!

Thật lâu sau nàng bỗng đứng đứng dậy, hùng hổ mà hướng ra ngoài đi đến.

Nàng phải hảo hảo tìm Kỳ cận bã hỏi rõ ràng, tối hôm qua vì cái gì muốn như vậy nói!

Chỉ là Trì Niên đi đến chung cư cửa, tay vừa mới nắm lấy then cửa tay, một bên lộ thiên ban công cửa kính bị người đẩy ra.

Đầu sở gậy tội dựa vào cửa, thông dong thả bình tĩnh, chỉ là thanh âm có chút mỗi mệ: “Lại muốn chạy trốn?”

Chapter 52

Trì Niên nghe thấy phía sau thanh âm, bóng dáng cứng đờ, chậm rãi xoay người sang chỗ khác.

Kỳ Thâm nghịch quang đứng ở ban công cửa chỗ, sơ mi trắng ở cổ áo chỗ tùy ý mà giải khai hai viên cúc áo, từ mặt bên có thể rõ ràng nhìn đến hắc gợn cảm hầu kết cùng thanh tuần xương quai xanh.

Ban công môn đầy kéo chỉ gian, mơ hồ truyền đến nhẹ nhàng từng đợt từng đợt cây thuốc lá hương vị.

Trì Niên sửng sốt.

Lần trước nhìn thấy Kỳ Thâm hút thuốc, vẫn là bốn năm trước Sang Tư ở ngõ hẻm bên kia đơn sơ đại lâu thời điểm, Sang Tư nghiệp vụ bị tiết hồ, kỹ thuật bị vây đỡ, hắc một người cô tịch mà đứng ở bên cửa sổ, trù yên, nhìn thấy nàng sau, liền nhẹ nhàng băng quơ mà đem yên kháp.

Lúc sau mấy năm nay, lại không gặp hắc trù quá.

Kỳ Thâm ngồi dậy, triều nàng đã đi tới.

Trì Niên đột nhiên lấy lại tinh thần, mở to hai mắt nhìn hắc: “Người như thế nào còn ở nhà ta?”

Kỳ Thâm ngừng ở nàng trước người cách đó không xa: “Muốn nhìn người một chút có thể hay không lại làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh quá?”

Trì Niên nhú mày, trừng mắt nhìn hắc liếc mắt một cái: “Lần trước ở tô thành, vốn dĩ liền cái gì cũng chưa.....”

Thanh âm đột nhiên im bặt.

Trì Niên ảo não, nàng này rõ ràng là lạy ông tôi ở bụi này.

Kỳ Thâm nhìn Trì Niên chợt dạ tiểu biểu tình, ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Phía trước chỉ là hoài nghi, hiện tại đã có thể khẳng định, nàng nhớ rõ chính mình lần trước lời nói.

Kỳ Thâm nhin không được xoa xoa chen chúc huyết Thái Dương, chắc chắn mà mở miệng: “Người còn nhớ rõ.”

Trì Niên nghiêm túc mà lắc đầu: “Ta không nhớ rõ.”

Kỳ Thâm: “..... Ta còn chưa nói chuyện gì.”

Trì Niên chớp chớp mắt tràn đầy vô tội: “Ta cái gì đều không nhớ rõ.”

Kỳ Thâm nhú hạ mày, nhìn nàng e sợ cho đối phương không tin nghiêm túc mà nhìn chăm chăm đối phương trong vắt ánh mắt, cuối cùng từ bỏ cãi cò cái này đề tài: “Kia tối hôm qua đâu?”

Trì Niên chinh lăng vài giây: “Tối hôm qua cái gì?”

Kỳ Thâm sắc mặt tối sầm, ánh mắt nguy hiểm mà híp lại, ánh mắt thẳng tắp mà nhìn chăm chăm nàng, trầm mặc một hồi lâu mới mở miệng: “Sờ soạn ta, lại hôn ta.”

Trì Niên khiếp sợ mà nhìn hắn, bên tai hơi nhiệt, tối hôm qua hình ảnh chui vào trong óc.

Hắn ôm nàng lên lầu, trở về phòng;

Có chút thói ở sạch người giúp nàng thúc giục phun;

Còn có hậu tới nàng lớn mật mà sờ soạn nàng gương mặt, cùng với..... Cái kia cực kỳ giống nằm mơ hôn.....

Trì Niên lông mi run lên hai hạ: “Rõ ràng là người hôn ta!”

“Không tồi, còn nhớ rõ.” Kỳ Thâm triệu nàng đi rồi hai bước, “Cho nên.....”

Nói tới đây, hắn hô hấp hơi khắn, ngón tay bắt giắc nắm chặt hạ, rũ mắt ra vẻ nhẹ nhàng băng quơ: “Muốn hay không phụ trách?”

Trì Niên thần sắc cứng đờ hạ, bay nhanh mà lắc đầu.

Nữ hài không cần nghĩ ngợi phủ nhận làm Kỳ Thâm sắc mặt càng thêm khó coi: “Người tính toán bội tình bạc nghĩa?”

Trì Niên bị hắn cường đại tìm từ sợ ngây người, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, méo máo: “Kỳ Thâm, tối hôm qua ta say.”

Kỳ Thâm hít sâu một hơi: “Phải không? Say, người tay còn biết sờ người?”

Trì Niên ánh mắt lung tung ngó, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ tới cái gì, ngừng đầu cầm giận mà nhìn về phía hắn: “Đầu sỏ gây tội chẳng lẽ không phải người sao?”

“Ta?”

Trì Niên dùng sức gật đầu: “Người vì cái gì đi ghé lô tìm ta, còn đối ta các đồng sự nói cái loại này làm người hiểu lầm nói?”

Kỳ Thâm nhìn nàng hơi hơi cổ khởi gò má, muốn thượng thủ chọc một chút, lại vẫn là khắc chế: “Loại nào lời nói?”

“Chính là.....” Trì Niên mím môi nói, “Không lấy chìa khóa, vào không được gia môn những lời này đó!”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Kỳ Thâm trầm ngâm nửa giây, nhàn nhạt mà nói: “Ta ngày hôm qua đích xác không tìm được chìa khóa cùng thang máy tạp, không có này đó tự nhiên vào không được gia môn.” Cho nên, không tính nói dối.

Trì Niên nghe hắn giảo biện, dư quang dừng ở trên bàn trà: “Kia đây là cái gì?”

Nơi đó rõ ràng phóng hắn chìa khóa.

Kỳ Thâm theo nàng tầm mắt xem qua đi: “..... Sau lại lại ở trên xe tìm được rồi.”

“Kỳ Thâm!” Trì Niên tức giận mà nhìn chăm chăm hẳn.

Kỳ Thâm nhìn nàng đỏ lên gương mặt, mềm lòng một chút, cầm lấy trên bàn chuẩn bị nhớ tốt thuần tịnh thủy đưa cho nàng: “Tối hôm qua uống xong rượu, uống trước nước miếng lại khí.”

Trì Niên liếm hạ có chút làm môi, khẩu thị tâm phi mà dời đi ánh mắt: “Ta mới không khát.”

Kỳ Thâm vuốt ve xuống nước ly, không có lại tiếp tục cưỡng cầu, trầm ngâm sau một lúc lâu: “Trì Niên, sự tình lần trước, người nói người đã quên,” nói tới đây, hẳn tạm dừng vài giây, “Ta đây liền nói lại lần nữa.”

“Trì Niên, ta ở.....”

Một trận di động tiếng chuông lại lần nữa đánh gãy hẳn nói.

Trì Niên từ khăn trương cảm xúc trung rút ra ra tới, bay nhanh mà xoay người: “Ta có điện thoại!” Nói xong không đợi Kỳ Thâm nói xong, trực tiếp xoay người trở về phòng ngủ.

Kỳ Thâm nhìn Trì Niên bóng dáng, biểu tình cứng lại, ánh mắt đột nhiên âm trầm, tiện đà nhẫn nại mà nhắm mắt lại, lại mở mắt ra thần như cũ khắc chế không được bức bối.

Trì Niên tâm hoảng ý loạn mà từ tủ đầu giường lấy ra di động, màn hình đều chỉ nhìn lướt qua, không chờ thấy rõ trực tiếp tiếp nghe xong: “Uy?”

“Hàng năm?” Nữ nhân thanh âm xuyên thấu qua ống nghe truyền đến.

Trì Niên sững sốt, lấy rời tay cơ nhìn thoáng qua: “Mẹ?”

Nàng không nghĩ tới sẽ là trì mẫu.

“Hàng năm,” trì mẫu thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Người hiện tại ở nơi nào đâu? Phương tiện sao?”

“Ta ở nhà đâu, mẹ,” Trì Niên khó hiểu, “Làm sao vậy?”

“Lần trước Tết Trung Thu lỡ hẹn, là mẹ không đúng,” trì mẫu ngữ khí có chút áy náy, “Hàng năm, người hiện tại ở trụ chung cư, là nửa loan chung cư sao?”

Trì Niên lên tiếng “Đúng vậy”, rồi sau đó đột nhiên phản ứng lại đây: “Ngài tới Vân Thành?”

“Ta nói rồi lúc sau tới xem người,” trì mẫu không được tự nhiên mà cười cười, “Ta hiện tại ở nửa loan chung cư cửa, người phương tiện..... Xuống dưới một chuyến sao?”

Trì Niên vội đáp ứng xuống dưới, cắt đứt điện thoại, mặc vào áo ngoài liền muốn hướng ra ngoài đi, thấy trong phòng khách nhìn chăm chăm chính mình

Kỳ Thâm khi sững sốt, rồi sau đó nắm lấy trên bàn trà hắt chìa khóa đưa cho hấn: “Ta hiện tại có việc, người nhanh lên rồi đi đi.”

Kỳ Thâm nghe thấy được nàng vừa mới nói, nhú nhú mày: “Mẫu thân người?”

Trì Niên lung tung gật gật đầu, đẩy hấn hướng ra ngoài đi: “Trở về thời điểm chú ý chút, ngàn vạn đừng làm người thấy.”

Chỉ là ở đi đến chung cư cửa khi, Kỳ Thâm trầm khuôn mặt chống cửa phòng, cúi đầu liếc nàng: “Trì Niên, ta liền như vậy nhận không ra người?”

Trì Niên đón nhận hấn tầm mắt, hô hấp hơi khấn, một lát sau phục hồi tinh thần lại, cười tủm tỉm mà nói: “Người nghĩ sao?”

Kỳ Thâm trầm mặc sau một lúc lâu, liềm láp hạ môi dưới, khí cười, quay đầu trực tiếp đi vào thang lầu gian.

Trì Niên nhìn chằm chằm hấn bóng dáng, đốn hạ, giấy tiếp theo cửa thang máy “Đình” một tiếng mở ra, nàng vội đóng lại chung cư môn, vào thang máy.

Mới vừa đi ra chung cư, Trì Niên liền thấy trì mẫu đứng ở dưới bậc thang, tóc ở sau người quăn lên, ăn mặc đơn giản cổ điển nút bọc váy, so với năm đó tổng hoà phụ thân cãi nhau khi bộ dáng, lúc này nàng dịu dàng cực kỳ, đang ở cùng đối diện người cười nói cái gì.

Hai người lần trước gặp mặt vẫn là Tết Âm Lịch sau, trong khoảng thời gian ngắn, Trì Niên có một loại mặc danh khiếp đảm.

Theo sau nàng mới nhớ tới, chung cư là xoát mặt vào cửa, thả trì mẫu ở chỗ này không có nhận thức người.

Trì Niên chậm rãi đi lên trước: “Mẹ.” Gọi xong nhìn về phía một bên, đang xem thanh chính cùng trì mẫu người nói chuyện khi mẫn nhân khiếp sợ, “Dụ trạch?”

Đang ở nghe trì mẫu người nói chuyện, không phải dụ trạch lại là ai?

“Hàng năm,” trì mẫu thấy Trì Niên, vui sướng trung lộ ra tí câu nệ, một hồi lâu mới tiến lên, “Là vị này dụ tiên sinh mang ta tiến vào, nói nhận thức người, còn bồi ta cùng nhau chờ người.”

Dụ trạch thấy Trì Niên, thần sắc hơi hơi đổi đổi.

Mấy ngày hôm trước mặc danh bức bối cảm xúc giống như vô hình trung thư hoãn rất nhiều, hấn đối Trì Niên nhường mảy, cảm điểm điểm cách đó không xa Porsche: “Sáng nay đi tranh phòng làm việc, khi trở về vừa vặn gặp phải a di.”

Trì Niên cười nói tạ: “Cảm ơn người,” nói nhìn về phía trì mẫu, giới thiệu nói, “Mẹ, đây là ta phòng làm việc lão bản.”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Trì mẫu đối dụ trạch gật gật đầu ôn nhu mà cười: “Nguyên lai là hàng năm lão bản, hàng năm cùng ta nhắc tới quá người, cảm ơn người trong khoảng thời gian này đối hàng năm chiếu cố.”

Dụ trạch nguyên bản lười nhác thái độ chính sắc không ít, nhìn mắt Trì Niên cong cong môi: “A di, ngài không cần khách khí, là Trì Niên chính mình cũng đủ ưu nhớ tú.”

Trì Niên trong lòng ấm áp, đối dụ trạch nhẹ nhàng mà cười cười, lại nhìn về phía trì mẫu, đem nàng bên chân tiểu rương hành lý nhận lấy: “Dụ trạch, ta trước mang theo ta mẹ lên lầu.”

Dụ trạch gật đầu, trở về một mặt cười: “Hảo, có thời gian bái phỏng một chút a di.”

Trì Niên lôi kéo tiểu rương hành lý, cùng trì mẫu đi vào thang máy.

Hẹp hòi không gian, hai người đều thực an tĩnh, Trì Niên nhìn thang máy trong gương người, mím môi, trong lòng có chút thấp thỏm.

Nàng không nghĩ tới trì mẫu sẽ đột nhiên tiến đến, mặc dù phía trước trì mẫu nói qua có thời gian sẽ đến xem nàng, nhưng thất vọng số lần nhiều, nàng cũng học xong không ôm quá lớn hy vọng.

Cửa thang máy “Đinh” một tiếng mở ra.

Trì Niên theo bản năng mà nhắc chân liền phải hướng ra ngoài đi.

“Hàng năm.” Phía sau, trì mẫu thấp giọng gọi nàng một tiếng.

Trì Niên khó hiểu mà ngẩng đầu, ở nhìn thấy thang máy ngoại nam nhân khi cả kinh mở to hai mắt.

Kỳ Thâm.

Hắn đã thay đổi một thân trắng thâm sắc tây trang, hiển nhiên đang muốn đi công ty, mặt mày tuấn mỹ như trù, ánh mắt trắng tấp mà nhìn nàng.

Lúc này Trì Niên mới hậu tri hậu giác mà nhận thấy được, thang máy ngừng ở mười hai tầng, mà không phải mười ba tầng.

Nàng hậm hực mà lui về phía sau nửa bước, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, một bộ cùng ngoài cửa người không thân bộ dáng.

Kỳ Thâm chau mày, bị nàng từ trong nhà đẩy ra, hắn đích xác thực khí, mà khi bức bối mà đứng ở cửa sổ sát đất trước, thấy chung cư dưới lầu dụ trạch đối Trì Niên cùng trì mẫu cười chào hỏi bộ dáng, buồn bực lại biến thành chua xót.

Đối dụ trạch đó là thân nhiên mà lẫn nhau giới thiệu.

Đối hắn, lại là đem hắn từ trong nhà nàng đẩy ra, còn yêu cầu “Đừng làm bất luận kẻ nào thấy”.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm bình đạm mà cùng nàng chào hỏi.

Trì Niên hung hăng mà trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Kỳ Thâm.

Người sau tắc như cũ một bộ thanh đạm thông dong bộ dáng.

“Hàng năm, người nhận thức?” Trì mẫu nhận thấy được hai người thấy quỷ dị không khí, lại nhìn mắt trước mắt anh tuấn nam nhân, ra tiếng dò hỏi.

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, vừa nhấc đầu liền đón nhận Kỳ Thâm ánh mắt, không tình nguyện mà nói: “Đây là ta trước lão bản.”

Một lão bản, một cái trước lão bản.

Trì mẫu kinh ngạc, như thế nào đều ở tại một khối?

Kỳ Thâm biểu tình đang nghe thấy “Trước lão bản” nháy mắt đổi đổi, bắt động thanh sắc mà nhìn mắt Trì Niên, ngược lại nhìn về phía trì mẫu: “Bá mẫu, người hảo, ta là Kỳ Thâm.”

“Người hảo.” Trì mẫu cười lên tiếng, tuy rằng người lạnh chút, đảo rất có lễ phép.

Trì Niên cười ngâm ngâm mà nói: “Chúng ta lên lầu, Kỳ tổng, ngài muốn vào tới sao?”

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn Trì Niên liếc mắt một cái, thanh nhã mà gạt đầu, thông dong mà đi vào thang máy, đứng ở Trì Niên sườn phía sau, cường đại khí tràng cấp lạnh leo tuyền hương đem Trì Niên thật mạnh bao vây ở trong đó.

Trì Niên hô hấp hơi khẩn, theo bản năng mà triều một bên lánh tránh.

May mắn thang máy thực mau tới rồi mười ba tầng, trì mẫu dẫn đầu đi ra ngoài, Trì Niên lôi kéo rương hành lý đuổi kịp tiến đến.

Trì mẫu đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhìn về phía Trì Niên, nhẹ giọng hỏi: “Đúng rồi hàng năm, vừa mới vị kia dụ tiên sinh, là người Triệu a di cho người giới thiệu cái kia người trẻ tuổi sao?”

Trì Niên cứng lại, cơ hồ lập tức cảm giác được phía sau còn không có đóng cửa cửa thang máy sau, một đạo ánh mắt thẳng tắp mà thứ hướng chính mình phía sau lưng.

Nàng vội hàm hồ mà lên tiếng, mở ra chung cư môn đi vào.

Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà nhìn cửa thang máy ở chính mình trước mặt từ từ khép lại, hàng đến mười hai tầng lại mở ra.

Đi ra thang máy trở lại chung cư, Kỳ Thâm cúi mới vừa đổi tây trang áo khoác ném tới trên sofa, tùy tay kéo kéo cà vạt, đi đến cửa sổ sát đất trước, nghĩ đến vừa mới nghe thấy đối thoại.....

Cho nên, dụ trạch thân phận, trong nhà nàng người đều nghe nói.

Mà nàng cùng hắn quan hệ, không ai biết.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 53

Chung cư thực an tĩnh.

Trì Niên ngồi ở trên sô pha, nhìn mắt liền ngồi ở chính mình bên cạnh cách đó không xa trì mẫu, trong lòng luôn có chút không được tự nhiên.

Nhưng không được tự nhiên qua đi, rồi lại nhịn không được hạ xuống.

Bởi vì gặp qua trì mẫu ở cái kia tân gia hài hòa náo nhiệt không khí, cùng giờ phút này quanh quẽ bầu không khí hoàn toàn bất đồng.

Chính là, nàng lại không biết nên nói chút cái gì.

Trì mẫu đón hạ, nhìn về phía Trì Niên: “Tân công tác còn thích ứng sao?”

Trì Niên ngoan ngoãn gật gật đầu: “Ta thực thích.”

“Vậy là tốt rồi,” trì mẫu vui mừng mà cười cười, dừng dừng mới lại hỏi, “Đột nhiên từ phía trước công ty từ chức, có phải hay không bởi vì người cái kia trước lão bản a?”

Nàng biết Trì Niên trước kia ở Sang Tư làm tổng trợ, tiền lương thực hảo, không đạo lý đột nhiên từ chức.

Hơn nữa vừa mới ở thang máy, nàng tổng cảm thấy Trì Niên cùng cái kia trước lão bản chỉ gian không khí quái quái.

Trì Niên cứng đờ, chớp chớp mắt: “Đương nhiên không phải,” đón nhận trì mẫu ánh mắt, nàng bay nhanh mà đứng lên, “Mẹ người một đường bay qua tới hẳn là rất mệt đi, ta đi đảo chén nước.” Nói xong thẳng triều phòng bếp đi đến.

Trì mẫu nhìn Trì Niên bóng dáng, áy náy mà thở dài.

Trì Niên biên đảo nước ấm, biên nhịn không được ở trong lòng thấp chú Kỳ Thâm, vừa mới lộ cái gì mặt? Vốn dĩ liền không biết nên nói cái gì, hiện tại không khí càng xấu hổ.

Trì Niên cọ tới cọ lui mà đem nước ấm đặt ở trì mẫu trước mặt, an tĩnh trong chốc lát mới hỏi: “Mẹ, người như thế nào đột nhiên liền tới Vân Thành, công tác không vội sao?”

Năm đó, trì mẫu vừa ly khai tô thành, rồi đi nàng thời điểm, một lòng một dạ đầu nhập đến công tác thượng, khi đó, nàng trừ bỏ mỗi tháng cho nàng, cấp Triệu a di thu tiền ngoại, ngày lễ ngày tết tổng hội hội tô thành, nhìn xem nàng, cũng nhìn xem Triệu a di.

Nhưng sau lại, nhận thức hiện tại một nửa kia sau, nàng tinh lực cũng một phân thành hai, tái sinh dương dương sau, để lại cho nàng thời gian liền càng thiếu.

Trì mẫu nhìn nàng, vội nói: “Hàng năm, phía trước dương dương được viêm dạ dày cấp tính, cho nên ta mới có thể lỡ hẹn,” nói tới đây, nàng ngừng hạ, nghĩ đến chính mình trở lại tô thành nhìn đến kia gian bị sửa sang lại sạch sẽ phòng ở, nghĩ đến Trì Niên ở trong phòng hân hoan mà chờ nàng trở về, lại chờ tới công dã tràng cảnh tượng, càng nghĩ càng là đau lòng, “Hiện tại dương dương thân thể hảo, mục mục liền nghĩ đem ngày hội bỏ trở về.”

Trì Niên ngẩn người, theo sau nhẹ nhàng mà lắc đầu, híp mắt nở nụ cười: “Không có quan hệ, dù sao cũng đều đi qua.”

Trì mẫu nhìn nàng cười, trong lòng càng cảm thấy đến chua xót.

Nàng bởi vì không thích tô thành mang đến thống khổ quá vãng lựa chọn rời đi, lại chung quy vẫn là đem lúc ấy mới mười dư tuổi hài tử một người ném ở nơi đó.

Trì mẫu chân chờ hạ mới lại hỏi: “Người ba ba, có liên hệ người sao?”

Trì Niên gật gật đầu: “Àn, ba phía trước ăn tết có cho ta tới điện thoại.”

Trì mẫu miễn cưỡng yên lòng.

Phòng khách lại một lần trở nên yên tĩnh.

Trì mẫu nhìn Trì Niên hơi hơi rũ đôi mắt, đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Đúng rồi, thiếu chút nữa đem cái này đã quên.”

Nói đi đến một bên, đem rương hành lý đẩy lại đây, mở ra: “Nhớ rõ người khi còn nhỏ thực thích ăn ngó sen kẹp, còn có hoa mai bánh, bạc hà bánh gì đó, mẹ đều cho người mang theo chút.”

Đồ ngọt đặt ở tinh xảo đóng gói trong hộp, trì mẫu từng cái mà lấy ra tới.

Lúc này Trì Niên mới phát hiện, rương hành lý hơn phân nửa không gian phóng một hộp hộp ăn.

Cuối cùng lấy ra tới chính là một hộp ngó sen kẹp.

Trì mẫu ngưỡng ngừng mà cười cười: “Đây là tối hôm qua tặc, khả năng có chút mềm mại.”

Trì Niên chớp chớp hơi toan hốc mắt.

Khi còn nhỏ trì mẫu tặc ngó sen kẹp thời điểm, nàng tổng ái ăn vụng.

Mỗi lần ăn vụng bị phát hiện, trì mẫu liền nhẹ nhàng mà chụp một chút nàng mu bàn tay, nói nàng là thèm miêu.

Lúc này trì phụ liền sẽ cười ha hả mà đem nàng bế lên tới, đem nàng ôm ly phòng bếp, thuận tay thể nàng lấy hai cái ngó sen kẹp.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bồn trạm dự phòng vực danh:

Có lẽ thấy nàng như cũ trầm mặc không nói lời nào, trì mẫu cũng an tĩnh vài giây, theo sau giống khi còn nhỏ giống nhau cười sờ sờ nàng tóc: “Cũng mau

giữa trưa, mẹ đánh hảo khách sạn, trước đem hành lý thả lại đi, lại đến tiếp người một khối đi ra ngoài ăn cơm.”

Trì Niên nhìn về phía trì mẫu, nàng đã đem rương hành lý khép lại, đang muốn lôi kéo hướng cửa đi.

“..... Nơi này còn có phòng,” Trì Niên đứng lên, thanh âm thực nhẹ, “Còn có gian phòng ngủ không ai trụ, mẹ, nếu không người ở chỗ này ngủ đi?”

Trì mẫu sững sốt, quay đầu nhìn nàng, ánh mắt phiếm kinh hỉ quang, theo sau gật gật đầu: “Hảo.”

Trì Niên mím môi, trở về một mặt cười.

Không khí giống như cũng chậm rãi mở ra, trì mẫu đem đóng gói hộp mở ra: “Bạc hà bánh vẫn là ở phía trước người thích ăn kia gia trong tiệm mua, hiện tại khai chi nhánh.....”

“Chờ cơm trưa khi, mẹ đem ngô sen kẹp phao tin nổ tung chảo tạc một chút.”

Trì Niên oa ở trên sô pha cười tùm tùm mà nghe, ngẫu nhiên cũng nói nói chính mình công tác thượng sự tình.

Trì mẫu nói nói, nhớ tới cái gì, cảm thán: “Không nghĩ tới chỉ chớp mắt, hàng năm cũng lớn như vậy.”

Trì Niên cười hơi cương, tổng cảm thấy những lời này phá lệ quen thuộc.

Trì mẫu nhìn về phía nàng: “Người cùng vị kia dụ tiên sinh, phía trước cũng tương quá thân, thật sự không có gì khả năng sao?”

Trì Niên bất đắc dĩ: “Thật sự, dụ trạch là ta thần tượng, hiện tại vẫn là ta lão bản, chúng ta sao có thể sát ra hỏa hoa.”

Trì mẫu như suy tư gì gật gật đầu: “Không thích văn phòng tình yêu?”

Trì Niên lại là cứng đờ, lông mi rất nhỏ mà run run, “Ân” một tiếng.

Trì mẫu xem nàng bộ dáng, không có nhắc lại chuyện này, chỉ ôn nhu mà cười cười: “Nếu không thích, vậy không ở này mặt trên rồi rầm.”

Dứt lời, nàng từ một bên bao bao lấy ra một cái phong thư.

Trì Niên ngẩn người, khó hiểu mà nhìn nàng.

“Ta đã gặp qua người Triệu a di, cũng biết Triệu a di cho người phát quá một ít nam hài tử ảnh chụp,” trì mẫu đem phong thư đưa cho nàng, “Phỏng chừng chia người người cũng không nhìn kỹ, ta đem ảnh chụp ấy ra tới, mang cho người nhìn xem.”

“Mẹ.....” Trì Niên nhìn trong tay phong thư, Triệu a di đích xác phát quá một ít ảnh chụp, chỉ là bị nàng qua loa lấy lệ qua đi, không nghĩ tới trì mẫu tới vẫn là trốn không thoát.

“Chỉ là nhìn xem, có yêu thích có thể an bài thấy một mặt, ta xem có này mấy cái tiểu tử rất không tồi,” trì mẫu nói nhìn thời gian, “Ta đi trước chuẩn bị cơm trưa.”

Trì Niên mặc mặc, nhìn trì mẫu bóng dáng, hồi lâu mới mở ra phong thư.

Bốn năm bức ảnh chảy xuống ra tới, đảo khẩu ở trên bàn trà.

Ảnh chụp mặt trái, có trì mẫu viết tay đơn giản tư liệu, liệt đến rành mạch.

Trì Niên chinh lăng hạ, nhìn những cái đó tự, lông mi nhẹ nhàng mà chớp chớp.

Lúc này đây không còn có bài xích, từng từng lật xem cái biến.

Chờ đến toàn bộ xem xong, tiếng đập cửa vừa vãn vang lên.

Trì Niên đem ảnh chụp buông, đi lên trước mở cửa.

Lại đang xem thanh ngoài cửa đứng người khi hơi hơi mở to hai mắt, theo sau nhú nhú mày, gương mặt hơi cổ: “Người không đi công ty?”

Ngoài cửa, Kỳ Thâm ăn mặc sơ mi trắng hắc quần, bình tĩnh mà đứng ở nơi đó, ánh mắt thâm thúy mà nhìn trước mắt nữ hài.

Hắn rốt cuộc biết bị cự tuyệt thừa nhận cùng đối phương quan hệ là như thế nào cảm giác, biết chính mình mất trí nhớ thời điểm, nàng cười tủm tỉm mà nói “Ta là người bạn gái” khi bị hắn không lưu tình chút nào phủ nhận, kỳ thật cười đến cũng không dễ dàng, vì thế liền càng thêm bức bối mà lại khó có thể bình tĩnh.

“Không giải thích một chút?” Kỳ Thâm trầm giọng nói, tiếng nói có chút khàn khàn.

Trì Niên khó hiểu: “Cái gì?”

Kỳ Thâm nhấp nhấp môi mỏng, trầm mặc hai giây: “Chỉ là trước lão bản?”

Trì Niên sững sốt, rồi sau đó mới phản ứng lại đây là chính mình ở thang máy nói kia phiên lời nói, mặt mày một loạn nở nụ cười: “Bằng không đâu?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Kỳ Thâm hầu kết trên dưới lẫn lộn hạ: “Trì Niên, chỉ là trước lão bản nói, kia tối hôm qua tính cái gì?”

Trước kia nàng hỏi hắn, ở bên nhau nói có thể ôm hôn môi sao, hiện tại hôn cũng ôm, lại chỉ là “Trước lão bản”?

Nhắc tới tối hôm qua, Trì Niên gương mặt nhện không được nóng lên, cảm tức nhìn hắn: “Ta nói, ta tối hôm qua uống say.” Dứt lời nghĩ đến phòng bếp trì mẫu, nàng vội quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy trì mẫu còn tại phòng bếp bận rộn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kỳ Thâm lại một lần bị nàng cẩn thận động tác nhỏ khí tới rồi.

Hắn có như vậy lấy không ra tay?

“Người rót cuộc tới làm cái gì?” Lại mở miệng, Trì Niên thanh âm nhẹ rất nhiều.

Tổng không thể là đặc biệt tới bãi phỏng trì mẫu đi.

Kỳ Thâm ánh mắt hơi đồn, dư quang quét mắt chung cư nội: “..... Lấy áo khoác.”

“Cái gì ngoại.....” Trì Niên thanh âm đột nhiên im bất, ánh mắt dừng ở huyền quan chỗ treo âu phục áo khoác thượng.

Tối hôm qua Kỳ Thâm đưa nàng khi trở về thuận tay treo ở nơi này, nói cách khác, áo khoác vẫn luôn đều ở?

Nàng thể nhưng không chú ý tới?

Trì Niên bay nhanh tiến lên, một tay đem áo khoác xả xuống dưới nhét vào Kỳ Thâm trong lòng ngực: “Bắt được? Đi.....”

“Hàng năm?” Trì mẫu thanh âm từ phía sau truyền đến, ánh mắt lướt qua Trì Niên dừng ở Kỳ Thâm trên người, “Đây là người vị kia trước lão bản đi?”

Trì Niên thân thể cứng đờ.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, lại ngẩng đầu xả khóe môi: “Bá mẫu, ngài kêu ta Kỳ Thâm liền hảo.”

Trì mẫu đi lên trước tới, nhìn về phía Trì Niên: “Như thế nào làm người ở cửa đứng?”

Trì Niên trộm mà trừng mắt nhìn mắt Kỳ Thâm, lại ngẩng đầu cười khanh khách: “Ta này không còn không có tới kịp thỉnh khách nhân tiến vào ngồi ngồi sao,” nói cứng đờ mà tránh ra thân thể, “Kỳ tổng, ngài muốn vào tới sao?”

Người dám.

Kỳ Thâm nhìn nàng đen như mực con người, hơi hơi gật đầu: “Hảo a.”

Trì Niên: “.....”

Trì mẫu nhìn mắt Kỳ Thâm trong tay dẫn theo tây trang áo khoác, xoay người đi vào phòng khách, thấy Trì Niên đem ảnh chụp lung tung rối loạn mà đặt ở trên bàn trà khi một đồn: “Xin lỗi, khả năng có chút loạn.”

Kỳ Thâm quét mắt bàn trà, chỉ cho là Trì Niên ở sửa sang lại phía trước chụp ảnh chụp, không có để ý: “Sẽ không.”

Trì mẫu nhìn Trì Niên cười cười: “Hàng năm, trước đem bàn trà thu thập một chút.”

Trì Niên trong lòng nguyên nhân chính là vì Kỳ Thâm không thỉnh tự đến sinh hồn đổi, theo bản năng mà liền yếu điểm đầu, thuận tay đem mấy trương ảnh chụp cầm lên, giây tiếp theo nghĩ đến cái gì, trừng mắt xoay chuyển, cười ngâm ngâm mà ngồi dậy: “Mẹ, vừa vặn có thể cho Kỳ tổng giúp ta nhìn xem.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày nhìn về phía Trì Niên, nửa mị hai mắt ít có hoang mang, trong lòng mạc danh phiến loạn.

Trì mẫu: “Này, có thể hay không quá phiền toái nhân gia?”

“Như thế nào sẽ?” Trì Niên cười đến đầy mặt vô hại, “Phía trước ta ở Sang Tư khi, Kỳ tổng trả lại cho ta giới thiệu quá bạn trai đâu, rất tốt thanh niên tài tuấn, khi đó Kỳ tổng ánh mắt liền rất không tồi.”

Kỳ Thâm biểu tình ngơ ngẩn, nghĩ đến chính mình đã từng làm lơ nàng sáng lấp lánh đôi mắt, đem nghiêm gia giới thiệu cho nàng nhận thức cảnh tượng, trong lòng nhịn không được nhức mủi.

Trì mẫu cũng nhìn về phía Kỳ Thâm.

Phía trước tổng cảm thấy Kỳ Thâm cùng hàng năm chỉ gian không khí quý dị, vốn dĩ cho rằng hai người chỉ gian có điểm cái gì, lại không nghĩ rằng hẳn giúp hàng năm giới thiệu quá bạn trai, xem ra có lẽ thật sự chỉ là trước lão bản.

Trì Niên thấy trì mẫu lại không nói chuyện, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm, cười tủm tỉm mà đem ảnh chụp bắt được hẳn trước mắt.

Kỳ Thâm rũ mắt, lúc này mới nghiêm túc thấy rõ, là mấy trương nam nhân ảnh chụp.

Hắn đồng tử hơi hơi phóng đại, ngược mắt nhìn về phía Trì Niên.

Nàng chính mở to hai mắt, chân thành mà nói: “Kỳ tổng, ngài kiến thức rộng rãi, giúp ta trấn cửa ải?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 54

Trong phòng khách quý dị an tĩnh.

Kỳ Thâm nhìn trước mắt xinh đẹp mỉm cười Trì Niên, mãn nhãn vô tội mà làm ơn chính mình giúp nàng trấn cửa ải thân cận đối tượng, dung sắc âm trầm thả tái nhợt.

Sở hữu bình tĩnh tự hỏi cùng lý trí cân nhắc tại đây một khắc tất cả đều biến mất không thấy, đại não đình chỉ chuyển động, chỉ có trái tim như là bị người một chút một chút mà đảo lộn, lại toan lại đau.

Hắn? Giúp Trì Niên trấn cửa ải thân cận đối tượng?

Kỳ Thâm nghĩ như thế nào đều cảm thấy buồn cười, cố tình Trì Niên nói được phá lệ chân thành.

Một bên trì mẫu nhận thấy được không khí dị thường, nhìn mắt Trì Niên, lại nhìn về phía Kỳ Thâm, đồn hạ mới cười nói: “Vây phiền toái Kỳ Thâm giúp đỡ nhìn xem.”

Kỳ Thâm thân hình cứng đờ, quay đầu nhìn mắt trĩ mầu, miến cường xả khỏe môi.

Trĩ mầu đối hấn gặt gặt đầu, xoay người đi vào phòng bếp.

Trong phòng khách chỉ còn lại có Trĩ Niên cùng Kỳ Thâm hai người.

Trĩ Niên đã đem năm bức ảnh toàn bộ bình phô ở trên bàn trà, mỗi một trương nam nhân thoát nhìn đều là tuần tú lịch sự bộ dáng: “Kỳ tổng, người ngồi a.” Biên nói biên nhiệt tâm mà vỗ vỗ một bên sô pha.

Kỳ Thâm nặng nề mà phun ra một hơi, cứng đờ mà đi lên trước, ngồi xuống.

“Người cảm thấy này trương thế nào?” Trĩ Niên hứng thú bưng bưng mà cầm lấy một trương ảnh chụp hỏi Kỳ Thâm, rồi sau đó nhìn nhìn mặt trái trĩ mầu viết giới thiệu, “Kiến trúc sư, tiền lương khẳng định rất cao.....”

Kỳ Thâm mặt tối sầm, chột mặt vô biểu tình mà nói: “Cao sao?”

Có Sang Tư tổng tài tiền lương cao sao?

Trĩ Niên giả làm khó hiểu mà nhìn hấn một cái, lại cầm lấy một trương ảnh chụp: “Cái này đâu, luật sư, mang mắt kính thoát nhìn hào hoa phong nhã.....”

Kỳ Thâm lạnh lùng mà quét mắt ảnh chụp: “Quá gầy.”

Liên tây trang cũng chưa khởi động tới.

Trĩ Niên trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, đem ảnh chụp buông, lại xem còn lại mấy trương: “Bóng rổ huấn luyện viên, đáng người nhất định thực không tồi.....”

Kỳ Thâm: “Quá trắng.”

“Dương cầm lão sư.....”

“Văn nhược.”

Chỉ còn cuối cùng một trương.

Trĩ Niên lấy quá ảnh chụp, vừa mới qua loa nhìn thoáng qua không phát giác, lúc này mới thấy rõ, cái này kêu thịnh phạm nam nhân một thân tây trang, mặt mày sạch sẽ thả lịch sự văn nhã, lại lộ ra tí lãnh đạm, đáng người tí lệ thực hảo, mang theo làm người quen thuộc xa cách khí tràng.

Theo sau nằng quay đầu cười tủm tỉm mà nhìn về phía Kỳ Thâm: “Cái này không gầy không trắng đáng người vừa vặn tốt, trước mắt chính mình gây dựng sự nghiệp, tiền lương không thấp, tổng không thành vấn đề đi?”

Kỳ Thâm nhìn Trĩ Niên liên tục sáu bảy giây nhìn chăm chăm nam nhân ảnh chụp khi, ánh mắt cũng đã trầm xuống dưới, thấy ảnh chụp sau, sắc mặt càng khó nhìn.

Tìm được những cái đó nam nhân vấn đề còn hảo, nhưng tìm không thấy, hấn trong lòng càng khó chịu.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm không thể nhìn được nữa mà gọi nàng, tiếng nói trầm thấp.

Hắn căn bản vô pháp tưởng tượng, nàng cùng nam nhân khác ở bên nhau, thanh thúy mà gọi nam nhân khác tên, cười khanh khách mà chui vào người khác ôm ấp, thậm chí càng thân mật hình ảnh.

Chỉ là tưởng một chút, trong lòng liền nhăn dóm đó đau.

Hiện tại còn muốn hắn giúp nàng trấn cửa ải này đó nam nhân, nàng thật đương hắn đã chết đi?

“Làm gì?” Trì Niên khó hiểu mà nhìn về phía hắn.

Kỳ Thâm nhắm mắt lại lại mở, kiệt lực duy trì lý trí, vừa muốn mở miệng, trì mẩu bưng đồ ăn đi ra, cười nhìn hai người: “Hàng năm, Kỳ Thâm giúp người xem đến thể nào?”

Kỳ Thâm biểu tình cứng đờ, nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên đối hắn híp mắt cười cười, cười đến Kỳ Thâm trong lòng một trận bất tường, quả nhiên giây tiếp theo nàng nói: “Kỳ tổng ánh mắt quả nhiên thực bất bẻ,” nói đem ảnh chụp đưa cho trì mẩu, “Cái này liền rất không tồi.”

Trì mẩu nhìn mắt ảnh chụp, dịu dàng mà cười cười: “Là thực không tồi, người Triệu a di nói, cái này kêu thịnh phạm tiểu tử rất tiến tới,” nói trì mẩu nhìn về phía Kỳ Thâm, “Kỳ Thâm, người cảm thấy đâu?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Kỳ Thâm đón trì mẩu ánh mắt, hồi lâu nhìn về phía Trì Niên, thấy đối phương trước sau nhìn ảnh chụp, đầu óc cũng đình chỉ chuyển động, hồi lâu sinh sôi khí cười, sau một lúc lâu bài trừ một câu: “..... Rất không tồi.”

Trì Niên rút cuộc thu hồi tầm mắt nhìn về phía hắn, nghiêng đầu cười: “Ta cũng cảm thấy.”

Trì mẩu: “Khó được hàng năm người cảm thấy không tồi, Kỳ Thâm thấy được người nhiều nếu cũng nói như vậy, vậy sản ta còn ở Vân Thành, các người tìm cái thời gian thấy một.....”

“Xin lỗi, bá mẩu,” Kỳ Thâm chỉ cảm thấy ngực cảm xúc kịch liệt cuộn cuộn, trái tim không ngừng mạo ghen tuông, ở thất thổ trước đánh gãy trì mẩu nói: “Ta đột nhiên nhớ tới công ty có một số việc yêu cầu xử lý.”

Trì mẩu kinh ngạc: “Không lưu lại cùng nhau ăn cơm trưa?”

“Không được.” Kỳ Thâm xả ra một mặt cười, lễ phép mà gạt đầu, “Ta đi trước, bá mẩu.”

Nói xong, hắn đứng lên, tản bộ hướng ra ngoài đi đến, chỉ là ở đi vào thang máy khi, mới không nhìn xuống hơi cung hạ vòng eo.

Chung cư nội.

Trì Niên nghĩ đến Kỳ Thâm hắc mặt rồi đi cảnh tượng, tâm tình nháy mắt hảo lên, cơm trưa khi liên tiếp ăn sáu bảy cái ngó sen kẹp, hơn nữa thượng vàng hạ cám điểm tâm, thẳng đến chạng vạng, nàng đều cảm thấy chính mình dạ dày trương trương.

Buổi tối, Trì Niên tắm rửa xong, oa ở trên sofa tùy ý mà nhìn điện ảnh, trì mẩu ngồi ở bên người nàng từ từ mở miệng: “Hàng năm, người cùng cái kia kêu thịnh phạm tiểu tử, chuẩn bị khi nào gặp mặt?”

Trì Niên nghe vậy, trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Nàng muốn nhìn Kỳ Thâm ăn một không giả, chính là không nghĩ đem chính mình cũng đáp đi vào a.

“Mẹ,” Trì Niên bất giác phóng thấp thanh âm, ngữ khí mang theo chút mềm mại, “Ta ngày mai còn có việc, không có thời gian gặp mặt.”

Trì mẩu nhìn nàng một cái, bất đắc dĩ mà cười cười: “Hàng năm, ta phía trước nghe Triệu a di nói, người thực vất vả mà truy quá một người, sau lại lại không kết quả?”

Trì Niên sửng sốt.

Trì mẩu thanh âm thực nhẹ: “Người kia là Kỳ Thâm, đúng hay không?”

Trì Niên lông mi run lên hạ: “Mẹ.....”

Trì mẩu thấy nàng như vậy, liền biết chính mình đoán đúng rồi.

Sớm tới tìm khi ở huyện quan thấy nam nhân tây trang, còn có giữa trưa hàng năm cùng Kỳ Thâm chỉ gian quý dị không khí, chính mình nhắc tới làm Kỳ Thâm hỗ trợ nhìn xem thân cận đối tượng khi Kỳ Thâm biểu tình đều chứng minh rồi điểm này.

Chỉ là, xem Kỳ Thâm hôm nay giữa trưa biểu hiện, không giống như là đối hàng năm không cảm giác bộ dáng.

“Hàng năm, người hiện tại nghĩ như thế nào?” Trì mẩu mềm nhẹ hỏi.

Trì Niên dừng một chút, lắc đầu: “Ta không biết.”

Nàng là thật sự không biết.

Đại khái một lần bị rắn cắn mười năm sợ dây thừng đi, nàng đối Kỳ Thâm, chính là như vậy cảm giác.

Trì mẩu nhẹ nhàng mà xoa xoa nàng tóc: “Bất luận thế nào, mẹ đều hy vọng người có thể vui sướng, hạnh phúc, hàng năm.”

“Nhưng trước đó, nhất định chớ quên hảo hảo mà ái chính mình.”

Trì Niên ngẩn ra hạ, chớp chớp mắt, hồi lâu gật gật đầu: “Ta đã biết, mẹ.”

Trì Niên nói ngày hôm sau có việc, cũng không chỉ là nói nói mà thôi.

Phía trước giúp ngõ hẻm cửa hàng cái kia bà cố nội chụp ảnh chụp, nàng đã trắng in ra tới, vừa vặn là cuối tuần, thừa dịp có thời gian đưa qua đi.

Trì mẫu buổi chiều sẽ đi trông thấy ở Vân Thành lão đồng học, nàng cũng đi quay chụp một chút thành thị phong cảnh.

Bởi vậy sáng sớm hôm sau, Trì Niên liền bắt đầu chuẩn bị ra cửa.

Mà lúc này, dưới lầu.

Tổng Lăng tới cấp Kỳ Thâm đưa văn kiện, thuận tiện xem hẩn tân dọn gia.

Hẩn chẳng thể nghỉ tới, Kỳ Thâm phóng rất tốt đoạn đường biệt thự không được, dọn đến này ly công ty chừng một giờ xe trình nửa loan chung cư tới.

Đem chung cư trong ngoài nhìn cái biến, Tổng Lăng nhìn mặt vô biểu tình mà ngồi ở trên sofa xem văn kiện Kỳ Thâm, vui sướng khi người gặp họa mà nói: “Mỗi ngày hai cái giờ lộ trình, liền vì cặn thủy lâu đài?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Kỳ Thâm lãnh đạm mà liếc hẩn liếc mắt một cái: “Có sự nói sự.”

Ý ngoài lời, không có việc gì liên lẩn.

Tổng Lăng không thêm để ý mà nhún nhún vai: “Này không tới nhìn xem người nào đó theo đuổi tiến độ thế nào sao,” nói hẩn triều trên lầu nhìn thoáng qua, “Ao nhỏ năm liền ở trên lầu?”

Kỳ Thâm nhú nhú mày: “Nàng đã từ chức.”

Tổng Lăng khó hiểu: “Cho nên?”

“Cùng người không có nửa điểm quan hệ,” Kỳ Thâm hơi hơi ngược mắt, “Đem xưng hô sửa lại.”

Tổng Lăng ở trong lòng mắt trợn trắng, liền một cái xưng hô mà thôi, hẩn ăn cái gì phi dâm: “Chiều người nói như vậy mà họa, ao nhỏ năm cùng người cũng không nửa điểm quan hệ.”

Kỳ Thâm bắt lấy văn kiện tay căng thẳng, nghĩ đến ngày hôm qua sự tình, trong lòng liền một trận bị đè nén.

Giây tiếp theo trên lầu ả ả truyền đến đóng cửa thanh âm, cửa phòng tựa hồ bị phong mang theo một chút, tiếng đóng cửa rất lớn.

Kỳ Thâm nhú mày.

Tổng Lăng còn tại nói: “Nói trở về, người cùng ao nhỏ năm rút cuộc tiến triển đến.....”

Hẩn nói không có nói xong, Kỳ Thâm ngưng mi nhớ tới cái gì, vòng qua hẩn đẩy ra cửa phòng, thang máy ả phím không biết bị ai ả một chút, không có người.

Ngược lại là từ trên lầu giáng xuống cửa thang máy từ từ mở ra.

Trì Niên đứng ở thang máy, công một cái to rộng bao bao, ăn mặc kiện thiện sắc tu thân một chữ trên vai y cùng quần ống rộng, tóc tán ở sau người, dật nhàn nhật hương thơm.

Kỳ Thâm ánh mắt dừng ở nàng trên môi, thần sắc âm trầm.

Nàng đồ một tầng nhàn nhật môi màu, mang theo mê người ánh sáng, hơi hơi kiều.

Kỳ Thâm nghĩ đến đêm đó cảnh tượng, hầu kết động hạ.

Nàng vì thấy người kia, còn cố ý trang điểm?

“Ao nhỏ năm.” Tống Lăng ở sau người cùng Trì Niên chào hỏi.

Trì Niên cũng không nghĩ tới thang máy sẽ ở lầu 12 dừng lại, chớp chớp mắt: “Tổng tổng.”

Nói tay đặt ở đóng cửa kiện thượng: “Các người muốn đi lên sao?”

Tống Lăng nhướng mày: “Không cần.”

Trì Niên không có một tia do dự mà ấn xuống đóng cửa kiện.

Cửa thang máy từ từ đóng lại, liền ở Trì Niên từng một hơi thời điểm, cửa thang máy lại lần nữa mở ra, Kỳ Thâm đứng ở ngoài cửa, tiếng nói trầm thấp: “Đi thân cận?”

Trì Niên sửng sốt, tiện đà cười ngâm ngâm gật đầu: “Đúng vậy, Kỳ tổng người không phải cũng cảm thấy người kia thực không tồi sao?”

Kỳ Thâm đồng tử đột nhiên phóng đại, nhìn chăm chăm nàng không nói gì.

Trì Niên chờ có chút không kiên nhẫn, lại lần nữa ấn đóng cửa kiện.

Lúc này đây Kỳ Thâm không có lại động, chỉ nhìn cửa thang máy ở chính mình trước mặt một chút mà khép lại, mang đi Trì Niên, cũng mang đi tàn lưu hương thơm.

Tống Lăng kinh ngạc nhìn Kỳ Thâm: “Người nói ao nhỏ năm đi thân cận?”

Kỳ Thâm gắt gao nhấp môi, không nói lời nào.

Tống Lăng ghen cười: “Người còn cảm thấy thân cận đối tượng thực không tồi?”

Kỳ Thâm rút cuộc giật giật, quét hắc liếc mắt một cái: “Người như thế nào nhiều như vậy lời nói.” Nói xong xoay người trở về chung cư.

Tống Lăng nhìn nhìn thang máy, nhún nhún vai đi theo hắc đi vào chung cư, nhìn đã ngồi ở trên sofa nam nhân, đây người thanh lãnh bị âm lệ thay thế được, mặt vô biểu tình.

Tống Lăng nhíu nhíu mày, tổng cảm thấy như vậy Kỳ Thâm có chút quen mắt.

Một hồi lâu hần hậu tri hậu giác mà nhớ tới, năm đó Kỳ Thâm cấp ao nhỏ năm giới thiệu nghiêm gia, sau lại ao nhỏ năm thể nhưng thật sự cùng nghiêm gia đi được rất gần, hần biết được sau, đó là như vậy biểu tình ngồi ở trong văn phòng.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Tổng Lăng cong cong môi, ra vẻ khó hiểu hỏi: “Đúng rồi, phía trước người giới thiệu nghiêm gia cấp ao nhỏ năm nhận thức khi, sau lại hai người như thế nào đột nhiên chặt đứt liên hệ?”

Kỳ Thâm thân hình hơi cương.

Tổng Lăng hiểu rõ, xem ra năm đó ao nhỏ năm cùng nghiêm gia chặt đứt liên hệ, khẳng định là Kỳ Thâm từ giữa làm khó dễ, nhìn hần lúc này biểu tình, lại không nhịn cười ra tiếng.

Kỳ Thâm ánh mắt lạnh băng mà nhìn về phía hần: “Người nên rời đi.” Không lưu tình chút nào ngầm lệnh đuổi khách.

Tổng Lăng cười cứng lại: “Tốt xấu ta là đến thăm người, tuyệt tình như vậy?”

Kỳ Thâm ánh mắt nặng nề mà nhìn chằm chằm hần, không nói một lời.

Tổng Lăng bị hần nhìn chằm chằm đến phía sau lưng tỏa ra hàn khí, bị thua mà xua xua tay: “ok, ta hiện tại liền đi.”

Nghe thấy tiếng đóng cửa vang lên, Kỳ Thâm mới chậm rãi đứng dậy đi đến cửa sổ sát đất trước, cách xa xôi khoảng cách, chỉ có thể thấy Trì Niên bước nhẹ nhàng bước chân rời đi chung cư khu, phía sau rồi tung đầu tóc theo gió phát động.

.....

Ngõ hẻm cửa hàng đóng cửa.

Trì Niên nhìn trước mắt thượng khóa môn, còn không có tới kịp từ bao bao lấy ra ảnh chụp liền như vậy lại tắc trở về.

Đi hồi hồi cách đó không xa thư xã đại gia mới biết được, tựa hồ là ở nàng cấp lão nhân chụp xong ảnh chụp ngày hôm sau, lão nhân con cái từ nước ngoài đã trở lại, mấy ngày nay lão nhân vẫn luôn không mở cửa.

Trì Niên thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng dù sao cũng là đi ảnh như vậy riêng tư ảnh chụp, Trì Niên nghĩ nghĩ, vẫn là lựa chọn đem này cầm trở về, chuẩn bị chờ lần sau lại đưa lại đây.

Còn có một buổi trưa thời gian, Trì Niên lười đến lại đi tìm nơi lấy cảnh, dứt khoát ở chung quanh đi dạo một vòng, rồi sau đó liền phát hiện ngõ hẻm bên ngoài một vòng phòng ốc thượng, lần trước tới thời điểm còn sạch sẽ, hiện tại đã có “Hủy đi” chữ.

Trì Niên đón hạ, nàng biết một ngày nào đó, cái này “Bị thành phố lớn quên đi góc”, cũng sẽ biến thành chung quanh cao ốc building giống nhau sắt thép kiến trúc, chỉ là không nghĩ tới ngày này tới nhanh như vậy.

Phía sau có vị ba bốn mươi tuổi mẫu thân chở mười mấy tuổi nữ nhi từ bên người nàng trải qua, cười ha hả thanh âm truyền đến: “Quá đoạn thời gian chúng ta liền dọn tân gia, doanh doanh cũng có chính mình phòng, vui vẻ sao?”

Tiểu nữ hài tiếng nói thực thanh thúy: “Vui vẻ, ta muốn một gian đại đại phòng.....” Thanh âm càng lúc càng xa.

Trì Niên nhìn kia đối mẹ con, tiểu nữ hài ngồi ở xe ghế sau, chân nhếch lên nhếch lên, nàng đột nhiên cong lên khóe môi cười cười.

Nàng cái gọi là tình cảm, lại là nơi này người ở trải qua chân chân chính chính sinh hoạt.

Phá bỏ và di dời, có thể làm cho bọn họ sinh hoạt đến càng tốt.

Trì Niên chỉ cảm thấy tâm tình của mình giống như cũng bị cảm nhiễm đến sung sướng rất nhiều, giơ lên camera, đối với cái kia “Hủy đi” tự, cập phương xa mẹ con bóng dáng chụp được một trương ảnh chụp.

Hình ảnh dừng hình ảnh ở mẫu thân nghiêng đầu xem nữ nhi khi gương mặt tươi cười, cùng nữ nhi nhếch lên cằm chân thượng.

Ảnh một bên “Hủy đi”, mắt thường có thể thấy được vui sướng.

Hôm nay, Trì Niên vẫn luôn chụp đến sắc trời ám xuống dưới mới thu camera, lưu luyến mà trở về nửa loan chung cư.

Chung cư mờ nhạt sắc đèn đường chiếu vào mặt đường thượng.

Trì Niên bước chân nhẹ nhàng mà đi vào lầu nội, ấn xuống thang máy ấn phím, nhìn mắt tầng lầu biểu hiện, hơi hơi lui về phía sau nửa bước nhỏ giọng hừ ca chờ đợi.

Giây tiếp theo, nàng bỗng dưng cảm giác được bên cạnh người một trận lạnh lẽo tuyên hương đánh úp lại.

Không chờ Trì Niên phản ứng lại đây, trước mắt tối sầm, thủ đoạn bị một con bàn tay to dùng sức giữ chặt, kéo vào một bên đen nhánh thang lầu gian, phía sau lưng nhảy mắt chống lạnh băng vách tường, trước người một người kẻ sát đi lên, cúi đầu triều nàng tới gần.

Kia cổ tuyên hương càng thêm nồng đậm, che trời lấp đất mà đem nàng bao phủ trong đó, Trì Niên theo bản năng mà triều một bên lánh tránh: “Kỳ Thâm!”

Kỳ Thâm ở ly nàng bất quá một centimet khoảng cách khi dừng lại, nóng rực hô hấp phun ở nàng gương mặt, hai người hô hấp lẫn nhau dây dưa.

Thanh khổng đèn sáng lên.

Trì Niên đang xem thanh Kỳ Thâm khi hơi giật mình.

Hắn ánh mắt thâm thúy thả âm trầm, kia cổ bàng quan lãnh đạm lý trí biến mất đến không còn sót lại chút gì, ngược lại bị kinh người xâm lược tính chiếm cứ, ẩn ẩn phiếm hồng.

Hắn nhìn chằm chằm nàng, tiếng nói mất tiếng áp lực: “Thân cận, như vậy cao hứng?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 55

Nửa loan chung cư thang lầu gian rất ít có người tới, ở như vậy thu sớm mùa, lộ ra ti không có nhân khí lạnh lẽo.

Hô hấp ở trống vắng trong hoàn cảnh đều phá lệ rõ ràng, vụng hoàng thanh không đèn chiếu hai người.

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn trước mắt nữ hài, từ nhìn nàng bước chân nhẹ nhàng mà rời đi chung cư bắt đầu, hắn liền trước sau đứng ở cửa sổ sát đất trước, vẫn không nhúc nhích.

Lần đầu tiên trong lòng tràn đầy nồng đậm cảm giác vô lực, giống như bất luận làm cái gì, đều không thay đổi được gì.

Rồi lại nhịn không được dâng lên nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt bất thường.

Như là về tới lúc trước cho nàng giới thiệu nghiêm gia thời điểm, đứng ngồi không yên, rồi lại so với kia thời điểm càng thêm bực bội.

Hắn nhớ tới Tống Lăng hỏi hắn, lúc trước Trì Niên cùng nghiêm gia ở chung hảo hảo, như thế nào sẽ đột nhiên chặt đứt liên hệ?

Thật là bởi vì hắn.

Cấp Trì Niên giới thiệu nghiêm gia người là hắn, nhưng sau lại, thấy Trì Niên thật sự cùng nghiêm gia lui tới thời điểm, nôn nóng bất an người vẫn là hắn.

Khi đó Sang Tư vừa mới ổn định xuống dưới, thứ bảy hắn vẫn cứ sẽ lưu tại công ty tăng ca.

Trì Niên tổng hội bồi hắn.

Sang Tư tăng ca phí xa xỉ, hắn cũng thói quen việc nhỏ từ nàng.

Nhưng nghiêm gia xuất hiện kia một tháng, mỗi cái cuối tuần, Trì Niên tổng hội biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vốn tưởng rằng nàng phiền chán tăng ca, nghĩ nàng nghỉ ngơi cũng không có gì.

Nhưng sau lại, biết được nàng cuối tuần vẫn luôn cùng nghiêm gia đi ở bên nhau, cùng đi tiệm bánh ngọt, cùng nhau sao, lại cùng nhau trở về.

Ngày đó là thứ bảy, hấn ở văn phòng mặt vô biểu tình mà ngồi cả ngày, chồng chất như núi văn kiện một phần cũng không xử lý.

Ngày hôm sau, hấn đi bái phỏng nghiêm gia, không nói thêm gì, chỉ là thoáng đề ra một miệng Trì Niên tên, đối phương liền lập tức hiểu được.

Lúc sau, thấy Trì Niên cùng nghiêm gia quan hệ càng lúc càng xa, hấn mới rút cuộc khôi phục như thường.

Từ đây, cấp Trì Niên giới thiệu bạn trai chuyện này, bị hoàn toàn để vào sổ đen trung.

Nhưng mà hiện tại, nàng lại muốn hấn giúp nàng trấn cửa ải thân cận đối tượng.

Hấn ở trên lầu chờ đến trong lòng phiền loạn, lại ở dưới lầu đợi một buổi trưa, ngực xa lạ cảm xúc không ngừng lên men, trong não có một cây huyền không ngừng mà buộc chặt.

Vẫn luôn chờ đến sắc trời hắc ám, chung quanh đèn đường sáng lên, mới thấy nàng hừ ca bước chân nhẹ nhàng mà đi đến.

Cùng lúc đó, ngực hấn cảm xúc hoàn toàn mất khống chế, kia căn huyền cũng bỗng dưng tách ra.

Hấn cưỡng bách chính mình duy trì lý trí cùng bình tĩnh, hoàn toàn biến mất.

Thậm chí giờ khắc này hấn nhện không được suy nghĩ, một năm rưỡi trước hấn có thể cho nghiêm gia biết khó mà lui, hướng chi là thịnh phạm cái kia vừa mới khởi bước tiểu công ty.

Nguyên bản muốn trầm tĩnh mà dò hỏi nàng thân cận kết quả, lại biến thành khó có thể khắc chế mà đem nàng vây ở chính mình trước người, ngửi trên người nàng hương thơm, muốn không ngừng mà đi hấp thu nàng tốt đẹp, tựa như đêm đó giống nhau.

Này cổ mắt khống chế xúc động rồi lại đang nghe thấy nàng kinh hoàng mà gọi hấn “Kỳ Thâm” khi bình tĩnh xuống dưới, môi khó khăn lắm ngừng ở cùng nàng bất quá một lông tay khoảng cách.

Hấn sợ nàng sẽ sợ hấn, trách hấn.

Cho nên, chỉ hỏi: “Thân cận, như vậy cao hứng?”

Trì Niên đích xác bị đột nhiên xuất hiện bóng người hoảng sợ, chỉ là ở người được quen thuộc tuyến hương khi kinh hách liền biến mất, dư lại chỉ có kinh ngạc.

Trước mắt Kỳ Thâm, quen thuộc lại xa lạ.

Nhưng ánh mắt rồi lại mạc danh gọi cảm.

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, mới phản ứng lại đây hấn đang hỏi cái gì, nghĩ nghĩ gật gật đầu: “Vui vẻ a.”

Nói xong, liền thấy Kỳ Thâm đồng tử hơi hơi phóng đại chút, ánh mắt cũng nửa mỉa mai.

Trì Niên cong cong môi, hỏi lại: “Ngày hôm qua người cũng thấy ảnh chụp, người không phải còn nói nhân gia rất không tồi?”

“Ta nói cái gì chính là cái gì?” Kỳ Thâm khó thở hỏi lại.

Trì Niên kỳ quái mà nhìn hắn, xác định hắn xác thật là cái kia “Nói một không hai” Kỳ Thâm sau mới chậm rãi mở miệng: “Bằng không đâu?”

Kỳ Thâm tạm dừng sau một lúc lâu, suy sụp mà rũ xuống tầm mắt, hơi hơi rút lui chút khoảng cách, ngữ khí mang theo một chút tự giễu: “Trì Niên, ta ngày hôm qua nói sai rồi.”

Trì Niên nhìn hắn, không nói gì.

“Người nói hắn đáng người vừa vặn, tiền lương không thấp, lớn lên không tồi,” Kỳ Thâm nhắm mắt lại mở, “Người ở Sang Tư đãi bốn năm, so bất luận kẻ nào đều rõ ràng ta tài sản, chỉ có người gặp qua.....” Hắn dừng một chút, “Người cũng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng ta đáng người.”

“Tiền lương cũng hảo, diện mạo cũng hảo, thậm chí đáng người, ta không phải càng tốt lựa chọn sao?”

Trì Niên vi lăng, một hồi lâu mới nói: “Người nói này đó làm gì?”

“Ta ở truy người,” Kỳ Thâm thật sâu mà ngóng nhìn nàng đôi mắt, lại không dung bất luận kẻ nào đánh gãy, “Ta vẫn luôn ở truy người, Trì Niên.”

Nói ra nháy mắt, trong lòng lại ngăn không được khó an.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Trì Niên hô hấp hơi khẩn, nhẹ nhàng mà chớp hạ lông mi: “..... Nga.”

Kỳ Thâm hơi hơi ngưng mi, tựa hồ muốn nói: Cứ như vậy?

Trì Niên nghiêng nghiêng đầu, híp mắt cười: “Vậy người truy đi.”

Nói xong duỗi tay đem cánh tay hắn kéo xuống dưới, vòng qua hắn triều thang máy đi đến.

Thanh không đèn dập tắt.

Kỳ Thâm một người đứng ở trong bóng tối, thật lâu sau gờ tay nhéo nhéo giữa mày.

Vậy truy đi.

Ít nhất, nàng đã biết.

Trì Niên trở lại chung cư khi, trì mẫu đã đem bữa tối chuẩn bị tốt, thấy nàng trở về liền chuẩn bị kêu nàng rửa tay ăn cơm.

Chỉ là không chờ mở miệng, liền thấy Trì Niên thẳng tắp mà vọt vào toilet, trì mẩu bất đắc dĩ mà lắc đầu.

Trì Niên liên tiếp hướng trên mặt bát mấy phúng nước lạnh, mới bình tĩnh lại.

Nghĩ đến vừa mới Kỳ Thâm nói ở truy nàng hình ảnh, liền cảm thấy bên tai nóng bỏng đến lợi hại.

Nhìn trong gương chính mình, may mà trên mặt thực bình tĩnh.

“Không tiền đồ.” Trì Niên đối với trong gương chính mình cười nhạt một tiếng.

Ăn xong cơm chiều, Trì Niên nhận được ngõ hẻm thư xã lão gia gia một hồi điện thoại, là nàng buổi chiều rời đi ngõ hẻm khi lão gia gia chủ động đề, cửa hàng mở cửa liền cho nàng điện báo.

Lão gia gia nói, cửa hàng vị kia lão nhân buổi tối trở về quá, sau lại lại bị con cái tiếp đi rồi, khả năng muốn quá đoạn thời gian mới có thể trở về.

Trì Niên nói lời cảm tạ sau cắt đứt điện thoại, nằm ở trên giường lại nhin không được nhớ tới thang lầu gian phát sinh sự tình, dứt khoát bịt kín chắn, ngủ.

Ngày hôm sau là thứ hai.

Trì Niên sáng sớm muốn lên đi làm, trì mẩu thỉnh hai ngày giả, còn có thể tại Vân Thành đãi một ngày.

Ăn xong trì mẩu làm bữa sáng, Trì Niên liền cầm lấy bao bao ra cửa.

Thang máy mới vừa khởi động liền dừng.

Kỳ Thâm như là dẫn đo hảo thời gian dường như chờ ở bên ngoài, thẳng màu đen tây trang, hoàn toàn nhìn không ra tối hôm qua thất thố, lại là một bộ cao lãnh thanh quý bộ dáng, áo sơ mi cúc áo hệ ở trên cùng một viên, cầm dục khắc kỷ.

Nhìn thấy Trì Niên, Kỳ Thâm ánh mắt nhu chút, đi vào thang máy, đứng ở bên người nàng.

Thang máy một tầng tầng ngậm hàng, Trì Niên không ngừng mà nhìn về phía tầng lầu số, tổng cảm thấy hôm nay thang máy phá lệ chậm.

“Ăn bữa sáng sao?” Kỳ Thâm nhìn trong gương ánh mắt tả hữu loạn ngó nữ hài, từ từ mở miệng.

Trì Niên nhú hạ mi, xuyên thấu qua thang máy kính liếc mắt một cái đối thượng Kỳ Thâm tầm mắt.

Hắn ở cùng nàng hàn huyên?

Kỳ Thâm thấy Trì Niên trước sau không mở miệng, dứt khoát quay đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên mím môi: “Hôm nay thứ hai.”

Kỳ Thâm: “Cho nên?”

Trì Niên cười tủm tỉm hỏi: “Người hần là có sớm sẽ đi.”

Sang Tư mỗi tuần sáng sớm thượng 9 giờ một khắc sớm sẽ thời gian, hiện tại đã 8 giờ 40, hần đến Sang Tư mau nói cũng muốn bốn năm chục phút.

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Chậm lại đến buổi chiều.”

Trì Niên: “.....”

Hần là lão bản hần định đoạt, Trì Niên bĩu môi, xoay đầu không nghĩ để ý đến hần.

Giây tiếp theo, nàng trước mặt lại nhiều một bàn tay, cái tay kia ngón tay thon dài trắng nõn, thả khớp xương rõ ràng, đầu ngón tay kẹp một trượng tú sắc khả xan hắc kim tạp.

Trì Niên sửng sốt, theo bản năng mà theo cái tay kia quay đầu triều hần nhìn lại: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm mím môi mới bình tĩnh mà nói: “..... Ta không truy hơn người,” nói tới đây, hần dừng một chút, “Gặp người ngày hôm qua nhắc tới thân cận đối tượng tiền lương vấn đề, về sau người có thể tùy tiện xoát này trượng tạp.”

Trì Niên nhú nhú mày: “Cho nên, người cho ta này trượng tạp làm ta tiêu xài?”

Kỳ Thâm gật đầu, nhận thấy được nàng nhú chặt giữa mày nhân nhật giải thích: “Tiêu xài đến khởi.”

Trì Niên dùng “Người nhìn xem người có phải hay không có bệnh” ánh mắt nhìn hần.

Kỳ Thâm nhìn thẳng nàng ánh mắt, đương nhiên không chỉ là làm nàng tiêu xài, hần tưởng, nếu có thể đề cao nàng đối tiền khái niệm càng tốt, về sau tỉnh nàng thấy một cái tiểu công ty người phụ trách liền cho rằng tiền lương không tồi.

“Đinh” một tiếng, cửa thang máy mở ra.

Trì Niên lỏng một ngụm, bay nhanh mà đi ra ngoài.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

“Trì Niên.” Kỳ Thâm ở sau người gọi nàng.

Trì Niên xoay người, nghĩ nghĩ cười khanh khách mà nói: “Người biết chúng ta hiện tại còn cái gì quan hệ đều không có đi?”

Nói xong không đợi hần ứng, thẳng xoay người sải bước mà rời đi, trong lòng lại nhịn không được mà tưởng, nàng thật nên hỏi hỏi kia trượng xinh đẹp hắc kim trong thẻ có bao nhiêu tiền!

Tới đường cong sau, Trì Niên bởi vì khánh công yến thượng bị Kỳ Thâm lấy “Không lấy chìa khóa vào không được gia môn” vì từ mang đi sự, không thiếu đã chịu đoàn đội người chế nhạo ánh mắt.

Đặc biệt lâm hàm, vẻ mặt trêu chọc.

Trì Niên chỉ phải cười gượng một tiếng: “Ta cùng Kỳ tổng chỉ là trên dưới lâu hàng xóm mà thôi, hàng xóm.”

Lâm hàm tiến đến nàng trước mặt: “Ai thượng ai hạ?”

Trì Niên: “Ta.....”

Nàng yên lặng ngậm miệng, quay đầu nhìn lâm hàm.

Một cái tăng lâu vấn đề, vì cái gì bị nàng vừa hỏi, như vậy tà ác?

Lâm hàm cười hai tiếng, đi làm đã đến giờ, nàng cũng bay nhanh trở về chính mình vị trí.

Trì Niên đem mấy ngày hôm trước chụp hình ảnh up lên đến phòng làm việc bên trong đồ kho thượng, đồ kho thượng đều là phòng làm việc nhiếp ảnh gia thượng truyền công cộng bản quyền tác phẩm.

Thượng truyền xong, Trì Niên liền bắt đầu xử lý trước đó không lâu quay chụp ảnh chụp.

Cả ngày không xuất hiện dự trạch thẳng đến tới gần tan tầm khi mới xuất hiện, cùng mọi người chào hỏi liền trở về văn phòng.

Không bao lâu, Trì Niên WeChat thu được một cái tin tức, là dự trạch muốn nàng đi một chuyến văn phòng.

Trì Niên trong lòng có chút thấp thỏm, nàng biết dự trạch thấy được đồ kho thượng nàng quay chụp những cái đó ảnh chụp, làm chính mình độc lập quay chụp tác phẩm, bị chính mình thần tượng lời bình, là một kiện thực yêu cầu dừng khí sự tình.

Trì Niên hít sâu một hơi, mới triệu dự trạch văn phòng đi đến.

Quả nhiên dự trạch trước mặt trên màn hình máy tính mở ra công ty đồ kho giao diện, biểu hiện đúng là chính mình quay chụp đoạn nghe bạch những cái đó phiên tử.

Chỉ là hấn lại có chút thất thần, lười nhác mà dựa vào lưng ghế, ánh mắt dừng ở không biết tên địa phương, không biết suy nghĩ cái gì.

“Dự trạch?” Trì Niên nhẹ giọng gọi hấn một tiếng.

Dự trạch phục hồi tinh thần lại, kéo kéo khóe môi: “Này đó là người quay chụp tác phẩm?”

Trì Niên gật gật đầu.

Dự trạch cười cười, nhìn màn hình máy tính một hồi lâu, không nói gì.

Liền ở Trì Niên chờ có chút bất an khi, hấn tùy ý mà nhìn về phía nàng, chậm rì rì hỏi: “Người thân cận đối tượng?”

“A?” Trì Niên hoang mang.

Dụ trạch lại thấp hèn mắt tối, giây tiếp theo cười một tiếng: “..... Không tồi.”

Trì Niên không hiểu hần là khen nàng chụp đến không tồi, vẫn là đoạn nghe bạch cái này người mẫu tuyển đến không tồi, trong khoảng thời gian ngắn càng thêm mê mang.

Dụ trạch lại như là đột nhiên thanh tĩnh, nhú nhú mày, thực mau lại khôi phục như thường: “Ảnh chụp chụp đến không tồi.”

Hần nói chỉ chỉ màn hình: “Nơi này quang ảnh biến hóa xử lý thực hảo, so với phía trước đông cứng minh ám đan xen, tiến bộ rất lớn.”

Dụ trạch lại lời bình mấy trương, cuối cùng đem ảnh chụp dừng ở cuối cùng một tổ về đường cong cảm trên ảnh chụp: “Trì Niên, có chút phiền tử theo đuổi chính là chân thật cảm, có chút phiền tử lại là yêu cầu một cái thích hợp hậu kỳ.”

“Đường cong cảm coi trọng chính là lưu loát cùng giới giang, đánh ra tới sắc tướng sẽ tương đối nhược một ít.....”

Trì Niên nghiêm túc mà nghe, nhìn dụ trạch nhất châm kiến huyết mà chỉ ra nàng quay chụp khi vẫn đề, vui lòng phục tùng.

Chỉ là ở ảnh chụp phiên đến cuối cùng, cái kia ngõ hẻm ngoại “Hủy đi” tự cùng cách đó không xa mẹ con hai người bóng dáng khi, dụ trạch ngừng lại, nghiêm túc mà nhìn.

Trì Niên trong lòng lộp bộp một tiếng, không nghĩ tới đem này bức ảnh một khối phục chế thượng truyền đi lên.

Này trương là tùy ý chụp hình, không có chọn góc độ cùng ánh sáng, thậm chí còn nghịch quang, táo điểm phồn đa.

Dụ trạch lại hí mắt cong cong môi: “Không tồi.”

Trì Niên sưng sốt, chớp chớp mắt nhìn về phía hần.

Dụ trạch nhìn mắt cái kia “Hủy đi” tự, cười nhìn về phía nàng: “Vừa thấy liền rất vui sướng.”

Là hần cuối tuần đi quay chụp khi, thiếu kia phân tâm tình.

Trì Niên theo hần tầm mắt xem qua đi.

Dụ trạch lại thấp hèn mắt tối, giây tiếp theo cười một tiếng: “..... Không có việc gì.”

Nói ngược mắt lười nhác mà nhìn nàng: “Đi vội đi.”

Trì Niên không nghĩ ngờ có hần, gật gật đầu xoay người đi ra ngoài.

Dụ trạch nhẹ gõ hạ mặt bàn, hồi lâu đứng lên xuyên thấu qua pha lê tường nhìn về phía bên ngoài.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Khả năng hấn thật sự yêu cầu tỉnh hạ tâm tới ngẫm lại.

.....

Kỳ Thâm buổi chiều khai sớm sế, buổi tối lại thấy một cái đại khách hàng, uống lên vài chén rượu.

Tài xế xin nghỉ, Trần Dương cũng xả giao, không uống rượu Tống Lăng đem Kỳ Thâm đưa về tới.

Porsche ngừng ở chung cư cửa, Kỳ Thâm thần sắc bình tĩnh mà dựa vào ghế sau tỉnh rượu.

Tống Lăng xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn hấn một cái, uống lên như vậy nhiều champagne thế nhưng còn như vậy y quan thẳng, ánh mắt thanh tỉnh.

Giây tiếp theo hấn nghĩ đến cái gì, thừa dịp hấn tỉnh rượu khi cảnh giác không cao lại lần nữa tò mò hỏi: “Người cùng ao nhỏ năm rồi cuộc tiến triển thế nào?”

Kỳ Thâm ánh mắt một đốn, ngược mắt quét kính chiếu hậu liếc mắt một cái.

Tống Lăng mặc danh cảm thấy hấn tầm mắt xuyên thấu qua kính chiếu hậu phản xạ, lạnh hơn: “Xem ra không thuận lợi.”

Kỳ Thâm nghĩ đến buổi sáng bị cự thu thẻ ngân hàng, sắc mặt tối sầm.

Tống Lăng cười khai: “Này có tính không nhân quả luân hồi? Người ngẫm lại người lúc trước như thế nào cự tuyệt ao nhỏ năm?”

Kỳ Thâm sững sốt, nghĩ đến qua đi bốn năm, thần sắc hơi liêm, từ từ mở miệng: “Người thực quan tâm Trì Niên?”

Luôn là “Ao nhỏ năm ao nhỏ năm” kêu.

Tống Lăng nghe hấn này rõ ràng toan vị mười phần nói, nhún nhún vai, hấn rõ ràng là ở tò mò hấn lần đầu tiên theo đuổi người quá trình: “Hảo đi, không đề cập tới ao nhỏ năm,” nói vỗ vỗ tay lái: “Người này xe không phía trước kia chiếc hảo khai, như thế nào đột nhiên thay đổi?”

Kỳ Thâm: “.....”

Tống Lăng nhận thấy được không khí quỷ dị, quay đầu nhìn hấn một cái, theo sau không thể tưởng tượng mà nhướng mày: “Sẽ không cũng bởi vì ao nhỏ.....”

“Câm miệng.”

Tống Lăng ngoan ngoãn mà ngậm miệng, giây tiếp theo phát hiện tân đại lục giống nhau nhìn về phía trước: “Ao nhỏ năm!”

Kỳ Thâm vừa muốn làm hấn an tĩnh, lại ở nhìn thấy phía trước cách đó không xa nữ hài khi im miệng.

Trì Niên ôm một chồng album giống nhau folder, an tĩnh mà triều chung cư lầu phương hướng đi tới, trên người màu vàng nhạt váy dài ở trong bóng đêm hơi hơi phiêu động, tóc dài nửa hợp lại ở nhĩ sau, mặt mày kiêu tiếu.

“Ao nhỏ năm đêm nay tặng ca a.” Tống Lăng nhìn di động nói thầm một tiếng.

Kỳ Thâm nghe vậy liếc hần liếc mắt một cái: “Người như thế nào biết?”

“Ao nhỏ năm mấy giờ trước đã phát cái bằng hữu vòng,” Tống Lăng cầm lấy màn hình di động cho hần nhìn thoáng qua, “Người không nhìn thấy?”

“Theo đuổi nhân gia cũng quá không thành ý đi?”

Kỳ Thâm biểu tình cứng đờ.

Tên của hần còn ở nàng sổ đen nằm.

Tống Lăng nhận thấy được hần phản ứng, nghĩ vậy đoạn thời gian hần rất ít xem di động, mơ hồ đoán được cái gì, mở to hai mắt nhìn hần: “Bị kéo đen?”

“.....” Kỳ Thâm trầm mặc vài giây, xoa xoa huyệt Thái Dương, cuối cùng không nhin xuống, “Thao.”

Tống Lăng kỳ dị mà nhìn hần, này vẫn là hần lần đầu tiên thấy Kỳ Thâm phun dơ, cười nhìn hần: “Xem ra người gánh nặng đường xa a,” nói nghiêm túc suy tư hạ, nhìn nhìn hần này trương tình điều tế tác mặt, “Muốn ta nói, vẫn là sắc dụ nhất đáng tin cậy.”

Kỳ Thâm ngưng mi nhìn hần, hồi lâu cười nhạo một tiếng, mở cửa xe sải bước mà triều cách đó không xa nữ hài đi đến, giây tiếp theo bước chân lại dừng lại.

Bên kia mở ra một chiếc màu trắng Porsche, ngừng ở Trì Niên bên người.

Trì Niên ngừng bước chân, cùng Porsche chủ nhân cười chào hỏi, tiếng nói ngọt thanh.

Hai người lại nói chút cái gì, Porsche mới chậm rãi sử xuống đất hạ bãi đỗ xe.

Kỳ Thâm nửa mị hai tròng mắt, hần nhận thức chiếc xe kia chủ nhân.

Dụ trạch.

Biết rõ hai người chỉ là chào hỏi, Kỳ Thâm lại như cũ khó có thể khắc chế trong lòng cuộn cuộn ghen tuông.

Đối hần, nàng đã thật lâu không như vậy thanh thanh ngọt ngào mà nói chuyện.

Trì Niên đêm nay dựa theo ban ngày dụ trạch theo như lời, xử lý một ít phiền tử hậu kỳ công tác, bởi vì ảnh chụp phức tạp, khó tránh khỏi hiệu suất thấp chút, cho tới bây giờ mới xử lý xong.

Thang máy vừa vận đến lầu một, Trì Niên đi vào thang máy, ấn đóng cửa kiện.

Cửa thang máy từ từ khép lại.

Theo sau ngoài cửa một trận nặng nề tiếng bước chân, cửa thang máy lại lần nữa mở ra.

Trì Niên ngẩng đầu nhìn lại, đồng tử hơi hơi phóng đại.

Kỳ Thâm một tay chống cửa thang máy, một tay tùy ý mà xách theo tây trang áo khoác, nghiêm cẩn cầm dục sơ mi trắng cúc áo giải khai hai viên, lộ ra giới giang xương quai xanh, cà vạt lỏng lẻo mà trụ ở cần cổ, tràn ngập nhàn nhạt rượu hương, hai tròng mắt nửa híp, ngược lại mang ra chút không màng, chính nhìn nàng.

Rồi sau đó, hắn mở miệng, ngữ khí nhàn nhạt, tiếng nói lại khàn khàn từ tính: “Trì Niên.”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 56

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm, hô hấp theo bản năng mà phóng nhẹ rất nhiều.

Nàng vẫn luôn đều biết Kỳ Thâm rất đẹp, từ năm đó lần đầu tiên nhìn thấy nghịch quang, chỉ phác họa ra cái đại thể hình dáng hắn khi, liền như vậy cảm thấy.

Nhưng hắn nhất quán là cao lãnh lại thanh quý, vĩnh viễn cao cao tại thượng, khắc chế lý trí.

Nhưng mà lúc này hắn, rõ ràng vẫn là đậm mạc bộ dáng, tuần mỹ thả lãnh diễm, nhưng hai mắt hơi hạp bộ dáng, cho người ta cảm giác liền như là thay đổi một người.

Nhò lên hầu kết cùng rõ ràng xương quai xanh, sạch sẽ thả gợi cảm, tựa như..... Đồ mị được đường như.

Đặc biệt hắn kêu chính mình tên khi, hầu kết cũng ở hơi hơi lẩn lộn.

Trì Niên lông mi run run, bay nhanh mà tránh đi hắn ánh mắt: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm thật sâu mà nhìn chăm chú vào nàng phản ứng, hồi lâu mím môi: “Khó chịu.”

Trì Niên sững sốt, ngồi trên người hắn mùi rượu: “Người uống rượu?”

Kỳ Thâm tạm dừng trong chốc lát, mới ứng: “..... Ân.”

Trì Niên miễn cưỡng yên lòng, rốt cuộc nhìn thẳng hắn, nghĩ đến trước kia hắn uống đến lại nhiều cũng không giống hôm nay như vậy thất thố quá, nói vậy khẳng định uống lên không ít: “Say?” Nàng lại hỏi.

Kỳ Thâm nhìn nàng rõ ràng buông cảnh giác, thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm chính mình ánh mắt, nguyên bản thanh tĩnh đại não mạc danh có chút hỗn loạn, ngực hơi nhiệt, hắn theo bản năng mà xả hạ cà vạt.

Trì Niên ánh mắt bay nhanh mà từ hắn như ẩn như hiện xương quai xanh phía dưới đảo qua mà qua, vừa nhắc đầu đối diện thượng Kỳ Thâm thâm thúy ánh mắt.

Trong lòng một trận chột dạ, Trì Niên bay nhanh mà tránh ra vị trí.

Kỳ Thâm đi vào thang máy, đứng ở bên người nàng, bước chân phù phiếm.

Trì Niên bị nhàn nhạt rượu hương cùng tuyến hương vây quanh, hô hấp cũng trở nên thật cẩn thận lên.

Thang máy kính trung thực mà chiếu ra Kỳ Thâm lúc này bộ dáng, suy sụp mang theo người mỹ cảm, chọc đến Trì Niên không ngừng mà xem qua đi, lại nhanh chóng dời đi ánh mắt, nàng nhìn không được méo miệng.

Họa thủy!

Kỳ Thâm như là không chú ý tới giống nhau, đứng ở tại chỗ, ánh mắt hơi rù.

Thang máy một tầng tầng bay lên, mắt thấy con số biến thành mười một.

Thang máy nội ánh đèn lại đột nhiên lập lòe vài cái, rồi sau đó hoàn toàn lâm vào trong bóng đêm, thang máy giếng cũng phát ra một tiếng trầm vang, thang máy đột nhiên dừng lại.

Trì Niên kinh hô một tiếng, giây tiếp theo liền nhận thấy được quanh hơi thở kia cổ rượu hương cùng tuyến hương càng nồng đậm, nặng nề mà ám áp hô hấp giống như liền ở chính mình bên tai.

May mà giằng co bắt quá một phút, ánh đèn lại lần nữa sáng lên, cửa thang máy từ từ mở ra.

Bộ đàm truyền đến rõ ràng thanh âm: “Xin lỗi, b đồng một tòa điện áp vừa mới có chút không xong, trước mắt đã chữa trị.”

Trì Niên lòng còn sợ hãi mà nhẹ nhàng thở ra, rồi sau đó mới phát hiện chính mình phía sau không biết khi nào nhiều một người, tay hự hợ ở nàng bên hông, cả người như là bị vây quanh ở cái tay kia cánh tay cùng thang máy vách tường chi gian giống nhau.

Trì Niên chớp chớp mắt, ngẩng đầu liền thấy trước người nhú mày Kỳ Thâm.

Hắn cũng chính nhìn nàng, ánh mắt sâu thẳm đen nhánh.

Trì Niên sửng sốt: “Người không có say?”

Kia nàng vừa mới xuyên thấu qua thang máy kính nhìn dáng vẻ của hắn, hắn chẳng phải là đều thấy?

Kỳ Thâm cực nhanh mà cương hạ, theo sau mặt mày hơi hạp, triều nàng phương hướng đảo đi, khó chịu mà nhú nhú mày, không nói một lời.

Trì Niên vội đỡ cánh tay hắn, nhìn mắt hắn ít có suy yếu bộ dáng, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Xem ra là thật say.

Nghĩ hần vừa mới theo bản năng mà bảo vệ nàng động tác, Trì Niên nói thầm một câu “Tính người gặp may mắn”, nghĩ dứt khoát đưa Phạt đưa đến tây, đỡ hần thượng lầu 12.

May mà uống say Kỳ Thâm ngoài dự đoán mà nghe lời, làm làm cái gì làm cái gì, nghiệm chứng vân tay, mở cửa, đổi giày.

Trì Niên vừa ăn lực mà đỡ hần ngồi ở trên sô pha, biên nói: “Người phải hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Kỳ Thâm hai mắt nửa mị, rũ mắt nhìn lời trong lời ngoài tính toán đem chính mình ném xuống nữ hài.

Tiểu không lương tâm, nàng uống say hần trước nay đều vẫn luôn cố nàng.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Đốn hạ, Kỳ Thâm nhìn mắt một bên bàn trà, ánh mắt hơi trầm xuống, giây tiếp theo đầu gối thật mạnh triều góc bàn khải qua đi, cả người không chịu không mà triều sô pha đảo đi.

Bị liên lụy Trì Niên khiếp sợ mà trốn to mắt, đồng dạng thân nhớ thể trọng tâm không xong mà hướng phía trước đảo đi, thẳng tắp mà ngã vào Kỳ Thâm trong lòng ngực, tay chống ở hần ngực, thân thể kề sát hần thân mình.

Trì Niên kinh ngạc, tay không tự giác động động.

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, hầu kết khê nhúc nhích: “Đúng quy cách đương người người mẫu sao?”

Trì Niên ngơ ngẩn, nhất thời không có phản ứng lại đây, cứng đờ mà nhìn dưới thân nam nhân.

Kỳ Thâm bị nàng đè ở dưới thân, tay vững vàng mà hộ ở nàng bên hông, môi gắt gao nhấp, mặt mày có ánh đèn quấy phá giống phiếm lưu sóng, bởi vì trên cao nhìn xuống nhìn hần nguyên nhân, nàng thậm chí có thể thấy hần như ẩn như hiện cơ ngực.

Phía trước cũng chỉ xem qua cơ bụng, lúc này Trì Niên mới chú ý tới, hần trên ngực mới có một đạo vết sẹo, cũng không đáng sợ.

“Trì Niên?” Kỳ Thâm lại gọi nàng.

Trì Niên chớp chớp mắt, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, chống hần ngực đứng lên, trong đầu đột nhiên toát ra lâm hàm ban ngày nói câu kia “Ai thượng ai hạ” tới.

Nàng chỉ cảm thấy chính mình trái tim không ngừng mà nhảy lên, toàn thân máu triều phần đầu tụ tập: “Cái gì có đủ hay không cách,” nói tới đây, nàng mím môi, “Ta vừa mới là không cần thận ngã vào trên người của người.”

“Àn.” Kỳ Thâm lên tiếng, nghe không ra tin hay không.

Trì Niên nhú mày cường điệu: “Thật là không cần thận!”

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái.

Trì Niên trong lòng một hơi, xoay người liền phải hướng cửa đi.

Thủ đoạn lại bị người nhẹ nhàng mà kéo lại.

Trì Niên bay nhanh mà ném ra cái tay kia, cẩn thận mà quay đầu: “Người làm.....” Sao.

Lời nói ở nhìn thấy Kỳ Thâm khi bị ghen trở về.

Hắn tay vẫn cương ở giữa không trung, sắc mặt vi bạch, nhìn thế nhưng có điểm đáng thương.

Ai đáng thương cũng không có khả năng là Kỳ Thâm đáng thương, Trì Niên cảm giận mà tưởng, tức giận hỏi: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm tạm dừng sau một lúc lâu, như cũ là câu nói kia: “..... Ta khó chịu.”

Trì Niên: “.....”

Hít sâu một hơi, xoay người đi đến một bên, đổ một ly nước ấm đặt ở hắn trước mắt.

Kỳ Thâm nhìn nước ấm, không có uống.

Trì Niên nhú mày, vừa muốn mở miệng, Kỳ Thâm ngẩng đầu nhìn nàng: “Phòng bếp có sữa bò.”

Trì Niên không kiên nhẫn, vừa muốn hỏi một câu “Chính mình đi lấy”, rồi lại ở nhìn thấy hắn kia trương tú sắc khả xan mặt khi đón hạ, cuối cùng đi cầm một lọ sữa bò đưa cho hắn.

Kỳ Thâm lần này chưa nói cái gì, an tĩnh mà uống.

Nuốt chỉ gian, hầu kết hơi hơi lặn lộn.

Trì Niên dừng một chút dời đi ánh mắt: “Ta đi trước.”

Kỳ Thâm lần này không nói thêm cái gì, đứng lên theo tới cửa, nhìn theo nàng đi vào thang máy, thấy thang máy ngừng ở 12 tầng mới chậm rãi xoay người đi vào phòng khách.

Trên lầu cũng ả ả truyền đến đóng cửa thanh âm.

Trì Niên về đến nhà.

Kỳ Thâm vuốt ve trong tay sữa bò, trong mắt mê mang dần dần tiêu tán, bị bình tĩnh cùng thanh tĩnh thay thế được.

Hồi lâu hắn đem sữa bò đặt lên bàn, nhắc lên ống quần quét mắt đầu gối, một đạo bàn tay lớn lên vết đỏ, hơi hơi có chút sưng đỏ.

Kỳ Thâm tùy ý mà đứng lên đi đến phía trước cửa sổ, nhìn nơi xa ngọn đèn dầu cùng với trên gương ảnh ngược ra xa lạ chính mình.

Nói khó chịu cũng không tính nói dối, chỉ là hẳn khó chịu là bởi vì thấy nàng đối dụ trạch cười đến như vậy tươi sáng.

Nhưng mà.....

Kỳ Thâm nghĩ đến đêm nay Trì Niên phản ứng, cau mày, ánh mắt phức tạp.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Nếu nàng thật sự chỉ là bởi vì ngoại tại thích hẳn, cả đời như vậy trường, kia.....
Vài thập niên lúc sau đâu?

.....

Trì Niên về đến nhà khi, trì mẫu đang ngồi ở phòng khách chờ nàng: “Như thế nào mới trở về a?”

Trì Niên: “Phòng làm việc muốn xử lý một ít ảnh chụp.”

Trì mẫu không tán đồng mà nhìn nàng: “Công tác quan trọng, chính là thân thể càng quan trọng.”

Trì Niên gật gật đầu: “Ta đã biết.”

Trì mẫu vừa thấy liền biết nàng tai trái dóa nghe tai phải dóa ra, bắt đắc dĩ mà lắc đầu.

Bữa tối còn ấm áp, Trì Niên bay nhanh mà ăn.

Trì mẫu ngồi ở một bên, nhin không được dặn dò nàng một chút sự tình.

Trì Niên an tĩnh mà nghe.

Nàng biết trì mẫu ý tứ, trì mẫu liền phải rời đi Vân Thành, nàng hiện giờ rốt cuộc có chính mình nhớ gia đình, tiếp theo gặp mặt, có lẽ là Tết Âm Lịch sau đi.

Đêm nay sắp ngủ trước, Trì Niên cùng trì mẫu nói ngủ ngon, lại ở nhìn thấy trì mẫu đi vào phòng ngủ khi không nhin xuống hỏi nàng: “Mẹ, người hối hận gả cho ba sao?”

Nàng nhớ rõ kia đoạn hôn nhân cuối cùng, cha mẹ mỗi ngày khắc khổ bộ dáng.

Khi đó nàng không rõ, vì cái gì lúc trước như vậy yêu nhau hai người, không có kẻ thứ ba chen chân, không có ích lợi dây dưa, sau lại sẽ dùng như vậy đã thương người ngôn ngữ thương tổn lẫn nhau đâu.

Trì mẫu tựa hồ cũng từng sốt, một hồi lâu dụ dằng mà cười: “Vẫn là sẽ đi.”

Trì Niên khó hiểu.

“Sau lại lẫn nhau thương tổn là thật sự,” trì mẫu cười cười, “Chính là ban đầu, mẹ mẹ cũng là thật sự ái người ba ba.”

Bọn họ là lẫn nhau mới tình đầu, ở tốt nhất tuổi tác gặp lẫn nhau, lúc ban đầu năm tháng, là ai cũng vô pháp phủ nhận tốt đẹp.

Chỉ là không có duyên phận đi đến cuối cùng mà thôi.

Trì Niên nhẹ nhàng mà gật gật đầu: “Ta đã biết, mẹ.”

Trì mẫu cười: “Không còn sớm, mau ngủ đi.”

Trì mẫu là ngày hôm sau buổi sáng phi cơ, Trì Niên thỉnh một buổi sáng giả, nhìn trì mẫu thượng phi cơ, một người trực tiếp trở về phòng làm việc.

Tan tầm khi lại gặp phải Kỳ Thâm, hấn lại lần nữa khôi phục cao lãnh bộ dáng, tựa hồ hoàn toàn không nhớ rõ đêm đó sự tình.

Trì Niên cuối cùng hoàn toàn yên lòng.

Chỉ là, tiếp theo một đoạn nhật tử, Trì Niên cơ hồ mỗi ngày buổi sáng đều có thể gặp phải Kỳ Thâm, trong tay luôn là cầm một phần bữa sáng, luôn là “Vừa khéo làm nhiều một phần”.

Có khi bữa sáng còn sẽ cùng với một quyển cùng loại muốn ngoại tại càng muốn nội tại thư cùng nhau đưa cho nàng.

Trì Niên cau mày nhìn kia quyển sách, suy nghĩ nửa ngày không suy nghĩ cần thận trong đó thâm ý, qua tay liền ném tới góc tích hôi.

Hôm nay Trì Niên đang ở xử lý phía trước quay chụp mấy trương tĩnh vật ảnh chụp, dự trạch tới thông điện thoại muốn nàng đi văn phòng một chuyến.

Trì Niên đi thời điểm, dự trạch đang xem màn hình máy tính, nghe thấy nàng thanh âm mới hồi phục tinh thần lại, kéo kéo môi cười cười: “Trì Niên, poi nhiếp ảnh đại tái nghe qua sao?”

Trì Niên khó hiểu gật gật đầu.

poi là quốc tế nhiếp ảnh đại tái, lấy lục địa vì khu vực, thiết có bất đồng phân thi đấu, mỗi cái châu tái đồng dạng rất có hàm kim lượng.

Năm đó dự trạch chính là ở Châu Á khu đi hướng quốc tế, lại từ poi quốc tế nhiếp ảnh đại tái thượng trở hết tài năng.

Như vậy một hồi đại tái, chỉ là tham dự đều làm người được lợi không ít.

Dự trạch đem máy tính đẩy đến nàng trước mặt: “Quá đoạn thời gian poi Châu Á nhiếp ảnh đại tái sẽ ở Hải Thành tổ chức, ta chuẩn bị làm người tham gia.”

“Ta?” Trì Niên trương đại đôi mắt nhìn về phía dự trạch, trong lòng vừa mừng vừa sợ.

Dự trạch nhìn nàng biểu tình, híp mắt nở nụ cười: “Không sai,” nói chỉ chỉ màn hình, “Người hoàn toàn có thể báo danh linh cảm loại tác phẩm cùng hình người loại tác phẩm.”

“Người muốn tham gia sao?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Trì Niên bay nhanh gật đầu, giấy tiếp theo lại bất an mà ngừng lại: “Chính là, nếu ta thất bại đâu?”

Dụ Trạch nhún nhún vai tùy ý nói: “Vậy thất bại a.”

Trì Niên chớp chớp mắt, cứ như vậy?

Dụ Trạch bật cười: “Bằng không đâu?” Nói tới đây, hắn cười cười, “Tham dự một chút chơi chơi mà thôi, cảm thụ một chút bầu không khí, không cần cho chính mình quá lớn áp lực.”

Trì Niên vẫn có chút không thể tưởng tượng, một hồi lâu mới hỏi nói: “Vậy còn người?”

Dụ Trạch trầm ngâm vài giây: “Ta cũng tham gia.”

Trì Niên kinh ngạc, hắn đã được đến trận này đại tái tối cao giải thưởng, thế nhưng còn muốn tham gia?

“Vì cái gì?”

Dụ Trạch gật đầu: “Bởi vì.....” Hắn chậm rì rì mà cười nhìn nàng bổ sung, “Đại tái mời ta đi làm đặc mời giám khảo, phía sau màn chấm điểm phân đoạn ta sẽ tham dự.”

Trì Niên: “.....” Nàng suy nghĩ nhiều.

Dụ Trạch nhìn không được cười ra tiếng tới: “Yên tâm, sẽ không cho người mở cửa sau.”

Trì Niên mặc mặc: “..... Ta biết.”

“Người như thế nào biết?” Dụ Trạch tò mò, “Nói không chừng ta thật sự cho người khai cửa sau đâu?”

Trì Niên nghĩ nghĩ: “Tác phẩm bình chọn hắn là nặc danh bình chọn đi?”

“Chỉ là như vậy?”

Nhớ “Còn có chính là,” Trì Niên nghiêm túc mà suy tư hạ, cười cười, “Lúc trước ở cái kia ngõ hẻm, người thực nghiêm túc bảo hộ camera bộ dáng, làm ta cảm thấy người vĩnh viễn sẽ không ở người nhiệt tình yêu thương lĩnh vực làm việc thiên tư.”

Dụ Trạch ngẩn người, nghĩ đến khi đó hình ảnh, trầm mặc trong chốc lát lắc đầu: “Hảo đi, thật là nặc danh bình chọn.”

Nói hắn đột nhiên nhớ tới cái gì: “Đúng rồi, đại tái trước có cái âm nhạc tiết quay chụp nhiệm vụ, người làm độc lập nhiếp ảnh gia thử xem tay?”

Trì Niên gật gật đầu: “Hảo a,” âm nhạc nhịp hiện trường thực rèn luyện người, yêu cầu chụp hình đến nhạy mắt tinh cảm mãnh liệt, thả mặc dù là âm nhạc tiết quan nhiếp, yêu cầu ngách cửa cũng sẽ không quá cao, “Cái gì âm nhạc tiết?”

“Điện oxy.”

Trì Niên sững sốt: “Điện oxy?”

Như vậy đại hình âm nhạc tiết, giống nhau đều sẽ có cố định nổi danh nhiếp ảnh gia phụ trách quay chụp.

Dụ trạch gật đầu.

“Đối phương mời hẳn là người đi?” Trì Niên chớp hạ đôi mắt hỏi.

Dụ trạch cười: “Một mỗi, lần này tưởng phụ trách trông coi.”

Trì Niên: “.....”

Từ dụ trạch văn phòng ra tới, Trì Niên vẫn cảm thấy đầu óc có chút vụng vụng. poi nhiếp ảnh đại tái, điện oxy âm nhạc tiết.

Này đó đã từng chính mình chỉ ở tạp chí thượng nhìn đến những cái đó hoặc ôn nhu như nước hoặc nhiệt liệt như hỏa hình ảnh, hiện giờ muốn đích thân dùng màn ảnh đi ký lục.

Máy tính vang lên một tiếng, là dụ trạch phát tới về điện oxy âm nhạc tiết tư liệu.

Trì Niên thuận tay mở ra, một đại thông bối cảnh giới thiệu sau, là tham dự âm nhạc tiết dàn nhạc cùng ca sĩ danh sách.

Nàng tùy ý mà đi xuống, lại ở nhìn thấy trong đó nào đó tên khi dừng lại.

Dân dao ca sĩ, Đường Kinh Nhiễm.

Trì Niên nhìn cái tên kia, sai tay điểm một chút, lập tức bắn ra về Đường Kinh Nhiễm cá nhân giao diện.

Trì Niên vừa muốn góc trên bên phải đóng cửa, ánh mắt lại tùy theo di động đến giao diện hữu thượng tương quan nhân vật thượng.

Cái thứ nhất chính là Kỳ Thâm.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 57

Trì Niên nhìn trên màn hình Đường Kinh Nhiễm ảnh chụp, thật dài tóc quăn, nhu yếu động lòng người bộ dáng.

Lại nhìn phía trên bên phải Kỳ Thâm ảnh chụp, là phóng viên sẽ thượng quay chụp, cao lãnh bộ dáng, hai tròng mắt hơi liễm, bề nghệ mọi người.

Trì Niên rầu rĩ mà nhấn nút đóng.

Di động vang lên một tiếng, ở an tĩnh phòng làm việc phá lệ chói tai.

Trì Niên bay nhanh mà nhìn mắt bốn phía mới lấy qua di động, là nửa loan chung cư nghiệp chủ đàn, tựa hồ là bởi vì gần nhất chung cư nội có người xa lạ xuất nhập, trước mắt đang ở kiểm tra đối chiếu sự thật trung, nhắc nhở chủ hộ chú ý tài sản an toàn.

Trì Niên nhìn thoáng qua liền đưa điện thoại di động tĩnh âm đặt ở một bên, bắt đầu chuyên tâm mà hiểu biết khởi âm nhạc tiết tư liệu.

Điên oxy âm nhạc tiết tên nơi phát ra với năm đó lần đầu tiên tổ chức âm nhạc tiết khi, có mê ca nhạc tổ vẽ hiện trường điên cuồng đến yêu cầu hút oxy, ban tổ chức cảm thấy rất có ý tứ, liền ở năm thứ hai sửa tên vì điên oxy.

Âm nhạc tiết trước kia ảnh chụp cũng đích xác điên cuồng, rock and roll kim loại nặng, nhẹ lay động lẫn, dân dao, lưu hành, cái gì cần có đều có, thả thiết lập điên oxy sân khấu, tĩnh sân khấu, md sân khấu tam đại sân khấu.

Trì Niên xem đến bất giác có chút mê mẩn, thẳng đến tan tầm khi lâm hàm vỗ vỗ nàng bả vai, nàng mới đột nhiên phản ứng lại đây.

“Không đi?” Lâm hàm đã thu thập hảo bao bao.

“Một lát liền đi.” Trì Niên cười tủm tỉm mà lên tiếng, lấy qua di động nhìn thoáng qua, theo sau sững sốt.

Di động có mấy thông cuộc gọi nhờ, đều là đến từ cái kia ngô hẻm thư xã lão bản đồ gia gia.

Trì Niên nghĩ đến hôm trước nàng cấp đồ gia gia đi điện khi đối phương mới nói, cửa hàng lão nhân mấy ngày nay hẳn là sẽ trở về, đại khái là nhắc nhở nàng lão nhân đã trở lại đi.

Trì Niên trở về một hồi điện thoại.

Tiếng chuông vang lên trong chốc lát mới tiếp nghe, đồ gia gia thanh âm nghe tới có chút trầm thấp: “Uy?”

“Đồ gia gia,” Trì Niên biên nói, biên thuận tay đem tư liệu cùng nhau truyền tổng đến máy in đóng dấu, “Có phải hay không cửa hàng Trần nãi nãi đã trở lại?”

Đồ gia gia tạm dừng hạ mới nhẹ nhàng mà thở dài: “Nha đầu, người Trần nãi nãi khả năng không về được.”

Trì Niên sững sốt, thanh âm cũng nhẹ chút: “Làm sao vậy.....”

“Nàng đi rồi.” Đồ gia gia ngữ khí cũng không có quá lớn gợn sóng, lại thêm chút ngơ ngẩn.

Trì Niên cắt đứt điện thoại, vẫn có chút ngây người.

Nghiêm khắc nói đến, nàng cùng Trần nãi nãi cũng không quen thuộc, thậm chí nếu không phải lần này chụp di ảnh, nàng liền Trần nãi nãi họ Trần cũng không biết.

Chính là, trong lòng lại chính là mặc danh khó chịu.

Giống như đè ép một khối thật lớn cục đá, cũng không phải thương tâm, mà là nặng nề.

Nàng rất rõ ràng, một cái nhiếp ảnh gia về sau muốn đổi mặt sự tình, tổng hội so hiện tại tới càng chân thật thả tàn khóc.

Tựa như dụ trạch đã từng chụp được kia trương xóm nghèo ôm chết đi mẫu thân hài tử, giống càng nhiều nhiếp ảnh gia màn ảnh hạ vô số giấy giụa nháy mắt.

Chính là, đương một màn này thật sự phát sinh ở chính mình bên người, vẫn là làm người khó chịu.

Trì Niên trở về một chuyến chung cư, đem đi ảnh bao hảo lại đi một chuyến ngõ hẻm.

Cái kia đơn sơ cửa hàng môn như cũ nhắm chặt, chỉ có trên tường viết một cái đại đại “Hủy đi” tự.

Trì Niên tìm được rồi thư xā đồ gia gia, đồ gia gia nói, kỳ thật hôm trước Trần nãi nãi đã trở lại một chuyến, cũng không khai cửa hàng môn, chỉ là một người ngồi ở trong tiểu viện, cũng không biết suy nghĩ cái gì, lẻ loi, vẫn luôn ngồi vào buổi tối, khóa môn liền đi rồi.

Đồ gia gia còn nói, mấy ngày hôm trước Trần nãi nãi nhi nữ từ nước ngoài khi trở về, cả gia đình hai mươi mấy khẩu tử người, vô cùng náo nhiệt, đáng tiếc hôm trước buổi sáng phi cơ, lại đều rời đi.

Đồ gia gia nói đến sau lại lắc đầu thở dài: “Có thể là bởi vì nhi nữ đều về nước đoàn tụ qua, cũng không có gì tiếc nuối đi.....”

Trì Niên an tĩnh mà nghe, không khỏi suy nghĩ, lúc trước Trần nãi nãi muốn nàng chụp đi ảnh thời điểm, có phải hay không trong lòng đã có chuẩn bị đâu?

Trì Niên cuối cùng đem đi ảnh giao cho đồ gia gia.

Đồ gia gia hiển nhiên không nghĩ tới nàng cho tới nay tưởng giao cho Trần nãi nãi chính là đi ảnh, lại giấy lát lại lý giải mà cười cười: “Chờ nàng con cái trở về, ta sẽ chuyển giao.”

Trì Niên đối đồ gia gia nói tạ liền rời đi.

Trở về thời điểm, bầu trời hạ mưa thu, mưa bụi rất nhỏ, kéo dài không dứt.

Trì Niên lái xe, tâm tình như cũ ngăn không được mà hạ xuống.

Nguyên lai, mộng tưởng đều là giống nhau, có vui thích, cũng sẽ có thống khổ.

Trì Niên bao bao cùng đóng dấu tư liệu còn ở phòng làm việc, nàng nhìn thời gian, hơn 8 giờ tối, phòng làm việc còn không có đóng cửa.

Trở lại phòng làm việc khi, quả nhiên đèn còn sáng lên, Trì Niên đem tư liệu thu thập hảo, ôm vào trong ngực cầm bao bao liền phải rời đi, xoay người lại bị bùng ly cà phê xuất hiện dụ trạch kinh ngạc nhảy dựng.

Dụ trạch thấy nàng tựa hồ cũng có chút kinh ngạc: “Còn không có tan tầm?”

Trì Niên nhẹ nhàng lắc đầu: “Này liền đi.”

Dụ trạch kéo kéo môi gật đầu, rồi sau đó đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Trong đàn tin tức nhìn sao?”

Trì Niên khó hiểu, theo sau phản ứng lại đây hần nói hần là nửa loan chung cư chủ hộ đàn, gật gật đầu.

Dụ trạch đón hạ, lại bổ sung câu: “Trở về thời điểm chú ý chút.”

Trì Niên cười cười, nói lời cảm tạ sau liền phải xoay người, giấy tiếp theo bước chân lại một đón, quay đầu: “Dụ trạch.”

Dụ trạch nghi hoặc mà nhướng mày: “Còn có việc?”

Trì Niên mím môi: “Ta có thể hỏi một chút, người lúc trước chụp xóm nghèo hài tử kia phức tác phẩm khi, là như thế nào cảm giác sao?”

Dụ trạch biểu tình hơi đón, trầm ngâm hồi lâu, nhìn Trì Niên hạ xuống thân sắc, đột nhiên thấp thấp cười một tiếng: “Trì Niên, nhiếp ảnh gia sẽ đối mặt rất nhiều bất đồng cảnh tượng. Nhưng người phải nhớ kỹ, người chỉ là một con bàng quan đôi mắt.”

“Không cần quá mức chìm vào, bảo vệ tốt chính mình.”

Trì Niên chinh lăng mà nhìn hần, theo sau cười cười: “Ta đã biết.”

“Ân,” dụ trạch nhướng mày, “Đúng rồi, nhiếp ảnh đại tái bên kia yêu cầu đi Hải Thành đãi một đoạn thời gian, chụp xong âm nhạc tiết phiên tử người khả năng liền phải nhích người làm chuẩn bị.”

Trì Niên gật đầu: “Hảo.”

Lúc này đây lại không nói thêm cái gì, Trì Niên xoay người đi ra phòng làm việc.

Đây là Trì Niên lần đầu tiên cảm giác được, rõ ràng biết dụ trạch nói đúng, nàng lại tổng cảm thấy, không phải như thế.

Ít nhất, không nên chỉ là như vậy.

Trở lại chung cư khi, đã mau 9 giờ.

Mưa bụi nhỏ đi nhiều, ở dưới đèn đường rậm rạp.

Trì Niên ôm tư liệu, bước chân vội vàng mà dọc theo đèn đường vẫn luôn đi qua chung cư lâu chỗ rẽ, theo sau bước chân một đón.

Chung cư lâu trước, một đạo cao dài bóng người tùy ý mà đứng ở nơi đó, ăn mặc màu trắng áo sơ mi, tây trang áo khoác đập nơi tay cánh tay gian, đang xem xuống tay biểu, giữa mày hơi nhíu.

Nghe thấy tiếng bước chân, hắn mới ngồi dậy.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, không biết có phải hay không chính mình ảo giác, tổng cảm thấy Kỳ Thâm trong mắt như là thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng.

Nàng chính suy tư, Kỳ Thâm đã muốn chạy tới nàng trước mặt, biểu tình khôi phục bình tĩnh: “Mới trở về?”

“Àn.” Trì Niên lên tiếng, “Người như thế nào ở chỗ này?”

Kỳ Thâm một đốn: “Ném rác rưởi.”

Trì Niên nhìn mắt trên người hắn tây trang, không có tâm tình nhiều lời mặt khác, đi vào chung cư lâu nội.

Kỳ Thâm nhíu nhíu mày, ánh mắt dừng ở nàng vi bạch trên má, thân hình cứng lại, đi mau vài bước đứng ở nàng trước mặt: “Phát sinh chuyện gì?”

“A?” Trì Niên ra vẻ mờ mịt mà nhìn hắn một cái, rồi sau đó lắc đầu, “Không có việc gì a.”

Nói xong vòng qua hắn tiếp tục đi trước.

Kỳ Thâm nhấp chặt môi mỏng, đi theo bên người nàng.

Trì Niên chỉ an tĩnh mà đi vào thang máy, xoát thang máy tấp.

Một bàn tay ngăn trở nàng động tác.

Trì Niên sững sốt, mùa thu ban đêm đã có chút lạnh, đặc biệt hôm nay còn hạ dạ vũ, tay nàng có chút lạnh.

Kỳ Thâm bàn tay to lại rất ấm, phúc ở nàng mu bàn tay thượng.

Trì Niên quay đầu nhìn lại, chính đón nhận Kỳ Thâm ánh mắt, thâm thúy đen nhánh.

Nàng mím môi, tính tình cũng lên đây, cố chấp mà đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

Kỳ Thâm nhìn nàng hơi cổ gương mặt, cuối cùng bất đắc dĩ mà thở dài, vì nàng xoát thang máy tấp, bắt lấy tay nàng lại không có buông ra.

Trì Niên tránh tránh không có thể tránh ra, mếu máo, không có để ý đến hắn.

Cửa thang máy khai, Trì Niên vừa muốn ném ra Kỳ Thâm tay, ngược lại bị hắn lôi kéo đi ra thang máy.

“Người muốn làm gì?” Trì Niên căm tức nhìn hắn.

Kỳ Thâm thật sâu mà nhìn nàng một cái, nhàn nhạt nói: “Người một người trở về ta không yên tâm.”

Trì Niên ngẩn người, không chờ phản ứng lại đây, Kỳ Thâm đã lôi kéo nàng vào hẻm chung cư.

Quen thuộc thanh lãnh tuyền hương hương vị nháy mắt vọt tới.

Kỳ Thâm buông ra tay nàng, đi vào phòng bếp, trở ra trong tay cầm một ly sữa chua, là nàng ái uống thể bài.

Hắn đem pha lê ống hút cắm hảo, đưa cho nàng.

Trì Niên nhìn nhìn sữa chua, lại nhìn nhìn hắn, quay đầu đi không có tiếp.

Kỳ Thâm đợi trong chốc lát, nhìn nàng giận dữ gương mặt, thật lâu sau bất đắc dĩ mà đi lên trước, đem sữa chua nhét vào nàng trong tay: “Trì Niên, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?”

Có phải hay không hắn không phát hiện, nàng liền tính toán một người lên lầu, chính mình thừa nhận rồi?

Trì Niên cũng không biết chính mình đến tốt cùng làm sao vậy, cảm xúc mạc danh cang thêm ủy khuất, giọng nói: “Ta nói không có việc gì, người như thế nào luôn là.....”

Nói đến một nửa, nhận thấy được chính mình giận chó đánh mèo ngữ điệu, nàng mím môi ngừng lại.

Kỳ Thâm nhìn nàng ửng đỏ vành mắt, trái tim vừa nhú, một loại sắp đau cảm giác dần dần lên men.

Trì Niên rất ít sẽ khóc, nàng trước mặt người khác luôn là cười tủm tỉm, cũng chính bởi vì vậy, nhìn nàng đôi mắt, làm hắn càng thêm chân tay luống cuống.

Hồi lâu, Kỳ Thâm thấp giọng nói: “Là ta ngữ khí không tốt.”

Trì Niên lông mi run lên hai hạ, ngẩng đầu nhìn hắn.

Kỳ Thâm tạm dừng vài giây, rũ mắt nhìn nàng, đông cứng mà nhẹ giọng hỏi: “Có thể nói cho ta phát sinh chuyện gì sao?”

Trì Niên chình lảng mà nhìn chăm chăm hắn trong chốc lát, có lẽ là bởi vì biết trong chốc lát về đến nhà chỉ có chính mình một người, có lẽ bởi vì Kỳ Thâm quá quý dị, nàng nhìn như vậy hắn, không thể hiểu được mà đem sự tình nói ra.

Kỳ Thâm chỉ an tĩnh mà nghe, biểu tình nghiêm túc, thẳng đến nàng nói xong cũng chưa nói một lời.

Trì Niên cũng không trông cậy vào hắn có thể an ủi người, nhưng thật ra nói ra sau trong lòng thoải mái chút, nàng nhìn hắn liền phải đứng lên: “Thời gian không còn sớm.....”

“Trì Niên.” Kỳ Thâm lại đột nhiên đánh gãy nàng.

Trì Niên khó hiểu.

Kỳ Thâm ngón tay nhẹ gõ hạ đầu gối, là hấn tự hỏi khi thói quen động tác,
Kỳ Thâm ngược mắt nhìn nàng đôi mắt, không lại tiếp tục vừa mới đề tài:
“Người biết, lão nhân vì cái gì muốn chụp ảnh sao?”

Trì Niên ngẩn người, nghi hoặc mà nhìn hấn.

Kỳ Thâm trầm mặc vài giây: “Vì không bị quên đi.”

Trì Niên ngơ ngẩn, ngồi ở chỗ cũ, thân thể có chút cứng đờ.

Kỳ Thâm hơi hơi sau dựa vào sô pha, đột nhiên cực đậm mà xả khước môi, lại hỏi: “Người vì cái gì tưởng trở thành nhiếp ảnh gia đâu?”

Nhiếp ảnh khi, nàng trong mắt bính ra quang mang, loá mắt cực kỳ.

Trì Niên nhìn hấn nghiêm túc bộ dáng, mím môi, không có trả lời.

Nàng lại biết chính mình đáp án.

Lúc ban đầu là vì trốn tránh, nhưng sau lại, là vì lưu lại những cái đó quên đi tốt đẹp.

Trong phòng bếp có rất nhỏ động tĩnh truyền đến, Kỳ Thâm đứng lên: “Ta nhận thức Trì Niên, là cái kia nếu bụng dù không ý nghĩa, vậy gặp mưa theo đuổi Trì Niên.”

Tựa như đã từng nàng, cười tủm tỉm, mãn nhãn không sợ.

Bất đồng chính là, hiện tại, hấn tưởng trở thành nàng bụng dù người kia.

Cuối cùng những lời này, hấn chưa nói.

Cũng không cần thiết nói.

Từ từ tới đi, dù sao đã xác định là nàng.

Kỳ Thâm đi phòng bếp.

Trì Niên ngồi ở trên sô pha, chỉ cảm thấy chính mình trái tim ở kịch liệt mà nhảy lên, màng tai cũng ở một chút một chút mà cổ động.

Nàng cho rằng, Kỳ Thâm kỳ thật chưa từng hiểu biết quá nàng.

Phòng bếp ầm ầm truyền đến đổ nước thanh âm, Trì Niên phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lung tung mà nhìn về phía nơi khác, dư quang trông thấy một bên cửa thư phòng nửa mở ra.

Trì Niên xem qua đi, chung cư cùng nàng chung cư bố cục cơ hồ nhất trí, thư phòng cũng không lớn.

Một mảnh tối tăm, trên tường tựa hồ treo một bộ họa, họa nói không nên lời quen thuộc, trên bàn sách bị phòng khách ánh đèn chiếu một nửa, ầm ầm thấy rõ tựa hồ là liêu mạng một nửa trò chơi ghép hình, rất lớn.

Trì Niên nhú nhú mày, không tự giác mà đứng dậy triều bên kia đi đến.

Trước người lại nhiều một bóng người, Kỳ Thâm chần nằng trước mặt, trong tay cầm một ly nước gừng ngọt: “Đem cái này uống lên.”

Trì Niên còn tưởng triều thư phòng xem đến càng cẩn thận chút, cửa thư phòng ngược lại bị Kỳ Thâm đóng lại.

Trì Niên sững sốt, chớp hạ đôi mắt nhìn che ở chính mình trước mắt nam nhân, không biết vì cái gì, từ góc độ này xem, làm nằng nhớ tới hôm nay thấy Đường Khinh Nhiễm tư liệu bên tương quan nhân vật kia bức ảnh.

Trì Niên trong lòng mặc danh mà sinh khí, híp mắt ngoài cười nhưng trong không cười: “Quả nhiên là cùng người khác càng xứng.”

Nói xong xoay người liền phải rời đi.

Kỳ Thâm nhú mày, vài bước ngăn cản nằng: “Đem cái này uống lên lại đi.”

“Người lại không phải ta ba, không cần lo cho ta.” Trì Niên buồn đầu vòng qua hần.

Kỳ Thâm lại lần nữa ngăn trở nằng lộ, mặt vô biểu tình: “Có thể quản người nói, người tiếng kêu ba cũng đứng.”

Trì Niên: “.....”

Cuối cùng nằng cắn giận mà lấy quá nước gừng ngọt, một hơi uống xong, lúc này đây Kỳ Thâm lại không ngăn trở, Trì Niên trực tiếp lên lầu.

Kỳ Thâm vẫn đứng ở tại chỗ, nghe trên lầu truyền đến tiếng đóng cửa, mới xoay người trở về chung cư, dư quang trông thấy cửa thư phòng, dừng một chút, hần đi vào.

Trên bàn sách phóng một bức trò chơi ghép hình, trò chơi ghép hình thượng nữ hài chính cầm camera, chuyên chú mà nhìn phía trước.

Trò chơi ghép hình cũng không khó đưa, chỉ là.....

Kỳ Thâm rũ mắt, mỗi đưa một lần, liền nhện không được tưởng Trì Niên lúc trước đưa trò chơi ghép hình khi tâm tình.

Hần cười khổ một tiếng, chưa từng nghĩ tới, có một ngày gần nghĩ đối phương khổ sở tâm tình, trái tim đều sẽ đau.

Chapter 58

Trong khoảng thời gian này quá đến phá lệ mau.

Trì Niên cấp lương phỉ quay chụp ngành chiếu tạp chí phá tiêu thụ kỷ lục, tạp chí phía chính phủ Weibo còn cố ý tag nằng, hơn nữa phía trước cùng dự trạch hot search, nằng Weibo thể nhưng trưởng mấy chục vạn fans.

Chỉ là Trì Niên gần nhất không có thời gian chú ý này đó.

Ban ngày nàng vội vàng cùng âm nhạc tiết người phụ trách bàn bạc quay chụp tương quan công việc, buổi tối tư tưởng nhiếp ảnh đại tái sự tình, thời gian cơ hồ bị công tác chiếm cứ.

Kỳ Thâm trong khoảng thời gian này cũng ở bận rộn, xem tin tức cũng biết Sang Tư internet sinh thái ở dần dần hoàn thiện hóa, công ty lớn đơn đặt hàng ừn ừn kéo đến.

Nhưng Trì Niên cơ hồ mỗi lần tăng ca đến trời tối về đến nhà, tổng có thể ở chung cư dưới lầu thấy Kỳ Thâm, an tĩnh mà đứng ở đèn đường hạ, biểu tình lãnh đạm, không chút để ý, hỏi chính là cũng vừa mới vừa tan tầm, trùng hợp gặp được.

Thực mau liền tối rồi âm nhạc tiết hôm nay.

Trước đó cùng người phụ trách đã nối tiếp hảo, phía chính phủ nhiếp ảnh gia trừ bỏ Trì Niên ngoại, còn có ba cái.

Mặt khác ba cái Trì Niên hoặc nhiều hoặc ít đều nghe qua đối phương tên, kinh hỉ mà cùng đối phương chào hỏi.

Còn lại người rất có lễ phép, trong đó một cái kêu từ như như nhiếp ảnh gia càng là cười khanh khách mà tỏ vẻ, nàng thực thích nàng cấp lương phí chụp kia trương chuyện xưa cảm tác phẩm.

Trì Niên thụ sủng nhược kinh.

Chỉ là âm nhạc tiết thượng hết thấy sự tình nhiều thả bề bộn, hai người cũng không có quá nhiều nói chuyện với nhau thời gian, chỉ vội vội vàng vàng mà trao đổi WeChat.

Điền oxy âm nhạc tiết sẽ liên tục ba ngày thời gian, mà quan nhiếp mỗi ngày đều yêu cầu ở trên official website ra ngày đó phiên tử, buổi tối liền phải đem ảnh chụp xử lý tốt sửa sang lại ra tối, bởi vậy đối công tác tiến độ yêu cầu tương đối so cao.

Âm nhạc tiết ngày đầu tiên, lễ khai mạc phá lệ nhiệt liệt.

Cấp quan trọng dàn nhạc cũng tại đây một ngày sôi nổi lên sân khấu.

Dưới đài vạn dư danh người xem đoàn tụ ở bên nhau, đủ mọi màu sắc dải lụa rực rỡ cùng minh diễm tùy ý tươi cười giao tap ở bên nhau.

Trì Niên cũng bị không khí sở cảm nhiễm, từ âm nhạc tiết hậu trường đến trước đài, tiếng chụp hình cơ hồ chưa từng đình quá.

Hậu trường hóa trang ca sĩ đối màn ảnh cười vẫy vẫy tay;

Ăn mặc màu đen áo khoác da rock 'n roll đội ở góc thử âm;

Trước đài cá tính tuổi trẻ nam nữ trên mặt đồ trương dương vệt sáng, không chút nào ngượng ngùng mà cười lớn;

Ăn mặc màu trắng đai đeo váy dài nữ hài đối màn ảnh so rock and roll thủ thế.....

Trì Niên đem từng bức họa bắt giữ xuống dưới, đưa bọn họ giờ phút này nhiệt tình bị vĩnh viễn mà bảo tồn xuống dưới.

Âm nhạc tiết ngày hôm sau, thời tiết có chút oi bức.

Trì Niên là sợ nhiệt không sợ lạnh thể chất, mặc dù hiện tại đã là mùa thu, nàng khiêng camera mãn trăng chạy động, trên mặt vẫn là chọc đến đỏ bừng, chớp mũi cùng cái trán nổi lên một tầng hân ý.

Một cái hóa tinh xảo trang dung nữ hài cho Trì Niên một lọ ướp lạnh Coca, Trì Niên tức khắc cảm động không thôi.

Hai ngày này tuy rằng mệt nhọc, nhưng là nhìn chính mình quay chụp ảnh chụp tuyên bố ở trên official website, nhìn phía dưới ảnh chụp sôi nổi biểu đạt đối âm nhạc tiết hướng tới, trong lòng liền cảm giác thành tựu mười phần.

“Trì Niên? Đây không phải cái kia cấp lương ảnh hậu quay chụp nhiếp ảnh gia sao?”

Thậm chí có người bắt đầu quen mắt tên nàng, nhận thức nàng tác phẩm.

Trì Niên đóng máy tính, cười tủm tỉm mà chìm vào mộng đẹp.

Chỉ là ai cũng không nghĩ tới, nguyên bản dự báo vô vũ ngày thứ ba, thế nhưng bắt đầu đổ mưa.

Lúc ban đầu còn chỉ là mao mao mưa phùn, nhưng tới rồi âm nhạc tiết bắt đầu thời gian, vũ nghiêm nhiên có càng lúc càng lớn xu thế.

Hậu trường nhân viên công tác đều ở thương nghị dự phòng kế hoạch, người phụ trách cũng ở sát đầu mẻ trán mà thảo luận tiếp theo lưu trình.

Dưới đài người xem cảm xúc bắt đầu dần dần ở trong mưa trở nên nôn nóng.

Trì Niên cấp camera làm tốt không thấm nước, đứng ở hậu trường tránh mưa khu, trong lòng đồng dạng bất an.

Dựa theo sớm định ra kế hoạch, điện oxy âm nhạc tiết cuối cùng một ngày, là trận này âm nhạc tiết tối cao triều.

Liền ở hết thảy lâm vào cực diện bế tắc thời điểm, một tiếng đàn ghi-ta thanh chọt vang lên, nhảy mắt hấp dẫn mọi người chú ý.

Trì Niên ngẩng đầu xem qua đi, là gần nhất cao điệu xâm nhập mọi người tầm mắt một chỉ rock 'n roll đội, nhưng cũng bởi vì trang điểm dị loại, bị đại chúng bài xích ở chính mình tiểu chúng vòng.

Đây cũng là Trì Niên lần đầu tiên thấy bọn họ biểu diễn.

Bọn họ thậm chí không có thông tri bất luận kẻ nào, liền lo chính mình thượng đài.

Người phụ trách cùng nhân viên công tác hai mặt nhìn nhau mà đứng ở hậu trường.

Người xem cũng một mảnh yên tĩnh.

Âm hưởng ở trong mưa hiệu quả rất kém cỏi, một trận diên cuồng đàn ghi-ta thanh sau, sân nhà đứng ở trung ương, ngón trỏ chỉ vào không trung bừa bãi mà thanh xướng: “Ta muốn này quang.....”

Ngắn ngủi tạm dừng sau, dưới đài người xem ở trong mưa bộc phát ra một trận tiếng hoan hô, cùng hát liên khúc.

Trì Niên nghiêm túc mà nhìn, mặc danh hốc mắt chưa xót.

Nàng nhìn người xem diên cuồng mà ở trong mưa giờ tay hoan hô, nhìn trên đài dàn nhạc tùy ý mà hàm xướng, nhìn tiểu tình lữ ở xướng đến “Làm chúng ta đi hôn đi, ái đi” thời điểm, ở trong mưa tận tình hôn môi.

Trì Niên nhin không được cầm camera vọt vào trong mưa, đem từng bức họa chụp được tới.

Mưa to giăng co hơn một giờ, vũ thể dần dần chuyển tiểu, đến sau lại một lần nữa biến thành tí tách tí tách mưa nhỏ.

Sắc trời cũng dần dần chuyển ám.

Trì Niên may mắn chính mình hôm nay trát viên đầu, mặc dù bị xối, cũng không đến mức quá mức chật vật.

Trên đài truyền đến một trận mềm nhẹ âm nhạc thanh.

Trì Niên thói quen mà xuyên thấu qua màn ảnh triều sân khấu nhìn lại, tay lại đón ở màn trập thượng.

Đường Kinh Nhiễm ăn mặc nửa lậu vai ngọc màu trắng váy dài, màu nâu tóc quần rũ ở một khác sườn đầu vai, ôn nhu thả tự nhiên hào phóng.

Nàng ngồi ở cao ghế nhỏ thượng, giày cao gót dẫm lên ghế sườn, ánh đèn chiếu vào trên người nàng, ôm đàn ghi-ta, nhẹ nhàng mà hừ một khúc dân dao.

Trì Niên cương một lát, không thể không thừa nhận, lúc này Đường Kinh Nhiễm, rất đẹp.

Nàng trầm tĩnh một lát, nhẹ nhàng mà ấn xuống màn trập.

Hôm nay quay chụp xong sau trở lại hậu trường, mặt khác ba cái nhiếp ảnh gia cũng cơ hồ đều ướt đầm, camera lại đều hoàn hảo vô khuyết.

Vài người nhìn nhau cười khổ một tiếng.

Người phụ trách cũng suy xét tới rồi hôm nay âm nhạc thời tiết, cố ý tới xin lỗi, cũng nói thành phiền có thể ngày mai đệ trình, còn lấy tới mấy bộ âm nhạc tiết kỷ niệm sam, mấy người chính là tạm thời thay.

Trì Niên đi ban tổ chức cung cấp phòng đổi hạo quần áo, đi ra môn khi lại dừng lại.

Hành lang xuất khẩu, Đường Kinh Nhiễm đứng ở nơi đó, nửa ướt đầu tóc còn không có làm thấu, nghe thấy mở cửa thanh, nàng quay đầu tới nhìn Trì Niên, theo sau cười cười: “Trì tiểu thư, đã lâu không thấy.”

Buổi tối 9 giờ, quán cà phê.

Tông màu ấm ánh đèn an bình u tĩnh.

Trì Niên ngồi ở cửa sổ sát đất trước, phụng một ly sữa bò nóng uống một ngụm, dạ dày dần dần lan tràn khỏi từng trận ấm áp.

Đường Kinh Nhiễm ngồi ở nàng đối diện, an tĩnh mà nhìn nàng, hồi lâu mới mở miệng: “Nghe nói trì tiểu thư từ chức?”

Trì Niên gật gật đầu, cười ứng: “Đúng vậy.”

Đường Kinh Nhiễm giả giả trước mặt cà phê, cánh môi nhẹ nhấp, không có xem nàng, chỉ là nửa nói giỡn mà nói: “Không phải là bởi vì ta đi?”

Trì Niên hơi hơi ngưng mi, nghiêm túc mà suy tư lúc trước từ chức khi tâm tình, rồi sau đó lắc đầu cười một tiếng: “Không phải.”

Đường Kinh Nhiễm cầm điều canh tay một đốn, nhìn trước mắt không ngừng đong đưa cà phê. Mặc dù đã sớm đoán được đáp án, lại như cũ khó có thể ức chế mắt mát.

Vừa mới ở âm nhạc tiết, nàng cũng thấy Trì Niên, đứng ở trong mưa, ôm camera, trong mắt là chói lọi nhiệt liệt, tựa như đã từng nhìn về phía Kỳ Thâm ánh mắt giống nhau.

Vĩnh hằng bất biến nhiệt tình.

“Trì tiểu thư hẳn là đã biết ta cùng a thâm quan hệ.” Đường Kinh Nhiễm nói được hàm súc.

Trì Niên mở to hai mắt ngẩng đầu nhìn thẳng nàng: “Kỳ Thâm cùng người đã từng cùng nhau hồi Kỳ gia thấy gia trưởng tin tức sao?”

Đường Kinh Nhiễm đem điều canh buông, ngẩng đầu nhìn Trì Niên hắc bạch phân minh đôi mắt: “Xem ra trì tiểu thư đều biết.”

“Biết a,” Trì Niên gật gật đầu, “Nhưng là cùng ta không có gì quan hệ đi.”

Đường Kinh Nhiễm hơi cương, nhìn Trì Niên thần nhiên biểu tình.

Nàng nghe nói, Kỳ Thâm cố ý dọn đi cùng Trì Niên giống nhau chung cư lâu, cố ý cùng Trì Niên nơi phòng làm việc hợp tác, bên người không còn có quá tư nhân trợ lý.....

Như vậy nhiều phá lệ, nàng chưa từng gặp qua như vậy hẳn.

Một hồi lâu, Đường Kinh Nhiễm rũ xuống ánh mắt: “Nếu ta nói, ta cùng quá a thâm, trì tiểu thư cũng không quan hệ sao?”

Trì Niên nhìn Đường Kinh Nhiễm, vuốt ve

Đường Kinh Nhiễm không có xem nàng: “Nếu là đâu?”

“Kia muốn xem Đường tiểu thư thành ý a,” Trì Niên nhún nhún vai, “Kỳ Thâm đã cho ta một trương tạc, tuy rằng không biết bên trong có bao nhiêu tiền, bắt quá hần là không ít. Nếu Đường tiểu thư có thể cho ta so với kia trương tạc càng nhiều tiền, ta nói không chừng liền rời đi.”

Đường Kinh Nhiễm: “.....”

Trì Niên thấy nàng không nói gì, dừng một chút: “Thiếu một chút cũng đúng.”

Đường Kinh Nhiễm trầm mặc vài giây, đột nhiên nở nụ cười, cúi đầu, khoe môi nửa cong, rồi sau đó tươi cười dần dần biến mất, ánh mắt cũng có chút trống vắng, thanh âm như là nỉ non: “Nếu là thật sự thì tốt rồi.....”

Trì Niên khó hiểu.

Đường Kinh Nhiễm lấy lại tinh thần, cười nhạt: “Vừa mới câu nói kia, là nói giỡn.”

“Ta cùng hần.....” Nàng ngừng hạ môi tiếp tục, “Chỉ là khí phụ thân hần mà thôi.”

Từ lúc bắt đầu liền biết.

Năm đó, nàng yêu cầu một số tiền đi học chính mình thích âm nhạc, lại chỉ có thể ở thanh đi trên đài trú xá.

Mà Kỳ Thâm ở lầu hai ghế lô uống rượu, có lẽ là ra tới thông khí, hần đứng ở hành lang tay vịn trước, híp mắt nhìn nàng.

Khi đó hần, xa không giống như bây giờ lý trí cường đại, còn mang theo chút khí phách hăng hái.

Sau lại, hần tìm được rồi nàng, lễ phép thả xa cách.

Rồi sau đó đó là kia hai lần bị truyền thông chụp đến hần mang theo nàng hồi Kỳ gia ảnh chụp, cũng giới hạn kia hai lần.

Hai người thậm chí liên thủ cũng chưa đụng tới, lại dễ dàng mà chọc đến Kỳ phụ nổi trận lôi đình.

Kia lúc sau, bọn họ gặp mặt số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, chỉ có nàng ở vài lần gặp mặt số lần, động tâm.

Mà hần trước sau bình tĩnh lý trí, hành sự tác phong không có nửa điểm khác người.

Trì Niên kinh ngạc, nàng nghĩ tới Kỳ Thâm cùng Đường Kinh Nhiễm có lẽ ở bên nhau quá, rốt cuộc mỗi người đều có quá khứ.

Lại không nghĩ rằng sẽ là như thế này.

“Người sau lại vì cái gì sẽ xuất ngoại?” Trì Niên tò mò hỏi.

Đường Kinh Nhiễm biểu tình cứng lại, không có trả lời nàng vấn đề này, chỉ là chậm rãi mở miệng: “Ta năm đó xuất ngoại trước, đã từng hỏi qua Kỳ Thâm một vấn đề.”

Trì Niên khó hiểu.

Đường Kinh Nhiễm ngược mắt cười nhìn Trì Niên, nàng không như vậy hảo tâm, cố ý tới cấp hai người cởi bỏ mâu thuẫn, nàng biết chính mình cùng Kỳ Thâm không thể nào, từ lúc bắt đầu liền không có.

Cho nên, nàng mở miệng: “Ta hỏi Kỳ Thâm, ‘ nếu chúng ta quen biết không phải như vậy hí kịch tính, người có thể hay không thích ta như vậy nữ nhân ’”

“Hắn nói, ‘ có lẽ đi ’”

Trì Niên lông mi run lên hai hạ.

Đường Kinh Nhiễm hơi hơi rũ mắt, nàng quả nhiên tự mình đa tình.

Có thể làm trước mắt nữ hài để ý, chưa bao giờ là nàng, mà là Kỳ Thâm.

.....

Trì Niên hôm nay không có lái xe, đánh xe trở lại chung cư khi, đã buổi tối 10 giờ.

Thu đêm, còn hạ vũ, bóng đêm có chút lạnh.

Trì Niên công camera bao, dẫn theo phóng quần áo ướt túi giấy an tĩnh mà hướng chung cư lâu phương hướng đi.

Đường Kinh Nhiễm nói lại thứ xông ra.

Năm đó, nàng nhập chức Sang Tư khi, Kỳ Thâm là không thích nàng.

Sau lại, Kỳ Thâm mất trí nhớ sau, như cũ là không thích nàng.

Này đủ để chứng minh, hắn thích, có lẽ căn bản là không phải chính mình người như vậy.

Nhưng hiện tại, Kỳ Thâm lại nói hắn muốn truy nàng.....

Trì Niên dẫn theo túi giấy tay căng thẳng, bước chân cũng ngừng lại, đứng ở tại chỗ, hô hấp hơi khẩn, đôi mắt cũng không tự giác mà chớp chớp.

Đúng vậy, Kỳ Thâm nói muốn truy nàng, nhưng truy là truy, thích là thích.

Hắn lại chưa nói quá thích nàng.

Theo đuổi có thể là bởi vì thích hợp, thói quen, có thể là bởi vì nàng hiểu biết hắn, cũng có thể là bởi vì hắn muốn tìm bạn gái.....

Trì Niên nhú mảy, ngừng sau một lúc lâu, mới hừ lạnh một tiếng đi nhanh triều chung cư lâu đi.

Không nghĩ tới mới vừa chuyển qua chỗ rẽ liền nghênh diện đụng phải một người ngực, ngạnh bang bang, mang theo dễ người tuyền hương.

Trì Niên ngẩng đầu, đối diện thượng Kỳ Thâm ẩn ẩn nồn nóng ánh mắt, kia ánh mắt đang xem thanh nàng khi dần dần chuyển vì bình tĩnh, hô hấp lại vẫn có chút hỗn loạn.

“Âm nhạc tiết đã sớm kết thúc, như thế nào hiện tại mới trở về?” Kỳ Thâm trầm giọng hỏi.

Trì Niên sững sốt, chợt nghĩ đến vừa mới sự tình, tức giận mà ứng: “Cùng người không quan hệ.”

Kỳ Thâm nhú mảy: “Chung cư lâu khoảng thời gian trước có người xa lạ xuất nhập, người.....”

Nói tới đây, hần đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhấp chặt môi.

Trì Niên chớp chớp mắt, cho nên, trong khoảng thời gian này hần mỗi ngày đều chờ ở dưới lầu?

Kỳ Thâm đón nàng nhấp nháy nhấp nháy ánh mắt, cuối cùng than nhẹ một tiếng, đem nàng trong tay túi giấy tiếp nhận tới: “Về nhà.”

Vẫn luôn đi vào thang máy, Trì Niên xuyên thấu qua thang máy kính nhìn Kỳ Thâm.

Hần truy chính mình, thật là bởi vì thích sao? Tựa như nàng lúc trước giống nhau, như vậy nùng liệt thích.

Vẫn là chỉ là bởi vì nàng đương hần bốn năm trợ lý, hần thói quen mà thôi?

“Làm sao vậy?” Kỳ Thâm quay đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên mím môi, không nói gì.

Kỳ Thâm ngưng mi, duỗi tay xem xét cái trán của nàng.

Trì Niên cảm thụ được cái trán hơi lạnh ngón tay, trái tim bay nhanh mà nhảy nhẩy, đơn giản mở miệng: “Người vì cái gì muốn truy ta.....”

“Không phát sốt.....”

Hai người thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên.

Kỳ Thâm buông tay, nhìn nàng: “Cái gì?”

Trì Niên há miệng thở dốc, nhìn hần bình tĩnh mà biểu tình, hần luôn là như vậy nhân nhạ, nhìn không ra cảm xúc dao động.

Lời nói hỏi lại không ra khẩu, thậm chí bắt đầu cảm thấy không cam lòng.

Dựa vào cái gì nàng muốn hỏi, hiện tại rõ ràng là hần ở truy nàng.

“Trì Niên.....”

“Nhà người tới rồi.” Trì Niên bay nhanh mà đánh gãy hắc, đoạt lấy trong tay hắc chính mình túi giấy.

Cửa thang máy vừa vặn ở mười hai tầng mở ra.

Kỳ Thâm ánh mắt thâm trầm mà nhìn nàng: “Gặp chuyện gì?”

Trì Niên híp mắt cười khanh khách mà nói: “Không có việc gì.”

Kỳ Thâm như cũ bán tín bán nghi thái độ, Trì Niên dứt khoát tiến lên đẩy hắc một chút, ấn xuống đóng cửa kiện: “Ta mệt mỏi, phải đi về nghỉ ngơi.”

Nói xong nghiêng đầu ngoan ngoãn mà cười cười, nhìn cửa thang máy ở trước mắt hoàn toàn khép lại, mới chậm rãi thu cười.

Trì Niên trở lại chung cư, mới vừa mở cửa, di động vang lên một tiếng.

Nàng thuận tay đưa điện thoại di động đem ra, là dụ trạch một cái tin tức: âm nhạc nhịp xong rồi?

Trì Niên đem camera bao cùng túi giấy buông, hồi phục: ân, ngày mai đem âm nhạc tiết thượng ảnh chụp xử lý một chút liền hoàn thành.

Dụ trạch lần này phát tới một cái giọng nói, tiếng nói trước sau như một lưỡi biếng: “Nhiếp ảnh đại tái bên kia thực mau khai thông đệ trình tác phẩm con đường, yêu cầu mau chóng chuẩn bị.”

Trì Niên lẳng lặng mà nghe, nghĩ đến vừa mới sự tình, lại nhìn nhìn một bên camera bao.

Hồi lâu trở về một cái tin tức:

ta đêm nay đem âm nhạc tiết tác phẩm đuổi một đuổi.

ngày mai liền xuất phát chuẩn bị thi đấu tác phẩm [vui sướng]

Phát xong Trì Niên ngã vào trên sofa, lưỡi biếng mà nhìn trần nhà, tư tưởng nhiếp ảnh đại tái sự tình, khóe môi bất giác cong lên một mặt cười.

Chỉ là nghĩ đến dưới lầu người nào đó, nhịn không được mếu máo.

Trì Niên tưởng, nàng mới sẽ không muốn một phần chỉ có thói quen hòa hợp thích cảm tình đâu.

Chapter 59

Kỳ Thâm một đêm không như thế nào ngủ, trong lòng mạc danh bất an.

Trong đầu luôn là không ngừng nhớ lại tối hôm qua Trì Niên cười tủm tỉm mà đứng ở thang máy, cửa thang máy chậm rãi khép lại hình ảnh.

Trì Niên hỏi hấn “Vì cái gì truy ta” câu nói kia, hấn kỳ thật nghe thấy được, chỉ là nhất thời kinh ngạc cùng mờ mịt làm hấn theo bản năng mà hỏi lại trở về.

Trở lại phòng sau, nàng câu nói kia liền không ngừng mà toát ra tới.

Cẩn thận ngẫm lại, hấn chưa từng thâm nhập mà tự hỏi quá vấn đề này, chỉ là theo trong lòng bản năng, lần đầu tiên muốn đem một người lưu tại bên người.

Dùng hết biện pháp, không có kỳ hạn.

Thậm chí không dám tưởng tượng Trì Niên không ở chính mình bên người bộ dáng.

Kỳ Thâm ở thư phòng, dùng mấy cái giờ, đem còn lại trò chơi ghép hình toàn bộ đưa xong rồi.

Trò chơi ghép hình thượng nữ hài bộ dáng rõ ràng hiện lên, trong tay cầm camera, trong mắt là bắt mắt quang mang, khóe môi hơi cong, nhàn nhạt má lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

Kỳ Thâm an tĩnh mà nhìn, nghĩ đến nàng bộ dáng, trái tim kịch liệt mà khiêu hai hạ.

Hấn cứng đờ, giây tiếp theo tay đặt ở trái tim thượng, môi nhấp chặt.

Thẳng đến thiên mau lượng Kỳ Thâm mới qua loa mà ngủ trong chốc lát.

Lại tỉnh lại vừa vặn 8 giờ, là ngày thường hấn làm bữa sáng thời gian.

Kỳ Thâm nhéo nhéo hơi đau giữa mày, không có nghỉ ngơi tốt, đơn giản cấp tài xế đi thông điện thoại tới đón, rồi sau đó đứng dậy triệu phòng bếp đi đến.

Trì Niên bữa sáng ăn đến phá lệ không quy luật, mỗi ngày nhiều làm một phần cũng đã cơ hồ thành thói quen.

Thuận tay chiêm trứng, Kỳ Thâm nghĩ đến nàng nhỏ giọng nói thầm “Người lại không phải ta ba, không cần phải xen vào ta” bộ dáng, phiết miệng ghét bỏ lại mềm mại bộ dáng.

Kỳ Thâm rũ mắt, đem sandwich cùng ôn tốt sữa bò cùng nhau phóng tới túi giấy, mở cửa.

Chính là.....

Kỳ Thâm nhúu chặt giữa mày nhìn cửa thang máy khép khép mở mở, Trì Niên trước sau không có xuống dưới.

Thẳng đến 9 giờ, đã là đi làm thời gian, nàng cũng trước sau không có động tĩnh.

Kỳ Thâm trong lòng dâng lên một cổ điềm xấu dự cảm, ở cửa thang máy lại lần nữa mở ra, bên trong hộ gia đình nghỉ hoặc mà nhìn hấn khi, hấn xoay người thẳng lên lầu.

Vân tay khóa bị chà lau đến sạch sẽ.

Trì Niên đã rời đi, nàng mỗi lần ra cửa đều sẽ thói quen mà chà lau vân tay khóa.

Gỗ môn, nàng quả nhiên không ở nhà.

Cho nàng đi điện, nhắc nhở đối phương đã đóng cơ.

Trần Dương tới điện thoại, nói hần cùng tài xế đã ở chung cư cửa, 10 giờ rưỡi muốn đi gặp một cái khách hàng.

Kỳ Thâm nhân nhạ mà lên tiếng, nhìn nhắm chặt cửa phòng.

Có lẽ, nàng chỉ là công tác vội, cho nên trước tiên đi phòng làm việc đi.

Di động tắt máy, cũng chỉ là bởi vì nhất thời sơ sẩy mà thôi.

Kỳ Thâm như vậy khuyên chính mình, bỏ qua trong lòng bất an, xoay người đi ra chung cư lâu.

Trần Dương xa xa liền thấy Kỳ tổng lại đây, vội xuống xe mở cửa xe, rồi lại ở nhìn thấy Kỳ tổng đây người lạnh băng khí trắng sau, phía sau lưng phát lạnh, thành thành thật thật mà rũ mắt không nói một lời.

Màu đen Porsche vững vàng mà triều Sang Tư chạy tới.

Lại tại hành sử quá đường cong ngã rẽ khi, Kỳ Thâm triều ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, mơ hồ thấy đường cong phòng làm việc cá tính màu trắng nóc nhà.

Kỳ Thâm hơi đồn, ma xui quỷ khiến mà cấp dụ trạch đi một hồi điện thoại.

Đối phương đồng dạng nhắc nhở đã đóng cơ.

Cùng Trì Niên giống nhau như đúc nhắc nhở âm.

Kỳ Thâm khẩn nắm chặt di động.

Trùng hợp đi.

Nói không chừng đường cong ở mở họp.....

Chính là, lại ở xe chạy đến sau giao lộ nháy mắt, Kỳ Thâm mặt vô biểu tình mà ngược mắt: “Đi đường cong phòng làm việc.”

Có ở đây không mở họp, đi xem sẽ biết.

Hắn có thể không thèm để ý nam nhân khác, chính là..... Dụ trạch là nàng chính miệng thừa nhận thần tượng.

Ghế phụ Trần Dương kinh ngạc quay đầu: “Chính là Kỳ tổng, trong chốc lát khách hàng.....”

Kỳ Thâm: “Làm Tổng Lãnh đi.”

Xe cuối cùng ngừng ở đường cong phòng làm việc cửa.

Đường cong nhân viên công tác đối Kỳ Thâm đã đến rất là kinh ngạc.

Kỳ Thâm đi thẳng vào vấn đề: “Trì Niên đâu?”

“Trì tiểu thư muốn đi chuẩn bị tham gia nhiếp ảnh thi đấu tác phẩm, trong khoảng thời gian này đều sẽ không tới phòng làm việc.” Đường cong nhân viên công tác trả lời.

Nàng tham gia nhiếp ảnh thi đấu hẳn biết, chính là rõ ràng không cần cứ như vậy cấp.

Kỳ Thâm nghĩ tới cái gì, lại hỏi: “Dụ trạch đâu?”

“Dụ tiên sinh?” Nhân viên công tác cũng thực ngoài ý muốn, “Dụ tiên sinh nguyên bản là thứ hai tuần sau phi Hải Thành vé máy bay, không biết vì cái gì, đột nhiên sửa thêm thành sáng nay.”

Kỳ Thâm thần sắc âm trầm mà trở lại trên xe, môi sắc có chút tái nhợt.

Trực giác nói cho hắn, Trì Niên cùng dụ trạch cùng nhau rời đi.

Không có nói cho hắn, liền rời đi.

Đem hắn hoàn toàn toàn mà bài xích bên ngoài.

Trần Dương ngồi ở ghế phụ, xuyên thấu qua kính chiếu hậu trong lòng run sợ mà nhìn thần sắc lạnh băng Kỳ Thâm, một hồi lâu mới tiểu tâm mà nhắc nhở: “Kỳ tổng, di động của ngài ở vang.”

Kỳ Thâm chinh lăng một lát mới phản ứng lại đây chính mình di động ở vang, khẩn nắm chặt tay miễn cưỡng nới lỏng, ngón tay xương ngón tay bởi vì căng chặt có chút nhức mỏi, đầu ngón tay trở nên trắng, hồi lâu mới buộc chính mình bình tĩnh lại, chuyển được điện thoại.

Tổng Lăng tới điện thoại, bất quá là nói như thế nào đột nhiên làm hắn đi gặp khách hàng, cũng muốn khách hàng tương quan tư liệu.

Kỳ Thâm trực tiếp đưa điện thoại di động ném cho Trần Dương, hồi lâu mới nặng nề thở ra một hơi, giẫm bớt trái tim chua xót.

Thói quen lý trí mà đối diện bất luận cái gì sự, chính là lại không cách nào khắc chế trong lòng không ngừng nảy sinh một chút ghen ghét.

Không, không phải một chút.

Kỳ Thâm ngưng mi, là ghen ghét đến nổi điên.

Trần Dương chuyển được xong điện thoại, đưa điện thoại di động để còn cấp Kỳ Thâm khi, thấy đúng là hắn hiếm thấy mà kinh hoàng bộ dáng.

Nghĩ vậy đoạn thời gian Kỳ tổng động tác, hơi suy tư liền đoán được cùng Trì tiểu thư có quan hệ, thân là Kỳ tổng trợ lý, Trần Dương mặc dù đồ mồ hôi lạnh vẫn là thật cẩn thận mà suy đoán: “Ngài cùng Trì tiểu thư nháo mâu thuẫn?”

Kỳ Thâm hơi hơi ngược mắt quét hắn liếc mắt một cái.

Trần Dương cơ hồ lập tức ngồi nghiêm chỉnh.

Ghế sau một trận trầm mặc.

Kỳ Thâm buộc chính mình bình tĩnh lại, cẩn thận mà hồi ức ngày hôm qua sự tình.

Hôm trước còn hảo hảo, ngày hôm qua âm nhạc tiết sau khi kết thúc nàng chậm trễ một hồi lâu mới trở về.

Nhất định là kia đoạn thời gian đã xảy ra chuyện gì.

Trần Dương bay nhanh mà nhìn mắt ghế sau, liền ở hắn cho rằng Kỳ tổng sẽ không nói thời điểm, hắn chậm rãi mở miệng: “Đem ngày hôm qua âm nhạc tiết danh sách cho ta một phần.”

Trần Dương vội vàng gật đầu.

Một lát sau.

Kỳ Thâm nhúu chặt giữa mày nhìn âm nhạc tiết trên official website ảnh chụp.

“Nhíp ảnh gia: Trì Niên” chữ đánh dấu ở ảnh chụp góc phải bên dưới,

Mà có một trương, là nàng quay chụp một nữ nhân.

Ôm đàn ghi-ta đàn hát nữ nhân.

Kỳ Thâm híp híp mắt, nhìn trên ảnh chụp nữ nhân.

Đường Kinh Nhiễm.

.....

Đường Kinh Nhiễm ngày hôm qua tham gia xong âm nhạc tiết liền sớm mà nghỉ ngơi, ngày hôm sau buổi sáng đi tranh công ty quản lý, giữa trưa trở về liền thu được một hồi xa lạ điện báo.

Đương đối phương tỏ vẻ là Kỳ Thâm trợ lý khi, Đường Kinh Nhiễm rõ ràng cảm giác được chính mình hô hấp đình trệ một cái chớp mắt.

Đối phương lễ phép mà phát tới địa chỉ cùng thời gian, chỉ nói “Kỳ tổng muốn gặp ngài một mặt”, liền kết thúc trò chuyện.

Cắt đứt điện thoại, Đường Kinh Nhiễm nhìn tắt màn hình di động, hồi lâu mới tự giễu mà cười cười.

Kỳ Thâm muốn gặp nàng, lại liền một hồi điện thoại đều sẽ không đánh cho nàng.

Buổi chiều hai điểm.

Đường Kinh Nhiễm dựa theo ước định địa điểm tới sân người nhà ăn thương vụ ghé lô khi, Kỳ Thâm đã tới rồi.

Trần Dương đem nàng lãnh đến ghế lô cửa, Đường Kinh Nhiễm an tĩnh mà đi vào.

Mặc dù sớm đã có sở chuẩn bị, lại vẫn là ở nhìn thấy bên trong nam nhân khi trái tim mất khống chế mà nhảy lên lên.

Hắn liền như vậy bình tĩnh tùy ý mà ngồi ở chỗ đó, gơ tay nhắc chân lại như cũ lộ ra trong xương cốt thượng vị giả độc hữu lạnh nhạt cùng kiên cố.

Vĩnh viễn đều là cái kia thiên chi kiêu tử.

Tựa như năm đó nàng muốn xuất ngoại khi giống nhau, nàng định ngày hẹn hắn, hắn cũng xuất hiện.

Kỳ thật, nàng vẫn luôn đang chờ hắn mở miệng giữ lại, nàng nửa nói giỡn mà nói: “Nói không chừng người mở miệng, ta liền không đi rồi.”

Nhưng hắn trước sau xa cách mà trầm mặc, rồi sau đó ngữ khí bình thản mà chúc nàng: “Thuận buồm xuôi gió.”

Hắn chưa từng nghĩ tới giữ lại nàng.

Nhưng lúc này Đường Kinh Nhiễm lại không thể khống chế mà nhớ tới đã từng ngẫu nhiên thấy quá cùng Trì Niên cùng hắn ở chung khi bộ dáng.

Ở xuất ngoại năm thứ ba, nàng đã từng trộm mà về nước một lần, đi vào Sang Tư đại lâu hạ, thấy đang muốn lên lầu Kỳ Thâm cùng Trì Niên hai người.

Hắn ở Trì Niên trước mặt thực thả lỏng, mặc dù biểu tình thực lãnh đạm, nhưng cái loại này dễ xuống dễ phòng nhẹ nhàng lại là không lừa được người.

Khi đó Trì Niên đang nói cái gì, hắn ngẫu nhiên sẽ liếc nhìn nàng một cái, có lẽ là nói đến không tốt đề tài, hắn nhíu nhíu mày lại rất mau lại giãn ra khai, trong ánh mắt có bất đắc dĩ, cũng có dung túng.

Thậm chí Trì Niên chỉ lo nói chuyện, liền bậc thang cũng chưa thấy, hắn duỗi tay giữ nàng lại cánh tay, cau mày quát lớn câu cái gì, Trì Niên đối hắn nhìn nhìn cái mũi, hai người cùng vào công ty.

Cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng.

Đường Kinh Nhiễm ngồi ở Kỳ Thâm đối diện, từ từ lộ ra một mặt cười tới, ôn nhu hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Ngày hôm qua người tìm Trì Niên.”

Không phải nghĩ vấn, mà là khẳng định.

Đường Kinh Nhiễm khóe môi cười hơi cương.

Kỳ Thâm xem nàng biểu tình liền biết chính mình đoán đúng rồi, mày nhíu lại: “Người cùng nàng nói gì đó?”

Đường Kinh Nhiễm lông mi nhẹ nhàng run rẩy hai hạ: “Người tới tìm ta, chỉ là vì chuyện này?”

Kỳ Thâm ngữ khí sơ đạm: “Ta cùng Đường tiểu thư chỉ gian sự, từ lúc bắt đầu liền nói thật sự sáng tỏ.”

“Nhưng người lúc trước vì cái gì muốn cứu ta?” Đường Kinh Nhiễm đột nhiên ngẩng đầu, thanh âm lại ở đón nhận hần tầm mắt khi không tự giác mà thấp xuống, “Người năm đó nói qua, nếu chúng ta quen biết đơn thuần chút, người sẽ thích ta như vậy nữ nhân.”

Kỳ Thâm nheo nheo mắt, nhảy bèn mà nhìn chăm chăm nàng: “Đây là người cùng Trì Niên lời nói?”

Cho nên, Trì Niên tối hôm qua sẽ như vậy bất an hỏi hần “Vì cái gì truy nàng”?

Đường Kinh Nhiễm ánh mắt hơi hoảng, rồi sau đó miễn cưỡng bình tĩnh trở lại: “Chỉ là khí phụ thân người cũng hảo, Kỳ Thâm.....” Nói tới đây, nàng dừng dừng, “Không có bất luận cái gì khả năng sao?”

Kỳ Thâm hơi hơi rũ: “Ta nếu tưởng khí hần, lúc trước liền sẽ không hủy bỏ Sang Tư nhân hiệu đại sứ.”

Mặc dù còn ở mất trí nhớ, còn là vì một người, hủy bỏ cái này vị trí.

Khi đó, hần buộc chính mình buông ra qua đi những cái đó sự, hiện giờ, lại vì một người, chủ động buông ra.

Đường Kinh Nhiễm sắc mặt vì bạch, gắt gao cắn môi dưới: “Nếu ta đối Trì Niên nói, ta trước kia cùng quá người đâu?”

Kỳ Thâm đồng tử chợt phóng đại, nhìn chăm chăm nàng, ít có cảm xúc lộ ra ngoài.

Ngón tay không tiếng động mà gõ gõ mặt bàn, ở yên tĩnh hoàn cảnh trung cảm giác áp bách mười phần,

Đường Kinh Nhiễm bị hần xem đến trái tim run lên, tiện đà là nhúc nhích cảm giác vọt tới, nàng chưa từng gặp qua như vậy lệnh nhân tâm kinh sợ hãi Kỳ Thâm, so với phía trước đối mặt Kỳ phụ khi cảm giác càng tăng lên.

Hần là thật sự tức giận.

Đường Kinh Nhiễm cười khổ một tiếng: “Yên tâm, không phải.”

“Người vừa mới đoán chính là đối.”

Kỳ Thâm ánh mắt dần dần bình tĩnh, được đến muốn đáp án, hần đứng dậy, có lẽ mà gạt đầu: “Đơn đã mua.”

Nói xong liền phải rời đi.

“A thâm,” Đường Kinh Nhiễm đột nhiên gọi lại hần, “Chính người thừa nhận, người thích không phải Trì Niên cái loại này loại hình nữ hài không phải sao?”

Kỳ Thâm bước chân một đốn, ngừng ở cửa, lạnh nhạt biểu tình không biết nghĩ tới cái gì, hơi hơi nhu hòa chút.

Cũng là trong nháy mắt này, hần đột nhiên nghĩ thông suốt cái gì.

Kỳ Thâm nghiêng đầu: “Nàng không cần là ta thích bất luận cái gì loại hình, bởi vì ta muốn người chỉ có nàng.”

Lúc này đây, hắn lại không dừng lại, thẳng rời đi.

Đường Kinh Nhiễm vẫn ngồi ở chỗ cũ, vành mắt đỏ bừng.

Bởi vì thích cho nên Trì Niên không cần là bất luận cái gì loại hình.

Kỳ Thâm đi ra nhà ăn, Trần Dương cơ hồ lập tức đón nhận tiến đến: “Kỳ tổng, trì tiểu thư điện thoại có thể đã thông.”

Kỳ Thâm nguyên bản đen nhánh lạnh băng ánh mắt hơi hơi lập loè hạ, hồi lâu nhàn nhạt mà lên tiếng, ngồi trên xe sau mới lấy ra di động, gạt ra sớm đã nhớ kỹ trong lòng dãy số.

Quả nhiên có thể bắt thông.

Chỉ là tiếng chuông vang lên thật lâu, trước sau không người chuyển được, đến sau lại dứt khoát nhắc nhở không người tiếp nghe xong.

Kỳ Thâm nắm chặt di động, một hồi lâu ngược lại bắt dự trạch dãy số.

Thông.

Kỳ Thâm ngón tay run rẩy hạ, ánh mắt nửa眯, vừa mới bình tĩnh khắc chế trong nháy mắt này sụp đổ, nghe từng tiếng chuông, trong lòng thậm chí không chịu không chế mà dâng lên một cổ kinh sợ tới.

Hắn không sợ con đường phía trước từ từ, đường dài lại gian nan.

Hắn sợ nàng kỳ thật sớm đã ở trong lòng làm lựa chọn, sợ nàng lựa chọn dự trạch.

Nếu thật là như vậy.....

Kỳ Thâm đột nhiên có chút khó có thể tưởng tượng cái kia hình ảnh, liền hô hấp đều khó khăn rất nhiều, thậm chí đưa điện thoại di động lấy ra, trốn tránh mà muốn cắt đứt.

Lại ở cắt đứt trước một giây, trò chuyện bị người chuyển được: “Kỳ tổng?” Lười biếng thanh tuyến xuyên thấu qua ống nghe truyền đến, dự trạch thanh âm.

Kỳ Thâm khẩn nắm chặt di động mới miễn cưỡng khắc chế hạ lộ ra ngoài cảm xúc: “Dự tiên sinh.”

“Kỳ tổng có chuyện gì sao?” Dự trạch ra vẻ không hiểu mà đặt câu hỏi.

Kỳ Thâm trầm mặc một lát: “Trì Niên ở đâu?”

“Trì Niên?” Dự trạch cười cười, “Kỳ tổng liền ở tại Trì Niên dưới lầu, như thế nào sẽ không biết nàng ở đâu?”

“Dự trạch.” Kỳ Thâm lạnh lẽo mà gọi tên của hắn.

Dụ trạch an tĩnh trong chốc lát mới khẽ cười một tiếng: “Nếu ta không nghĩ nói cho người đâu?”

Kỳ Thâm rũ mắt, trong lòng bất thường không ngừng trưởng đại, hần liềm láp khước môi: “Dụ tiên sinh liền không lo lắng cho mình phòng làm việc.....”

Nói đến một nửa đột nhiên im bặt.

Hần biết rõ, nếu hần thật sự không từ thủ đoạn, Trì Niên sẽ là cái thứ nhất trách hần người.

Kỳ Thâm cố nén đem ngực cuộn cuộn cảm xúc áp xuống đi, nói giọng khàn khàn: “Nàng có phải hay không ở người bên kia?” Nói tới đây, hần đồn hạ, “Xin hỏi dụ tiên sinh.”

Dụ trạch tạm dừng vài giây, ổng nghe một trận an tĩnh.

Kỳ Thâm kiên nhẫn mà chờ.

Thật lâu sau, dụ trạch mở miệng: “Đúng vậy.”

Kỳ Thâm tâm miễn cưỡng buông một ít, ít nhất biết nàng ở Hải Thành, bình an không có việc gì.

Dụ trạch lại chậm rì rì mà bổ sung: “Bất quá nàng muốn đi chuẩn bị chính mình tác phẩm, ta cũng không biết nàng đi chỗ nào.”

Nói xong liền cắt đứt điện thoại.

Kỳ Thâm nhìn tức bình di động, cau mày.

Bên kia, poi nhiếp ảnh thi đấu hội trường cửa.

Trì Niên trợn to hai mắt nhìn dụ trạch.

Dụ trạch cười: “Hần hỏi người ở đâu.”

Trì Niên tròn mắt xoay chuyển, bĩu môi: “Hần chính là không chế dục quấy phá.”

Dụ trạch nhướng mày: “Nghe hần thanh âm, trạng thái tựa hồ không thể nào hảo.”

Trì Niên biểu tình hơi khẩn, có chút xuất thần.

Dụ trạch nhìn nàng phản ứng, khước môi cười phai nhạt chút, mặc danh đem trong điện thoại Kỳ Thâm vì nàng không tiếc sắc bén uy hiếp, rồi lại sinh sôi nhện xuống nói nuốt trở vào.

Không chế dục là làm càn, mà không phải khắc chế.

Có gió thổi tới, Trì Niên nhĩ sau tóc dài bị thổi đến mặt bạn.

Dụ trạch nhìn nàng, không tự giác mà duỗi tay muốn thể nàng đem tóc phát khai.

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, theo bản năng mà lui về phía sau nửa bước tránh đi hấn tay.

Dụ trạch tay cứng đờ, Trì Niên lông mi run rẩy hai hạ, nhìn mắt hấn tay, theo sau cười gượng một tiếng: “Ta chính mình tới liền hảo.” Nói xong bay nhanh mà đem tóc cổ định ở nhĩ sau.

Dụ trạch phản ứng lại đây, tạm dừng một lát cong cong môi: “Đã đệ trình cá nhân tư liệu, tác phẩm chuẩn bị thế nào?”

Trì Niên cười cười: “Nghe nói Hải Thành phụ cận có cái lâm Hải Thành thị, ta muốn đi nơi đó nhìn một cái.”

“Xem ra đã đã làm công khóa,” dụ trạch nhướng mày, có nhân viên công tác từ hội trường chạy ra lễ phép mà mời hấn đi vào, dụ trạch lên tiếng, “Chờ người tác phẩm.”

Trì Niên cười gật gật đầu.

Nhìn theo dụ trạch rời đi sau, Trì Niên cũng công camera dựa theo phía trước quy hoạch tốt lộ tuyến, đi kia tòa kều khê thị thành thị.

Đây là nàng lần đầu tiên chân chân chính chính mà công camera đi ở bất đồng thành thị, dừng hình ảnh chính mình thích phong cảnh cùng người.

Cũng là lúc này đây đi ra ngoài, làm nàng càng thêm hiểu biết chính mình, nàng thích nhất đồ vật, trong đó một ít đó là những cái đó bị đánh rơi địa phương cùng vật phẩm.

Nàng thích quay chụp cái loại này mang theo năm tháng cùng trải qua sự vật.

Trì Niên vẫn luôn đi tới khê thị bờ biển, nơi này không giống Vân Thành cùng Hải Thành giống nhau mang theo đại đô thị phồn hoa, nhưng lại mang theo tiểu thành thị tú khí.

Bờ biển có không ít dân túc khách sạn, Trì Niên tùy ý tìm một nhà an tĩnh dân túc xử lý vào ở.

Dân túc nữ chủ nhân thực nội hướng, ngày thường lời nói rất ít, Hải Thành mùa thu như cũ oi bức, nữ chủ nhân lại trước sau ăn mặc ám sắc điều trường tụ quần dài, ngày thường tổng ái cúi đầu, tóc dài che khuất mặt mày, tính cách có chút lãnh đạm, ở bờ biển như vậy trong hoàn cảnh, có vẻ có chút không hợp nhau.

Nhưng nàng người lại rất tri kỷ, sẽ cho không cái khách khứa chuẩn bị tốt hết thấy đồ dùng sinh hoạt.

Trì Niên thực vừa lòng nơi này.

Chỉ là đáng tiếc vớt trảm thuyền bị lâm thời phong lên, phải đợi nhân viên công tác kiểm tra xong sau, mới có thể quay chụp.

Trì Niên đơn giản ở chung quanh đi một chút đi dạo, quay chụp không ít tự nhiên phong cảnh.

Ở khê thị đăi ngày thứ ba, Trì Niền chụp xong chung quanh cư dân đi biển bắt hải sản ảnh chụp, trở lại dân túc khi đã hơn 8 giờ tối, rửa mặt xong sau vừa vắn 9 giờ rưỡi.

Ngoài cửa sổ cách đó không xa có thể thấy minh minh diệt diệt bờ biển đèn xuyên, gió biển xuyên thấu qua cửa sổ thổi tới, nói không nên lời thích ý.

Cùng lúc đó, Trì Niền di động vang lên.

Trì Niền kinh ngạc nhảy dựng, lấy lại đây thấy chủ nhà tên, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp nghe: “Uy, người hảo.”

“Trì tiểu thư,” chủ nhà thanh âm nghe tới có chút xin lỗi, “Là cái dạng này, ta đăi ở nước ngoài tạm thời không có trở về tính toán, trì tiểu thư hiện tại ở trụ chung cư, ta chuẩn bị bán đi, tưởng trước tiên cùng người nói một tiếng.”

Nói tới đây, chủ nhà sợ nàng hiểu lầm, vội vàng bổ sung: “Trì tiểu thư yên tâm, cùng người phía trước ký kết thuê hiệp nghị không có biến, chỉ là về sau tiền thuê linh tinh tiền giao cho tân phòng đồng liền hảo.”

“Hảo a,” thuê hiệp nghị không thay đổi, Trì Niền cũng cứ yên tâm xuống dưới, “Người phương tiện nói một chút đối phương đây số sao? Ta tặng thêm một chút đối phương.”

“Đương nhiên.” Chủ nhà vội đáp ứng xuống dưới, không bao lâu, Trì Niền WeChat phát tới một chuỗi dãy số cùng với một trương cá nhân danh thiếp.

Trì Niền nhìn người nọ thuần hắc chân dung, không có nghĩ nhiều trực tiếp điểm tăng thêm.

Bạn tốt xin thực mau liền thông qua.

Trì Niền mở ra khung thoại, cấp đối phương đã phát một cái: người hảo, ta là nửa loan chung cư người thuê.

Đối phương thực mau biểu hiện đang ở đưa vào trung.

Trì Niền an tĩnh mà đợi trong chốc lát, rồi sau đó khê nhú mảy.

“Đối phương đang ở đưa vào” biến mất.

Thực mau lại biểu hiện.

Lại biến mất.....

Tuần hoàn vài lần sau, Trì Niền không có kiên nhẫn, đưa điện thoại di động đặt ở một bên, bắt đầu xem hôm nay quay chụp ảnh chụp.

Rồi sau đó di động đột nhiên liền vang lên, tân phòng đồng đánh tới giọng nói trò chuyện.

Trì Niền nhất thời nhanh tay, trực tiếp điểm tiếp nghe: “..... Người hảo?”

Đối diện một trận yên lặng.

Trì Niên trái tim bỗng dưng kịch liệt nhảy lên hai hạ, một cái lớn mật suy đoán dững mảnh vào trong óc, thanh âm đều nhẹ chút, lại hỏi một lần: “Người hảo?”

Lúc này đây đối phương rất cuộc có động tĩnh, quen thuộc không thể lại quen thuộc thanh âm, ghen ngào mà trầm thấp: “Trì Niên.”

Trì Niên hô hấp căng thẳng, đầu quả tim run rẩy hạ, đại não trống rỗng, theo bản năng mà liền chặt đứt trò chuyện.

Thật lâu sau, nàng mới yên lặng chớp chớp mắt.

Tân phòng đông là Kỳ Thâm?

Hắn đem nàng ở trụ chung cư mua?

Có tiền không địa phương hoa đi?

Bất quá, Trì Niên lông mi hơi rũ, râu rĩ mà ôm ôm gối.

Hắn thanh âm ách đến lợi hại, giống như trạng thái đích xác không thể nào hảo a.....

Chapter 60

Trì Niên trong đầu nghĩ Kỳ Thâm mua nàng trụ chung cư sự tình, thẳng đến rạng sáng một hai điểm mới miễn cưỡng ngủ qua đi.

Hơn nữa trước một ngày quay chụp mỗi một, ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại thời điểm, đã buổi sáng 10 giờ nhiều.

Thời tiết âm u, lại hiếm thấy không có phong, nơi xa mặt biển bình tĩnh lại ám trầm.

Trì Niên nhìn mất di động, Hạ Nghi cùng công tác đàn tới mấy cái tin tức.

Hạ Nghi hỏi Vân Thành, đáng tiếc nàng mới rời đi Vân Thành không lâu, hai người lại một lần bỏ lỡ, chỉ có thể lại khác hẹn thời gian.

Trì Niên không tự giác mà nhìn mất cái kia thuần hắc chân dung, an an tĩnh tĩnh, lại không có tới một cái tin tức.

Ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng, Trì Niên đưa điện thoại di động tức bình, rửa mặt phía sau lưng camera bao đi xuống lầu dần tức đại đường ăn bữa sáng.

Nơi này còn có một cái chỗ tốt, chính là bao một ngày tam cơm.

Dân tức cũng không lớn, là tầm thường bờ biển ba tầng tiểu lâu cải trang, đại đường là khách khứa ăn bữa sáng địa phương, hiện giờ đã mau 11 giờ, trừ bỏ mấy cái mới vừa vào trụ mười tám chín tuổi nữ hài ăn mặc bờ biển váy dài tiếc hận mà nhìn ngoài cửa sổ âm trầm hải, chỉ có nữ chủ nhân ở chà lau giá gỗ thượng vật trang trí, như cũ ăn mặc ám sắc trường tụ quần dài, nhấp môi, một sợi tóc rũ ở mặt bạn, không có gì biểu tình, có chút hờ hững.

“Trịnh tỷ, sớm a.” Trì Niên cười tủm tỉm mà chào hỏi.

Nữ chủ nhân tên là Trịnh yển, hơn ba mươi tuổi, không ít tới dừng chân người đều kêu nàng “Trịnh tỷ”, Trì Niên cũng liền nhập gia tùy tục.

Đánh xong tiếp đón Trì Niên mới phản ứng lại đây, hiện tại đã 11 giờ, sớm cái gì sớm?

Nhưng Trịnh tỷ lại giống như không cảm thấy không đúng, bay nhanh mà nhìn nàng một cái, lãnh đạm gật gật đầu liền tính đáp lại.

Trì Niên chính mình đi đánh đồ ăn cùng cháo hải sản, ngồi vào bàn ăn bên khi vừa vặn thấy Trịnh tỷ ở chà lau một cái cốc, cốc còn viết một hàng tự, xem không lớn rõ ràng.

Trịnh tỷ nhận thấy được nàng tầm mắt, triều nàng nhìn thoáng qua.

Trì Niên sững sốt, cười hỏi: “Đây là ngài dân tộc cốc sao?”

Vốn tưởng rằng Trịnh tỷ như cũ chỉ là lãnh đạm gật gật đầu, không nghĩ tới nàng dừng trong tay động tác, sờ sờ cốc thượng tự, khóe môi cực rất nhỏ mà cong cong: “Đây là nữ nhi của ta toán học thi đua giải nhất cốc.”

Trì Niên có chút ngoài ý muốn nhìn nàng cười, theo sau ánh mắt dừng ở cốc thượng, mới thấy rõ

“Ngài nữ nhi nhất định thực ưu tú.” Trì Niên tự đáy lòng mà nói.

Trịnh tỷ nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng mà cười cười, xoay người đi trước quầy, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì: “Nghe nói kia con vớt đi lên trầm thuyền, chiều nay sẽ mở ra mấy cái giờ.”

Trì Niên kinh hỉ mà nhìn Trịnh tỷ: “Cảm ơn Trịnh tỷ.”

Ăn xong cơm trưa, Trì Niên điều chỉnh thử hạ camera tham số, trang hảo màn ảnh liền trực tiếp hưng phấn mà đi bờ biển.

Thời tiết âm trầm duyên cớ, hôm nay bờ biển ít người đến đáng thương, chỉ ngẫu nhiên có một hai cái tình lữ hoặc là giống nàng như vậy công camera người ra tới.

Trì Niên vẫn luôn đi đến trầm thuyền địa phương, lúc đó trầm thuyền đã bị vớt đến nước cạn than, nghiêng mà sườn đảo, thân thuyền rỉ sét loang lổ, một cao một thấp hai căn cột buồm còn không có đoạn, hai tầng khoang thuyền mông một tầng màu lục đậm rêu phong, cửa sổ tất cả đều không thấy, như là bị vứt bỏ đồ cổ.

Nghe địa phương người ta nói, đây là một con thuyền hai mươi mấy năm trước thuyền đánh cá, là ở một hồi đột nhiên buông xuống bão táp trung, mới ra hải không lâu đã bị thổi phiến, trên thuyền tổ tôn ba người tính toán lần này ra biển sau khi trở về liền đổi một con thuyền lớn hơn nữa càng kiên cố thuyền.

Nhưng cuối cùng bọn họ cũng chưa có thể lại trở về.

Nghe nói, đó là năm ấy 18 tuổi nhỏ nhất tiểu tôn tử lần đầu tiên ra biển.

Trì Niên an tĩnh mà nhìn trầm thuyền.

Mặt biển không phong, so với ngày thường càng thêm bình tĩnh, đem trầm thuyền ảnh ngược rõ ràng mà rách nát mà ảnh ngược ra tới.

Cách đó không xa có người cầm ốc biển hào thổi một tiếng, kéo trường thả thô nặng thuần hậu ký hiệu thanh âm ở trên mặt biển vang lên.

Trì Niên ngồi trong không khí biển rộng hương vị, phẳng phất trung giống như thấy được này con thuyền năm đó ra biển hình ảnh, một nhà ba người nhất định là hoài có thể thắng lợi trở về nhảy nhót tâm tình xuất phát.

Có lẽ sẽ kêu ký hiệu, có lẽ sẽ cười thương lượng sau khi lên bờ ăn cái gì, có lẽ nhỏ nhất tiểu tôn tử ở cao hứng chính mình rốt cuộc trở thành đại nhân.....

Trì Niên trần trụi chân dẫm tiến chỗ nước cạn, đứng ở hơi lạnh trong nước biển, đối với trầm thuyền trịnh trọng mà ẩn xuống màn trập.

Mây đen giăng đầy không trung ảnh ngược ở trong biển cũng là tối tăm, sinh mẩn rĩ sắt trầm thuyền nghiêng ở hình ảnh trung ương, cùng mặt biển thượng ảnh ngược hòa hợp nhất thể.

Hôm nay Trì Niên đánh ra chính mình trong khoảng thời gian này nhất vừa lòng một trương tác phẩm, chính là tâm tình lại gần không được suy sút.

Tốt đẹp sự tình thực chấn động.

Có thể so tốt đẹp càng chấn động, là suy bại tốt đẹp.

Trì Niên ở bờ biển đợi cho tâm tình bình tĩnh trở lại mới bắt đầu dọc theo bãi biển trở về đi, mới vừa đi đến dân túc cách đó không xa liền nghe thấy một trận hoan thanh tiểu ngữ.

Trì Niên theo thanh âm xem qua đi, là phía trước ở khách điểm kia mấy cái mười tám chín tuổi tiểu nữ hài ở trên bờ cát giá hảo di động cái giá, đứng ở một khối nhảy đương thời lưu hành vũ đạo, cùng với cười đùa thanh âm.

Trì Niên nhin không được cười cười, nghĩ đến chính mình cái này tuổi thời điểm, hình như là vừa mới đối Kỳ Thâm nhất kiến chung tình thời điểm.

Hiện tại còn nói muốn truy nàng.....

Bầu môi, Trì Niên nào đó nam nhân vút đến sau đầu, xoay người đi vào dân túc, lại ở nhìn thấy đứng ở dân túc đại đường cửa sổ trước nữ nhân khi sưng sốt.

Trịnh tỷ đứng ở mở rộng ra cửa sổ trước, đang xuất thần mà nhìn cách đó không xa đùa giỡn nữ sinh, đáy mắt mang theo nồng đậm đến không hòa tan được cảm xúc, như là ở hồi ức cái gì.

Nghe thấy tiếng bước chân, Trịnh tỷ mới đột nhiên phản ứng lại đây, bay nhanh mà nhìn mắt Trì Niên, gật gật đầu xem như chào hỏi qua, xoay người trở về quầy sau.

Trì Niên nhìn Trịnh tỷ có chút rối ren thân ảnh, dừng một chút mới trở về chính mình phòng.

Tối hôm qua ngủ đến vẫn, lại ở bờ biển dài nửa ngày, Trì Niên tắm rửa xong cơm chiều cũng không ăn liền ngủ hạ.

Không biết bao lâu, ngoài cửa sổ bắt đầu hạ khởi tí tách tí tách mưa nhỏ, giọt mưa đánh vào ngoài cửa sổ lá cây thương, phát ra đồ rào rào thanh âm.

Trì Niên trở mình, đột nhiên bị dưới lầu một tiếng cái ly rách nát thanh âm đánh thức, ánh mắt mới đầu có chút mờ mịt, theo sau dần dần thanh tĩnh, cẩn thận mà nghe xong hạ bên ngoài thanh âm, không nghe thấy động tĩnh liên chuẩn bị tiếp tục đi vào giấc ngủ.

Không nghĩ tới giây tiếp theo lại truyền đến cái gì ngã xuống đất tiếng vang, nghe tới nặng nề buồn, liên tục thường thường vang lên.

Trì Niên nhú nhú mày, cấp trước đài đi một hồi điện thoại, tiếng chuông vang lên thật lâu trước sau không có tiếp nghe.

Trì Niên một đồn, giây tiếp theo đứng dậy mặc tốt quần áo ra khỏi phòng, càng đến cửa thang lầu thanh âm càng rõ ràng.

Nàng chậm rãi đi xuống lầu, trước quầy không có một bóng người, nhưng thật ra quầy sau rộng mở trong phòng bếp truyền đến tiếng vang.

Trì Niên đi đến phòng bếp cửa, giây tiếp theo khiếp sợ mà mở to hai mắt.

Trên người tản ra nồng đậm khó nghe mùi rượu cường tráng nam nhân, trong tay cầm tiền bao, mà Trịnh tỷ đang ở cổ hết sức mà bắt lấy hấn tay, tựa hồ muốn đem tiền bao lấy về tới.

“Người mẹ nó thần giữ của a? Kiếm tiền còn không phải cấp lão tử hoa?” Nam nhân thanh âm thô bạo không kiên nhẫn, duỗi tay liền phải tránh ra Trịnh tỷ tay.

Trịnh tỷ gắt gao bắt lấy hấn: “Đây là cấp văn văn tích cóp tiền, ta đã cho người không ít tiền.....”

“Văn văn văn văn, ta còn là văn văn lão tử đâu!” Nam nhân cười lạnh một tiếng, “Không cho liền ly hôn!”

Trịnh tỷ tạm dừng hạ: “Văn văn mới học tiểu học, còn nhỏ, chờ đến.....”

“Người mẹ nó biết nàng còn nhỏ a? Một tiểu nha đầu, cũng hoa không bao nhiêu tiền.....” Nam nhân nói xong liền phải dùng sức ném ra Trịnh tỷ tay.

Nhưng Trịnh tỷ lại trước sau khấn bắt lấy hấn cầm tiền bao thủ đoạn, không chịu thả lỏng nửa phần.

Nam nhân buồn bực, duỗi tay bắt lấy Trịnh tỷ cổ áo, đem nàng dùng sức mà ném đến trên mặt đất, gây yếu thân hình thật mạnh nện ở mặt đất, phát ra một tiếng trầm vang.

“Trịnh tỷ!” Trì Niên hô nhỏ một tiếng chạy tiến lên đi.

Vừa mới Trịnh tỷ thân thể bị nam nhân cường tráng thân hình chống đỡ, lúc này mới thấy rõ, Trịnh tỷ khóe môi có chút ứ thanh, gương mặt cũng phiểm đỏ tươi dấu bàn tay, bởi vì giây giũa nửa khai áo khoác, lộ ra mang theo thanh hắc sắc vết sẹo bả vai.

Trì Niên sững sốt, nhìn Trịnh tỷ trên người vết thương, nghĩ đến nàng luôn là thói quen xuyên trường tụ quần dài bộ dáng, cúi đầu dùng tóc dài ngăn trở gương mặt bộ dáng, lạnh nhạt rồi lại ở nhắc tới nữ nhi khi mặt mày ảm áp bộ dáng.....

“Nào toát ra tới tiểu nha đầu?” Nam nhân đầy mặt dữ tợn chông chất, “Đây là gia sự, thức thời điểm chạy nhanh lẫn.”

Trì Niên quay đầu trừng mắt nam nhân, trong lòng ngăn không được mà run rẩy: “Người đây là phạm tội!”

“Lão tử đánh chính mình lão bà tính cái rắm phạm tội!” Nam nhân hùng hùng hổ hổ mà đi lên trước, nhìn Trịnh tỷ, “Dem tiền bao lấy lại đây!”

Trì Niên nhìn Trịnh tỷ trước sau gắt gao hộ ở trong tay tiền bao, gắt gao nhấp môi, đỡ tay nàng đứng lên: “Trịnh tỷ, ta đỡ người đi đại đường.....”

Nàng lời nói cũng không có nói xong, nam nhân đột nhiên đứng ở hai người trước mặt: “Lão tử nói người không nghe thấy a!” Nói xong liền muốn trực tiếp thượng thủ đem tiền bao đoạt lấy đi.

Trịnh tỷ gắt gao bắt lấy tiền bao đuôi mang, không có buông tay.

Trì Niên thấy thế vội tiến lên, trợ giúp Trịnh tỷ bắt lấy tiền bao, nam nhân trốn tránh không kịp, thế nhưng thật sự bị nàng đem tiền bao đoạt trở về.

Nam nhân bất thiện trừng mắt Trì Niên: “Người thật cho rằng lão tử không dám đánh người? Dem tiền bao cho ta.....”

“Trì tiểu thư, không cần cho hắn.” Trịnh tỷ cầu xin mà nhìn nàng.

Trì Niên khẩn nắm chặt tiền bao, áp xuống trong lòng hoảng loạn, nhìn nam nhân: “Ta tiến vào khi đã báo nguy, người tốt nhất.....”

Nàng lời nói cũng không có nói xong, thẹn quá thành giận nam nhân đột nhiên tiến lên, đem nàng dùng sức vung lên.

Trơn bóng sàn nhà ướt hoạt, Trì Niên không chịu khống mà triều một bên đảo đi, khuỷu tay nặng nề mà chống sàn nhà, xương hông cùng đầu gối cũng sinh sôi nện ở trên mặt đất, một trận buồn đau.

Trì Niên miễn cưỡng chống thân mình, tay đụng tới mặt sau rơi xuống thiết chế ly nước, theo bản năng mà nắm chặt ở trong tay, cẩn thận mà nhìn trước mắt nam nhân.

Đây người mùi rượu nam nhân đi đến nàng trước mặt, nhìn nàng trong tay tiền bao, còn muốn triều nàng duỗi tay.

Một bên Trịnh tỷ vội tiến lên muốn ngăn lại hắn.

Phòng bếp môn lại vào lúc này bị người đá văng ra, một tiếng vang lớn ở bóng đêm phá lệ chói tai.

Phong trần một mỗi cao dài thân ảnh mang theo bên ngoài dạ vũ lạnh lẽo, nghịch quang đứng ở nơi đó.

Nam nhân cao cao giơ lên mu bàn tay thành linh xảy ra thanh âm đánh gãy, quay đầu đi.

Trì Niên đồng dạng mở to hai mắt không thể tin tưởng mà nhìn người tới, nỗ lực muốn xem đến lại rõ ràng một ít.

Kỳ Thâm không nghĩ tới, nhiều lần trần trọc tìm được Trì Niên khi nhìn đến sẽ là cái dạng này hình ảnh.

Nàng ngã trên mặt đất vành mắt đỏ bừng, lại kiệt lực mà ẩn nhẫn, môi không chịu thua mà gắt gao nhấp khởi, trắng nõn sắc mặt tái nhợt, hốc mắt nước mắt lưu chuyển, lại trước sau không chảy ra.

Kỳ Thâm hầu kết trên dưới lẫn lộn hạ, ánh mắt chợt trở nên lạnh lẽo, trái tim một trận buồn sắp đau, giây tiếp theo, hắn chậm rãi đem trong tay màu đen ô che mưa đứng ở góc tường, đi đến Trì Niên trước mặt đơn đầu gối ngồi xổm xuống, mềm nhẹ mà bế lên nàng.

Trì Niên thủ hạ ý thức mà vòng lấy hắn sau cổ, ngơ ngẩn mà nhìn hắn mặt vô biểu tình tuần mỹ mặt mày, lạnh băng thả sâm hàn, động tác lại khắc chế ôn nhu.

Nàng chưa từng gặp qua như vậy hắn.

Kỳ Thâm đem Trì Niên nhẹ nhàng mà đặt ở đại đường ghế dài thượng, tiếng nói ghen ngào, lại phá lệ bình tĩnh: “Chờ ta một chút.”

Trì Niên đem tiền bao đưa cho đi theo nàng phía sau ra tới Trịnh tỷ, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm không có chút nào dao động biểu tình, không yên tâm mà gọi hắn: “Kỳ Thâm.....”

Kỳ Thâm quay đầu nhìn nàng một cái, không nói gì, chỉ là duỗi tay như là an ủi mà xoa xoa nàng tóc, xoay người triều phòng bếp đi đến, từng bước một, ưu nhã mà giải khai nút tay áo, đem cổ tay áo từ từ vãn khởi, đi đến nam nhân trước mặt.

Nam nhân nhìn trước mắt cao lớn tự phụ xa lạ nam tử, trong lòng chợt dạ mà lui lui: “Người làm cái gì? Ta nói cho người.....”

Hắn nói không có nói xong, Trì Niên liền thấy Kỳ Thâm nắm tay đã triệu hắn gương mặt hung hăng mà tạp đi xuống, thân hình hơi sùnn, động tác sạch sẽ lưu loát, cốt nhục va chạm thanh âm nặng nề buồn.

“Thao ngươi đại gia!” Nam nhân tức giận mà gào rống, khoe môi lập tức mang theo huyết.

Kỳ Thâm lại trước sau mặt vô biểu tình, một quyền quyền tình chuẩn mà nện ở nam nhân trên người cùng trên mặt, trên tay không biết là bị thương vẫn là dính huyết, phiếm hồng.

Trì Niên nhìn như vậy Kỳ Thâm, biểu tình ngưng.

Hắn thoát nhìn mặc dù lý trí thả thanh tĩnh, chính là nàng lại có thể rõ ràng nhìn ra tới, hắn thất thố, thực thất thố.

Không biết bao lâu, nam nhân nằm ở trên mặt đất bắt đầu xin tha, nhất biến biến mà cầu xin.

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm mu bàn tay thượng kia phiến hồng, chỉ cảm thấy hốc mắt nóng lên, vội gương giọng gọi hắn: “Kỳ Thâm.”

Lại đánh tiếp, liền thật sự nên đi cục cảnh sát.

Kỳ Thâm động tác một đốn, hồi lâu buông tay, cầm lấy một bên phòng bếp khăn giấy tùy ý mà lau chùi xuống tay bối, chậm rãi đem cổ tay áo buông, hệ thượng nút tay áo, rồi sau đó lấy ra di động, bất thông một cái dây số, thanh không gọn sóng: “Ta chia ngươi một cái địa chỉ.”

“Làm Hải Thành chi nhánh công ty người phụ trách mang theo luật sư tới một chuyển, xử lý một chút sự tình.”

Cắt đứt điện thoại, Kỳ Thâm mới chậm rãi đi đến Trì Niên trước mặt, nhìn nàng như cũ bị kinh hách tái nhợt gương mặt, khăn nắm chặt hạ khe run ngón tay, nguyên bản kinh sợ tâm rốt cuộc bình tĩnh trở lại, lại lần nữa đem nàng bế lên, triệu trên lầu đi đến.

“Ngươi ô che mưa.....” Trì Niên dựa vào hắn trước ngực, nhỏ giọng nói.

Rolls-Royce ô che mưa, thực quý.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, Trì Niên yên lặng cúi đầu, đương chính mình chưa nói nói chuyện.

“Nào gian phòng?” Kỳ Thâm ách thanh hỏi.

Trì Niên ngoan ngoãn mà trả lời.

Thẳng đến đi đến phòng cửa, Trì Niên nhẹ nhàng động hạ, tránh ra Kỳ Thâm ôm ấp, từ trong túi lấy ra phòng tạp.

Cửa phòng mở ra, Trì Niên dư quang bỗng dưng thấy Kỳ Thâm tay phải mu bàn tay một đạo miệng vết thương ở mao huyết, nàng trong lòng một sấp, mở to hai mắt ngẩn đầu: “Ngươi tay.....”

Lời nói không có nói xong, Trì Niên chỉ cảm thấy cửa phòng ở chính mình phía sau bị người đột nhiên khép lại, tuyền hương cùng với vũ hương vị thoắt quét mà đến, đem nàng thật mạnh vây quanh ở trong đó.

Kỳ Thâm đem nàng gắt gao mà để ở phía sau cửa, hai người hô hấp dây dưa ở bên nhau, hần thanh âm khàn khàn: “Trì Niên, ngươi nì có thể cùng ta nói, ta đổi loại phương thức truy. Nhưng ngươi không nói một lời mà rời đi.....”

Thậm chí còn gặp được vừa mới như vậy nguy hiểm, chỉ là nghĩ đến đều cảm thấy nghĩ mà sợ.

Kỳ Thâm hầu kết dùng sức mà lăn lộn hạ, đáy mắt phiếm hồng: “Có phải hay không tưởng đem ta bức điên?”

Chapter 61

Trì Niên bị để ở trên cửa, mở to hai mắt nhìn gần ngay trước mắt Kỳ Thâm, không tự giác mà ngừng thở, trái tim “Thình thịch” mà nhảy lên.

Hần dĩ vãng luôn là nhân nhật hai mắt, lúc này lại có tàng không được cảm xúc cuộn cuộn, nóng cháy thả chuyên chú.

Như là thay đổi một người.

Còn có vừa mới ở dưới lầu che giấu lạnh lẽo lửa giận, cùng giờ phút này thất bại ôn nhu, đan xen tương tạp.

Trì Niên có chút hoảng hốt, gian nan mà hô hấp một hơi, duỗi tay chống nam nhân ngực muốn đem hần đẩy ra.

Kỳ Thâm tay lại có chút hoảng loạn mà dùng sức cô khấn nàng vòng eo, thấp giọng hỏi: “Lại muốn chạy sao?”

Lần thứ ba.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, dư quang bay nhanh mà nhìn mắt ngoài cửa sổ: “Đêm khuya còn rơi xuống vũ, ta hướng chỗ nào chạy?”

Kỳ Thâm theo nàng tầm mắt xem qua đi, cô tay nàng cuối cùng thả lỏng chút: “Trì Niên, ngươi đi đâu nhi đều hảo.....” Nói tới đây, hần tạm dừng một chút, hơi hơi rũ mắt nhìn nàng, “Đừng làm cho ta tìm không thấy ngươi.”

Trì Niên trái tim nhảy đến càng mau, cắn cắn môi tròng mắt hần mạnh miệng: “Ta ái đi chỗ nào đi chỗ nào, làm gì muốn nói cho ngươi.....” Thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng cứng đờ.

Trì Niên đột nhiên phản ứng lại đây hần mu bàn tay còn có thương tích, tránh ra cánh tay hần liền phải đi máy lọc nước bên lấy hòm thuốc, lại không chờ nàng thành công rời đi, thủ đoạn bị người nắm lấy, hướng phía sau hung hăng một túm.

Trì Niên sững sốt, thủ hạ ý thức mà đỡ lấy cái tay kia, lại ở chạm được mu bàn tay miệng vết thương khi cứng đờ, phóng nhẹ lực đạo, đâm tiến phía sau nam nhân ngực, lạnh lẽo tuyền hương càng thêm nồng đậm, trước mắt tối sầm lại.

Kỳ Thâm rũ mắt, hôn lên nàng môi, bất đồng với lần đầu tiên trời xui đất khiến, càng không giống lần thứ hai say rượu sau ý thức không rõ, lúc này đây hẳn dùng sức mà hôn nàng khóe môi, ngón tay lọt vào nàng cái gáy tóc dài gian, động tác mới lạ rồi lại nghiêm túc, mang theo hoảng loạn trừng phạt cùng thật cẩn thận lấy lòng, nuốt rớt nàng mỗi một lần thở dốc.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình cánh môi bị cắn nhẹ hàm ở môi răng chi gian, hô hấp giao triền, tê dại dọc theo khóe môi tác động trái tim, người cũng mềm, một con bàn tay to đỡ nàng vòng eo, thủ sẵn nàng dựa vào hẳn trong lòng ngực, bị cắn hoàn toàn toàn mà ôm chặt.

Phá lệ thanh tỉnh hôn.

Còn có nhiệt liệt, không giống Kỳ Thâm Kỳ Thâm.

Không biết bao lâu, Kỳ Thâm khẽ cắn hạ nàng môi dưới, lưu luyến mà buông ra nàng môi, hai người hô hấp dồn dập mà hỗn loạn.

Trì Niên vẫn không nhúc nhích, hai mắt giống hàm chứa song quang, môi có chút sưng đỏ, ánh mắt chính xung nhìn về phía không biết tên góc, ý thức hỗn loạn.

Kỳ Thâm..... Hôn nàng?

Tuy rằng sau lại cũng phân không rõ là ai ở hôn ai, nhưng ban đầu là hẳn chủ động!

Kỳ Thâm nhìn nàng hơi có sưng đỏ môi, ánh mắt một thâm, rồi lại ở nhìn thấy nàng xuất thần thần sắc khi sững sốt, tiếng nói càng thêm mất tiếng: “Dọa đến người?”

Trì Niên ngơ ngác gật gật đầu, nghĩ nghĩ lại lắc đầu.

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng, nhẹ nhàng mà đem mặt nàng bịt tóc mái phát đến nhĩ sau: “Trì Niên, lần trước ngươi ở thang máy hỏi cái kia vấn đề, ta có thể trả lời ngươi.”

Trì Niên mờ mịt mà nhìn hẳn một cái, giây tiếp theo đột nhiên phản ứng lại đây, thang máy..... Chính mình hỏi còn không phải là “Vì cái gì truy nàng”?

Trong lòng hoảng hốt, Trì Niên tưởng, nàng mặc dù lớn mật mà đuổi theo Kỳ Thâm bốn năm, chính là nàng kỳ thật cũng không có như vậy lớn mật.

Tỷ như ở ngay lúc này, nàng túm, nàng sợ nghe thấy cái gì “Thích hợp, thói quen” nói như vậy.

Cho nên, Trì Niên bay nhanh mà từ Kỳ Thâm trong lòng ngực tránh thoát, quay đầu đi đến máy lọc nước bên: “Ngươi tay bị thương, vẫn là trước băng bó một chút.....”

“Trì Niên, ta yêu ngươi.” Nam nhân rõ ràng thả kiên định thanh âm ở sau người vang lên, kinh ngạc cả phòng yên tĩnh.

Trì Niên cầm hòm thuốc tay cứng đờ, đứng ở tại chỗ, mở to hai mắt nhìn máy lọc nước, vẫn không nhúc nhích.

Kỳ Thâm đi đến nàng phía sau, lại một lần nói: “Truy ngươi, là bởi vì ta yêu ngươi.”

Không phải bởi vì nàng quá hảo mà sinh ra nông cạn thích, càng không phải bởi vì có lẽ có thích loại hình, mà là bởi vì nàng là Trì Niên.

Mà hắn ái Trì Niên.

Hắn vô pháp tưởng tượng tương lai bên người người không phải nàng nhất tử, càng không dám tưởng tượng nàng dài ở người ngoài bên người, dựa vào người khác trong lòng ngực hình ảnh.

Hắn sẽ điên.

Hắn muốn, vĩnh viễn chỉ là nàng một người.

Trì Niên yên lặng đứng ở tại chỗ, đôi mắt có chút chua xót, thẳng đến máy lọc nước cuộn cuộn khởi một cái đại đại vũng nước, phát ra “Rầm” một thanh âm vang lên, nàng mới phản ứng lại đây.

Mím môi, Trì Niên xoay người một tay đem hòm thuốc nhét vào Kỳ Thâm trong lòng ngực.

Kỳ Thâm cầm hòm thuốc, nhìn không chớp mắt mà nhìn nàng.

Trì Niên ngẩng đầu, liếc mắt một cái vọng tiến Kỳ Thâm thâm thúy ánh mắt, nàng dừng một chút, theo sau híp mắt cười một tiếng, lại bay nhanh mà thu hồi cười: “Ngươi không phải nói, thích Đường tiểu thư cái loại này loại hình sao?”

Kỳ Thâm nhìn nàng, hồi lâu nhẹ nhàng mà thở dài, từ trong túi nháy ra một trương ảnh chụp, đưa cho Trì Niên.

Trì Niên khó hiểu mà cúi đầu, theo sau ngẩn ra.

Ảnh chụp thoát nhìn có chút niên đại, mặt trên nữ nhân quay đầu mỉm cười nhìn màn ảnh, thoát nhìn hơn ba mươi tuổi bộ dáng, mặt mày kinh diễm giống một đóa thịnh phóng hoa hồng, làm người theo bản năng ngừng thở ưu nhã mỹ lệ.

Chỉ là có chút quen mắt.

Trì Niên chớp chớp mắt, theo sau nhớ tới, Đường Kinh Nhiễm cái mũi cùng môi hình, cùng nữ nhân này rất giống, lại so với nàng mộc mạc rất nhiều.

“Đây là.....”

“Mẫu thân của ta.” Kỳ Thâm thấp thấp mở miệng, “Trì Niên, ta sợ người biết quá khứ ta làm những cái đó sợ tình, sẽ cảm thấy ta cũng không giống người thích như vậy.”

Hắn sợ nàng thích thành thực ổn trọng hắn, mà hắn quá khứ, hành động theo cảm tình thả ấu trĩ.

Hắn tự ti với ở nàng trước mặt bày ra quá khứ chính mình.

Kỳ Thâm ngừng vài giây, lại tiếp tục: “Cùng Đường Kinh Nhiễm, chỉ là ấu trĩ mà muốn khí Kỳ nhạc lâm, Kỳ nhạc lâm sợ nhìn thấy mẫu thân, nhưng ta cố tình không bằng hắn nguyện, cho nên.....”

“Cho nên, người cùng Đường Kinh Nhiễm ước định hảo, năm lần bảy lượt mảnh đất nàng về nhà khí người phụ thân?” Trì Niên yên lặng hỏi lại.

Kỳ Thâm cơ hồ lập tức ứng: “Chỉ hai lần.”

Trì Niên dừng một chút, chậm rì rì mà hỏi lại: “Này cũng không ngại ngại người thích Đường tiểu thư loại này loại hình nữ nhân đi?”

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Trì Niên, ta không phải một cái thích thân cận người.”

Trì Niên ngẩng đầu, nghĩ đến vừa mới cái kia hôn, nhỏ giọng mà hừ một tiếng: “..... Không thấy ra tới.”

Kỳ Thâm bay nhanh mà nhìn mắt nàng môi, ánh mắt sâu thẳm: “Bởi vì người là ngoại lệ.”

Đối bên mọi người, hắn không muốn bị đụng chạm.

Chính là đối nàng, lại tựa hồ luôn là chạm vào không đủ.

Trì Niên lông mi nhẹ nhàng mà run lên hai hạ, chính xung nhìn hắn, hồi lâu dời đi ánh mắt, nhỏ giọng nói thẳm: “Mau thương người được đi.”

Kỳ Thâm nhìn nàng không được tự nhiên phản ứng, lại không nói thêm cái gì, nhìn mắt mu bàn tay thượng miệng vết thương, mở ra hòm thuốc lấy ra băng gạc qua loa xử lý một chút.

Trì Niên cau mày nhìn chằm chằm hắn động tác, ở hắn không đồ Povidone liền phải băng bó thời điểm đem băng gạc cầm lại đây, cầm lấy tấm bông dính Povidone, đem miệng vết thương lý hảo mới dùng băng gạc băng bó lên.

Nhìn trắng nõn ngón tay thon dài bên lựa trắng bố, Trì Niên tiếc hận mà nói: “Về sau đại khái muốn lưu sẹo.”

Kỳ Thâm nhìn nàng động tác, trái tim nhảy lên, ánh mắt hơi nhu.

Trì Niên lại đột nhiên nghĩ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn về phía hắn: “Người ngực sẹo như thế nào tới?”

Kỳ Thâm sửng sốt, theo bản năng mà rũ mắt.

Trì Niên thấy thế cũng không lại truy vấn, đem hòm thuốc thu thập hảo liên phải thả lại chỗ cũ.

Kỳ Thâm cho rằng nàng phải rời khỏi, bay nhanh mà bắt lấy cổ tay của nàng.

Trì Niên khó hiểu mà quay đầu.

Kỳ Thâm trầm mặc trong chốc lát mở miệng: “Là mẫu thân sinh bệnh khi tạ.”

Trì Niên ngơ ngẩn, không nghĩ tới sẽ là cái dạng này đáp án: “Nàng được bệnh gì?” Nàng nhẹ nhàng mà hỏi.

“Ung thư thời kì cuối, đến sau lại hoạn rối loạn nhân cách.”

Kỳ Thâm rũ mắt, hồi lâu tự giễu cười.

Gia tộc liên hôn, ngay cả hấn sinh ra, đều là hai nhà vài lần tạo áp lực bức bách kết quả.

Sau lại mẫu thân sinh bệnh, Kỳ nhạc lâm chỉ đi bệnh viện nhìn ba lần.

Lúc ban đầu mẫu thân bệnh tình còn có thể dùng được vật khổng chế, sau lại đau đến chịu không nổi, nàng bắt đầu tự mình hại mình, cũng bắt đầu thương tổn bên người người.

Hấn đi ngăn cản, kết quả là cắt ở trên người hấn mảnh vỡ thủy tinh, cùng nện ở trước người ly nước.

Khôi phục thanh tỉnh sau, mẫu thân sẽ ôm hấn khóc.

Đã từng minh diễm nữ nhân, biến thành hình dung tiêu tụy người bệnh.

Thẳng đến sau lại, có một ngày, nàng ít có cảm xúc ôn hòa, thậm chí còn tươi cười đầy mặt mà cùng hấn cùng nhau ở phòng bệnh dùng bữa tối.

Nhưng ngày hôm sau, hấn tới tìm nàng khi, nàng đã ở phòng bệnh toilet cắt cổ tay tự sát, máu bết tắm thủy đều là huyết nhan sắc.

Mà Kỳ nhạc lâm, lại ở mẫu thân qua đời gần ba tháng liền cùng gia đình bác sĩ tái hôn.

Buồn cười chính là, cái kia cái gọi là gia đình bác sĩ, còn từng chiếu cố quá mẫu thân.

Trì Niên nghe Kỳ Thâm ngữ khí bình tĩnh mà nói ra những cái đó quá vắng, biểu tình ngốc ngốc, trong lòng cũng nhẩn dúm đó toan.

Kỳ Thâm nhìn ra nàng tâm tư, xả khước môi: “Ta quá khứ không phải người tạo thành, Trì Niên,” hấn nói, đi đến nàng trước mặt, cúi đầu nghiêm túc mà nhìn nàng đôi mắt, “Cho nên, không cần đáng thương ta.”

Hấn chỉ nghĩ muốn nàng ái.

Trì Niên bị hấn thành linh xảy ra mà tới gần giảo đến trong lòng hoảng loạn: “Ai đáng thương người!”

Nói xong đem hòm thuốc đặt ở một bên, trở lại mép giường: “Ta muốn nghỉ ngơi, người đi trước đài lại khai một gian phòng đi.”

Nói xong, Trì Niên nhú hạ mi, nghĩ đến đêm nay phát sinh sự tình, Trịnh tỷ lúc này khẳng định không có tâm tình lại tiếp tục đãi ở phía trước đài, mà Kỳ Thâm lại là phong trần mệt mỏi tới rồi.....

Nàng đang nghĩ ngợi tới, phía sau một bóng người đột nhiên tới gần.

Trì Niên bị kinh ngạc nhảy dựng, đầu gối đụng tới giường sườn, người nghiêng nghiêng mà triều một bên đảo đi, một bàn tay vót ở nàng vòng eo, lót ở nàng dưới thân, ôm lấy nàng cùng ngã xuống trên giường.

Trì Niên trừng lớn đôi mắt, nhìn từ phía sau ôm lấy chính mình người: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm đồn hạ, trầm giọng nói: “Đáng thương một chút..... Cũng đúng.”

Trì Niên: “.....”

Kỳ Thâm thấp thấp mà cười một tiếng, thực ngăn ngủi, rồi sau đó hần như là tan mất đầy người gánh nặng, thanh âm nghẹn ngào, mệt mỏi nói: “Trì Niên, mệt mỏi.”

Trì Niên ngơ ngác mà duy trì ngã vào trên giường động tác.

Kỳ Thâm rất ít nói mệt, năm đó hần ở công ty ngao ba ngày, bị nàng cường ghánh mà an bài nghỉ ngơi khi, cũng chỉ là nhàn nhạt mà nói câu “Không mệt”.

“Người như thế nào tìm được ta?” Trì Niên bỗng dưng mở miệng.

Kỳ Thâm trầm mặc vài giây: “Cùng người trò chuyện đêm đó, ta liền ở Hải Thành.”

“Theo sau thấy được người bằng hữu vòng.”

Nàng bằng hữu vòng đã phát một trương ảnh chụp, dài dòng đường ven biển, cùng chỉ lộ ra một nửa dân túc khách sạn chiêu bài.

Lúc ban đầu tưởng ở Hải Thành cùng tên khách sạn, tìm ba ngày mới tìm được khe thị.

Hải Thành người phụ trách xem đêm nay trời mưa, nguyên bản khuyên hần ngày mai lại đến, hiện tại, hần vô cùng mà may mắn chính mình xuất hiện ở nơi này.

Trì Niên giật mình, nàng tới nơi này khi đích xác đã phát điều bằng hữu vòng, lại che chắn Kỳ Thâm cùng với hần bên người những người đó, hiện tại ngẫm lại, hần dùng cái kia thuần đầu đen giống thêm nàng thời điểm nhìn đến đi.

Hần khi đó đến bây giờ..... Vẫn luôn ở tìm nàng sao?

Ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi rõ ràng có thể nghe, Trì Niên nhìn gần ngay trước mắt tuần mỹ mặt, cảm thụ được hần phập phồng ngực, an tĩnh trong chốc lát: “Nếu không, người cùng ta trước tế một chút?”

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng căng thẳng.

Trì Niên nhịn không được hô nhỏ một tiếng.

Kỳ Thâm vội lỏng lực đạo, hầu kết khẽ nhúc nhích, thật lâu sau buông ra nàng nhìn nàng đôi mắt: “Đáp ứng ta?”

Trì Niên mê mang mà chớp mắt, theo sau phản ứng lại đây hần đang hỏi truy nàng chuyện này, chém đinh chặt sắt: “Đương nhiên không có!”

Kỳ Thâm mặc mặc, nhắm hai mắt lại mở, đứng lên, kéo qua một bên chặn mỏng vì nàng cái hảo, nhìn nàng vẫn tàn lưu một chút tái nhợt khuôn mặt nhỏ cùng với kinh ngạc biểu tình, cuối cùng không nhịn xuống chọc chọc nàng gương mặt, xoay người đi đến sô pha bên nghiêm túc mà nhìn nàng: “Không xác định trước, không được.”

Trì Niên: “.....”

Đêm nay kinh sợ cùng bị cáo bạch khiếp sợ dần dần tiêu tán, dần dần biến thành đối hần Liễu Hạ Huệ hành vi mà tự hỏi: Kỳ Thâm có phải hay không..... Không được?

Đêm nay, Trì Niên cũng không biết chính mình khi nào ngủ, không có nằm mơ, một giấc ngủ đến ngày hôm sau sáng sớm.

Tỉnh lại khi mới buổi sáng 7 giờ nhiều, làm Trì Niên ngoài ý muốn chính là, Kỳ Thâm thể nhưng còn ở ngủ, cao dài thân mình nằm ở cũng không tính đại trên sô pha, chân dài nhiều ra một đoạn, mặt mày thâm thúy mũi cao thẳng, tuần mỷ lại tinh xảo, trước mắt vẫn có chút mờ mịt.

Trì Niên nhìn trong chốc lát, tay chân nhẹ nhàng mà đi rửa mặt, nghĩ đến tối hôm qua sự tình, quyết định trước đi xuống lầu nhìn xem Trịnh tỷ.

Hôm nay dân tức khách sạn cũng không có mở cửa, dưới lầu đại đường chỉ có hai ba cái đã sớm trụ tiền vào khách nhân đang ở ăn bữa sáng.

Trì Niên dò hỏi dưới mới biết được, Trịnh tỷ đang ở lầu một mặt sau chủ nhân trong phòng.

Chủ nhân phòng cùng lầu hai phòng cơ hồ giống nhau, Trì Niên đi vào khi, không nghĩ tới sẽ thấy tối hôm qua đối Trịnh tỷ vung tay đánh nhau nam nhân, hần chính mặt mũi bầm dập mà đối Trịnh tỷ nói cái gì.

“Lão bà, ta tối hôm qua chỉ là uống say, không phải cố ý.”

“Lão bà, ta bảo đảm không có lần sau.”

“Người tha thứ ta lúc này đây.”

“Nói ly hôn cũng chỉ là nhất thời khí lời nói, ta sao có thể yên tâm người một người chiếu cố vẫn vẫn đâu.”

Nam nhân một câu một câu mà nói, biểu tình “Thành khẩn” mà nhận sai.

Trịnh tỷ trước sau biểu tình tĩnh mịch mà ngồi ở chỗ kia, ăn mặc ám sắc trường tụ quần dài, trong mắt không có quang mang, cúi đầu, tóc dài buông xuống ở mặt bạn, che khuất gương mặt thương.

Chỉ có đang nghe thấy “Văn văn” tên khi, Trịnh tỷ ánh mắt giật giật, ngẩng đầu nhìn mắt nam nhân.

Nam nhân thấy thế vội lại nói: “Văn văn còn nhỏ, nàng đúng là học lên tuổi tác, không có phụ thân như thế nào có thể hành.....”

“Trịnh tỷ.” Trì Niên lên tiếng đánh gãy hấn nói.

Nam nhân bị kinh ngạc nhảy dựng, bay nhanh mà đứng lên, thấy Trì Niên khi sắc mặt khê biến, sừng thành đầu heo gương mặt càng thêm xấu.

Nghĩ đến tối hôm qua sự tình, hấn biết chính mình chọc tới không dễ chọc nhân vật, có chút kinh sợ mà lui về phía sau hai bước.

Trì Niên không có xem hấn, chỉ là cười khanh khách mà nhìn về phía Trịnh tỷ: “Trịnh tỷ, bữa sáng cháo hải sản có chút lạnh, có thể hâm nóng sao?”

Trịnh tỷ nhẹ nhàng mà gật gật đầu, đứng lên triều đại đường đi đến, lại ở nhìn thấy phòng bếp mạo nhiệt khí cháo khi sừng sốt, quay đầu nhìn về phía đi theo phía sau Trì Niên.

Trì Niên nhìn nàng khoe môi vết thương: “Trịnh tỷ, còn đau không?”

Trịnh tỷ chinh lăng, chợt lắc đầu, bình tĩnh mà nói: “Không có việc gì.”

Nói xong liền phải rời đi.

“Trịnh tỷ,” Trì Niên lại lần nữa ngăn cản nàng, “Ngươi vì cái gì bất hòa hấn ly hôn đâu?”

Trịnh tỷ ngẩn ngơ, theo sau gương ép mà xả khoe môi: “Không phải đơn giản như vậy.....”

“Là bởi vì ngài nữ nhi sao?” Trì Niên đánh gãy nàng, nàng biết, Trịnh tỷ cố nén, duy nhất chống đỡ, có lẽ đó là chính mình nữ nhi.

Trịnh tỷ đón hạ, khoe môi cười rõ ràng vài phần: “Văn văn nàng..... Thực hiểu chuyện, nàng sợ ta bận rộn, chủ động xin trọ ở trường, nhưng nàng vui mừng nhất thời điểm, chính là gia trưởng tiết cha mẹ bồi nàng cùng nhau ăn tết thời điểm, nàng cần phải có một cái hoàn chỉnh gia đình, ta cũng không nghĩ làm nàng không có.....”

Nói tới đây, nàng ngừng hạ: “Ngươi không hiểu, trì tiểu thư.”

Trì Niên trầm ngâm hạ: “Ta là không hiểu làm cha mẹ ý tưởng, chính là ta hiểu hài tử ý tưởng.”

Trịnh tỷ lông mi run lên, ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

Trì Niên cười cười: “Trịnh tỷ, ngươi biết ta vì cái gì muốn làm một người nhiếp ảnh gia sao?”

Nàng mỗi ngày cầm camera đi sớm về trễ, Trịnh tỷ đều là xem ở trong mắt.

Trịnh tỷ nhìn nàng, không nói gì.

“Bởi vì khi còn nhỏ, ta thường xuyên bị khóa trái ở trong phòng lật xem một quyển du ký, chậm rãi cảm thấy nhiếp ảnh là một việc rất tốt đẹp sự tình.”

Trịnh tỷ khó hiểu mà nhìn nàng, tựa hồ ở dò hỏi nàng vì cái gì muốn nói này đó.

Trì Niên cẩn thận mà hồi ức hạ, nhún nhún vai: “Khi đó ba ba mẹ mẹ luôn là ở cãi nhau, mới đem ta khóa đến trong phòng, cho rằng như vậy ta liền nghe không thấy bọn họ khắc khẩu, quăng ngã đồ vật, chính là, ta kỳ thật đều nghe thấy.”

“Mẹ mẹ sẽ nói, là ba ba chậm trễ nàng đi tìm chính mình công tác giá trị, ba ba nói mẹ mẹ vậy khổn hấn mộng tưởng, đến cuối cùng bọn họ tổng hội nói, nếu không phải bởi vì ta, đã sớm ly hôn, cũng sẽ lời thề son sắt mà buông lời hung ác, nói chờ ta tốt nghiệp xong liền ly hôn.”

“Ta không nghĩ làm cho bọn họ cãi nhau, khi đó mới biết được, chỉ cần có ta ở, bọn họ sẽ vẫn luôn khắc khẩu đi xuống.”

“Trịnh tỷ,” Trì Niên cười tủm tỉm mà nhìn nàng, “Kỳ thật hài tử là nhất hy vọng người có thể buông tha tự mình, vui vui vẻ vẻ làm chính mình người.”

Bởi vì bị cưỡng bách gây ái, thực trầm trọng.

Trịnh tỷ nhìn trước mắt đang ở cười nữ hài, gương mặt đầu tóc rũ đến một bên đều không có phát giác.

Trì Niên cong mặt mày cười, lại không nói thêm cái gì, xoay người đi ra ngoài, lại ở nhìn thấy phòng bếp cửa đứng bóng người cao lớn khi một đồn.

Kỳ Thâm không biết khi nào xuống dưới, đang đứng ở đằng kia nhìn nàng.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Người tỉnh?”

Kỳ Thâm lên tiếng, giây tiếp theo nắm tay nàng triều trên lầu đi đến.

Trì Niên khó hiểu mà đi theo hấn phía sau, thẳng đến trở lại phòng, Trì Niên quay đầu vừa muốn dò hỏi, lại bị người dùng sức mà ôm vào trong lòng ngực, che trời lấp đất hơi thở đem nàng bao quanh vây quanh.

Trì Niên sững sốt, dần dần phản ứng lại đây, hấn nghe thấy được chính mình vừa mới nói.

Thật lâu sau, nàng từ hấn trong lòng ngực ngồi dậy, cười: “Ta đã sớm không có việc gì, Kỳ Thâm.”

Kỳ Thâm nhìn nàng ửng đỏ vành mắt, mặc dù sớm biết rằng nàng gia đình, cũng đoán được một đôi phu thê ly hôn khi chặt vật, chính là, nghe thấy nàng cười nói những cái đó trải qua thời điểm, lại vẫn là đau lòng.

“Đừng cậy mạnh, Trì Niên,” Kỳ Thâm nhìn nàng, “Khiêng bất quá có thể khóc.”

Trì Niên mở to hai mắt, hốc mắt hơi nhiệt, một hồi lâu máu mếu: “Ta không nghĩ khóc.”

“Ân.”

“Đều tại ngươi.”

“Ân.”

Trì Niên hồng con mắt: “Đừng tưởng rằng ngươi nói như vậy, ta liền tiếp thu ngươi theo đuổi.”

Kỳ Thâm an tĩnh một lát, dứt khoát trực tiếp đuổi tay cường ngạnh mà thủ sẵn nàng cái gáy, ôm nhập chính mình trong lòng ngực.

Trì Niên ngủ quên thuộc lạnh lẽo hơi thở, nhắm mắt lại, một giọt nước mắt dính vào màu trắng áo sơ mi thượng, vừa mới suy sút giống như thật sự giảm bớt rất nhiều.

Thật lâu sau nàng đột nhiên nghĩ tới cái gì, từ hấn trong lòng ngực ngồi dậy, mở to hai mắt nhìn hấn: “Đúng rồi, ngươi ra tới lâu như vậy, khi nào rời đi?”

Kỳ Thâm sắc mặt tối sầm.

Hấn mới đến một đêm, nàng liền đuổi hấn rời đi?

Chapter 62

Trì Niên nói muốn muốn Kỳ Thâm rời đi là nghiêm túc.

Nàng yêu cầu hảo hảo suy nghĩ một chút đối Kỳ Thâm cảm giác.

Hấn ở bên người nàng, luôn là giáo đến nàng tâm thần không yên, khó có thể tự hỏi.

Nàng thích hấn sao? Không thể nghi ngờ đúng vậy.

Chính là, nàng có điểm tìm không thấy lúc trước cảm giác, năm đó ở vân đại khi nhìn thấy cái kia giống mộng giống nhau Kỳ Thâm, từng bước một đi đến nàng trước mặt Kỳ Thâm, xa xôi đến như là lại quải xoay chuyển trời đất thượng ánh trăng.

Hấn là nàng đã từng nhiệt liệt mà thiêu đốt quá mộng tưởng.

Nhưng sau lại cái này mộng rơi xuống.

Kỳ Thâm nhìn nữ hài lúc sáng lúc tối ánh mắt, ôm tay nàng bắt giác căng thẳng.

Hấn tổng cảm thấy, nàng vừa mới tự hỏi bộ dáng, là đem hấn bài trừ bên ngoài.

Trì Niên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, mở to hai mắt nhìn hấn: “Ngươi làm gì?”

Kỳ Thâm rũ mắt, nhìn nàng vừa mới đã khóc vẫn ửng đỏ vành mắt, dừng ở nàng đỏ thắm trên môi, ánh mắt một thâm, chỉ là không chờ mở miệng, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng đập cửa.

Trì Niên đồng tử hơi hơi phóng đại, giây tiếp theo dùng sức đẩy ra trước mặt Kỳ Thâm, lui về phía sau hai bước, ngăn cách an toàn khoảng cách.

Kỳ Thâm mu bàn tay có thương tích, lại bị nàng đẩy đến trở tay không kịp, thế nhưng thật sự bị nàng đẩy ra.

Hắn nhìn hai người chỉ gian khoảng cách, nhấp chặt hạ môi mỏng, lại nghĩ tới lúc trước nàng mẫu thân xuất hiện khi, nàng tránh còn không kịp mà đem hắn đuổi ly cảnh tượng.

Hắn ở trong mắt nàng, liền như vậy lấy không ra tay?

Trì Niên không biết Kỳ Thâm trong lòng suy nghĩ cái gì, chỉ sửa sang lại hạ quần áo, cong lên khoe môi mở ra cửa phòng, lại ở nhìn thấy ngoài cửa hai cái cầm công văn bao, tây trang giày da nam nhân khi tươi cười một đống: “Các người là?”

Trong đó một người lễ phép hỏi: “Xin hỏi Kỳ tiên sinh ở chỗ này sao?”

Trì Niên tránh ra cửa vị trí, nhìn Kỳ Thâm đi lên trước.

Nghe bọn hắn nói, hai người là Kỳ Thâm tìm tới luật sư, hai gã luật sư cầm một phần văn kiện, bình tĩnh mà hội báo cái gì.

Tựa hồ cùng tối hôm qua ẩu đả cùng với Trịnh tỷ lão công đã từng phạm quá cùng nhau tụ chúng đánh bạc án có quan hệ.

Trì Niên nhìn còn tại tiếp tục nói ba người, lại nghĩ đến vừa mới Trịnh tỷ sắc mặt không được tốt, trong lòng có chút không yên lòng, liền một mình đi xuống lầu.

Trịnh tỷ lão công đang đứng ở đại đường, sắc mặt trắng bệch, thấy Trì Niên như là thấy cứu tinh giống nhau, bay nhanh tiến lên, mặt mũi bầm dập trên mặt treo nịnh nọt cười: “Trì tiểu thư, tối hôm qua là ta có mắt không thấy Thái Sơn, là ta uống say nháo sự, người cùng trên lầu vị kia tiên sinh cầu cầu tình.....”

Trì Niên nhú mày, không nghĩ để ý tới hắn, trực tiếp đi mặt sau tìm Trịnh tỷ.

Trịnh tỷ như cũ an tĩnh mà ngồi ở phòng bàn ăn trước, trong tay cầm di động, biểu tình có chút ngơ ngẩn.

Trì Niên đi ra phía trước, Trịnh tỷ mới phản ứng lại đây, một hồi lâu mới miễn cưỡng mà cười cười: “Trì tiểu thư, ta vừa mới cấp văn bản trường học đi một hồi điện thoại.”

Trì Niên ngẩn người, lẳng lặng mà bồi nàng, không nói gì.

Trịnh tỷ cúi đầu: “Ta hỏi nàng, văn bản, người một sao?”

“Văn văn cái gì cũng chưa nói, đến sau lại cũng chỉ là khóc.”

“..... Nguyên lai, nàng thật sự cái gì đều biết.”

“Buồn cười chính là ta, ta sợ hãi văn văn không có hoàn chỉnh gia đình, ta sợ đem hấn cáo thượng toà án sẽ ảnh hưởng văn văn tương lai.....”

Trịnh tỷ nói rất nhiều, biểu tình trước sau thực bình tĩnh, chỉ là ở cuối cùng, nàng chậm rãi ngẩng đầu, khóe môi cùng gương mặt còn có ứ thanh, nhìn Trì Niên: “Ta quyết định muốn ly hôn.”

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình hốc mắt cũng có chút chua xót, chỉ dùng lực gật gật đầu.

Trịnh tỷ trầm mặc vài giây: “Cảm ơn người, trì tiểu thư, nói cho ta những lời này đó.”

Ngoài cửa truyền đến nam nhân cầu xin thanh, Trì Niên trở lại đại đường mới phát hiện Kỳ Thâm cùng hai gã luật sư đã xuống dưới.

Kỳ Thâm luật sư tất nhiên là bách chiến bách thắng luật giới nhân vật phong vân, Trì Niên không biết Kỳ Thâm cuối cùng là như thế nào an bài chuyện này, chỉ trong chốc lát sau, nam nhân kia cũng đã mặt xám như tro tàn mà bị mang ly dân tước.

“Lúc sau ta sẽ thượng luật sư phụ trách án này,” Kỳ Thâm đi đến Trì Niên trước mặt, cúi đầu nhìn nàng đỏ bừng vành mắt, “Muốn ly hôn vẫn là khởi tố đều xem Trịnh yển chính mình ý tứ.”

Hấn nói qua, nàng ở trong mưa chạy vội, như vậy hấn liền phải làm cái kia bụng dù người.

Trì Niên đón hấn quá mức chuyên chú ánh mắt, trái tim nhảy dựng, lung tung gật gật đầu.

Kỳ Thâm nhìn nàng run rẩy lông mi, không nhin xuống dưới tay muốn phất một chút nàng tóc.

Trì Niên nguyên bản không cảm thấy thế nào, dư quang trông thấy còn đứng ở một bên một vị luật sư, nháy mắt triệu một bên tránh đi Kỳ Thâm tay.

Kỳ Thâm tay cương ở giữa không trung, hồi lâu nhấp môi dưới, đem tay thả xuống dưới.

Một bên luật sư thực thức thời: “Kỳ tiên sinh, ta đi trên xe chờ thượng luật sư.”

Kỳ Thâm mặt không gợn sóng gật gật đầu.

Toàn bộ đại đường chỉ còn lại có hai người, Trì Niên có chút không được tự nhiên, nhỏ giọng nói thầm: “Đột nhiên nhớ tới còn không có ăn cơm sáng đâu, ta đi trước ăn.”

Nói xong trực tiếp đi phòng bếp, cho chính mình thịnh một chén cháo hải sản, chỉ là không đợi nàng xoay người, cháo hải sản bị người bưng qua đi.

Trì Niên trừng mắt Kỳ Thâm: “Người làm gì?”

Kỳ Thâm lạnh lạnh mà nhìn nàng một cái: “Lạnh.”

Trì Niên: “.....”

Vừa mới đối Trịnh tỷ nói dối nói “Lạnh”, hiện tại giống như thật sự lạnh.

Trì Niên buồn bực: “Kia làm sao bây giờ?”

Kỳ Thâm nhìn nàng, hồi lâu bất đắc dĩ mà thở dài, nắm tay nàng hướng ra ngoài đi: “Ta nhớ rõ cách đó không xa có gia chủ đề nhà ăn, đi chỗ đó tùy tiện ăn chút đi.”

Trì Niên sờ sờ bẹn bẹn bụng, lúc này đây không có dị nghị.

Hạ quá vũ bờ biển, trên đường cơ hồ không có người đi đường.

Trì Niên an tĩnh mà đi theo Kỳ Thâm bên người, cúi đầu liền có thể thấy hần gắt gao nắm chính mình tay, tựa như một đôi chân chính tiểu tình lữ giống nhau ở bước chậm.

Hần tay rất lớn, có thể dễ như trở bàn tay mà đem tay nàng bao ở lòng bàn tay.

Giây tiếp theo, chỗ rẽ truyền đến một trận tuổi trẻ nam nữ hoan thanh tiểu ngữ, Trì Niên cơ hồ nháy mắt bay nhanh mà đem tay từ Kỳ Thâm lòng bàn tay rút ra, biểu tình bình tĩnh, phẳng phất cái gì cũng chưa phát sinh quá.

Kỳ Thâm quay đầu nhìn nàng một cái.

Thẳng đến đám kia tuổi trẻ nam nữ biến mất, hần cuối cùng không có thể nhịn xuống: “Trì Niên, người như vậy không nghĩ làm người thấy chúng ta thân mật?”

Trì Niên “A” một tiếng, theo sau vô tội mà cười cười: “Chúng ta hiện tại lại không tính ở bên nhau.”

Kỳ Thâm mày hơi chau.

Trì Niên tiếp tục nhỏ giọng nói: “Lại nói, liền tính về sau thật sự ở bên nhau, làm đến mọi người đều biết nói, tương lai chia tay khi sẽ chỉ làm người.....” Nghị luận.

Cuối cùng hai chữ nàng yên lặng mà dừng lại.

Kỳ Thâm gắt gao nhấp môi mỏng.

Hiện tại còn không có ở bên nhau, nàng đã nghĩ đến tương lai chia tay sự tình.

Ở trong lòng nàng, nàng liền không nghĩ tới bọn họ sẽ vĩnh viễn ở bên nhau khả năng?

Nhưng hắn lại biết, hắn muốn người, chỉ có nàng.

Trì Niên nhìn hắn nghiêm túc biểu tình, yên lặng đặt câu hỏi: “Chúng ta đây còn đi ăn cơm sao?”

Mới vừa hỏi xong, bụng kêu một tiếng.

Kỳ Thâm hoàn hồn, nhìn nàng đen nhánh mắt nhân, tâm đột nhiên liền mềm, bất đắc dĩ: “Đi.”

Kỳ Thâm ở khê thị đãi ba ngày, Sang Tư muốn thêm một hồi quốc tế đơn đặt hàng, yêu cầu hắn trở về chủ trì hội nghị.

Trì Niên cũng rút cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, mấy ngày nay Tống Lăng cùng Trần Dương liên hệ không thượng Kỳ Thâm, liền cho nàng gọi điện thoại, có đôi khi nàng hoảng hốt cảm thấy chính mình căn bản không từ Sang Tư từ chức!

May mà ngày thứ tư chạng vạng, Kỳ Thâm phải rời khỏi.

Rolls-Royce ngừng ở bờ biển giao lộ.

“Không chuẩn lại đem ta kéo hắc.” Kỳ Thâm nhìn Trì Niên, dặn dò.

“Không chuẩn một người không rên một tiếng mà chạy loạn.”

“Đi chỗ nào nói cho ta một tiếng.”

“.....”

Trì Niên nghe hắn từng câu mà dặn dò, bất mãn mà nhú mày, thói quen mà phản bác: “Người cho rằng ta ba tuổi tiểu hài tử a? Ta ba cũng chưa như vậy giáo huấn quá ta!”

Kỳ Thâm trầm mặc vài giây, sắc mặt bình đạm mà nói: “Kia tiếng kêu ba ba?”

Trì Niên: “.....”

Chờ ở bên cạnh xe tài xế cũng yên lặng mà run run, không thể tin được đây là nghe đồn ít khi nói cười Sang Tư tổng tài.

Kỳ Thâm đảo lại không nói thêm cái gì, nhìn trước mắt nữ hài, một hồi lâu mới xoay người liền phải lên xe, lại ở mở cửa xe nháy mắt đột nhiên xoay người.

Trì Niên sững sốt, tiện đà trước mắt tối sầm xuống dưới, Kỳ Thâm ôm nàng, thanh âm trầm thấp mất tiếng: “Hảo hảo mà đi hưởng thụ chính mình nhiệt tình yêu thương đi.”

“Không phải sợ, ta chờ ngươi.”

Không có kỳ hạn.

Trì Niên nhìn theo Rolls-Royce càng lúc càng xa, biểu tình ngơ ngẩn, thẳng đến xe ảnh biến mất không thấy, nàng nhẹ nhàng mà nở nụ cười.

Trì Niên bước chân thoải mái mà triều dân túc khách sạn phương hướng đi tới, nàng tưởng, chính mình cũng nên rời đi, không phải hồi Vân Thành, mà là đi càng nhiều càng mỹ diệu địa phương.

Hôm nay có chút trời đầy mây, thiên còn không có hoàn toàn hắc, bờ biển cũng đã trống rỗng, chỉ có đèn xuyên lẻ loi mà lập loè, có thể rõ ràng mà nghe thấy sóng biển chụp đánh bờ biển thanh âm.

Trì Niên trải qua bờ cát khi, không tự giác mà triều những cái đó đèn xuyên phương hướng nhìn thoáng qua, theo sau lại sững sốt.

Một đạo thân ảnh xuất hiện ở trên bờ cát, ở tối tăm đèn xuyên quang mang hạ phá lệ không chớp mắt.

Trì Niên hí híp mắt nhìn chăm chú nhìn lại.

Ăn mặc màu đen áo khoác, thân hình mảnh khảnh tóc dài nữ nhân ở bãi biển thượng đi đi dừng dừng, bước chân ít có nhẹ nhàng, như là ở an tĩnh mà thổi ban đêm hơi lạnh gió biển.

Là Trịnh tỷ.

Trì Niên có chút kinh ngạc, giấy lát rồi lại nghĩ đến, nghe nói ở trường luật sư dưới sự trợ giúp, Trịnh tỷ trương phu thực mau liền đáp ứng rồi ly hôn tổ cầu, không có tranh hài tử nuôi nấng quyền.

Trì Niên cười một cái, trong lòng cũng vì Trịnh tỷ cao hứng, nàng đang muốn đi vào dân túc, giấy tiếp theo bước chân lại dừng lại.

Nàng thấy Trịnh tỷ đứng ở một mảnh tối tăm địa phương, bỏ đi màu đen áo khoác, lộ ra bên trong váy dài, là một kiện bờ biển thực thường thấy màu trắng sa chế váy dài, làn váy thượng còn có không ít nếp uốn, như là bị người đè ép hồi lâu mới lấy ra tới.

Đây là Trì Niên lần đầu tiên thấy Trịnh tỷ xuyên trường tụ quần dài bên ngoài quần áo.

Nàng thực gầy, có lẽ bởi vì thường xuyên xuyên trường tụ duyên cố, nàng làn da mang theo chút lâu không thấy quang bệnh trạng bạch, ở trong bóng đêm cũng thực thấy được, lỏa lồ cánh tay cùng trên đùi có lớn lớn bé bé ứ thanh cùng vết sẹo, cổ áo bại lộ trên da thịt còn tàn lưu trước đó không lâu tân thương, ở trắng bệch trên da thịt phá lệ rõ ràng.

Hôm nay gió biển không lớn, lại như cũ thổi đến làn váy đồ rào rào mà bay múa.

Rồi sau đó, Trì Niên thấy Trịnh tỷ nhẹ nhàng mà nâng lên tay, một người tránh đi bờ biển chỉ có đèn xuyên quang mang, đứng ở không thấy quang tối tăm, an tĩnh mà bạn gió biển cùng sóng biển nhảy vũ.

Trên người nàng vết thương mang theo quang mang chói mắt, mang theo một chút mới lạ đáng múa, giống một con bị này đoạn hai cánh con bướm, ở bờ biển tận tình mà phóng thích sở hữu tuyệt vọng.

Rõ ràng ở nơi tối tăm, lại như là cả người đều ở lấp lánh sáng lên.

Trì Niên nhớ tới, chung quanh có người nói quá, Trịnh tỷ đã từng là một người dân tộc vũ lão sư, tuổi trẻ khi mỗi ngày đều sẽ ăn mặc đẹp vậy, mang theo bọn học sinh khiêu vũ, nhưng sau lại có một ngày, nàng cùng trưởng phu bạo phát khắc khẩu thanh sau, nàng đột nhiên liền không nhảy, không có nguyên do mà từ bỏ vũ đạo, thành dân tộc nữ chủ nhân.

Trì Niên còn nhớ tới, chính mình mấy ngày hôm trước thấy Trịnh tỷ đã từng đứng ở dân tộc khách sạn cửa sổ, nhìn đám kia tuổi trẻ nữ hài ở bờ biển khiêu vũ bộ dáng, trong mắt là khát khao cùng hồi ức.

Trì Niên không có quấy rầy, chỉ là an tĩnh mà cầm lấy camera, điều chỉnh tiêu, lặng lẽ mà đem trước mắt hình ảnh ký lục xuống dưới.

Đêm nay, Trì Niên suốt đêm đêm này bức ảnh đóng dấu ra tới, đặt ở quầy bên con chuột hạ.

Sáng sớm hôm sau, Trì Niên thu thập hảo hành lý chuẩn bị lui phòng rồi đi khi, bị Trịnh tỷ gọi lại.

“Trì tiểu thư,” Trịnh tỷ nhìn nàng, cười cười, “Cảm ơn người.”

Nàng cái gì cũng chưa nói, Trì Niên lại mặc danh minh bạch nàng ý tứ, chỉ lắc đầu: “Trịnh tỷ, người khiêu vũ bộ dáng, rất đẹp.”

Trịnh tỷ ngượng ngùng mà cười cười, thật lâu sau tươi cười phai nhạt chút: “Trước kia là ta nghĩ đến quá nhiều, hiện tại chỉ hy vọng, giống ta người như vậy càng nhiều càng tốt.”

Tưởng khai, buông tha chính mình, vĩnh viễn không cần tin tưởng ác ma nước mắt.

Trì Niên cong mặt mày: “Ta đây hy vọng càng ít càng tốt.”

Chuyện như vậy, liền không nên tồn tại.

Trịnh tỷ sống sót, theo sau hiểu được, nhẹ nhàng mà nở nụ cười.

Trì Niên đem nhiếp ảnh đại tái ảnh chụp đệ trình.

Một trương là linh cảm loại tác phẩm —— trầm thuyền ;

Một trương là hình người loại tác phẩm —— cùng địch nhân cùng múa .

poi nhiếp ảnh đại tái ở bốn nguyệt 18 ngày tiết bản thảo, mà cuối cùng thành tích đem vào tháng sau 15 ngày công bố.

Trì Niên này một tháng thời gian cũng không có hồi Vân Thành, nàng công camera đi rất nhiều địa phương.

Nàng cũng học dự trạch bộ dáng, 3 giờ sáng ngồi canh ở đỉnh núi chụp mặt trời mọc;

Sẽ ở tối cao cao ốc mái nhà quay chụp mặt trời chiều ngã về tây trắng lệt;

Đi cực có phong thổ thôn trại kỷ lục sinh hoạt;

Cũng sẽ quay chụp tầm thường thành thị đường phố.....

Nàng đi rất nhiều địa phương, cũng gặp qua rất nhiều cùng chung chí hướng người.

Chính là, mỗi đi một chỗ, nàng liền sẽ bắt đầu nhớ lại đã từng đem điểm điểm tích tích đều chụp được tới chia Kỳ Thâm nàng.

Mỗi thấy một người, nàng liền nhin không được tưởng không có Kỳ Thâm đẹp.

Trì Niên ý thức được, nàng tại tưởng niệm Kỳ Thâm.

Chính là nàng nhin xuống, nàng tưởng, là Kỳ Thâm ở truy nàng a!

Vân Thành.

Sang Tư tổng tài văn phòng.

Kỳ Thâm ngồi ngay ngắn ở bàn làm việc sau, rũ mắt nhìn trước mặt màn hình di động.

Trong khoảng thời gian này, Trì Niên bằng hữu vòng nhiều vẻ nhiều màu, đi đâu nhi đều rõ ràng, nếu không phải hấn mỗi ngày ở nàng nơi đó xoát tồn tại cảm, hấn cảm thấy Trì Niên chỉ sợ muốn vui đến quên cả trời đất!

Thật lâu sau, Kỳ Thâm nhin không được xoa xoa giữa mày.

Văn phòng môn bị người ý tứ tính mà gõ hai hạ môn, Tổng Lăng cà lơ phát phơ mà đi đến, thấy hấn nhin di động liền biết hấn lại ở phiên Trì Niên bằng hữu vòng, nhin không được vui sướng khi người gặp họa nói: “Cả ngày giống cái vọng thê thạch đường như, ao nhỏ năm còn chưa nói khi nào trở về?”

Kỳ Thâm lạnh lùng mà quét hấn liếc mắt một cái: “Nói bậy gì đó.”

“Cũng đúng,” Tổng Lăng nhún nhún vai, “Ao nhỏ năm lại không phải người thê, người liền vọng thê thạch đều không tính là.”

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, sắc mặt cũng tùy theo đen xuống dưới, này mẹ nó chuyên triều uy hiếp chộc!

“Người thực nhàn?”

“Không nhàn, chính là nghĩ đến nhìn xem người nào đó tiến độ,” Tổng Lăng cười hai tiếng, sườn ngồi bàn làm việc, “Người liền không lo lắng ao nhỏ năm ở bên ngoài phát hiện so người càng tốt người, không trở lại?”

Kỳ Thâm ngón tay cứng đờ, dùng một loại “Người thực nhàn chán” ánh mắt nhìn hấn, biểu tình lại nghiêm túc rất nhiều: “Nàng từ mới vừa tốt nghiệp liền vẫn luôn đãi ở ta bên người.”

“so?” Tổng Lăng nhướng mày hỏi lại.

Kỳ Thâm rũ mắt, an tĩnh một hồi lâu mới nhàn nhạt mà nói: “Ta làm nàng bỏ lỡ rất nhiều phong cảnh, nàng hẳn là đi xem bên ngoài người, đi trải qua càng nhiều sự, sau đó nghe chính mình trong lòng thanh âm tối lựa chọn.”

Tổng Lăng trầm mặc xuống dưới, sau một lúc lâu “Dựa” một tiếng, sờ sờ không tồn tại nổi da gà: “Toan đã chết!”

Nói xong xoay người đi ra ngoài.

Kỳ Thâm nghe tiếng đóng cửa vang lên, đứng dậy đi vào nghỉ ngơi gian, trở ra khi trong tay cầm một lọ champagne.

Kỳ Thâm đi đến cửa sổ sát đất trước, nhìn thành thị ban đêm đèn đuốc sáng trưng, phồn hoa như mộng, thật lâu sau “Sách” một tiếng, giữa đầu rót gần nửa bình rượu.

Cái gì nhìn xem bên ngoài người, trải qua bên ngoài sự.....

Chỉ là ngẫm lại, hẳn đều ghen ghét điên rồi!

Giơ tay nhìn mắt đồng hồ, còn có hai ngày, poi nhiếp ảnh đại tái kết quả liền phải công bố, đến lúc đó lễ trao giải cùng nhau tiến hành.

Nên trở về tới.

.....

poi nhiếp ảnh đại tái kết quả công bố hôm nay, Trì Niên về tới Hải Thành.

Cùng ngày chạng vạng, nàng dựa vào điện tử thư mời thuận lợi tiến vào hội trường.

Hội trường ngoại có một đạo hành lang dài, hành lang dài hai bên trong khung ảnh, triển lãm dĩ vãng đoạt giải tác phẩm, không ít người ở chỗ này nghỉ chân quan khán.

Trì Niên đã sớm ở lên xem qua, liền không có nhiều làm dừng lại, an an tĩnh tĩnh mà đi qua hành lang dài.

Làm toàn Châu Á quy mô lớn nhất nhiếp ảnh đại tái, Trì Niên ở chỗ này gặp được không ít ngày thường chỉ có ở tạp chí thượng nhìn đến nhiếp ảnh gia.

Cũng gặp được rất nhiều nổi danh tạp chí chủ bút, thời thượng giới mũi nhọn nhân vật.

Tự nhiên cũng bao gồm dụ trạch.

Chỉ là hẳn luôn luôn không thích màn ảnh, hai người chỉ ở hậu đài vội vàng đánh cái đối mặt, dụ trạch đã bị nhân viên công tác thỉnh đi hậu trường.

Trì Niên tìm được chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, nàng chưa từng tham dự quá như vậy buổi lễ long trọng, trong lòng nói không khản trương là gặt người, rồi lại có chút thất thần, thường thường mà lấy ra di động lật xem liếc mắt một cái.

Dĩ vãng Kỳ Thâm mỗi ngày sớm muộn gì sẽ phát tin tức, nhưng hôm nay lại một cái tin tức đều không có tới.

Thăng đến diễn lễ bắt đầu, như cũ như thế.

Trì Niên nghe trên đài người chủ trì nói lời đạo đầu, theo sau là đại tái người phụ trách lên đài lên tiếng.

Thời gian từng giọt từng giọt mà qua đi, rốt cuộc tới rồi trao giải phân đoạn, dưới đài người xem có chút xôn xao, lại rất mau an tĩnh lại.

Hình người loại tác phẩm trước nay đều là làm áp trực xuất hiện, bởi vậy trước hết ban bố chính là mặt khác loại hình nhiếp ảnh tác phẩm.

Trì Niên nghe một đám tên bị niệm ra tới, tay không tự giác mà ấn lượng màn hình, lại tắt.

“Đạt được linh cảm loại tác phẩm giải nhì có, Paris ngày mùa hè Đặng nhả đình, màu đỏ giày múa với tâm, trầm thuyền Trì Niên.....”

Nghe thấy quen thuộc tên, Trì Niên theo bản năng mà ngẩng đầu, thăng đến nghe thấy từng trận vỗ tay, mới hậu tri hậu giác mà đứng lên, đi lên trước đài, nhìn dưới đài đèn flash, như vậy nhiều trường xa lạ mặt, trong lòng lại mặc danh có một tia hạ xuống.

Trí tạ sau, Trì Niên về tới chỗ ngồi, trong tay cúp nặng trĩu, có chút lạnh.

Lễ trao giải còn tại tiếp tục.

Không biết bao lâu, di động đột nhiên vang lên hai tiếng.

Trì Niên lấy lại đây nhìn thoáng qua, theo sau hai mắt hơi hơi mở to chút.

Là Kỳ Thâm.

Hắn phát tới một trương ảnh chụp, trên ảnh chụp là một đôi treo ở trên tường trò chơi ghép hình, trong đó một bức trò chơi ghép hình phá lệ quen thuộc, cái kia đứng ở hồ điệp lan bối cảnh trước ăn mặc tây trang cầm ô nam nhân, nàng nắm đó một quả một quả mà hợp lại, cho rằng ném trò chơi ghép hình, hoàn chỉnh chỉnh mà xuất hiện ở nàng trước mắt.

Mà một khác phúc.....

Trì Niên lông mi run lên hai hạ.

Là nàng quay chụp khi bộ dáng.

Trì Niên nhớ tới lần trước ở Kỳ Thâm chung cư thư phòng nhìn đến đôi ở trên bàn sách trò chơi ghép hình, chính là này một bức sao?

Nàng không biết Kỳ Thâm khi nào chụp, lại là khi nào làm thành trò chơi ghép hình.

Nhưng..... Hắn cũng giống nàng giống nhau, một quả một quả mà hợp lại sao?

Hắn đua thời điểm, suy nghĩ cái gì?

Di động lại vang lên một tiếng.

Kỳ Thâm: có cơ hội giới thiệu các người nhận thức.

Trì Niên nhìn câu nói kia, nàng năm đó chia hã, chính là sau lại nàng chưa kịp giới thiệu bọn họ nhận thức, hã liền mất trí nhớ.

Nguyên lai, bọn họ đã nhận thức.

Trì Niên trầm mặc thật lâu, nghĩ đến hôm nay cả ngày mất tích người nào đó, mím môi không có hồi phục.

Không nghĩ tới di động tiếng chuông lại ở ngay lúc này vang lên.

Trì Niên ngẩng ra, nhìn quen thuộc dãy số, chần chờ trong chốc lát mới hậm hực mà tiếp nghe.

“Trì Niên.” Kỳ Thâm thanh âm khàn khàn từ tính, giống mang theo tinh tế điện lưu vang ở bên tai.

Trì Niên bắt lấy di động tay căng thẳng, không nói gì.

“Không nghĩ lý ta?” Kỳ Thâm thanh âm ở bên kia vang lên.

Trì Niên hừ nhẹ một tiếng, như cũ không nói một lời.

Kỳ Thâm cũng an tĩnh xuống dưới, tĩnh đến có chút hoảng hốt, một hồi lâu hã ngữ khí càng nhẹ, phóng mềm thanh âm: “Như thế nào mới bằng lòng lý ta?”

Trì Niên bĩu môi, rốt cuộc đã mở miệng: “Trừ phi ngươi hiện tại bay đến ta trước mặt.”

Kỳ Thâm còn muốn nói gì nữa, trên đài người chủ trì thanh âm đột nhiên tăng lớn, xuyên thấu qua rộng mở đại sảnh thẳng tắp mà triều nàng truyền đến: “Hình người loại tác phẩm giải nhất đạt được giả ——”

“ cùng địch nhân cùng múa Trì Niên.”

Trì Niên trong tay vẫn cầm di động, đột nhiên ngẩng đầu hướng phía trước phương nhìn lại, rõ ràng trên màn hình lớn triển lãm nàng tác phẩm.

Tối tăm vấy trắng.

Màu trắng trên da thịt từng mảnh ứ thanh cùng vết thương.

Phảng phất giống như gần chết thiên nga ở không biết mệt mỏi mà vũ đạo.....

Mà bên cạnh văn tự, cái kia về Trịnh tỷ chuyện xưa, thật sự bị mọi người thấy.

Ổng nghe bên kia cũng không có thanh âm.

Tựa hồ không chờ đến người, dưới đài bắt đầu có người khe khẽ nói nhỏ, người chủ trì lại kêu một lần tên nàng: “Trì Niên trì tiểu thư ở sao?”

Trì Niên bay nhanh mà phục hồi tinh thần lại, đối với ông nghe nhẹ giọng nói câu: “Ta còn có việc, trước treo.”

Nói xong đứng lên, ở mọi người dưới ánh mắt, đi lên đài.

Phụ trách trao giải hoạt động người phụ trách cũng không có đi lên, chỉ có lễ nghi tiểu thư tiến lên, dựa theo thường quy cho nàng một bó phủng hoa.

Liền ở Trì Niên nghi hoặc khi, người chủ trì đứng ở microphone trước: “Làm chúng ta cho mời đêm nay đặc biệt trao giải khách quý.”

“Sang Tư khoa học kỹ thuật tổng tài, Kỳ Thâm, Kỳ tiên sinh.”

Trì Niên đột nhiên quay đầu, nhìn về phía một bên bậc thang chỗ.

Một đạo quen thuộc bóng người đứng ở nơi đó.

Hoảng hốt trung, Trì Niên cảm thấy chính mình giống như về tới năm đó ở vân đại kia trận thi đấu, nàng được giải nhất, nhìn nàng mộng tưởng cầm cúp, từng bước một mà triều nàng đi tới.

Tựa như hiện tại.

Vừa mới còn ở di động kia quả nhiên nam nhân, giờ này khắc này xuất hiện ở nàng trước mặt, tây trang phẳng phiu, mặt mày tuấn mỹ, giống một tôn tinh điêu tể trác thời Trung cổ điêu khắc, đi ở nàng trước mặt.

Hắn đem cúp đưa cho nàng, thanh lãnh kiêu căng mặt mày hàm chứa tràn đầy nhu tình.

Hắn nói: “Chúc mừng.”

Như nhau năm đó.

Chapter 63

Trì Niên nhìn dưới đài không ngừng lập lòe đèn flash, cùng với đứng ở bên cạnh người, cùng chính mình cùng chụp ảnh chung nam nhân.

Sâu kín tuyền hương không ngừng đánh úp lại, Trì Niên nhin không được nhẹ hít một hơi, trái tim thỉnh thoảng mà nhảy lên lên.

Giống như năm đó như vậy áy náy tim đập cảm giác, lại một lần đã trở lại.

“Trì Niên.” Bên người người thanh âm thực nhẹ.

Trì Niên theo bản năng mà quay đầu đi, Kỳ Thâm đang xem nàng, trong ánh mắt toàn vô người khác: “Lúc này đây, đến lượt ta đi vào cạnh người.” Chỉ vì nàng.

Trì Niên lông mi run rẩy hạ, đã từng cái kia nàng nhìn lên treo ở chân trời mộng, chủ động đi tới nàng trước mặt.

Ban xong thưởng sau, Trì Niên không biết chính mình là như thế nào trở lại chính mình chỗ ngồi, trong tay cúp nặng trĩu, mang theo ti chúc người độ ẩm, nằng ý thức cũng như là phiêu phù ở một mảnh nước ấm bên trong.

Thẳng đến lễ trao giải kết thúc, Trì Niên đi ra hội trường, thấy bên ngoài vây đi lên phóng viên khi, nằng mới dần dần tỉnh táo lại.

“Trì tiểu thư, xin hỏi ngài có thể nói một chút hai phúc tác phẩm đều đoạt giải cảm thụ sao?”

“Trì tiểu thư, như thế nào cơ hội làm ngài chụp được trầm thuyền này phúc tác phẩm?”

“Trì tiểu thư.....”

Các phóng viên không ngừng mà dò hỏi, Trì Niên nhẹ nhàng mà cười, nhát nhát đáp lại.

Thẳng đến một vị nữ phóng viên nghiêm túc mà nhìn nằng: “Trì tiểu thư, xin hỏi cùng địch nhân cùng múa nhân vật chính hiện tại thế nào?”

Trì Niên nhìn về phía nữ phóng viên, rồi sau đó nhẹ nhàng mà nở nụ cười, mặt mày cong thành trăng non: “Nàng đã đem dân túc cho thuê đi ra ngoài, dùng tích tụ ở nữ nhi trường học cách đó không xa mua một gian tiểu phòng ở, trước mắt thành một người dân tộc vũ lão sư.”

Khê thị bờ biển du lịch tài nguyên cũng không tính phong phú, giá nhà cũng không cao, Trịnh tỷ ở trong điện thoại đối nằng nói này đó thời điểm, cái kia kêu văn văn tiểu nữ hài ở bên cạnh kêu “Mụ mụ”, tựa như trọng sinh vui sướng.

Tiếp thu xong phỏng vấn, Trì Niên liền muốn triệu hậu trường đi, lại ở nhìn thấy lưỡi biếng mà dựa nghiêng hành lang dài nam nhân khi bước chân một đống, tiện đà nở nụ cười: “Dụ trạch.”

Dụ trạch chính thấp con mắt trầm tư cái gì, nghe thấy thanh âm ngẩng đầu xem ra, tươi cười hơi đống, lại rất mau ngồi dậy đi đến nằng trước mặt: “Tiếp thu xong phỏng vấn?”

Trì Niên gật gật đầu.

Dụ trạch an tĩnh trong chốc lát, câu môi cười hạ: “Người chụp rất tuyệt.”

Nặc danh bình chọn thời điểm, hắn liền có dự cảm, kia trương cùng địch nhân cùng múa quá xuất sắc, bất luận là kia mở ra tối tăm loang loáng, vẫn là gió thổi khởi làn váy độ cung, cùng với..... Cái loại này tuyệt vọng trung phá kén trọng sinh cảm tình.

Trì Niên có chút ngượng ngùng, chân thành tha thiết mà nhìn hắn: “Cảm ơn người, dụ trạch.”

Nếu không phải hắn, nằng chưa bao giờ biết, nguyên lai ở chính mình thích lĩnh vực như vậy vui sướng, nguyên lai, nằng có thể lấp lánh sáng lên.

Dụ trạch cười nhìn trước mắt tiểu cô nương: “Là chính người tranh đua, cùng ta quan hệ không lớn.”

Trì Niên nghiêm túc mà nói: “Người dạy ta rất nhiều.”

Dụ trạch lại không tiếp tục cái này đề tài.

Trì Niên cũng an tĩnh lại, một hồi lâu, nàng mới thấp giọng nói: “Dụ trạch, lần trước người đối ta nói, nhiếp ảnh gia hẳn là chỉ là một đôi bàn quan đôi mắt.....”

“Ta nói sai rồi.” Dụ trạch rũ mắt, lưỡi nhác mà đánh gãy nàng.

Trì Niên đột nhiên nhìn về phía hẳn.

Dụ trạch nhìn nàng kinh ngạc biểu tình, có chút buồn cười: “Ta tưởng, ta bình cảnh, cũng là vì như vậy.”

Có lẽ là chụp được quá nhiều bất lực hình ảnh, thấy được nhiều, ngược lại bắt đầu tê mỗi chính mình, đã không có lúc trước nhiệt tình cảm mãnh liệt, hẳn có thể thuần thực mà sử dụng kỹ xảo quay chụp một trường hoàn mỹ ảnh chụp, lại tự mình bảo hộ mà đi trốn tránh những cái đó sau lưng chuyện xưa cùng tình cảm.

Có lẽ, hẳn hẳn là đi chân chính đối mặt.

“Dụ trạch, người nhất định có thể đột phá.”

Dụ trạch lấy lại tinh thần, nhìn trước mắt tiểu cô nương nhấp môi lời thề son sắt bộ dáng, nhin không được cười khê ra tiếng: “Như vậy tin ta?”

“Đương nhiên,” Trì Niên gật đầu, “Người là của ta thần tượng a.”

Dụ trạch khóe môi cười hơi đôn, hồi lâu lưỡi vừa nói: “Ta quyết định đi ra ngoài đi một chút, đi tìm về lúc trước chụp ảnh cảm giác.”

Trì Niên biểu tình không có ngoài ý muốn.

Nàng trước nay đều biết, ở dụ trạch trong lòng, nhiếp ảnh chiếm cứ cường điệu muốn nhớ vị trí.

Dụ trạch nhìn nàng trong tay hai cái cúp, đôn hạ, đột nhiên tiến lên ôm chặt nàng.

Trì Niên cứng đờ.

“Nói như thế nào ta cũng coi như là người nửa cái sư phụ,” dụ trạch nửa nói giỡn mà nói, “Cho người cái chúc phúc đi.”

Trì Niên thả lỏng lại: “Kia, cảm ơn sư phụ?”

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Dụ trạch khê cười một tiếng, buông ra nàng: “Từ hôm nay trở đi, chính là chân chính độc lập nhiếp ảnh gia.”

Trì Niên nghĩ đến lúc trước chính mình gia nhập đường cong mục tiêu, nhẹ nhàng mà gật gật đầu.

Dụ Trạch nhìn nàng, đột nhiên nghĩ đến nàng vừa mới ở trên đài cùng Kỳ Thâm đứng chung một chỗ chụp ảnh chung hình ảnh, Kỳ Thâm tới nơi này, là hẳn chủ động nói ra, chủ sự phát không cần tốn nhiều sức mời tới như vậy cấp quan trọng nhân vật, tự nhiên vui vẻ đồng ý.

Mà Kỳ Thâm yêu cầu, còn lại là, chỉ vì một người trao giải.

Dụ Trạch trầm mặc trong chốc lát: “Nếu.....”

Nếu cái gì, hẳn không có thể nói xuất khẩu, phía sau có người đánh gãy hẳn nói.

Kỳ Thâm thanh âm ít có mà dẫn dắt ti hoảng loạn: “Trì Niên.”

Trì Niên quay đầu, chính thấy triều bên này đi tới Kỳ Thâm, sắc mặt của hắn hơi hơi phiếm ti tái nhợt.

Dụ Trạch nhấp môi dưới, tiện đà rũ mắt tùy ý mà cười một cái, lấy chỉ có hai người nghe thấy thanh âm nói: “Gặp qua Kỳ Thâm làm ơn người sao?”

Trì Niên nhìn về phía hắn, mãn nhãn nghi hoặc.

Dụ Trạch nhún nhún vai: “Tới Hải Thành tìm người lại không tìm được khi, hẳn tìm được rồi ta.”

Kỳ Thâm hỏi hắn, nàng ở đâu?

Cuối cùng đông cứng mà cúi đầu nói: Làm ơn dụ tiên sinh.

Trì Niên dần dần hiểu được, có chút kinh ngạc mà nhìn về phía đã muốn chạy tới chính mình trước mặt Kỳ Thâm.

Nàng chưa thấy qua hắn làm ơn người, khó nhất thời điểm, hẳn cũng là sinh sôi chịu đựng tới.

Người sau nắm tay nàng, ngừng ở bên người nàng nhìn về phía dụ Trạch: “Dụ tiên sinh.”

Dụ Trạch lười biếng gật gật đầu tính làm chào hỏi.

Kỳ Thâm lại không nói thêm cái gì, nắm Trì Niên triều hành lang dài ngoài xuất khẩu đi đến.

Dụ Trạch vẫn đứng ở tại chỗ, nhìn hai người rời đi bóng dáng, có chút lời nói có lẽ không cần thiết nói, bởi vì hắn sẽ không dừng lại chính mình bước chân.

Hồi lâu hắn nhún nhún vai tự giễu cười, xoay người rời đi.

Kỳ Thâm vẫn luôn nắm Trì Niên tay, thẳng đến đi ra hội trường, ngồi trên sớm đã chờ ở hội trường cửa Rolls-Royce.

Cửa xe đóng lại nháy mắt, Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình trước mắt tối sầm lại, nam nhân hữu lực hai tay đem nàng hoàn toàn toàn mà ôm vào trong

lòng ngực, quen thuộc lạnh lẽo hơi thở đem nàng bao quanh bao vây, mang theo ti hoảng loạn.

Trước tòa tài xế trộm mà xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn mắt ghế sau, cường chế trong lòng kinh ngạc, thức thời mà dâng lên tấm ngăn.

Trì Niên khó hiểu mà cảm thụ được trước người nam nhân, tránh hạ: “Kỳ Thâm?”

Không nghĩ tới Kỳ Thâm ôm lấy cánh tay của nàng càng thêm dùng sức.

Qua đi một tháng thời gian, hắn không có lúc nào là không nhớ tới nàng có thể hay không gặp so với hắn càng tốt, càng phù hợp người, trong đầu huyền càng ngày càng gấp, thẳng đến thấy dự trạch ôm nàng nháy mắt, kia căn huyền đột nhiên đứt đoạn.

Kỳ Thâm chưa từng nghĩ đến, có một ngày chính mình sẽ như vậy lo được lo mất.

Trì Niên không chờ đến hắn đáp lại, lại hỏi một lần: “Kỳ Thâm?”

Kỳ Thâm cầm dựa vào nàng hông vai, gửi trên người nàng hương thơm, hồi lâu khàn khàn nói: “Làm ta ôm trong chốc lát.”

“Một lát liền hảo.”

Mặc dù luôn mồm mà nói nàng hắn là theo đuổi chính mình mộng tưởng, nhưng tại đây một khắc, nàng không thể không thừa nhận.

Hắn tưởng nàng.

Rất muốn.

.....

Trì Niên là ở lễ trao giải sau ngày hôm sau hội Vân Thành.

Ở bên ngoài đãi chừng một tháng rưỡi thời gian, lại trở lại nửa loan chung cư, Trì Niên hậu tri hậu giác mà nhớ tới một sự kiện —— Kỳ Thâm hiện tại là nàng chủ nhà.

Bất quá thấy hắn không chủ động đề cập, Trì Niên sớm đã giao một năm tiền thuê nhà, cũng liền đem chuyện này vứt đến sau đầu.

Về nàng đoạt giải tin tức, poi nhiếp ảnh đại tái quốc tế bản còn cố ý chuyển phát Châu Á tái khu Weibo, Trì Niên tên trong lúc nhất thời bị nhiếp ảnh cùng giới thời trang mọi người biết rõ.

Đường công phòng làm việc đồng sự cũng sôi nổi đánh tới điện thoại chúc mừng, Trì Niên đều đều nhớ cười tủm tỉm mà cảm tạ.

Thậm chí còn được đến mấy nhà tạp chí thời trang bìa mặt công tác hẹn trước, cùng với phỏng vấn.

Trì Niên cũng không có sốt ruột tiếp công tác, chỉ là mấy nhà sư tầm là poi nhiếp ảnh triển cổ ý ước hẹn, vô pháp chống đỡ, Trì Niên đành phải tiến đến.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chờ đến chân chính vội xong, đã qua đi hơn nửa tháng.

Hôm nay Trì Niên rốt cuộc rảnh rồi, vừa vặn Hạ Nghi tới tin tức, ước nàng đi dĩ vãng hai người thường đi thanh đi tiểu tụ.

Trì Niên vui vẻ đáp ứng.

Tới thanh đi khi, Hạ Nghi đã tới rồi, chính nhàn nhã mà bạn đương cảm khúc uống xoàng rượu trái cây, thấy Trì Niên liền nhin không được trêu chọc: “Đến không được, về sau ước người chỉ sợ muốn bài đương kỳ.”

Trì Niên ngồi vào đối diện, không cam lòng yếu thế: “Chúng ta hạ đại người mẫu cũng là, vừa mới còn thấy có người trộm mà xem người đâu.”

Hạ Nghi phong tình vạn chủng mà liêu hạ tóc dài, giây tiếp theo không nhin xuống phá công, hai người cùng cười ra tiếng tới.

Cẩn thận tính lên, hai người cũng thật lâu không gặp mặt, trong khoảng thời gian ngắn lời nói nhiều chút, Trì Niên bất tri bất giác cũng uống xong rồi trước mặt một chén rượu, hơi say cảm giác, rồi lại không hoàn toàn say, vừa vặn tốt.

Cũng là ở ngay lúc này, Kỳ Thâm tới điều tin tức, hỏi nàng ở đâu.

Trì Niên tin tức trở về sau, ngẩng đầu chính đón nhận Hạ Nghi trêu chọc ánh mắt.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Làm gì?”

Hạ Nghi nhìn nàng tinh lượng ánh mắt, liền biết nàng có điểm say, cho nàng thay đổi một ly thấp độ bọt khí rượu: “Nghe nói, Kỳ tổng ở truy người?”

Trì Niên nguyên bản tiếp nhận chén rượu động tác một đồn, theo sau thần nhiên mà cười gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Hạ Nghi nhìn nàng bình tĩnh biểu tình, cười cười: “Không đáp ứng?”

“Nào dễ dàng như vậy mà đáp ứng,” Trì Niên uống một ngụm bọt khí rượu, ngọt ngào, thực hảo uống, nàng bất giác lại uống lên mấy khẩu, “Ta lúc trước chính là đuổi theo hắn bốn năm đâu.”

Hạ Nghi nhận đồng gật gật đầu: “Đích xác, nên cho hắn điểm nếm mùi đau khổ, bất quá.....” Nói tới đây nàng triều hắn để sát vào chút, “Người có hay không ăn ngon ngọt?”

Rốt cuộc, khác không nói, Kỳ Thâm gương mặt kia nàng là thực nhận đồng.

Trì Niên gương mặt nóng lên, yên lặng mà buông trong tay chén rượu, nhìn nàng: “Người cùng Thẩm Thiệu trước Thẩm đại người mẫu thế nào?”

Hạ Nghi nhìn nàng rõ ràng nói sang chuyện khác bộ dáng, không chọc thủng nàng, chỉ vuốt ve chén rượu, nhướn mày: “Liền như vậy.”

“Như vậy là loại nào?” Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn mắt Hạ Nghi phía sau.

“Nếu nhất định phải nói cái quan hệ.....” Hạ Nghi một tay chống cằm, “Pháo hữu đi.”

“Khụ khụ khụ.....” Trì Niên một cái không nhịn xuống sắc một ngụm rượu.

Cùng lúc đó, một mặt cao lớn thân ảnh đứng ở hai người bên cạnh bàn, kiên nghị ngạnh lẳng sừng mặt nhìn về phía Hạ Nghi, hỏi lại: “Pháo hữu?”

Hạ Nghi ánh mắt khê biến, chợt híp mắt nhìn về phía Trì Niên.

Trì Niên chợt dạ mà thu hồi ánh mắt, nàng xác sớm vài giây thấy Thẩm Thiệu đi trước tiến vào, nhưng nàng cũng không nghĩ tới Hạ Nghi lời nói sẽ như vậy kính bạo a!

“Bằng không đâu!” Hạ Nghi thu hồi nhìn về phía Trì Niên ánh mắt, cường ngạnh mà đổi trở về.

Trì Niên phủng chén rượu xem kịch vui mà nhìn hai người.

Thẩm Thiệu trước bị Hạ Nghi tức giận đến không nhẹ, bắt lấy cổ tay của nàng nhìn về phía Trì Niên: “Ta trước đưa trì tiểu thư trở về?”

Trì Niên “A” một tiếng, chợt lắc đầu: “Không cần.”

Thẩm Thiệu mai tiếp tục hỏi: “Hạ Nghi uống đến có điểm nhiều, ta trước mang nàng đi trở về.”

“Thẩm Thiệu trước, người uống nhiều ta đều không thể uống nhiều.” Hạ Nghi bất mãn mà trừng mắt hắn.

Trì Niên nhìn Hạ Nghi dựa vào Thẩm Thiệu trước bên cạnh người ửng đỏ gương mặt, cười tủm tỉm gật gật đầu: “Nhớ rõ đem hạ hạ an toàn đưa đến gia.”

Thẩm Thiệu trước đối Trì Niên gật đầu ý bảo hạ, nửa đỡ Hạ Nghi rời đi.

Trì Niên yên lặng mà nhìn chăm chăm hai người bóng dáng, trong lòng không cảm cảm thán, không hổ là đỉnh cấp người mẫu, mặc dù là ở thanh đi như vậy thác loạn ánh sáng, đều lộ ra một cổ cao cấp cảm, quả thực trời sinh vì màn ảnh mà sinh.

“Xem đủ rồi?” Phía sau có người trầm giọng hỏi.

Trì Niên theo bản năng gật đầu, giây tiếp theo phản ứng lại đây, quay đầu liền phát hiện Kỳ Thâm đang đứng ở nàng phía sau, mặt mày tinh xảo tuấn mỹ, dáng người cao dài đỉnh bạt.

Tạo nhớ vật chủ sủng nhi.

Trì Niên nghĩ đến lần trước hắn nói cho nàng đương người mẫu sự tình, mặc dù lại không nghĩ thừa nhận, chính là..... Nàng không nghĩ hắn bị càng nhiều người thấy, lại là thật sự.

“Người tới nhanh như vậy?” Trì Niên đứng lên, ngẩng đầu nhìn hắn chớp chớp mắt.

Kỳ Thâm cởi áo khoác khoác ở nàng bả vai, nắm tay nàng hướng ra ngoài đi, vừa đi vừa nhàn nhạt mà hỏi lại: “Chậm trễ người xem người khác?”

Trì Niên nghe hắn này chua lòn lờ nói, yên lặng mà trừng hắn liếc mắt một cái.

Hiện giờ đã mau mùa đông, ban đêm thực lạnh, nơi xa ánh đèn phá lệ phồn hoa.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Lên xe sau, bên trong xe gió ẩm đầy đủ, Trì Niên vừa mới uống xong đi rượu dần dần cuộn cuộn, trước mắt mờ mịt hạ, dựa vào lưng ghế ngồi, hai mắt có chút mông lung, ý thức lại còn thanh tỉnh.

Kỳ Thâm dâng lên tấm khăn, chặn tài xế tầm mắt, quay đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên khó hiểu.

Kỳ Thâm dừng một chút: “Ta đẹp vẫn là hắn đẹp?”

Trì Niên mê mang mà chớp chớp mắt, rồi sau đó phản ứng lại đây hắn nói chính là vừa mới sự tình, nhỏ giọng nói thầm: “Này có cái gì giống vậy.....”

Lời nói là nói như vậy, nàng lại vẫn là lại nhìn thoáng qua Kỳ Thâm mặt.

Như cũ hoàn mỹ mà lớn lên ở nàng thẩm mỹ điểm thượng.

Kỳ Thâm nhấp môi, nhìn nữ hài dâng lên men say mắt, giây tiếp theo xe đột nhiên khẩn cấp phanh lại hạ, Trì Niên mềm mại mà hướng phía trước đảo đi, mắt thấy cái trán vụng vụng hồ hồ mà đụng phải trước tòa.

Kỳ Thâm duỗi tay phúc ở cái trán của nàng thượng, thuận thế đem nàng vọt nhập chính mình khuỷu tay, lại không buông ra.

Trì Niên ngẩng đầu, chính thấy Kỳ Thâm cúi đầu chú thích nàng hai tròng mắt, thâm thúy mà ôn nhu, hai người môi suýt nữa cọ thượng.

Nàng giật mình.

Kỳ Thâm đem nàng tán ở mặt bẹn đầu tóc phát đến nhĩ sau, trầm giọng nói: “Người nên nói, ta đẹp.”

Là nàng nói, lúc trước thích hắn, là bởi vì hắn đẹp.

Trì Niên trái tim khiêu hai hạ, đại não càng thêm dao động, trong không khí ẩm áp độ ẩm giảo đến nàng ý thức mông lung: “..... Tự luyện.”

Kỳ Thâm chú ý tới nàng phản ứng, ngửi hỗn loạn hương thơm rượu hương, đột nhiên nghĩ đến thượng một lần đề nghị ở bên nhau hình ảnh.

Hắn cúi đầu nhìn nữ hài dần dần tan rã con người: “Say?”

Trì Niên mở to hai mắt: “Không có say!”

Đó chính là say.

Kỳ Thâm nhìn ngoài cửa sổ đèn đường một chút một chút ở nàng gương mặt chiếu ra ánh ngược, môi hơi nhấp, hồi lâu nói: “Trì Niên.”

“Ân?”

“Muốn hay không..... Cùng ta ở bên nhau?” Kỳ Thâm phóng nhẹ thanh âm, ngữ khí mê hoặc.

Hai người một ngày không ở bên nhau, hắn liền một ngày đứng ngồi không yên.

Trì Niên từ trong lòng ngực hắn ngẩng đầu, tròn xoe đôi mắt thẳng tắp mà nhìn hắn, đồng dạng nhớ tới lúc trước hắn nói ở bên nhau hình ảnh.

Khi đó, nàng còn hỏi hắn.....

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng hơi khấn, nàng luôn là dùng loại này vô hại ánh mắt nhìn hắn, lại không tự biết có bao nhiêu mê người, hắn như là nhìn ra nàng ý tưởng giống nhau: “Có thể ôm, có thể hôn môi.....”

Kỳ Thâm nói giọng khàn khàn: “Ở bên nhau nói, tùy người xử trí.”

Trì Niên chớp hạ lông mi, ánh mắt không tự giác mà theo hắn nói dừng ở hắn trên môi.

Kỳ Thâm ánh mắt càng thêm sâu thẳm, hai người chỉ gian bất quá cách một ngón tay khoảng cách, không chịu khắc chế mà tiếp cận.

Không khí dần dần ái muội.

Cũng là vào lúc này, Trì Niên chỉ cảm thấy dạ dày mùi rượu theo xe hơi chạy một trận cuộn cuộn, nàng chớp chớp mắt, giây tiếp theo đột nhiên đem Kỳ Thâm đẩy ra ——

Khi cách bốn năm, Trì Niên lại một lần phun ở Kỳ Thâm trên xe.

Tuy rằng chỉ là phun ra một ngụm rượu.

Phun xong rồi, nàng cũng thanh tỉnh lại đây, có thể tưởng tượng đến vừa mới sự tình, nghĩ đến Kỳ Thâm kia trương tú sắc khả xan mặt, trong lòng một trận xấu hổ và giận dữ, hận không thể tìm một cái phùng chui vào đi.

Xuống xe, Trì Niên liền bước nhanh mà đi vào chung cư thang máy, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, một bộ trấn định tự nhiên bộ dáng.

Kỳ Thâm đi theo nàng bên cạnh người, bắt đắc dĩ mà nhìn nàng: “Thật tính toán vẫn luôn không để ý tới ta?”

Trì Niên yên lặng mà cúi đầu: “Là người không cần lại lý ta.”

Nàng không mặt mũi gặp người!

Bị sắc / dụ liền tỉnh, ai sẽ ở như vậy ái muội khi nhớ chớ..... Gây mất hứng a!

Kỳ Thâm nhìn nàng đỏ bừng lỗ tai: “Trở về lộ có chút xóc nảy, người lại uống xong rượu, chỉ là bình thường say xe mà thôi.”

“Người còn nói!” Trì Niên quay đầu trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, giây tiếp theo lại bay nhanh mà chuyển qua đi, kêu lên một tiếng không hề xem hấn.

Cửa thang máy mở ra, Trì Niên chờ Kỳ Thâm đi ra ngoài, lại không nghĩ rằng hấn là đi ra ngoài, đem nàng cũng mang theo đi ra ngoài.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

“Người làm gì?” Trì Niên căm tức nhìn hấn.

“Uống trước điểm mật ong thủy,” Kỳ Thâm thuận tay mở ra chung cư môn, “Người một người trở về khẳng định tùy tiện tấy tấy liền ngủ.”

Trì Niên bị chọc thủng tâm tư, cúi đầu không ra tiếng.

Kỳ Thâm đi vào phòng bếp, mở ra tủ bát mới phát hiện mật ong không có, hấn đưa cho nàng một ly sữa bò: “Uống trước cái này, ta đi dưới lầu mua điểm mật ong.”

Trì Niên bẹp miệng tiếp nhận sữa bò, nhìn hấn rời đi, một người ngồi ở trên sofa, càng nghĩ càng cảm thấy vừa mới hình ảnh quá mức mất mặt.

Ở chính theo đuổi chính mình, chính mình cũng thích người muốn hôn môi nàng thời điểm, nàng phun ra.....

Trì Niên đầu óc nhảy mất nổ mạnh, sữa bò cũng không uống, buông liền bay nhanh mà trở về trên lầu.

Kỳ Thâm trở về thời điểm, thấy trên sofa không có một bóng người, không chút nào ngoài ý muốn nhéo nhéo giữa mày.

Thói quen.

Hấn đi vào phòng bếp hưởng hảo mật ong thủy, bưng trực tiếp lên lầu, gõ cửa.

Bên trong truyền đến Trì Niên rầu rĩ thanh âm: “Ta ngủ.”

Kỳ Thâm an tĩnh vài giây: “Trì Niên, thân là căn chung cư này hiện chủ nhân, ta có chìa khóa.”

Trì Niên: “.....”

Cuối cùng nàng mở cửa, mới vừa quét qua nha duyên cố, khóe miệng còn tàn lưu một chút kem đánh răng mật, nhìn mắt Kỳ Thâm, tiếp nhận mật ong thủy ngừa đầu uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó nghiêm túc mà ngẩng đầu, lộ ra tám cái răng tiêu chuẩn mỉm cười, liền mạch lưu loát mà nói: “Ta uống xong rồi, ta muốn nghỉ ngơi, cảm ơn người, ngủ ngon.”

Nói xong liền phải đem cửa đóng lại.

Kỳ Thâm tay mất lạnh lẽ mà chặn môn.

Trì Niên cứng đờ, rốt cuộc trừng hướng hấn.

Kỳ Thâm duỗi tay đem nàng khoe môi kem đánh răng mặt lướt qua, tay nhẹ nhàng dừng ở nàng cằm, nhìn nàng ủy khuất ba ba biểu tình, bất đắc dĩ mà nói: “Lại không phải lần đầu tiên.”

Trì Niên chớp chớp mắt, rồi sau đó phản ứng lại đây, hấn nói chính là chính mình uống say sau phun ra sự tình, thượng một lần hấn còn giúp chính mình thúc giục phun đầu.

Nghĩ đến đây, Trì Niên gương mặt nóng lên, theo bản năng mà quay đầu phải đi.

Kỳ Thâm ngăn cản nàng, khàn khàn tiếng nói vang lên: “Trì Niên, muốn bỏ thượng.”

Trì Niên chinh lăng nháy mắt, Kỳ Thâm cúi người hôn lên nàng môi, hơi lạnh môi mỏng nhẹ nhàng mà liếm quá nàng khoe môi, tay xuyên tiến nàng tóc dài, gia tăng nụ hôn này.

Trì Niên nhìn gần ngay trước mắt nam nhân, khóc không ra nước mắt.

Vì cái gì..... Mỗi một lần hôn đều là cái dạng này cảnh tượng, vì cái gì nàng không thể có được lãng mạn?

Tựa hồ nhận thấy được nàng không chuyên tâm, Kỳ Thâm khẽ cắn hạ nàng đầu lưỡi.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình trong đầu có pháo hoa tạc vỡ ra tới, vừa mới sở hữu miên man suy nghĩ toàn bộ tiêu tán, chỉ còn lại có trước mắt người môi răng giao triển ái muội.

Cho đến cuối cùng, nàng vòng eo mềm nhũn, bất giác thấp thấp mà rầm rì một tiếng.

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng căng thẳng, hai người chỉ gian lại vô khe hở, Trì Niên thậm chí cảm giác được hấn nào đó biến hóa.....

Chỉ có thể nói, thực khả quan.

Trì Niên gương mặt nóng lên, nhẹ nhàng giãy giụa hạ, rồi sau đó cứng đờ, nàng giống như cọ tới rồi.....

Kỳ Thâm nhẹ hút một hơi, rốt cuộc buông lỏng ra nàng, hơi hơi ngăn cách chút khoảng cách, dĩ vãng thanh lãnh cảm dục biến mất không thấy, môi phiếm ti lãnh diễm đỏ thắm, khắc chế đáy mắt hiếm thấy phóng túng, hơi thở hỗn loạn.

Trì Niên cũng thở hồng hộc mà dựa vào trong lòng ngực hấn, thật lâu sau tiểu tâm hỏi: “Người không sao chứ?”

Kỳ Thâm thật sâu mà ngóng nhìn nàng, giấy tiếp theo đem cầm khế tựa vào nàng hõm vai, bình tĩnh một hồi lâu mới ách thanh nói: “Yên tâm, ở người không gật đầu trước, không khi dễ người.”

Trì Niên: “..... Nga.”

.....

Mười hai tháng, đã là mùa đông.

Vân Thành mùa đông thực lạnh, hạ tuyết khi rồi lại phá lệ xinh đẹp.

Kỳ Thâm đi Paris đi công tác năm ngày, trong khoảng thời gian này Trì Niên cũng tiếp được một cái quay chụp tạp ký chí bìa mặt mời.

Bắt được quay chụp đối tượng tư liệu khi, Trì Niên còn kinh ngạc một hồi lâu.

Quay chụp đối tượng là quý yên, Tổng Lãnh bạn gái, đã từng lấy “Không có hứng thú” vì từ quảng Tống Lăng, sau lại hai người không biết vì cái gì lại hòa hảo.

Quý yên hiển nhiên cũng nghe nói qua Trì Niên, đối nàng báo lấy thiện ý mà cười cười.

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Toàn bộ quay chụp quá trình hai người câu thông mà thực vui sướng, phối hợp đến cũng thực ăn ý, nguyên bản định một vòng quay chụp thời gian, chỉ dùng năm ngày liền hoàn thành.

Hôm nay là cuối cùng một ngày quay chụp, lượng công việc không nhỏ.

Tối gần giữa trưa thời điểm, lâm hàm đưa cho Trì Niên một cái trang văn kiện chuyển phát nhanh: “Chuyển phát nhanh đưa đến phòng làm việc, nghĩ đến người hôm nay kết thúc công việc sau không trở về phòng làm việc, ta vừa vịn lại đây, liền cho người mang lại đây.”

Trì Niên nói lời cảm tạ sau tiếp nhận văn kiện, mở ra, rồi sau đó sững sốt.

Bên trong là một trương ảnh chụp, trên ảnh chụp người, là dụ trạch.

Hắn ăn mặc màu trắng hươu nhàn y, nhìn màn ảnh, khóe môi là trước sau như một lười nhác cười.

Trì Niên ngơ ngẩn mà nhìn này bức ảnh, hiện tại còn nhớ rõ dụ trạch có bao nhiêu không thích màn ảnh, hiện giờ lại cho nàng này bức ảnh.

“Trì tiểu thư,” quý yên đã thay đổi trang phát, đứng ở Trì Niên trước mặt, quét mắt nàng trong tay ảnh chụp, “Tiếp tục?”

Trì Niên phục hồi tinh thần lại, đem ảnh chụp bỏ vào túi văn kiện trung, gật gật đầu: “Hảo a.”

Đêm nay Trì Niên trở lại chung cư khi, đã hơn 8 giờ tối.

Vân Thành mùa đông vốn dĩ liền hắc đến sớm, ban đêm càng thêm rét lạnh.

Trì Niên mang lông xù xù mũ, quần chặt khấn quàng cổ, đem mặt súc ở khấn quàng cổ sau, bay nhanh mà đi vào thang máy.

Tầng lầu một tầng tầng bay lên, thẳng đến mười ba tầng, thang máy “Đỉnh” một tiếng mở ra.

Trì Niên bước chân bay nhanh mà đi ra thang máy, lại ở nhìn thấy đứng ở chung cư cửa thon dài thân ảnh khi bước chân một đốn.

Kỳ Thâm đứng ở chỗ đó, nghe thấy động tĩnh sau quay đầu nhìn nàng, biểu tình còn mang theo lên đường mỗi một, ánh mắt thâm thúy, môi vi bạch.

Trì Niên ngơ ngác mà nhìn hấn: “Người như thế nào ở chỗ này?”

Ngày hôm qua hấn còn nói chính mình đêm nay phi cơ, đại khái sáng mai đến Vân Thành.

Kỳ Thâm mím môi, nhìn giấu ở tuyết trắng mao nhung mũ cùng màu đỏ khấn quàng cổ hạ trắng nõn khuôn mặt nhỏ, đi lên trước ôm lấy nàng.

Trì Niên khó hiểu: “Người làm sao vậy?”

Kỳ Thâm như cũ không nói một lời, chỉ là ôm lấy nàng càng dùng sức.

Trì Niên bất đắc dĩ, tránh tránh, mở ra chung cư môn, hai người cùng đi vào.

Trì Niên đem khấn quàng cổ cùng mũ tháo xuống, áo khoác cũng cởi ra treo ở huyền quan chỗ, mới quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm: “Hợp tác nói đến không thuận lợi?”

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Thực thuận lợi.”

“Vậy người như thế nào trước tiên trở về?”

Kỳ Thâm an tĩnh vài giây, tiếng nói có chút khàn khàn: “Tổng Lăng nói, dự trạch cho người gửi trở về một thứ, thực đặc biệt.”

Trì Niên kinh ngạc: “Người như thế nào biết?”

Đảo mắt nghĩ đến quý yên thấy chính mình lúc ấy cầm ảnh chụp, nói cho Tổng Lăng tựa hồ cũng thực bình thường.

Kỳ Thâm vừa nghe liền biết Tổng Lăng nói được là thật sự, trong lòng một năm, nhấp môi ngưng mi, thẳng tắp mà nhìn nàng.

“Chỉ là một trương ảnh chụp mà thôi,” tuy rằng là thần tượng ảnh chụp, Trì Niên nói phản ứng lại đây, ngẩng đầu nhìn đứng dậy chớp chớp mắt: “Người ghen lạ?”

Cho nên trước tiên gấp trở về?

Kỳ Thâm lông mi khẽ nhúc nhích, không có phủ nhận.

Trì Niên dở khóc dở cười, rồi lại ở nhìn thấy hấn trước mắt một cùng tàn lưu bất an khi cứng đờ, trong lòng ề ảm, có chút sắp đau.

Nàng đã từng cho rằng, đoạn cảm tình này, nàng là hoảng loạn cái kia.

Nhưng lúc này, nhìn như vậy Kỳ Thâm, nàng rút cuộc minh bạch, nguyên lai, hấn cùng chính mình là giống nhau.

Nguyên lai, hấn ái nàng.

Trì Niên đi đến hấn trước mặt, ngẩng đầu nhìn hấn, ra vẻ cường ngạnh: “Người có phải hay không ghen tị?”

Kỳ Thâm rũ mắt ngóng nhìn nàng, không có trả lời nàng vấn đề, chỉ là nói giọng khàn khàn: “Ta yêu người.”

Trì Niên lông mi run lên hai hạ, thật lâu sau nhón chân ôm lấy hấn sau cổ, ánh mắt tinh lạng, khóe môi mang cười: “Kia về sau, cũng muốn tiếp tục yêu ta a.”

“Bạn trai.”

Nhớ chính văn xong

Phòng ngừa thất liên, thỉnh nhớ kỹ bốn trạm dự phòng vực danh:

Chapter 64

Kỳ Thâm vẫn luôn đều rõ ràng, chính mình bất quá là hai cái đại gia tộc thương nghiệp liên hôn sản vật, không hề độ ẩm cùng cảm tình.

Hấn cũng thói quen từ nhỏ đến lớn, cha mẹ không ngừng nghỉ khắc khẩu thanh.

Trừ bỏ bảo mẫu cùng quản gia, cùng với ngẫu nhiên sẽ bồi chính mình mẫu thân, rất ít người sẽ đãi ở hấn bên người.

Sinh nhật là kia đối hấn nên gọi cha mẹ phu thê khó được hài hòa ở chung nhật tử, hai đại gia tộc tổ chức sinh nhật yến, ăn uống linh đình, mỗi người đều treo khen tặng cười.

Nhưng hấn phá lệ bài xích loại này trường hợp, vì thế cái này gia một năm tới tụ ở bên nhau nhật tử càng là càng ngày càng ít.

Nếu không phải mẫu thân bị bệnh, hấn tưởng, cái này gia có lẽ có thể bằng mặt không bằng lòng mà vẫn luôn đi xuống đi.

Mẫu thân bệnh kia đoạn thời gian, nàng rất thống khổ.

Có khi nàng sẽ đau đến tự mình hại mình, nguyên bản trơn bóng cánh tay thượng từng đạo vết máu, hấn liền đem chính mình cánh tay lột đi lên; có khi cũng sẽ đột nhiên nổi giận đùng đùng mà ném đồ vật, pha lê ly toái ở hấn ngực.

Buồn cười chính là, mẫu thân ở bệnh viện kia đoạn thời gian, là hấn nhất có thể cảm nhận được thân tình lúc.

Bởi vì nàng tỉnh táo lại thời điểm, sẽ ôm hấn khóc, nhất biến biến mà nói “Thực xin lỗi”, nói nàng không nên đối gia tộc thỏa hiệp, không nên sinh hạ hấn, làm hấn tới chịu khổ.

Kỳ Thâm khi đó cũng suy nghĩ, đúng vậy, vì cái gì muốn sinh hạ hấn đâu?

Sau lại, mẫu thân qua đời, hấn chính mắt gặp được bồn tắm từ từ máu loãng, có chút chảy tới toilet trên mặt đất, mà nàng nằm ở trong đó.

Hấn cho rằng chính mình sẽ thương tâm, lại không có.

Bởi vì nàng biểu tình thực bình tĩnh, khỏe môi còn mang theo ti cười, bất đồng với khoảng thời gian trước bị ốm đau tra tấn thống khổ giây giụa, ngược lại như là giải thoát rồi giống nhau.

Kỳ nhạc lâm cũng tới.

Cùng mẫu thân sáu mươi mấy năm Kỳ nhạc lâm, thế nhưng còn phá lệ mà ở mẫu thân mộ bia trước đài hai ngày một đêm, không rên một tiếng.

Thật là buồn cười.

Hấn bắt đầu kế hoạch rời đi tô thành, ra ngoại quốc lưu học, tốt nghiệp sau tức trực tiếp lưu tại Vân Thành, cùng Tổng Lăng cùng nhau sáng lập Sang Tư.

Hấn cũng không có đem chuyện này nói cho Kỳ nhạc lâm, người sau đối hấn đãi ở Vân Thành bất mãn, lại cũng không nói thêm cái gì, chỉ là muốn hấn đại biểu Kỳ gia tham dự một ít Vân Thành thương vụ tiệc rượu hoặc là xã giao, bao gồm vân đại lần đó lễ trao giải.

Sau đó không lâu, Kỳ nhạc lâm muốn cho hấn hồi tô thành, trở lại hấn không chế trung, tiến vào Kỳ thị.

Kỳ Thâm cự tuyệt.

Thói quen không chế hết thấy Kỳ nhạc lâm bị cự tuyệt sau thẹn quá thành giận, điều tra dưới phát hiện Sang Tư tồn tại, bắt đầu phóng lời nói ai cùng Sang Tư hợp tác, chính là cùng Kỳ gia đối nghịch.

Một bên là to như vậy Kỳ gia, một bên là sơ mới thành lập Sang Tư, tất cả mọi người biết nên như thế nào lựa chọn.

Bắt đầu hết thấy đích xác rất khó, hấn cùng Tổng Lăng cùng với đoàn đội những người khác dùng một năm thời gian, mới rốt cuộc đem Sang Tư ổn định ở kia đồng hợp hồi office building góc.

Chỉ là ngay từ đầu, sở hữu sự tình đều yêu cầu chính mình làm, bao gồm nghiên cứu phát minh, hợp tác, đàm phán.....

Hơn phân nửa thời gian, đều phải ngao ở trong công ty.

Tổng Lăng xem bắt quá đi, nổi lên vì hấn tìm một trợ lý tâm tư.

Kỳ Thâm nghe nói, chỉ là một câu nhàn nhạt: Không cần.

Lãng phí đầu nhập, hơn nữa khi đó Sang Tư tiền lương không cao, không cao tiền lương hấp dẫn tới người năng lực hữu hạn, hẳn không cần người như vậy ở hẳn thân nhớ biên.

Tổng Lãng nhún nhún vai, lúc ban đầu đích xác đánh mất cái này ý niệm, lại ở nhìn thấy hẳn lại một lần ở công ty ngao vài ngày sau, không khỏi phân trần mà tuyên bố thông báo tuyển dụng tin tức.

Cái này hẳn sau lại vô cùng may mắn quyết định.

Kỳ Thâm lần đầu tiên nhìn thấy Trì Niên, chính là ở kia gian đơn sơ công ty trong đại sảnh.

Ăn mặc màu trắng gạo áo trên cùng màu đen quần jean Trì Niên cười khanh khách mà đứng ở Tổng Lãng bên người, trát chỉnh tề đuôi ngựa, trắng nõn khuôn mặt nhỏ treo hai cái nho nhỏ má lúm đồng tiền, đối hẳn xua xua tay nói: “Hải người hảo a Kỳ Thâm, ta là mới tới, người trợ lý, Trì Niên.”

Nói chuyện thời điểm, ánh mắt của nàng cũng nửa cong, giống trăng non.

Kỳ Thâm chỉ lãnh đạm mà nhìn nàng một cái, tùy ý mà phiên phiên tư liệu, hơi kinh ngạc với nàng tốt nghiệp văn đại, rồi lại ở nhìn thấy quá thấp tiền lương đương thời ý thức mà cảm thấy nàng càng như là cái..... Nuông chiều từ bé tiểu cô nương, mà không phải một cái có năng lực phụ trách công tác người.

Rốt cuộc, văn đại tốt nghiệp học sinh, phàm là có chút năng lực, có thể có càng tốt lựa chọn.

Thẳng đến thật lâu lúc sau, hẳn mới biết được, nàng lựa chọn nơi này đến tốt cùng là bởi vì cái gì.

Lúc ban đầu Kỳ Thâm rất ít đối Trì Niên nói chuyện, biểu tình quanh quẽ, mặc dù nàng là hẳn trợ lý.

Gần nhất là bởi vì chính mình vốn chính là loại người này, thứ hai là muốn cho nàng biết khó mà lui.

Nhưng Trì Niên..... Nàng thực “Cố chấp”.

Nàng sẽ mỗi ngày đem hẳn trong tầm tay cà phê biến thành rau quả nước, hoặc là chỉ là một ly bình thường nước sôi để nguội, hỏi chính là đây là trợ lý hẳn là phụ trách.

Sẽ bồi hẳn tăng ca đến đêm khuya, có khi cũng sẽ mỗi một, lại luôn là ở nhìn thấy hẳn thời điểm ánh mắt tỏa ánh sáng mà đứng dậy.

Càng sẽ mặc danh hỏi hẳn: “Kỳ Thâm, người thật sự không nhớ rõ ta nha?”

Nàng rất ít kêu hẳn “Kỳ tổng”, không lớn không nhỏ, kêu nhiều hẳn thế nhưng cũng không cảm thấy có cái gì không đúng rồi.

Chân chính tiếp thu nàng là hẳn trợ lý, đại khái là ở cùng Singapore một vị khách hàng nói chuyện hợp tác thời điểm.

Hợp tác tương đối sau lại sinh ý cũng không tính quá lớn, nhưng lại là đỉnh Kỳ gia áp lực tiến hành.

Ngày đó đã là mùa thu, bên ngoài mưa nhỏ.

Kỳ Thâm đối Sang Tư trước nay đều là tự tin, hợp tác cũng nói đến phá lệ thuận lợi, chỉ là ở chuẩn bị ký hợp đồng khi, khách hàng đột nhiên đề nghị bổ thêm một phần hai bên hiệp nghị.

Kỳ Thâm tỏ vẻ lý giải gật gật đầu, đối khách hàng nói thanh chờ một lát, liền muốn ra cửa chuẩn bị hiệp nghị, lại ở đi ra nhà ăn khi, thấy một tay cầm ô một tay cầm di động Trì Niên.

Nàng ăn mặc màu xanh nhạt vậy, đứng ở nhà ăn cửa dưới mái hiên, góc váy đã bị làm ướt, đang ở bát dĩa số.

Giây tiếp theo hần di động liền vang lên.

Trì Niên nghe thấy di động tiếng chuông, ngẩng đầu lên liền thấy hần, đôi mắt đột nhiên liền sáng lên, đối hần phát phát tay chạy chậm đến trước mặt hần: “Ta phía trước hiểu biết một chút vị này khách hàng, nghe nói hần vì ổn thỏa, dĩ vãng cùng Việt Nam công ty thêm đơn từ khi cố ý bổ ký một phần hai bên hiệp nghị, lo lắng lần này còn cần cái này.”

Nàng trong tay cầm, đúng là một phần bị bảo hộ hoàn hảo hiệp nghị thư.

Kỳ Thâm nhìn nàng, nhà ăn cửa ánh đèn chiếu vào nàng vì bạch khuôn mặt nhỏ thượng, ánh mắt rực rỡ lấp lánh.

Đây là hần lần đầu tiên chân chính mà tiếp nhận nàng.

Tự nhiên là làm trợ lý.

Trận này hợp tác cũng thuận lợi ký xuống dưới.

Này lúc sau, Kỳ Thâm không hề bài xích công tác khi bên người đi theo một người.

Mà Trì Niên cũng đích xác rất có năng lực, gặp qua một mặt khách hàng, nàng sẽ nhớ rõ đối phương đại khái tư liệu, tinh chuẩn thả tấn nhớ tốc; hiểu biết Sang Tư nghiệp vụ cũng thực mau.

Chỉ trừ bỏ..... Như cũ không lớn không nhỏ.

Kỳ Thâm xã giao khi, cũng không hề từ chối Trì Niên cùng đi.

Nhưng lần đầu tiên xã giao khi, mặc kệ nàng thế hần chán rượu, hần là hần đã làm nhất sai lầm quyết định chỉ nhất.

Lần đó ngày mới nhập đầu mùa đông, hần lái xe, nàng ngồi ở ghế phụ.

Hần dạ dày có chút không thoải mái, Trì Niên sáng sớm nhận thấy được, khẩn trương hề hề mà nhìn hần, thẳng làm hần hoài nghi chính mình có phải hay không muốn bệnh nguy kịch?

Cuối cùng ở nàng lần thứ n nhìn về phía chính mình khi, tức giận mà tỏ vẻ: “Yên tâm, không chết được.”

Nhưng Trì Niên chớp chớp mắt, trước sau không yên tâm, thẳng đến nhìn thấy khách hàng, nói xong hợp tác chạm cốc thời điểm, chén rượu bị nàng đoạt qua đi, nàng mảnh khảnh thân mình che ở hắn trước mặt, cười tủm tỉm mà nhìn khách hàng: “Trở về khi Kỳ tổng còn muốn lái xe, ta thế Kỳ tổng uống lên đi?”

Nàng tiếng nói vốn là mềm mại, thanh thúy, lúc này cố tình mà phóng mềm, càng là làm người không đành lòng từ chối.

Khách hàng tự nhiên cười gật gật đầu.

Kỳ Thâm nhìn trước mắt thân ảnh, đây là lần đầu tiên có người che ở hắn trước mặt.

Nhưng giây tiếp theo rồi lại nhìn không được nhú nhú mày.

Không phải bởi vì nàng lấy đi chính mình chén rượu, mà là..... Nàng cố tình phóng mềm tiếng nói.

Hôm nay, hắn cuối cùng chưa nói cái gì.

Mấy chén champagne mà thôi, số độ tuy rằng cao chút, nhưng thấy nàng uống rượu khi không chút do dự bộ dáng, cũng chỉ đương nàng tửu lượng thực hảo.

Nhưng trở về khi, đương hắn lái xe chuẩn bị đưa nàng về nhà, quay đầu liền trông thấy nàng tiến đến hắn trước mặt, chớp đôi mắt nhìn hắn, hiển nhiên có chút say, ánh mắt sáng lấp lánh.

Nhiều năm như vậy, Kỳ Thâm đối nữ nhân ánh mắt ấn tượng sâu nhất, vẫn là mẫu thân ở bệnh viện kia đoạn thời gian điên cuồng lại tĩnh mịch ánh mắt, tuyên cáo nàng dần dần khô cạn sinh mệnh lực đi tới cuối, giống một bó kinh diêm quá lại khô héo đóa hoa.

Đây cũng là hai mươi mấy năm qua, hắn chưa từng tiếp thu quá bất luận cái gì cảm tình nguyên nhân.

Hắn sợ từ một nửa kia trên người, cũng nhìn đến như vậy ánh mắt.

—— bởi vì hắn, mà sinh ra khô cạn thả tuyệt vọng ánh mắt.

Chính là Trì Niên.....

Hắn chưa từng nhìn thấy quá như vậy sinh cơ bừng bừng người, dùng lấp lánh sáng lên ánh mắt nhìn hắn, làm càn mà trương dương nàng nhiệt tình cùng sinh mệnh lực.

Nhưng giây tiếp theo, Trì Niên liền chớp chớp mắt, gương mặt cũng cổ lên.

Hắn trong lòng dâng lên một cổ điềm xấu dự cảm, giây tiếp theo dự cảm bị nghiệm chứng.

Nàng phun ở hắn trên xe, cùng với phía bên phải cánh tay thượng.

Một trận quỵ dị ầm ập.

Kỳ Thâm cố nén thói ở sạch cùng lửa giận, đè thấp tiếng nói mới vừa gọi một tiếng “Trì Niên”, nàng liền nâng đầu đáng thương vô cùng mà nhìn hấn, hai mắt ngập nước, phảng phất giấy tiếp theo là có thể khóc ra tới: “Thực xin lỗi, Kỳ Thâm.....”

Trong lòng lửa giận bị sinh sôi lấp kín, mặc danh mà phát không ra, cuối cùng bị hấn lại sinh sôi nuốt trở vào, chỉ mặt vô biểu tình mà đem nàng tặng trở về.

Kia lúc sau, Kỳ Thâm đã biết, Trì Niên tửu lượng rất kém cỏi, kém đến hận không thể một ly champagne liền say nông nổi.

Mà khi đó hấn đem sở hữu tài sản đều đầu nhập tới rồi Sang Tư, xe thay đi bộ chỉ có một chiếc bảo mã (BMW), vì không hề tao ương, hấn bắt đầu cố ý vô tình mà chú ý xã giao khi nàng uống rượu tình huống.

Khi nào bắt đầu vì nàng chần rệu đầu?

Có lẽ là lại một lần không thể tránh khỏi tiệc rượu thượng, nàng đi theo hấn bên người, thường thường vì hấn thay đổi chén rượu, khi không có ai liền giống con thỏ giống nhau, đi theo hấn phía sau, nhỏ giọng mà phun tào tiệc rượu thượng &3 nhớ 0340; người.

Hấn cũng liền câu được câu không mà nghe nàng phun tào, thẳng đến một cái quen thuộc khách hàng gọi lại hấn, muốn thương lượng chút công ty sự tình, hấn cùng khách hàng đi yển khách khu.

Khi trở về, lại thấy một cái nhị thế tổ giống nhau nam nhân ở đối Trì Niên kính rượu, Trì Niên trong tay champagne cũng không, gương mặt đỏ bừng.

Mà nam nhân kia đã thượng thủ ôm lấy nàng bả vai, may mà nàng người còn thanh tỉnh, trực tiếp tránh ra nam nhân tay.

Không thể nói trong lòng cảm giác, chờ đến Kỳ Thâm phản ứng lại đây, đã đem Trì Niên mang theo ra tới, kêu người lái thay.

Trì Niên liền vụng vụng hồ hồ mà đi theo hấn bên người, lên xe khi còn một phen đánh vào cánh tay hấn thượng.

Kỳ Thâm nhìn nàng rõ ràng có chút say ánh mắt, không nhin xuống mắng một tiếng: “Không thể uống còn uống?”

Trì Niên mê mang mà nhìn hấn một cái, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, mở to hai mắt trừng mắt hấn: “Người nọ cùng Sang Tư có hợp tác, nếu không phải bởi vì công ty, ta mới sẽ không uống!”

Đúng lý hợp tình con thỏ.

Đây là nàng nhìn nàng sinh khí khi trong lòng duy nhất ý tưởng, rồi sau đó phát hiện, ánh mắt của nàng thực sạch sẽ, không có tạp chất, tựa hồ cũng không nên có.

Cuối cùng hấn bắt đắc dĩ mà quay đầu đi.

Tính, nếu là hấn trợ lý, hơn nữa là một tốt nghiệp liền đi theo hấn chạy trước chạy sau, ít nhất ở nàng vẫn là hấn trợ lý thời điểm, làm nàng đừng quá sớm tiếp xúc loại này xã giao thượng âm u sự cũng là hấn là.

Sau lại Kỳ Thâm mới phản ứng lại đây, hấn khi đó đại có thể đổi một cái nam trợ lý, nhưng tựa hồ hoàn toàn không hướng phương diện này nghĩ tới.

Tóm lại chuyện này sau, vì nàng chần rượu cũng coi như là hai người ăn ý.

Mà xã giao kết thúc, nàng cũng sẽ đưa cho hấn một lọ sữa bò, lái xe đem hấn đưa về nhà, rồi sau đó cười khanh khách mà nói một tiếng “Kỳ Thâm, ngày mai thấy”.

Luôn là như thế.

Như vậy thói quen thậm chí ở phía sau tới hấn có thể mua vô số chiếc xe tư bản khi, như cũ không có thay đổi.

Rất nhỏ thay đổi, phát sinh ở phía sau tới một ngày.

Hấn như cũ đi công ty, mới vừa đi ra thang máy, liền nghe thấy trong đại sảnh Tổng Lăng trêu chọc thanh âm: “Ao nhỏ năm sẽ không thích chúng ta Kỳ tổng đi?”

Hấn bước chân mặc danh mà đồn hạ, theo sau ở trong lòng cười lạnh, Tổng Lăng luôn là như vậy không lựa lời, lại ở vào cửa nháy mắt, thấy cái kia đưa lưng về phía chính mình tiểu cô nương gật gật đầu, thanh âm thần nhiên mà theo lý thường hấn là: “Đúng vậy.”

Kỳ Thâm định tại chỗ, nhú nhú mày, còn lại người cũng đều an tĩnh lại.

Trì Niên tựa hồ nhận thấy được cái gì, quay đầu thấy hấn, đáy mắt có trong nháy mắt hoảng loạn cùng e lệ, rồi lại thực mau trấn định xuống dưới, thậm chí cười khanh khách mà đối hấn chào hỏi: “Kỳ Thâm, sớm a.”

Chút nào không giống như là vừa mới cáo xong bạch bộ dáng.

Kỳ Thâm thấy như vậy nàng, mày nhăn đến càng khẩn.

Nếu nàng thích hấn, như vậy đem nàng lưu tại hấn bên người, sẽ có chút phiền phức, rất cuộc, ở trong lòng hấn, nàng vẫn là cái tiểu cô nương.

Nhưng nàng như vậy bình tĩnh, thậm chí ở về sau mấy ngày, nàng biểu hiện cũng thực bình thường, làm cái gì đều cười ngâm ngâm, phảng phất không có một chút ảnh hưởng, hấn trong lòng ngược lại vẫn là biệt nữ.

Sau lại Tổng Lăng ngẫu nhiên nhắc tới chuyện này, đối hấn nói: Chỉ là tiểu nữ sinh bình thường thích mà thôi đi, có lẽ còn kèm theo một tia đối cấp trên sùng bái.

Có lẽ đi, chỉ là tiểu nữ sinh thích hoặc sùng bái.

Kỳ Thâm xem nhẹ trong lòng khác thường, cũng dần dần đem chuyện này vứt chỉ sau đầu.

Thời gian thực mau liền đến Tết Âm Lịch.

Kỳ Thâm từ nhỏ đến lớn mấy nhớ chẳng có chân chính mà quá quá Tết Âm Lịch, bắt quá là hai cái gia tộc lẫn nhau thương thảo ích lợi quan hệ nhặt tử mà thôi.

Thậm chí như vậy ích lợi quan hệ, bởi vì ràng buộc quá sâu, liền mẫu thân sau khi chết đều ở liên tục.

Kỳ nhạc lâm ở Tết Âm Lịch trước liên hệ hần, chỉ nói hần hiện tại hồi tô thành, hết thấy đều chuyện cũ sẽ bỏ qua, thậm chí có thể cho phép Sang Tư nhập vào Kỳ thị.

Kỳ Thâm chỉ phúng cười một tiếng treo điện thoại.

Kỳ gia chèn ép ở Tết Âm Lịch trước kia đoạn thời gian đến đỉnh núi, nguyên bản đã nói tốt hợp tác không nói chuyện, ký hiệp ước khách hàng tình nguyện chi trả tiền vi phạm hợp đồng cũng muốn giải trừ hợp đồng, phía trước từng có bàn bạc cũng biểu đạt xin lỗi uyển cự.

Sang Tư hai cái lão công nhân cũng ở Tết Âm Lịch trước từ chức, bọn họ nói: Kỳ tổng, có lẽ nhập vào Kỳ thị là cái không tồi lựa chọn.

Kỳ Thâm cho bọn hần từng người đã phát một phần cuối năm thưởng, không nói thêm gì.

Kỳ nghĩ như cũ muốn phóng.

Lưu lại công nhân nghỉ, Tổng Lăng cũng bị trong nhà kêu về nhà ăn tết.

Tháng giêng mừng một Tết Âm Lịch ngày đó, Vân Thành thiên phá lệ rét lạnh.

Kỳ Thâm như thường đi tới công ty, không lớn công ty chỉ còn lại có hần một người.

Trước kia cũng luôn là một người ăn tết, hiện tại cũng không cảm thấy thế nào.

Chỉ là nhìn đơn giản văn phòng, cùng với đầy bàn hỗn độn văn kiện, lần đầu tiên sinh ra cảm giác vô lực.

Không nghĩ đi để ý tới những cái đó nói “Xin lỗi” văn kiện, cũng không nghĩ đi quản vô số hỗn loạn sự tình, không biết chính mình ở làm đúng hay không, không biết chính mình có nên hay không kiên trì, thậm chí..... Lần đầu tiên liên con đường phía trước đều nhìn không tới.

Thẳng đến buổi sáng 9 giờ, truyền đến một tiếng tiếng đập cửa, ngay sau đó dò ra một viên tròn tròn đầu.

Trì Niên ăn mặc thật dày áo lông vũ, khuôn mặt nhỏ bạch như là tự mang quang sương mù, giấu ở lông xù màu đỏ khăn quàng cổ hạ, chớp mũi bị đông lạnh đến đỏ bừng, nháy đôi mắt cong mặt mày cười nhìn hần: “Kỳ Thâm, tân niên vui sướng nha.”

Kỳ Thâm không nói gì, chỉ là an tĩnh mà nhìn nàng, nghe này tĩnh mịch trong hoàn cảnh duy nhất thanh âm, thanh thúy, tràn đầy sinh cơ.

Theo sau nàng đi đến, trong tay cầm hai cái hộp giữ ấm, rồi sau đó đúng lý hợp tình mà đối hấn nói: “Pháp định tiết ngày nghỉ tới công ty tăng ca, phải cho tăng ca phí!”

Kỳ Thâm nhìn nàng như là đòi nợ ánh mắt, không tự giác mà dắt khóe môi: “Làm người tăng ca?”

Trì Niên bấu môi, đem hộp giữ ấm đặt ở bàn làm việc thượng, theo thứ tự mở ra: “..... Bữa sáng cũng là phải trả tiền.”

Nói xong không đợi hấn đáp lại, nàng lại bay nhanh mà nói: “Hơn nữa kỳ nghỉ về sau cũng muốn bổ thượng, ta nhưng đều tính đâu!”

Kỳ Thâm không còn có nói chuyện, chỉ là nhìn trên bàn bữa sáng.

Hai phân sủi cảo, cùng hai hộp còn mạo nhiệt khí nước canh.

Tết Âm Lịch đệ nhất đốn bữa sáng, là cùng Trì Niên cùng nhau ở cũng không rộng mở trong văn phòng ăn sủi cảo.

Không thể không nói, Trì Niên tay nghề..... Thật không tốt, có chút sủi cảo còn lặn, mỗi lần ăn đến lời sủi cảo, nàng tổng hội yên lặng mà cúi đầu, gương mặt cùng nhĩ tiêm hồng hồng, một bộ xấu hổ bộ dáng.

Kỳ Thâm lại mặc danh mà tưởng, có thiên nếu nàng thấy trù nghệ của hấn, nàng khả năng sẽ càng thêm tự biết xấu hổ.

Hôm nay, Kỳ Thâm vội đến buổi chiều liền ngừng công tác, Kỳ nhạc lâm lại tới nửa điện thoại, đồng dạng là kia phiên lời nói —— chỉ cần hấn cúi đầu, liền có thể lập tức không so đo hiềm khích trước đây mà đối truyền thông tuyên bố, hấn là Kỳ gia người thừa kế, Sang Tư công nhân cũng đều sẽ so hiện tại đãi ngộ càng tốt.

Khi đó hấn mới biết được, ngay cả kia hai cái lão công nhân đều bị Kỳ nhạc lâm đào đi.

Kỳ Thâm đứng ở vuông vức cửa sổ nhớ trước, an tĩnh mà nhìn bên ngoài phong cảnh, không để ý đến.

Hấn không phải một cái có nghiện thuốc lá người, nhưng lúc này, lại bậc lửa một chi yên, sương khói lượn lờ, tình hóa lúc sáng lúc tối.

Tựa như đứng ở ngã rẽ, xưa nay chưa từng có mê mang cùng vô lực.

Sắc trời dần dần tối tăm, cũng là ở ngay lúc này, Trì Niên đi đến, tựa hồ người được yên vị, nàng thấp thấp ho khan một tiếng.

Hấn sững sờ, đem yên tất ở cửa sổ thượng gạt tàn thuốc, mở ra cửa sổ tan tán khí vị.

Vốn tưởng rằng nàng là tới nói cho hắn một tiếng tan tằm, không nghĩ tới nàng sẽ đứng ở chính mình bên người, lẳng lặng mà bồi hắn đứng, qua thật lâu nhẹ giọng hỏi: “Kỳ Thâm, người cảm thấy sẽ thành công sao?”

Mạc danh nói, hắn lại nghe đã hiểu, cho nên hắn hỏi lại: “Người cảm thấy đâu?”

Nàng cười khanh khách gật gật đầu: “Ta đương nhiên cảm thấy có thể, như vậy về sau liền có thể cơm ngon rượu say!”

Hắn cười nhạo: “Người liền điểm này tiền đồ?”

Nàng an tĩnh xuống dưới, ánh mắt hoảng hốt hạ, rồi sau đó cười nói: “Người tổng phải tin tưởng chính mình mệnh sao.”

Nàng nói những lời này khi, đầu hơi hơi oai, đôi mắt mị thành trắng non, khoe môi má lúm đồng tiền nhạt nhẽo diễm mỹ.

Kỳ Thâm thật sâu mà nhìn nàng, hô hấp trong nháy mắt này ngừng hai giây, theo sau lơ đãng mà quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Hắn tưởng, quả nó con đường phía trước thế nào, ít nhất, hiện tại giấy giụa qua;

Ít nhất..... Không thể làm một tốt nghiệp liền đi theo chính mình bên người tiểu cô nương liền ăn ngon đều ăn không được.

Cho nên hắn nói: “Vậy thử xem.”

Chapter 65

Cái này Tết Âm Lịch, từ mừng một đến sơ năm, Kỳ Thâm là cùng Trì Niên cùng nhau quá.

Ban ngày hắn sẽ ở văn phòng nội xử lý công ty sự tình, tới gần tan tằm khi, Trì Niên tổng hội cười khanh khách mà gõ vang văn phòng môn, đứng ở cửa nhìn hắn: “Kỳ Thâm, cùng đi ăn bữa tối a.”

Công ty đại lâu bên có một cái lão ngõ hẻm, ngõ hẻm phụ cận có một gian đơn giản tiệm cơm, mấy ngày nay bọn họ vẫn luôn ở nơi đó ăn.

Trì Niên ăn khởi cơm tối, môi du tư tư hồng nhuận, gương mặt cũng phình phình, giống cái hamster.

Nàng như vậy nữ hài tử, giống như làm chuyện gì đều sinh cơ bưng bưng.

Sơ năm ngày đó, Vân Thành hạ một hồi tuyết, tân một năm trận đầu tuyết.

Đêm đó, cùng Trì Niên ở tiệm cơm dùng cơm khi, nàng cố ý muốn mấy chai bia, nói muốn chúc mừng tuyết đầu mùa.

Nhưng nàng lại chỉ uống lên một lọ liền gương mặt đỏ bừng, nghĩ đến nàng phía trước “Công tích vĩ đại”, hắn cuối cùng đem này dư bia lấy ra.

Đưa nàng đến nàng sở trụ cư dân lâu khi, chính trực buổi tối 9 giờ.

Nàng ngồi ở ghế phụ vị trí, ánh mắt có chút mông lung, hần gọi nàng khi, nàng mới phản ứng lại đây, nhìn bên ngoài đã trắng xoá một mảnh, đột nhiên hưng phấn mà quay đầu nhìn hần: “Kỳ Thâm, chúng ta đi chơi ném tuyết đi!”

Kỳ Thâm chỉ không gợn sóng mà nhìn nàng, không nói gì.

Trì Niên meo máo, đảo lại chưa nói cái gì, ngoan ngoãn ngằm xe, không bao lâu rồi lại đi vòng vèo trở về, gõ gõ cửa sổ, một bộ nôn nóng bộ dáng.

Kỳ Thâm vốn tưởng rằng nàng gặp cái gì việc gấp, xuống xe, đóng cửa xe nháy mắt, một cái tuyết cầu nện ở hần ngực, có điểm lạnh.

Ngay sau đó đèn flash ánh đèn chớp lóe mà qua.

Hần yên lặng đứng ở tại chỗ, cách không xa khoảng cách bắt mắt dĩ mà nhìn càng ngày càng không lớn không nhỏ Trì Niên, nàng trong tay còn cầm mới vừa chụp ảnh di động.

Người sau ngược lại mãn nhãn thực hiện được cười, mặt mày nửa mỉa: “Kỳ Thâm, ngày mai kỳ nghỉ liền phải kết thúc lập.”

Kỳ Thâm nhú nhú mày, khó hiểu nàng vì cái gì đột nhiên đề chuyện này.

Trì Niên cười thiểu chút, mím môi mới tiếp tục nói: “Người khẳng định lại khôi phục kia phó quanh quệ bộ dáng, cho nên, lưu cái chứng cứ!”

Nói xong đối hần giờ giờ lên cầm, xoay người đi vào cư dân lâu.

Đêm nay, Trì Niên chia hần một trương ảnh chụp, trên ảnh chụp hần đứng ở trên nền tuyết, ngực trần lưu một chút bông tuyết, mặt vô biểu tình thần sắc, ánh mắt lại tựa hồ có cái gì ở nhân nhạ chảy xuôi.

Cùng ảnh chụp cùng nhau phát tới, còn có một câu: chứng cứ [lãnh khốc]

Kỳ Thâm cười nhạo một tiếng “Ấu trĩ”.

Tết Âm Lịch qua đi, Kỳ gia đối Sang Tư vậy đồ cũng không có giảm bớt.

Kỳ Thâm bắt đầu ở kỹ thuật thượng tìm kiếm sáng tạo điểm, cùng với trước cùng cùng Kỳ gia không có ích lợi lui tới khách hàng hợp tác, chờ đến sơ cụ quy mô sau, lại từng bước như tằm ăn lên cùng Kỳ gia hợp tác đại khách hàng.

Có thể cùng Kỳ gia hợp tác đại khách hàng, tất nhiên tư bản hùng hậu, sẽ không dễ dàng chịu Kỳ gia uy hiếp, thương nhân đều là trực lợi.

Mà hần ưu thế đó là, Kỳ nhạc lâm không hiểu biết Sang Tư, hần lại phá lệ hiểu biết Kỳ thị.

Này một bước lại nói tiếp dễ dàng, làm lên lại rất khó.

Hần lại bắt đầu ngày qua ngày mà ngao ở công ty, một chút mà đem Sang Tư đẩy ra đi, nghênh đón càng nhiều mưa rền gió dữ.

Kia mấy tháng thời gian, Sang Tư từ trên xuống dưới xưa nay chưa từng có bận rộn.

Trì Niên đồng dạng cũng là, nàng công tác hoàn thành phá lệ xuất sắc, trừ cái này ra, tựa hồ từ Tết Âm Lịch nàng cho hẳn phát ảnh chụp bắt đầu, nàng tổng hội cho hẳn chụp tới các loại thiên kỳ bách quái ảnh chụp, hướng hẳn bày biện ra một cái ở nàng thị giác hạ, nhiều vẻ nhiều màu thế giới.

Mặc dù chỉ là một khối tàn khuyết vân, một quả rơi trên mặt đất điểm tâm ngọt, ở nàng ảnh chụp đều mang theo ti nhảy nhót hơi thở.

Hắn thế nhưng cũng dần dần dưỡng thành buổi tối công tác mỗi một khi, tùy ý lật xem một chút nàng phát tới tin tức thói quen, nhìn đến khi liền sẽ hồi phục một câu.

Thẳng đến có một ngày, hắn như cũ xử lý công tác, tới rồi chạng vạng khi, dạ dày một trận run rẩy đau, cả người cũng ở mạo mồ hôi lạnh, ý thức phảng phất tự do tại thân thể ở ngoài.

Chờ đến hắn lại tỉnh táo lại, đã bị Trì Niên cố hết sức mà sam

Đỡ hẳn đi vào thang máy.

Nàng luôn là cười tủm tỉm, lúc này lại cố chấp nhấp chặt môi, vành mắt ửng đỏ, mẫn nhãn lo lắng, bởi vì chống hẳn trọng lượng, chóp mũi thượng toát ra mấy viên mồ hôi.

Mà hắn dựa vào nàng đầu vai, nhìn như vậy nàng, có chút xuất thần.

Trì Niên mang theo hắn đi bệnh viện, mạn tính viêm dạ dày, còn đã phát thieu.

Hắn bốn tính toán cầm được liền hồi công ty, lại không nghĩ rằng, lần đầu tiên thấy được “Hung ác” Trì Niên là bộ dáng gì.

Nàng không nói một lời mà đem hắn ấn ở trên giường bệnh, theo sau híp mắt giả cười mà nhìn hắn: “Hôm nay không có hành trình, chỉ có một sự kiện: Nghỉ ngơi!”

Ngữ khí như là mệnh lệnh dường như chân thật đáng tin.

Rõ ràng một bộ trắng nõn nhuần nhuyễn bộ dáng, cố tình giả bộ hung thần ác sát bộ dáng, giống như..... Càng mạnh.

Kỳ Thâm bị ý nghĩ của chính mình kinh ngạc nhảy dựng, đem dư thừa ý tưởng tản ra, còn muốn tiếp tục hỏi công ty: “Đem công ty văn kiện.....”

Chỉ là không chờ hắn nói xong, Trì Niên mở to hai mắt nhìn hắn: “Văn kiện như thế nào?”

Nàng vành mắt còn tàn lưu hồng, phiếm thủy quang, còn lại nói như thế nào cũng nói không nên lời, Kỳ Thâm dời đi ánh mắt: “Về nhà nghỉ ngơi.”

Lúc này đây Trì Niên không có từ chối.

Khi đó hắn còn ở tại ly Sang Tư không xa một đồng chung cư lâu trung, Trì Niên đem hắn đưa về gia sau, hắn chỉ cảm thấy chính mình uống thuốc xong ý thức lại lần nữa bắt đầu dao động, mơ hồ trung cảm giác được có người ở nhẹ nhàng mà đụng vào hắn cái trán.

Lúc này Kỳ Thâm mới cảm giác được cái trán nóng bỏng độ ẩm.

Hắn mở mắt ra thấy, đó là chính nghiêm túc ở nước đá dính ướt khăn lông vì hắn chườm lạnh cái trán Trì Niên, khăn lông ôn liên tiếp tục đổi, một lần lại một lần.

Tay nàng bị nước đá băng thật sự lạnh, đầu ngón tay ngẫu nhiên đụng tới hắn cái trán, mềm mại.

Nàng giống như đều không có nhận thấy được, thẳng đến phát hiện hắn sốt cao trước sau không lui, nàng miễn cưỡng hôn nóng mà lấy tới cồn, bắt đầu vì hắn lau mặt má, thậm chí giải khai áo sơ mi nút thắt.

Kỳ Thâm rõ ràng cảm giác được chính mình thân mình cứng đờ, mềm mại xúc cảm như là liên lụy một cái tuyến, từ nhỏ bụng uốn lượn xuống phía dưới.

Nhưng Trì Niên biểu tình thật sự chỉ là ở đơn thuần mà giúp hắn hạ nhiệt độ mà thôi, càng thêm có vẻ hắn..... Giống cái cảm thú.

Hắn cơ hồ lập tức gọi tên nàng, cổ tình âm trầm che dấu khàn khàn.

Nhưng Trì Niên lại chỉ là vô tội mà nhìn hắn một cái, theo sau mới chú ý tới hắn thân mình, thậm chí..... Hắn có thể cảm giác được nàng ở chính mình bụng nhiều sờ soạng vài cái.

Hắn chỉ có thể nhắm chặt hai mắt, làm bộ không hiểu rõ bộ dáng, hy vọng nàng có thể nhanh lên kết thúc.

Ngày hôm sau hắn sốt cao thực mau liền lui.

Chính là Kỳ Thâm biết, có chuyện gì giống như trở nên không giống nhau.

Tỷ như, một đêm kia nàng vì hắn hạ nhiệt độ cảm giác, ngẫu nhiên sẽ chui vào hắn trong mộng.

May mà không bao lâu hắn muốn đi gặp một cái khách hàng, có thể ngăn ngừa mà đem chuyện này vứt chỉ sau đầu.

Gặp khách hàng đêm nay, Kỳ Thâm không có muốn Trì Niên đi theo.

Có lẽ là bởi vì đối mặt nàng, hắn sẽ sinh ra hoảng hốt cảm giác, loại này xa lạ hắn chưa từng thể hội quá cảm giác, làm hắn phản ứng đầu tiên chính là theo bản năng mà trốn tránh.

Cùng khách hàng nói chuyện với nhau thực thuận lợi, đối phương cùng Kỳ gia không có ích lợi lui tới, thả đối Sang Tư hạng mục thực cảm thấy hứng thú.

Thêm xong hiệp ước, chạm cốc xã giao sau, khách hàng đi toilet, cũng là ở ngay lúc này, Trì Niên nổi giận đùng đùng mà vọt tiến vào, đem trước mặt hắn chén

rượu đoạt qua đi, hai mắt cũng mang theo ti tức giận, trừng mắt hấn: “Uống uống uống, bác sĩ nói, người một tháng không thể uống rượu, người không có nghe thấy sao?”

Kỳ Thâm nhìn nghịch quang đứng ở chính mình trước mặt nữ hài, lời này kỳ thật thực bình thường, nhưng kia cổ xa lạ cảm giác lại tới nữa.

Đi vòng vào khách hàng cũng kinh ngạc đến ngây người mà đứng ở cửa, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, hiểu rõ mà cười cười: “Vị này chính là..... Kỳ tiên sinh bạn gái nhỏ?”

“Không phải.” Kỳ Thâm cơ hồ lập tức hoảng hốt mà phản bác.

Rồi sau đó hấn thấy Trì Niên trong mắt quang phai nhạt chút, lại vẫn là cười ngâm ngâm mà nhìn khách hàng: “Ta còn không có đuổi theo đâu! Kỳ tổng thân thể không tốt, không bằng ta thể hấn đi.”

Nói xong thật đúng là thành mà gật đầu.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình đại não hỗn loạn lên, cái gì kêu “Còn không có đuổi theo”?

Nàng đối hấn không phải tiểu nữ sinh thích hoặc là sùng bái?

Cuối cùng là khách hàng đánh vỡ trầm mặc, nói câu: “Vừa vặn ta gần nhất gan ra chút trạng huống, liền không uống.”

Từ nhà ăn ra tới sau, Kỳ Thâm nhận thấy được Trì Niên thực an tĩnh, nàng chỉ đưa cho hấn một lọ sữa bò, liền lại không nói một lời, thẳng đến mau đến cư dân lâu khi, nàng mới rầu rĩ hỏi câu: “Vì cái gì không mang theo ta cùng nhau gặp khách hàng?”

Kỳ Thâm ít có không biết nên như thế nào mở miệng.

Vì cái gì?

Bởi vì hấn đối nàng sinh ra quá thực cảm thú ý tưởng?

Vẫn là nói hấn hiện tại muốn tránh đi nàng?

May mà Trì Niên cũng không có lại truy vấn, xuống xe sau thẳng rời đi, liền câu kia “Kỳ Thâm, ngày mai thấy” đều lại chưa nói.

Kỳ Thâm bực bội mà ngồi trên xe, thật lâu không có rời đi.

Hấn biết rõ lấy Sang Tư tình huống hiện tại, chính mình căn bản không có nói cảm tình thời gian, hấn chỉ có cường đại lên, mới có thể bảo hộ chính mình tương bảo hộ hết thấy.

Nhưng Trì Niên câu nói kia lại như là một cái sấm sét tạc tiến hấn trong óc, thậm chí..... Hấn liền ngày hôm sau như thế nào đối mặt nàng cũng không biết.

Nhưng thực mau hấn liền biết chính mình suy nghĩ nhiều, ngày hôm sau Trì Niên thực bình tĩnh, phảng phất trước một ngày nói “Không đuổi theo hấn” người không phải nàng giống nhau.

Trừ bỏ hội báo công tác ngoại, dư thừa nói không có nói một câu.

Mà tình huống như vậy, giằng co một ngày, hai ngày..... Một vòng.....

Kỳ Thâm mơ hồ đoán được, là chính mình ở khách hàng trước mặt bay nhanh mà bỏ qua một bên cùng nàng quan hệ, làm nàng không cao hứng.

Nhưng hắn lại không biết giải quyết như thế nào, chưa bao giờ từng có nan đề.

Rõ ràng lúc ban đầu hắn muốn tránh đi, nhưng hiện tại thật sự tránh đi, hắn lại càng thêm bức bối bất an.

Đối Trì Niên, hắn giống như luôn là bó tay không biện pháp.

Nếu dựa theo dĩ vãng thói quen, có lẽ sẽ đổi cái trợ lý, có lẽ lại không cần trợ lý, chính là như vậy phương pháp lại căn bản vô pháp dùng đến Trì Niên trên người.

Chuyển cơ xuất hiện ở nửa tháng sau, nghiên cứu phát minh bộ môn xuất hiện bại lộ, Kỳ Thâm mấy ngày nay cơ hồ mỗi ngày đều ngâm mình ở nghiên cứu phát minh bộ môn, thí nghiệm một đám phức tạp số liệu, từ sớm đến tối.

Tổng Lăng vài lần muốn hắn trở về nghỉ ngơi, đều bị hắn không tiếng động từ chối.

Thăng đến ngày thứ ba, nghiên cứu phát minh bộ môn bị người đẩy ra, Kỳ Thâm quay đầu liền thấy Trì Niên hùng hổ mà triều hắn đi tới, trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, đi đến hắn trước mặt ngửa đầu nhìn hắn, gương mặt tức giận: “Người cả ngày không ăn cơm?”

Hắn nhìn nàng, kia một khắc đột nhiên rất muốn thượng thủ chọc một chọc nàng gương mặt.

Mà Trì Niên căn bản không có cho hắn trả lời thời gian, nửa đồ nửa túm hắn đi ra phòng nghiên cứu, triều hắn văn phòng đi đến.

Sang Tư công nhân khiếp sợ mà nhìn bọn họ hai người.

Thăng đến trở lại văn phòng, Kỳ Thâm ở Trì Niên giám sát hạ, ăn xong rồi ngày này tới đệ nhất bữa cơm.

Xong việc Tổng Lăng tới tìm hắn, trêu chọc mà nói: “Ao nhỏ năm sức lực thật đại, thế nhưng có thể túm động người.”

Kỳ Thâm không có mở miệng.

Hắn biết rõ, Trì Niên 1 mét 65 tinh tế thân mình, căn bản thừa nhận không được chính mình trọng lượng.

Hắn có cố ý thành phần.

Mà trên thực tế, chuyện này sau, Trì Niên đối hắn cũng quả nhiên khôi phục như thường.

Sang Tư phát triển, theo internet sinh thái hình thức ban đầu bước đầu hình thành, mà dần dần tấn mãnh lên, có được một đám trung thực người dùng, cũng vẫn cứ đang không ngừng khuếch trương trung.

Gần mấy tháng thời gian, Sang Tư liền cùng không ít khách hàng ký kết hiệp ước, Kỳ gia cầm tay vẫn cứ sẽ trở ngại một ít người muốn hợp tác ý đồ, nhưng cũng theo Sang Tư lớn mạnh mà dần dần cắt giảm.

Ở Sang Tư thành lập thứ năm năm, Trì Niên đi vào Sang Tư năm thứ ba sơ, Sang Tư dọn ra cái kia đơn sơ office building, dọn vào mới tinh cao ốc.

Này một năm Tết Âm Lịch, Trì Niên thật cao hứng.

Mặc dù là ở bởi hần cùng nhau công ty tăng ca, nàng cũng thật cao hứng.

Bởi vì hần lại một lần cho nàng tăng lương.

Nàng cao hứng phần chần mà nói: “Đêm nay muốn ăn được thật tốt

Ăn khao chính mình!”

Hần chỉ nhìn nàng, thượng một cái Tết Âm Lịch mục tiêu, tựa hồ thật sự đạt tới.

Cái kia tiểu cô nương, hiện tại có thể cơm ngon rượu say.

Sang Tư chân chính khiến cho nghiệp giới vạn chúng chú mục, là tại đây một năm tháng tư phân, hần từ Kỳ gia trong tay, cướp được đối phương lớn nhất Berlin khách hàng.

Kỳ nhạc lâm lần đầu tiên cho hần điện báo thời điểm, thanh âm bình thản, thậm chí trong giọng nói còn mang theo thương nghị, thậm chí liền “Sang Tư cùng Kỳ thị nói trắng ra là đều là Kỳ gia xí nghiệp” lời này đều nói ra.

Kỳ Thâm biết, hần thành công.

Từ lúc trước mờ mịt mà đứng ở ngã rẽ không biết nên đi nào con đường, đến sau lại một cái nữ hài nói cho hần “Tin tưởng chính mình mộng”, lại đến bây giờ, hần có thể kiên định mà đứng ở Sang Tư đỉnh tầng quan sát thành phố này.

Hần làm được.

Tham gia khánh công yến đêm nay, Kỳ Thâm uống lên rất nhiều rượu, Trì Niên không có ngăn đón hần.

Trên đường trở về, Trì Niên đem sữa bò đưa cho hần.

Kỳ Thâm vuốt ve cái chai, hần kỳ thật cũng không thích uống sữa bò, chính là Trì Niên tổng hội nghiêm túc mà nhìn hần: “Dường dạ dày.”

Ngoài cửa sổ đèn đường lúc sáng lúc tối mà chiếu đến nàng trên mặt, hần hỏi nàng: “Người nghĩ muốn cái gì?” Đột nhiên tưởng thế nàng thực hiện một cái nguyện vọng.

Tiểu cô nương ánh mắt sáng lấp lánh, quay tròn mà xoay chuyển, vừa thấy chính là suy nghĩ cái quỷ gì điểm tử, theo sau nàng nhìn không chớp mắt mà nhìn hấn, nói: “Muốn một cái bạn trai!”

Chapter 66

Kỳ Thâm không nghĩ tới Trì Niên sẽ nói muốn một cái bạn trai, rồi lại ở đón nhận nàng tầm mắt khi, có chút ngơ ngẩn.

Nàng nhìn hấn ánh mắt, lớn mật lại trắng ra. Đặc biệt đang nói “Bạn trai” ba chữ khi, ánh mắt càng là sáng lấp lánh mà nhìn chăm chăm hấn, không chớp mắt.

Trừ bỏ nói sinh ý khi, nàng sẽ nghiêm trang, còn lại thời điểm, nàng tổng ái đem sở hữu cảm xúc đều viết ở trên mặt.

Hấn không có khả năng nhìn không ra nàng ý tứ.

Nàng trong miệng bạn trai, cực đại có thể là chỉ hấn.

Chính là, đêm nay, Kỳ Thâm làm một giấc mộng.

Hấn mơ thấy từ nhỏ đến lớn cha mẹ khắc khổ khi cảnh tượng, cùng với sau đó mấy năm lẫn nhau lãnh bạo lực;

Mơ thấy mẫu thân sinh bệnh mấy ngày hôm trước, đã từng vô số lần nhìn về phía cửa phòng bệnh, như là ở chờ đợi cái gì, rồi lại ở năm ngày sau Kỳ nhạc lâm tới bệnh viện khi, miễn nhân hận ý mà làm người đem hấn ngăn lại, nói tuyệt không muốn gặp đến hấn hình ảnh;

Còn mơ thấy mẫu thân nhất biến biến nói chính mình hối hận bộ đáng;

Cuối cùng nàng nằm ở tràn đầy máu loãng bồn tắm bộ đáng.....

Rồi sau đó hấn liền tỉnh lại.

Lúc ấy trời còn chưa sáng, Kỳ Thâm một người đứng ở chung cư cửa sổ trước.

Từ nhỏ đến lớn, ở hấn nhận tri, phu thê cũng hảo, nam nữ bằng hữu cũng thế, trước nay đều là thiện biến thả để bị phá hủy.

Chính là trên dưới cấp, bạn bè, lại có thể vĩnh hằng.

Hấn một ngày vẫn là Sang Tư tổng tài, liền có thể bảo đảm Sang Tư một ngày có Trì Niên vị trí.

Mà nam nữ bằng hữu..... Hấn không xác định chính mình đối nàng đến tốt cùng là như thế nào cảm giác, càng không xác định về sau có phải hay không có một ngày, bọn họ sẽ đường ai nấy đi.

Mà hấn có thể xác định chính là, hấn không nghĩ đường ai nấy đi.

Mới vừa hoàn thành một bút đại sinh ý, hấn có ba ngày nghỉ ngơi thời gian.

Kia ba ngày thời gian, hắn tự mình xem xong rồi trong vòng sở hữu vừa độ tuổi nam tính tư liệu.

Tổng Lăng trêu chọc hắn: “Như thế nào đột nhiên đối nam nhân cảm thấy hứng thú?” Rồi lại ở biết được hắn ở thế Trì Niên chọn lựa bạn trai người được chọn khi cười ha ha, “Thật vất vả nghỉ ngơi ba ngày, người liền đem thời gian dùng ở chọn nam nhân thượng?”

Kỳ Thâm trầm mặc hồi lâu.

Nói như thế nào Trì Niên cũng là một tốt nghiệp liền đi theo chính mình bên người tiểu cô nương, chưa thấy qua mặt khác người nào, hắn giúp nàng tìm một chút thích hợp bạn trai cũng là hắn là, đỡ phải nàng bị lừa.

Nhưng lật xem những người đó ảnh chụp, lại nhìn không được mà bắt bẻ.

Diện mạo, bằng cấp, tính cách, gia cảnh.....

Thậm chí các mặt, đều hận không thể nhảy ra tới toàn bộ phê phán một lần.

Tổng Lăng thấy những cái đó bị ném tới một bên tư liệu, chắc chắn chắc mà lắc đầu: “Nếu người ai đều chương mắt, dứt khoát chính mình tự mình thượng được.”

Kỳ Thâm có thể rõ ràng cảm giác được chính mình hô hấp đình trệ vài giây, hồi lâu mới cười nhạt: “Đừng nói giỡn.”

Tổng Lăng lúc ấy không còn có nói chuyện, chỉ là tùy tiện từ tư liệu trung tùy tiện rút ra một phần, nguyên bản tùy ý mà xem, rồi sau đó nghiêm túc xuống dưới, đem văn kiện đưa cho hắn: “Cái này liền không tồi.”

Kia phân tư liệu thượng viết tên là: Nghiêm gia.

Đây là “Nghiêm gia” này hai chữ lần đầu tiên xuất hiện ở Kỳ Thâm tầm mắt, mặc danh mà không thích.

Chính là, các phương diện xem, nghiêm gia tựa hồ đều là người rất tốt tuyển.

Diện mạo tuấn lãng, bằng cấp ưu dị, tính cách ôn nhu, lại là nghiêm gia nhị công tử.....

Nhưng mà..... Càng xem càng không vừa mắt.

Kỳ Thâm thẳng đem văn kiện ném tới góc, phảng phất chưa từng thấy quá.

Nhưng thời gian làm việc trở lại công ty, Trì Niên hội báo xong công tác nhảy đôi mắt hỏi hắn: “Thế nào? Ta bạn trai sự tình có rơi xuống sao?”

Kỳ Thâm không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể hàm hồ mà ứng một tiếng: “Có.”

Khi đó, hắn thấy Trì Niên trong mắt quang mang lập lòe.

Ngày hôm sau buổi tối, ở chúc mừng Sang Tư bắt lấy đại đơn đối ngoại thương vụ tiệc tối thượng, Kỳ Thâm mang theo Trì Niên tham dự, thấy đồng dạng chịu mời tham dự nghiêm gia.

Hắn nắm chặt hạ quyền mới đi lên trước, tạm dừng một hồi lâu đối nghiêm gia giới thiệu: “Trì Niên,” theo sau lại nhìn về phía Trì Niên, “Nghiêm gia.”

Trì Niên là thông minh, nàng cơ hồ lập tức liền đoán được hắn ý tứ, biểu tình có chút ngẩn ngơ, sắc mặt cũng trắng bạch.

Kỳ Thâm tưởng, chỉ cần nàng không muốn, hắn liền có thể trực tiếp mang nàng rời đi, chính là nàng lại mím môi, đối nghiêm gia cười vươn tay: “Người hảo a, nghiêm tiên sinh.”

Nghiêm gia đồng dạng ôn hòa mà hồi nắm: “Người hảo.”

Kỳ Thâm nhìn hai người giao nắm tay, yết hầu căng thẳng, vẫn không nhúc nhích.

Thẳng đến có người ở một bên kêu hắn, hắn mới phản ứng lại đây, miễn cưỡng mà gạt đầu, đi theo người nọ rời đi.

Mất hồn mất vía mà thấy mấy cái khách hàng, Kỳ Thâm lại khi trở về, Trì Niên bên người đã không có một bóng người, có quen thuộc nàng khách nhân tiến lên cùng nàng kính rượu, hắn theo bản năng mà đi lên trước, vừa định phải vì nàng chặn lại tới, một bên nhiều một đạo thanh âm: “Ta thế trì tiểu thư đi.”

Nghiêm gia trong tay cầm một mâm tiểu nữ sinh thích ăn đồ ngọt, đứng ở Trì Niên bên người, theo sau hắn đem đồ ngọt giao cho Trì Niên, tiếp nhận Trì Niên trong tay chén rượu.

Kỳ Thâm nhìn nghiêm gia giống hắn đã từng vô số lần làm như vậy —— vì Trì Niên chắn rượu, nhìn Trì Niên cười khanh khách mà đối nghiêm gia nói lời cảm tạ, nhìn bọn họ ở nói chuyện với nhau cái gì.

Thẳng đến tiệc tối kết thúc, Kỳ Thâm an tĩnh mà đứng ở bên ngoài góc, nhìn Trì Niên một người cúi đầu an tĩnh mà từ yến thính đi ra, nguyên bản cười tủm tỉm biểu tình nói không nên lời suy sút.

Hắn đi đến nàng trước mặt, theo sau mới chú ý tới, nàng vành mắt có chút hồng, trong ánh mắt như là mờ một tầng hơi nước, lại bị nàng sinh sôi mà dè ở hốc mắt trung.

Hắn nhìn như vậy nàng, đột nhiên chân tay luống cuống.

Trì Niên cũng thấy được hắn, mở to hai mắt trừng mắt hắn, thanh âm cũng rầu rĩ có chút ách: “Ta nói muốn muốn bạn trai, người liền cho ta giới thiệu bạn trai sao?”

Hắn giật giật miệng, lại không biết nên như thế nào đáp lại.

Trì Niên vành mắt càng đỏ, nàng bấu môi, lông mi cũng run lên hai hạ: “Người không thích ta cứ việc nói thẳng sao, không nghĩ thấy ta ta cũng có thể từ chức,

này tính cái gì sao.....”

Nàng thanh âm càng nói càng nhẹ.

Nhưng hấn trong lòng lại càng ngày càng hoảng: “Trì Niên.....”

“Ta không bao giờ tưởng lý ngươi.” Nàng đánh gãy hấn, thẳng rời đi, trên người tiểu lễ phục phất quá hấn mu bàn tay, hấn theo bản năng mà bắt hạ, cái gì đều không có bắt lấy.

Hoảng loạn cùng bức bối nắm giữ hấn nội tâm, còn có một tia..... Mừng thầm.

Nàng căn bản là không thích nghiêm gia.

Nhưng mà như vậy mừng thầm lại bị thứ sáu buổi tối một hồi lâm thời hội nghị đánh gãy.

Hội nghị cũng không quan trọng, không cần Trì Niên đi theo cũng không quan hệ, hấn lại vẫn là chủ động đi gõ nàng văn phòng môn.

Trong khoảng thời gian này luôn là như vậy, nàng rất ít sẽ chủ động để ý đến hấn, liên tính là nói chuyện cũng là liêu công sự, Tổng Lăng trêu chọc hỏi hấn đã xảy ra chuyện gì, hấn lại nói không trước nguyên cố tới.

Vốn tưởng rằng nàng sẽ giống phía trước giống nhau đáp ứng cùng hấn cùng tiến đến, không nghĩ tới nàng cự tuyệt, thậm chí đem trong tay sửa sang lại tốt một phần tư liệu đưa cho hấn, cũng nói: “Kỳ tổng, cái này kêu Trần Dương tới phỏng vấn quá bộ môn chủ quản vị trí, ta cảm thấy hấn làm ngài thương vụ trợ lý cũng rất thích hợp.”

Kỳ Thâm nhìn kia phân tư liệu, không nói gì.

Nàng rất ít sẽ ở công ty kêu hấn Kỳ tổng.

Hấn cho nàng giới thiệu nghiêm gia, là hy vọng nàng có thể vĩnh viễn lưu tại Sang Tư, chính là hiện tại, hấn giống như đem nàng càng đẩy càng xa.

Thậm chí tại hạ thứ hai, Kỳ Thâm mới biết được, Trì Niên cự tuyệt lâm thời hội nghị, là bởi vì nàng đi hẹn hò.

Tổng Lăng thấy nàng cùng nghiêm gia một khối ở tiệm bánh ngọt làm đồ ngọt, hai người vừa nói vừa cười, phá lệ tự nhiên.

Tổng Lăng còn nói giỡn hỏi hấn: “Ngươi này cũng coi như giặt dây thành công.”

Kỳ Thâm không nói gì, thậm chí ở tiếp theo một vòng thời gian, hấn công tác trước sau không ở trạng thái.

Nghiêm gia là hấn chọn lựa, cũng là hấn giới thiệu cho Trì Niên, hiện giờ bọn họ hẹn hò, không cũng thực bình thường sao?

Chính là..... Hấn lại luôn là nhịn không được suy nghĩ, nàng không phải không thích nghiêm gia sao? Không thích vì cái gì muốn hẹn hò đâu?

Là bởi vì nghiêm gia, cho nên mới sẽ cự tuyệt hấn sao?

Đệ nhị chu cuối tuần, Trì Niên lại một lần đi phó ước.

Kỳ Thâm không thể hiểu được mà đi Tống Lãng nói kia gia tiệm bánh ngọt, quả nhiên thấy được đang ở cùng nghiêm gia một khối làm đồ ngọt Trì Niên.

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy trong lòng chua xót lại phần nộ.

Hiện tại vì cùng hấn hẹn hò, liền lần lượt mà cự tuyệt hấn, còn tìm hảo thương vụ trợ lý, kia bước tiếp theo, nàng có phải hay không thật sự tựa như nàng nói như vậy, nàng sẽ từ chức?

Ý nghĩ như vậy chỉ là ngẫm lại đều cảm thấy khó có thể chịu đựng.

Mà không chỉ là đệ nhị chu, đệ tam chu, đệ tứ chu đồng dạng như thế.

Trì Niên trừ bỏ công sự, thật sự tựa như nàng đêm đó nói như vậy, không để ý tới hấn, ngay cả WeChat tin tức đều chặt đứt.

Mà nàng lại sẽ mỗi cuối tuần đều cùng nghiêm gia đi ra ngoài, bước chân nhẹ nhàng, ý cười doanh doanh.

Bọn họ ở trong tiệm, hấn ở cửa hàng ngoài.

Nhìn nàng nghiêm túc mà cùng nghiêm gia học làm điểm tâm ngọt, khéo môi nhàn nhạt mà má lúm đồng tiền như ẩn như hiện;

Nhìn nàng cười ngâm ngâm mà đối nghiêm gia triển lãm chính mình “Thành quả”;

Nhìn nàng cùng nam nhân khác..... Hẹn hò.

.....

Giảng co gần một tháng thời gian.

Cuối cùng ở nhìn thấy Trì Niên trên má dính điểm bơ, nghiêm gia duỗi tay thân mật mà vì nàng lau chùi đi khi, hấn lại nhìn không được đứng dậy rời đi.

Hấn cố ý đi bái phỏng nghiêm gia, mặc dù nghiêm gia cha mẹ hỏi “Kỳ lão tiên sinh thân thể gần nhất thế nào”, Kỳ Thâm cũng trước sau bình tĩnh.

Này tựa hồ cũng là hấn ít có đang nghe thấy đối phương đem hấn cùng Kỳ nhạc lâm đặt ở cùng nhau, mà không có bất luận cái gì cảm giác thời điểm.

Thương giới người đều là nhân tinh, hấn bắt quá đơn giản mà đề ra một chút, đối phương liền lập tức hiểu rõ.

Mà xuống chu, Trì Niên cũng quả nhiên không có cùng nghiêm gia cùng ra cửa, nàng buồn bực mà tới hội báo công tác, hấn không có thể nhịn xuống hỏi nàng: “Như vậy không cao hứng?”

Đối nghiêm gia động tâm sao? Đối hấn thật là tiểu nữ sinh thích hoặc sùng bái sao?

Nàng chỉ mặc danh mà liếc hấn một cái: “Cùng ngươi không quan hệ!”

Hai người chi gian “Rùng mình”, là nàng đối hẩn đơn phương “Rùng mình” lại trước sau liên tục.

Trừ bỏ công sự ngoại, Trì Niên rất ít có thể nói, giống một cái chân chính, đủ tư cách trợ lý.

Chính là hẩn lại vô cùng bức bối.

Thẳng đến một hồi tiệc rượu, Tống Lăng nói nữ hài tử đều thích xinh đẹp lễ phục, hẩn lần đầu tiên mua lễ phục đưa cho nữ hài.

Trì Niên bắt được sau, lại chỉ là lãnh đạm mà lên tiếng, cuối cùng là hẩn không nhin xuống hỏi nàng có hay không cái gì tưởng nói.

Nàng ngẩng đầu nhìn hẩn, vô tội hỏi: “Là lại phải cho ta giới thiệu bạn trai sao?”

Hẩn bị nàng khí tới rồi.

Duy nhất may mắn chính là, tiệc rượu thượng, không ít người thấy hẩn âm trầm sắc mặt, lại thấy Trì Niên trên người lễ phục, ngược lại lấy lòng mà cấp Trì Niên kính rượu.

Trì Niên theo bản năng mà triều hẩn bên cạnh người né tránh, mà hẩn cũng thói quen tiến lên chắn hạ.

Đêm đó cấp Trì Niên kính rượu người không ít, hẩn cũng uống không ít, là Trì Niên không tình nguyện mà đỡ hẩn rời đi.

Trở về trên xe, hẩn nường hơi say cảm giác say làm phía trước liền muốn làm một sự kiện —— chọc hạ nàng tức giận gương mặt.

Trì Niên quay đầu trừng mắt hẩn, cuối cùng vẫn là đánh vỡ trầm mặc, tức giận hỏi hẩn: “Ta trên người lễ phục có cái gì dị thường?”

Kỳ Thâm không nói gì, chỉ là toàn cầu chỉ này một kiện lễ phục mà thôi.

Những người đó nhìn cái này lễ phục mặc ở Trì Niên trên người, sẽ cảm thấy nàng cùng hẩn quan hệ càng gần một bước.

Tựa hồ..... Như vậy bị hiểu lầm quan hệ cũng không có gì không tốt.

Mà hai người chi gian “Rùng mình”, cũng không thể hiểu được mà kết thúc.

Chỉ là Trần Dương như cũ bị chiêu tiến vào, Sang Tư nghiệp vụ dần dần phồn đa, hẩn cũng phá lệ bận rộn, Trì Niên một người..... Bạn quá.

Thời gian từng ngày mà qua đi, Sang Tư một chút mà khuếch trương, thậm chí trong tương lai một năm thời gian, ở các đại kinh tế phát đạt thành thị đều thiết chi nhánh công ty.

Mà hẩn cũng rốt cuộc thoát khỏi “Kỳ gia người thừa kế” thân phận, có được cùng Kỳ gia chống lại năng lực, có thể bảo hộ chính mình muốn bảo hộ người.

Tổng Lăng nói giỡn mà đôi hấn nói: Sự nghiệp ổn định, cảm tình sự không suy xét một chút?

Kỳ Thâm khi đó chỉ là lãnh liếc hấn liếc mắt một cái không có theo tiếng, lại tại hạ một giây, trong đầu hiện lên một đôi tròn tròn đen nhánh đôi mắt.

Thậm chí ở về sau một đoạn thời gian, Tổng Lăng những lời này không ngừng mà toát ra tới.

Thẳng đến có một ngày, hấn xem xong rồi văn kiện, đứng ở tầng cao nhất lãnh đạm mà nhìn xuống thành phố này khi, phía sau truyền đến mở cửa thanh âm.

Hấn quay đầu lại liền thấy Trì Niên ngơ ngẩn mà đứng ở cửa.

Hấn hỏi nàng đã xảy ra chuyện gì, ngữ khí không tự giác hoãn xuống dưới.

Nàng chỉ bay nhanh mà lắc đầu, đem văn kiện đưa cho hấn sau, nhẹ giọng mà nói câu: “Kỳ Thâm, người giá trị con người lại trưởng.”

Hấn ngẩng đầu nhìn về phía nàng khi, nàng lại tránh đi hấn ánh mắt.

Kỳ Thâm nhíu mày, không thích nàng tránh đi chính mình cảm giác, nhưng lại không biết nên như thế nào dò hỏi, chỉ có thể nhìn trong tay văn kiện.

Cũng là vào lúc này, hấn nghe thấy được một câu loáng thoáng nói.

—— “Chúng ta khoảng cách, giống như cũng có chút xa.....”

Thanh âm thực nhẹ, có trong nháy mắt Kỳ Thâm hoài nghi là chính mình ảo giác, nhưng chờ hấn hỏi lại khi, Trì Niên lại chỉ cười tủm tỉm mà nói “Không có việc gì”, xoay người rời đi.

Kia đoạn thời gian, Trì Niên đang ở phụ trách vì hấn thêm vào nhà mới sự tình, nàng chọn ly công ty so gần nhà thức công quán, hỏi nàng nguyên nhân, nàng đúng lý hợp tình mà nói “Ta thích a”.

Kỳ thật, ly Sang Tư càng gần còn có một căn biệt thự khu, nhưng nàng thích liền thích đi.

Ở nhà thức công quán định ra tới đệ nhị chu, Kỳ Thâm trải qua khu hành chính, tiện đường đi tìm Trì Niên muốn hội nghị kỷ yếu khi, nàng đang ở hết sức chăm chú mà nhìn mấy tính giao diện, liền hấn đi đến nàng phía sau cũng chưa phát hiện.

Theo sau, hấn liền thấy nàng đang xem thuê nhà tin tức.

Nàng xem chính là 13 hào chung cư phòng ở, liền ở nhà thức công quán cách đó không xa, đáy lòng một tia nhẹ nhàng còn không có hoàn toàn dâng lên, hấn liền thấy nàng tìm tòi thuê nhà từ ngữ mấu chốt là “Ba tháng đoản thuê”.

Kỳ Thâm trong lòng căng thẳng, nghĩ đến trước đó không lâu nàng nói câu kia “Chúng ta khoảng cách cũng có chút xa”, hơn nữa trước mắt thuê nhà tin tức, hấn mơ hồ cảm thấy, Trì Niên muốn rời đi.

Rời đi Sang Tư, cũng rời đi hấn.

Hắn cố tình mà đặt câu hỏi: “Muốn mua phòng?”

Trì Niên cũng quả nhiên cười khanh khách mà mở ra vui đùa: “Đúng vậy, chính là nơi này hảo quý.”

Cho nên, hắn đề tiện mà theo nàng nói dối nói đi xuống, làm nàng tuyển hảo nàng thích phòng ở, bỏ tấc hết thấy chênh lệch giá, làm nàng ở Vân Thành định ra tới.

Hắn cho rằng, có “Gia”, nàng liền sẽ không muốn rời đi.

Nhưng sau lại, ngẫu nhiên có một lần tan tầm khi, nàng nghe thấy được nàng ở nước trà gian cùng một cái kêu “Triệu di” người tiếp nghe điện thoại thanh âm.

Đối phương tựa hồ đang hỏi nàng có hay không giao bạn trai loại này vấn đề, nàng ngữ khí như là ở làm nũng, nàng nói: “Triệu di, ta hiện tại còn không lớn sao, tìm bạn trai cũng không nóng nảy. Lại cho ta ba tháng thời gian, ba tháng lúc sau, ta còn không có.....”

Còn không có cái gì, nàng chưa nói, chỉ hàm hồ cho qua chuyện, tiếp tục mềm mại mà nói: “Đến lúc đó liền toàn nghe Triệu di, ngài cho ta tìm cái soái đến nhân thân cộng phần.....”

Kỳ Thâm ở bên ngoài nghe, lúc này mới biết, mặc dù nàng định rồi xuống dưới, nàng đối hắn cũng chỉ có ba tháng kiên nhẫn.

Nàng không nghĩ lại lưu tại hắn bên người.

Tiếp theo mấy ngày, Kỳ Thâm rõ ràng cảm giác được chính mình không thích hợp lên.

Không ngừng mà thất thần, không tự giác mà nhìn về phía Trì Niên, thậm chí..... Hắn bắt đầu cảm thấy có lẽ đột nhiên có một ngày, nàng ném xuống một phong từ chức tin liền rời đi, hắn liền gần trở lý do đều không có.

Lo được lo mất không giống hắn.

Hắn lại một lần làm một kiện đề tiện sự tình.

Ở một lần xã giao kết thúc, trở về trên xe, Trì Niên tới một hồi điện thoại, nàng nhìn hắn một cái, hắn làm nàng tiếp liền hảo.

Điện thoại là phía trước vị kia “Triệu di” đánh tới, hắn là chỉ là dặn dò một chút sự tình, Trì Niên ngoan ngoãn mà nghe, theo sau đối phương không biết nói gì đó, nàng không được tự nhiên mà ho khan một tiếng, sắc mặt cũng có chút hồng, chỉ ngượng ngùng mà nói câu “Ta trở về cho ngài trả lời điện thoại” liền cắt đứt.

Kỳ Thâm nhìn nàng, trong lòng không ngừng mà suy đoán nàng vừa mới cùng “Triệu di” nói chuyện phẩm đề tài, rồi sau đó không có thể nhìn xuống mà mở miệng: “Ngày mai ta muốn đi công tác.”

Trì Niên chỉ khó hiểu mà liếc hắn một cái: “Ta biết a.”

Hắn lại nhin không được nhấp chặt môi, hồi lâu khó có thể khắc chế mà mở miệng, thanh âm căng chặt: “Muốn hay không ở bên nhau thử xem?”

Nói ra nháy mắt, trái tim cũng bị cao cao nhắc tới.

Ở bên nhau là mục đích.

Thử xem, là..... Nếu về sau hai người kết quả sẽ giống cha mẹ hắn giống nhau, có lẽ bọn họ có thể đều lui về phía sau một bước, trở lại hiện tại quan hệ.

Bởi vì hắn duy nhất có thể xác định chính là, nàng không thể rời đi.

Mặc dù nàng đối hắn khả năng chỉ là tiểu nữ sinh thích hỗn loạn đối cấp trên sùng bái, cũng không cái gọi là.

Trì Niên tựa hồ cũng bị hắn dọa tới rồi, ngậy người một hồi lâu mới nhìn không chớp mắt mà nhìn hắn mặt hỏi hắn có thể ôm, hôn môi sao?

Nàng luôn là như vậy, vô hại biểu tình nói mê người nói.

Hắn thậm chí rõ ràng mà nghe thấy được chính mình trái tim không chịu không thanh âm, hầu kết khẽ nhúc nhích, giây tiếp theo rồi lại nhin không được so đo, nàng rốt cuộc là thích hắn vẫn là..... Tựa như nàng cùng “Triệu di” trò chuyện khi nói như vậy, chỉ nghĩ tìm cái lớn lên soái?

Nhưng cuối cùng hắn vẫn là đem này đó tính toán chi li đè ép đi xuống, ra vẻ bình tĩnh mà nói: “Không thể, nhưng có thể trước dắt tay.”

Hắn tưởng, từ dắt tay bắt đầu, không cần quá nhanh.

Đi bước một mà, chậm rãi đi xuống đi liền hảo.

Đêm đó, nàng nắm hắn tay, nhảy nhót mà đi vào 13 hào chung cư.

Trước khi chia tay, nàng đứng ở ánh đèn lần tới đầu, phía sau đầu tóc ở quất hoàng sắc quang mang như là tản ra quang sương mù, nàng híp mắt cười nhìn hắn nói: “Muốn.”

“Cái gì?”

“Ở bên nhau a.”

Hắn sửng sốt một hồi lâu mới gật gật đầu, nhìn nàng triều chung cư lầu đi đến, lại ở chỗ rẽ chỗ đột nhiên quay đầu lại: “Chờ người đi công tác trở về tái kiến lập, bạn trai.”

Kỳ Thâm bình tĩnh mà nhìn thân ảnh của nàng, thẳng đến biến mất ở chỗ rẽ, mới cúi đầu nhẹ nhàng mà bứt lên khóe môi.

“Tái kiến.”

“Bạn gái.”

Chapter 67

Trì Niên đáp ứng Kỳ Thâm theo đuổi đêm nay, liền ngủ đều vụng vụng hồ hồ, không ngừng nhớ tới chính mình nói xong “Bạn trai” ba chữ sau, Kỳ Thâm thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm nàng bộ dáng.

Hắn thực bình tĩnh, qua thật lâu mới có chút mê mang mà hỏi lại: “Bạn trai?”

Ở nàng không rõ nguyên do gật đầu nháy mắt, Kỳ Thâm hôn đã hạ xuống.

Nghĩ đến cái kia quá mức kịch liệt hôn, nàng liền nhịn không được nhĩ nhiệt.

Vô pháp đem cái kia môi sắc hơi hơi phiếm hồng, ánh mắt nóng rực Kỳ Thâm, cùng dĩ vãng bình tĩnh cấm dục hắn liên hệ ở bên nhau.

Chỉ là cuối cùng, Kỳ Thâm hơi thở hỗn loạn mà buông ra nàng, như cũ cái gì cũng chưa phát sinh.

May mà studio bên kia cấp quý yên quay chụp bìa mặt công tác đã hoàn thành, Trì Niên đêm đó có thể tận tình mà ngủ cái lười giắc.

Ngày hôm sau lại tỉnh lại, là bị di động tiếng chuông đánh thức.

Bên ngoài đã ánh mặt trời sáng rồi, có quang mang từ khe hở bức màn lộ ra tới.

Trì Niên mơ mơ màng màng mà từ chăn mỏng hạ vươn tay, mới vừa chuyển được, nam nhân trầm thấp từ tính thanh âm xuyên thấu qua ống nghe truyền đến: “Trì Niên, ăn bữa sáng.”

Trì Niên ý thức vẫn có chút mông lung, nguyên lành mà lên tiếng, cắt đứt điện thoại, đưa điện thoại di động ném tới một bên, liền phải tiếp tục ngủ say.

Giây tiếp theo ngoài cửa vang lên hai tiếng tiếng đập cửa, Trì Niên mới đột nhiên nhớ tới cái gì, miễn cưỡng mà mở to hạ đôi mắt, cầm lấy di động nhìn mắt trò chuyện ký lục.

Trên màn hình biểu hiện “Kỳ cận bã”, trò chuyện khi trường: 12 giây.

Trì Niên vốn định xoa xoa nhập nhèm đôi mắt, không nghĩ tới nhẹ buông tay, di động đột nhiên tạp đến trên môi, nàng hít hà một hơi, người nhưng thật ra miễn cưỡng thanh tỉnh hạ.

Ngoài cửa người nhưng thật ra thực kiên nhẫn, không còn có gõ cửa.

Trì Niên lại phóng không vài giây, mới trần trụi chân đi mở cửa.

Ngoài cửa, Kỳ Thâm ăn mặc màu trắng hưu nhàn áo trên màu đen quần đứng ở nơi đó, thấy nàng khi nhú nhú mày: “Môi làm sao vậy?”

Trì Niên mờ mịt mà liếm hạ môi dưới, lúc này mới phát hiện có lẽ là bị răng tiêm khải tới rồi, toát ra điểm vết máu, có nhẹ nhẹ rỉ sắt hương vị, nàng mếu máo: “Vừa mới bị di động tạp.”

Kỳ Thâm mặt mày có chút bất đắc dĩ: “Dưới lầu có hòm thuốc, đi trước ăn bữa sáng, còn đồ máu liền thượng điểm được.”

Trì Niên gật gật đầu, lại lắc đầu, giây tiếp theo khó hiểu mà nhìn hắn: “Người tới làm gì?” Còn sáng sớm liền đi lên.

Kỳ Thâm sắc mặt cứng đờ, híp lại hai mắt nhìn nàng: “Tối hôm qua lời nói, người đã quên?”

“Cái gì?” Trì Niên nhất thời lạnh mồm lạnh miệng mà hỏi lại, hỏi xong mới phản ứng lại đây.

Kỳ Thâm hít sâu một hơi: “Bạn trai.”

“Trì Niên, người đừng nghĩ đối ý.”

Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn trước mắt tú sắc khả xan nam nhân, ra vẻ trấn định gật gật đầu.

Kỳ Thâm nhìn nàng, không thể nề hà tiến lên, lôi kéo nàng đi toilet: “Đánh răng, rửa mặt.”

Trì Niên thấy trong gương tóc hỗn độn, gương mặt có chút sưng vù chính mình, chớp chớp mắt, trong ánh mắt cuối cùng một tia buồn ngủ biến mất không thấy, sắc mặt tùy theo cứng đờ xuống dưới, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm.

Người sau trong tay chính cầm tẽ hảo kem đánh răng bàn chải đánh răng nhìn nàng, đinh bật thả đạm nhiên.

Trì Niên bên tai hậu tri hậu giác mà một trận khô nóng, ý thức hoàn toàn thanh tỉnh, tiếp nhận bàn chải đánh răng, đem Kỳ Thâm hướng ngoài cửa đẩy: “Ta chính mình tới.”

Muốn mệnh.

Còn có so nàng thảm hại hơn sao?

Ở bên nhau ngày đầu tiên, bị thấy không phải mỹ mỹ chính mình, mà là mới vừa tỉnh lại đầu bù tóc rối chính mình!

Kỳ Thâm đứng ở ngoài cửa, khó hiểu mà ngưng mi, theo sau nghĩ đến nàng phiếm hồng gương mặt cùng nhĩ tiêm.

Nàng đại khái là..... Thẹn thùng?

Ước chừng mười phút tả hữu, Trì Niên nhớ từ toilet ra tới, gương mặt khôi phục trắng nõn, cường trang trấn định tự nhiên.

Kỳ Thâm không có chọc thủng nàng, chỉ mặt mày hơi nhu: “Thời gian không còn sớm, cầm bao, trong chốc lát trực tiếp đưa người đi đường cong.”

Trì Niên vẫn không xem hắn, chỉ lung tung gật gật đầu, một phen lấy quá huyền quan bao bao, rồi sau đó mới chú ý tới đã buổi sáng 10 giờ nhiều, nàng dừng một chút bay nhanh mà nhìn mắt Kỳ Thâm: “Người không đi làm?”

Kỳ Thâm gật đầu: “Ân, nghỉ ngơi một buổi sáng.”

Sợ nàng đổi ý.

“Nga.” Người là lão bản người định đoạt.

Trì Niên chửi thầm, vừa muốn bôi thương bao bao, giây tiếp theo bao bao đột nhiên mở ra, một chi son môi cùng một trương ảnh chụp khinh phiêu phiêu mà hạ xuống.

Không lớn không nhỏ động tĩnh, chọc đến hai người đồng thời triều trên mặt đất nhìn lại.

Son môi là ngày thường khí sắc không hảo khi bổ trang dùng, mà ảnh chụp..... Là dụ trạch cho nàng kia trương.

Không biết vì cái gì, đón bên người Kỳ Thâm ánh mắt, nàng mặc danh có chút chột dạ, vừa muốn xoay người lại nhặt.

Một con trắng nõn thon dài tay so nàng càng mau mà rũ đi xuống, chậm rãi đem son môi cùng ảnh chụp nhặt lên.

Trì Niên trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Kỳ Thâm đem son môi đưa cho Trì Niên, rũ mắt nhàn nhạt mà nhìn trong tay ảnh chụp, không nói gì.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Ta ngày hôm qua nói, dụ trạch cho ta bưu tới một trương ảnh chụp.”

“Ân.” Kỳ Thâm khẽ lên tiếng, thật sâu mà nhìn nàng, “Ta nhớ rõ dụ trạch thực chán ghét chụp ảnh, cơ hồ chưa từng chủ động xuất hiện ở màn ảnh trước mặt quá.”

Mà trong tay này trương, dụ trạch lưỡi biếng mà nhìn màn ảnh.

Này tựa hồ là lần đầu tiên công khai chụp ảnh, còn đem ảnh chụp cho Trì Niên.

Vốn tưởng rằng bất quá là bình thường phong cảnh chiếu, không nghĩ tới.....

Đi thì đi, lưu ảnh chụp là mấy cái ý tứ?

Trì Niên nhìn Kỳ Thâm bình tĩnh thần sắc: “Người ghen tị?”

Vừa dứt lời, bụng nhỏ giọng mà kêu một tiếng.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, hít sâu một hơi, áp xuống cuộn cuộn ghen tuông, sữa nắm tay nàng vì mười ngón khấn khấu, hơi hơi dùng sức mà nắm chặt hạ: “Đi trước ăn bữa sáng.”

Bữa sáng là đơn giản sữa bò chiên trứng cặp trái cây, Trì Niên dạ dày được đến thỏa mãn, tâm tình cũng sung sướng lên,

Người một rảnh rỗi, tổng ái miên man suy nghĩ.

Nàng nhìn đang ở thu thập chén đĩa Kỳ Thâm, cột nước cọ rửa hần khớp xương rõ ràng ngón tay, như thế nào cũng không nghĩ tới, lúc trước chính mình người lãnh đạo trực tiếp, hiện tại đang rửa chén.

Trì Niên cười tủm tỉm mà nhìn hần: “Nếu Sang Tư người thấy người như vậy, có thể hay không bị hù chết?”

Kỳ Thâm xoay người nhìn nàng kiều ngạo tiểu biểu tình, đem vãn khởi cổ tay áo buông, đi đến nàng trước mặt, một tay chống bàn sườn, hơi hơi cúi người nhìn nàng: “Bọn họ có thể hay không hù chết ta không biết, nhưng người khả năng không dễ dàng như vậy quá quan.”

Trì Niên chớp hạ mắt: “Cái gì?”

“Về kia bức ảnh.....” Kỳ Thâm rũ mắt, thẳng lẳng lẳng mà nhìn nàng, “Trì Niên, chúng ta nói chuyện.”

Người khác hần khả năng sẽ không như vậy để ý, nhưng dụ trách là ngoại lệ.

Trì Niên sững sốt, ngẩng đầu ngơ ngẩn mà nhìn hần.

Kỳ Thâm đón nhận nàng trong vất ánh mắt, không tiếng động mà thở dài một hơi, hồi lâu khuất tung mà cam tâm nói: “Đúng vậy.”

Trì Niên khó hiểu.

“Ta ghen tị.” Kỳ Thâm nỉ non.

Thực ghen.

Trì Niên ngăn cách chút khoảng cách nhìn hần, ánh mắt sáng lấp lánh, giây tiếp theo không nhin xuống “Phốc” một tiếng bật cười.

Kỳ Thâm nhìn nàng tiểu tâm tư thực hiện được cười, đón hạ, dứt khoát tiến lên ngăn chặn nàng cười, hơi lạnh cánh môi dán nàng mềm ẩm môi, hô hấp dây dưa.

Tựa hồ tổng cũng hôn không đủ.

Đây là một cái nhớ đơn thuần hôn.

Trì Niên cương ngồi ở trên chỗ ngồi, chớp đôi mắt, vẫn có chút không thói quen như vậy Kỳ Thâm, thần sắc ngơ ngẩn.

Một lát sau nàng phản ứng lại đây, nhẹ nhàng mà đáp lại hạ.

Nàng rõ ràng cảm giác được cắm vào nàng phát gian tay căng thẳng, rồi sau đó rồi lại khắc chế mà từ từ thả lỏng.

Ngoài cửa một trận đưa vào mật mã thanh âm, ngay sau đó chung cư môn bị người mở ra.

“Kỳ Thâm?” Tổng Lãnh lớn giọng truyền đến.

Kỳ Thâm ánh mắt hơi khẩn, đột nhiên thanh tĩnh, nhìn trước mắt tiểu cô nương thủy mênh mông hai mắt, đỏ bừng gương mặt cặp hơi có sùng đỏ khỏe môi, nghiêng người che ở nàng trước người, xoay người sang chỗ khác.

“Mới ra kém trở về liền bỏ bê công việc.....” Tống Lăng thanh âm ở nhìn thấy Kỳ Thâm khi đột nhiên im bật, ánh mắt dừng ở bị hắn ngăn trở, ần ần lộ ra một khối màu trắng góc váy thượng, “Kim ốc tàng kiều a người!”

Kỳ Thâm nhú chặt giữa mày, thanh âm lạnh băng: “Có việc?”

“Châu Âu bên kia khách hàng còn đang đợi người hồi âm đâu!” Tống Lăng đem trong tay văn kiện đặt lên bàn, giấy tiếp theo nghĩ tới cái gì, lại nhìn mắt cái kia màu trắng góc váy, “Không phải ta nói, người không phải ở truy ao nhỏ năm sao, như vậy không hảo đi?”

Kỳ Thâm mặt tối sầm: “Ai cùng người nói, ta phía sau không phải Trì Niên?”

“Ta lại không phải chưa thấy qua ao nhỏ năm.....”

Trì Niên nguyên bản bởi vì xấu hổ táo theo bản năng mà tránh ở Kỳ Thâm phía sau, hiện tại bình tĩnh trở lại, yên lặng mà nhô đầu ra: “Hải, Tống tổng.”

Tống Lăng nguyên bản tùy ý biểu tình nháy mắt trở nên khiếp sợ, nhìn nhìn Trì Niên lại nhìn nhìn Kỳ Thâm: “Dựa.”

“Tống Lăng.” Kỳ Thâm lãnh liếc hắn.

Tống Lăng cấp miệng làm cái kéo lên khóa kéo động tác, giấy tiếp theo lại không nhện xuống, nhìn về phía Kỳ Thâm biết rõ cố hỏi: “Ta quấy rầy các người?”

Kỳ Thâm không kiên nhẫn mà nhìn hắn.

Tống Lăng lập tức hiểu rõ, vỗ vỗ văn kiện quay đầu liền phải rời đi, đi tới cửa đột nhiên quay đầu: “A thâm, người khác chế điểm, ao nhỏ năm miệng đều phá.”

Nói xong bay nhanh mà mở cửa thoát đi hiện trường, đi vào thang máy mới nhện không được lắc đầu “Sách” một tiếng, dĩ vãng một bộ cảm dục bộ đáng Kỳ Thâm, nhắc tới cảm tình liền khịt mũi coi thường người, lại là như vậy “Tình cảm mãnh liệt bắn ra bốn phía”.

Chung cư nội.

Trì Niên cương ngồi ở trên sofa, nghĩ đến trên môi bị di động tạt dấu vết, cái này sợ là nhảy vào Hoàng Hà đều tẩy không rõ.

Kỳ Thâm rũ mắt nhìn nàng môi, hoãn hạ hô hấp: “Còn đau không?”

Trì Niên lắc đầu.

Kỳ Thâm vẫn không yên tâm mà nhìn nhìn, xác định không có việc gì mới buông ra nàng.

Trì Niên đột nhiên nghĩ đến cái gì: “Kia bức ảnh đâu?”

Vừa mới hấn nhặt lên tới liền không lại cho nàng.

Kỳ Thâm thần sắc hơi đốn, nhìn nàng: “Rất muốn?” Ngữ khí mang theo tí khác thường.

Trì Niên mặc mặc: “Kia dù sao cũng là người khác cho ta.....” Hấn lưu lại tính cái gì?

Kỳ Thâm miễn cưỡng bình tĩnh hạ tâm thần, xoay người đi vào thư phòng đem một bộ trò chơi ghép hình đem ra.

Trì Niên ngẩng đầu nhìn trò chơi ghép hình.

Này phúc nàng đã từng từng khối thân thủ đua hảo, lại thân thủ dỡ xuống trò chơi ghép hình, hiện giờ như cũ phá lệ quen thuộc.

Kỳ Thâm nhìn nàng, tính cả ảnh chụp cùng nhau cho nàng, hấn tôn trọng nàng đồ vật, nhưng là.....

Hấn ho nhẹ một tiếng nhàn nhạt mà nói: “Người phòng ngủ chỉ quả một cái ký tên, vũ trụ.”

Trì Niên: “.....”

.....

Tiếp theo một đoạn thời gian, vừa vặn tới gần vượt năm, đường cong cũng ít kiến giải công việc lu bù lên.

Trì Niên đem quý yên ngành chiếu tu hảo sau, lại chủ động tiếp một lần công ích quay chụp nhiệm vụ, là vì xã hội viện phúc lợi goá ụa lão nhân quay chụp đi ảnh.

Viện phúc lợi cũng không phải thành phố lớn phương tiện hoàn bị, hộ công sung túc cái loại này, mà là ở một cái tiểu nhố thành trấn góc, bên trong lão nhân nhiều là phân bố ở trong thành thị không có tự cho mình là năng lực goá ụa lão nhân.

Này đó lão nhân cũng không có thân nhân, hơn nữa kinh phí không đủ, có chút lão nhân lâm chung thậm chí cũng chỉ là qua loa mà quay chụp một trương đi ảnh.

Viện phúc lợi cũng không tính đại, bốn cái lão nhân ở tại một gian trong phòng, có cờ bài thất, thư viện cùng với phòng y tế.

Trì Niên đi thời điểm, lão nhân đã tụ ở thư viện, mỗi người đều có thể nhìn ra tới là tỉ mỉ mà rửa mặt chải đầu quá, bối cảnh là thu thập đến sạch sẽ kệ sách, lão nhân ngồi ở trên chỗ ngồi.

Trì Niên từng trương mà vỗ, tâm tình có chút trầm trọng, ngược lại những cái đó lão nhân tất cả đều vui tươi hơn hử, chụp xong rồi sẽ dùng phương ngôn nói một tiếng “Cảm ơn”.

Thăng đến chụp xong cuối cùng một trương, Trì Niên xem kỹ ảnh chụp khi, một vị nữ lão sư nắm một cái hài tử đi đến, lễ phép hỏi có thể hay không cấp phía sau hài tử chụp một trương.

Đứa bé kia bất quá sáu bảy tuổi bộ dáng, nhìn thấy nàng liền thanh thúy mà kêu một tiếng “Tỷ tỷ”, sắc mặt lại khô gầy khô gầy, thực tái nhợt.

Lão sư lén đối nàng nói, đứa nhỏ này từ nhỏ trái tim suy kiệt, bị người đặt ở viện phúc lợi cửa, chụp ảnh là đứa nhỏ này chủ động đề cập.

Trì Niên không biết chính mình là như thế nào cấp đứa bé kia chụp được ảnh chụp, rõ ràng như vậy tiểu nhân hài tử.

Cùng phòng làm việc người một khối trở về thời điểm, đã hơn 8 giờ tối.

Trở lại nửa loan chung cư cũng gần 9 giờ rồi.

Kỳ Thâm đang đứng ở dưới lầu chờ nàng, đông đêm thực lạnh, hấn đứng ở đèn đường hạ, thân khoác màu cam quang mang, phá lệ thuận tay mà nắm tay nàng để vào chính mình túi.

Trì Niên rầu rĩ mà đi theo hấn bên người, không tự giác mà đem hôm nay phát sinh sự tình nói ra.

Kỳ Thâm trước sau an tĩnh mà nghe, hấn không có an ủi nàng, chỉ là tới rồi mười một tầng sau cho nàng đổ một ly nước ấm; dặn dò nàng ngày mai hạ nhiệt độ xuyên hậu một ít; nói cho nàng quá mấy ngày sẽ hạ tuyết, có thể đi vân sơn thưởng tuyết cảnh; còn nói vân cốc lớn tôm hùm đất ra tân khẩu vị, ngày nào đó có thể đi thử xem.....

Trì Niên nghe hấn từ tính thanh âm nói những lời này, nhìn hấn nghiêm túc biểu tình, trừ bỏ công tác, nàng rất ít nghe hấn một lần nói nhiều như vậy lời nói, hấn giống như luôn là có thể dùng cường đại trái tim đi đối mặt hết thấy.

Tâm dần dần bình tĩnh trở lại.

Kỳ Thâm thanh âm cũng dần dần ngừng, nhìn chính vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm chính mình tiểu cô nương, hầu kết khẽ nhúc nhích, rõ ràng như vậy sạch sẽ ánh mắt, lại cố tình chọc đến hấn suýt nữa có phản ứng.

“Không còn sớm.” Kỳ Thâm thanh thanh hơi khàn tiếng nói, trầm giọng nói.

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, nhìn thời gian, đã buổi tối 10 giờ, nghĩ đến trở về còn muốn sửa sang lại ảnh chụp, nàng bay nhanh đứng lên: “Đối nga.”

Nói liền phải hướng cửa đi.

“Không chuẩn lại thức đêm.” Kỳ Thâm ngưng mi nói.

Trì Niên chớp chớp mắt nói dối: “Ta không chuẩn bị thức đêm.”

Kỳ Thâm nửa mị hai mắt đi đến nàng trước mặt, đem nàng tán ở bên tai đầu tóc hợp lại đến nhĩ sau: “Lần sau nói dối trước không cần đem nói thật viết ở trên mặt, rốt cuộc ta biết chữ.”

Trì Niên mặc mặc: “Cáo từ!” Nói xong hừ lạnh một tiếng xoay người liền đi, lại thứ bị người bắt được: “Làm gì?” Nàng tức giận mà nói.

Kỳ Thâm cúi người bay nhanh mà ở nàng khoe môi in lại một hôn, nhĩ tiêm khả nghi mà đỏ hồng: “Không có việc gì.”

Trì Niên sững sốt, ở gương mặt bạo hồng trước, vận tốc ánh sáng rời đi.

Thẳng đến trở lại chính mình phòng, Trì Niên đều cảm thấy chính mình môi tê dại dại.

Tổn thọ, ai có thể nghĩ đến Kỳ Thâm cũng có như vậy liêu thời điểm!

Tắm rửa xong nằm ở trên giường, đã 11 giờ, Trì Niên từ bỏ thức đêm sửa sang lại ảnh chụp, xoát sẽ di động, Hạ Nghi vừa vặn tới một cái WeChat, nhớ là một chuỗi loạn mã.

Trì Niên khó hiểu, nghĩ nghĩ dứt khoát cho nàng trở về một hồi điện thoại.

Điện thoại thực mau tiếp nghe, Hạ Nghi “Uy” một tiếng, thanh âm có chút không thích hợp.

“Hạ hạ, có việc?”

“Ân?” Hạ Nghi khó hiểu, theo sau lấy ra di động nhìn thoáng qua, rồi sau đó ho khan hai tiếng, “Có thể là vừa mới không cẩn thận điểm một chuỗi loạn mã gửi đi.”

“Nga,” Trì Niên lên tiếng, nghe thấy đối phương bên kia truyền đến tiếng nước, hài hước, “Thẩm tiên sinh ở bên cạnh người?”

“Đề cái kia cần làm.....” Hạ Nghi nói cũng không có nói xong, liền hô nhỏ một tiếng.

Trì Niên hiểu rõ, xem ra Thẩm Thiệu trước liền ở Hạ Nghi bên người.

Qua một hồi lâu, Hạ Nghi bên kia dần dần bình tĩnh: “Khụ khụ, vừa mới ra điểm tiểu trạng huống.”

“Ta lý giải,” Trì Niên cười tủm tỉm mà nói, “Không phải pháo hữu?”

Hạ Nghi trầm mặc hai giây, hỏi lại: “Người đâu? Cùng nhà người Kỳ tổng, liền không lau súng cướp cò quá?”

Trì Niên gương mặt nóng lên, chớp hạ đôi mắt, nàng cùng Kỳ Thâm ở bên nhau chuyện này, chỉ có Hạ Nghi biết.

Giây tiếp theo nàng lời lẽ chính nghĩa: “Người đang nói cái gì!”

“Thiếu tới, người lúc trước lần đầu tiên cùng hắc ở bên nhau khi, không còn nói phải hảo hảo dạy dỗ nhà người Kỳ tổng?”

Trì Niên: “.....”

Kia đều là bao lâu phía trước sự tình?

“Các người..... Sẽ không còn không có đã làm đi?” Hạ Nghi yên lặng đặt câu hỏi.

Trì Niên: “.....”

Hạ Nghi: “Ta ở trông cậy vào cái gì?”

“Treo.” Trì Niên nói xong lập tức treo điện thoại.

Đem chính mình mông ở trong chăn, Trì Niên che lại hơi nhiệt gương mặt, giầy lát rồi lại nhin không được tưởng, cùng Kỳ Thâm không phải không có thân mật quá, hẳn cũng..... Rất khả quan, chính là cơ hồ mỗi một lần, hẳn đều sẽ thực khắc chế.

Bài trừ “Không được” cái này khả năng, đó chính là..... Hẳn đã thói quen đem cấm dục khắc kỷ khắc tiến trong xương cốt, đối loại sự tình này, đối nàng căn bản không hứng thú?

Càng nghĩ càng cảm thấy không phải không có loại này khả năng, rốt cuộc..... Trừ bỏ ở khe thị hẳn người đối diện bạo nam nhân động thủ lần đó, nàng rất ít thấy hẳn thất thổ bộ dáng.

Ngày hôm sau, Sang Tư.

Kỳ Thâm đem Trì Niên đưa đi phòng làm việc, liền trực tiếp trở về chính mình văn phòng.

Hôm nay Trì Niên cảm xúc không giống tối hôm qua giống nhau hạ xuống, nhưng Kỳ Thâm lật xem văn kiện khi, vẫn là nhin không được hồi ức tối hôm qua nàng hồng vành mắt nói nhìn thấy nghe thấy bộ dáng.

Hẳn không hy vọng nàng trải qua như vậy nhiều không tốt sự tình, tựa hồ nàng nguyên bản nên là cái kia ánh mắt sáng lấp lánh tiểu cô nương.

Nhưng về phương diện khác, hẳn lại rất rõ ràng, hẳn lớn nàng ba năm, rất nhiều sự tình so nàng sớm trải qua một ít, hẳn là giúp nàng đi cùng trên thế giới này rất rất nhiều không tốt sự tình giải hòa.

Trần Dương đi lên hội báo công tác khi, nhìn đến đúng là đang ở thất thần Kỳ Thâm, trong lòng hơi kinh ngạc, từ Tổng tổng nói Kỳ tổng ôm được mỹ nhân về sau, liền rất hiếm thấy đến Kỳ tổng mặt ủ mày chau bộ dáng.

Không nghĩ tới vòng đi vòng lại, trì tổng trợ biến thành lão bản nương.

“Kỳ tổng, đây là ngày hôm qua hội nghị kỷ yếu.” Trần Dương đem văn kiện đưa cho Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm lên tiếng lật xem lên, xác nhận không có lầm ký tên sau đưa cho Trần Dương: “Ta nhớ rõ Sang Tư phía trước có cái từ thiện hạng mục còn không có định ra tới?”

“Đúng vậy, khoảng cách hạng mục khởi động còn có ba tháng thời gian, không quá cấp.”

“Trước thời gian khởi động đi,” Kỳ Thâm lên tiếng, bút máy ở a4 trên giấy tùy ý mà viết vài nét bút, “Sơ thí điểm định ở chỗ này, ta buổi chiều đem tương quan tư liệu chia người.”

Trần Dương vội lên tiếng, tiếp nhận giấy nhìn thoáng qua, là Vân Thành phía dưới một cái thành trấn viện phúc lợi tên.

Tổng Lăng khó được nghỉ ngơi một ngày, ước xong sẽ hồi công ty khi đã buổi chiều bốn điểm nhiều, vừa trở về liền nghe nói Kỳ Thâm khởi động từ thiện hạng mục, lập tức rất có hứng thú mà đi văn phòng tìm người.

Đến tổng tài văn phòng thời điểm, Kỳ Thâm đang ở sửa sang lại từ thiện hạng mục tương quan tư nhớ liệu, ngón tay ở trên bàn phím bay múa, mặt vô biểu tình.

“Chắc chắc chắc,” Tổng Lăng lắc đầu, “Ta nghe nói ao nhỏ năm đi viện phúc lợi quay chụp a.”

Kỳ Thâm nửa điểm không chịu ảnh hưởng, chỉ giật giật môi: “Có chuyện liên nói.”

Tổng Lăng dựa vào hần bàn làm việc trước: “Sẽ không lại là vùng tiền như rác vì ao nhỏ năm đi?”

Kỳ Thâm tay hơi đồn, phân cho hần một đạo ánh mắt: “Người hâm mộ?”

Thế nhưng không có phủ nhận?

Tổng Lăng ngạc nhiên mà nhìn hần, theo sau cười ra tiếng tới: “A thâm, người tài.”

Tài đến gặt gao.

Kỳ Thâm không để ý đến.

“Bất quá, nói ta hâm mộ người?” Tổng Lăng thông thả ung dung mà mở ra di động, mở ra WeChat, nhảy ra quý yên bằng hữu vòng, “Thấy sao? Quan tuyên.”

“Người đâu? Ta nhớ rõ ao nhỏ năm còn trước nay không công khai quá người.”

Kỳ Thâm nguyên bản ở trên bàn phím bay nhanh di động tay một đồn.

Tổng Lăng thấy thế cười đến càng càn rỡ: “Sẽ không thật bị ta truyền thuyết.....”

“Ồn ào.” Kỳ Thâm lạnh lùng mà liếc hần liếc mắt một cái, giây tiếp theo đem bàn phím ra bên ngoài đẩy, “Thực nhân nói, không bằng người đi phụ trách cùng siêu duy hợp tác.”

“Ta nhưng mới rảnh rồi!” Tổng Lăng bay nhanh mà lui về phía sau nửa bước, xua xua tay, “Đi rồi.”

Nói xong, không chút do dự quay đầu rời đi.

Kỳ Thâm vẫn ngồi ở bàn làm việc sau, nhìn mới 5 giờ cũng đã ám xuống dưới sắc trời, cửa sổ sát đất ngoại ánh đèn phồn hoa, hắt lại nhìn không được bức bối mà gõ hạ mặt bàn, hồi lâu đem tư liệu chia Trần Dương, đứng dậy lấy quá tây trang áo khoác hướng ra ngoài đi đến.

.....

Trì Niên hôm nay vẫn luôn ở sửa sang lại viện phúc lợi ảnh chụp, vội xong đã 6 giờ nhiều.

Thời tiết quả nhiên như Kỳ Thâm nói được như vậy, lạnh hơn.

Trì Niên quần chặt áo lông vũ, một tầng tầng mà vậy hảo khăn quàng cổ, mang hảo mũ cùng bên người đồng sự chào hỏi, triều phòng làm việc ngoại đi đến.

Lại ở liền thấy ngừng ở cách đó không xa lượng màu đen Porsche, cùng với đứng ở xa tiền ăn mặc màu đen áo khoác cùng sơ mi trắng hắc quần nam nhân khi bước chân dừng một chút.

Mùa đông ban đêm tối sớm, hắt đứng ở đường cong cửa lãnh bạch sắc ánh đèn hạ, càng hiện trắng.

Không biết đợi đã bao lâu, hắt biểu tình bình tĩnh không có chút nào không kiên nhẫn, thấy nàng khi, ánh mắt có lưu sóng hiện lên.

Hương xe mỹ nhân.

Trì Niên trong đầu cơ hồ lập tức chui ra này bốn chữ tới, không tự giác mà nhấp môi dưới.

“Trì tiểu thư, trở về a?” Một bên có đồng sự trải qua, thuận miệng cùng nàng chào hỏi, lại nghi hoặc mà nhìn mắt cách đó không xa nam nhân.

Trì Niên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, thân mình cứng đờ, theo bản năng mà thu hồi ánh mắt đứng ở tại chỗ, cười khanh khách gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Nói xong, thẳng đến nhân viên công tác chuyển qua chỗ rẽ, nàng mới bước nhanh đi lên trước, nắm lên Kỳ Thâm cánh tay.

Kỳ Thâm ánh mắt hơi nhu, nhưng mà giây tiếp theo, Trì Niên thẳng lời kéo hắt chui vào trong xe.

“Như thế nào?” Kỳ Thâm hỏi lại còn không có rơi xuống, dư quang liền thấy, ở bọn họ đóng cửa xe nháy mắt, studio nội đi ra ba năm cái đường cong phòng làm việc thực gương mặt, đang ở tò mò mà đánh giá này chiếc thấy được siêu xe.

Mà Trì Niên tắc ghé vào cửa sổ xe khẩu vô vô ngực thở phào một hơi: “Nguy hiểm thật a!”

Kỳ Thâm biểu tình tối sầm, nhìn bên người nữ hài như trút được gánh nặng bộ dáng, tổng cảm thấy chính mình không ngừng đẩy nhanh tốc độ vội xong công tác tới nơi này tiếp người, là tới tìm kích thích.

“Trì Niên.” Hấn yên lặng gọi tên nàng.

Trì Niên lên tiếng, không rõ nguyên do mà quay đầu: “A?”

Theo sau mới phát hiện, bên trong xe yên tĩnh đến đáng sợ, tài xế ngồi nghiêm chỉnh ở ghế điều khiển, Kỳ Thâm ngồi ở bên người nàng, sắc mặt khó coi mà nhìn nàng, mày hơi chau.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Người thân nhớ thể không thoải mái?”

Vừa dứt lời, Kỳ Thâm sắc mặt càng khó nhìn.

“Khụ khụ.....” Trước tòa tài xế cũng dùng sức mà ho khan một tiếng.

Kỳ Thâm yên lặng mà hướng phía trước tòa nhìn thoáng qua, tài xế vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, mắt nhìn thẳng phát động xe.

Kỳ Thâm thu hồi ánh mắt, nhìn bên người nữ hài, trắng nõn khuôn mặt nhỏ bị lông xù xù khăn quàng cổ bao lấy, bên trong xe máy sưởi đủ, nàng gương mặt có chút hồng.

Kỳ Thâm ở trong lòng không tiếng động mà thở dài một hơi, duỗi tay thế nàng đem khăn quàng cổ cởi xuống tới.

Cánh tay hấn trường, giải vây khăn khi tựa như đem nàng hoàn ở trong ngực giống nhau.

Trì Niên trái tim không nghe lời mà khiêu hai hạ, thẳng đến khăn quàng cổ cởi xuống tới, Kỳ Thâm tay cũng không buông ra, như cũ dừng ở nàng trên vai, nhẹ nhàng hoàn Trì Niên.

Trì Niên khó hiểu mà ngẩng đầu: “Người vừa mới muốn nói cái gì?”

Kỳ Thâm một tay đem nàng ấn hồi chính mình trong lòng ngực: “Về nhà lại nói.”

Trì Niên tuy rằng nghi hoặc, nhưng nhìn trước mắt tòa tài xế, vẫn là “Nga” một tiếng đáp ứng rồi.

Hai người hồi chính là Kỳ Thâm chung cư.

Trì Niên mới vừa đi tiến chung cư, chung cư môn liền ở nàng phía sau bị người đóng lại, ngay sau đó chính mình cũng bị vây ở tràn đầy tuyền hương ngực cùng môn chỉ gian.

Trì Niên hoang mang mà ngẩng đầu, trước mắt tối sầm, Kỳ Thâm hôn liền lập tức hạ xuống, còn mang theo bên ngoài một tia hàn khí cùng liệt hương, đem nàng hô hấp cũng nuốt đi xuống.

Trì Niên mở to hai mắt nhìn gần ngay trước mắt nam nhân, thanh âm đứt quãng: “Kỳ Thâm.....”

Kỳ Thâm như là trừng phạt dường như, lấy răng tiêm nhẹ ma hạ nàng khoe môi.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình hơi đau lại mang theo chút ngứa, nàng nhin không được khẽ hừ một tiếng.

Kỳ Thâm rút cuộc buông lỏng ra nàng, nhìn nàng ửng đỏ môi, ánh mắt một thâm.

“Ta khát.” Trì Niên vội nói.

Kỳ Thâm nhìn nàng thật lâu sau, cuối cùng hít sâu một hơi, buông ra nàng xoay người đi vào phòng bếp, trở ra trong tay bưng một ly nước ấm đưa cho nàng.

Trì Niên ngồi ở trên sô pha, tiếp nhận nước uống mấy khẩu, Kỳ Thâm ngồi ở bên người nàng, không có xem nàng: “Trì Niên, chúng ta là nam nữ bằng hữu, không phải.....”

Nam nữ bằng hữu, là nàng chính miệng thừa nhận hần.

Đến nỗi không phải cái gì, hần đồn hạ, chưa nói.

Trì Niên lại có chút tò mò: “Không phải cái gì?”

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng một cái, trầm mặc vài giây: “..... Yêu đương vụng trộm.”

“Khụ.....” Trì Niên sắc một ngụm thủy, trong tay ly nước run rẩy, sái ra tới không ít.

Kỳ Thâm nhìn nàng một cái, duỗi tay đem ly nước tiếp nhận đi, kéo qua tay nàng, rút ra tờ giấy khăn thế nàng lau chùi hạ.

Trì Niên đầu ngón tay vừa động, cũng dần dần đứng đắn: “Ta biết a.”

Nàng lại không mất trí nhớ.

“Nếu ngươi biết.....” Kỳ Thâm nháp hạ môi mỏng, tạm dừng trong chốc lát lại nói: “Vẫn là ngươi cảm thấy, ta lấy không ra tay?”

Chapter 68

Trì Niên nghe xong Kỳ Thâm nói, có chút khiếp sợ, đồng tử khẽ nhếch.

Không nói Kỳ Thâm Sang Tư tổng tài thân phận, chỉ cần hần này trương được trời ưu ái mặt, đều cùng lấy không ra tay không có nửa mao tiền quan hệ.

Nhưng nghĩ lại Trì Niên lại bay nhanh mà phản ứng lại đây, hần chỉ hần là chính mình ở phòng làm việc cửa khi, bay nhanh lôi kéo hần rời đi cách làm.

Nghĩ đến đây, Trì Niên có chút chột dạ mà tránh đi Kỳ Thâm ánh mắt: “Nếu ta nói..... Ta đó là theo bản năng mà phản ứng, ngươi tin sao?”

Kỳ Thâm nhìn nàng trong chốc lát: “Tin.”

Trì Niên thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu lời này không phải nàng chính miệng nói, nàng chính mình đều không tin.

Nhưng mà giây tiếp theo, Kỳ Thâm lấy ra di động đưa cho nàng.

“Làm gì?”

“Công khai một chút chúng ta quan hệ.” Kỳ Thâm nhàn nhạt mà nói.

Trì Niên: “.....”

Kỳ Thâm nhìn nàng, hồi lâu đưa điện thoại di động đặt ở một bên: “Trì Niên, ta biết ngươi suy nghĩ cái gì.”

Tựa như nàng ở khe thị thời điểm nói, nàng lo lắng công khai nói, nếu về sau chia tay, sẽ chọc người phê bình.

Trì Niên mím môi, nàng xác cố ý ở chung quanh người trước mặt tránh đi cùng Kỳ Thâm quan hệ.

Bởi vì nàng thích hẩn thời gian, so với hẩn thích nàng muốn trường thật nhiều, bọn họ chỉ gian cảm tình như vậy không bình đẳng, nàng sợ có một ngày bọn họ chung quy sẽ tách ra, sợ lúc ấy Kỳ Thâm như cũ là cao cao tại thượng Kỳ Thâm, nàng lại trở thành bị mọi người đáng thương đối tượng.

Tựa hồ nhìn ra nàng ý tưởng, Kỳ Thâm lời kéo tay nàng đứng lên, đẩy ra thư phòng môn, mở ra đèn.

Trì Niên mị hạ đôi mắt.

Kỳ Thâm thư phòng rất đơn giản, một bộ bàn làm việc ghế, một cái kệ sách, cùng với..... Trên tường treo cái kia trò chơi ghép hình họa thượng.

Trò chơi ghép hình họa thượng vai chính là cầm camera nàng, từng khối từng khối tiểu trò chơi ghép hình, đưa thành nàng bộ dáng.

Chỉ lộ ra mặt nghiêng.

Mà một nam nhân khác trò chơi ghép hình họa, bị Kỳ Thâm thúc giục treo ở nàng phòng.

Kỳ Thâm nhìn kia phúc trò chơi ghép hình họa: “Ta nói rồi, muốn giới thiệu các người nhận thức.”

Trì Niên nhìn kia bức họa, không có hé răng.

Kỳ Thâm thu hồi dừng ở họa thượng ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Trì Niên, tiếng nói trầm thấp, lại nghiêm túc đến dọa người: “Trì Niên, ta cũng không có đường lui.”

Hẩn không phải cảm tình quá dư thừa người, tựa như năm đó Kỳ nhạc lâm ở mẫu thân lễ tang sau khi kết thúc, dùng khác thường ánh mắt nhìn hẩn nói “Máu lạnh” giống nhau.

Hẩn lần đầu tiên cảm thấy Kỳ nhạc lâm nói có lẽ là đối.

— hấn thân sinh mẫu thân đã chết, hấn từ đầu tới đuôi liền một giọt nước mắt cũng chưa rớt.

Sau lại, hấn bắt đầu dễ dàng mà bị một cái tiểu cô nương tác động cảm xúc, đối nàng nảy sinh cảm tình, mặc dù bởi vì cha mẹ chỉ gian cái loại này lẫn nhau chán ghét phần hận cảm tình, hấn kháng cự quá loại này xa lạ tình tứ, lại không thể không thừa nhận nó tồn tại.

Nếu nàng không cần phần cảm tình này, như vậy hấn cũng không biết nên làm sao bây giờ hảo.

Bởi vì hấn rõ ràng mà biết, về sau, không bao giờ sẽ đối mặt khác bất luận kẻ nào sinh ra như vậy cảm tình.

Trì Niên lông mi run rẩy hai hạ, quay đầu thẳng tắp mà nhìn Kỳ Thâm.

Kỳ Thâm xả khoe môi, xoa xoa nàng nhĩ sau tóc dài: “Ta đi trước chuẩn bị cơm chiều.”

Thẳng đến phòng bếp truyền đến tiếng nước, Trì Niên mới hồi phục tinh thần lại, chớp chớp mắt nhìn trong phòng bếp đang có điều không lộn xộn mà bận rộn bóng người.

Hồi lâu, bị hấn xoa quá nhĩ sau dần dần ập lên tới một mảnh nóng rực.

Vừa mới nghe hấn ách thanh nói câu nói kia, làm nàng đột nhiên cảm thấy..... Hấn thật sự, thật sự thực thích nàng.

Chính là đại khái là một sớm bị rần rần, nàng đối đãi phần cảm tình này phá lệ cẩn thận, tiếp nhận rồi Kỳ Thâm, lại cũng vẫn luôn ở phòng bị chính mình tâm.

Nhấp khoe môi, Trì Niên chậm rãi đi đến phòng bếp, nhìn hấn bóng dáng cao dài mà đứng ở nơi đó, thông dong mà thiết tiểu cà chua, đổ tươi nước sốt dọc theo hấn lãnh bạch ngón tay uốn lượn, một bên là nấu thịt bò nạm.

Rồi sau đó nàng hậu tri hậu giác mà nhớ tới, chính mình giống như nói qua, nàng thực thích ăn cà chua thịt bò nạm.

Trì Niên chớp chớp mắt, tay chân nhẹ nhàng mà đi lên trước, duỗi tay từ sau lưng ôm lấy nam nhân vòng eo.

Kỳ Thâm động tác cứng đờ, hô hấp cũng tùy theo nắm thật chặt, phía sau ầm áp chọc đến hấn tâm thần không yên.

Trì Niên rầu rĩ thanh âm từ phía sau lưng truyền đến: “Về sau..... Từ từ tới được không?”

Kỳ Thâm đồn hai giây, lấy quá giây ăn xoa xoa tay, xoay người sang chỗ khác, nhìn chính ngẩng đầu nhìn chính mình nữ hài, tròn mắt đen nhánh trong vắt, tâm tức khắc mềm xuống dưới.

“Hảo.”

Trì Niên chớp chớp mắt nở nụ cười, vừa muốn buông ra hân hoan người rời đi, Kỳ Thâm lại vây khốn nàng ôm tay mình.

Trì Niên khó hiểu.

Kỳ Thâm ánh mắt lại trầm trầm, phòng trong thực ảm áp, Trì Niên chỉ ăn mặc kiện rộng thùng thình màu trắng áo lông, cổ áo chỗ lỏng le, ẩn ẩn lộ ra màu trắng gạo dây lưng.

“Kỳ Thâm?” Trì Niên nghi hoặc mà gọi hân.

Kỳ Thâm lơ đãng mà dời đi ánh mắt, thuận tay đem nàng áo lông sửa sang lại một chút: “Quá mấy ngày Sang Tư có tràng hợp thường niên, cùng ta cùng nhau?”

“A?” Trì Niên nghĩ đến Sang Tư đã từng các đồng sự, nếu như đi, khẳng định phải bị vây xem.

Nhìn ra nàng ý tưởng, Kỳ Thâm bắt đắc dĩ: “Cùng khách hàng tiệc rượu, tư mật tính rất mạnh, Sang Tư cũng chỉ có mấy cái cao tầng tham dự.” Nói xong nhú nhú mày lại bổ sung, “Bất quá Sang Tư trên dưới cũng đều biết chúng ta quan hệ, giấu cũng vô dụng.”

Trì Niên: “..... Vậy người còn hỏi ta.”

Kỳ Thâm cười nhẹ một tiếng, lồng ngực hơi chấn, cúi người hôn hôn nàng khoe môi: “Đi trước rửa tay, trong chốc lát cơm chiều thì tốt rồi.”

Trì Niên gật gật đầu, buông ra hân đi toilet chuẩn bị rửa tay, lại ở nhìn thấy trong gương chính mình khi sưng sốt.

Áo lông cổ áo khe buông lỏng, Kỳ Thâm so nàng muốn cao một ít, vừa mới chẳng phải là..... Nhìn thấy gì?

Nhưng giây tiếp theo nàng lại nhẹn không được nhú mày, nếu hân thật sự thấy được chút cái gì, lại như cũ liên tiếp bình tĩnh, chẳng lẽ..... Hân thật sự đối nàng không có gì phản ứng?

Trần đầy rối rắm mà tẩy xong tay, Trì Niên trở lại phòng khách sau không lâu, Kỳ Thâm chuẩn bị tốt cơm chiều.

Trì Niên ngồi ở Kỳ Thâm đối diện, dĩ vãng thực thích cà chua thịt bò nạm lúc này đều có chút không biết tư vị, chỉ thường thường xem một cái Kỳ Thâm.

Cắm dục lâu rồi, không có thể tục dục vọng rồi?

“Như thế nào?” Nhận thấy được nàng tầm mắt, Kỳ Thâm ngẩng đầu dò hỏi.

Trì Niên bay nhanh mà lắc đầu, thấp hèn mắt tới.

Thẳng đến cơm chiều gần kết thúc, Trì Niên cũng không nhớ tới cái nguyên do tới, ngược lại là một bên di động vang lên một tiếng, nàng cầm lại đây, click mở.

Hạ Nghi phát tới một bộ điện ảnh.

Trì Niên nghi hoặc, thuận tay click mở.

Thực ảm áp hình ảnh, sáng sớm rời giường, thê tử cấp trượng phu làm bữa sáng, không khí vừa vặn tốt.

Trì Niên đang muốn dò hỏi Hạ Nghi vì cái gì phải cho chính mình phát cái này, giây tiếp theo liền đồng tử khê nhếch, gương mặt đỏ bừng mà nhìn kia đã triển hôn ở bên nhau hai người, mắt thấy liền phải cởi hết, nàng bay nhanh lui ra tới.

Không nghĩ tới nhất thời kích động, ngược lại đem trước mặt cháo chén đẩy ngã, ảm áp cháo có không ít chiếu vào nàng mu bàn tay thượng.

Kỳ Thâm tay mất lạnh lẽ mà đem cháo chén lấy ra, nhúu mày: “Như thế nào ăn cơm cũng động tay động chân?”

Trì Niên đỏ mặt cúi đầu không xem hấn: “..... Không có việc gì, không năng.”

Kỳ Thâm vẫn nhúu mày, đứng dậy đi một bên cầm khăn giấy.

Trì Niên sẵn thời gian này cấp Hạ Nghi đi điều tin tức: “?!”

Hạ Nghi: luyến ái giáo tài.

Trì Niên:.....

Kỳ Thâm đã lấy tới khăn giấy, đem nàng kéo đến sofa bên, vì nàng xoa xoa tay cùng trên quần áo cọ đến cháo.

Trì Niên nhìn cau mày chiếu cổ chính mình Kỳ Thâm, chớp chớp mắt, vừa mới tu quần còn không có tiêu tán, lại dâng lên một cái lớn mặt ý niệm:

Kỳ Thâm đối nàng như vậy bình tĩnh lại khắc chế, không phải là bởi vì..... Hấn là ở đường nữ nhi đi?

Nghĩ đến hấn phía trước vẫn là chính mình cấp trên khi đủ loại hành vi, cùng với khoảng thời gian trước đối chính mình chiếu cổ, cùng với mỗi lần chỉ là hôn môi liền đình chỉ.....

Trì Niên càng nghĩ càng cảm thấy không phải không có loại này khả năng.

“Trở về trước đem quần áo thay đổi.....” Kỳ Thâm đang muốn nói cái gì đó, gương mặt chính thấy Trì Niên dùng một loại kinh ngạc ánh mắt nhìn chính mình, hấn ngưng mi, nhẹn không được gõ hạ cái trán của nàng, “Nói chuyện.”

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, ánh mắt quay tròn mà xoay chuyển, dứt khoát đem điện thoại bắt được trước mặt hấn: “Là Hạ Nghi chia ta một cái video, ta bị hoảng sợ mới như vậy, hơn nữa ta đã ăn được cơm.”

Kỳ Thâm liếc nàng liếc mắt một cái, đưa điện thoại di động cầm qua đi.

Rồi sau đó chau mày.

Trì Niên nhìn không chớp mắt mà nhìn hấn, bất luận cái gì một người bình thường, cùng chính mình bạn gái xem loại này video, đều sẽ không rất bình tĩnh đi?

Nhưng Kỳ Thâm tựa hồ là cái ngoại lệ, hấn mặt vô biểu tình mà nhìn màn hình, biểu tình không gọn sóng, thanh lãnh mặt nghiêng liền một tia động dung đều không có.

Trì Niên hoang mang, chỉ đương chính mình vừa mới không click mở video, thấu tiến lên đi.

Kỳ Thâm cảm nhận được tiến đến chính mình bên người nữ nhân, hô hấp hơi khấn.

Trì Niên lại nhìn trên màn hình đang ở kích hôn hai người sừng sốt, không chờ phản ứng lại đây, Kỳ Thâm một tay chống cái trán của nàng, đem nàng đẩy ra, một cái tay khác thuận tay đem video xóa bỏ.

Toàn bộ hành trình đạm nhiên thông dong, tuần mỹ như trừ mặt mày không có nửa điểm dao động.

Trì Niên chớp chớp mắt thẳng lẳng lẳng mà nhìn hấn, nhưng thật ra không tiếc hận cái kia video. Chỉ là.....

“Người không có gì tưởng nói?”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng, ánh mắt mang theo chút nàng thấy không rõ nói không rõ cảm xúc, lại đảo mắt bị một mảnh trầm tĩnh thay thế được, hấn lấy quá một bên nàng áo khoác: “Đưa người lên lầu.”

Trì Niên: “.....”

Nàng đem hấn trở thành bạn trai, hấn quả nhiên chỉ nghĩ đương nàng ba ba đi!

Tiếp theo hai ngày, Trì Niên đem viện phúc lợi quay chụp ảnh chụp tráng in ra tới, đem phiếu khung công tác phó thác cho phía trước hợp tác quá phòng làm việc, lại tiếp Tết Âm Lịch sau mấy cộc quay chụp nhiệm vụ, cùng đối phương trao đổi quá một ít chi tiết sau, người rút cuộc nhàn xuống dưới.

Hôm nay mới vừa trở lại chung cư, Kỳ Thâm như cũ ở dưới lầu chờ, hai người một khối trở lại lầu 11 sau, Kỳ Thâm lấy ra mấy cái tinh xảo hộp quà.

Hộp quà là màu trắng cùng màu đen nhưng mặt, mặt trên mấy cái ngắn gọn nhãn hiệu đồ án tuyên cáo nó giá trị xa xỉ.

Trì Niên ngẩn người: “Cho ta?”

Kỳ Thâm gật đầu: “Mở ra nhìn xem.”

Trì Niên chần chờ mà nhìn hấn một cái, đi lên trước thật cẩn thận mà mở ra, theo sau kinh diễm mà trương đại mắt.

Ba cái thuần hắc hộp quà phóng tam bộ lễ phục, trong đó hai bộ thoát nhìn liền phá lệ quý báu, một bộ là champagne sắc đại làn váy, một đạo là màu trắng

tiểu hương váy, còn có một bộ tương đối hăng ngày, ngày thường cũng có thể ăn mặc ra cửa.

Mà cuối cùng một cái hộp quà, phóng một bộ châu báu, trong đó lớn nhất màu lam kim cương ở màu trắng nhưng mặt hạ rực rỡ lấp lánh.

Trì Niên nhìn về phía Kỳ Thâm: “Người mua?”

Kỳ Thâm không được tự nhiên gật gật đầu.

“Vẫn là tam bộ?”

Kỳ Thâm nhấp hạ môi mỏng, lần này chưa nói cái gì.

Chọn này đó quần áo khi, hẳn chỉ nghĩ tượng mặc ở trên người nàng hẳn là đều rất đẹp, đơn giản liền toàn lấy về tới.

Trì Niên yên lặng mà sờ sờ kia bộ châu báu: “Ta hiện tại có phải hay không hẳn là hàm súc mà tỏ vẻ chính mình không cần a?”

Kỳ Thâm: “Vì cái gì?”

Trì Niên đúng lý hợp tình: “Có vẻ ta coi trọng không phải người tiền, mà là người người a.”

Kỳ Thâm nhú mày: “Liền tính coi trọng tiền của ta, cũng nuôi nổi.”

Trì Niên chớp hạ đôi mắt: “Ta đây nếu thật sự coi trọng người tiền đâu?”

Kỳ Thâm trầm ngâm một lát: “Kia cũng không tồi.”

Hắn chỉ cần một ngày có tiền, nàng liền sẽ không rời đi hắn, càng tốt, không phá sản liền không cần tổng lo lắng nàng sẽ rời đi.

“A?”

Kỳ Thâm cười một cái, cầm lấy một bên một bộ quần áo đi đến nàng trước mặt: “Đi thử thử?”

Trì Niên không rõ nguyên do mà nhìn hắn một cái, lại nhìn nhìn kia bộ màu trắng tiểu hương váy, Kỳ Thâm thẩm mỹ thực hảo, nàng cũng thực thích.

Đơn giản không lại truy vấn, nàng cười tủm tỉm gật đầu: “Hảo a.”

Trì Niên đi vào thư phòng, đóng cửa, tiểu hương váy là lộ vai khoắn, trước đoàn sau lớn lên lễ phục thiết kế, thực vừa người.

Chỉ là váy mặt sau là một đạo cực tế khoá kéo, vì ẩn hình thiết kế, khoá kéo là cực tiểu giọt nước hình dạng, Trì Niên vài lần ném thử mới miễn cưỡng đem khoá kéo kéo lên.

Kỳ Thâm đang ở phòng khách an tĩnh mà chờ, giây tiếp theo cửa thư phòng bị người nhẹ nhàng đẩy ra, hắn theo bản năng mà nhìn lại, theo sau ánh mắt hơi khấn.

Màu trắng váy sấn nữ hài trắng nõn da thịt, mảnh khảnh vòng eo vừa vặn là hoàn mỹ độ cung, đầu vai nửa lộ, đáng yêu lại gợi cảm.

“Thế nào?” Trì Niên cười khanh khách hỏi.

Kỳ Thâm ánh mắt u ám, cầm vòng cổ đi đến nàng phía sau.

Trì Niên nghi hoặc: “Như thế nào.....”

“Đừng nhúc nhích.” Kỳ Thâm tiếng nói có chút ách, một tay phất khai nàng khoác ở sau người phát, đem vòng cổ vì nàng mang lên, hơi lạnh đầu ngón tay vài lần chạm vào nàng da thịt, rồi sau đó kia da thịt dần dần nhiễm màu hồng nhạt.

Trì Niên nhấp môi đứng ở tại chỗ, vừa mới còn không cảm thấy thế nào tâm tình, không biết vì cái gì, lúc này đột nhiên khẩn trương lên, gương mặt cũng hơi nắng, lông mi rất nhỏ mà run hai hạ.

“Hảo.” Kỳ Thâm khàn khàn thanh âm vang ở nàng bên tai.

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, bên tai một trận xấu hổ táo, nàng vội triều một bên lánh tránh, sờ sờ cổ vai vòng cổ, nửa nói giỡn: “Về sau nếu chúng ta chia tay, vòng cổ muốn còn sao?”

Kỳ Thâm thân hình cứng đờ.

Trì Niên không chờ đến đáp lại, khó hiểu mà quay đầu lại, chỉ là mới vừa nghiêng đi mặt, trước mắt tối sầm lại, môi liền bị người hôn lên.

Không giống hẳn hơi lạnh đầu ngón tay cùng đậm đặc tính tình, nóng rực hô hấp che trời lấp đất triều nàng vọt tới, mãnh liệt mà đoạt đi nàng mỗi một phân thở dốc.

Cánh môi bị người nhẹ nhàng vuốt ve lại dùng sức hôn hạ, đau thả tồ ngứa, như là làm càn xâm lược sau lại cực hạn khắc chế, nóng rực chung bị lưu luyến thay thế được.

Nàng lửa lờ sạch sẽ xương quai xanh cũng tùy theo nhẹ động hạ, nước nở thanh tự trong cổ họng ái muội mà phát ra.

Trì Niên lại phản ứng lại đây, người đã dựa vào Kỳ Thâm trong lòng ngực, nàng lỏng le mà ôm lấy hắn sau cổ, nhón chân đáp lại này một hôn.

Kỳ Thâm môi tạm dừng nửa giây, rồi sau đó càng thêm dùng sức lửa nóng.

Không biết bao lâu, Kỳ Thâm mới hô hấp hơi có dồn dập mà buông lỏng ra nàng.

Trì Niên chớp chớp mắt.

Kỳ Thâm rũ mắt thâm thúy mà nhìn nàng, hồi lâu vươn ngón cái cọ hạ nàng no đủ đỏ thắm cánh môi, lại đem nàng hỗn độn tóc dài sửa sang lại chỉnh tề: “Vòng cổ vĩnh viễn không cần còn.”

Cũng vĩnh viễn sẽ không chia tay.

Trì Niên mặc danh mà nghe hiểu hẩn ý tứ, cong mặt mày dựa vào hẩn trong lòng ngực cười ra tiếng tới, cười đủ rồi lại nghĩ đến cái gì: “Ta muốn đi đem váy thay thế.”

Kỳ Thâm khẽ lên tiếng.

Trì Niên ngẩng đầu thẹn thùng lại trắng ra mà nhìn hẩn: “Ta kéo không dưới phía sau lưng khoá kéo.”

Kỳ Thâm ngón tay một đốn, nhìn nàng đôi mắt, rõ ràng thực trong vắt, lại như là ở câu nhân!

Trì Niên hồng lỗ tai xoay người, đương nhiên: “Người giúp ta.”

Kỳ Thâm nhìn đưa lưng về phía chính mình tiểu cô nương, càng thêm cảm thấy đây là đối chính mình định lực khảo nghiệm.

Ngón tay bắt lấy khoá kéo, một chút ngẫm kéo, nhìn trắng nõn da thịt ở chính mình trước mắt hiện ra, Kỳ Thâm hầu kết hơi hơi lặn lộn hạ, tựa như trở lại năm đó nàng vì giúp hẩn hạ nhiệt độ mà chà lau thân thể hẩn đêm đó.

Thậm chí sau lại, một đêm kia vài lần xuất hiện ở hẩn trong mộng, rồi sau đó tỉnh lại đi phòng tắm.

Nhưng hẩn cũng biết, Trì Niên trong lòng tràn đầy bất an cảm, đối hẩn, đối đoạn cảm tình này bất an.

Hẩn đại nàng ba năm, lý nên tự cấp nàng thập phần cảm giác an toàn trước, trở thành khắc chế kia một phương.

Khoá kéo tới rồi để, thậm chí có thể ẩn ẩn trông thấy nàng tú khí eo oa.

Kỳ Thâm ngón tay cứng đờ, dời đi ánh mắt, lấy quá một bên áo khoác cho nàng phủ thêm: “Dù sao cũng là mùa đông, mau đi đem quần áo thay đổi.”

Trì Niên sớm tại Kỳ Thâm ngón tay chạm vào nàng trần trụi lỗi thời liền cứng lại rồi, thậm chí bị hẩn chạm qua địa phương không tự giác nhũn ra, nghe vậy lập tức lên tiếng, bay nhanh đi thư phòng.

Thẳng đến cửa thư phòng đóng lại, Trì Niên mới từ từ phun ra một hơi.

Nàng là Diệp Công thích rồng cái kia diệp công, chỉ biết lý luận suông, vừa đến thực chiến liền túng!

.....

Sang Tư hợp thường niên là ở một ngày sau.

Trì Niên ăn mặc kia kiện màu trắng tiểu hương váy cùng Kỳ Thâm cùng nhau tham dự.

Này không phải nàng lần đầu tiên bởi Kỳ Thâm tham dự loại rượu này sẽ, chưa nói tới xa lạ, lại là lần đầu tiên lấy Kỳ Thâm bạn gái thân phận tham dự, trong lòng lại ngăn không được dâng lên từng trận thấp thỏm.

Tiệc rượu tới người phi phú tức quý, Trì Niên liếc mắt một cái xem qua đi, không ít thực gương mặt.

Những người này đều là thương giới chìm nổi nhân tình, căn bản không cần nói thêm cái gì, thấy Trì Niên cùng Kỳ Thâm đứng chung một chỗ, thực mau liền minh bạch là chuyện như thế nào.

Đây cũng là Kỳ Thâm mang Trì Niên tới nơi này mục đích.

Hắn biết Trì Niên có điều cố kỵ, hắn cho nàng cũng đủ thời gian, nhưng trước đó, hắn muốn cho chính mình bên người tất cả mọi người biết, Trì Niên cùng hắn quan hệ.

Tiệc rượu luôn là không thể thiếu xã giao, Trì Niên đi theo Kỳ Thâm bên người, nhìn hắn cùng những người đó ăn uống linh đình, lại bất động thanh sắc mà thể chính mình chặn mỗi một cái tới kính rượu người.

Hắn biểu tình lại khôi phục lãnh đạm, mang theo chút không thể vượt qua khoảng cách cảm, cùng người xã giao, lễ phép chạm cốc.

Chỉ là mỗi khi Trì Niên muốn đổi một bên chén rượu tìm tòi đến tột cùng khi, Kỳ Thâm tổng hội trước tiên phát hiện, lơ đãng mà đem chén rượu lấy qua đi, đưa cho nàng một ly nước trái cây.

Trì Niên: “.....”

Cách đó không xa có hai cái nhìn lạ mắt người, Trì Niên phỏng đoán hắn là nàng từ chức sau Sang Tư tân khách hàng.

Kỳ Thâm nhận thấy được nàng tầm mắt: “Kia hai vị là siêu duy chủ tịch cùng phó tổng.”

Trì Niên gật gật đầu, tiến đến hắn bên tai: “Cái kia đồ sạm cà vạt nhất định là phó tổng đi?”

Nữ hài tiếng hít thở liền ở bên tai thổi quét, Kỳ Thâm ánh mắt khê biến, giống như định lực càng ngày càng kém, hắn đón hạ mới nhìn về phía nàng: “Người biết?”

“Không biết,” Trì Niên thành thành thật thật mà lắc đầu, theo sau giả hoạt cười, “Chỉ là cảm thấy hắn nói chuyện không bên người người ta nói lời nói dễ nghe.”

Kỳ Thâm bất đắc dĩ mà nhìn nàng, vừa muốn cùng nàng cùng triều nghỉ ngơi khu đi đến, bên cạnh lại có người tiến đến: “Kỳ tổng.”

Kỳ Thâm nhìn về phía người tới, là lâm thành người của Lý gia, nhưng thật ra lần đầu tiên tới Văn Thành tham dự loại này xã giao loại tiệc rượu.

Hắn gật đầu: “Lý tiên sinh.”

Lý tiên sinh trở về một mặt cười, theo sau nhìn về phía Trì Niên, vừa mới vừa đi tiến yển thính liền thấy Kỳ tổng ở quần bên người bạn nữ không được uống rượu, kia cổ lạnh nhạt khí tràng đều phai nhạt vài phần, ngược lại nhiều chút

ôn nhu, lúc này lại thấy tiểu cô nương trắng nõn khuôn mặt, cười đến kiêu tiểu sạch sẽ, chân chờ hạ mới hỏi:

“Vị này, là ngài muối muối?”

Chapter 69

Không khí bởi vì Lý tiên sinh một câu mà trở nên quỷ dị an tĩnh.

Kỳ Thâm cánh tay cơ hồ lập tức cứng đờ hạ, nửa híp hai tròng mắt, hơi hơi rũ xuống hai mắt, nhìn xuống trước mắt Lý tiên sinh, sơ lãnh biểu tình càng thêm hồ hững, chỉ là tứ chi có chút đình trệ.

Trì Niên? Muối muối?

Hắn như thế nào không biết, chính mình còn nhiều cái muối muối?

Lý tiên sinh tựa hồ cũng nhận thấy được cái gì, căng da đầu đón nhận Kỳ Thâm lạnh băng tầm mắt, ánh mắt có chút không được tự nhiên, cái trán cũng dâng lên một tầng mồ hôi lạnh.

Trì Niên chớp chớp mắt, hậu tri hậu giác mà phản ứng lại đây, nghĩ đến Lý tiên sinh nói năng là Kỳ Thâm muối muối những lời này, không nhịn xuống “Phốc” một tiếng cười ra tiếng tới, hai mắt nửa cong nhìn về phía Kỳ Thâm: “Ta đây về sau chẳng phải là muốn kêu ca ca người?” Ngữ điệu phá lệ nhẹ nhàng.

Kỳ Thâm nhấp chặt môi mỏng, thần sắc trước sau nhẹ nhàng băng quơ, tay lại trừng phạt đường như nhẹ nhéo hạ nữ hài tay.

Trì Niên ngẩn người, vừa nhấc đầu chính đón nhận Kỳ Thâm nặng nề ánh mắt, môi mỏng hơi nhấp.

Mặc dù hắn cái gì cũng chưa nói, lại cũng có thể làm người dễ dàng nhìn ra tới, hắn giờ phút này cũng không vui vẻ.

Thiện với che giấu cảm xúc người, mắt thường có thể thấy được không vui.

Trì Niên ho nhẹ một tiếng liềm khởi ý cười, đón hạ lại nhẹ nhàng mà quơ quơ hắn nắm chính mình tay, không chớp mắt động tác, mang theo chút làm nũng ý vị.

Kỳ Thâm nguyên bản căng chặt biểu tình có một lát hòa hoãn, hắn khẩn nắm chặt nữ hài tay, nhìn về phía Lý tiên sinh, lời ít mà ý nhiều mà giới thiệu: “Bạn gái.”

Lý tiên sinh sớm đã phản ứng lại đây, vội vàng gật đầu: “Là ta mất vụng về, nhị vị thoát nhìn trai tài gái sắc, xứng đôi cực kỳ.”

Kỳ Thâm: “Ân.”

Nói xong nắm Trì Niên tay triều ngả ngời khu đi đến.

Tiệc rượu thẳng đến 10 giờ mới kết thúc, yến thỉnh lý nửa loan chung cư khoảng cách khá xa, cách Kỳ Thâm nhà thúc công quán lại rất gần, đơn giản liền trở về công quán.

Vẫn luôn trở lại công quán, Trì Niên nghĩ đến vị kia Lý tiên sinh nói kia phiên lời nói như cũ rất muốn cười.

Kỳ Thâm đêm nay tâm tình không tồi, xã giao uống lên chút rượu, hơn nữa thể Trì Niên chán những cái đó, ít người thấy hơi say, trên người tràn ngập nhàn nhạt rượu hương.

Phòng ngủ chính cùng bên ngoài đều có phòng tắm, Trì Niên buổi sáng đổi lễ phục trước mới vừa tắm rửa xong, bắt quá súc rửa một lần liền xoa tóc đi ra, lau trong chốc lát cánh tay toan, đơn giản đem làm phát khăn ném tới trên bàn trà, oa ở sofa góc nghe TV thanh âm, nhìn một chút không thay đổi biệt thự.

Thượng một lần ở nơi này, giống như còn là Kỳ Thâm mất trí nhớ thời điểm, nàng bị cảm, ở trên sofa dài một đêm.

Cũng là đêm đó, nàng trời xui đất khiến mà cướp đi Kỳ Thâm nụ hôn đầu tiên.

Đang nghĩ ngợi tới, Kỳ Thâm từ trên lầu đi ra, ăn mặc màu trắng hưu nhàn y cùng hắc quần, kia cổ sắc bén tuần mỹ cảm thiếu không ít, ngược lại nhiều chút ôn hòa.

Trì Niên nhìn về phía hắn, không tự giác mà nuốt hạ nước miếng, có thể tưởng tượng đến đêm đó, nàng thấp thấp mà hừ một tiếng, thu hồi ánh mắt, hết sức chuyên chú mà nhìn về phía TV.

Bên người nhiều một bóng người, mang theo quen thuộc tuyến hương.

Kỳ Thâm nhìn về phía Trì Niên ẩm ướt đầu tóc cùng với mới vừa tắm rửa xong ứng đồ gương mặt, còn có bị ném tới trên bàn trà làm phát khăn, thuận tay đem này cầm lên nói: “Phòng ngủ chính đồ vật đầy đủ hết, trong chốc lát đi phòng ngủ chính nghỉ ngơi.”

Trì Niên đón hạ, chậm rì rì mà mở miệng: “Ta cảm thấy sofa khá tốt.”

Kỳ Thâm ngưng mi: “Nơi này không thoải mái.”

Trì Niên liếc hắn: “Nguyên lai người biết a.”

Kỳ Thâm nháy mắt phản ứng lại đây, nàng là nghĩ tới phía trước cảm mạo ở sofa ngủ một đêm cảnh tượng, mặt mày bất đắc dĩ: “Như vậy mang thù?”

Biên nói bên cạnh tay thể nàng sát ngẩng đầu lên phát.

Trì Niên bởi vì hắn thành linh xảy ra tới gần, trái tim kịch liệt mà nhảy lên lên, má nàng nóng lên, xấu hổ tảo mà triều một bên lánh tránh.

“Đừng nhúc nhích,” Kỳ Thâm thấp nói, “Ướt tóc ngủ, ngày mai ý nghĩ đau?”

Trì Niên vẫn không nhúc nhích mà ngồi ở chỗ kia, tóc bị người nhẹ nhàng mà chà lau, không biết vì cái gì, tiệc rượu thượng Lý tiên sinh kia phiên lời nói lại xông ra.

Nàng xoay chuyển tròn mắt từ từ mở miệng: “Trên lầu không phải có phòng cho khách sao?”

Kỳ Thâm tiếng nói có chút trầm thấp: “Phòng cho khách không trụ hơn người, yêu cầu thu thập.”

Trì Niên mím môi: “Nhưng phòng ngủ chính không phải phòng của người?”

“Ân.”

Trì Niên đột nhiên đứng dậy, tóc cũng từ Kỳ Thâm chỉ gian xẹt qua.

Kỳ Thâm nhìn nàng cơ hồ mau làm tóc, nghĩ nghĩ đem làm phát khẩn phóng tới một bên: “Như thế nào?”

Trì Niên mãi mãi khó xử mà nhìn hắn: “Như vậy không hảo đi?”

Kỳ Thâm khó hiểu mà nhìn nàng.

Trì Niên: “..... Huynh muội ở cùng một chỗ, nhiều không thích hợp.”

Huynh muội.

Kỳ Thâm nghe thấy này hai chữ khi, đuôi lông mày gần như không thể phát hiện mà nhảy nhảy, tiện đà nhàn nhạt mà hỏi lại: “Cái gì?” Thanh âm rất bình tĩnh thông dong, không có một tia khác thường.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, lặp lại: “Huynh muội.....”

Lúc này đây nàng lời nói cũng không có nói xong, Kỳ Thâm liền hôn lên tới, môi mỏng chuẩn chuẩn lướt nước đường như vuốt ve hạ nàng khóe môi, rồi sau đó lấy răng tiêm nhẹ nghiền hạ nàng môi dưới, thẳng đến Trì Niên nhẹ tê một tiếng mới buông ra, cách một lóng tay khoảng cách nhìn nàng, hô hấp lẫn nhau dây dưa, thanh âm khàn khàn: “Huynh muội?”

Trì Niên cánh môi sớm đã đỏ thắm, trái tim không chịu khống mà nhảy nhảy, yên lặng mà nhìn hắn, thật lâu sau ra vẻ trấn định gật gật đầu: “Người vốn dĩ liền so với ta đại tam tuổi.”

Kỳ Thâm nhìn nàng phiếm hồng gương mặt, mày nhíu lại.

“Ba tuổi mà thôi.” Hắn trầm giọng nói.

“Không ngừng,” Trì Niên nghiêm túc mà bày bả, “Nữ tính tuổi thọ trung bình so nam tính trường 6 tuổi, bốn bỏ năm lên người tập thể mười tuổi a!”

Kỳ Thâm nghe nàng lời này, nhin không được xoa xoa giữa mày, lần đầu tiên cảm thấy ba tuổi tuổi kém như vậy chói mắt.

Buông tay, mới thấy Trì Niên đang thẳng lăng lăng mà nhìn hắn, ánh mắt trong vắt, con ngươi đen nhánh, ở ánh đèn hạ phiếm vi ba.

Kỳ Thâm ngẩn người.

Trì Niên cười đến đôi mắt nửa cong, rồi tung đầu tóc tán ở mặt bạn: “Như vậy không thích ‘ huynh muội ’ xưng hô a?”

Kỳ Thâm đem nàng tóc phát đến nhĩ sau, thấp giọng hỏi: “Người cảm thấy đâu?”

Bạn gái biến thành muội muội, hẳn thích mới là gặp quý!

Trì Niên nghiêm túc mà suy tư vài giây, theo sau nghiêng nghiêng đầu, tiến đến hẳn trước mặt, ở khoảng cách hẳn bất quá một chưởng khoảng cách khi ngừng lại: “Kia..... Ca ca?”

Kỳ Thâm thân hình cứng đờ, nhìn gần ngay trước mắt nữ hài, kêu “Ca ca” ngữ khí thực nhẹ thực giòn, đại đại đôi mắt nhấp nháy mà nhìn hẳn.

Rõ ràng thực đơn thuần, lại cố tình..... Mê người thực.

Trong đầu kia căn lý trí huyền càng banh càng chặt, ngực như là có cái gì ở lên men.

“Ca ca,” Trì Niên tiếp tục cố ý như vậy kêu, cười khanh khách, “Người như thế nào.....”

Lúc này đây không chờ nàng đem nói cho hết lời, Kỳ Thâm một phen chế trụ nàng vòng eo, cúi người liền hôn xuống dưới, không giống vừa mới lướt qua liền ngừng, lưỡi tiến quân thần tốc, thế tới rào rạt mà thổi quét nàng mỗi một tắc hô hấp, hôn đến phá lệ dùng sức.

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình môi đều tê tê đại đại, nóng rực đến lợi hại, đem nàng trong cổ họng nức nở thanh toàn bộ nuốt vào, mang theo một tia không chết không ngừng nhiệt liệt.

Nửa điểm không giống cái kia bình tĩnh khắc chế người.

Trì Niên vòng eo ản ản nhũn ra, hô hấp cũng càng thêm hỗn loạn, nàng mềm mại mà dựa vào Kỳ Thâm trong lòng ngực, ở chỗ không nổi trước hơi hơi dùng sức cắn hạ hẳn đầu lưỡi.

Kỳ Thâm rốt cuộc buông lỏng ra nàng, nhìn nàng phiếm hồng chớp mũi cùng môi cùng với phiếm thủy quang hai tròng mắt, ánh mắt đen tối, thiển mỗ hạ nàng khóe môi.

Trì Niên cho rằng hẳn còn muốn tiếp tục, cả kinh lui lui: “Ta sai rồi, không gọi người ‘ ca ca ’.”

Kỳ Thâm ôm lấy nàng vòng eo tay hơi khấn, rồi sau đó tiếng nói mất tiếng nói: “Vì cái gì không?”

Trì Niên thành thành thật thật mà nói: “Không khiêu khích người.”

Kỳ Thâm dừng một chút: “Có thể kêu.”

“A?”

“Chỉ ở lên kêu.”

Chỉ kêu cho hấn nghe.

Trì Niên: “.....”

Nàng yên lặng mà nhìn trước mắt nam nhân, tông màu ấm ánh đèn hạ, hấn đuôi mắt giống như nhiễm chút màu đỏ, rất đẹp, thực..... Dục, nếu lại nùng liệt một ít.....

Trì Niên bị ý nghĩ của chính mình cảm thấy thẹn tới rồi, bay nhanh mà đứng lên, rồi sau đó mới phát hiện vòng eo còn mềm, chân cũng đã tê rần, người lại nặng nề mà ngã trở về trên sô pha.

Kỳ Thâm bắt đắc dĩ mà nhìn nàng, cúi người đem nàng hoành ôm ở trước người: “Đi nghỉ ngơi?”

“..... Ân.”

Kỳ Thâm lại không nói thêm cái gì, ôm nàng triều trên lầu đi đến.

Trì Niên dựa vào trong lòng ngực hấn, nhìn hấn sạch sẽ lưu loát cảm tuyến, còn có cái trần ẩn nhẫn mờ hời mỏng, thậm chí có thể cảm giác được hấn trong lồng ngực dùng sức nhảy lên trái tim, cùng với ngực bụng khấn / banh bông / bột lực lượng cảm.

Trì Niên chớp chớp mắt, chưa bao giờ có một khắc giống như bây giờ, cảm thấy ra hấn quý trọng.

Không phải phía trước lung tung suy đoán “Dưỡng nữ nhi”, càng không phải cái gì cảm dục quán.

Kỳ Thâm đem trong lòng ngực nữ hài đặt ở phòng ngủ chính trên giường lớn, kéo qua chăn mỏng cái hảo liên phải đứng dậy, ông tay áo lại bị người nhẹ nhàng kéo lại.

Kỳ Thâm cúi đầu.

Trì Niên nằm ở trong chăn, trắng nõn gương mặt lộ ở bên ngoài, mím môi nói: “Ta không cảm thấy người lão.”

Hấn chỉ là tương đối sớm mà vì nàng đem con đường phía trước tranh một lần mà thôi.

Kỳ Thâm hơi đồn, tiện đà cười một tiếng, tiếng cười thực đậm, giây lát lướt qua, trong mắt ôn nhu lại không có hóa khai.

“Tuy rằng nói như vậy, nhưng về sau ta còn là sẽ hảo hảo rèn luyện, tranh thủ càng trẻ chút nhi lại lão.”

Trì Niên ngẩn ra hai giây, tiện đà nở nụ cười, bắt lấy ống tay áo của hấn tay không có buông ra, gương mặt nhiễm đỏ ửng, lông mi run rẩy hạ, hồi lâu nhỏ giọng mà nói: “Ca ca.”

Kỳ Thâm chỉ cảm thấy chính mình ần ần tình tứ, theo nàng này một tiếng “Ca ca” vỡ ra vô số đạo cái khe, rồi sau đó ầm ầm sụp đổ.

Trì Niên nắm chặt ống tay áo của hắn tay càng thêm khấn, theo sau trắng lá gan nửa ngồi dậy, một phen đụng vào trong lòng ngực hắn, nhắm hai mắt nhón chân hôn lên đi.

Lại chỉ hôn đến hần hầu kết, người lại muốn ngồi trở lại trên giường.

Mơ hồ xuôi tai thấy một tiếng than nhẹ, Kỳ Thâm ôm lấy nàng vòng eo, cúi đầu ở nàng trước người: “Có thể chứ?”

Trì Niên râm rì một tiếng.

Nhưng mà, mười lăm phút sau, Trì Niên hồng vành mắt cuộn ở Kỳ Thâm trong lòng ngực: “Ta sợ hãi.”

Kỳ Thâm hít sâu một hơi: “Kia hôm nào?”

“..... Lại rất khó chịu.”

Kỳ Thâm: “.....”

Trì Niên ủy khuất mà nhìn hắn: “Kỳ Thâm.....”

Lúc này đây nói còn chưa dứt lời, liền bị một tiếng hô nhỏ thay thế được, Kỳ Thâm ngón tay dọc theo nàng eo tuyến chảy xuống, không có tạm dừng, thẳng đi xuống.

Đầu ngón tay sờ kinh chỗ giống như liệt hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ.

“Người làm gì?” Trì Niên nắm khấn hắn từng suy sụp áo sơ mi, hô hấp dồn dập.

Kỳ Thâm thần sắc đen tối mà nhìn nàng: “Giúp người.”

Đêm nay, Trì Niên sắp ngủ trước ký ức, đó là Kỳ Thâm cách một tầng hơi mỏng thăm lông, ôm nàng đi phòng tắm, rồi sau đó lại đem nàng ôm trở về.

Chính hắn tắc lại đi vòng vèo trở về.

Trì Niên không biết hắn ở phòng tắm dài bao lâu, chỉ biết chính mình lại tỉnh lại, trời đã sáng rồi.

Nhìn thời gian, mới phát hiện đã buổi sáng 10 giờ nhiều.

May mắn là chủ nhật.

Có thể tưởng tượng đến tối hôm qua sự tình, Trì Niên nhịn không được xốc lên chăn đem chính mình che lại.

Nàng là như thế nào..... Nói ra những lời này đó?

Giây tiếp theo Trì Niên đột nhiên đem chăn xốc lên, nhìn không có một bóng người phòng ngủ chính, đà điều tâm thái lại lần nữa dừng đi lên.

Quần áo bị tinh tế mà đặt ở đầu giường, Trì Niên bay nhanh mà lấy lại đây mặc tốt, chân đạp lên thảm thượng khi, chân như cũ không chịu khổng mà mềm hạ,

nàng vội đứng vững, ám đạo chính mình thể lực quá kém, rõ ràng chỉ là ngón tay.....

Trì Niên lắc đầu, đem mang nhan sắc ý tưởng huy chi sau đầu, đi ra ngoài.

Biệt thự rất lớn, thực không, không có nửa điểm thanh âm.

Trì Niên cúi đầu che dấu hồng thấu lỗ tai cùng gương mặt, liền phải tay chân nhẹ nhàng mà hướng cửa đi.

Lại ở nàng muốn đi đến phòng khách cửa khi, phía sau nam nhân bình tĩnh thanh âm truyền đến: “Người chung cư chìa khóa ta không cần thận lấy ra tới.”

Trì Niên bước chân bỗng dừng dừng lại, khổ ha ha mà quay đầu, chính thấy Kỳ Thâm ăn mặc lưu nhàn y, dựa nghiêng trên nhà ăn khung cửa nhìn nàng, khóe môi ít có mà ngậm một mặt cười, trong tay cầm, đúng là nàng chìa khóa.

Trì Niên: “.....”

Nàng rầu rĩ hỏi: “Người làm sao mà biết được?”

Như thế nào biết nàng muốn chạy?

Kỳ Thâm bất đắc dĩ mà đi đến nàng trước mặt: “Đoán.”

Trì Niên: “.....”

“Đi trước ăn bữa sáng đi.” Kỳ Thâm xoa xoa nàng tóc.

Trì Niên cúi đầu đi theo hần phía sau, nghĩ kia cổ quen thuộc tuyến hương, càng nghĩ càng thất thần, thẳng đến tay bị người giữ chặt, nàng mới đột nhiên hoàn hồn.

“Đi qua.” Kỳ Thâm nói.

Trì Niên nhìn hần lôi kéo chính mình cái tay kia, chớp chớp mắt, theo sau chỉ cảm thấy hô hấp sâu khẩn, trong lòng luống cuống hạ, một cái không bắt bẻ, chân đau xót, lui về phía sau hai bước “Đông” một tiếng ngồi ở bàn ăn bên.

Kỳ Thâm rũ mắt nhìn mắt nàng chân, tựa hồ nhận thấy được cái gì, ánh mắt hiện lên bốn cột ý cười, ngồi vào nàng bên cạnh người, đem bữa sáng đoạn đến nàng trước mắt, lại cầm lấy một quả nẫu trứng lột lên.

Châu tròn ngọc sáng nẫu trứng thực mau ở trong tay hần xuất hiện, Trì Niên ánh mắt lại không tự giác mà dừng ở hần trên tay, trắng nõn lại khớp xương rõ ràng, ngón tay thon dài, mu bàn tay còn có sạch sẽ gân xanh cùng rõ ràng gân tơ xương.....

Tối hôm qua, “Đốt lửa” này chỉ tay.....

Hiện tại, này chỉ tay đem lột xác nẫu trứng đặt ở nàng trước mặt mâm đồ ăn.

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà liếc nàng liếc mắt một cái, đạm nhiên hỏi: “Nhìn cái gì đâu?”

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, gương mặt đỏ bừng, dùng sức mà lắc đầu: “Không có việc gì.”

Nói xong, cúi đầu nhanh chóng mà lay vài cái bữa sáng.

Kỳ Thâm nhìn nàng, ánh mắt hơi nhu, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ tới cái gì, không tiếng động địa điểm hạ bàn ăn: “Lập tức lại muốn Tết Âm Lịch.”

Trì Niên nguyên lành mà ứng: “Ân.”

“Muốn nghỉ đi?”

“Đương nhiên.”

“Hồi tở thành quá?”

“Đúng vậy.”

Kỳ Thâm trầm ngâm vài giây, tay có chút thấp thỏm mà hơi nắm chặt, trạng nếu tùy ý mà mở miệng: “Muốn hay không thuận tiện trông thấy gia trưởng?”

“Khụ khụ khụ.....” Trì Niên lại lần nữa bị sắc tới rồi.

Chapter 70

Nhà ăn chỉ còn lại có Trì Niên ho khan thanh.

Kỳ Thâm nhìn tiểu cô nương đỏ lên gương mặt, còn có trong mắt toát ra tới nước mắt, bất đắc dĩ mà thở dài một hơi, lấy quá một bên ôn sữa bò đưa cho nàng, vỗ nhẹ nàng bối.

Trì Niên tiếp nhận sữa bò ly uống lên mấy khẩu, cuối cùng dừng ho khan, rồi sau đó thẳng tắp mà trừng hướng Kỳ Thâm: “Người nói cái gì?”

Kỳ Thâm đem nàng trước mặt mâm đồ ăn ra bên ngoài đẩy đẩy: “Người không cảm thấy tới rồi thấy gia trưởng lúc?”

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Chúng ta mới ở bên nhau không bao lâu.”

“Nhưng chúng ta đã nhận thức hơn bốn năm,” Kỳ Thâm tay một đống, ngừng đầu liếc nàng: “Cảm thấy ta thấy không được người?”

Trì Niên: “..... Cùng cái này không quan hệ,” nàng mặc mặc lại tiếp tục nói, “Người không cảm thấy quá nhanh sao?”

Kỳ Thâm thuận tay đem mâm đồ ăn bày ra lên, bỏ vào rửa chén cơ, lại quay đầu đi đến bàn ăn bên: “Lại chậm, có chút người chỉ sợ càng chê ta già rồi.”

Trì Niên sững sốt, nghĩ đến tối hôm qua lời nói, vô tội mà chớp chớp mắt.

Kỳ Thâm hơi hơi cúi người, để sát vào đến Trì Niên trước mắt, nhìn nàng sạch sẽ con người, duỗi tay đem nàng bối vì ho khan tán đến mặt bạn mà một lọn tóc phát đến nhĩ sau, ngữ khí thực đậm, ánh mắt lại nửa híp, tiếng nói hơi

khàn: “Vẫn là nói, người tối hôm qua thoải mái qua, liền trở mặt không biết người?”

Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình đại não có cái gì nổ tung, ngay cả trên má hấn ngón tay xúc cảm đều trở nên chườc người lên. Nàng đột nhiên đứng lên, cộm ghế cùng mặt đất cọ sát phát ra không lớn không nhỏ thanh âm.

Nhà ăn thực an tĩnh.

Trì Niên gương mặt đỏ bừng mà đứng ở nơi đó, ánh mắt không tự giác mà lại dừng ở hấn ngón tay thượng, lại bay nhanh mà tránh đi: “Nhất định phải thấy gia trưởng?”

Kỳ Thâm chịu không nổi nàng có chút vô thố bộ dáng, không phải nhất định phải thấy gia trưởng, chỉ là hấn không nghĩ tới chính mình cũng sẽ như vậy sợ mất đi một người.

Đáy lòng than nhẹ một tiếng hấn liền chuẩn bị nhả ra.

Trì Niên lại lần nữa mở miệng: “Có hay không loại này khả năng, Tết Âm Lịch trong lúc chúng ta trước tạm thời tách ra, kỳ nghỉ kết thúc lại.....”

Thanh âm ở Kỳ Thâm bình tĩnh dưới ánh mắt càng ngày càng nhẹ.

Kỳ Thâm thâm giác, chính mình sớm muộn gì phải bị nàng kích thích chết, cố tình lại đối nàng phát không ra nửa điểm tính tình, cuối cùng hấn nhẹ thở ra một hơi chậm rãi tiến lên, rũ mắt nhìn nàng, đem nàng vòng nhập trong lòng ngực, dùng sức ôm lấy: “Có phải hay không tưởng đem ta tức chết?”

Trì Niên dựa vào hấn ngực, cảm thụ được nam nhân lực đạo cùng lãnh hương, đuối lý: “Không có.....”

“Phải không?” Kỳ Thâm buông ra nàng, ở nàng khoe môi dùng sức mổ một ngụm, “Về sau loại này lời nói không chuẩn lại nói bậy.”

“Nga.” Trì Niên yên lặng lên tiếng, dựa vào trong lòng ngực hấn, nghe hấn hữu lực tiếng tim đập, hồi lâu mới rầu rĩ mà nói, “Vạn nhất nhà người không đồng ý người cùng ta ở bên nhau đâu?”

Rốt cuộc, đại gia tộc, luôn có điểm môn đăng hộ đối quan niệm.

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng căng thẳng, giây tiếp theo buông ra nàng, cúi người nghiêm túc mà nhìn nàng đôi mắt: “Không trở về Kỳ gia, hỏi ông ngoại gia, thuận tiện tế bái một chút mẫu thân.”

“Hơn nữa, ta chỉ là thông tri bọn họ, không phải làm cho bọn họ chọn ta bạn gái ý kiến.”

Trì Niên nháy đôi mắt nhìn hấn: “Kia nếu ta ba mẹ còn có Triệu a di không thích người đâu?”

Kỳ Thâm cong cong khoe môi: “Bọn họ không thích ta, nên phát sầu người cũng nên là ta a.”

Trì Niên suy nghĩ một chút, cũng có đạo lý.

Kỳ Thâm xoa nhẹ hạ nàng tóc: “Có thể miên man suy nghĩ, nhưng không cần lo lắng, ta yêu người.”

Điểm này vĩnh viễn không thể nghi ngờ.

.....

Trì Niên đem đường cong công tác vội xong, Tết Âm Lịch kỳ nghỉ từ tháng chạp 27 liền bắt đầu rồi, Kỳ Thâm đem công ty ném cho Tổng Lãnh, hai người cùng nhau hồi tồ thành.

Kỳ Thâm ông ngoại gia tộc là chu họ, ở tại ngoại ô một chỗ khu biệt thự.

Nói là khu biệt thự, càng như là một tòa trang viên, mấy đồng lâu tọa lạc trong đó, lâm viên, tiểu hồ, suối phun, cái gì cần có đều có.

Mùa đông khắc nghiệt, cái này khu biệt thự lại tràn đầy lục ý.

Trì Niên cuối cùng đã biết cái gì mới kêu chân chính nhà tư bản.

“Thích?” Kỳ Thâm nắm tay nàng, chú ý tới nàng tầm mắt hỏi.

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ, lắc đầu: “Vẫn là tính.”

Xa hoa là thực xa hoa, chính là, mỗi một gốc cây cỏ cây đều bị tinh điều tể trắc tu bổ, mỗi một chỗ viên cảnh đều là gài đúng chỗ ngứa tinh xảo, quá hoàn mỹ ngược lại không có nhiều ít độ ẩm.

Kỳ Thâm nhìn ra nàng ý tưởng, cười khẽ một tiếng: “Yên tâm, sẽ không ở chỗ này đãi thật lâu.”

Chu lão gia tử chỉ có một nữ một nhi, nữ nhi đó là Kỳ Thâm mẫu thân, nhi tử hiện giờ ở phát triển hải ngoại nghiệp vụ, còn không có về nước.

Trì Niên nhìn thấy chu lão gia tử là ở biệt thự chủ thỉnh, dẫn đầu truyền đến quả trứng thanh, theo sau Kỳ Thâm ông ngoại đi ra, đầu tóc hoa râm, người thoạt nhìn lại mang theo một cổ không giận tự uy khí thế.

Thấy Kỳ Thâm, cũng chỉ là nhàn nhạt gật gật đầu, xem như chào hỏi qua.

Trì Niên lúc này mới thấy rõ, chu lão gia tử như cũ có thể nhìn ra tuổi trẻ thời điểm phong nhã, mặt mày bình tĩnh cùng đậm mạc, cùng Kỳ Thâm rất giống.

“Ông ngoại,” Kỳ Thâm thanh âm rất là bình tĩnh, không có nhiều ít ôn nhu, ở to như vậy địa chủ thỉnh có vẻ có chút trống vắng, “Đây là Trì Niên, ngài tương lai tôn tức.”

Trì Niên nghe “Tôn tức” hai chữ, chớp chớp mắt, quay đầu không tiếng động mà trừng mắt nhìn mắt Kỳ Thâm.

Nàng như thế nào không biết?

Kỳ Thâm đón nàng tầm mắt, không có nửa điểm chột dạ.

Trì Niên dưới đáy lòng hừ nhẹ một tiếng, dùng sức kháp hạ Kỳ Thâm tay, cười tủm tỉm mà nhìn chu lão gia tử: “Chu gia gia hảo.”

Chu lão gia tử nhìn về phía Trì Niên, thần sắc bình tĩnh, hai tròng mắt sắc bén, như cũ gật gật đầu “Ân” một tiếng, quay đầu nhìn mắt phía sau quần gia: “Chuẩn bị cơm trưa đi.”

Nhà ăn ở một khác đồng lâu lâu một, bàn ăn rất lớn, sắc lạnh hệ vôi sắc điệu.

Thực thanh lãnh.

Trì Niên đánh giá này trống rỗng kiến trúc, tiến đến Kỳ Thâm bên người nhỏ giọng hỏi: “Người cũng từ nhỏ đãi ở như vậy trong hoàn cảnh sao?”

Yên tĩnh, không Liêu, không hề nhân khí.

“Ân.” Kỳ Thâm đáp nhẹ, theo bản năng mà nhìn về phía nàng, mặc danh đã hiểu nàng cảm xúc, “Sớm đã thành thói quen.”

Thân nhân chi gian sẽ không có ôn nhu thăm hỏi, dùng cơm khi sẽ không thân mật mà lẫn nhau gấp đồ ăn, tụ hội khi thảo luận cũng vĩnh viễn là ích lợi lui tới.

Hắn ở thân nhân trên người được đến cái thứ nhất ôm, vẫn là mẫu thân sinh bệnh nằm viện khi ôm hắn nói hồi hận đem hắn đưa tới thế giới này.

Trì Niên mím môi, không tự giác mà nắm chặt Kỳ Thâm tay.

Tựa hồ nhận thấy được nàng cảm xúc, Kỳ Thâm quay đầu đối nàng cười hạ: “Yên tâm, hiện tại có người.”

Hắn sẽ không lại lẻ loi một người.

Cơm trưa thực an tĩnh, trừ bỏ chu lão gia tử ngẫu nhiên sẽ hỏi Kỳ Thâm một ít công ty sự tình, cơ hồ không có người ta nói lời nói.

Thẳng đến dùng xong cơm trưa, chu lão gia tử lau hạ miệng: “Tiểu thâm, ta có chút lời nói muốn hỏi một chút trì tiểu thư.”

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, phản ứng đầu tiên đó là: Rốt cuộc tới.

Kỳ Thâm ngưng mi, không chút suy nghĩ từ chối: “Không cần, ngài cũng nhìn thấy Trì Niên, chúng ta chạng vạng liền phải rời đi.....”

“Tiểu thâm.” Chu lão gia tử thanh âm hơi trầm xuống.

Kỳ Thâm híp híp mắt, vừa muốn nói cái gì, Trì Niên bay nhanh mà túm hạ hắn ống tay áo, nhìn về phía chu lão gia tử: “Hảo a!”

Kỳ Thâm nhìn Trì Niên bắt lấy chính mình tay, lại nhìn về phía chu lão gia tử, từng khẩu: “Mười lăm phút,” nói, hắn thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Trì Niên, “Mười lăm phút sau, ta đi tiếp người.”

Trì Niên gật gật đầu.

Năm phút sau, thư phòng.

Trì Niên nhìn chính chống quải trượng đứng ở phía trước cửa sổ chu lão gia tử, đợi trong chốc lát không thấy hấn mở miệng, đành phải chủ động nói: “Ngài đơn độc thấy ta, có chuyện gì sao?”

Chu lão gia tử nhìn nàng một cái, hơi hơi nghiêng đi thân: “Nghe nói, người đái ở Kỳ Thâm bên người bốn năm?”

Trì Niên gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Chu lão gia tử híp mắt đánh giá nàng, sau một lúc lâu lại lần nữa nói: “Bao nhiêu tiền người có thể rời đi hấn?”

Trì Niên chớp chớp mắt, trong lòng mặc danh có chút mới lạ cùng hưng phấn, nàng không nghĩ tới như vậy hí kịch tính mà một màn sẽ phát sinh ở trên người mình, đốn độ, Trì Niên tò mò mà hỏi lại: “Ngài có bao nhiêu tiền?”

Chu lão gia tử không nghĩ tới Trì Niên sẽ hỏi như vậy, nhú nhú mày: “Có ý tứ gì?”

“Muốn xem ngài thành ý a,” Trì Niên đương nhiên nói, suy nghĩ hạ lấy ra đi động điểm vài cái, “Ta tra được ngài giá trị con người chục tỷ, cho ta bao nhiêu tiền đại biểu cho Kỳ Thâm đối ngài có bao nhiêu quan trọng.”

“Ngài nếu chỉ cho ta mấy trăm vạn mấy ngàn vạn, kia Kỳ Thâm ở ngài trong lòng cũng không phải rất quan trọng sao, nếu không quan trọng, ta đương nhiên không yên tâm đem hấn còn cho ngài.....”

Chu lão gia tử nhìn trước mắt tiểu nha đầu đạo lý rõ ràng quỷ biện, nhin không được đuổi tay xoa nhẹ hạ thái dương.

Trì Niên nói đột nhiên ngừng lại.

Chu lão gia tử ngẩng đầu: “Trì tiểu thư như thế nào không nói?”

Trì Niên nhấp môi dưới, làm xoa thái dương động tác: “Kỳ Thâm bắt đắc dĩ khi, cũng sẽ như vậy.”

Chu lão gia tử sững sốt, tiện đà quay đầu: “Ta là hấn ông ngoại.”

Trì Niên cười cười, nhìn hấn: “Ta có thể nhìn ra tới, Kỳ Thâm là không nghĩ hồi tô thành.”

“Chính là hấn nói, hấn muốn mang ta đến xem hấn ông ngoại. Cho nên ta tưởng, ông ngoại hấn là thành thị này đối hấn quan trọng nhất người.”

Kỳ Thâm luôn là thích đem sự tình chôn ở trong lòng, kia nàng liền thế hấn nói ra đi.

Chu lão gia tử an tĩnh trong chốc lát, nhìn Trì Niên: “Tiểu nha đầu, người chính là như vậy làm Kỳ Thâm thích người?”

“A?” Trì Niên khó hiểu, tiện đà phản ứng lại đây, bĩu môi, “Ta đuổi theo hấn bốn năm.”

Chu lão gia tử chống quải trượng mặt hướng ngoài cửa sổ: “Kia bốn năm, Kỳ Thâm quá đến thế nào?”

Trì Niên nghiêm túc mà nghĩ nghĩ: “Ăn không đủ no mặc không đủ ấm, trụ cũng không tốt, mỗi ngày thức đêm, thiếu chút nữa chết đột ngột.”

“Ta đã sớm nói qua, muốn hấn trở về kế thừa gia nghiệp.....”

“Chính là hấn thành công.” Trì Niên an tĩnh mà nói.

Tựa như năm đó, ở vân đại, ở đông học sinh trước mặt, hấn như vậy khí phách hăng hái mà nói “Người rất ít sẽ thắng, nhưng có khi cũng sẽ” giống nhau.

Chu lão gia tử trầm mặc xuống dưới.

Ngoài cửa một trận tiếng bước chân, ngay sau đó thư phòng cửa phòng bị người mở ra, Kỳ Thâm ngưng mi đứng ở cửa, thẳng tắp triều Trì Niên đi tới: “Mười lăm phút tới rồi.”

“Ông ngoại, người ta mang đi.”

Nói xong nắm Trì Niên tay hướng ra ngoài đi đến.

Trì Niên đi theo Kỳ Thâm bên cạnh người, có thể cảm giác được hấn nắm chặt chính mình tay thực dùng sức.

Đi ra chủ thính, Kỳ Thâm dừng lại bước chân, quay đầu vì nàng vậy thượng hơi khẩn, mặc vào áo khoác, triều biệt thự ngoại đi đến.

Thẳng đến ngồi trên ngừng ở cửa Rolls-Royce, Kỳ Thâm mới nhìn về phía nàng: “Ông ngoại cùng người nói gì đó?”

Trì Niên chớp chớp mắt, cười: “Hỏi ta bao nhiêu tiền có thể rời đi người.”

Kỳ Thâm thân hình cứng đờ, nhìn nàng, dừng một chút mới mở miệng, tiếng nói có chút khô khốc: “Người trả lời?”

“Ta a,” Trì Niên giơ giơ lên đuôi lông mày, “Ta suy nghĩ cặn kẽ mà suy nghĩ thật lâu, dùng một lần được đến một tuyệt bút tiền, còn không bằng thủ người cái này có thể liên tục phát triển kim khố đâu.”

Kỳ Thâm ngẩn ra hạ, rồi sau đó “Ân” một tiếng, nhẹ nhàng mà ôm chặt nàng, cầm dừng ở nàng hõm vai, hình người là chột lơ lửng xuống dưới.

Buổi chiều thời tiết có chút âm trầm, tờ thành mùa đông vốn dĩ liền lạnh, không có ánh mặt trời càng có vẻ râm mát.

Xe ngừng ở ngoại ô mộ viên cửa.

Trì Niên quấn chặt khăn quàng cổ, đem gương mặt giấu ở lông xù xù mà mũ, đi theo Kỳ Thâm bên cạnh người, triều mộ viên đi tới.

Trì Niên ở chỗ này gặp được Kỳ mẫu, mộ bia thượng kia bức ảnh thượng nữ nhân, mặc dù gương mặt thon gầy tái nhợt, lại như cũ che giấu không được

kinh diễm mỹ, như là một đóa thịnh cực hoa hồng ở suy bại trước mà tùy ý thịnh phóng giống nhau.

Kỳ Thâm đem một bó hoa đặt ở mộ bia trước, an tĩnh mà nhìn mộ bia, nắm bên người nữ hài tay: “Mẹ, đây là Trì Niên.”

“Ta cả đời này, duy nhất nữ hài.”

Trì Niên cùng Kỳ Thâm hai người là ở ngày hôm sau đi thanh thị.

Trước khi đi, chu lão gia tử phái người đưa cho Kỳ Thâm một cái hộp, chỉ nói đây là Kỳ mẫu lưu lại, không còn có nói thêm cái gì.

Đi thanh thị trên xe, Kỳ Thâm đem hộp mở ra, bên trong phóng một cái vòng ngọc cùng một cái tròng màu lam đá quý vòng cổ, nhất phía dưới phóng một trương tinh xảo tấm card.

Tấm card thượng, tú khí mà bút tích viết ít ỏi số ngữ ——

“Nghe người khác nói, hài tử giao bạn gái, làm mẫu thân tổng muốn đưa điểm cái gì, cho nên tiểu thâm, ta đem cái này để lại cho ông ngoại, chờ người mang nữ hài về nhà, nhớ rõ đưa cho nhân gia.”

Nhất phía dưới, có một hàng bị hoa rớt tự, cẩn thận phân biệt mới có thể mờ hồ thấy rõ, đó là một câu “Thực xin lỗi”.

Kỳ Thâm đem tấm card đẹp hảo, một lần nữa thả lại hộp trung.

Trì Niên nhấp môi nhìn hấn.

Kỳ Thâm đón nhận nàng tầm mắt, tròn xoe trong ánh mắt là rõ ràng lo lắng, hấn bất giác cười một tiếng: “Đau lòng ta?”

Vốn tưởng rằng nàng sẽ đổ mặt phản bác, lại không nghĩ rằng nàng nghiêm túc gật gật đầu: “Àn.”

Kỳ Thâm ngăn người, giây tiếp theo đem vòng ngọc cùng vòng cổ vì nàng tiểu tâm mà mang lên, rồi sau đó hơi hơi rút lui khai thân mình, cẩn thận mà nhìn.

Trì Niên chớp chớp mắt: “Như thế nào.....”

Nói còn chưa dứt lời, liền bị Kỳ Thâm ngăn chặn, hấn nhẹ nhàng mà hôn nàng khóe môi, dần dần thâm nhập, cùng nàng môi răng giao triền, thẳng đến hô hấp dồn dập mà tách ra, Kỳ Thâm rũ mắt thật sâu ngóng nhìn nữ hài đôi mắt: “Giống như thật sự có chút khẩn trương.”

“Àn?”

“Sợ cha mẹ người cùng Triệu a di không thích ta.”

.....

Thanh thị vốn dĩ đó là tô thành địa cấp thị, khoảng cách cũng không tính xa, bất quá hai cái giờ xe trình liền tới rồi.

Hai phòng ở vẫn là nguyên lai bộ dáng, không hề có biến.

Chỉ là trì phụ trì mẫu có từng người gia đình, muốn Tết Âm Lịch sau mới có thể trở về, mà Triệu a di cũng đi đặt mua hàng tết, trong nhà không ai.

Trì phụ cùng trì mẫu một trước một sau cấp Trì Niên tới điện thoại, như cũ như năm rồi giống nhau, hỏi nàng muốn hay không đi bọn họ nơi đó ăn tết.

Trì Niên cũng trước sau như một mà từ chối, chỉ nói chờ sơ năm gặp nhau khi có chuyện cùng bọn họ nói.

Bọn họ cũng đều đáp ứng rồi xuống dưới.

Cắt đứt trì mẫu điện thoại, dưới lầu vừa vặn một đám hài tử dẫn theo tiểu xảo tinh xảo đèn lồng xuyên chạy qua, lưu lại một mảnh hoan thanh tiểu ngữ.

Trì Niên đứng ở phía trước cửa sổ nhìn đám kia hài tử, bất giác có chút ngẩn ngơ.

Giây tiếp theo phía sau lưng ầm ập, một người từ phía sau ôm chặt nàng, mang theo dễ ngủ hương đem nàng bao quanh vây quanh ở trong đó, xua tan ngẩn ngủ tịch mịch.

“Về sau Tết Âm Lịch ta bồi ngươi,” Kỳ Thâm thanh âm rất thấp, nặng nề, phá lệ nghiêm túc, “Không phải một năm, là vẫn luôn.”

Trì Niên nghiêng đầu nhìn hắn, cong mặt mày nở nụ cười: “Ba mẹ ly hôn sau Triệu a di vẫn luôn thực chiều cổ ta, ngươi muốn trước qua Triệu a di này một quan mới được.”

Kỳ Thâm thấp thấp lên tiếng.

Đông đêm ánh trăng phá lệ sáng tỏ.

Trì Niên nhìn ánh trăng, ánh mắt sáng lấp lánh, Kỳ Thâm an tĩnh mà nhìn nàng.

Chờ đến Trì Niên thu hồi tầm mắt, thấy đúng là hắn không kịp dời đi chuyên chú ánh mắt, bên trong chất chứa tình tố nồng đậm đến tựa hồ có thể đem người ép tới khó có thể thở dốc, nửa điểm không có ngày thường khắc chế, tuần mỹ mặt mày dưới ánh trăng như là tinh điều tế trác mà điều khắc.

Có lẽ là không khí vừa vặn, Trì Niên cảm thấy chính mình giống như bị dụ hoặc, hai người không tự giác mà tới gần.....

Cũng là sắp tới đem đụng vào nháy mắt, ngoài cửa một trận tiếng đập cửa.

Trì Niên bay nhanh mà phục hồi tinh thần lại, sắc mặt bạo hồng mà lui về phía sau nửa bước, ám đạo chính mình không tiền đồ: “Nhất định là Triệu a di tới.”

Nói xong bước nhanh đi mở cửa.

Ngoài cửa quả nhiên là Triệu a di, thấy Trì Niên mỉm cười vui sướng: “Vừa mới ở dưới lầu thấy đèn sáng lên, liền đoán được là hàng năm ngươi đã trở lại.....” Triệu a di biên nói biên lôi kéo tay nàng.

Trì Niên cũng ngọt ngào mà kêu một tiếng Triệu dì, không chờ nàng quay đầu xem Kỳ Thâm, Triệu a di lại nói: “Vừa vặn, hàng năm, Triệu dì có cái đồng học hải tử cũng muốn về nước ăn tết, giống như cùng người một khu nhà cao trung đâu, thừa dịp nghỉ đông giới thiệu các người thấy.....”

Triệu a di nói ở nhìn thấy trong phòng khách đi tới đỉnh bật bóng người khi dừng lại, theo sau nhìn trước mắt ăn mặc đơn giản màu trắng áo trên hắc quần nam nhân, lại thanh quý lại đẹp: “Hàng năm, vị này chính là.....”

“Đây là Kỳ Thâm,” Trì Niên vội giới thiệu, bên tai hơi nhiệt, “Hắn là ta.....”

“Người cái kia cấp trên?” Triệu a di đánh gậy nàng.

Trì Niên sững sốt, tiện đà nghĩ đến chính mình từng cùng Triệu a di nhắc tới quá chính mình công tác công ty, gật gật đầu bổ sung: “Là trước cấp trên.”

Kỳ Thâm đã đi lên trước tới, có lẽ thả thông dong mà gật đầu: “Người hảo, Triệu dì, ta là Trì Niên bạn trai.”

“Hàng năm giao bạn trai lạ?” Triệu a di kinh hỉ lại kinh ngạc nhìn về phía Trì Niên, rồi sau đó rồi lại nhớ tới cái gì, cẩn thận mà nhìn Kỳ Thâm, một lát sau đột nhiên nói,

“Kia phía trước hàng năm nói người không thấy thượng nàng, làm hại hàng năm hồng con mắt chạy về gia người, là người đi?”

Chapter 71

Kỳ Thâm nghe thấy Triệu a di hỏi lại, biểu tình rõ ràng có trong nháy mắt cứng đờ, dĩ vãng công ty ngã vào đáy cốc đều không có quá hoảng loạn ở trong lòng không chịu khắc chế mà nảy sinh, còn kèm theo một cổ đau lòng chua xót.

Hắn mơ hồ đoán được Triệu a di nói sự tình, hẳn là phát sinh ở hắn vì khí Kỳ nhạc lâm, muốn đem Đường Khinh Nhiễm tuyển vì Sang Tư nhân hiệu đại sứ lúc sau, lần đó, Trì Niên an tĩnh mà đứng ở hắn trong văn phòng, hỏi hắn nguyên nhân.

Như vậy áy cười nữ hài, khi đó nhấp chặt môi, cũng không cười, đôi mắt mở đại đại.

Hắn không có cho nàng trả lời.

Ngày hôm sau, nàng để lại cho Trần Dương một phần hoàn chỉnh gấp đôi xử lý hạng mục công việc sau, liền một mình trở về thanh thị.

Lúc sau nàng trầm mặc một vòng, không có đối mới bằng hữu vòng, không có nhắn lại, ngay cả điện thoại đều tiếp không thông, hắn vô số lần ở đêm khuya, khắc chế không được mà tưởng nàng có phải hay không chuẩn bị hoàn toàn biến mất, rồi sau đó liền lại khó đi vào giấc ngủ.

Ở ngày thứ tám, nàng đã phát thứ nhất hoa hướng dương hình ảnh, nói “Ta tưởng khai”, thậm chí còn vui tươi hơn hờ mà hồi phục người khác tin tức, sau lại, nàng trở lại công ty sau, như cũ mỗi ngày cười khanh khách, phẳng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá.

“Triệu dì,” Kỳ Thâm tiếng nói có chút trầm thấp, hẩn dưới đáy lòng nhẹ nhàng mà hít một hơi, giảm bớt hạ ngực sắp đau, “Khi đó ta quên mất một chút sự tình, nhưng là, ta chưa bao giờ có chứng mất Trì Niên.” Thanh âm xưa nay chưa từng có nghiêm túc.

Triệu a di nhìn Kỳ Thâm nghiêm túc biểu tình, thần sắc hơi hơi buông lỏng hạ, tiếp tục hỏi lại: “Kia khi đó người bị thương hàng năm tâm không giả đi?”

“Là,” Kỳ Thâm gật đầu, “Là ta sai, ta khi đó quá hỗn trưởng.”

Trì Niên nhìn thẳng thẩn thành khẩn nhận sai nam nhân, ở Triệu a di nhìn không thấy địa phương, nhẹ nhàng mà kéo hạ hẩn góc áo.

Kỳ Thâm nghiêng đầu nhìn về phía nàng.

Trì Niên đối hẩn chớp chớp mắt, nàng nói đi, thấy gia trưởng chỗ hồng tới.

Kỳ Thâm đối nàng trấn an mà cười cười, ý bảo không có việc gì.

Triệu a di nhìn hai người hồ động, ho khan một tiếng: “Theo lý thuyết, ta chỉ là hàng năm hàng xóm a di, chính là hàng năm từ nhỏ cũng là ta nhìn lớn lên,” nói tới đây, Triệu a di nhìn mất Trì Niên, lại nhìn về phía Kỳ Thâm, “Người nguyện ý cùng ta nói chuyện sao?”

Trì Niên bị Triệu a di nói hốc mắt hơi nhiệt.

Kỳ Thâm gật đầu: “Hảo.”

Triệu a di cũng gật gật đầu, hai người liền phải hướng ra ngoài đi.

“Ai,” Trì Niên phản ứng lại đây, vội nói, “Ở trong phòng nói không hảo sao? Bên ngoài lạnh lắm.”

Mặc dù là ở hàng hiên, đông đêm hành lang như cũ thực lãnh.

Triệu a di nguyên bản liền mới từ bên ngoài trở về, ăn mặc rất là ấm áp, nghe thấy Trì Niên lời này, nhìn nhìn chỉ xuyên kiện màu trắng áo trên Kỳ Thâm: “Là đau lòng ta, vẫn là đau lòng người khác đâu?”

Trì Niên bên tai hơi nhiệt, ho khan một tiếng, ngọt ngào mà cười: “Đương nhiên là đau lòng Triệu a di ạ!”

Triệu a di liếc nhìn nàng một cái, bất đắc dĩ mà cười cười: “Yên tâm, đông lạnh không hẩn, đi nhà ta nói.”

Trì Niên bay nhanh gật đầu.

Nhìn đối diện cửa mở lại quan, Trì Niên cũng hư đóng lại cửa phòng, nhìn một bên đồng hồ từng giọt từng giọt mà qua đi.

Từ 9 giờ nhiều, vẫn luôn chờ đến 10 giờ, chờ đến Trì Niên đều buồn ngủ, đơn giản súc ở trên sofa, bất tri bất giác thể nhưng đã ngủ.

Không biết bao lâu, hư quan cửa phòng bị người đẩy ra, phát ra “Lạch cạch” từng tiếng vang.

Trì Niên mơ mơ màng màng mà mở to mắt, chỉ nhìn thấy một đạo hắc ảnh triều chính mình đã đi tới, nửa ngồi xổm nàng trước mặt, đem nàng rũ ở gương mặt đầu tóc hợp lại tới rồi nhĩ sau, thanh âm thực nhẹ, thực ôn nhu: “Như thế nào không đóng cửa, vạn nhất người xấu tiến vào đâu?”

Trì Niên chớp hạ trần đầy buồn ngủ đôi mắt, ách tiếng nói nói: “Sợ ta ngủ người vào không được làm sao bây giờ?”

“Ta vào không được sẽ gõ cửa.” Kỳ Thâm hơi hơi cong khóe môi, một tay nâng dậy nàng, một tay xuyên qua nàng dưới gối, đem nàng hoành ôm ở chính mình trước người, triều phòng ngủ phương hướng đi đến.

Trì Niên dựa vào hắc ngực, nghe ngực trái trái tim cường hữu lực nhảy lên thanh: “Đúng rồi, Triệu a đi cùng người nói gì đó?”

Kỳ Thâm đem nàng tiểu tâm mà đặt ở trên giường, nhìn nàng cường chống mở mí mắt, cúi người khê hôn hạ nàng khóe môi: “Trước tiên ngủ đi, ngủ ngon nói cho người.”

Trì Niên ngẩn ngủ mà suy tư một chút, đại não liền hoàn toàn chết máy, gật gật đầu lại một lần đã ngủ.

Một giấc này Trì Niên vẫn luôn ngủ đến nửa đêm, phòng trong nhiệt khí đủ, nàng bị khát tỉnh, đi phòng khách đổ nước khi, liếc mắt một cái liền thấy chính ánh sáng trắng đứng ở phía trước cửa sổ cao lớn thân ảnh.

“Kỳ Thâm?” Trì Niên khó hiểu mà đi lên trước.

Kỳ Thâm bóng dáng cứng đờ, xoay người lại nhìn trần trụi chân đứng ở chính mình phía sau cách đó không xa nữ hài, hồi lâu nói giọng khàn khàn: “Như thế nào đi lên?”

Trì Niên quơ quơ trong tay ly nước: “Khát nước.”

Kỳ Thâm nhìn về phía tay nàng, tiếp nhận ly nước tiếp một ly nước ấm đưa cho nàng.

Trì Niên nhìn hắc động tác, có chút nhĩ nhiệt, giống như có hắc ở, liền tiếp thủy như vậy việc nhỏ đều không cần chính mình tự mình động thủ.

Nhưng nghĩ lại lại có chút lo lắng, uống lên mấy ngụm nước đem ly nước đặt ở một bên hỏi: “Người làm sao vậy?”

Kỳ Thâm đón hạ, lôi kéo tay nàng đi đến phía trước cửa sổ.

Trì Niên nghi hoặc mà nhìn về phía ngoài cửa sổ, trừ bỏ đèn đường cùng nơi xa cao ốc building, cùng với gần chỗ mấy nhà còn sáng lên ngọn đèn dầu ngoại, một mảnh tối tăm.

“Ta đang xem năm đó ao nhỏ năm mỗi ngày đều ra bên ngoài xem cảnh sắc.”
Kỳ Thâm thanh âm ở trong bóng đêm phá lệ ôn nhu.

Trì Niên ngón tay cứng đờ.

Khi đó, trì phụ nhị hôn, trì mẫu cũng vừa rời đi gia, nàng một người ở nơi này, luôn là sẽ ở nửa đêm không thể hiểu được bình tĩnh, sau đó ngơ ngác mà nhìn ngoài cửa sổ.

Nàng cho rằng bọn họ có một ngày sẽ trở về.

Sau lại, vẫn là Triệu a di phát hiện nàng sắc mặt không tốt, bởi nàng ở đã lâu.

“Triệu a di cùng người nói đi?” Trì Niên híp mắt cười nhìn hấn.

Kỳ Thâm không nói gì, chỉ là đem nàng ôm vào trong lòng ngực, dùng sức mà, gắt gao mà ôm nàng, như là đem nàng khảm nhập thân thể hấn giống nhau.

Triệu a di cùng hấn nói rất nhiều, bao gồm Trì Niên quá khứ, nàng giấu ở tươi cười hạ bất an, nàng đối với tương lai không xác định, nàng thoát nhìn rất lạc quan, lại luôn là sẽ dùng nhất hư kết quả suy nghĩ một việc, lấy làm chính mình sẽ không quá thất vọng.....

Cuối cùng, Triệu a di hỏi hấn: “Kỳ tiên sinh, người thương ăn tết năm tâm.”

“Nhưng những cái đó rốt cuộc đều đi qua, ta hiện tại chỉ nghĩ hỏi một chút, người thích hàng năm sao?”

Kỳ Thâm nói: “Ta ái nàng.”

Vô cùng rõ ràng.

Trì Niên ngoan ngoãn mà dựa vào trong lòng ngực hấn.

Thật lâu, Kỳ Thâm mới thấp thấp mà nói: “Ta mất trí nhớ khi, người một người trở về nơi này.....”

“Àn?” Trì Niên nghi hoặc, muốn từ trong lòng ngực hấn ngẩng đầu lên.

Kỳ Thâm lại càng thêm dùng sức mà ôm nàng: “Thực xin lỗi, Trì Niên.”

Hấn hiện tại mới biết được, lúc ấy, nàng là hồng con mắt trở về.

Bị ủy khuất, chỉ có thể một người oa ở cái này trong căn nhà nhỏ, đối thân cận người cũng chỉ nói “Hấn không thấy thượng nàng”.....

Trì Niên mặc danh đã hiểu Kỳ Thâm ý tứ, dựa vào hấn trong lòng ngực cười một tiếng: “Cho nên người phải hảo hảo đối ta a.”

Kỳ Thâm gạt đầu, trước nay chưa từng có mà nghiêm túc: “Hảo.”

Ngoài cửa sổ bóng đêm chính nùng, không biết bao lâu, Kỳ Thâm đột nhiên nhớ tới cái gì, sâu kín mở miệng: “Triệu di nói cho người giới thiệu nam nhân, nhớ rõ cự tuyệt.”

Trì Niên: “.....”

Ngày hôm sau là trừ tịch.

Hai người trở về vội vàng, cái gì đều không có chuẩn bị, liền một khối đi phụ cận thương siêu chuẩn bị ăn tết yêu cầu đồ vật.

Thương siêu rất lớn, người cũng rất nhiều, có rất nhiều một nhà ba người tới mua hàng tết người.

Trì Niên bước chân nhẹ nhàng mà đi ở thương siêu hành lang, bên người đi theo đẩy mua sắm xe Kỳ Thâm, gặp phải chính mình thích ăn đồ ăn vặt liền trực tiếp ném vào đi, người nhiều thời điểm, Kỳ Thâm tổng hội một tay ôm lấy nàng eo, tiểu tâm mà đem nàng hộ ở trong ngực, không cho bất luận kẻ nào tễ đến nàng.

“Muốn quả xoài vẫn là thủy mật đào?” Trì Niên rối rắm mà nhìn trong tay milkshake, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm.

Nàng thích uống quả xoài, nhưng Hạ Nghi nói, thủy mật đào thực không tồi, có thể ném thử.

Kỳ Thâm nhìn nàng mắt trông mong nhìn quả xoài ánh mắt: “Thủy mật đào.”

Trì Niên ánh mắt sáng lên: “Hảo a, vậy người phân ta một chút, ta muốn ném thử.”

Nói xong đem hai ly cùng nhau bỏ vào mua sắm xe.

Kỳ Thâm bất đắc dĩ mà cười cười, nhìn phía trước nữ hài mảnh khảnh thân ảnh, ánh mắt không khỏi nhu xuống dưới.

Thương siêu nội điều hòa đủ, nàng cởi áo khoác sau, như cũ bởi vì một đường nhảy nhót gương mặt ửng đỏ, mang theo màu trắng mũ, tóc bao ở trắng nõn mặt, một đôi mắt sáng lấp lánh, phá lệ động lòng người.

“Đúng rồi, còn muốn mua cái gì?” Đi ở phía trước Trì Niên đột nhiên quay đầu tới, chớp chớp mắt nhìn hắn.

Kỳ Thâm suy nghĩ hạ: “Hải sản đi.”

Nàng thực thích ăn hải sản, tôm hoặc là con cua, nhắc tới liền đôi mắt tỏa ánh sáng cái loại này.

Trì Niên ánh mắt quả nhiên sáng lên, cười tủm tỉm gật đầu: “Hảo a!”

Nhưng tới rồi hải sản khu, Trì Niên nhìn hoa cả mắt thủy sản phẩm, có chút khó xử.

Nàng thích ăn, lại cũng giới hạn trong thực, cũng không như thế nào sẽ chọn.

Kỳ Thâm nhìn ra nàng khó xử, bất đắc dĩ tiến lên: “Ta đến đây đi.”

Trì Niên bay nhanh gật đầu, nhìn Kỳ Thâm nghiêm túc chọn hải sản mặt nghiêng, cao thẳng mũi, tuấn mỹ mặt mày, còn có nói chuyện khi khê nhúc nhích môi mỏng, chỉ ăn mặc màu đen áo lông cùng màu đen quần dài, cao dài tự phụ.

Chính xem đến mê mẩn, Kỳ Thâm quay đầu tới, chính đón nhận nàng tầm mắt.

Trì Niên chớp chớp mắt, bên tai nóng lên, vội thấp khụ một tiếng quay đầu đi: “Ta đi xem một bên bánh mật.”

Kỳ Thâm cười nhìn thân ảnh của nàng, nàng ánh mắt thẳng lăng lăng không thêm che giấu, muốn cảm thụ không đến, thật sự rất khó.

Trì Niên nói xem bánh mật nguyên bản chính là nói từ, nhưng nhìn đến chưng hoa hoè loè loẹt bánh mật khi, là thật sự bị kinh diễm tới rồi,

Chính chọn lựa, một bên truyền đến một tiếng chần chờ: “Trì Niên?”

Trì Niên hoang mang mà quay đầu đi, xa lạ nam nhân đứng ở nàng phía sau, ăn mặc màu xám trung khoản áo khoác, mang theo màu nâu mà ô vuông khăn quàng cổ, mang mắt kính, thoạt nhìn hào hoa phong nhã bộ dáng.

Có chút quen mắt.

Trì Niên xin lỗi mà cười cười: “Ngượng ngùng, người là.....”

“Phùng tiêu a,” người nọ đỡ đỡ mắt kính, “Cao trung khi chúng ta vẫn là đồng học, tốt nghiệp sau ta liền đi Anh quốc.”

Trì Niên rất cuộc nghĩ tới, phùng tiêu cũng coi như là trong ban nhân vật phong vân, nhân sinh đến trắng nổi, rồi lại là giáo đội bóng rổ, hơn nữa gia cảnh cùng thành tích đều không tồi, người rất được hoan nghênh.

“Người hảo.” Trì Niên gặp được trước kia đồng học, đáy lòng cũng có chút vui vẻ.

“Ta thấy người khoảng thời gian trước sưu tầm, đại nhiếp ảnh gia.” Phùng tiêu trêu chọc.

Trì Niên mặt nóng lên: “Còn không tính là, người đâu? Hiện tại còn ở Anh quốc sao?”

“Công ty mở rộng nghiệp vụ, ta xin về nước,” phùng tiêu cười một cái, “Ba mẹ đều ở quốc nội, không nghĩ đi rồi.”

Trì Niên lý giải gật gật đầu.

“Bất quá mới vừa về nước đã bị an bài thân cận,” phùng tiêu vẻ mặt bất đắc dĩ, “Nghe nói vẫn là cùng ta một cái cao trung.....”

Trì Niên cười, vừa mới chuẩn bị tiếp tục tỏ vẻ lý giải, giấy tiếp theo nghĩ tới cái gì, nhú nhú mày, tổng cảm thấy câu chuyện này có điểm quen tai.

“Trì Niên?”

Trì Niên đột nhiên lấy lại tinh thần: “A?”

Phùng tiêu thần sắc hơi đỏ mặt: “Người đâu? Có giao bạn trai sao?”

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, vừa muốn đáp lại, tay liền bị người cầm, mười ngón khấn khấu: “Hàng năm, làm sao vậy?”

Trì Niên bị thành linh xảy ra xưng hô cả kinh, quay đầu lại liền thấy Kỳ Thâm chính nhân nhạ mà nhìn nàng.

Gương mặt hơi nhiệt, Trì Niên ho nhẹ một tiếng, nhìn về phía phùng tiêu: “Đây là ta cao trung đồng học, phùng tiêu.”

Kỳ Thâm có lẽ mà gật đầu, lãnh đạm mà nói: “Người hảo, ta là Trì Niên vị hôn phu, Kỳ Thâm.”

Vị hôn phu.....

Trì Niên bĩu môi, không có chọc thủng hấn.

Phùng tiêu sững sốt, tiện đà cười khai nhìn Trì Niên: “Là ta vừa mới lỗ mãng.”

Trì Niên cười lắc đầu, nhìn phùng tiêu rời đi, quay đầu nhìn về phía Kỳ Thâm: “Cái gì vị hôn phu?”

Kỳ Thâm thực bình tĩnh: “Sớm muộn gì sự.”

Trì Niên: “.....” Nàng dứt khoát lại không xem hấn, quay đầu trông thấy cách đó không xa bị hấn ném xuống mua sắm xe, “Người chọn lựa hảo hải sản lập?”

“Ân.” Kỳ Thâm lên tiếng.

Trì Niên quơ quơ hai người nắm tay: “Chúng ta đây về nhà đi.”

“Hảo,” Kỳ Thâm gật gật đầu, rồi sau đó một tay lôi kéo nàng, một tay đẩy phong phú mua sắm xe, “Về nhà trước, trước làm sự kiện.”

“Chuyện gì?” Trì Niên khó hiểu.

Kỳ Thâm bước chân ngừng lại, là sang quý đồ bỏ khu, người rất ít, một đạo hành lang không thấy một bóng người.

Kỳ Thâm tùy ý cầm lấy mấy rương quý báu đồ bỏ bỏ vào mua sắm xe, cuối cùng một rương cầm ở trong tay, chặn hành lang nơi khác tầm mắt.

Trì Niên khó hiểu: “Làm gì.....”

Lời nói cũng không có nói xong, trước mắt tối sầm lại.

Kỳ Thâm một tay đỡ nàng cái ót, cúi người hôn nhẹ nàng khóe môi, tê tê đại đại cảm giác bay nhanh vọt tới, rồi sau đó khẽ cắn hạ nàng cánh môi mới buông ra.

Trì Niên chớp chớp mắt, môi đỏ thắm: “Người ghen lập?”

Kỳ Thâm đem đảm đương chắn bản đồ bỏ bỏ vào mua sắm xe, nắm nàng triều quây thu ngân đi, chỉ có nhân nhạ thanh âm từ bên cạnh người truyền đến: “Ân.”

Hai người thu hoạch pha phong mà về đến nhà, đã tới gần chạng vạng.

Dù sao cũng là đêm giao thừa, Triệu a di mấy cái nhi nữ tới đón nàng một khối đi ăn bữa cơm đoàn viên, vừa vặn cùng lên lầu Trì Niên hai người gặp phải.

Trì Niên đem Kỳ Thâm mua đại bao tiểu rương đồ bỏ toàn bộ mà cho Triệu a di, lại ngọt ngào mà nói câu “Tết Âm Lịch vui sướng”, Triệu a di đồng dạng cười ha hả mà nhìn nàng.

Duy nhất bất đồng chính là, năm nay Triệu a di không có lại lôi kéo Trì Niên cùng đi ăn bữa cơm đoàn viên, chỉ là nhìn mắt Kỳ Thâm, liền cười khanh khách mà rời đi.

Rồi lại rời đi trước nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn Trì Niên: “Hàng năm, phía trước giới thiệu cái kia kêu phùng tiêu, ta đã cho người từ chối.”

Trì Niên tươi cười cứng đờ, nhìn Triệu a di thân ảnh biến mất ở chỗ rẽ, nàng quay đầu, vừa vặn thấy Kỳ Thâm sâu kín mà nhìn nàng ánh mắt.

Trì Niên đón hạ: “Thật xảo.”

Kỳ Thâm rũ mắt nhìn nàng, thanh âm thực toan: “Đúng vậy, thực sự có duyên.”

Trì Niên: “.....” Nàng xoay đầu, yên lặng sờ sờ cánh tay, “Bên ngoài lạnh lắm a.”

Kỳ Thâm ánh mắt một đón, giây lát bất đắc dĩ mà nắm tay nàng đi vào trong phòng.

Trì Niên thực hiện được mà cười cười, nhìn bên người nam nhân: “Kỳ Thâm!”

Kỳ Thâm ngẩng đầu.

Trì Niên bay nhanh mà nhảy lên, câu lấy hắc sau cổ, nhảy đến hắc trên người.

Kỳ Thâm cả kinh, theo bản năng mà bảo vệ nàng vòng eo.

Trì Niên ngửa đầu cười túm túm mà nhìn hắc, theo sau ở hắc khoe môi dùng sức mà hôn một chút: “Còn ghen sao?”

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, nâng nàng đi đến sô pha bên ngồi xuống, nhậm nàng ngồi ở chính mình trên đùi, một tay nhẹ vỗ về nàng gương mặt, rồi sau đó hơi hơi ngẩng đầu: “Còn chưa đủ, hàng năm.”

Trì Niên nhìn hắc, ánh mắt nhấp nháy nhấp nháy.

Kỳ Thâm ngửa đầu, khẽ hôn thượng nàng khoe môi.

Đêm giao thừa cơm chiều, là một đón phong phú hải sản bữa tiệc lớn, còn có.....

Không tính đẹp sủi cảo.

Kỳ Thâm đem cuối cùng cháo hải sản nấu hảo, từ phòng bếp ra tới khi, thấy đúng là một bên nghe TV thanh âm, một bên cùng sủi cảo thiên nhân giao chiến Trì Niên.

Tay nàng thượng dính đầy bột mì, trên má không biết khi nào cũng dính một khối, trắng nõn gương mặt thêm ti nghịch ngợm, chớp mũi thượng thăm ra mấy viên mồ hôi, đang ở nỗ lực mà đem nhân bao nước vào sủi cỏ da trung.

Kỳ Thâm dựa nghiêng khung cửa, nhìn trước mắt một màn này, trái tim hơi toan, bị cái gì bổ thêm vào tràn đầy.

Hắn nhớ tới hai người cái thứ nhất Tết Âm Lịch, nàng cho hắn mang đến một hộp lộ tẩy sủi cỏ, khi đó nàng, hắn là cũng là như bây giờ đi?

Hiện tại nàng bao sủi cỏ kỹ thuật nhưng thật ra tiến bộ rất nhiều, ít nhất sẽ không lòi.

Kỳ Thâm ánh mắt hơi nhu, đi lên trước, đôi tay đem nàng bao ở chính mình trong lòng ngực, nắm lấy nàng mu bàn tay: “Như vậy bao.”

Trì Niên phía sau lưng cứng đờ, chỉ cảm thấy có thanh âm ở chính mình bên tai tê tê đại đại mà vang lên, như là có người ở thổi nhẹ nàng nhĩ sau giống nhau, chọc đến nàng thân hình run hạ.

Kỳ Thâm tay mang theo tay nàng, hơi hơi quay cuồng, nắm một góc, một chút trên mặt đất di, không bao lâu một cái hoàn chỉnh đẹp sủi cỏ ở trong tay thành hình.

Trì Niên nhìn nắm lấy chính mình cái tay kia, ngón tay thon dài dính một chút bột mì, đang ở linh hoạt địa chấn, đầu ngón tay ngẫu nhiên chạm vào nàng lòng bàn tay, phá lệ chúc người.

Trì Niên bất giác cúi đầu, gương mặt càng thêm nóng bỏng.

Giây tiếp theo cái trán của nàng bị người nhẹ nhàng mà gõ một chút: “Tưởng cái gì đâu?”

Trì Niên đột nhiên hoàn hồn, rồi sau đó mới phát hiện Kỳ Thâm đã buông lỏng ra nàng, ánh mắt mang theo chút hài hước mà rũ mắt nhìn nàng.

Trì Niên mím môi, không chịu thua mà hỏi: “Người chẳng lẽ không tưởng sao?”

Kỳ Thâm sửng sốt, hầu kết hơi hơi giật giật, ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng một cái, lần này đảo không nói cái gì nữa, ngồi ở bên người nàng giúp nàng cùng nhau bao sủi cỏ.

Đây là cha mẹ rời đi sau, nàng lần đầu tiên cùng người ở cái này trong phòng quá trừ tịch.

Trên bàn cơm là chính mình thích nhất ăn hải sản cùng ngụ ý tốt đẹp nhất sủi cỏ, trước bàn cơm là nàng thích nhất người.

Trì Niên cảm thấy chính mình trái tim đều phải phiêu lên.

Bữa tối sau, Kỳ Thâm thực mau đem chén đĩa thu thập tiến phòng bếp, Trì Niên vốn định hỗ trợ, lại bị Kỳ Thâm đuổi ra tới.

Nàng mừng rỡ tụt tại, oa ở trên sofa nhìn TV thượng hoan thanh tiểu ngữ, trong phòng bếp ầm ầm truyền đến chén đĩa va chạm vang nhỏ.

Cũng là vào lúc này, Trì Niên tùy ý mà liếc mắt ngoài cửa sổ, ánh mắt liền lại thu không trở lại.

Nàng đứng lên, trần trụi chân triều phía trước cửa sổ đi đến, dưới lầu đèn đường hạ, lưu loát mà phiêu nổi lên bông tuyết.

Vội vàng hoảng ánh đèn, bông tuyết ở trong gió nhảy vũ.

Trì Niên nhin không được mở ra cửa sổ, vươn tay đi tiếp vài miếng, nhìn bông tuyết ở chính mình lòng bàn tay hòa tan: “Kỳ Thâm.”

Nàng kích động mà gọi Kỳ Thâm tên.

Kỳ Thâm từ phòng bếp đi ra, liếc mắt một cái liền thấy nửa cái thân mình dò ra cửa sổ Trì Niên, trái tim tiến, đi mau vài bước đem nàng kéo tiến vào, đem cửa sổ đóng lại: “Không cảm thấy lạnh?”

Trì Niên đâm tiến hắn trong lòng ngực, ngẩng đầu sáng lấp lánh mà nhìn hắn: “Tuyết rơi, Kỳ Thâm!”

Kỳ Thâm ngẩn ra, quay đầu nhìn về phía bên ngoài.

Trong bóng đêm, bông tuyết bay múa.

Tầng lầu sáng lên vạn gia ngọn đèn dầu.

Tết Âm Lịch đồng hồ ở ngay lúc này đột nhiên đung phải một chút.

Tân một năm.

“Kỳ Thâm.” Trì Niên nhẹ gọi hắn.

Kỳ Thâm thu hồi tầm mắt, rũ mắt nhìn trước mắt nữ hài.

“Năm nay trận đầu tuyết.” Trì Niên cười khanh khách mà nói.

Kỳ Thâm cũng cong lên một mặt cười, cúi đầu hôn nhẹ nàng khóe môi.

Lúc ban đầu là lướt qua liền ngừng khe hôn, hỗn loạn nữ hài hương thơm cùng nam nhân tuyến hương, rồi sau đó dần dần nùng liệt, môi răng cùng hô hấp giao triền, chiếu ra cả phòng ái muội.

Kỳ Thâm tay không biết khi nào khấn thủ sẵn nàng vòng eo, hai người chỉ gian không còn có một tia khe hở.

Kỳ Thâm hôn không biết khi nào dừng ở nàng khóe môi, chóp mũi, mí mắt, giữa mày, lại dần dần rơi xuống.....

Trì Niên hơi hơi ngửa đầu, hô hấp càng thêm dồn dập, cuối cùng ở một hôn dừng ở phần cổ dồn dập nhịp đập động mạch khi thân hình run lên, thấp thấp mà kêu lên một tiếng.

Kỳ Thâm hô hấp rối loạn tiết tấu, ở hoàn toàn mất đi lý trí trước, thở hỗn hển, khắc chế mà đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Nàng phía trước hỏi lại đúng rồi.

Nàng hỏi: Người chẳng lẽ không tưởng sao?

Hắn rất muốn.

Rất muốn.

Trì Niên dựa vào Kỳ Thâm ngực, bên tai nghe thấy hắn mạnh mẽ hữu lực tiếng tim đập, căng chặt thân hình mang theo câu nhân hormone, hắn lại chỉ khắc chế mà ôm lấy nàng.

Trì Niên trái tim hơi toan, chớp chớp mắt: “Kỳ Thâm.....”

“Ta ở.”

“Ta muốn người.”

Vừa dứt lời, Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình bên hông bàn tay to căng thẳng.

“Cái gì?” Kỳ Thâm thanh âm khàn khàn.

Trì Niên ngẩng đầu, nghiêm túc mà nhìn hắn: “Ta muốn người.”

Kỳ Thâm ánh mắt chợt sâu thẳm, hắn đón nàng ánh mắt, hồi lâu ách thanh hỏi: “Ngày mai yêu cầu đi bác phẩm thân hữu sao?”

Trì Niên khó hiểu hắn vì cái gì sẽ hỏi nói chuyện không đâu vấn đề, lắc đầu: “Không cần a, trước kia Tết Âm Lịch ta đều sẽ một giấc ngủ đến tự nhiên tỉnh, người hỏi cái này làm gì?”

Kỳ Thâm cúi người đem nàng bế lên: “Đêm nay người sẽ có điểm mệt, ngày mai yêu cầu nghỉ ngơi nhiều.”

Chapter 72

Trì Niên lại tỉnh lại, đã là ngày hôm sau.

Trong phòng ngủ che quang bức màn dày nặng, phòng trong mơ màng âm thầm, chỉ có khe hở bức màn lộ ra một chút ánh sáng.

Trì Niên chớp chớp mắt, nhìn chăm chăm kia nói ánh sáng không hề nhúc nhích, chỉ cảm thấy chính mình ngón tay đều bởi vì căng chặt duyên cớ, có chút toan.

Tối hôm qua hình ảnh không chịu khống chế mà chui vào trong óc.

Lúc ban đầu nàng trong lòng vẫn là có chút sợ, nắm chặt Kỳ Thâm lỏng le áo sơ mi, khẩn trương mà dựa vào trong lòng ngực hắn.

Kỳ Thâm liền giống lần trước như vậy, dùng ngón tay cùng môi răng giúp đỡ nàng một chút mà thả lỏng, thẳng đến cuối cùng ở hấn đầu ngón tay thượng phóng thích.

Hấn rõ ràng đã nổi lên một tầng hân, lại như cũ ẩn nhẫn ôm lấy nàng, thẳng đến nàng quên mất khẩn trương cùng sợ hãi, dần dần sa vào ở mãn phòng ngủ kiều diễm bên trong.

Kia hình ảnh quá ít nhi không nên, Trì Niên gương mặt một trận khô nóng, một hồi lâu nàng mới miễn cưỡng bình tĩnh trở lại, chuẩn bị sờ đến đầu giường đồng hồ báo thức xem một chút thời gian.

Chỉ là nàng mới dò ra tay, phòng ngủ môn bị người đẩy ra, Kỳ Thâm đi đến.

Trì Niên tay “Vèo” một tiếng thu trở về.

Kỳ Thâm bưng một ly nước ấm đi đến mép giường: “Tỉnh?” Nói cúi người đem mặt nàng bụn hỗn độn tóc dài phát đến một bên.

Trì Niên bắt lấy chăn che khuất nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra hồng thấu lỗ tai cùng có chút sưng đỏ đôi mắt, nhẹ nhàng điểm phía dưới: “Hiện tại vài giờ?”

Hỏi xong mới phát hiện chính mình thanh âm ách đến lợi hại, Trì Niên ngăn ra, nghĩ đến tối hôm qua, ho khan một tiếng, che dấu không được tự nhiên.

Kỳ Thâm trong mắt lộ ra tia ý cười: “Hơn mười một giờ.”

Trì Niên khiếp sợ mà mở to hai mắt: “Đã trễ thế này?”

Kỳ Thâm nâng dậy nàng, đoan quá nước ấm tiến đến nàng bên môi, nhìn nàng uống lên mấy tài ăn nói nói: “Tối hôm qua nghỉ ngơi đến vẫn, vẫn khởi thực bình thường.”

Trì Niên mếu máo trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái: “Ai làm người..... Như vậy vẫn.....”

Nói đến sau lại, nàng giọng nói lại ách đi xuống, nàng dời đi ánh mắt, lại không xem hấn.

Kỳ Thâm nhìn nàng nửa lộ trên đầu vai dấu vết, ánh mắt hơi trầm xuống, rồi sau đó dời đi ánh mắt cười khẽ hạ: “Ta ngao cháo hải sản, nấu sủi cảo, ăn cơm trước vẫn là trước tắm rửa?”

Trì Niên nghĩ đến tối hôm qua bị Kỳ Thâm ôm đi phòng tắm, còn mệt đến hấn giúp chính mình tắm rửa, thế cho nên ở mờ mịt sương mù lại bị hấn “Khi dễ” khóc hình ảnh, gương mặt càng nhiệt: “Tắm rửa,” nói vội lại bổ sung câu, “Ta chính mình đi.”

Kỳ Thâm nhìn nàng đỏ tươi ướt át vành tai, lúc này đây lại không nói thêm cái gì, nhẹ xoa nhẹ hạ nàng tóc: “Có việc kêu ta.”

Trì Niên nguyên lành gật gật đầu, nghỉ ngơi đến hơn mười một giờ, mỗi mệt giảm bớt rất nhiều, tắm rửa xong càng là nhẹ nhàng không ít, chỉ là hốc mắt như cũ ề ẩm nhiệt nhiệt, có chút sưng đỏ.

Kỳ Thâm đã chuẩn bị tốt cơm trưa, thấy gương mặt mang theo ửng hồng, tóc hơi ướt nữ hài khi ánh mắt hơi đỏ, tiện đà bình tĩnh mà đi lên trước nắm tay nàng đến bàn ăn bên.

“Ta chính mình có thể.” Trì Niên hơi quẫn, tổng cảm giác Kỳ Thâm như là ở chiếu cố tiểu bằng hữu, nhưng ở đột nhiên ngồi xuống khi, ngạnh bang bang ghé dựa chọc đến nàng hơi toan eo lưng đau xót.

Trì Niên nhịn không được che che mặt.

Kỳ Thâm nhân nhật mà cười một cái, cầm lấy sô pha gối dựa lót ở nàng phía sau lưng: “Uy người?”

“Không cần không cần.” Trì Niên bay nhanh mà cúi đầu ăn cơm trưa.

Trải qua tối hôm qua “Một nhọc”, Trì Niên dạ dày vốn dĩ liền trống rỗng, uống xong cháo ăn xong sủi cỏ mới thoải mái rất nhiều.

Cơm trưa sau, Trì Niên liền lười biếng mà dựa vào sô pha, Kỳ Thâm từ phòng bếp ra tới khi trong tay cầm một khối mới tinh khăn lông cùng khối băng, ngồi ở Trì Niên bên người.

Trì Niên khó hiểu mà nhìn trong tay hẩn đồ vật: “Làm gì?”

“Hốc mắt không khó chịu?” Kỳ Thâm hỏi lại.

Trì Niên chớp hạ có chút toan trướng đôi mắt, thành thành thật thật mà ứng: “Có điểm.”

Kỳ Thâm vỗ vỗ đầu gối: “Lại đây.”

Trì Niên mở to tròn tròn đôi mắt nhìn hẩn, rồi sau đó híp mắt cười ngâm ngâm mà nằm ở hẩn đầu gối.

Kỳ Thâm dùng khăn lông bọc khối băng, ở nàng hốc mắt thượng nhẹ nhàng mà chườm lạnh.

Trì Niên nhắm mắt lại, cảm thụ được hốc mắt ảm áp, chỉ cảm thấy kia cổ toan trướng cảm giác phai nhạt rất nhiều, nói không nên lời thoải mái.

Thẳng đến khối băng tan rã, nhiễm ướt khăn lông, Kỳ Thâm mới đưa khăn lông ném tới một bên, lấy ngón tay mềm nhẹ mát xa mắt bộ bốn phía.

Trì Niên lông mi run rẩy hạ, mở mắt ra, nhìn không chớp mắt mà nhìn đỉnh đầu nam nhân.

Kỳ Thâm cũng đang nhìn nàng, trên tay mát xa động tác không biết khi nào chậm lại.

Giống như đã trải qua tối hôm qua, hai người chỉ gian những cái đó không thể nói ẩn ý bị đâm thủng giống nhau, hẩn cúi người, hai người liền hôn ở cùng nhau.

Thẳng đến ngoài cửa sổ ả ả truyền đến hài tử cười vui thanh, hai người mới hô hấp dồn dập mà tách ra.

Kỳ Thâm duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve hạ Trì Niên khoe môi, tiếng nói hơi khàn: “Buổi chiều muốn làm cái gì?”

Trì Niên chớp chớp mắt, cố ý nói: “Người.”

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, đem nàng để nhập mềm mại sô pha gian: “Ở sô pha?”

Trì Niên Diệp Công thích rỗng tính tình lại chui ra tới, thấy Kỳ Thâm động thật vội nhấc tay đầu hàng, rồi sau đó đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Chúng ta đi tản bộ đi?”

Kỳ Thâm cúi người nhìn nàng: “Àn?”

Trì Niên đỏ mặt nhìn hắn: “Nghe nói, so hôn môi cùng lên giường càng lãng mạn, là tản bộ.” Đây là nàng trước kia ở một cái mạng xã hội thượng thấy, lúc ấy liền tưởng, chờ nàng bắt lấy Kỳ Thâm, nhất định phải thử xem.

Kỳ Thâm vẫn chống ở trên người nàng, an tĩnh mà nhìn nàng, hồi lâu cúi đầu hôn hạ nàng khoe môi, buông lỏng ra nàng, thuận thể đem nàng ôm lên: “Từ chỗ nào xem này đó?”

“Nhân gia tiểu tình lữ đều nói như vậy a.” Trì Niên đúng lý hợp tình.

Kỳ Thâm bắt đắc dĩ mà nhìn mắt ngoài cửa sổ, lần này đảo không nói cái gì nữa, chỉ đứng lên.

“Làm gì?”

Kỳ Thâm: “Đi tản bộ.”

Nửa giờ sau.

Trì Niên thật sự cùng Kỳ Thâm ra tới liền hối hận, Tết Âm Lịch trên đường phố, ít người đến đáng thương, trên mặt đất tích một tầng tuyết, đạp lên mặt trên kéo kẹt kéo kẹt.

Hơn nữa hảo lãnh, lãnh đến nàng đầu ngón tay lạnh lẽo, hơi toan vòng eo cũng cần bản đi không mau, nhưng tản bộ là chính mình nói ra, nàng lại không thể nhanh như vậy đổi ý.

Cuối cùng, là Kỳ Thâm cường ngạnh mà đem nàng bồi trở về.

Trì Niên ghé vào Kỳ Thâm trên lưng, yên lặng nghĩ, lãng mạn quả nhiên là yêu cầu đại giới.

Nàng vẫn là thành thành thật thật mà oa ở ấm áp trong phòng, ăn đồ ăn vặt xem TV đi.

Cái này Tết Âm Lịch so với năm rồi muốn sớm một ít, thời tiết cũng lạnh hơn một ít.

Mùng một đến sơ năm, có ba ngày đều có phiêu tuyết.

Trì Niên cùng Kỳ Thâm hai người liền oa tại đây gian nhỏ nhỏ hai phòng ở, hoặc là cùng nhau bao sủi cảo, hoặc là chưng bánh mật, hoặc là xuyên cái lẩu.....

Ăn xong cơm chiều, cách mờ mịt sương mù, Trì Niên liền ngồi ở trên sô pha, dựa vào Kỳ Thâm trong lòng ngực cùng nhau xem điện ảnh.

Là một bộ nước Pháp điện ảnh.

Ái muội màn ảnh ngôn ngữ, tông màu ấm hình ảnh, nam nữ vai chính không biết khi nào liền hôn ở cùng nhau.....

Trì Niên không có thể xem xong kia bộ điện ảnh.

Nhưng đêm nay, nhưng thật ra thật ứng Kỳ Thâm câu nói kia.

“Ồ sô pha.”

Sơ năm hôm nay, là trì phụ trì mẫu trở về nhật tử.

Trì Niên trong lòng có chút kích động, sớm mà liền rời giường, lệnh nàng ngoài ý muốn chính là, Kỳ Thâm so nàng thức dậy sớm hơn, đứng ở phía trước cửa sổ, hiếm thấy bất an.

Trì Niên kỳ thật cũng không quá lo lắng, trì mẫu đã gặp qua Kỳ Thâm, trì phụ..... Từ hân tái hôn sau, hai người gặp mặt số lần cũng không nhiều, mỗi một lần gặp mặt, trì phụ đối nàng đều thực áy náy, nàng thích, trì phụ chưa bao giờ sẽ cự tuyệt.

Ngày này cũng quả nhiên giống Trì Niên đoán trước như vậy.

Trì mẫu nhìn thấy Kỳ Thâm cũng không ngoài ý muốn, nàng nói, từ ngày đó nàng nhận được hàng năm điện thoại sau, liền đoán được hẳn là muốn gặp nàng bạn trai.

Trì phụ từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ hỏi Kỳ Thâm rất nhiều cái vấn đề, Kỳ Thâm trả lời đến phá lệ nghiêm túc.

Ngày này, là trì phụ cùng trì mẫu phân biệt nhiều năm sau, lần đầu tiên hòa thuận mà tụ ở bên nhau.

Cái này Tết Âm Lịch, Trì Niên thật cao hứng, phi thường cao hứng.

.....

Tết Âm Lịch kỳ nghỉ qua đi, Sang Tư dần dần khôi phục dĩ vãng bận rộn, Trì Niên cũng trở về đường cong.

Tết Âm Lịch trước Trì Niên đã từng tiếp được một cái vì nổi danh tạp chí thời trang quay chụp bìa mặt công tác, hiện giờ cũng bắt đầu tiến vào chuẩn bị giai đoạn.

Cùng lúc đó, năm trước vì viện phúc lợi các lão nhân quay chụp ảnh chụp, phòng làm việc bên kia cũng đã chế tác hoàn thành.

Chỉ là đáng tiếc phòng làm việc nói cho nàng ảnh chụp chế tác hoàn thành khi, nàng đang ở studio chuẩn bị quay chụp tương quan công việc, không có thể tự mình đi viện phúc lợi đem ảnh chụp đưa đi.

Nhân viên công tác đem ảnh chụp đưa đi sau, mang cho Trì Niên một cái tin tức tốt: Cái kia đã từng tiến đến quay chụp di ảnh hài tử, được đến người hảo tâm trợ giúp, tỏ vẻ nguyện ý gánh vác đứa nhỏ này giải phẫu toàn bộ phí dụng, thả có nhất định chữa khỏi khả năng, tuy rằng xác suất không lớn, nhưng tóm lại là một hy vọng.

Không chỉ có như thế, viện phúc lợi càng là ở hảo tâm xí nghiệp mà bỏ vốn hạ, may lại môi trường ở trợ cùng giải trí hoàn cảnh, trước mắt tân tăng mà phòng y tế cũng đang ở tu sửa trung.

Trì Niên thực vì viện phúc lợi cao hứng, giống như phía trước đọng lại ở trong lòng kia một tia khói mù cũng dần dần tiêu tán.

Tiếp theo mấy ngày, Trì Niên quá chú tâm đầu nhập đến tạp chí bìa mặt quay chụp trung.

Mỗi lần trở lại nửa loan chung cư, tổng hội ở dưới lầu thấy kia một mặt chờ ở cửa cao dài thân ảnh, có khi an tĩnh mà đứng ở nơi đó, có khi ngồi ở bên trong xe nhìn văn kiện, thẳng đến nàng đến gần, hần liền an tĩnh mà nắm tay nàng cùng nhau lên lầu.

Trì Niên cũng đối Kỳ Thâm nhắc tới quá, nơi này khoảng cách Sang Tư xa, hần ngày thường có thể ở ở nhà thúc công quán bên kia, miễn cho đem thời gian lãng phí ở trên đường.

Kỳ Thâm lại chỉ nhẹ nhàng băng quơ mà tỏ vẻ: “Lại tìm một cái tài xế.”

Trì Niên bất đắc dĩ.

“Hơn nữa,” Kỳ Thâm tiếp tục nói, “Nghe nói dụ trạch mau trở lại đi?”

Dụ trạch là nàng thần tượng, chỉ là nghĩ đến đều làm hần cảm thấy bất an.

Trì Niên: “.....”

Từ đây nàng lại không đề qua muốn hần dọn về nhà thúc công quán chuyện này.

Hôm nay, Trì Niên như cũ ở studio quay chụp, nhân viên công tác các tư này chức, đầu vào đầy mà bận rộn.

Quay chụp xong một tổ phiên tử đã buổi chiều, Trì Niên đến màn hình trước xem kỹ ảnh chụp, hết thấy không có lắm liền đi điều chỉnh thử ánh đèn, lại vào lúc này, một đèn bàn quang mạo hạ hỏa hoa, lay động hai hạ đột nhiên liền rơi xuống xuống dưới.

“Trì Niên!” Một bên lâm hàm ở hô nhỏ tên nàng.

Trì Niên lòng còn sợ hãi mà đứng ở chỗ cũ, theo sau mới cảm giác được cái trán có ẩm áp chất lỏng chảy ra, phản ứng lại đây chính mình là bị rơi xuống ánh đèn tạp tới rồi.

May mà chính mình trạm vị trí lược thiên, bắt quá cộ thái dương cộ qua, chảy ra vài giọt huyết mà thôi.

“Không có việc gì.” Trì Niên đối tới rồi lâm hàm cùng các đồng sự cười một cái, cộ hạ mi thượng lưu ra vết máu.

Nhưng lâm hàm vẫn là bị nàng cái trán huyết dọa tới rồi, cùng studio người ta nói một tiếng, liền lôi kéo nàng đi phụ cận bệnh viện.

Trên thực tế, bệnh viện kiểm tra cùng Trì Niên trong lòng phỏng đoán giống nhau, chỉ là đơn giản trầy da, xử lý giống nhau liền không có việc gì, đúng hạn thượng được liền sẹo đều sẽ không lưu.

Lâm hàm cuối cùng yên tâm xuống dưới.

Cũng là ở ngay lúc này, ngoài cửa vang lên một trận vội vàng tiếng bước chân, ngay sau đó phòng bệnh môn bị người đẩy ra, Kỳ Thâm đứng ở cửa, sắc mặt vi bạch, trong mắt là hiềm thấy hoảng loạn.

Trì Niên chớp chớp mắt, khó hiểu mà nhìn hắn.

Lâm hàm thức thời mà đi ra ngoài.

Kỳ Thâm đi đến bệnh của nàng trước giường, nhìn nữ hài cái trán màu trắng băng gạc, nhân ra một chút vết máu, một hồi lâu mới duỗi tay khẽ chạm hạ nàng gương mặt, xác nhận nàng không có việc gì mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Cho người đi điện không có người tiếp, liền cấp studio đánh.” Kỳ Thâm thu hồi tay nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn.

Studio người ta nói, nàng bị ánh đèn tạp, trước mắt đang ở bệnh viện.

Sau khi nghe xong, hắn chỉ cảm thấy chính mình đại não trống rỗng, ý thức nói cho hắn hắn là lý trí, nhưng liền lụy đến Trì Niên, lại tựa hồ như thế nào cũng khó có thể bình tĩnh.

Theo sau mới phản ứng lại đây, một đường lái xe triệu nơi này nhanh chóng sử tới.

Trì Niên gật gật đầu: “Di động giống như tĩnh âm, không có nghe thấy.....”

Nàng thanh âm dần dần dừng lại.

Kỳ Thâm mềm nhẹ mà ôm lấy nàng, cầm tiểu tâm mà đặt ở nàng hõm vai, thanh âm mang theo tí thở dài cùng may mắn: “Không có việc gì liền hảo.”

Trì Niên cảm thụ được nam nhân trong lồng ngực cấp tốc nhảy lên trái tim, mặc danh mà nhớ tới đã từng Kỳ Thâm ra tai nạn xe cộ khi, nàng cũng là như thế này hoang mang rối loạn mà đuổi tới bệnh viện.

Nhưng khi đó hần lại đã quên nàng.....

Trì Niên trông mắt quay tròn mà xoay chuyển, ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng, đẩy hạ hần, không có thể đẩy ra.

Nàng mặc mặc, dựa vào Kỳ Thâm trong lòng ngực nhỏ giọng nói: “Kỳ tổng, ta không có việc gì, người có thể buông ta ra sao?”

Kỳ Thâm ôm lấy tay nàng cứng đờ, rốt cuộc buông lỏng ra nàng, rũ mắt nhìn chăm chú nàng đôi mắt: “Người kêu ta cái gì?”

Trì Niên chớp chớp mắt, vô tội mà nói: “Kỳ tổng a.”

Chapter 73

Trong phòng bệnh thực an tĩnh.

Kỳ Thâm nghe Trì Niên xưng hô, ánh mắt hiếm thấy mờ mịt, trong lòng lộp bộp một tiếng, tiện đà không ngừng mà toát ra chua xót tới.

Rồi lại tại ý thức hỗn loạn khi, rũ mắt thấy trước mắt nữ hài mãn nhãn vô hại, quay tròn loạn chuyển ánh mắt có chút chột dạ, cũng có chút giận dữ, Kỳ Thâm ánh mắt hơi giật mình, dừng ở nàng thái dương thẩm thấu một chút vết máu bằng gạc thượng, suy nghĩ dần dần rõ ràng.

Rồi sau đó hần mở miệng hỏi: “Như thế nào đột nhiên kêu ta Kỳ tổng?”

Trì Niên bình tĩnh mà mỉm cười: “Không phải vẫn luôn kêu người Kỳ tổng sao?”

“Nói như vậy,” Kỳ Thâm biên nói biên nhìn mắt nàng hơi làm môi, đi đến một bên đổ một ly nước ấm đưa cho nàng, nghiêm túc mà nhìn nàng, “Người quên mất chúng ta phía trước quan hệ?”

Trì Niên toàn bộ nghĩ đông trong lúc đều là bị Kỳ Thâm như vậy đầu uy, nhất thời không cảm thấy thế nào, thuận tay tiếp nhận thủy nhấp nhấp, đã ước ước hạ khô ráo môi, thuận miệng hỏi: “Chúng ta phía trước cái gì quan hệ?”

Kỳ Thâm nhìn mắt nàng trong tay thủy: “Xem ra thật sự đã quên,” hần thấp giọng nỉ non một tiếng, theo sau đi đến nàng trước mặt, nhàn nhạt mà mở miệng, “Phu thê quan hệ, người là của ta thê tử.”

“Khụ.....” Trì Niên không nhịn xuống sắc một ngụm, ho khan vài tiếng, chớp đi khóe mắt nước mắt, ngẩng đầu trừng hướng Kỳ Thâm, “Ai là người thê tử?”

“Người,” Kỳ Thâm thực trấn định, “Người chỉ là nhất thời quên mất chúng ta quan hệ mà thôi, trong chốc lát chúng ta cùng nhau về nhà, người nói không chừng sẽ nhớ tới chút cái gì.”

Trì Niên: “.....”

Nàng trầm mặc một hồi lâu: “Người có phải hay không đã sớm xem thấu?”

Kỳ Thâm cười khê một tiếng, đem nằng trong tay ly nước tiếp qua đi, trều quá một bên khăn giấy, vì nằng lau chùi khoe môi: “Người nói dối thời điểm, tổng hội nghiêm túc mà nhìn đối phương, sợ người khác không tin giống nhau.”

Trì Niên mặc mặc, như vậy mà hành vi ở không quen thuộc nằng người trong mắt sẽ cảm thấy nằng thực chân thành, ai biết ở Kỳ Thâm trong mắt liền thành sơ hở: “Cho nên, ta đã quên người người cũng không có nửa điểm hoảng hốt?” Nằng nhìn trấn định bình tĩnh nam nhân, mếu máo hỏi.

Kỳ Thâm vì nằng chà lau khoe môi tay một đốn, rồi sau đó nghiêm túc mà nhìn nằng đôi mắt: “Hoảng hốt.”

Trì Niên rầm rì một tiếng, nhỏ giọng nói thầm: “Ta như thế nào không thấy ra tới?”

Kỳ Thâm ngừng hai giây: “Không phải hoảng hốt người mất trí nhớ, mà là sợ người hối hận đáp ứng cùng ta kết giao.”

Kia thanh “Kỳ tổng”, hẳn là thật sự bị dọa tới rồi, sợ nằng tưởng trở lại trước kia cái loại này xa lạ quan hệ.

Trì Niên ngẩn ra hạ, Kỳ Thâm ngón tay cọ đến nằng gương mặt, đầu ngón tay có chút lạnh lẽo, nằng méo miệng: “Người quên ta thời điểm, nói chuyện nhưng chưa từng dễ nghe như vậy quá.”

Kỳ Thâm một đốn.

Vừa vặn lúc này hộ sĩ đi đến, nói kiểm tra kết quả ra tới, có thể về nhà.

Kỳ Thâm đối hộ sĩ gật đầu sau, nắm Trì Niên tay đi ra bệnh viện, dọc theo đường đi rất ít nói chuyện, chỉ là ở trầm tư cái gì.

Trì Niên vài lần khó hiểu mà nhìn về phía hắn.

Thẳng đến trở lại chung cư, môn đóng lại nháy mắt, Trì Niên chỉ cảm thấy chính mình bị người nhẹ nhàng mà ôm lấy, thật cẩn thận động tác, như là ôm một kiện trân bảo giống nhau.

“Trì Niên,” Kỳ Thâm thanh âm trầm thấp, “Ta mất trí nhớ thời điểm, có phải hay không thực hôn trưởng?”

Bọn họ mới ở bên nhau, hẳn liền quên mất bọn họ quan hệ.

Không tin nằng giải thích, một mặt mà bị chính mình trong lòng bản khắc ấn tượng che mất hai mắt, rõ ràng tâm đã sớm nói cho Trì Niên đặc biệt, cố tình không chịu đối mặt.

Nằng khi đó..... Thật sự thực thương tâm đi?

So với hắn vừa mới ở bệnh viện trong nháy mắt kia mờ mịt vô thố kinh hoàng, còn phải thương tâm ngàn lần vạn lần.

Trì Niên ngẩn người, rầu rĩ nói: “Người mới biết được a?”

Kỳ Thâm ôm tay nàng căng thẳng: “Thực xin lỗi,” hần thấp giọng lẩm bẩm, “Trì Niên, thực xin lỗi.”

Những cái đó quá vãng, chỉ là nghĩ đến liền cảm thấy đau lòng.

Trì Niên dựa vào Kỳ Thâm trong lòng ngực, hồi lâu “Phốc” một tiếng cười ra tiếng tới, giây tiếp theo rồi lại liên lụy đến cái trán thương, nhin không được “Ai u” một tiếng.

Kỳ Thâm vội buông ra nàng, nhúu mày: “Cái trán đau?”

Trì Niên gật gật đầu, ủy khuất ba ba mà nhìn Kỳ Thâm: “Có điểm đau.”

Kỳ Thâm mặt mày nhiều ti bất đắc dĩ, nắm nàng đi đến trên xô pha: “Hảo hảo nghỉ ngơi, trong chốc lát ăn xong cơm chiều cho người đối được.”

Trì Niên lại gật đầu, nghĩ nghĩ, nghe thấy hạ thân thượng nước sát trùng vị, cùng với cả ngày dãi ở studio ra tăng mồ hôi mỏng, nàng yên lặng nói: “Ta còn muốn tắm rửa, gội đầu.”

Kỳ Thâm hơi hơi ngưng mi: “Miệng vết thương không thể đụng vào thủy.”

Trì Niên không vui: “Nhưng ta hôm nay đều ra mồ hôi, không tắm rửa khó chịu.”

“Miệng vết thương dính thủy sẽ càng khó chịu.”

Trì Niên mở to hai mắt trừng mắt hần, giây tiếp theo đột nhiên nghĩ đến cái gì, mím môi: “Nhưng ta tưởng tắm rửa.....” Nàng thanh âm hơi thấp, hàm chứa nhàn nhạt ủy khuất, theo sau ngẩng đầu liếc hần liếc mắt một cái, “Ca ca.”

Kỳ Thâm động tác cứng đờ, nhìn ngồi ở trên xô pha ủy khuất mà nhìn chính mình nữ hài, hồi lâu từng khẩu: “Cơm nước xong ta giúp người.”

Trì Niên chớp chớp mắt, phản ứng lại đây sau lỗ tai cùng gương mặt đỏ lên: “Nếu không ta hai ngày này tùy tiện lau lau, bác sĩ nói qua hai ngày miệng vết thương kết vảy thì tốt rồi.....”

Kỳ Thâm ánh mắt thâm thúy mà nhìn nàng một cái: “Không được.”

Trì Niên: “.....”

Đêm nay, Trì Niên tắm rửa cuối cùng vẫn là vô dụng chính mình động thủ, chỉ là đêm nay Kỳ Thâm phá lệ ôn nhu.

Mà tiếp theo mấy ngày, Trì Niên thượng hạ ban trên đường nhiều cái “Chuyên trách tài xế”.

Kỳ Thâm mỗi ngày buổi sáng đem nàng đưa đi studio, công tác sau khi kết thúc liền sẽ ở studio ngoại chờ.

Hôm nay là Trì Niên cuối cùng một ngày quay chụp, phong cách là quốc phong chủ đề.

Quay chụp quá trình phá lệ thuận lợi, Trì Niên trong lòng cũng rất là cao hứng.

Từ studio ra tới, ngồi trên Kỳ Thâm xe, Trì Niên nhin không được hưng phấn mà cùng Kỳ Thâm nói chính mình hôm nay quay chụp trải qua, nói đến sau lại mặt mày đều nhảy nhót lên.

Kỳ Thâm an tĩnh mà nghe, tựa như một uông có thể bao dung vạn vật hải, bất luận là quay chụp khi không thuận, hoặc là cao hứng, hẳn luôn là nghiêm túc mà nghe.

Rồi sau đó, hẳn cúi người lại đây, thuận tay thế Trì Niên đem đai an toàn hệ thượng, lái xe sử lý khi đột nhiên nói: “Có đôi khi thật ghen ghét nhiếp ảnh.”

Trì Niên khó hiểu: “A?”

“Làm ta bạn gái phân cho nó nhiều như vậy tinh lực cùng ánh mắt.”

Trì Niên gương mặt nóng lên, yên lặng nói thầm: “Bình đảm chua.”

.....

Vì thời thượng tạp chí chụp xong bìa mặt sau, Trì Niên nhàn một đoạn thời gian.

Trong khoảng thời gian này nàng lại đi một chuyến viện phúc lợi, còn quay chụp không ít thành thị phong cảnh cùng với chung quanh cảnh sắc, đặt ở chính mình cá nhân trang web thượng.

Hiện giờ nàng cá nhân trang web đã có mức độ nổi tiếng, không ít cùng vòng người tổng hội tiến đến giao lưu, cũng có người thích nhiếp ảnh nhấn lại biểu đạt yêu thích.

Tháng tư sơ thời điểm, Trì Niên nhận được một phần đặc thù đơn tử, ra giá rất cao, thậm chí so một ít một đường nhiếp ảnh gia đều phải cao.

Trì Niên bất đắc dĩ mà nhìn kia phân đơn tử.

—— Sang Tư tân cơ quảng cáo tuyên truyền đồ.

Tuy rằng nàng rất rõ ràng, Sang Tư đáng giá cái này giá cả, nhưng nói Kỳ Thâm không có từ giữa quạt gió thêm củi nàng là không tin.

Trì Niên vừa muốn cấp Kỳ Thâm đi điện hỏi cái đến tốt cùng, di động ngược lại trước vang lên, là một cái xa lạ dãy số.

Trì Niên ngăn người mới chuyển được.

Điện báo người là viện phúc lợi viện trưởng, viện trưởng thanh âm nghe tới thật cao hứng: “Trì tiểu thư, phía trước ảnh chụp sự tình, thực xin lỗi không có thể tự mình cảm tạ.”

Trì Niên vội nói không quan hệ.

Viện trưởng lại nói: “Kỳ thật cũng không có chuyện khác, chỉ là nghĩ nói cho trì tiểu thư một tiếng, tiểu tuần giải phẫu so với phía trước ý đồ trung hảo, tuy rằng không có thể hoàn toàn khôi phục, nhưng có cũng đủ thời gian đi chờ đợi tương lai khả năng bị chữa khỏi cơ hội.”

Tiểu tuần, là phía trước cái kia ngoan ngoãn mà làm nàng chụp đi ảnh hài tử.

Trì Niên kinh hỉ vạn phần, tâm tình cũng mặc danh mà phi dương lên.

Viện trưởng đột nhiên nghĩ tới cái gì: “Đúng rồi, ta còn muốn cảm tạ giúp đỡ viện phúc lợi hảo tâm xí nghiệp.”

Trì Niên thuận miệng hỏi: “Viện trưởng, cái kia hảo tâm xí nghiệp là nhà ai a?”

“Sang Tư a,” viện trưởng ứng, “Ta không đề qua sao? Bất quá nói đến cũng kỳ quái, phụ trách chuyện này người ta nói, lựa chọn nơi này là bởi vì một người.....”

Trì Niên ngơ ngác mà bắt lấy di động, một hồi lâu mới ở viện trưởng sang sảng tiếng cười treo điện thoại.

Nàng đã từng cùng Kỳ Thâm nói lên quá viện phúc lợi sự tình, khi đó tâm tình của nàng thật sự rất suy sút.

Kỳ Thâm lúc ấy cũng không có an ủi nàng, chỉ là nói mặt khác tốt đẹp sự, vốn tưởng rằng chuyện này liền như vậy đi qua, chính là, hiện giờ nghe viện trưởng nói.....

Hắn làm, xa so với hắn nói muốn nhiều hơn nhiều.....

Không biết vì cái gì, Trì Niên đột nhiên rất muốn thấy Kỳ Thâm, mím môi, nàng cuối cùng từ bỏ cho hắn đi điện ý niệm, thu thập hạ bao bao, đánh xe triêu Sang Tư chạy tới.

Tới Sang Tư thời điểm, đúng là buổi chiều bốn điểm nhiều.

Trì Niên không nghĩ kinh động người, chỉ cùng lầu một trước đài đánh một tiếng tiếp đón, rốt cuộc chính mình đã sớm từ chức, vốn tưởng rằng sẽ giải thích một phen chính mình tới nơi này mục đích, không nghĩ tới không đợi nàng mở miệng, trước đài tươi cười đầy mặt mà dẫn nàng đi tổng tài văn phòng.

Trì Niên thẳng đến thượng ngồi ở Kỳ Thâm văn phòng, người đều là ngốc ngốc.

Kỳ Thâm còn ở mở họp, trong văn phòng không có một bóng người.

Trì Niên liền ngồi ở trên sofa ngoan ngoãn chờ đợi, không bao lâu trước đài lại đưa tới một ly quả xoài nước.

Trì Niên thụ sủng nhược kinh.

Chờ đến 5 giờ nhiều, bên ngoài hành lang mới truyền đến một trận tiếng bước chân.

Trì Niên kinh hỉ mà trợn to mắt, chuẩn bị cấp Kỳ Thâm một kinh hỉ, nhưng mà hạ nhảy mắt, kinh hỉ liền cứng đờ.

Ngoài cửa không ngừng một người, thanh âm ồn ào, còn cùng với tranh luận thanh.

Trì Niên cứng đờ, trường hợp này rất quen thuộc.

Công ty cao tầng hội nghị thượng ý kiến không đồng nhất khi, ngẫu nhiên sẽ tới Kỳ Thâm văn phòng tiếp tục tranh luận, nhưng mà từ Kỳ Thâm đánh nhịp cuối cùng quyết sách.

Nếu những cái đó cao tầng nhóm tiến vào thấy nàng dựa vào trên sô pha nhàn nhả tự đắc mà uống quả xoài nước.....

Kìa hình ảnh Trì Niên không dám tưởng tượng.

Tả hữu nhìn chung quanh liếc mắt một cái, Trì Niên đem ánh mắt định ở hơi khai nghỉ ngơi gian cửa, ở văn phòng môn mở ra trước, nàng đi mau vài bước trốn vào nghỉ ngơi gian nội.

Nghỉ ngơi gian môn mới vừa đóng cửa, ngoài cửa liền truyền đến mở cửa thanh, cùng với tranh điệp không thôi thanh âm.

Trì Niên vỗ vỗ ngực, nguy hiểm thật!

Xoay người liền thấy phía sau nghỉ ngơi gian tuy rằng không lớn, nhưng quây rợp, tập thể hình thiết bị, phòng tắm, giường lớn, đầy đủ mọi thứ.

Trì Niên yên lặng ngồi ở mép giường, méo miệng, quả nhiên là nhà tư bản.

Theo sau nghe thấy một trận vũng vàng tiếng bước chân triều bên này đi tới, giày da cùng sàn nhà tiếp xúc thanh âm phá lệ thanh thúy.

Rất quen thuộc tiếng bước chân.

Trì Niên chớp hạ đôi mắt, lén lút đứng dậy tránh ở phía sau cửa.

Nghỉ ngơi gian môn bị người mở ra, Kỳ Thâm đi đến, một tay tùy ý mà đem trong tay tây trang áo khoác ném tới cửa chỗ tủ quần áo thượng, liền phải xoay người rời đi.

Lại tại hạ một giây, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, một đạo mảnh khảnh thân ảnh bổ nhào vào hấn trong lòng ngực.

Kỳ Thâm ngẩn ra, gửi được quen thuộc hương thơm, theo bản năng mà duỗi tay bảo vệ trước người người vòng eo.

Trì Niên lại được một tác lại muốn tiến một thước mà vươn hai tay gắt gao ôm hấn sau cổ, ngay sau đó môi nhón mũi chân dùng sức mà đâm hướng Kỳ Thâm khóe môi.

Kỳ Thâm cảm thụ được trên môi trong nháy mắt mềm mại, bình tĩnh biểu tình hiềm có kinh ngạc, tiện đà ánh mắt tràn ra một tia kinh hãi, khấn cô nàng vòng eo, thanh âm mất tiếng: “Như thế nào sẽ đến?”

Trì Niên lấy khí thanh nói: “Tưởng người.”

Kỳ Thâm ôm tay nàng cứng đờ.

Trì Niên nhìn hẩn hiem thấy biểu tình, cố tình mà tiến đến hẩn trước mắt: “Nguyên lai người vẫn phòng giường như vậy thoải mái a.....”

Kỳ Thâm cánh tay hơi khấn, không chờ nàng nói xong liền khó có thể khắc chế mà cúi người hôn lên nàng khóe môi, môi răng một chút miêu tả nàng môi hình dạng, lưỡi tiến quân thần tốc, cắn nuốt nàng hô hấp.

Trì Niên dựa vào Kỳ Thâm ngực, chân có chút nhũn ra, dựa vào cánh tay hẩn mới không có té ngã.

Nụ hôn này cùng phía trước hôn có chút bất đồng, hẩn rất ít sẽ như vậy xâm lược tính mười phần mà hôn nàng, như là đem nàng nuốt ăn xong bụng giống nhau.

Thẳng đến bên ngoài người tranh luận thanh đột nhiên tăng lớn, cùng với một tiếng “Kỳ tổng đâu?”

Trì Niên mới đột nhiên phản ứng lại đây, tay hư nhuỷ vô lực mà đẩy đẩy Kỳ Thâm ngực, thở hồng hộc mà nói: “Bên ngoài có người kêu người.....”

Kỳ Thâm thanh âm khàn khàn: “Làm cho bọn họ chờ.”

Trì Niên mặc mặc: “Vạn nhất bọn họ tìm tới đâu.....” Nói lui về phía sau hạ, ngăn cách hai người khoảng cách.

Kỳ Thâm rút cuộc khắc chế mà buông ra nàng, hơi thở có chút hỗn loạn, hồi lâu mới nhẹ nhàng cộ hạ nàng tràn ra khóe môi son môi: “Ta đi trước xử lý sự tình.”

Trì Niên bay nhanh gật gật đầu.

“Chờ ta.” Kỳ Thâm lại mỗ hạ nàng khóe môi, mới xoay người hướng ra ngoài đi đến.

Nghỉ ngơi gian môn mở ra nháy mắt, trên người hẩn diệt lệ cùng ái muội khoảnh khắc biến mất, lại khôi phục kia phúc cao cao tại thượng thanh lãnh kiêu căng bộ dáng.

Trì Niên nhấp môi cười cười, một lần nữa ngồi trở lại đến mép giường, tùy tay mở ra một bên tạp chí, rồi sau đó ngẩn ra.

Tạp chí là phía trước đăng quá nàng ảnh chụp tạp chí, còn lại mấy quyển đều không ngoại lệ, Trì Niên an tĩnh mà lật xem.

Lần này Kỳ Thâm xử lý đến phá lệ mau, thậm chí không chờ những người đó tranh luận xong, liền có chút không kiên nhẫn mà đánh gãy những người đó nói.

Trước sau bất quá nửa giờ thời gian, nghỉ ngơi gian môn lại lần nữa bị người mở ra.

Trì Niên tạp chí cũng phiên tới rồi kết thúc, nghe thấy mở cửa thanh ngừng đầu nhìn lại, thấy người tới, theo bản năng mà híp mắt nở nụ cười.

Kỳ Thâm nhìn nàng gương mặt tươi cười, lòng có chút ngứa, vài bước đi đến nàng trước mặt, tay chống ở thân thể của nàng hai sườn, đem nàng vây ở chính mình cánh tay cùng giường chi gian: “Đang xem cái gì?”

Trì Niên cười khanh khách mà nhìn hắn: “Người tạp chí.”

Kỳ Thâm cúi đầu nhìn thoáng qua, cũng cười: “Cũng là người tạp chí.”

Trì Niên nhìn hắn, trắng ra ánh mắt nói không nên lời trong vắt, rõ ràng ràng hỏi: “Viện phúc lợi, là bởi vì ta sao?”

Kỳ Thâm đón hạ: “Ân.”

Bởi vì không nghĩ thấy nàng hạ xuống ánh mắt, đã sớm ở trong lòng nói qua, nếu nàng truy mộng đường xá chú định có vũ, kia hắn nguyện ý đương che ở nàng đỉnh đầu dù.

Trì Niên nở nụ cười, mặt mày tươi sáng: “Kia Sang Tư tân phẩm quảng cáo tuyên truyền chiếu đâu?”

Kỳ Thâm đem nàng sợi tóc hợp lại đến nhĩ sau: “Ta định.”

“Người làm việc thiên tư a?”

Kỳ Thâm cười: “Không phải.”

“Bởi vì tin tưởng người.”

Trì Niên sưng sốt một giây đồng hồ, đột nhiên cảm thấy chính mình lại truy vấn vì cái gì tuyển chính mình đã không có ý nghĩa.

Cho nên, nàng chỉ nói: “Người biết không? Ta vừa mới nhập chức đường cong thời điểm nghỉ tới, một ngày nào đó, muốn cho người cầu ta quay chụp.” Nói, nàng nghiêng nghiêng mà liếc hắn, ánh mắt lấp la lấp lánh, hàm chứa ti chờ mong.

Kỳ Thâm bật cười: “Cho nên, yêu cầu người sao? Bạn gái?”

Trì Niên làm như có thật: “Xem người biểu hiện.”

Kỳ Thâm: “Tuần một chút tư?”

Trì Niên méo miệng: “Người cho rằng ta là người a?”

Kỳ Thâm khẽ cười một tiếng, lại không nói thêm cái gì, chỉ là ngồi dậy, tùy ý mà xả hạ cà vạt, ẩn ẩn lộ ra sạch sẽ lưu loát xương quai xanh, động tác thông dong ưu nhã.

Trì Niên mở to hai mắt: “Người làm gì?”

“Ta văn phòng giường, đích xác thực thoải mái.”

Trì Niên gương mặt bạo hồng, rõ ràng là chính mình trước nói, nhưng lời này từ Kỳ Thâm trong miệng nói ra, mạc danh cảm thấy thẹn.

Kỳ Thâm nhìn nàng sắc mặt, nặng nề cười, khê hôn hạ nàng thái dương: “Chỉ là từng hạ cà vạt.”

Trì Niên “Nga” một tiếng, giây tiếp theo sâu kín ngẩng đầu: “Người văn phòng ai.”

Kỳ Thâm nhìn về phía nàng.

Trì Niên che che mặt: “Có điểm kích thích.”

Kỳ Thâm ánh mắt trầm xuống, không nói gì.

Trì Niên không chờ đến hần đáp lại, nghi hoặc mà triều hần nhìn lại, ngẩng đầu nháy mắt, trước mắt tối sầm, Kỳ Thâm cúi người hôn lại đây, chứa đầy dục / sắc.

.....

Kể tiếp gần nửa tháng thời gian, Trì Niên đều ở vì Sang Tư tân cơ tuyên truyền quảng cáo quay chụp làm kế hoạch.

Nàng hiểu biết Sang Tư, Trần Dương cùng nàng nối tiếp khi, thậm chí chỉ cho nàng một phần tân cơ tương quan tư liệu mà thôi.

Nhắm vào tân cơ cảm quang, siêu đại quảng giác cùng với biến tiêu tam hạng công năng bán điểm, Trì Niên thực mau liền làm tốt quay chụp kế hoạch.

Kỳ Thâm trong khoảng thời gian này không biết đang làm cái gì, tựa hồ cũng phá lệ bận rộn.

Hôm nay, Trì Niên đang ở làm cuối cùng kế hoạch điều chỉnh, làm xong bên ngoài sắc trời có chút tối sầm.

Di động ở ngay lúc này đột nhiên liên vang lên, mới vừa tiếp nghe, Hạ Nghi thanh âm liên vội vội vàng vàng mà truyền đến: “Hàng năm, xem tin tức.”

Trì Niên khó hiểu, Hạ Nghi thực mau chia nàng một phần kinh tế tài chính kênh video.

Click mở, là Kỳ Thâm đang ở tiếp thu phỏng vấn hình ảnh, Hạ Nghi thực mau lại phát tới một câu “Xem hai mươi phút 54 giây!”

Trì Niên nghi hoặc mà đem tiến độ điều kéo dài tới tương ứng vị trí.

Kỳ Thâm đang ngồi ở màu đen trên sofa, chân dài hơi duỗi, mang theo trời sinh thượng vị giả kiêu ngạo cùng thanh quý.

Phóng viên cười hỏi: “Tính lên, Kỳ tiên sinh đây là cùng đường cong phòng làm việc lần thứ ba hợp tác rồi, là bởi vì càng tin cậy đường cong sao?”

“Không phải,” Kỳ Thâm thông dong mà ứng, “Ta tin tưởng bạn gái của ta.”

Trì Niên ngốc trong nháy mắt, ngay sau đó di động tin tức lại vang lên.

Triệu a di, trì mẫu, trì phụ, phía trước các đồng sự.....

Trì Niên nhìn tin tức không ngừng mà toát ra tới, trái tim thành thịch mà nhảy lên, hồi lâu nhìn thời gian, nắm lên di động biên bát thông Kỳ Thâm dãy số liền hướng ra ngoài đi đến.

Mới vừa đi ra cửa, liền thấy đứng ở ngoài cửa chờ Trần Dương, chính cười nhìn nàng: “Trì tiểu thư, Kỳ tổng nói ngài tan tầm sau tiếp ngài qua đi.”

Trì Niên không nghi ngờ có hấn, thẳng lên xe, trên đường không nhịn xuống thấp thỏm hỏi: “Đi chỗ nào?”

“Đi Sang Tư, trì tiểu thư.”

Trì Niên lên tiếng, một lát sau lại hỏi: “Sang Tư..... Đều tan tầm đi?”

Trần Dương nhìn ra nàng ý tưởng, an ủi nói: “Ngài không cần khẩn trương.”

Trì Niên miễn cưỡng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trần Dương tiếp tục nói: “Sang Tư trên dưới đã sớm biết ngài cùng Kỳ tổng quan hệ.”

Trì Niên: “.....”

Nói như vậy, nàng phía trước làm bộ cùng Kỳ Thâm không có gì quan hệ bộ dáng, là dư thừa?

Thẳng đến tới rồi Sang Tư, Trần Dương đem nàng đưa đến 24 tầng liền rời đi.

Trì Niên đứng ở văn phòng cửa, hít sâu một hơi, mở cửa thấy bên trong thân ảnh liền chuẩn bị hưng sư vấn tội: “Vì cái gì đột nhiên.....” Lại đang xem thanh Kỳ Thâm khi mặc danh ngừng lại.

Đêm nay Kỳ Thâm, nói không nên lời đẹp.

Màu đen trắng tây trang, ngay cả trên người nếp uốn đều hoàn mỹ đến gần đúng chỗ ngứa, tóc không chút cẩu thả mà chải lên, thâm thúy mặt mày mang theo ti nói không nên lời diệt lệ cùng ôn nhu, mặt nghiêng độ cong tuyệt đẹp, lộ ra thời Trung cổ tranh sơn dầu thanh quý khí chất, đứng ở cửa sổ sát đất trước, phía sau là thuộc về hấn Sang Tư b tòa đại lâu, phá lệ bắt mắt.

Trì Niên ngẩn ra hạ, đứng ở tại chỗ không có động.

Kỳ Thâm đi lên trước nắm tay nàng, đóng cửa lại, lôi kéo nàng đi đến phía trước cửa sổ, từ một bên bàn làm việc thượng cầm lấy một phần văn kiện.

“Đây là cái gì?” Trì Niên thanh âm thực nhẹ, cúi đầu xem qua đi, theo sau trương đại đôi mắt, mãn nhãn khiếp sợ.

Cá nhân danh nghĩa tài sản chuyển nhượng hiệp nghị.

Trì Niên: “Cái này.....”

Kỳ Thâm nhìn nàng: “Còn nhớ rõ ông ngoại tìm người nói chuyện lần đó sao?”

Trì Niên gật gật đầu.

Kỳ Thâm hơi nhấp môi, không nói chính là, kia vẫn luôn là hấn trong lòng một cây thứ, từ Tết Âm Lịch sau, chính mình liền vẫn luôn ở vội vàng chuyện này.

“Về sau lại có người cho người tiền, muốn người rời đi ta,” Kỳ Thâm thật sâu mà ngóng nhìn nàng đôi mắt, “Thấp hơn cái này số, không bàn nữa.”

Trì Niên ngơ ngác mà nhìn hấn, theo bản năng mà nỉ non: “..... Kia nếu cao hơn cái này số đâu?”

Kỳ Thâm an tĩnh một lát: “Ta đây nỗ nỗ lực, nhiều tránh điểm tiền.”

Trì Niên chớp chớp mắt, hốc mắt có chút chua xót, vành mắt cũng dần dần phẫm hồng.

Kỳ Thâm nhẹ phẩy hạ nàng đôi mắt: “Còn không có bắt đầu đâu, như thế nào khóc đâu?”

Trì Niên nghi hoặc.

Giây tiếp theo, Kỳ Thâm từ từ tránh ra trước người vị trí, đứng ở nàng bên người, nhìn về phía cửa sổ sát đất ngoài.

Cao ngất Sang Tư đại lâu ánh đèn nháy mắt sáng lên, giống như dị thường hoa mỹ ánh đèn tú, ngũ quang thập sắc mà xuyên thấu qua cửa sổ, mình mình diệt diệt mà ánh vào người mắt.

Rồi sau đó, kia một trần trần ánh đèn dần dần hội tụ thành một câu: marry me?

Bên người nam nhân biến ma thuật giống nhau lấy ra một cái màu đen hộp, chậm rãi mở ra.

Tinh xảo nhẫn kim cương tại hạ rực rỡ lung linh.

Kỳ Thâm nhìn nàng, nghiêm túc: “Trì Niên, chúng ta kết hôn đi.”

Trì Niên vành mắt càng đỏ, thẳng tắp mà nhìn hấn, hồi lâu mới nhẹ giọng nói: “Kỳ Thâm.”

“Ân.” Đêm nay Kỳ Thâm ôn nhu đến không ra gì.

Trì Niên đột nhiên liền nở nụ cười, lông mi thượng lấy dính một giọt nước mắt.

Nàng rầu rĩ mà mở miệng: “Ta yêu người,” đốn hạ lại bổ sung, “Trước sau như một.”

Kỳ Thâm hô hấp cứng lại, này tựa hồ là nàng lần đầu tiên, chân chân chính chính mà nói “Yêu hấn”, yết hầu hơi khản, hấn nghe thấy được chính mình thanh âm:

“Ta cũng là, hàng năm.”

“Ta yêu người, càng ngày càng tăng.”

toàn văn xong